ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE
Directrice : ARPIK MISSAKIAN
RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e
Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
2
ՄԱՐՏ
MARDI
2 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12053 Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN 47e ANNÉE — N° 12.053

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ «ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՀՆԳԱՄԵԱՅ ԾՐԱԳԻՐ»Ը

Խորհրդային « Թաս » հեռագրական գործակալութիւնը Փետրուար 13ին մը – ջազգային հանրային կարծիքի սեփական – նութիւն դարձուց Խորհրդային Միու – թեան «իններորդ հնգամեայ ծրագրին» ամփոփ մէկ պատկերը :

Տեղեկատուութեանց կարգին կը չեշ – տուէր, թէ ծրագրի ամբողջական պատ – ճէնը տեղ գտած է խորհրդային մամուլի մէջ՝ ուր ամբողջ հինգ էջեր կը գրաւէ ան :

Այս յաւելուածական ծանօթութիւնը բա – ւական է, ենթադրելու համար թէ Կրեմ – լինի պատասխանատուները այս անգամ ևս զօրաշարժի ենթարկած պէտք է ըլ – լան իրենց տաղանդը՝ յուսադրելու հա – մար խորհրդային քաղաքացիները մօտա – գոյ ապագայի փայլուն հեռանկարներով, եւ յատկապէս կոչ ուղղելու համար բան – ուորական զանգուածներուն ու երկրա – գործ դասակարգին՝ որպէսզի «դերակա – տարին» իրենց արդիւնաբերական եւ ար – տադրողական աշխատանքները :

Խորհրդային հեռագրական գործակա – լութեան ամփոփ տեղեկատուութիւնն ալ կասած չի թողուր արդէն մաքերու մէջ, թէ «իններորդ հնգամեայ ծրագիրը» կոչ – ուած է նոր անկիւնադարձ ստեղծելու Խորհ. Միութեան տնտեսական կեանքին մէջ՝ նախ բարելաւելու համար քաղա – քացիներու ապրուստի մակարդակը եւ բնակութեան պայմանները, ապա մտնա – նդի երկրի վարչական եւ մատակարա – րական կեանքը պատշաճեցնելու համար դարու արդիական պայմաններուն, — տարբեր խօսքով՝ «հաշուիչ մեքենանե – րու» եւ մեքենայական ընդհանուր դրու – թեան մը :

Աւելորդ չըլլայ հաւանօրէն ճշդել, ա – մէն բանէ առաջ, որ 1971–1975 հնգամ – եակի յատուկ ծրագիրը իններորդը ըլ – լալով հանդերձ ցարդ մշակուած «պլան»– ներուն, իններորդ հնգամեայ ծրագիրը չէ : Նախորդ ուրբ՝ կը ներկայացնէն հե – տեւեալ պատկերը.— Առաջին հինգ հնգ – պամեանները կ'ընդգրկէին 1928–1932, 1933–1937, 1938–1942, 1946–1950 եւ 1951–1955 հնգամեակները : Վեցերորդը, որ կ'առաջադրէր 1956–1960 հնգամեակի աշ – խատանքները, չեղեալ ընկատուեցաւ 1958–ին ու իր տեղը տուաւ եօթներորդ ծրա – գրի մը՝ 1959—965 եօթնամեայ շրջանին համար : Ութերորդը եղաւ դարձեալ հնգ – գամեայ, 1965–1970 տարիներուն համար :

Թէ ի՛նչ ճակատագիրը կը սպասէ իննե – րորդին (1971–1975)՝ չենք կրնար նախա – տեսել անշուշտ : Իրենք, զայն մշակող – ները կը թուին համոզուած ըլլալ թէ այս անգամ պիտի իրագործուին բոլոր այն նպատակակէտերը, որոնք ճամբայ պիտի հարթեն խորհրդային ժողովուրդներու հաւաքական բարեկեցութեան, — աւելի «լայն» միջոցներով ապրելու, բնակա – րանային թէ ապրուստի յատուկ աւելի նախանձելի պայմաններու հասնելու տե – սակէտով :

Ծօչափելի դարձնելու համար ծրագրի բնորոշիչ կէտերը, հետեւեալ դասաւո – րումին կրնանք ենթարկել համաչնաւոր ապագային խոստումները.

1.— Ապահովել բարեկեցութեան հաս – տատուն տուեալներ՝ խորհրդային քաղա – քացիներու համար, — դարմանել տագ – նապը կարգ մը սննդեղէններու, փարա – տել բնակարանային անձկութիւնը, որն – պէս աւելի ինքնաբաւ դարձնել քա – ղաքացին :

2.— Սրբագրել այն բոլոր թերացում – ները, որոնք կան հանրային – հաւաքա – կան կեանքի մէջ, ժողովուրդի բոլոր տե – սակի պահանջներուն ընթացք տալու կոչուած հաստատութիւններէն եւ դրա – սենեակներէ ներս :

3.— Անյապաղ պատշաճիլ արդի ժա – մանակներու արհեստագիտական – մեքե – նական (թեխնոլոժիք) պահանջներուն. ազգային տնտեսութիւնը հաստատել չատ աւելի մասնագիտօրէն կազմակերպուած դրութեան մը վրայ, ելեկտրոնիկ հաշ – ուիչ մեքենաներու ալ գործածութեամբ :

4.— Գլխաւոր սեւեռակէտ ունենալ ապրուստի եւ մշակութային մակարդա – կի զարգացումը խորհրդային ժողովուրդ – ներու. ըստ այնմ զարկ տալ արտադրա – դական եւ արդիւնաբերական ճիղերու :

5.— « վերադաստիարակել » կուսակ – ցական պաշտօնէութիւնը՝ իրենց մտա – ծողութեան եւ արտայայտութեանց մէջ, որպէսզի կարենան քայլ յարմարցնել ար – դի ժամանակներու պարտադիր պահանջ – ներուն :

6.— Ուժ տալ «փոքր ճարտարարուեստ – ներուն, — սառարելու համար ժողո – վրդային ապրուստի մակարդակի բա – րելաւման :

Այս կարգի առաջադրանքներ, աւելորդ իսկ է ընդգծել, արտակարգ նորութիւն մը չեն կազմեր :

Բարձրաձա՛յն յայտարարուած կարգա – խօսներէն մէկը միայն յիշեցուցած ըլլա – լու համար, պիտի ուզենք դիտել տալ՝ որ Խրուշչեւ Միացեալ Նահանգներու մէջ իրականացած ապրուստի մակարդակն ու բարօրութիւնը կը խոստանար իր ժո – ղովուրդին, ամէնէն ուշ մինչեւ 1967 թուականը :

Սակայն տեսանք, թէ մինչեւ ո՛ւր կրցաւ սուրալ խորհրդային տնտեսու – թիւնը : Այսօր ալ, տակաւին, համեմա – տութեան եղր կարելի չէ դնել երկու երկիրներու քաղաքացիներուն վերապահ – ուած ապրուստի մակարդակներուն մի – ջեւ :

Իր յաջորդներն ալ, հակառակ պոռոտ խոստումներու, կէս ճամբան մնացին ու յաճախ հիասթափ եղան տարրական մար – դերու մէջ անգամ :

Այս օրերուն, բացառապէս տարբեր ազդակներ ալ դեր կը խաղան խորհրդա – յին դեկավարութեան առաջադրանքնե – րուն մէջ, եւ, ընդունելով հանդերձ որ յաջողելու ձգտումը կիրքի մը վերած – ուած է բրեժնեւեան իշխանութեան հա – մար, կարելի չէ ապահովութիւն ունենալ դրական ու ամբողջական նուաճումներու մասին :

Բացառիկ է, արդարեւ, հոդերանա – կան այն մթնոլորտը որ դոյութիւն ունի մեր օրերուն համաչնաւոր գլխաւոր եր – կիրներուն մէջ : Լեհաստան եւ Չեխոսլո – վաքիա թատր հանդիսացան աշխատաւոր – բական եւ տնտեսական մարզերէ ընկե – րային ընդհանուր կեանք փոխադրուած տաղնապներու՝ որոնք արիւնալի ընդհա – րումներու եւ համաժողովրդային սուր դժգոհանքի յանգեցան :

Որքան ալ կացութիւնը դարմանելու նպատակով հիմնական փոփոխութիւններ կատարուած ըլլան համաչնաւոր դեկա – վարական դասերու մէջ, « դաղափարա – կից » երկիրներու նախընթացը չէ դադ – րած մտահոգիչ ըլլալէ Խորհ. Միութեան համար :

Ամէնէն հաւատաւոր համաչնաւորէն մինչեւ յետին քաղաքացի՝ իրենց դոհու – նակութեան համար չափանիշ կը դաւա – նին «մարդավայել» կեանքի եւ ապրուս – տի ապահովութիւնը : Իսկ այս տեսա – կէտով, նա՛ե Խորհ. Միութիւնը կը մը – նայ խոցելի :

Եթէ գիտական յառաջընթացքը ակնե – րեւ է եւ դէպի Արեւմտեան « նաւարկելու » չափ յաջողութիւն արձանագրած են կրե – մլինի դեկավարները, չեն յաջողած ան – նոյնը ընել տնտեսական յարաբերութիւն – ներու մէջ, ուր ոչ միայն ապրուստի մակարդակի տարբերութիւնները կը մնան ակնյայտ, այլ նաեւ ամէնէն ուշ մինչեւ 1967 թուականը :

Ամէնէն հաւատաւոր համաչնաւորէն մինչեւ յետին քաղաքացի՝ իրենց դոհու – նակութեան համար չափանիշ կը դաւա – նին « մարդավայել » կեանքի եւ ապրուս – տի ապահովութիւնը : Իսկ այս տեսա – կէտով, նա՛ե Խորհ. Միութիւնը կը մը – նայ խոցելի :

Եթէ գիտական յառաջընթացքը ակնե – րեւ է եւ դէպի Արեւմտեան « նաւարկելու » չափ յաջողութիւն արձանագրած են կրե – մլինի դեկավարները, չեն յաջողած ան – նոյնը ընել տնտեսական յարաբերութիւն – ներու մէջ, ուր ոչ միայն ապրուստի մակարդակի տարբերութիւնները կը մնան ակնյայտ, այլ նաեւ ամէնէն ուշ մինչեւ 1967 թուականը :

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՄԵՐՁԱՒՈՐ ԱՐԵՒԵԼՔ

Իսրայէլեան յուշադիրը, որ կը բովան – դակէր ՄԱԿի բանաղնացին հարցումնե – րուն պատասխանը, յոռետեսութիւն ըս – տեղծեց ՄԱԿի շրջանակներուն մօտ : Թէեւ յուշադրին բովանդակութիւնը դեռ հրա – պարակուած չէ, բայց կը չեշտուի, թէ Իսրայէլ պատրաստակամութիւն կը յայտնէ խօսակցութիւններ ունենալ Ե – գիպտոսի հետ՝ սահմանային հարցերու եւ խաղաղութեան դաշնագրի մը կնքու – մին չուրջ : Յուշագրին մէջ ոչ մէկ խօսք կայ հողերու պարպումի մասին, ինչ որ նախապայմանը կը կազմէ եգիպտական կառավարութեան պահանջներուն :

Քաղաքական դէտերու կարծիքով, ՄԱԿի ընդհանուր քարտուղարը հա – կադրուած պիտի ըլլայ հաղորդելու Ա – պահովութեան Խորհուրդի նախագահին, թէ Եարինկի առաքելութիւնը անելի առ – ջեւ կը դտնուի : Այս պարագային Զորս Մեծերն են, որ պիտի թելադրեն չարու – նակել բանակցութիւնները : Այս ձեւով կարելի կ'ըլլայ չարունակել հրադադարը, որ վերջ կը դտնէ Մարտ 7ին :

Խորհրդային կառավարութիւնը թել Ավիվի յուշադիրի մասին արտայայտու – լով դիտել տուաւ, թէ « Իսրայէլ բացէ ի բաց յարձակողի նման կը գործէ », եւ Մ. Նահանգներն ալ կը բաժնեն պատասխա – նատուութիւնը այս դետնի վրայ :

Եգիպտոսի Հանրապետութեան նախա – գահը պաղեստինեան ազգային հար – ցումարին առջեւ յայտարարեց, թէ Ե – գիպտոս խաղաղութեան առանձին դաշ – նագիր մը պիտի չկնքէ Իսրայէլի հետ, որովհետեւ այսօրուան հարցը լոկ եգիպ – տական կամ սուրիական եւ կամ ալ յոր – դանանեանու պաղեստինեան չէ, այլ ընդ – հանուր արաբական :

Անգլիական « Օպզերվըր » թերթի թղթակցին հետ խօսելով, Հիւսէյն տրամա – դիր դտնուեցաւ առանձին դաշնագիր մը ստորագրելու Իսրայէլի հետ :

ՖԵՐՆԱՆՏԵԼԻ ՄԱՀԸ

Մեծ դերասան մըն է որ կ'անհետա – նայ, 67 տարեկանին, յետ անողոք հի – ւանդութեան մը, որ աւեր կը գործէ ա – մէն կողմ :

Ամէնէն ժողովրդական դէմքը Ֆրան – սական չարժանկարի, Ֆերնան Ռընթան – տէն (յետագային Ֆերնանտէլ) ծնած է Մարսէյլ եւ մինչեւ մահը, պահած էր արեւոտ քաղաքին լաւատես խառնուած – քը : Զինքը կը նկատեն « խինդ ու ժպիտ արքան », ծիծաղի դերասան մը, մինչ պարզապէս կարելի է ըսել թէ մեծ դե – րասան մըն էր, եւ իսկական մեծ դերա – սան մը կարելի չէ սահմանափակել դա – սակարգի մը մէջ. կը մնայ մեծ ամէն ճիւղի մէջ :

Իր ասպարէզը կը սկսի երդելով 30ա – կան թուականներուն, դառնալէ առաջ այն ժողովրդական դէմքը, զոր Ֆրան – սացի հասարակութիւնը պիտի չդադրէր սիրելէ : Իր ծանօթ ժապաւէններն են.— Անժէլ, Ռըկէն, Լա Ֆիլլ տիւ Փիւիգաբիէ, Լէ սէն սու տը Լավառէտ, Թոփազ եւ մա – նաւանդ՝ Տոն Քամիլլօներու շարքը, ո – րու վերջինը՝ « Տոն Քամիլլօ եւ առար – կողները » զոր չկրցաւ լրացնել :

Առանձին հարկ է յիշատակել այն Ֆիլ – մերը զոր դարձուցած է Ալեռա Մալաք – եանի հետ, որու մեծ օժանդակութիւն մը կը բերէր 1946ին, սիրայօժար կերպով մասնակցելով « Էսքալ օ Սոլէյ » կարճ ժա – պաւէնին, որ 1947ին կը ներկայացուէր Շարժանկարի Քանի Փառատօնին : Այս – պէս կը սկսէր Մալաքեանի ասպարէզը, որու հետ պիտի դարձնէր բազմաթիւ այլ ժապաւէններ ինչպէս՝ « Վալերկի Հայց – դործը », « Կովը եւ Գերին », « Լա Թապլը օ Ֆռըվէ », եւայլն, եւայլն :

Երկուշաբթի օր կը կատարուէր իր յուղարկաւորութիւնը, Սէն Բ'Օնուռէ տ'Էյլօ եկեղեցւոյ մէջ, ուր բարեկամ – ներ, հիացողներ կամ պարզ անցորդներ դժուար կը զսպէին իրենց յուզումը : Ֆեր – նանտէլ բացառիկ տաղանդի տէր էր, վասնզի չատ դժուար է մարդ խնդացնել, անկեղծօրէն խնդացնել, մինչ ամբողջ ժողովուրդ մը յուզելու համար, բաւեց, պարզապէս, որ մեռնի :

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԿԻՊՐԱԿԱՆ Էլէֆթերիա Թերթին խմբագիրը կը դրէ թէ Թուրքիա այնպէս կը միջամտէ Կիպրոսի մէջ, որ կրնայ պա – տերազմի տանիլ եւ այս առթիւ կ'ոգե – կոչէ կիպրական ջուրերու բռնարարումը Թրքական երեք նաւերու կողմէ : Ըստ պաշտօնական աղբիւրներու, կառավա – րութիւնը բողոք մը պիտի յանձնէ Թըր – քական կառավարութեան :

ՅՈՒԼԿՍԹՈՆԻ բացերը ընկղմած է յոյն նաւը՝ Նիքի, ըստ եղած ենթադրութիւն – ներուն : Արդարեւ ցարդ դիակներ կը դտնուին եւ կը կարծուի որ յունական նաւունն են :

ՄԻԼԱՆՕՑԻ հռչակաւոր մայր տաճարը սկսած է կքել : Երկու տարուան մէջ, արդէն երկու սանթիմեթր կքած է :

ՌԵՃԻՕ ՏԷ ՔԱԼԱՊՐԻՆ եռաք, բախտա – ներ տեղի ունեցան Հռոմի մօտ՝ Ա.քուի – լա լեռնային քաղաքին մէջ, ուր քառա – սուն վիրաւոր կայ : Պատճառները նոյնն են ինչ որ կը նչանակէ նաեւ թէ նման խառնակութիւններ կրնան տարածուիլ ամբողջ երկրին մէջ :

ՔՈԼՕՄԲԻԻ մէջ պատերազմական վի – ճակ հռչակուեցաւ, երբ երկրին երրորդ մեծ քաղաքին՝ Քոլիի մէջ արիւնալի կը – ռիւներ պատահեցան ցուցարարներու եւ ոստիկանութեան միջեւ, պատճառ դառ – նալով տասնեակ մը անձերու մահուան : Ցոյցերը տեղի ունեցան ապրուստի սղու – թեան հետեւանքով :

ՋԻՆԱՍՏԱՆ կը փափաքի 80–120 մեծ օդանաւեր գնել Մ. Նահանգներէն, հա – մաձայն ամերիկեան պատկերասփիւռի երկու թղթակիցներու : Այժմ բանակցու – թիւններ կը կատարուին մէկ միլիառ տո – լարի արժողութեամբ գնումին մասին : Օդանաւերը ճամբորդատար են :

ԼԱՈՍԻ կռիւները չատ բուռն նկարա – գիր ստացան : Երկու կողմերը յաղթա – նակներու մասին կը խօսին : Ամերիկեան ուժեր փոխադրուած են կռուի սահմա – նին մօտ :

ՊԵԼՃԱՄԹԻ մէջ անպլիացի գինուոր մը եւ երկու ոստիկան սպաննուեցան բա – խումներու ընթացքին :

ՀԻՆ ԷՋԵՐ

Ս. ՂԱԶԱՐ ԿՂԶԻՆ (*)

—o—

Հայր Ալիշանը, միաբանութեան աւագ–ղազդին անդամը, որ ընդհանուրի յարդանքի եւ խնամքի առարկան է, այժմ 82 տարեկան է. նա վանքում անց է կացրել 72 տարի, անդուլ ու բեղնաւոր աշխատանքով լի մի կեանք, որ քիչ է մնում դար լինի. սա մի երեւոյթ է, մի փաստ, որ մենակ բաւական է պատկառանք ներշնչելու դէպի վաստակաւոր միաբանութիւնը. օտարներն անգամ հիացմունքով են նկատում այդ եւ այս զարմանալի դրութեան մէջ հայ ժողովրդի կենսունակութեան, քաղաքակրթական յատկութիւնների մի փայլուն ապացոյց տես–նում:

Երէկ, վանք գնալիս, ծովափին սպասող նաւակի մէջ նստած դտայ Հ. Ալիշանին. նա այդտեղ էլ վարդում էր:

— Հայր նահապետ, քաղաք էք եկել:

— Այս տարի առաջին անգամն է, ե–ղաւ պատասխանը:

Այո, Հ. Նահապետը քաղաք չի գնում, նա Վենետիկի բնակիչ չէ, այլ Ս. Ղազարի, ուր նա ապրում է իր երեւակայական հայրենիքում, իր կարմրիկ Աւետարայրում, ուր, աւա՛ղ, գարերը անընդհատ թարմացնում են արիւնը, իր Տըղմուտի ափերում, որ հազար հինգ հարիւր տարի է՝ էլ վճիտ չի հոսում. նա ապրում է իր զարմանալի խոհերով, որոնք թանձրանում՝ ծնունդ են տալիս «Այրարատին», «Սիսուանին», «Շիրակին», ուր աւերակների ծուխն աւելի թանձր է, քան թխպոտ երկնքի ամպերը եւ ուր արցունքն աւելի առատ է, քան Ջրաչատ Հայաստանի աղբիւրների օրերը: Վաղ առաւօտից նա ոտքի վրայ է երերալով եկեղեցի է գնում՝ մրմնջելով Շնորհալու «Ջարթիքը» եւ ուշ դիշերին անկողին է մտնում մրմնջալով իր այրուած սրտի զեղմունքը:

«Ո՛վ դու ի վաղուց մոռցուած հայրենիք,
Ո՛վ դու իմ սրտիս անմոռաց տեղիք...»

Բայց էլ չրթունքները չեն զօրում ասել... «Ահա՛ զարունիկդ եկել է, հասել...»: Մեծ ծերունուն ես տեսայ իր սենեակում, ո՛չ, իր խցում: Եթէ աչքովս չտեսնէի նրան իր բնակարանում, դժուարութեամբ պիտի հաւատայի, թէ մեր Նահապետն է այնտեղ ապրում. այն աստիճան պարզ, անպաճոյճ է այդ սենեակի տարք ու կարգը. ո՛չ մի տարբերութիւն սովորական սարկաւագի սենեակից, — նոյն անկողինը, նոյն հասարակ սեղանը. աւելին այստեղ միայն գրքերն են: Բոլոր նրանք, որոնք կրօնական պարզութիւնից, համեստութիւնից, առաքելական վարք ու փառքից են խոսում, բայց ճոխ վերարկուների աստառն էլ աղլամից են կարում եւ իրենց փարթամ սենեակներում քայլում են պարսկական փափուկ, թանկագին դորգերի վրայ, արժէ որ դէթ մի անգամ այցելեն այս մարդու բնակարանը եւ տեսնեն, թէ դաղափարի մարդը ի՛նչպէս կարող է կարուել աշխարհի վայելքներից եւ թէ ինչպէս հնարաւոր է խօսքի եւ դործի ներդաշնակութիւնը, երբ առաքինութեան քարոզները կեղծ չրթունքների մրմունջ չեն միայն, այլ աղնիւ սրտի խորքերից են բխում:

Նպատակ չունեմ միաբանութեան անդամների բնորոշումը տալ առանձին–առանձին. ասացի, որ նրանք շատ են նման իրար. իսկ եթէ մի քանիսի մասին, Հ. Ալիշանից բացի, դրում եմ, պատճառն այն է, որ հանդամանքների բերմամբ նրանց աւելի մօտիկից տեսայ:

Մինչեւ սերունդն է ներկայացնում Հ. Բարսեղ Սարգսեան, ալեխառն կլոր մի–րուքով, փոքր հասակով, եռանդուն, դիտնական վարդապետը (Շիրակեցի), որի «Ագաթանգեղոս եւ իր բազմադար–եան դաղտնիքը» աչքի ընկնող դիտնական երկասիրութիւն է եւ արժանի դնահատութիւն սոսկաւ հայադէտ օտարների կողմից, թողնենք նրա բազմաթիւ այլ աշխատութիւնները, որոնք իրրեւ մաս–նագիտական գործեր, շատ անգամ յայտնի չեն դառնում ամէնքին: Միաբանութեան երկհարիւրամեակի առիթով Հ. Սարգսեան պատրաստում է մի լուրջ աշխատութիւն, որով պիտի պատկերանայ ուխտի գործունէութիւնը սկզբից մինչեւ մեր օրերը: Հ. Սարգսեանին դժուար է մի վայրկեան պարապ դտնել. իր դրօսանքի կարճատեւ ժամերին անդամ նա անընդհատ կարդում է պարէդի ծառերի տակ. վանքում միակ վարդապետն է դուցէ, որ ընթացիկ կեանքի վերաբեր–եալ վէճերում չուտով տեղի տալու սովորութիւն չունի, այս պատճառով նրա հետ խօսակցութիւնը միշտ ընդունում է կենդանի եւ հետաքրքիր կերպարանք:

Երիտասարդ վարդապետների մէջ ինձ վիճակուեց տեսնել խիստ համակրելի տիպեր, որոնք մի մեծ ապագայ են խոստանում: Հ. Թորոսեան, վանական լիսէի տեսուչը, միանդամայն եւ ուսուցչապետ, մի աչքի ընկնող անձնաւորութիւն է թէ՛ իր լայն կրթական պատրաստութեամբ եւ թէ իր վերին աստիճանի համակրելի արտաքինով եւ ազնուական ձեւերով: Քիչ անդամ է վիճակուել ինձ տեսնել մի կրօնաւոր, որ այնքան յիշեցնէր մեր եկեղեցի թարդմանիչներին, այնպէս՝ ինչպէս մեր երեւակայութեան հաճելի է լինում պատկերացնել նրանց: Բարձրահասակ, սիրուն մի տղամարդ, արեւելեան չեչոտած դիմագծերով, սեւ երկայն փառահեղ միրուքով եւ նազելի քայլուածքով մի կրօնաւոր, որի բոլոր չարժումները, խօսքի իւրաքանչիւր դարձուածքը, յայտնած իւրաքանչիւր միտքը հեղուլեան կնիք են կրում իրենց վրայ: Նա դիտէ եւրոպական բոլոր ժամանակակից դպիրեւրոպական լեզուները, ինչպէս նաեւ դասական–ները. վանքից դուրս իր ուսումը կատարելագործել է, եթէ չեմ սխալւում, Հռոմում եւ Գերմանիայում, ինչպէս նաեւ Հ. Սարգիս: Սիրալիր բարեմտութեամբ ա–ռաջնորդեց ինձ իր խնամքին յանձնած լիսէն եւ ծանօթացրեց իր սանների հետ, տասնի չափ Հայաստանցի երիտասարդ–ներ, որոնցից մի քանիսը իմ այնտեղ ե–ղած ժամանակ ուխտի մէջ մտան:

«Բազմավէպ»ի խմբագիրն է Հ. Սի–մէոն Երեմեան, չիկահեր երիտասարդ վարդապետը, ամէնից աւելի մօտիկ ծա–նօթ, ռուսահայ արդի դրականութեան եւ դործիչներին, դուցէ չնորհիւ իր պաշտօնի: Այդ ամբողջ թերթը, մանաւանդ դործի թեթնիֆ մասը, համարեա մենակ է վարում. ես նրան դտայ իր խցում, երբ մեն–մենակ համարներն էր ծրարում եւ նամականիներ փակցնում: Հ. Երեմեանը համեմատաբար նոր մարդ է եւ աչքա–տում է իր դեկավարութեան յանձնուած թերթին մի փոքր ժամանակակից դոյն տալ: Գովելի ձգտում, որ որքան յաջողուի, նոյնքան հետաքրքիր պիտի դարձնի դործը եւ նոյնքան յարգելի՝ իր խմբա–դրին. իսկ դրա համար անհրաժեշտ է «Բազմավէպից» ի սպառ դուրս ձգել Թուրքահայերին յատուկ քննադատական այն եղանակը, ուր իրերի արժէքը որոշելու չափը շատ առաձգական է, եւ, միւս կողմից, ցաւալի երեւոյթները պէտք չէ հեռուստ, մեղմ ակնարկներով յայտնել, այլ անուն – անուն եւ դառնացած չեչտով, այլապէս խօսքերը անցնում են առանց խորը հետք թողնելու:

Տպարանի տեսուչն է Հ. Սարեան, որ առաւօտից – երեկոյ իր պաշտօնատեղից չի հեռանում: Նրան կարելի է տեսնել մերթ չարդի մօտ, մերթ սրբագրու–թեամբ զբաղուած, մերթ իր անվերջ հա–չիւներով: Տպարանումն է նոյնպէս Հ. Սուքիաս Էփրիկեան, «Բնաչխարհիկ բա–ռարանի» հմուտ հեղինակը: Մշտապէս խոհուն այդ բոլորովին երիտասարդ մար–դը՝ ծերունու լրջութիւն է կրում իր վե–րին աստիճանի համակրելի դէմքին. նա այնպէս մտազբաղ է, որ կարծես տար–ուած է մի մեծ հարցով, որի վճիռը նրա համար կենսական նշանակութիւն ունի. այդ հարցը իր սկսած մեծ դիտական դործն է, իր բառարանը, որի համար աշ–խատում է անդադրում. նրան տեսնելիս՝ ինձ միշտ թւում էր, թէ մի նոր բան է դտել, որ վազում է չուտով դրի առնելու:

Հ. Եսայի Տայեցին, լայնաթիկունք, յաղթանդամ մի տղամարդ, ինչ որ լեռնական բան է բերել Հայոց լեռներից: Նա անխոնջ դրադարանապետն է. սիրալիր պատրաստակամութիւնը, որով նա աշ–խատում է դոհացնել դրադարանում ըս–բաղուող հիւրին, վկայում է նրա բուն արեւելեան, բուն հայկական, աւելի կ'ա–սեմ՝ հայ դեղջկական հիւրասիրութիւնը:

Ցերեկուայ ուղիղ 12 ժամին բոլոր միա–բանները եկեղեցի են իջնում աշակերտ–ների հետ. դասում, սեղանի առաջ, աջ ու ձախ տեղ են բռնում աշակերտները, որոնք մինչեւնոյն ժամանակ երգիչներն ու փոխասացներն են: Իսկ նրանցից ներքեւ, դասը բաժանող վանդակապատի առաջ — միաբանները: Սկսւում է ճաշու ժա–մերգութիւնն իր անվերջ «ողորմեանե–րով», որ քաղում են ցածր ձայնով, բայց արագ–արագ: Ժամերգութիւնից անմիջա–պէս յետոյ դիմում են դէպի սեղանա–տուն, ամէնքը հաւաքւում են սեղանա–տան նախասենեակում՝ սպասելով արքա–հօրը, որ չուտով յայտնւում է: Ողջոյն է փոխանակւում. նա առաջ է անցում, միւսները հետեւում են եւ լուութեամբ դրաւում իրենց տեղերը: Աբբահայրն օրհ–նում է սեղանը մի բաւական երկար օրհ–նութեամբ, որ լսում են յոտնկայս, ապա նստում են եւ սկսւում է ճաշը՝ կատար–եալ լուութեան մէջ. միայն լսւում է մի աշակերտի ձայն, որ վերնատնից կար–դում է Ս. Գիրքը: Միսիթարեանների ճա–շը նոյնպէս ուշադրաւ է. ինչ ասել կ'ու–զի, որ վանական ճաշ է, ճոխութիւնից շատ հեռու, բայց դրա հետ միասին մա–քուր է, աննդարար եւ ախորժելի: Ճաշից յետոյ նոյն կարդով դուրս են գնում, դարձեալ սպասում աբբահօրը նախասեն–եակում, որի հետեւնալուց յետոյ եւս են դալիս սեղանատուն՝ իրենց մի–մի բաժակ սուրճը խմելու: Ինձ թւում է, որ Մխի–թարեանների սուրճի այդ կարճատեւ ժա–մը նրանց կեանքի ամէնից ուրախ, ամե–նահաճելի ժամերից մէկն է. այդ ժամա–նակն է, որ նրանք ուրախ–ուրախ խո–սում են, կատակներ են ունենում, մի խօսքով զուարճանում, ինչպէս որ կարե–լի է զուարճանալ Ս. Ղազարում: Քիչ յե–տոյ այլեւս ոչ–ոք չի երեւում ո՛չ սեղա–նատունը եւ ոչ պարտէդում: Լուութիւնը տիրում է չորս կողմում եւ աշխատանքը վերսկսւում է. այսպէս օրեր ու տարի–ներ, ամբողջ կեանքը:

Սիրում եմ հաւատալ, որ հոչակաւոր մենաստանի երկհարիւրամեայ տարեդար–ձին հայ ժողովուրդը ցոյց կը տայ, որ դիտէ դնահատել այս վաստակաւոր մարդկանց անձնուիրութիւնը, դիտէ վարձատրել արժանիքը, քաջալերել ե–ռանդը: Մխիթարեան միաբանութիւնը երբեք ձեռք չի մեկնել եւ նա երբեք էլ չի մեկնի, բայց նրան յանձնուած իւրաքանչիւր լուման միշտ հայ ժողովրդի փառքին եւ նրա վերածնութեան գործին է ծառայել եւ, յուսանք, կը ծառայի: Այս չպէտք է մոռանալ:

ԱՒ. ԱՀԱՐՈՆԵԱՆ

(*) Ահարոնեանի այս գեղեցիկ գրութեան մէկ այլ գլուխը հրատարակած էինք «Յառաջ»ի Յունուար 31ի թիւով:

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (50)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՕՅԱԿԱՆ

Երբ դացին բազմեցան դարեջրատան մը սեղանին առջեւ, Սերդիսի առաջին դործը եղաւ իր ընկերոջ վիճակին մասին տեղեկութիւններ հարցնել:

Գարեդին մի առ մի ըրաւ Սաթենիկի եւ իր պատմութիւնը, Ղուկաս էֆէնտիի եւ Քերովբէ էֆէնտիի ընթացքը եւս. վերջապէս իր երկու չարաթուան արկածները:

Սերդիս շատ յուզուեցաւ իր բարեկամին դլխուն եկած դժբախտութիւնները լսելով:

— Ծօ, վա՛յ չունչանորդի այդ ինչ պատան մարդ է եղեր Ղուկաս էֆէնտի ըսածդ, դոչեց բռունցքը սեղանին մարմարին զարնելով ու դաւաթները դողդողացնելով:

— Բայց, ըսաւ Գարեդին վճռաբար, ինքդինքս պարտուած պիտի չհամարիմ եւ կրցածիս չափ պիտի կռուիմ հետը:

— Ախչուչա, պատասխանեց Սերդիս, խերը անիծելու է այդ դարչելի արարածին, եւ եթէ ասոր համար մէկու մը պէտք ունենաս՝ ես պատրաստ եմ ձեռքէս եկածը ընելու:

— Շնորհակալ եմ, ըսաւ Գարեդին, որ դիտէր թէ իր ընկերոջ խօսքերը պարապ խօսքեր չէին եւ թէ կրնար իրաւցնէ յոյս դնել անոր անձնուիրութեան վրայ:

— Նախ աչխատինք, որ գործ մը դտնես սակայն, առաջ տարաւ Գարեդին ընկերոջը, ամէնէն կարեւորը այդ է... իսկ դալով Ղուկաս էֆէնտիին, կը մտածենք, թէ ինչ կրնանք ընել այդ մարդուն...:

Երկու բարեկամները երկարօրէն տեսակցելէն ետքը միասին ճամբայ ելան եւ ուղղուեցան Բերա:

— Ո՞ր կողմ կը բնակիս, հարցուց Գարեդին իր ընկերոջը:

— Դեռ սենեակ չբռնեցի, առայժմ պանդոկն եմ, բայց հաւանօրէն Բանկալթիի կողմը պիտի հաստատուիմ:

Եւ Սերդիս պատմեց, թէ այլեւս Պոլիս պիտի մնար մնայուն կերպով եւ ամսականի յաւելումով: Իր մեծերը շատ գոհ են իրմէ եւ կը յուսար թէ քանի մը տարիէն պիտի կրնար կարեւոր դիրք մը դըրաւել իր գտնուած անդլիական մեծ հաստատութեան մէջ:

Եւ խօսակցելով հասան մինչեւ Ֆերի–դեղ ու կրկին նստան չիտակ ճամբու վրայ սրճարան մը: Երկար բացակայութենէ մը եառքը, երկու բարեկամներ չէին կըրնար դիւրաւ իրարմէ կարօտնին առնել, մանաւանդ որ Գարեդին, իր ներկայ վիճակին մէջ պէտք կը դդար մտերիմ ընկերոջ մը խորհուրդներուն:

Հաղիւ թէ քառորդէ մը ի վեր նստած էին սրճարանը, երբ որ դինեպան Հաճի Թումիկ ներս մտաւ եւ ուղդուեցաւ խումբի մը, որ Գարեդինի ու Սերդիսի սեղանէն քիչ մը անդին կը գտնուէր:

— Բարեւ, աղաներ, ըսաւ Թումիկ:

— Աստծու բարին, Հաճի Թումիկ աղա, եկուր տեսնենք, ի՞նչ կայ չկայ: Դինեպանը աթոռ մը առաւ եւ բարմեցաւ իր ծանօթներուն քով: Ցետոյ դրպանէն թուղթ մը հանեց եւ ներկաներուն երկարելով ըսաւ.

— Սըտեղ մէյ մէկ ստորագրութիւն դրէք:

— Ի՞նչ է, հարցուց մէկը:

— Ճանըմ, թաղերնիս դէշ մը եկեր է, իր սիրոդին հետ, անոր համար այս թուղթը պիտի ստորագրենք քի Պէյ Օղլու թաղական Խորհուրդին տանք տէ, աւտոնք տունէն հանեն:

Իր սովորութեան համեմատ Հաճի Թումիկ բարձրաձայն կը խօսէր ու Գարեդին եւ Սերդիս կատարեալ կը լսէին պինքը երեսնց նստած տեղէն:

— Ո՞վ է քի...

— Սաթենիկ կ'ըսեն, սա պախալ Մանոլին տունը կը նստի եղեր, առաջ տարաւ Հաճի Թումիկ:

Գարեդին այդ բառերը լսելով դունաթափ ու չանթահարուած մնաց:

— Ի՞նչ եղաւ, դոչեց Սերդիս, որ տակաւին իրողութիւնը լաւ չէր ըմբռնած:

— Մեկնինք այս տեղէն անմիջապէս, մռմռաց Գարեդին ոտքի ելլելով ու դրպնոցին դրամը վճարելով:

Երբ փողոց ելան, Գարեդին դոչեց.

— Տեսա՞ր հիմա եղածը:

— Շիտակը դեռ չհասկցայ քու յանկարծական յուղումիդ պատճառը այդ մարդուն խօսքերէն:

— Հանրապրութիւն կը պատրաստեն տունէն հանել տալու համար Սաթենիկն ու զիս... իրրեւ բոզ ամբաստանելով խեղճ կինը:

— Ի՞նչ կ'ըսես, եղբայր, դոչեց Սերդիս, չուզելով իր ականջներուն հաւատալ:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ԹԵՀՐԱՆԻ ՀԱՅ ԹԵՄԻ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ - ԱԶԳԱՅԻՆ - ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԸ

ԱՌԱՋՆՈՐԴ ԱՐՏԱԿ ԱՐՔ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ ԵՌԱՄԵԱՅ (1967–1970) ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԵԱՆ – ԹԵԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐԸ

Թեհրանի հայ թեմի առաջնորդ Արտակ Արքեպս. Մանուկեան իր եռամեայ (1967–1970) եկեղեցական – ազգային – կրթական գործունէութեան մասին ընդարձակ տեղեկագիր մը ներկայացուցած էր վերջերս, Թեհրանի Պատգամաւորական ժողովին:

Ստորեւ, Արտակ Արք.ի տեղեկագրին գլխաւոր մասերը, ամփոփ գիծերու մէջ:

Թեհրանի Թեմի Հայոց Թիւը կարելի է հաշուել շուրջ 110 հազար հոգի, որուն հարիւր հազարը կ'ապրին Թեհրանի մէջ:

Ա.) ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ

Ամէն կիրակի եւ տօնական օրեր, պատարագն, քահանայ հայրերը հերթով կը պատարագեն եւ Ուրբաթ օրերը տեղի կ'ունենան հոգեհանգստեան արարողութիւններ: Կրօնական դաստիարակութեան օժանդակելու եւ ժողովուրդին եկեղեցական դիտելիքներ հասկցնելու եւ բացատրելու համար, յաջորդաբար հրատարակեցինք հետեւեալ դիրքերը.— 1) Խօսք ժողովրդին, 2) Աւետարանի շուրջով, 3) Հաւատքի հարցը արդի ընկերութեան մէջ, 4) Աստուածաշունչ մատեանը եւ 5) Հայ եկեղեցու տօնները:

Թեհրանի մէջ կան հետեւեալ եկեղեցիները.

1) Թադէոս Բարթողիմէոս եկեղեցի.— *Կը գտնուի երբեմնի Թեհրանի Հայութեան կեդրոն համարուող Շահար – դօլապիմ թաղամասին մէջ: Թեհրանի ամէնէն հին եկեղեցին է: Այժմ Հայեր չկան: Եկեղեցին առարկայ է մեծ հետաքրքրութեան: Վերջերս, արեւմտեան պատի ծեփին տակէն դուրս եկած են դունաւոր զարդանքներ, ինչ որ ենթադրել կուտայ, թէ եկեղեցին ժամանակին նկարազարդուած է:*

2) Ս. Գէորգ եկեղեցի.— *Կը գտնուի երբեմնի Հայութեան կեդրոն համարուող Դարուազէ Ղազուին թաղամասին մէջ: Ներկայիս, շրջակայքը Հայեր չկան: Ունի մնայուն քահանայ: 1970ին, Եկեղեցական Տիկնանց Միութեան ջանքերով կատարուեցաւ չինք մը:*

3) Ս. Աստուածածին եկեղեցի.— *Մինչեւ երկու տարի առաջ, Թեհրանի Հայութեան միակ դործածական եկեղեցին էր, ուր բոլոր քահանայ հայրերը հերթով կը պատարագէին: Եկեղեցւոյ կից առաջնորդարանն ու դրասենեակները, չուտով պիտի տեղափոխուին ազգային նորակառոյց առաջնորդարան:*

1969ին, Ալեքսան Աւագեանի բարերարութեամբ դնուեցաւ եկեղեցւոյ կից դպրոցի երկյարկանի չինքը, իսկ 1970ին, Քուչէ-Դաւթեան դպրոցի հողաբարձութեան ջանքերով, դնուեցաւ եկեղեցւոյ կից 800 քառ. մեթր հողամասը, ուր պիտի կառուցուի Քուչէ տարրական դպրոցի համար արդիական չինք մը:

4) Սրբոց Թարգմանչաց եկեղեցի.— *Կը գտնուի Վահիդիէ – Զարքէչ թաղամասին մէջ: Օծումը կատարուեցաւ 1968ին: Ունի երկու քահանաներ: Թեհրանի այդ թաղամասը, իր եկեղեցական, կրթական, մշակութային եւ մարզական հաստատութիւններով զարճած է տիպար շրջան մը:*

5) Ս. Միհրան եկեղեցի.— *Կը գտնուի Վանադի մէջ, ուր կ'ապրին շուրջ 35 ընտանիք Հայեր:*

6) Ս. Սարգիս եկեղեցի.— *Կը գտնուի Թեհրանի լաւագոյն եւ առաջնակարգ պողոտաներէն Զէհլ մեթրիի վրայ: Փառահեղ եւ փառաւոր եկեղեցի մըն է: Հողամասը ունի 2300 քառ. մեթր տարածութիւն: Կառուցուած է Գարեգին եւ Վազգէն Սարգսեան եղբայրներու կողմէ, յաւերժացնելու համար իրենց հօր՝ ազգային բարերար Մարզար Սարգսեանի յիշատակը:*

Հէշմաթիէ Թաղամասին մէջ կ'ապրին շուրջ 8 հազար Հայեր: Եկեղեցի չունին:

Մաֆիդիէ Թաղամասին մէջ կ'ապրին շուրջ 8 հազար Հայեր: Եկեղեցի չունին: Ալեքսան Աւագեանի նուիրատուութեամբ դնուած է 700 քառ. մեթր տարածութեամբ հողամաս: Թեհրանահայ Յովսէփ Յովսէփեան իր հօր յիշատակին, խոստացած է եկեղեցի մը կառուցանել:

Բ) ՇՐՋԱՆՆԵՐ

1) Ղազուին.— *Կ'ապրին 30 տուն Հայեր: Ունին Ս. Հռիփսիմէ եկեղեցին եւ հոգեւոր հովիւ մը: Դպրոցը ունի 200 աշակերտուհի, որուն միայն 15 հոգին Հայ են: Ունին կալուածային տակաւ հարցեր:*

2) Ռեշտ— *Կ'ապրին շուրջ 50 տուն Հայեր: Ունին եկեղեցի եւ դպրոց, ուր կ'ուսանին շուրջ 50 հայ աշակերտներ:*

3) Փահլաւի.— *Կ'ապրին 40 ընտանիք Հայեր: Ունին եկեղեցի եւ դպրոց, ուր կ'ուսանին միայն 14 հայ աշակերտներ: Այցելու քահանան պարբերաբար պատարագ կը մատուցանէ:*

4) Արաֆ.— *Կ'ապրին շուրջ 110 ընտանիք Հայեր: Ունին եկեղեցի, դպրոց եւ մնայուն հովիւ մը: Դպրոցի աշակերտութեան 150 հոգին Հայեր են: Արաքի այլ շրջաններուն մէջ եւս կ'ապրին փոքրաթիւ Հայեր:*

5) Համադան.— *Կ'ապրին շուրջ 15 ընտանիք Հայեր: Երբեմնի Հայութեան կեդրոն համարուող եկեղեցւոյ շրջակայքը այժմ բացարձակապէս Հայեր չկան: Եկեղեցւոյ բակին մէջ կը գտնուի նաեւ դպրոցի չինքը:*

6) Քերմանշահ.— *Կ'ապրին շուրջ 45 տուն Հայեր: Ունին դպրոց: Տօնական օրերուն, այցելու քահանան եկեղեցական արարողութիւնները կը կատարէ դպրոցի սրահին մէջ:*

7) Մաշհադ.— *Կ'ապրին շուրջ 40 ընտանիք Հայեր: Ունին եկեղեցի, դպրոց եւ մնայուն քահանայ մը: Դպրոցի աշակերտութեան չատ փոքր տոկոսը կը կազմեն Հայերը: 1945ին կառուցուած Ս. Աստուածածին եկեղեցին օծուեցաւ 1970ին:*

8) Ղարաղան.— *Կ'ապրին փոքրաթիւ Հայեր: Ունին մատուռ մը եւ հանդուստեան կոչուած քահանայ մը:*

9) Գորգան.— *Կ'ապրին փոքրաթիւ Հայեր: Եկեղեցի, դպրոց չունին:*

Այլ շրջաններու մէջ եւս կ'ապրին Հայեր: Տօնական օրերուն, քահանաներ կ'այցելեն անօրհնէքի համար:

Գ) ՔԱՀԱՆԱՅԻՑ ԴԱՍ

Թեհրանի Թեմի 13 եկեղեցիներուն մէջ կը պաշտօնավարեն 16 քահանաներ: Նոր Զուղայի մէջ բացուեցաւ քահանայից պատրաստութեան համար միամեայ ծրագրով դպրոց: 1966ին, տեղի ունեցաւ եօթը քահանաներու ձեռնադրութիւն:

Բարեփոխութեան ենթարկեցինք թաղումէն առաջ մատուցուող պատարագը եւ անոր յաջորդող հոգեճաշի հարցը: Ցանձնարարեցինք, որ ննջեցեալներուն համար, Մաշտոցի մէջ մատնանշուած աղօթքները կատարուի եւ հոգեճաշի փոխարէն նուիրատուութիւններ կատարուին բարեսիրական եւ կրթական հաստատութիւններուն:

Դ) ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ

Հանդուցեալ ազգային բարերար Մարգար Սարգսեան յանձն առաւ Առաջնորդարանի կառուցումը: Իր անակնկալ մահէն եառ, հանդուցեալին հարազատները յանձն առին իրենց հօր խոստումը կատարել: Այժմ չինքը կառուցուած է: Անոր կից կառուցուած է նաեւ Ազգային Մատենադարան, Արփենիկ եւ Կոհոն Մահասէրեաններու յիշատակին: Մատենադարանին մէջ պիտի հաւաքուին ազգապատկան գրքերը: Նախատեսուած է ընթերցասրահը:

Առաջնորդարանի կից պիտի կառուցուի մեր բիւրաւոր նահատակներուն նուիրուած Ցուշարձանը, ինչպէս նաեւ Ազբիւր-յուշարձանը:

Ե) ԱԶԳԱՅԻՆ «ԱԻԵՏԻՍ ԱԻԵՏԻՍԵԱՆ» ԲՈՒԾԱՐԱՆ

Թեհրանի ազգայիններէն Գէորգ Աւետիսեան, յանուն Աւետիսեան զերդաստանի կատարած բարերութեամբ, հիմնադրուեցաւ եւ պաշտօնապէս բացումը կատարուեցաւ ազգ. «Աւետիս Աւետիսեան» բուժարանին, որ մեծ ծառայութիւն կը մատուցանէ Թեհրանի մեր համայնքին:

Բարերարը կը շարունակէ նիւթապէս օժանդակել բուժարանին, մինչեւ որ բարեսիրական այս հաստատութիւնը ինքնաբաւ դառնայ:

Զ) ԱԶԳԱՅԻՆ ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՏՈՒՆ

Թեհրանի, Դուլաբի ազգային գերեզմանատունը մեծ մտահոգութիւն պատճառեց Թեմի ազգային իշխանութեանց, որովհետեւ, ամբողջապէս լեցուած է: Իսկ նոր հողամաս դտնելը բաւականին դժուար էր: Վարչապետին դիմում կատարուեցաւ եւ 200·000 քառ. մեթր տարածութեամբ հողամաս մը տրամադրուեցաւ Ազգ. Առաջնորդարանին:

Է) ԿՐԹԱԿԱՆ

Թեմի կրթական հաստատութիւնները սեփական եւ արդիական չինքերու մէջ են: Անցնող երեք տարիներու ընթացքին, կատարուեցան նոր նուաճումներ:

Ազգային իշխանութեան ջանքերով, դնուեցաւ նոր հողամաս մը «Աբաքս» դպրոցին համար եւ Գալուստ Կիւլպենկեան Հիմնարկութեան բարերարութեամբ, կառուցուեցաւ «Աբաքս» դպրոցի արդիական չինքը:

Ընդարձակուեցաւ «Թունեան» դպրոցը, 24 դասարաններու յաւելումով: Շնորհիւ Գալուստ Կիւլպենկեան Հիմնարկութեան օժանդակութեան, բոլորովին նոր եւ արդիական չինքի կառուցումով, ամբողջացուեցաւ դպրոցը:

Թեհրանայ ազգային բարերար Թումաս Թումասեան, Վահիդիէ – Զարքէչ թաղամասին մէջ, 4000 քառ. մեթր տարածութեամբ հողամասի մը վրայ, իր հօր յիշատակին կառուցանել տուաւ ազգային «Յովհաննէս Թումասեան» երկսեռ միջնակարգ դպրոցը: Արդիական փառաւոր չինք մը, որուն կառուցումը աւարտեցաւ 1970ին:

Թեհրանի եւ շրջաններուն մէջ կան 17 տարրական, մէկ մանկապարտէզ եւ 4 միջնակարգ դպրոցներ:

ԱՆՀԱՃՈՅ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐ...

Մարդոց առօրեայ կեանքին մէջ յաճախ կացութիւններ կը ստեղծուին, որոնք առնուազն անհաճոյ կը նկատուին: Ահա անոնցմէ փունջ մը.

— Հարկադրուիլ բարեկամի մը ներկայացնելու մէկը, որուն անունն ու մականունը կը վրիպի ձեր յիշողութենէն:

— Մեկնելու վրայ եղող չոգեկառքին հետ ի հեճ վազելու պահուն, ճամբու վրայ կանչուիլ մէկու մը կողմէ, որուն հետ յարդալիր բարեկամութիւն հաստատուած է:

— Ներս մտնել սրահէ մը այն պահուն, երբ բոլոր ներկաները լուռ են:

— Սխալմամբ տիկին կոչել օրիորդ մը:

— Սպասել մէկու մը, որ չի դար, դարնել դուռ մը, որ չի բացուիր, պահիլ ու չյաջողիլ քնանալ:

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ Ա

ՌԱՋԻՆ

Լալագին եւ վարանոտ ձայնով մը կը խօսէր. յայտնի էր թէ առաջին անգամ չէր որ այս չնորհը կը խնդրէր, եւ արդէն մերժումներու ենթարկուած էր:

Այս ենթասպան Նիքոլա Ռոստովն էր: Թուչին հրաման տուաւ զայն թնդանօթին վրայ դնելու, ուրկէց նոր վար առած էին մեռած սպայ մը: Թնդանօթին վրայ փռուած վերարկուն արիւնով ծածկուած էր, եւ Ռոստովի ձեռքերն ու տարազը պղտոռեցան:

—Վիրաւորուա՞ծ ես, սիրելիս, հարցուց Թուչին՝ Ռոստովի նետած թնդանօթին մօտենալով:

— Ոչ, պարզ ճմլուած մը միայն:

— Հապա սայլակին վրայէ արի՛ւնը:

— Քիչ առաջ մեռնող սպային է ան, պատասխանեց թնդանօթաձիգը, թեզա – նիքովը արիւնը սրբելով, եւ թնդանօթին դնուած պղտոռ վիճակին նկատմամբ ինքզինք արդարացնելու կերպարանքով:

Կունտէրսթորֆի դիւղը հասնելով զին – ուորները հանդիստ ըրին: Գիշերը արդէն այնքան առաջած էր որ տասը քայլ անդին կարելի չէր այլեւս պինուորներուն համապատասխանները որոշել:

Ճանկարծ ձախակողմէն լսուեցան ազդակներ եւ ահաւոր հրացանաձգութիւն մը: Ֆրանսացիներուն վերջին յարձակումն էր ան, որուն պատասխանեցին դիւղին տուներուն մէջ պահուրտող զինուորները: Դարձեալ ամէնքն ալ դիւղէն դուրս վազեցին, բայց Թուչինի թնդանօթները չէին կրնար տեղափոխուիլ, եւ թնդանօթաձիգը, Թուչին ու Ռոստով լուռ ու մունջ իրարու երես նայեցան, ճակատագրին վճիռին սպասելով:

Ճառաչապահական վհուկը սկսաւ մեզ – մանալ, եւ պինուորներ իրարու հետ խօսակցելով դուրս ելան կողմնակի փողոցէ մը:

— Դեռ ո՞ղջ ես, Փեթրով, կը հարցնէր անոնցմէ մին:

— Աղէկ խաչեցինք զանոնք, պատաս – խանեց միւսը, ալ գալիք չունին անդամ մըն ալ, սիրտերնին պիտի խառնէ: Գիշերը այնքան մութ է որ սկսան դիրար ջարդել: Բայց կարելի չէ՞ խմելիք մը գտնել այս կողմերը:

Վերջին անդամ ըլլալով, Ֆրանսացիք եա մղուեցան, եւ Թուչինի թնդանօթները ազմկալից հետեւակներէն չրջապատուած՝ նորէն ճամբայ ելան:

Կարծես մթնոլորտն ուղղութեամբ միշտ հոսող մութ գետ մըն էր, խօսքերու ճռնչիւնով: Բայց ալիքներու այս խուլ չառաչիւնէն դերիվեր կը բարձրանային վիրաւորներուն սուր ճիչերը եւ հեծեծանքները: Անոնց վայնասուններուն կարծես կը լեցնէին պինուորները չրջապատող բոլոր այս խաւարը:

Ժամանակ մը վերջ, յորձանք մը առաջ եկաւ այս չարժուն զանդուածին մէջ, ճերմակ ձիու մը վրայ նստող, իր հետեւորդներէն չրջապատուած գօրավար մը անցաւ, բան մը ըսելով: Իսկոյն հետ ի հետ հարցումներ բարձրացան ամէն կողմերէ.

— Ի՞նչ ըսաւ: Ո՞ւր կ'երթանք հիմա: Պիտի կենա՞նք հանդչելու համար: Շնորհաւորութիւններ ուղղե՞ց:

Բովանդակ չարժուն զանդուածը սկսաւ իրարու մօտ սեղմուիլ, եւ ղոյզ տարածուեցաւ թէ հրաման արուած էր հանդիստ ընելու:

Ամէնքն ալ կեցան ճամբուն վրայ: Կարեկներ վառեցին եւ խօսակցութիւնները վերսկսան:

Հարիւրապետ Թուչին պինուորներէն մին ղրկեց բժիշկ մը կանչելու վիրաւոր ենթասպային համար, եւ պիչերապահի խարոյկներէն մէկուն քով նստաւ: Ռոստովն ինքզինքը քաշելով քաշքշելով անոր մօտ դնաց: Տէնիսն, գաւէն, պաղէն եւ խոնաւութենէն կը դողդողար: Քունը կը թմրեցնէր զայն, եւ սակայն չէր կրնար քնանալ վիրաւոր ձեռքի մէջ ղղացած կծու ցաւին պատճառաւ: Երբեմն աչքերը կը դոցէր, երբեմն կը դիտէր լայնաճաճանչ կրակը, երբեմն դետինը նստող Թուչինի աւրուած դէմքը, եւ Թուչինի խոշոր բարի խելացի աչքերը դէպի իրեն կը դառնային համակրութեամբ եւ կարեկցութեամբ:

Ամէն կողմ կը լսուէր զիչերը տեղատուրուելու համար պատրաստութիւն տեսնող հետեւակ զինուորներուն եռուզեռը: Մութին մէջ անտեսանելի կերպով հոսող գետ մը չէր այլեւս, այլ չարաղուչակ ծով մը՝ որ փոթորիկէն վերջ կը սկսէր հանդարտիլ:

Ռոստով կը դիտէր եւ անդիտակցաբար մտիկ կ'ընէր բոլորտիքը անցած զարձածները: Հետեւակ մը կրակին մօտ նստով կծկեցաւ, եւ ձեռքը դէպի բոցը երկնցնելով դլուխը դարձուց ուրիչ կողմ:

— Կը հաճի՞ք մտիկ ընել ինծի, տէր իմ, ըսաւ, խօսքը Թուչինի ուղղելով, քանաս կորանցուցի եւ չեմ գիտեր ինչ ընեմ զայն դտնելու համար:

Ցետոյ վրայ հասան երկու զինուորներ, նեղ, հայհոյելով եւ նախատելով զիրար, ճամբան դտնուած զոյգ մը հին կօշիկը իրարու ձեռքէ խլելու համար:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՕՅ

(121 – Շար.)

40-ՐԴ ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

ՀԱՅ ԱՐԻՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՓԱՐԻԶԻ ՇՐՋԱՆԻ

Կիրակի 7 Մարտ կէսօրէ վերջ ժամը 2,30ին
SALLE DE LA CHIMIE
28 bis, Rue Saint Dominique — Paris (7e) — Métro Invalides
Կը նախագահէ Պ. ԼԱՍԼՕ ՆԱՃԻ
Ընդհ. քարտուղար Համաշխարհային Սկաուտական Պիւրոյին
որ յատկապէս կուգայ ներկայ ըլլալու հանդէսին

Սկաուտական տողանցք, ներկայացումներ, բանակումի կրակը, հայկական պարեր եւ երգեր: Սկաուտական խաղեր. բոլոր չրջանը կը ծօնէ 40րդ տարեկան հանդէսը

Միջնարարին ընդունելութիւն ի պատիւ Լասլօ Նաճիի Հայ Արիներու Միութեան վարչութեան եւ բարերար ու պատուակալ անդամներուն կողմէ

Ցարակից սրահի մը մէջ ցուցադրութիւն Հայ Արիներու Միութեան գործունէու-թեան եւ ձեռագրական աշխատանքներու Արենոյշներուն եւ Արիներուն կողմէ եւ միջազգային սկաուտական կեանքէն

ՊԻՒՖԷ — ՄՈՒՏՔ 10 ՖՐԱՆՔ

ՆՈՒԷՐ

Տիկին Սրբուհի Ալեքսանեան իր ա-մուսնոյն Ալեքսան Ալեքսանեանի մահ-ուան 3րդ տարեդարձին ի յիշատակ 100 ֆր. կը նուիրէ Կապոյտ Խաչի օգնութեան կայանին (ստանալ «Յառաջ»էն):

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Ալֆորվիլի Մշակութային Միութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է իր տան չինութեան համար, Տէր եւ Տիկին Յով-հաննէս Զէրչեանէ 50 ֆր., իրենց մօրեղ-բօր (Մարսէյլ), Միսաք Մէրճինեանի մահուան երկրորդ տարելիցին առթիւ:

Ինչպէս նաեւ Տէր եւ Տիկին Սարգիս Էֆխանեանէ 50 ֆր., Խաչատուր Պէկոէ-մուրեանի մահուան քառասունքին առ-թիւ:

×

Ալֆորվիլէն Տէր եւ Տիկին Ժիրայր Գարաճեան 500 ֆր. կը նուիրեն Մշա-կոյթի Տան չինութեան ֆոնտին:

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաճեա-նութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ:

Հ. Յ. Դ.

ՍԻՆ-ՄՕՐԻՍ — Հ. Յ. Դաշնակցու-թեան Սէն Մօրիսի «Վրացեան» խումբը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր ընկերները, այս Շաբաթ 20ին, սովորական հաւաքատեղին: Ընկերներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

ՓԱՐԻԶ — Հ. Յ. Դ. Սողոմոն Թէհլի-եան խումբի ժողովը այս Հինգշաբթի իրիկուն ժամը 9ին, Մշակոյթի Տան մէջ:

ՄԱՐՍԻԼ — Հ. Յ. Դ. Շրջ. կոմիտէն ընդհ. անդամական ժողովի կը հրաւիրէ իր չրջանի բոլոր ընկերները այս Շաբաթ Ս. Յարութեան ակումբի մէջ: Բոլոր ընկե-ներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉ

Օդափոխութեան կայանի կահաւորման ի նպաստ կը նուիրեն.

Տէր եւ Տիկին Երուանդ Արապեան (Օր-մէսոն սիւր Մառն), Տիկին Սապոնճեան (Նուազի լը Սէք), Նչան Քէչեան (Քոլո-միէ), Տիկին Հերմինէ Գասապեան, Ա-թալլահ (Քոլոմպ), Տէր եւ Տիկին Գրի-գոր Ճօլօլեան, Տէր եւ Տիկին Վաղարչակ Կարապետեան (Փավիյոն սուա Պուա), Ներսէսեան Ռէյմոն (Կաննէ), Տոքթ. Ժաք Գազանճեան (Վիթրի), Վարդան Գասիկեան (Մոնթուրու), Տէր եւ Տիկին Միսաք Բարթիաօղլու (Պուա Քոլոմպ), Ժան Վարդանեան (Փանթէն), Վահրամ Սէֆէրեան, Տէր եւ Տիկին Տ. Տէյիրմէն-ճեան, Տիկին Սոֆի Սէֆիլեան 20ական ֆրանք: Տոքթ. Նուպար Ակոբոֆ, Հայկ Քնարեան, Տէր-Սահակեան (Մալաքոֆ), Պուճուլեան (Պուա Քոլոմպ), Տիկին Վ. Խաեան, Գառնիկ Երէցեան, Մ. Եղնիկ-եան (Պըզանսոն), Տէր եւ Տիկին Հրանդ Սէֆէֆ, Խաչատուրեան (Վիլնէօվ Լու-պէ), Գեղամ Սայապալեան (Թուլոն), Տէր եւ Տիկին Մամաս Մանկըրեան (Մար-սէյլ), Տիկին Վեհանոյշ Զանաքեան, Օր. Մելինէ Պէօճէքեան 10ական ֆրանք:

(Շար.)

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանու-ցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ըն-թացքին ամէն Զորեքշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը վաստարուի Արեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հանդումի արարողութիւն: Կը հրա-ւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց:

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ ԵՒ ԹԷՅԱՍԵՂԱՆ

Կազմակերպուած
ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ԵՐԳԱԽՈՒՄԲԻՆ ԿՈՂՄԷ
Նախագահութեամբ
Կաթող. Պատուիրակ ՍԵՐՈ ՎԲԻ ԱՐՔ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ
Կիրակի 7 Մարտ ժամը 16–20
Maison des Centraux, 8, Rue Jean Goujon

Սիրուած արուեստագէտներու կողմէ մեներգ, նուագ, արտասանութիւն եւ պար
Զութակ ԺԻՐԱՅՐ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆԷ (Ա. մրցանակ Պետ. Երաժշտանոցէ)
Կը ներկայացուի էտմոն Ապուի
ԽԵՆԹԵՐՈՒ ԲԺԻՇԿԸ կատակերգութիւնը
Կը մասնակցին Օր. Վիքի Մոստիչեան, Պ. Պ. Ն. Գչուիկեան, Բ. Հապէչեան, Ա. Պետրոսեան եւ Ս. Մոստիչեան
Նախերու մասնակցութիւն 15 ֆր. օշարակի եւ թէյի սպասարկութեամբ

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միու-թեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէու-թեան տեղեկագիր՝ բարոյական եւ նիւ-թական: 2) Նոր վարչութեան ընտրու-թիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ
26, Rue Troyon — 92 - SEVRES — Tél. : 027-18-28

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՑԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կը ներկայացուին

1. *ԱԽԱՐԱՑՐԻ ԴԻՒՑԱՉՆԵՐԸ, պատմական տրամ մէկ արար*
2. FETE AU MANOIR, opérette en un acte
3. *ՍԱՏԱՆԱՆ ԳՈՐԾԻ ՎՐԱՑ, զաւեշտ մէկ արար*

Կիրակի 14 Մարտ 1971, ժամը 16,30ին

Մուտք 5 ֆրանք
Տոմսերը տեղւոյն վրայ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏՈՒՆ

ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԼՍԱՐԱՆ
Հրապարակային դասախօսութիւն 5 Մարտ, Ուրբաթ երեկոյ ժամը 8,30ին
Դասախօս՝ Տոքթ. ՋԱՏԻԿ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ
(Փարիզի Օպսերվաթուառէն)
Դասախօսութիւնը տեղի կ'ունենայ Շաւարշ Միսաքեան սրահին մէջ:
Նիւթ՝
L'UNIVERS QUI ENTOURE L'HOMME
(Լուսնագնացութեան առթիւ)
Լուսարձակով ցոյց կը տրուին տիեզերական նկարներ:
Հարցաշարոյցը տեղի պիտի ունենայ հայերէն եւ ֆրանսերէն:
ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ Է

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մաս-նաճիւղի տարեկան դաշտահանդէսը՝ Համբարձման ծօնին 20 Մայիս:

×

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի «Աուլիս-ճաչ»ը Մարտ 27ին:

ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎ

Հ. Յ. Դ. Նոր Սերունդի կեդրոնական վարչութիւնը ընկերական ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրէ Փարիզի եւ չրջանի բոլոր ընկերները Մարտ 4 Հինգշաբթի ժամը 8,30ին սկսեալ Հայ Մշակոյթի Տան մէջ:

Կը խօսի ԸՆԿԵՐ Հ. ՄԱՐՈՒԽԵԱՆ

Նիւթ.— *Զեկուցում քաղաքական ծրագրային հարցերու շուրջ:*

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՐԻ

ԴԱՍԸՆԹԱՑԻ ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹԵԱՄԲ ՓԱՐԻԶԻ ԷՍԱԵԱՆ ՍԱՆՈՒՑ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

Փարիզի Էսաեան Սանուց Միութիւնը կը կազմակերպէ հայկական պարի ձրի դասընթացք մը՝ մասնագէտ պարուսոյցի մը կողմէ, 13էն 25 տարեկան աղջիկներու եւ տղոց համար:

Բոլոր անոնք որոնք կը փափաքին ծա-նօթանալ հայկական տոհմիկ պարերուն, միաժամանակ համախումբ կերպով քանի մը հաճելի ժամեր անցընել հայկական միջավայրի մէջ չաբթաուան որոշ մէկ օ-րը, վառ պահելով հայ ոգին, բարեհա-ճին դիմել Միութեանս, գրաւոր կերպով, հետեւեալ հասցէով.

Mlle Hilda Kalfayan
25, Av. du Maréchal Lyautey,
Paris (16e)

Կը խնդրուի նամակի մէջ ճշդել անուն, մականուն, սեռ, տարիք եւ հասցէ:

Սոյն դասընթացքները տեղի պիտի ու-նենան չաբաթ կէսօրէ վերջերը:

ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՀԱՅ ՄԱՐԶԱԿԱՆԻՆ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

SALLE DES SPORTS DU GRAND ENSEMBLE
Շաբաթ, Մարտ 6, ժամը 21,30էն 4
ժամը 21,30էն 4
Կը նախագահէ ԺՕԶԻՖ ՖՐԱՆՋԵՍԿԻ
(Քաղաքապետ Ալֆորվիլի, վալ տը Մառնի ընդհ. խորհրդատու)
Նուագախումբ՝ ՀԷՔԻՄԵԱՆ
եւ երգի նոր աստղը՝ ԷՎԼԻՆ ՌԼՕՏԻԿԵԱՆ
Կը մասնակցի Միճի – Կովկաս պարախումբը
Պիւֆէ — չամփուրով խորոված
ՄՈՒՏՔ 12 ՖՐ.
Պատշաճ զգեստաւորումը պահանջելի է:

ՏԱՐԵԿԱՆ ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾ

Իզմիրի եւ չրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կէսօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Ռիւ ժան Կուժոն Փարիզ 8րդ:

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԻՏԻԵԱՆ
ՍՕՍԻ պարախումբ
Մենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան
ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ նուագախումբ
Գեղարուեստական ընտիր բաժին:
Հարուստ պիւֆէ իզմիրեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած:
Մուտք 15 ֆրանք
Ուսանողներու մասնաւոր գին
Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամ-ներուն մօտ:

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE
Directrice : ARPIK MISSAKIAN
RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ	50 ֆր
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
3
ՄԱՐՏ
MERCREDI
3 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12054 Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN 47e ANNÉE — N° 12.054

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՀԱՅԵՐԸ ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՄԷՋ

—o—

Թուրքիոյ Հայոց պատրիարք Շնորհք Արքեպս. Գալուստեան 1969ի ամառը Անգարա այցելեց, պաշտօնական առաքելութեամբ: Ուզեց անձնապէս վարչապետ Սիւլէյման Տէմիրէլի ներկայացնել Պոլսոյ հայ համայնքը հետապրքրող կարգ մը խնդիրներ, որոնց կարզադրութեան դէմ արգելքներ կը յարուցանէին տեղական իշխանութիւնները:

Ինչպէս մանրամասնօրէն գրած էինք ժամանակին, Վոսփորի վրայ նոր կամուրջի մը չինութեան պատճառով փլուզումի դատապարտուած են Խասդիւղի հայկական բոլոր հաստատութիւնները, — պատմական եկեղեցի մը, անոր յարակից մանչերու դիշերօթիկ վարժարան մը, գալֆայեան որբանոցը՝ հիմնուած 104 տարի առաջ եւ թաղին հայ դերեզմանատունը: Բանիցս զուր փորձեր կատարուած էին պատրիարքարանին կողմէ, պահանջելով հատուցում, որպէսզի հնարաւոր ըլլայ նոյն հիմնարկութիւնները վերականգնել այլուր: Ձարահատ, պատրիարքը որոշած էր դիմել ուղղակի Անգարա:

Վարչապետը սիրալիր ընդունելութիւն ցոյց տուաւ Հայոց պատրիարքին եւ խոստացաւ անմիջապէս զոհացում տալ իր պահանջներուն: Դժբախտաբար սա — կայն ցարդ չեն իրականացած խոստումները եւ խնդիրները կը մնան անլոյծ:

Անգարա այցելութեան առիթէն օգտուելով, Շնորհք Արք. այն առեն չրջապտոյտ մը կատարեց Անատոլուի մէջ եւ հանդիպումներ ունեցաւ կարգ մը քաղաքներու մէջ ցիրուցան Հայերու հետ: Տեղւոյն վրայ քննեց իր հօտին ցաւերը եւ տեսաւ, որ պէտք է աւելի լուրջ միջոցներ ձեռք առնել օտնութեան հասնելու համար կորուստի դատապարտուած բեկորներուն:

Առաջին անգամն է, որ Թուրքիոյ Հայոց պատրիարք մը կ'այցելէր Անատոլու:

Անցեալ Նոյեմբեր 25ին Թորոնթոյի (Քանատա) Հայոց Ս. Երրորդութիւն եկեղեցին մէջ քարող մը խօսեր է Շնորհք Արք., որ անդրադառնալով իր կատարած չրջապտոյտին, ըսեր է.

« Այսօր Անատոլուի գանագան մասերուն մէջ ունինք հայ գաւառներ... : Այդ այցը անսահման մխիթարութիւն եղաւ մեզի համար: Անոնք ալ անչուշտ ունեցան այն վստահութիւնը թէ իրենց հովուապետը կը հետապրքրուի իրենցմով... Այդ ժողովուրդին անճամբ այցելելէ յետոյ տեսանք թէ անոնք մեծապէս կը փափաքին դաղթել Իսթանպուլ, ուր կը հաւատան թէ պիտի կարենան իրենց դաւակներուն համար ստեղծել աւելի լաւ պայմաններ: Այդ ժողովուրդը տեսնելէ յետոյ աւելի զօրաւոր համոզում դոյացուցինք թէ պէտք է անոնց անունով անձամբ այցելենք Ամերիկայի այս վայրերը եւ պէտք է բարոյապէս ու նիւթապէս բարձաձ այս ժողովուրդին ըսենք թէ ունին եղբայրներ ու քոյրեր, որոնց պէտք է բերեն իրենց օժանդակութիւնը: Այսօր ձեղի կը բերենք այդ ժողովուրդին եղբայրական սէրը»: (Մարմարա, 19 Դեկտեմբեր 1970):

Ուրեմն Մեծ Եղեռնի մնացորդացի բեկորներուն նիւթական միջոցներ ապահովելու նպատակով է, որ Շնորհք պատրիարք « նուիրակ »ի առաքելութեամբ Սեպտեմբերի սկիզբը Պոլսէն մեկնեցաւ Հարաւային Ամերիկա, ուր մնաց մէկուկէս ամիս: Հոկտ. 14ին հասաւ Քալիֆորնիոյ (Լոս Անճելէս), Նոյ. 13ին Շիքագոյ: Ցետոյ այցելեց Քանատա եւ Մ. Նահանգներու հայաչատ քաղաքները — Նիւ Եորք, Պոսթըն, Ուաչինկթըն եւն.: — Աւելի քան երեք ամիս տեւեց իր չրջապտոյտը:

Պատասխանելով Պոսթընի Պայֆարի թղթակցի հարցումներուն, պատրիարքը տուած է կարգ մը տեղեկութիւններ Թուրքիոյ Հայութեան մասին:

Վիճակագրական ստոյգ տեղեկութիւններ չկան, սակայն « կ'ենթադրէ », որ Թուրքիոյ մէջ մնացած Հայերուն թիւն է 75–80·000, որոնց 60·000ը կեդրոնացած է Պոլսոյ մէջ, մնացեալ 20·000ը ցրուած Անատոլուի ներքին գաւառները: «Ծօչափելի թիւով» Հայեր կան Անգարայի, Ատմասիոյ, Կեսարիոյ, Սեբաստիոյ, Մալաթիոյ, Խարբերդի, Տիգրանակերտի, Մարտինի, Սղերդի եւ Իսկէնտէրունի չրջաններուն մէջ, ուր ընդամէնը վեց դործօն եկեղեցիներ կան՝ երկու քահանաներով:

Պոլսոյ մէջ հայ լուսաւորչականներն ունին 35 եկեղեցի, կաթոլիկները՝ 15, բողոքականները՝ 2: Պատրիարքարանը քառասուն հոգեւորականներ ունի իր իրաւասութեան տակ: Հայ կաթոլիկ արքեպիսկոպոսարանը՝ 12 եւ հայ բողոքականք՝ 2: կան 32 հայ վարժարաններ, որոնց 7ը հայ կաթոլիկ, մէկը՝ հայ բողոքական: Այս դպրոցներէն երկուքը որբանոց են, երեքը՝ դիշերօթիկ, հինգը՝ բարձրագոյն վարժարան: Աչակերտներու ընդհանուր թիւն է չուրջ 10·000:

Գաղտնիք մը չէ, որ թչուառութիւն կը տիրէ Թուրքիոյ ներքին գաւառներուն մէջ: Մարդիկ ապրուստ ճարելու համար կը լքեն իրենց հայրենի տուները եւ կը դիմեն դէպի մեծ քաղաքներ: Պատրիարքը կ'ըսէ թէ Պոլսոյ այսօրուան բնակչութեան դրեթէ կէսը Անատոլուէն եկած է:

Համեմատութիւնը նոյնն է Հայերու համար: Սակայն վերջին 5–6 տարիներու ընթացքին գաւառէն Պոլիս ապաստանող Հայերու մեծագոյն մասը չափազանց աղքատ են եւ երթալիք տեղ չունենալով ափ կ'առնեն գումի գարուի պատրիարքարանի դիմացի Մայր Եկեղեցիին առջեւ:

Ժամանակ մը այնքան չատցեր են դադթականները, որ տեղ չէ մնացեր Մայր Եկեղեցիին մէջ: Սոխպուեր են 60–70 տարիէ ի վեր լքուած և իրրեւ չտեմարան գործածուած եկեղեցի մը տրամադրել անոնց: Կազմուած է յանձնախումբ մը բնակարան եւ գործ հայթայթելու համար մեծերուն եւ դպրոցներու մէջ տեղաւորելու՝ անոնց զաւակները:

Պատրիարքին ամերիկեան առաքելութիւնը պսակուած է յաջողութեամբ: Հանգանակուած գումարները մաս մաս պիտի ղրկուին Պոլիս, օրինական ճամբով՝ յատկացուելու համար իր նպատակին:

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՄԵՐՁԱՒՈՐ ԱՐԵՒԵԼՔ

—o—

Դիւանագիտական լուռ աշխատանք կը կատարուի ներկայիս, ՄԱԿի եւ մեծ պետութեանց չրջանակներու մէջ, որպէսզի չարունակուի Միջին Արեւելքի հրադադարը, որ վերջ կը դնէ Մարտ 7ին: Թէեւ քաղաքական չրջանակները համոզուած են, որ Եգիպտոս չի վտիտքիր վերսկսիլ կռիւները կամ վերջ տալ հրադադարին, սակայն, Գահիրէ պէտք ունի երեւոյթ — ները փրկող պատճառաբանութեան մը, արդարացնելու համար ներքին թէ արտաքին հանրային կարծիքին մօտ, հրադադարի երկարաձգման իր նոր որոշումը:

Եգիպտոսի Հանրապետութեան նախադահը քանի մը առիթներով չեչտած էր, թէ հրադադարի երկարաձգումը կապ ունի այն դրական աչխատանքներուն հետ, որոնք կ'արձանագրուին դիւանադիտական ճամբով: Այլ խօսքով՝ Գահիրէ պատրաստ է չարունակելու ներկայ դոյավիճակը, եթէ երբեք նկատէ դրական պիծ մը Եարինկի առաքելութեան գործունէութեան մէջ:

Արդ, Իսրայէլի վերջին պատասխանը յուսախաբ ըրաւ Գահիրէն, որու համար թէ Ավիվի յուչադիրը կը փակէ դուռը խաղաղ լուծման: Արդարեւ, Իսրայէլ ոչ մէկ խօսք կ'ընէ հողերու պարպումի մասին, որ Գահիրէի համար հիմնական նախապայմանը կը նկատուի խաղաղութեան համաձայնագրի մը կնքման համար:

Ամերիկեան չրջանակներու համաձայն, Սպիտակ Տունը ճնշում բանեցուցած էր Իսրայէլի վրայ, որպէսզի այս վերջինը չընդդիմանայ իր մերժումը հողերու պարպումի մասին: Տիկին Կոլտա Մէյր մերժած է նկատի առնել Սպիտակ Տան փափաքը:

Գահիրէ այժմ կ'աչխատի, որ Զորս Մեծերն ու Ապահովութեան Խորհուրդը յայտարարեն, թէ այժմու անել կացութեան պատասխանատուն է Իսրայէլ եւ, մինչեւ յն ժամանակ, պահանջեն այս վերջինէն յարգել Ապահովութեան Խորհուրդի ծանօթ որոշումը:

Նման պարագայի՝ Գահիրէ կրնայ արդարացնել հրադադարի երկարաձգման նոր որոշումը՝ հանրային կարծիքին առջեւ:

Մոսկուա աչխատանք կը տանի Զորս Մեծերու նոր հանդիպում մը դյուխ բերելու, որու դէմ չէ Ուաչինկթըն:

ՕՐ ԸՍ ՕՐԻՆ

ԱՇԽԱՐՀԻ ՀՈԳԵՐԷՆ

—o—

Մարդ կայ որ հոգ ունի եղեր, մարդ կայ որ հոգ չունի եղեր: Այսպէս Աչխարհի, այսինքն *իր* հոգերը շալկած, մեր դրացի պաշտօնակիցը, շատ ցաւ կը զգայ որ «Յառաջ» հոգ չունի եւ կը զբաղի ուրիշին հոգերով, այսինքն Հայաստանի հոգերով: Եղա՞ւ ասիկա: Ի՞նչ իրաւունքով: «Յառաջ» չի՞ գիտեր որ Հայաստան Ամենայն Հայոց Հայրենիք չէ այլ մենաշնորհեալ ապրանք է եւ առտուն կանուխ ելլողը (այսինքն՝ «Յառաջ»ի խմբագիրը···) իրաւունք չունի Հայաստանի հոգերը իրը ընելու: Ո՛չ, «Յառաջ» շատ-շատ Հայաստանի վերելքով միայն կրնայ զբաղիլ: Մնաց որ Հայաստան բնաւ հոգ չունի եղեր: Բնա՛ւ երբեք: Ամերիկա հոգ ունի, Ափրիկէ հոգ ունի, Ֆրանսա հոգ ունի Անգլիա հոգ ունի, Խ·Միութիւն հոգ ունի, բայց մեր միանուագ Հայաստանը հոգ չունի: Ցիսուն տարիներու ընթացքին ունեցած հոգերն ալ «տրորեր ու փոշիացուցեր է»: Մոռցեր-գացեր է: Եղածը ի՞նչ էր որ: Ֆանի մը Զարեհցիներու սպանութիւն, ֆանի մը Մահարիներու աբսոր, ֆանի մը հարիւր հազար երիտասարդներու մահ պատերազմական ճակատը, կեանական տարածութեան պակաս ոչ միայն ի շահ մեր մեծ թուրք բշնամիին այլեւ ի շահ «ֆոյր» Հանրապետութեանց, լեզուի աղճատում, ուղղագրութեան այլանդակութիւն, տնտեսական « պլաններու ռէալիզացիայի » ուշացում, ֆիչ մը ռուսացում, ֆիչ մը զրկանք, աղետալի արտագաղթ եւայլն եւայլն: Ասոնց խօ՞սքը կ'ըլլայ: Ո՛չ, ի հարկէ ոչ: Մանաւանդ ոչ ասոնց համար, որ հայրենասիրութիւն կը ծախեն, տարին ֆանի մը անգամ Հայաստանի կոնեակը եւ Սեւանայ լճին իշխան ձուկը ճաշակելով եւ այնֆան փոքր հոգի ունին որ կը համարձակին ամբաստանել «Յառաջ»ը որ Հայաստանի բարգաւաճումին մասին չի գրեր: Որքա՜ն պիտի ուզեր որ ըսածը ճիշդ ըլլար եւ փրանսահայ ընթերցողը «Յառաջ»էն չեղեր իր տեղեկութիւնները Հայաստանի ոգետրիչ նուաճումներուն մասին, տասնեակ տարիներէ ի վեր: Որքա՜ն պիտի նախընտրէր որ « Յառաջ »ի մէջ լոյս տեսած չըլլային առաջին գրօսաշրջիկներու խումբին (1956) այցելութեան առթիւ ակաճատեսի տպաւորութիւնները հայրենիքի վերելքին մասին (*): Բայց մարդը բախտ չունի և ստիպուած է ածան-ածան սուտեր շարել: Բռնե՞ց: Լաւ, չբռնե՞ց, ի՞նչ արած: Ճիշդ բան մը կ'ըսէ սակայն, արդար ըլլաճք: Կ'ըսէ թէ «Յառաջ» Հայաստանի հոգերով կը զբաղի: Այո՛, կը զբաղի: Վասնզի Հայաստանի հոգերը հոգերն են համայն հայ ժողովուրդին, Աչխարհ ուզէ թէ չուզէ: Եւ մինչ իճ կ'ուզէ ժամ առաջ մեզ թաղել, մենք որ չենք սիրեր մարդիկը գերեզման ղրկել, ի սրտէ կը մաղթենք, որ իճ շատ ապրի, երկար ապրի եւ միշտ անհոգ ապրի:

ՇԱՀԷՆ

(*) «Տասը օր Հայաստանի մէջ», Լեւոն Տօնիկեան («Յառաջ»՝ 1956, Հոկտեմբեր 9–21):

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՖՐԱՆՍԱՑԻ մէջ Մարտ 2ին սկսան բարձրանալ էսանոսի եւ մազութի դիները, իրրեւ հետեւանք Թեհրանի համաձայնութեանց քարիւղի մասին: Էսանոսը կը սղէ մէկ կամ երկու սանթիմ լիթրը իսկ ծանր ֆիւէլը 6 առ հարիւր:

ՓԻԽՈՑԻ դէպքէն ետք, երեք հոգի ձերբակալուեցան իրրեւ պատասխանատու կամ մեղսակից առջի առտուան սպանութեան: Ծանօթ է որ ընտրապայքարի առթիւ հանրազդ փակցնող մը, սպաննուած է երբ կը պատրաստուէր ընկերվարական նախկին քաղաքապետ (Փիեռոյ) Տարտէլի ազդերը փակցնել: Ձերբակալուած են Թաղապետական Խորհուրդի երկու անդամներ եւ ներկայ քաղաքապետին առնչուածը:

ՖԵՐՆԱՆՏԷԼԻ յուղարկաւորութեան ներկայ եղած են աւելի քան 5000 հոգի, ծանօթ թէ անծանօթ: Աւժամեայ թաղումէ մը ետք, ամիսէ մը մարմինը պիտի փոխադրուի Մարսէյլ:

ՎԱՏԻԿԱՆԻ «Արտաքին նախարարը»՝ Դերպ. Քազարոլի Մոսկուայէն Հռոմ վերադարձին որոշ լաւատեսութիւն մը արտայայտած է ինչ կը վերաբերի Վատիկան – Խորհ. Միութիւն յարաբերութեանց: Դերպ. Քազարոլի Մոսկուա գացած էր ստորագրելու համար հիւլէական զէնքերու ոչ-բազմացման դաչինքը եւ այդ առթիւ ուսումնասիրած էր նաեւ կաթոլիկ Եկեղեցւոյ եւ Խորհ. Միութեան յարաբերութիւնները: Ճիշդ է որ Յովհաննէս ԻԳ.ի փաչէմ ին Թեռիս կոնդակէն ի վեր, Մոսկուա որոշ չափով դադրած է Վատիկանը դրամատիրական աչխարհի գործիքը նկատելէ:

ՋՈՒԻՑԵՐԻՈՑ բնակչութեան թիւը վեց միլիոնի կը մօտենայ: 986·023ը օտարականներ են, այսինքն՝ բնակչութեան 15,9 տոկոսը:

ՅՈՏԱԿ ԵՒ ԻՐԱՏԵՍ ՈՒՂԵԳԻԾ

Ա.

Ուրուկուէյի Խորհրդարանը, 1970 Նոյեմբեր 18ի իր նիստին մէջ, տուաւ պատմական որոշում մը, պարտականութիւն տալով երկրի Արտաքին Գործոց նախարարութեան, որ *«յարմար նկատած առիթով ՄԱԿի մօտ արտայայտուի եւ միջազգային կազմակերպութենէն պահանջէ մերժոյները ձեռք առնել՝ իրականացմանը համար Սեւրի դաշնագրի արամադրութեանց, — դաշնագիր, որուն չինամեակը կը կատարուի 10 Օգոստոս 1970ին: Իր այս կեցուածքով, Ուրուկուէյ կը պատուէ բարեկամութիւնն ու սրտակցութիւնը հերոսական եւ նահատակ հայ ժողովուրդին, որուն անկախութիւնն ու հողային իրաւունքները նուիրագործուած են այդ դաշնագրով»*:

Ուրուկուէյի Խորհրդարանի այդ քայլը մեծ խանդավառութիւն առաջացուց հայ ժողովուրդին մէջ եւ երախտագիտութեամբ լեցուց բոլոր սրտերը: Խանդավառութիւնը ընդհանրական էր, համայն Հայութեանն էր: Այդ ուղղութեամբ իր գոհունակութիւնը կը յայտնէր ՌԱԿի գլխաւոր օրգան «Զարթօնք», միաժամանակ իր դիրքը ճշդելով այդ առթիւ, իր 14 եւ 15 Յունուար 1971ի խմբագրականներով:

ՌԱԿը, իր ուրախութիւնը յայտնելով հանդերձ Ուրուկուէի Խորհրդարանին տրուած որոշման առթիւ, կ'արտայայտէ կարգ մը մտահոգութիւններ ուրուկուէյցի կամ հայ անհատներու որոշ ելոյթները մատնանշելով եւ վախ յայտնելով, որ *«Ուրուկուէյի Խորհրդարանի ազդուր ժեստը քաղաքական չիլ հաչիւններու ծառայեցնելու փորձ մը»* կրնայ պահուրտած ըլլալ տեղ մը:

ՌԱԿի օրգանը այս առթիւ կը ճշդէ, թէ որոշ սահմանափակումներով՝ ՌԱԿը պատրաստ է *«գործակցելու որեւէ կազմակերպութեան հետ, քարոզչական թէ այլ մարզերու մէջ»*:

Համոզուած որ ո՛րեւէ լայն գետնի վրայ կարենան գործակցիլ հայ բազմաթիւ կազմակերպութիւնները, հոսանք – ներն ու խմբաւորումները, ա՛յնքան աւելի կ'ամրապնդուի հայ ժողովուրդի միակամ կեցուածքը հիմնական հարցերու վերաբերմամբ, ստորեւ կը ճշգենք ՌԱԿի օրգանին կողմէ մատնանշուած մտահոգութիւններն ու կը ներկայացնենք մեր դիրքը Հայ Դատի վերաբերմամբ:

ՌԱԿի օրգան «Զարթօնք»ի խմբագրականը կը ներկայացնէ նախ Հայկական Հարցի սահմանում մը՝ իր հողային ձեւին տակ միայն. *«Հայկական Հարցը, այսինքն Թուրքիոյ կողմէ բռնագրաւեալ և Ռուիլբնի կողմէ սահմանագծուած Հայաստանի հողամասի պահանջը հայ ժողովուրդի կողմէ»*: ՌԱԿի օրգանը յոռետեմբ կ'անցնի Հայկական Հարցի բաղաքական երեսին վրայէն:

Ապա, «Զարթօնք» կը ճշդէ իր պահանջին երկրորդ մասը՝ *«ազատագրելի հողերուն միացումը՝ ներկայ հայկական պետութեան»*: *«Ներկայ հայկական պետութիւն»* բացատրութեամբ անշուշտ ըսել կ'ուզուի Խորհրդային Հայաստանը: «Զարթօնք» չի ճշդեր սակայն, թէ *«ներկայ հայկական պետութիւն»*ը ազա՞տ է հայապատկան հողերը պահանջելու աշխարհէն, իբրեւ իրեն պատկանող եւ իրեն կցելի հողեր· չի ճշդուիր նաեւ, թէ խորհրդային Միութիւնը իճ, որուն մէկ մասն է ներկայ Հայաստանը, պահանջատէ՞ր է կամ տէր պիտի կանգնի՞ Թուրքիոյ բռնագրաւման տակ գտնուղ հայապատկան հողերու ազատագրումի պահանջին, եթէ պահանջուի զանոնք կցել *«ներկայ հայկական պետութեան»*: Հակառակ բոլոր այս անորոշութեանց, ՌԱԿը կը գտնէ, թէ պէտք է պահանջել հայապատկան հողերը ազատագրել եւ կցել ներկայ հայկական պետութեան:

Երկրորդ հիմնական կէտը, որ ՌԱԿի օրգանը իրեւ պահանջ կը դնէ, *«Խորհրդային Հայաստանի անկախութեան»* կամ անոր բաղաքացիներու *«ինքնորոշման»* հարցերը չարծարծելն է, ինչ որ վատ պիտի տրամադրէ Խորհրդային Միութիւնը եւ ան, ընկերակցութեամբ *«ընկերվարական եւ ափրիկեասիական երկիրներու»*, դէմ պիտի ըլլայ Հայ Դատին: Կրկին չի բննուիր եւ ճշդուիր, թէ հայապատկան հողերու ազատագրումը պահանջած ատեն, երբ միաժամանակ պահանջուի ասոնց կցումը ներկայ Հայաստանին, այսինքն՝ փաստօրէն Խորհրդային Միութեան, արեւմտեան աշխարհի պետութիւնները, առաջնորդութեամբ Միացեալ Նահանգներու, դէմ պիտի ըլլա՞ն նման պահանջի մը թէ ոչ:

Ինչ մը վարը, «Զարթօնք» կը կրկնէ հողային պահանջը, այս անգամ առանց յիշատակելու Խորհրդային Միութեան կցումի հարցը եւ ընդգծուած ձեւով կը գրէ, թէ *«հարցը պէտք է կայանայ Թուրքիոյ բռնագրաւած եւ Սեւրի դաշնագրով նուիրագործուած հայկական հողամասերուն իրենց հարազատ տիրոջ վերադարձումէն մէջ»* եւ կը յայտնէ իր պատրաստակամութիւնը գործակցելու այդ կէտին մէջ ո՛եւէ կուսակցութեան հետ, *«քարոզչական թէ այլ մարզերու մէջ»*: Կրկին արտայայտելով ռուս ժողովուրդը չքըշնամացնելու անհրաժեշտութիւնը եւ իր մերժումը *«դաւելու Խորհրդային Հայաստանի դոյութեան դէմ»*:

Արդ, այս բոլոր մտավախութիւնները տեղ չունին Հայ Դատի հետապնդման աշխատանքներուն շուրջ միակամ գործակցութիւն մը առաջացնելու նիգին մէջ:

Յստակ է Հ· Յ· Դաշնակցութեան Հայ Դատի ըմբռնումը: Մեր առաջին տարուան առաջին թիւի «Նպատակը» խմբագրականին մէջ կը գրէինք· *«Արդար է, որ աշխարհի բոլոր ազգերը, անոնց կարգին նաեւ հայ ազգը, ունենան իրաւունքը ապրելու իրենց սեփական, ամբողջական հայրենիքին մէջ, իրենք տէրը իրենց հայրենիքին· ազատ՝ բարեկամութեան ձեռք երկարելու բոլորին, եղբայրօրէն ապրելու բոլոր ղրացիներուն հետ, առանց ընկճուած ըլլալու ուրիշներէն...»*:

Մեր օրգանի առաջին տարուան երդ թիւի խմբագրականին մէջ կ'ըսէինք· *«կը հարցնենք ուղղակի.— Ի՞նչ է հայ ժողովուրդի բաղաքական գերագոյն նպատակը:*

«Եւ կը պատասխանենք անվարան.— Հայ Դատի լուծումը:

«Միացեալ Հայաստանի եւ անկախ ու ամբողջական Հայութեան վերակերտումը: Վերահայացումը հայկական լեռնաշխարհին եւ հայրենացումը սարսափելու Հայութեան»:

Ինչ կը վերաբերի հայ ժողովուրդի բաղաքական դիրքաւորման, ուղղութեան, մենք կ'ըսէինք յստակօրէն եւ կը կրկնենք ահա· *«Ոչ մէկ քաղաքական դիրքորոշում, ո՛չ մէկ ուղղութիւն, ըստ ինքեան, նախապայման է: Նախապայմանը մեր հիմնական չահերուն ու ձգտումներուն դիտակցութիւնն է: Այդ չահերուն ու ձգտումներուն հաւատարմութիւնն ու անշեղ հետապնդումը ամէ՛ն տեղ, ամէ՛ն տեղ, ամէ՛ն ձեւով: Ահա թէ ինչու ոչ Աբեւելքի հետ ենք ըստ ամենայնի եւ ոչ ալ Աբեւմուտքի հետ՝ ըստ էութեան: Որովհետեւ համոզուած ենք, որ հայ ժողովուրդի գերագոյն չահերու ապահովութիւնը արտաքին դիրքաւորումի հարց չէ անպայման, այլ գլխաւորաբար՝ ներքին ամրութեան:*

. . . . . .

«Մեր վերաբերումը պայմանաւոր է մեզ չբջապատող երկիրներու եւ պետութիւններու վերաբերումով մեզի՛ հանդէպ եւ անոնց դիրքով՝ Հայ Դատին հանդէպ: Կը հետեւի յայտնապէս, թէ մեր օրիանտացիան պարզապէս հայկական օրիանտացիա է եւ այս ճամբան պիտի չարունակուի անշեղօրէն» (նոյն խմբագրականէն):

Հայ Դատի լուծման համար 1965ին մեր ներկայացուցած Յուշագիրը կը ճշդէր արդէն, թէ միակողմանի լուծում մը Հայկական Հարցին անկարելիութիւն էր բաղաքական ներկայ պայմաններուն մէջ· եւ կ'եզրակացնէր·

«Երբ Աբեւմտեան եւ Աբեւելեան չափազանցուած մեծ պետութիւնները ան – դրադառնան ծանրակշիռ կացութեան, որ տեւաբար զոյութիւն ունի Միջին Աբեւելքի դլխուն կախուած եւ իրենց դառնե – րուն առջեւ կանդնած, երբ անդրադառնան, որ ցարդ որդեգրուած ձեւերը՝ Հայաստանը բաժնելու երկուքի եւ տիրելու անոր մէկ մասին, յուսալով այդ ճանապարհով տիրանալ մնացեալին կամ արդելք հանդիսանալ ուրիշներու տիրացումին, ոչ մէկ գրական արդիւնք տուած է, այլ միայն ու միայն տեւական կռուադաշտի մը վերածած է Հայաստանը իրենց միջեւ եւ տեւական լարումի, պայքարի ու պատերազմի սպառնալիքի մը վերածած է զայն ու իր վրայ տիրող դրայվիճակը· այն ատեն, կրնան հաստատութեան մը դալ իրարու միջեւ եւ երկուստեք, փոխադարձ դիջումներով կրնան ստեղծել Միջին Աբեւելքի միացուած, ազատ եւ անկախ տանիքը, ազատ ու անկախ միացած Հայաստան մը, որ բոլորի երաշխաւորութեամբ ապահովուած, չէզոք քաղաքական դիրք մը կը ստանայ այդ ձեւով, եւ կը դառնայ ապահովութիւն մը բոլորին համար, խաղաղութեան ապրակ մը՝ Միջին Աբեւելքի եւ աշխարհի համար»:

ԴԷՄՔԵՐ ՈՒ ԴԷՊՔԵՐ

ՄԱՐԻ ՏԻՓՓԼԷՍԻ ԿԱՄ ԳԱՄԵԼԻԱԶԱՐԴ ՏԻԿԻՆԸ

(1824–1867)

Ա.

Գամելիազա՞րդ Տիկինը: *Ո՞ր ընթերցողը չէ լսած այս անունը, ո՞վ չէ յուզուած՝ կարդալով սիրոյ մեհեանին առջեւ զոհուող այս գեղեցկուհիին դառն ճակատագիրը: Այս դարուս խակ, անոր անունը կը պահէ տակաւին իր կախարդանքը, փաստ՝ որ պատառուի եւ բեմի մեծագոյն արուեստագիտուհիները պատիւ կը համարին իրենց կեանքին մէջ անգամ մը մտնել անոր մորթին մէջ: Ալէքսանդր Տիւմա Որդի եղած է այդ վիպին ե՛ւ հերոսը, ե՛ւ հեղինակը եւ անմահութիւն ապահոված է չնորհիւ այդ դործին:*

Ո՞վ էր սակայն սիրոյ այդ քրմուհին, ա՛յս նոր Մանոն Լեսքօն:

Ալֆոնսին Փլեսի ծնած է 1824ին, նորմանտիի աննշան գիւղերէն մէկուն մէջ: Մայրը, թէեւ ազնուական սերունդէ, այլասերած ու դարձած էր դիւղացի սովորական առջեւ կանդնած, երբ անդրադառնան, որ ցարդ որդեգրուած ձեւերը՝ Հայաստանը բաժնելու երկուքի եւ տիրելու անոր մէկ մասին, յուսալով այդ ճանապարհով տիրանալ մնացեալին կամ արդելք հանդիսանալ ուրիշներու տիրացումին, ոչ մէկ գրական արդիւնք տուած է, այլ միայն ու միայն տեւական կռուադաշտի մը վերածած է Հայաստանը իրենց միջեւ եւ տեւական լարումի, պայքարի ու պատերազմի սպառնալիքի մը վերածած է զայն ու իր վրայ տիրող դրայվիճակը· այն ատեն, կրնան հաստատութեան մը դալ իրարու միջեւ եւ երկուստեք, փոխադարձ դիջումներով կրնան ստեղծել Միջին Աբեւելքի միացուած, ազատ եւ անկախ տանիքը, ազատ ու անկախ միացած Հայաստան մը, որ բոլորի երաշխաւորութեամբ ապահոված, չէզոք քաղաքական դիրք մը կը ստանայ այդ ձեւով, եւ կը դառնայ ապահովութիւն մը բոլորին համար, խաղաղութեան ապրակ մը՝ Միջին Աբեւելքի եւ աշխարհի համար»:

«ԱԶԴԱԿ ՇԱԲԱԹՕՐԵԱԿ»

(Մնացեալը յաջորդով)

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (51)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— Այո, վատարեալպէս լսեցի, մեր բնակած տան մասին էր... պախալ Մանոլին տունը... բայց ո՞վ էր հանդրագրութիւնը տտորագրել տուող այդ մարդը... բսաւ Գարեգին, զէմքը անծանօթ չէ ինծի, թաղեցի է, բայց լաւ մը չեմ կրնար յիշել... խեղճ տիկին Սաթենիկ, երբոր իմանայ՝ խելքին պիտի գայ, ինք որ այնքան նախանձախնդիր է իր պատուին եւ երբեք չուզեր, որ որեւէ կերպով իր վրայ խօսեցնէ...:

Ու խեղճ երիտասարդը, չուարած, տահմոկած, չէր գիտեր ինչ ընելը:

— Բայց ի՞նչ կ'ուզեն այդ մարդիկը մեզմէ, ի՞նչ ըրած ենք իրենց, կը գոչէր տաեն-տաեն:

— Ինծի նայէ, բսաւ Սերգիս վճռաբար, պարապ հատաչանքները օգուտ մը չունին, պէտք է չէնք չնորհք ճար մը մտածենք... եկուր նախ ուրիչ տեղ մը նստինք, տանկ տառանձին տեղ մը, մենք մեզի:

Եւ ուղղուեցան Օսման պէյի սրճարանը, ուր այդ եղանակին բոլորովին թափուր էր:

Գարեգին լուռ կը մնար, մտքին մէջ փնտռելով հանդրագրութեան մարդը, որ վատահ էր, թէ անծանօթ մը չէր իրեն համար:

Վերջապէս յաղթական ճիչ մը արձակեց:

— Գտայ, գոչեց, մեր բնակած տան մօտերը գինեպան մըն է, նոյնիսկ մէկ անգամ զացած եմ խանութը... այո, յիշեցի, բոլորովին վատահ եմ, նոյնինքն է ... բայց ինչո՞ւ համար այդ թշնամութիւնը մեզի դէմ:

— Ո՛վ գիտէ, դուցէ ուրիչի մը դրդումով կը գործէ:

— Ամէն պարագայի, ասիկա նոր սկսած գործ մը չէ, որովհետեւ երբ Թուղթը հանեց, աչքիս ծայրովը տեսայ, որ ստոբաղրութիւններով ծածկուած էր... կը տեսնե՞ս, ամբողջ թաղը մեզի դէմ ելած է... բայց ի՞նչ սարսափելի բան է այս:

— Ըստ իս, գործելու մէկ եղանակ մը կայ, բսաւ Սերգիս, երթալ այդ գինեպանը զտնել եւ իմէ բացատրութիւն ուղել:

— Բայց դուցէ ինծի կը ճանչնայ եւ այն ատեն այդ անկիրթ մարդոց հետ խնդիրը կրնայ անհաճոյ հետեւանքներ ունենալ:

— Ուրեմն ես առանձին կ'երթամ, գիս ոչ ոք կը ճանչնայ, դուրսէն նոր եկած մէկն եմ. այդ մարդը կը խօսեցնեմ եւ դուցէ յաջողիմ դայթակղութեան առաջքը առնելու:

Սերգիսի առաջարկութիւնը չատ խոհական եւ օրինաւոր էր եւ Գարեգին որեւէ առարկութիւն չդտաւ ընելիք, նոյնիսկ չնորհակալութիւնը յայտնեց ընկերոջ անձնուիրութեանը համար:

Ցետոյ միասին դուրս ելան եւ Գարեգին հետեւէն ցոյց տուաւ Հաճի Թումիկի գինետունը:

Երկու բարեկամները որոշեցին, որ Գարեգին դարձեալ երթայ Օսման պէյի սրճարանը եւ հոն սպասէ իր ընկերոջ վերադարձին, տեսակցութեան արդիւնքը իմանալու համար:

Երբ Սերգիս մտաւ գինետունէն ներս, ներկաներու ուշադրութիւնը իր վրայ հրաւիրեց: Նախ որ ինք նոր դէմք մըն էր այդ միջավայրին մէջ, յետոյ յայտնի կ'երեւար, որ այդ գինետան յաճախորդը ըլլալու սահմանուած մէկը չէր: Իր վրայ սեւեռած ակնարկներէն նեղուած՝ դնաց անկիւն մը նստաւ եւ օղի մը ապսպրեց գինետան աշկերտին:

Երբ մանչը օղին բերաւ, երիտասարդը հարցուց·

— Ո՞ւր է վարպետդ:

— Հաճի Թումիկ ազա՞ն:

— Այս խանութին տէրը:

— Հա, էյ իշտ Հաճի Թումիկ ազան է խանութին տէրը, պատասխանեց մանչը, որ կը զարմանար, թէ ինչպէս կարելի է չդիտնալ այդ բանը:

— Ադէկ, ըսէ Հաճի Թումիկ ազային, որ քիչ մը հոս դայ:

Սերգիսին մօտ նստող յաճախորդ մը, որ ուշադրութեամբ կը հետեւէր այս խօսակցութեան, պէտք համարեցաւ միջամտելու:

— Միւսիւ, Հաճի Թումիկը գործ ունէր քիչ մը, դուրս ելաւ, հիմա կուդայ:

— Լաւ, կը սպասեմ:

Եւ Սերգիս սիկառէթ մը վառեց, ումպ մը առաւ օղիէն եւ սկսաւ սիկառէթին ծուխը դուրս տալ՝ աչքերով անոր բոնած ուղղութեան հետեւիլ:

— Հաճի Թումիկին հետ գո՞րծ մը ունիս, հարցուց:

— Չէ, կարեւոր բան մը չէ, միայն կ'ուզեմ քիչ մը հետը տեսնուիլ:

— Կը ճանչնա՞ս գինեքը...

— Չէ, դեռ նոր պիտի տեսնեմ:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ռական կին մը: Հայրը ախտաւոր ու չար մարդ մը եղած է, որմէ կը սարսա – փին պիւղին բոլոր բնակիչները: Ալֆոն– սին կը մեծնայ առանց խնամքի. ո՛չ ու– սում, ո՛չ դպրոց: Կը թափառի դաշտերու մէջ, հօտեր կ'արածէ: 15 տարեկանին՝ ան դարձած է վայրի, բայց դեղեցիկ ազ– ջիկ մը: Կ'ըսուի, թէ հայրը դրամի պէտք ունենալով՝ զայն ծախած է պնչուներու, որոնք զայն տարած են Փարիզ ու յանձ– նած կարուհիի մը խնամքներուն:

Չոն է, որ դրել–կարդալ կը սորվի ու իրիկունները գործէն եւոք անյապաղաբար կը կարդայ օրուան հաշակառոյ վէպերը: Կիրակի օրերը, ուսանողներու հետ պա– րելու կ'երթայ ու ժամանակ կ'անցընէ անոնց հետ: Այսպէս կ'ապրէր նաեւ «Թր– ուռաներ »ու ծանօթ հերոսուհին՝ Ֆանֆիթը: Ուսանողները ընդհանրապէս պարապ քսակ կ'ունենան: Երբեմն, Ալ– ֆոնսին կ'ընդունէր հասուն մարդոց հր– աւէրները: Ճաշելու կ'երթային քաղա– քին դուրս, Սէնի եզերքը գտնուող ճա– չարաններուն մէջ, յետոյ կ'առանձնանա– յին ծառերուն տակ ու կը յանձնուէին սիրոյ խաղերուն:

Բարեկեցիկ ճաչարանատէր մը կ'ուզէ Ալֆոնսինը ունենալ իր տրամադրութեան տակ, անոր համար կը վարձէ կահաւոր– ուած սենեակ մը Փալէ–Ռուայեալի մօ – տերը, հոգ կը տանի անոր հագուստա– կապուտին: Մէկ կողմ դրած տեղ ու դերձան՝ ան կը հագուի, կը չքուի ու կը ճամբէ պողոտաներուն վրայ: Այնքան դե– գեցիկ է ու չնորհալի, որ գլուխը կը դար– ձընէ ամէնէն կնահաճոյ երիտասարդնե – րուն: Շաթօքլեզերկի կոմսը, Ռուսիոյ նախկին դեսպան, մեծահարուստ բայց վաթսունամեայ, Ալֆոնսինը կ'առնէ իր պաշտպանութեան տակ ու անոր համար կը վարձէ չքեղ յարկաբաժին մը՝ Մատ– ճէն պողոտային վրայ: Ալֆոնսին կը դառնայ կոմսին պաշտօնական հոմանուշ– հին:

Ալֆոնսին այն տանն հագիւ քսան տա– րեկան է: Կը փոխէ իր անունը ու կը դառ– նայ Մարի Տիւփլէսի: Կը վարձէ ուսու– ցիչներ ու կը լծուի տենդագին աշխա – տանքի՝ իր թերատ դարդացումը կատա– րելագործելու համար: Իր գահլիճը կը յաճախեն օրուան անուանի արուեստա – գէտները եւ բանաստեղծները, ինչպէս Խօժէն Սիւ, Ալֆրէտ տը Միւսէ եւ ու– րիշներ...

Գրադարանին մէջ, քով քովի չարուած են Սեվանթէսի, Մոլիէրի, Սքոթի, Հիւ– կոյի, Լամարթինի գործերը: Ճաճախ ան կ'անցնի դաշնակին առջեւ ու կը նուագէ Թեթեւ կտորներ:

1844ին, ան նկատուած էր Փարիզի, այսինքն՝ ամբողջ աշխարհի ամէնէն վա– յելուչ կինը: Եւ հակառակ անոր որ միշտ պարապած էր իր մարմինը յանձնելու ա– մէնէն չատ վճարողին, սիրտ ճանչցողնե– րուն ան կը պարտադրէր համակրութիւն եւ արդահատանք:

Իրենչպէս այս գեղուն ու նուրբ աղ – ջիկը, որ ունէր անկեղծ սիրահարներ, կը չարունակէր այդ նուաստացուցիչ ար – հեստը: Նոյն հարցումը պիտի ընէինք մեր դարու կարգ մը երիտասարդ ուսա – նողուհիներուն, որոնք մեծահարուստ ըն– տանիքներու պատկանելով հանդերձ, չեն խղնիր դրամի փոխարէն ծախելու իրենց մարմինը:

Մարի Տիւփլէսի ունէր երեք պատճառ. նախ՝ իր աղքատ ու թշուառ երիտասար– դութիւնը. երկրորդ՝ ծախսելու անդի – մադրելի հակում մը, եւ երրորդ՝ այն մահացու հիւանդութիւնը, թոքախտը, որ սահմանած էր իր ապրելիք օրերը:

Մարի չատ կը սիրէր ծաղիկները, բայց կը սարսափէր վարդերու արբեցնող բոյ– րէն, կը նախընտրէր դամելիաները: Այդ պատճառաւ տունը կը յորդէր դամելիա– ներու փունջերով, ուրկէ իր անունը՝ Գա– մելիապարդ Տիկինը:

Մարի կը քնանար ցերեկները: Երե – կոները կ'երթար թատրոն: Ունէր իր անձնական օթեակը: Երբ ներկայացումը վերջնաար, հիացողներու եւ սիրահար – ներու խումբով մը կ'երթային ընթրել քաղաքի լաւագոյն ճաչարաններուն մէջ, կամ կ'ուղղուէին Մաուլէն պողոտայի իր յարկարաժինը, ուր երեկոյթը կը չարու– նակուէր մինչեւ այդարաց:

Իրիկուն մը, նստած էր վարիէթէ թատրոնի իր օթեակին մէջ, աւելի դեղե– ցիկ ու կախարդող, քան թագուհի մը: Նոյն սրահին մէջ կը գտնուէին երկու ե– րիտասարդներ, որոնք ձիով կատած էին քանի քիլոմեթր ճամբայ մը, տեսնելու համար օրուան փիէսը: Այդ երիտասարդ– ներէն մէկը կը կոչուէր Ալեքսանդր Տիւ– մա, «երեք հրացանակիրները» անուն վէ– պի հեղինակին զաւակը: Յանկարծ Ալեք– սանդրի աչքը հանդիպեցաւ օթեակին մէջ նստող դեղեցկուհիին, որուն վրայ կեդ– րոնացած էին հանդիսականներու հետա – քրութիւնները: Երիտասարդը չանթահար – ուեցաւ իսկոյն: Ահա իր նկարագրութիւ– նը. «Բարձրահասակ, նուրբ, սեւ մազե– րով, ներմակ ու վարդագոյն դէմքով, փոքրիկ գլուխը մը. աչքերը նշագեղ փայ– լուն ու մեղմ. կերպասի գոյնով շրթներ, կարապի վիզ մը, ներմակ սնդուսէ եր– կար շրջազգեստ մը: Վիզին՝ ադամանդէ մանեակ մը, թեւին՝ ոսկի ապարանջան մը...»:

Ընկերը, որ դերասանուհիի մը զա – ւակն էր, Տիւմային տուաւ պէտք եղած տեղեկութիւնները եւ խոստացաւ իր ըն– կերը ներկայացնել անմերձենալի կուռ – քին: Երբ ներկայացումը վերջացաւ, եր– կու երիտասարդները չտապեցին դէպի Մաուլէն պողոտայ ու մտան չէնքի դեռ– նայարկը բնակող տիկնոջ մը տունը, որ ծանօթ էր իրենց եւ ազատ մուտք ունէր Մարիի տունէն ներս:

ՆՈՒՊԱՐ ԶԱՐԵՒՈՒՏԵԱՆ

(Շար. – 1)

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑԸ ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

Փետրուար 18ի Հինգշաբթիին՝ Վարդա– նանց տօնին առթիւ հանդիսաւոր պատա– րագ եւ դպրոցական հանդիսութիւններ տեղի ունեցան Փարիզի Ս. Յովհ. Մկրտիչ եկեղեցւոյ մէջ: Ինչպէս ամէն տարի, այս տարի ալ պատ. Հոդաբարձութիւնը հրա– ւիրած էր Փարիզի եւ արուարձաններու աշակերտութիւնը մասնակցելու Վարդա– նանցի տօնախմբութեանց իրենց երգերով ու արտասանութիւններով:

Ահա կը հասնին անոնք խումբ առ խումբ Մուրատեանէն, Դպրոցասէրէն, Փարիզէն, արուարձաններէն իրենց ու – սուցիչներով:

Ի՜նչ փոյթ տեղատարափանձրևը, պաղ հովն ու անհամ օդը, անոնք կուգան ի– րենց անմեղ հոգիներով եւ անմեղ յոյզե– րով վարդան զօրավարի յիշատակը ոգե– կոչող արտասանութիւնները ընելու, ու ի– րաքանչիւր դպրոց կը դրաւէ իր տեղը չատ կարզապահօրէն:

Պատարագի խորհրդաւոր պահն է. ջերմեռանդ հաւատացեալները վերացու – մով, բազկատարած կ'ապօթեն «Փա՛ռք քեզ Տէր»ի, «Հաւատամք»ի հոգեմտոյ երգեցողութեանց հետ, բուրվառներու խնկաւէտ դուլաներու մէջէն «Տէր ո – ղորմեա»յի ապօթքներուն հետ հաւատաց– եալներու ապերասանքներ կը բարձրանան դէպի վե՛ր, «Ծո՛ւր հիւանդաց առողջու– թիւն եւ հայ ազգի ապատութիւն», ու կը չարունակուի պատարագը հոգեպարար մեղեդիներով եւ չարականներով:

Սերովբէ Արք. Մանուկեան՝ հակիրճ կերպով կը բացատրէ օրուան տօնին նչա– նակութիւնը, Քաջն Վարդանի հերոսա – կան պայքարը՝ յանուն կրօնքի եւ ազա– տութեան Պարսիկներուն դէմ, տարած յաղթանակները եւ հերոսաբար Աւարայ– րի դաշտին վրայ իր 1036 վկաներով ու կը յորդորէ աշակերտները որ հետեւին Վարդանի օրինակին, պահեն իրենց ազ– գութիւնը, կրօնքը եւ ճշմարիտ քրիս – տոնեայ զաւակներ ըլլան Հայութեան պարծանք:

Շատ զգայնութեամբ երգուեցաւ միա – համուռ կերպով Էջմիածնի կրօնաչունչ չարականը:

Ցաւարտ պատարագի՝ սկսաւ դպրոցա– կան հանդէսը, իւրաքանչիւր դպրոցէն երկու երեք աշակերտներ լաւ առոդանու– թեամբ արտասանեցին Քաջն Վարդանի եւ Հայոստանի ձօնուած արտասանու – թիւններ: Ուրիշ վերջ սկսաւ ուսուցական բաչխումը փոկեղներու: Հոդաբարձու – թիւնը փոկեղներով պզտիկ ծրարիկներ պատրաստած էր, բոլոր աչակերտներն ալ լայնօրէն ստացան իրենց բաժինը, նոյնիսկ մեծ մայրիկներն ալ մասնակից եղան այդ բաչխումին ու բոլորը մեկնե– ցան գոհունակութեամբ հայկական չուն– չով կազդուրուած:

Վերջացնելէ առաջ պէտք է դնահատան– քով ըսել որ փոկեղներու հետ միասին բաժնուեցան՝ չատ գեղեցիկ պատկերով եւ Վարդանանքի մասին ֆրանսերէն դըր– ուած գեղեցիկ տպագրութեամբ թռու – ցիկներ: Պատկերին մէջ կ'երեւին Ղեւոնդ երէց խաչը ձեռին՝ իր կրօնաւորներով, յետոյ Վարդան զօրավար իր քաջերով սուրը ձեռին Աւարայրի դաչտին վրայ, իրենց յաղթական գնացքով:

Այս գեղեցիկ գաղափարը որ դաստիա– րակչական բնոյթ ունէր, կրնանք էսեան Սանուց Միութեան օգտաչատ ձեռնարկ– ներէ մէկը նկատել:

ՀՈ. ՉԻԼԻՆԿԻՐԵԱՆ

ՀԱՅ ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐՈՒ ՕԳՆ. ՄԱՐՄԻՆ

Հայ Ուսանողներու Օգն. Միութեան
1971 Փետրուար 18ի ընդհանուր ժողովի
խօսք եւ հաշուետուութիւն

Հայ Ուսանողներու Օգնութեան Միու– թիւնը իր երրորդ տարին բոլորեց. Մի– ութեան նպատակն է նիւթական եւ բա – րոյական աջակցութիւն ընծայել հայ ու– սումնատենչ, արժանիքի տէր ուսանող – ներու, մանաւանդ անոնց որոնք իրենց ծնողքի անմիջական հոգածութենէն հե– ռու կը գտնուին, ըլլայ Ֆրանսահայ եւ կամ արտասահման եկած. — Ուրախ ենք յայտնելու որ Միութեան գործունէու – թիւնը ընդունելութիւն գտաւ Ֆրանսայի հայ գաղութին կողմէ եւ այժմ ունինք չուրջ 400 անդամ, նուիրատու եւ բարե– բարներ:

Միութիւնս նոյնքան իր օժանդակու – թեան բաժինը կը բերէ Առնուվիլի Հայ Քոյրերու վարժարանին, հոն ապատատ – նած աննեցուկ փոքրիկներուն բարերար– ներ գտնելով եւ հետաքրքրութիւն ցոյց տալով վարժարանին կրթական ընթաց – քին: Մեր ուսանողներու թիւը կը հասնի 30ի: Համալսարանի բոլոր ֆաքիւլթէ – ներուն եւ գեղարուեստի վարժարաննե – րուն մէջ ունինք ուսանողներ: Այնուչա փափաքելի է որ մեր Միութեան պիւտ – ճէն երթալով ընդարձակուի նորանոր անդամներով ու բարերարներով:

Հայ ուսանողին օժանդակել կը նչանա– կէ ատատրել հայ մչակոյթին. բոլորս կը դիտակցինք թէ մչակոյթին է որ ժողո – վուրդները կը դարձնէ մեծ եւ յաւիտե – նական. միաժամանակ, մեր նպատակն է երիտասարդութիւնը ուծացումի վտան – գէն գերծ պահել կարելի եղածին չափ: Այս ուղղութեամբ մեր Միութիւնը կը կազմակերպէ մտերմիկ հաւաքոյթներ, թատերական ներկայացումներ, եւ գե – ղարուեստական հանդէսներ, ինչպէս օրի– նակ անցեալ Յունուար 17ի մեր ցերե – կոյթը:

Միութիւնս ունեցած է 1970 Յունուար ամիսէն մինչեւ Դեկտեմբերի վերջը 23 հազար 50 ֆրանքի մուտք մը. մնացած 1969էն 13·029·42 ֆր., ընդհանուր դու – մար 36·072·42 ֆր. իսկ երբեւ ելք 1970 Յունուարէն մինչեւ Դեկտեմբերի վերջը 30·105·50 ֆրանք:

ՎԱՐԶՈՒԹԻՒՆ
(Կնիք)

ՊԱՏԵՐԱԶՄ եւ ԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Նիհար, ժժգոյն, արիւնոտ թաչկինակով մը վիրը փաթթած դինուոր մը բարկա– ցած ձայնով ջուր կ'ուզէր, եւ կը պոռար.

— *Հոս չան մը պէս մարդ սատկելո՞ւ է:*

Թուչին հրաման ըրաւ որ ջուր տան անոր:

Ուրախ զուարթ դինուորներ ալ կու – գային:

— *Ահա կրակ, տաք կրակ դինուորնե– րուս համար: Շնորհակալութի՛ւն այս կրակին համար, տոկոսովը պիտի հա– տուցանենք զայն, կ'ըսէին, մուքին մէջ տանելով բոցավառ խանճող մը:*

— *Նորէն կը ցաւի՞, հարցուց Թուչին Ռոստովի:*

— *Շատ դէշ:*

Բայց այդ միջոցին Թուչին զօրավարին կողմէ կանչուեցաւ:

Թղանթաթաճիպներուն պահականոցէն քիչ մը անդին, պարապային համեմատ չտկուած տնակի մը մէջ Փակրատիոն իշ– խան նստած ճաչ կ'ընէր, քանի մը զո– րավարներու հետ խոսակցելով: Շնորհա– կալութիւններ կ'ուղղէր անոնց եւ կռիւին վրայ մանրամասնութիւններ կը տտանար: Պրաունոյի մէջ իր զօրքերը Քութուսովի ներկայացնող զօրավարը պատմեց թէ կռիւը հաղիւ թէ սկսած էր, ինք տնտա– ոչն դուրս ելլելով հաւաքեց փոսահատ դինուորները, եւ դանոնք առաջնորդէ ղըր– կելով, ինք երկու վաչտերով խոյացաւ, սուսերամերկ, Ֆրանսացիներուն վրայ եւ անոնց չարքերը ղղրդեց: Զբաւ թէ իր ընել ուզելիքը այս էր, այլ այդ բանը ըրած չըլլալուն համար այնքան ցաւ կը յայտնէր որ համոզուած էր թէ ըրած էր:

— *Սա ալ պէտք է դիտել տամ ձեր վսեմութեան, չարունակեց, յիչելով Տո– լոխովի մասին Քութուսովի ցոյց տուած բարեացակամութիւնը, թէ տատիճանա – գուրկ Տոլոխով իմ առջեւս դերի բռնեց Ֆրանսացի սպայ մը, յայտնի քաջութիւն ցոյց տալով:*

— *Այն միջոցին էր որ ես աչքովս տե– սայ Փավլոկրատեան դունդին յարձա – կումը, ըսաւ կէօրքով մտահոգ նայ – ուածքներ ուղղելով ներկաներուն վրայ, որովհետեւ խնդալէս այդ օրը ինք հիւ – սարները տեսած չէր, եւ լսածը միայն կը կրկնէր. «Անոնք երկու չարք ֆրանսայի դինուորներ ջախջախեցին»:*

Կէօրքով բերանը բանալուն պէս միւս սպաները խնդացած էին, իրմէ ամէն ա– տենուան պէս կատակի մը սպասելով, բայց որովհետեւ անոր ըսածը դինուորնե– րուն փառքը կ'աւելցնէր, ուստի խոկոյն լուրջ կերպարանք մը առին, թէեւ դի– տէին որ ըսածը անհիմն սուտ մըն էր:

— *Ամէնուդ ալ չնորհակալ եմ, պա – րոններ, ըսաւ Փակրատիոն, դինուորնե – րուն ամէն դասակարդերը դիւցազնօրէն վարուեր են, հետեւակ, ձիաւոր եւ թըն– դանօթաձիգ:*

— *Բայց ինչի՞ն է որ կեդրոնին մէջ երկու թղանթաթիներ թշնամիին ձեռքը թողուեր են, ըսաւ, աչքերովը մէկը փնտռելով:*

Այդ պահուն Թուչին երեւցաւ սենեա– կին սեմին վրայ, զօրավարներուն կռնակ– ներուն մէջտեղէն համեստօրէն ճամբայ մը բանալով իրեն համար: Գլխիկոր, ինչպէս միչտ իր պետերուն ներկայու – թեանը, չնչմարեց պատին կռթնցուած Ֆրանսական դրօշը, յաղթանակի այդ կողոպուտը, եւ ոտքը անոր բռնին դը– պաւ: Քանի մը սպաներ խնդացին:

— *Թղանթաթիները ի՞նչպէս լքուեցան, հարցուց Փակրատիոն յօնքերը պռատե – լով, բայց ոչ այնքան հարբուրապետ Թու– չինին, այլ խնդացողներուն դէմ, որոնց մէջ կ'որոչուէր կէօրքովի ձայնը:*

Այն տաեն միայն, իր պետին զժգոհու– թեան առջեւ, Թուչին հասկցաւ թէ յան– ցանք մը գործած էր՝ երկու թնդանօթ – ներուն կորուստէն վերջ ողջ մնացած ըլ– լալով:

Այնքան տատիկ յուզումներ ունեցած էր որ այդ բանին վրայ չէր մտածած: Սպաներուն ծիծաղը ա՛լ աւելի վրդովեց զայն: Փակրատիոնի առջեւ կեցած էր, ծնօթը կը դողար, եւ կը կակազէր:

— *Չեմ գիտեր, տէր իմ, մարդ չունէի, տէր իմ:*

— *Կրնայիր վերջապահ դունդէն մարդ առնել:*

Թուչին չպատասխանեց թէ վերջապահ դունդ չկար: Կը վախնար ուրիչ պետ մը պատասխանատու ընելէ: Անխօս մնաց, Փակրատիոնի երեսը միայն կը նայէր, ինչպէս չուարող աչակերտ մը քննիչին երեսը:

Լռութիւնը բաւական երկար տեւեց. Փակրատիոն չէր ուզեր խիստ ըլլալ եւ ըսելիքը չէր գիտեր: Միւս զօրավարները չէին համարձակեր խօսակցութեան խառ– նուիլ:

Անտրէյ իչխան վարչն կը նայէր Թու– չինի. իր մատները չաչնօրէն կը կար – կամէին:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(122 – Շար.)

ՆՈՒԷՐ

Մարզար Ալեքսանեան 100 ֆր. կը նուիրէ Դպրոցասէր Տիկնանց Միութեան, իր հարազատներուն մահուան տարեդարձին առթիւ (ստանալ «Յառաջ»էն):

ՇԱԻԻԼԻ Ս. ԳՐ. ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

Այս կիրակի պատարագ կը մատուցուի: Արեւագալի արարողութիւնները՝ յաւարտ պատարագի ժամը 11,30ին:

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԻՋՈՑ

Պօմոնի թաղականութիւնը կը ծանուցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ընթացքին ամէն Շաբաթ առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հսկումի արարողութիւն: Կը հրաւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութիւններուն:

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիր՝ բարոյական եւ նիւթական: 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաճեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ:

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏՈՒՆ

ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԼՍԱՐԱՆ

Հրապարակային դասախօսութիւն 5 Մարտ, Ուրբաթ երեկոյ ժամը 8,30ին

Դասախօս՝ Տոքթ. ՋԱՏԻԿ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ

(Փարիզի Օպսերվաթուառէն)

Դասախօսութիւնը տեղի կ'ունենայ Շաւարշ Միսաքեան սրահին մէջ:

Նիւթ՝

L'UNIVERS QUI ENTOURE L'HOMME

(Լուսնագնացութեան առթիւ)

Լուսաբեմով ցոյց կը տրուին տիեզերական նկարներ:

Հարցադրոյցը տեղի պիտի ունենայ հայերէն եւ ֆրանսերէն:

ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ Է

Հ. Յ. Դ.

ՍԷՆ-ՄՕՐԻՍ.— Հ. Յ. Դաշնակցութեան Սէն Մօրիսի «Վրացեան» խումբը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր ընկերները, այս Շաբաթ 20ին, սովորական հաւաքատեղին: Ընկերներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

ՓԱՐԻԶ.— Հ. Յ. Դ. Սողոմոն Թէհլիրեան խումբի ժողովը այս Հինգշաբթի իրիկուն ժամը 9ին, Մշակոյթի Տան մէջ:

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Հ. Յ. Դ. Շրջ. կոմիտէն ընդհ. անդամական ժողովի կը հրաւիրէ իր շրջանի բոլոր ընկերները այս Շաբաթ Ս. Հարոնեան սրահին մէջ: Բոլոր ընկերներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

40-ՐԴ ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

ՀԱՅ ԱՐԻՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՓԱՐԻԶԻ ՇՐՋԱՆԻ

կիրակի 7 Մարտ կէսօրէ վերջ ժամը 2,30ին

SALLE DE LA CHIMIE

28 bis, Rue Saint Dominique — Paris (7e) — Métro Invalides

Կը նախագահէ Պ. ԼԱՍԼՕ ՆԱՃԻ

Ընդհ. քարտուղար Համաշխարհային Սկաուտական Պիւրոյին
որ յատկապէս կուգայ ներկայ ըլլալու հանդէսին

Սկաուտական տողանցք, ներկայացումներ, բանակումի կրակը, հայկական պարեր եւ երգեր: Սկաուտական խաղեր. բոլոր շրջանը կը տօնէ 40րդ տարեկան հանդէսը

Մի քնարարին ընդունելութիւն ի պատիւ Լասլօ Նաճիի Հայ Արիներու Միութեան վարչութեան եւ բարեբար ու պատուաւոր անդամներուն կողմէ

Յարակից սրահի մը մէջ ցուցադրութիւն Հայ Արիներու Միութեան գործունէութեան եւ ձեռագործական աշխատանքներու Արենոյչներուն եւ Արիներուն կողմէ եւ միջազգային սկաուտական կեանքէն

ՊԻՒՖԷ

ՄՈՒՏՔ 10 ՖՐԱՆՔ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾ

Իզմիրի եւ շրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կէսօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Ռիւ ժան Կուժոն Փարիզ 8րդ:

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԻՏԻԵԱՆ

ՍՕՍԻ պարախումբ

Մ'ենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան

ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ նուագախումբ

Գեղարուեստական ընտիր բաժին:

Հարուստ պիւֆէ իզմիրեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած:

Մուտք 15 ֆրանք

Ուսանողներու մասնաւոր դին
Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամներուն մօտ:

ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎ

Հ. Յ. Դ. Նոր Սերունդի կեդրոնական վարչութիւնը ընկերական ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրէ Փարիզի եւ շրջանի բոլոր ընկերները Մարտ 4 Հինգշաբթի ժամը 8,30էն սկսեալ Հայ Մշակոյթի Տան մէջ:

Կը խօսի ԸՆԿԵՐ Հ. ՄԱՐՈՒԽԵԱՆ

Նիւթ.— Զեկուցում քաղաքական ծրագրային հարցերու շուրջ:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մասնաճիւղի տարեկան դաշտահանդէսը՝ Համբարձման տօնին 20 Մայիս:

×

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի «Աւուլիս-ճաչ»ը Մարտ 27ին:

×

Հայ կարմիր Խաչի տարեկան ցերեկոյթ-Պարահանդէսը 21 Մարտ:

ԼՈՑՍ ՏԵՍԱՒ

ԿԱՄՈՒՐՋԷ ԿԱՄՈՒՐՋ

(ՊԱՏՄՈՒԱԾՔՆԵՐՈՒ ՀԱՏՈՐ)

Գրեց՝ *ՄԻՍԱՔ ՄԻՐՋԷ*

Տպարան՝ համազգային, Պէյրութ: Լաթակազմ, ընտիր տպագրութեամբ հատոր մը, 280 էջ:

Գինն 15 ֆրանք

Կարելի է անձամբ դիմել «Յառաջի կամ՝ հեղինակին՝

Mr. M. Ghazarian
3, Rue des Trois Pierres
LYON 7e

Մարսէյլի մէջ՝ Թիւթէլեանի
4, Ռիւ Փարմանթիէ

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՅՈՒՔ

A votre service
tous les services de la

banque nationale de Paris

présente dans le monde entier

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ ԵՒ ԹԷՅԱՍԵՂԱՆ

Կազմակերպուած
ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ԵՐԳԱԽՈՒՄԲԻՆ ԿՈՂՄԷ
Նախագահութեամբ
Կաթող. Պատուիրակ ՍԵՐՈՎԲԷ ԱՐՔ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ
Կիրակի 7 Մարտ ժամը 16–20
Maison des Centraux, 8, Rue Jean Goujon

Սիրուած արուեստագէտներու կողմէ մեներգ, նուագ, արտասանութիւն եւ պար
Կը մասնակցին Իրիս Պիւլպիւլեան – Փափազեան, Օր. Նալճեան, Պ. Փեքեր Նիֆոլոփ (*մեներգ*), Տիկին Զ. Անտոնեան, Օր. Աբմաճեան (*արտասանութիւն*), *Զութակ ԺԻՐԱՑՐ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆԷ* (*Ա. մրցանակ Պետ. Երաժշտանոցէ*) Օր. Այտա Պասմաճեան (*դաշնակ*) խմբերգ, կատակերգութիւն մը, *եւայլն*
Ծախքերու մասնակցութիւն 15 ֆր. օշարակի եւ թէյի սպասարկութեամբ

ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՀԱՅ ՄԱՐԶԱԿԱՆԻՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

SALLE DES SPORTS DU GRAND ENSEMBLE
Շաբաթ, Մարտ 6, ժամը 21,30էն 4
ժամը 21,30էն 4
Կը նախագահէ ԺՕԶԷՖ ՖՐԱՆՋԵՍԿԻ
(Քաղաքապետ Ալֆորվիլի, վալ տը Մառնի ընդհ. խորհրդատու)
Նուագախումբ՝ ՀԷՔԻՄԵԱՆ
եւ երգի նոր աստղը՝ ԷՎԼԻՆ ՌՕՍՏԻԿԵԱՆ
Կը մասնակցի Միքի – Կովկաս *պարախումբը*
Պիւֆէ — համփուրով խորոված
ՄՈՒՏՔ 12 ՖՐ.
Պատշաճ զգեստաւորումը պահանջելի է:

ՅԱՌԱՋԸՆԹԱՑ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա Տար. 90 ֆր. Վեցամսեայ 50 ֆր
Արտասահման Տար. 115 ֆր. Հատը 0,50

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
4
ՄԱՐՏ
JEUDI
4 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12055 Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN 47e ANNÉE — N° 12.055

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԲԱՆԱԿԸ ԿԱԹԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՔԻՆ

—o—

Առավօտյդ վիճակ մը կը տիրէ Թուրքիոյ մէջ։

Իրերայաջորդ ուսանողական եւ բան – ուորական ցոյցերը մեծապէս կը մտահոգեն իշխանութիւնները։

Անդարայի եւ Պոլսոյ համալսարաններուն մէջ ռումբեր կը պայթին։ Մեծ քաղաքներու մէջ զրամատուներ կը կողոպտուին։ Ահաբեկութիւնները ուժգնակ, ձեռնառումբ, զանազան պայթուցիկ նիւթեր, չէնքեր ու ռազմամթերք երեւան կը հանեն անհատներու, մասնաւորաբար ձախակողմեան ուսանողներու մօտ։ Սո – վորական զարձած են եղեռնափորձերը ամերիկեան հաստատութեանց դէմ։

Ոստիկանութիւնը չի կրնար առաջքն առնել ցոյցերուն եւ ընդհարումներուն։

Վերջերս Ներքին նախարար Հալտուն Մէնթէշէօղլու Խորհրդարանին առջեւ ճառ մը խօսելով կը չեշտէր թէ Անգարայի համալսարանի վերջին դէպքերը նախախորճ մըն են համայնավարական ապստամբութեան մը, որուն նպատակն է «տապալել ո՛չ թէ կառավարութիւնը, այլ ժողովրդավարական վարչաձեւն ու Թուրքիոյ Հանրապետութիւնը»։

Ըստ ոստիկանութեան, «ծայրայեղեան» խռովարարները կը պահանջեն հեռացու – մը ամերիկեան զինուորներուն, որոնք Ատանաեան Ուխտի անունով Թուրքիա կը մնան։

Հակառակ ձեռք առնուած խիստ մի – ջոցներուն, խռովութիւնները կը չարու – նակուին։ Համայնավարական չարժումին հետ միաժամանակ կը խօսուի քրտական վտանգին մասին։

Վարչապետ Սիւլէյման Տէմիրէլ ամէն առթիւ կը սպառնայ համայնավարներուն ու կը հաստատէ թէ վարչաձեւը չատ ա – մուր է եւ կրնայ ջախջախել հակակառավարական ամէն չարժում։

Երկրին ներքին կացութիւնը մեծապէս կը մտահոգէ նաեւ զինուորական իշխանութիւնները։ Ցունուար 22ին մայրաքաղաքին մէջ դումարուեցաւ Զինուորական Բարձրագոյն Խորհուրդը, որուն կը մասնակցէին ոչ միայն ցամաքային, ծովային եւ օդային ուժերու հրամանատար – ները, այլեւ բարձրաստիճան զինուորականները երկրի զանազան չրջաններէն։ Ո – րակարգի դլխաւոր հարցն էր երկրի ներքին ապահովութեան ամրապնդումը։

Ընդհ. Սպայակոյտի նախագահ Զօր. Մէհմուտ Թաղմաչ ժողովէն առաջ Զանքայայի մէջ այցելած է Հանրապետու – թեան նախագահ Զօր. Ճէվտէթ Սունայի եւ յայտնած՝ թէ «ծայրայեղ հոսանքները վտանգի տակ պիտի դնեն Թուրք Պետութեան ապագան», եթէ փութով եւ իրատեսութեամբ միջոցներ ձեռք չառնուին։ Երկերը կ'ապրի այնպիսի վիճակ մը, որ կատարելապէս կը նմանի 1960 Մայիս 27ի նախօրեակի կացութեան։

Զինուորական Բարձրագոյն Խորհուրդի ժողովին մէջ իւրաքանչիւր հրամանատարները մտահոգութիւն – ները։ Անատոլուի մէջ պաչտօնավարող հրամանատարները մտահոգուած են յեղափոխութեան եւ fրտականութեան վտանգը, որ կարծուածէն աւելի արագ կը զարգանայ։ Մեծ քաղաքներու հրամանատարները ալ չեչտը դրած են «ծայրայեղ տարրերն ալ չեչտը դրած են «ծայրայեղ ձախ»ին վրայ եւ հաստատած՝ որ «համայնավարութիւն»ը ընդունակ է արագօրէն տարածուելու իրենց չրջաններուն մէջ։

Խորհուրդը կարեւոր որոչումներ տուած է ամէն գնով զսպելու համար քրտական եւ ծայրայեղեան չարժումները, ի հարկին զինուորական աչակցութիւն ընձեռելով կառավարութեան։

Ընդդիմադիր կուսակցութիւնները չարունակ կը պահանջէին Սիւլէյման Տէմիրէլի հրաժարումը՝ իրրեւ միակ դարման վերջ տալու տիրող խռովայոյզ կացութեան։ Այժմ, որ բանակը բացէ ի բաց ցոյց տուաւ թէ կանգնած է կառավարութեան կողքին, վարչապետին ձայնը աւելի բարձր կը հնչէ։

Երկաթեայ բռունցք մը պէտք է միչտ Թուրքիան կառավարելու համար։

«Ազգային վտանգ»ին առաջքն առնելու պատրուակին տակ բանակն է, որ պատնէչի վրայ կանգնած՝ աչալուրջ կը հսկէ երկրի ապահովութեան, կառավարութեան կողքին։

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԼԱՈՍ

—o—

Մինչ քաղաքական աչխարհի ուչադրութիւնը կեդրոնացած է Մերձաւոր Արեւելքի վրայ, ուր, ինչպէս հաղորդած էինք, հրադադարը վերջ կը դտնէ Մարտին եւ, հետեւաբար, անհրաժեչտ է երեւոյթները փրկող պատճառ մը ներկայացնել Գահիրէի, որպէսզի այս վերջինը երկարաձգէ դինադուլը, անդին Լաոսի եւ Քամպոճի մէջ կը չարունակուի պատերազմը։

Լաոսի մէջ երկու կողմերն ալ, այսինքն Հիւսիսային եւ Հարաւային Վիէթնամ – ցիք, արտակարգ ճիգ կը թափեն ապահովելու համար յաղթանակ մը ճակատին վրայ։ Կռիւները չատ բուռն են եւ արդէն կը խօսուի հազարաւոր սպաննուածներու եւ վիրաւորներու մասին։ Հնդկաչինի պատերազմի մէջ առաջին անգամ բլլալով, հրասայլերու ճակատամարտներ ալ տեղի կ'ունենան։

Հիւս. Վիէթնամեան ուժերը իրենց ձեռքին մէջ կը պահեն նախաձեռնութիւնը՝ յարձակելով Սայկոնի ուժերու դիրքերուն վրայ, լուրջ վնասներ հասցնելով այս վերջիններուն։ Սայկոն հարկադրը – ուած է նորանոր ուժեր ղրկել ճակատ։

Դէտերու համոզումով, Հանոյ ամէն դնով կ'ուզէ պահպանել Հո Շի Մին երթուղին, որպէսզի պարենաւորէ իր ուժերը Քամպոճի, Լաոսի եւ Հարաւ. Վիէթնամի մէջ։ Հարաւ. Վիէթնամցիք ներկայիս պաչտպանողական կռիւներ կը մղեն, առանց կարենալ յառաջանալու դէպի իրենց նպատակակէտերը։

Արձակագիններ առջի օր յայտնեցան քանդել Փոմփոնի Սոն (նախկին Սիհա – նուքվիլ) քարիւղի դատարանին 80 առ հարիւրը, հակառակ Խմեր ուժերու ձեռք առած ապահովութեան միջոցներուն։ Քամպոճի համար վառելանիւթի լուրջ դժուարութիւն կը ստեղծուի այս ձեւով։

Ամերիկեան օդանաւեր կրկին ռմբա – կոծեցին հակօդային հրթիռներու կեդրոնները Հիւսիս. Վիէթնամի մէջ։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ Ծերակոյտի չէնքին մէջ զօրաւոր ռումբ մը պայթեցաւ երկուչաբթի օր, նիւթական կարեւոր վնաս հասցնելով։ Անձանօթ մը պայթումէն առաջ հեռաձայնով ազդարարած էր, թէ խաղաղարար պատերազմի վերջին արարքը կը կատարուի իրրեւ բողոք Լաոսի դէմ կատարուած յարձակման։

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՄՔԵՐԸ

Ո՞Վ Է ՊՈՒՄԵՏԻԷՆ

—o—

Ալժերիոյ ներկայ դեկավարը, որ «դլուխ կը բռնէ» Ֆրանսայի, անծանօթ դէմք մըն է ընդհանրապէս։ Ծնած է 1932ին Պոնի նահանգին մէջ եւ բուն անունն է Մոհամէտ Պուխարուպա։ Եօթներորդ զաւակն է դիւղացի ընտանիքի մը։ Հայրը՝ համոզուած մահմեդական մըն էր եւ զործունեայ ազգայնական։ Իր զաւկին տուած է զուտ արաբական դաստիարակութիւն մը նախ Կոնստանդինի ապա Թունուզի մէջ։ Այն տաճն դինքը ճանչցողները կը նկատեն թէ լուռ եւ երկչոտ երախայ մըն է։ 1952ին Մոհամէտ իր ուսումը կը չարունակէ Գահիրէի Ալ Ազհար նչանաւոր համալսարանին (իսլամական ուսում) մէջ։ Հոն է որ առաջին անգամ կը հանդիպի Պէն Պելլայի։ Երբ Ալժերիա կը վերադառնայ 1955ի ըմբոստութենէն քիչ առաջ, խանդավառուած է արդէն, ականատես եղած բլլալով ընդիպատցի երիտասարդ սպաներու յեղափոխութեան Ֆարուքը տապալելու համար։ Օրէ օր լինքզինքը կը պարտադրէ իր կատարի ազգայնականութեամբ եւ արաբական զարգացումով եւ 1957ին Օրանիոյ չրջանի Վիլլայայի զլուխը կ'անցնի եւ վերջնապէս կ'առնէ Գնդ. Պումետիէն անունը։

1958ին զլխաւոր հրամանատար կը նչանակուի Ազգ. Ազատագրական Բանակի եւ իր սպայակոյտը կը հաստատէ Ուճտա (Մարոք), ապա՝ Ղարտիմաու (Թունուզ) եւ «Սահմաններու Բանակին» տէրը կը դառնայ։ Այդ բանակը 20էն 30 մարդ ուներ։ Իրեն համար, անկախութիւնը առաջին հանդրուանն է միայն ընկերվարական յեղափոխութեան։ Իր կեդրոնատեղիին պատերուն վրայ կարելի է կարդալ՝ «կառավարութիւնները կ'անցնին, ժողովուրդը կը մնայ»։

Իր տեսակէտները չուտով կը բախին Ալժերիոյ առաջնակարգ կառավարութեան պաչտօնական պատասխանատուներու տեսակէտներուն։ Այս լուռ պայքարը իր ամենակութեան պիտի հասնի 1962ին։ — Ֆրանսա տեղի տուած է եւ իշխանութիւնը առնելու ատեն է, Պումետիէն որ իր ընկերվարական տեսակէտները արտայայտած է էֆ. էլ. էն.ի (Ազգ. Ազատ. Ճակատ) Թրիփոլիի համագումարին, պաչտօնանկ կ'ընէյայ առաջնակարգ կառավարութեան կողմէ։ Կը մերժէ սակայն ենթարկուիլ եւ իր հեղինակութիւնը պահելով մաքիներու ռազմիկներուն մեծ մասին վրայ, իր կողմը կ'առնէ Ֆերհաթ Ապպաս եւ Պէն Պելլա։ Առաջնակարգ կառավարութեան «կեդրոնապաչտները» պարտուած են, Պէն Պելլա եւ Պումետիէն յաղթական մուտք կը զործեն Ալժէ։ Ժպտելով կ'ըսէ. «քիչ մը ճամբայ կ'ընեմ ասոնց հետ»։

1963ին Պէն Պելլա Հանրապետութեան նախագահ է բայց Պումետիէն կը պահէ կարեւոր պաչտօն մը՝ Ազգ. Պաչտպանութեան նախարարութիւնը եւ զործի կ'անցնի որպէսզի իրագործէ ընկերվարական ընկերութիւնը։

1965ին, Պէն Պելլա որ չատ լուրջի առած է զրօչակիրի իր դերը կը պատրաստուի ձերբակալել տալու Պումետիէնը։ Այս վերջինը աւելի արագ կը չարժի, Ցունիս 19ի պետական հարուածով, մէջտեղէն վերցնելով իր մրցակիցը։ Այլեւս պիտի չթողուր իշխանութիւնը, հակառակ ճախողած պետական հարուածի մը (1967), անժողովրդականութիւն մը, որ հոդը չէ եւ քանի մը մահափորձերու։

Երկչոտ եւ լուռ, Ալժերիոյ պետը միչտ այդպէս ալ մնացած է։ Երկրի մը մէջ, ուր չատ կը խօսին, հեռատես չէ եւ ամբոխ չի կրնար խանդավառել։

Կասկածամտութիւնը դլխաւորներէն է իր նկարագրի յատկանիչներէն։ Կասկածամտութիւն մը բոլորին նկատմամբ՝ օտար լրագրողի, իր չրջապատին իսկ, Ազգ. Ժողովի (զոր ընչեց դրչի մէկ հարուածով) եւ նոյնիսկ «ժողովուրդին», զոր փաստրանած է տարիներու ընթացքին, բայց որու կարծիքը կը նախընտրէ չառնել Ընտրութիւններով։

Ամուրի (միայն բանակին հետ ամուսնացած է կ'ըսէ իր մէկ մտերիմը), միչտ առանձին կ'ապրի եւ կը սիրէ ուչ աչխատիլ, քանի մը զաւաթ սուրճ պարպելով։

Հեռու կը տեսնէ եւ գիտէ թէ ի՛նչ կ'ուզէ։ Հինգ տարուան մէջ, հրապարակ նետած է ճարտարարուեստականացումի լայն ծրագիր մը եւ հետապնդած ազգայնացումի ծրագիրը զոր սկսած էր Պէն Պելլա։ Մաքրած է ընդդիմութիւնը (Խիտէր եւ Պելքասէմ մեռած են)։ Կոչ բրած է Խորհ. Միութեան որպէսզի կազմածը ապահովէ ժողովրդական ազգ. բանակին։ Ապաստան կուտայ աչխարհի բոլոր յեղափոխական ապստամբութեանց պատուիրակութեանց եւ յատակ դիրք բռնած է Իսրայէլի դէմ։ Բայց դեռ չէ կրցած զարմանը դտնել անդործութեան եւ դիւզատնտեսական բարեփոխումը ճախողութիւն մըն է։ Իր մղձաւանջն է՝ նոր զրամատիրութիւնը, Պումետիէն կը խորհի ինչպէս Տը Կոլ, թէ քաղաքական անկախութիւն չկայ առանց տնտեսական անկախութեան։ Ոչ Մատյական է, ոչ Մարքսիստ, կը մերժէ որեւէ վարդապետութիւն եւ կը վախնայ բառերէն։ Վերջերս կ'ըսէր «մեր ընկերվարութիւնը առանց փիլիսոփայութեան է»։

ՊՐԱԶԻԼԻ երկու նահանգներու մէջ ողողումներ եղան։ Ռիօ ատ Ճանեյրօ եւ Կուանապարա մեծ վնասներ կրած են։ 135 հոգի մեռած եւ 400 հոգի ալ անհետացած են։ Անպատսպարեալներու թիւը 40.000 է։

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ հինգ միլիոն հեկտոլիթր դինի պիտի դնէ այս տարեչրջանին Ալժերիայէն։ Այս խմաստով համաձայնագիր մը կնքուեցաւ։

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ Գերմանիոյ կառավարութիւնը Արեւմտեան Պերլինի Ծերակոյտին առաջարկեց խօսակցութիւններ սկսիլ փութով՝ Պերլինի երկու չրջաններու միջեւ հաղորդակցութեան մասին։ Արեւմտեան Պերլինի բնակիչները 1961էն ի վեր իրաւունք չունին Արեւելեան Պերլին այցելելու։

ԽՈՐՀՐԴԱՑԻՆ Միութենէն հեռանալու եւ Իսրայէլ մեկնելու արտօնութիւն ստացան երեսուն Հրեաներ, որոնք երկու առիթներով «դրաւած» էին Կրեմլինի մեծ դահլիճը՝ մերժելով մեկնիլ հոնկէ մինչեւ որ արտօնութիւն չստանան հեռանալու Խորհ. Միութենէն։

ԿՈՆՔՈՒՌԻ Ակադեմիան առջի օր Պերնար Քլավէլը ընտրեց Ժան Ժիոնոյի աթոռին։ Այս ընտրութիւնը պատճառ եղաւ սակայն որ երեք անդամներ՝ Արման Սալաքրու, Ֆելիփ Էռիա եւ Ռէմոն Քընօ ձգեն նիստը ու մեկնին։ Ատոնց դժգոհութիւնն այն է թէ նախապէս համաձայնած էին — բոլորն ալ, մէջն բլլալով նախադահը՝ Տորժըլէս, որ Ֆելիսիէն Մարսօ պիտի դրաւէ Ժիոնոյի տեղը, եւ վերջին պահուն խաղ խաղացուած է։ Կ'ըսուի նաեւ թէ հրատարակչականի եւ քաղաքական պատճառներ կան։ Այս առընչութեամբ կը չեչտուի թէ տարօրինակ դուդպիսութեամբ մը երեք հրաժարեալները, ինչպէս նաեւ իրենց թեկնածուն՝ Մարսօ, կալիմարի կը պատկանին։ Գալով թեկնածուներուն Մարսօ ալ նկատուած է եւ Քլավէլ՝ ձախ։

ՅՈՏԱԿ ԵՒ ԻՐԱՏԵՍ ՈՒՂԵԳԻԾ

(Բ. եւ վերջին մաս)

Երբ աշխարհի *մեծերուն փոխադարձ համակացողութեամբ* կարելի կը համարինք Հայ Դատի լուծումը, կը նշանակէ, թէ թշնամական կեցուածք չունինք ի յառաջագունէ անոնցմէ ոչ մէկուն վերաբերմամբ. ընդհակառակն, ակնկալութիւններ ունինք երկուքէն ալ, երկուքին ալ օժանդակութիւնը կը պահանջենք Հայ Դատի լուծման համար:

Միացեալ Հայաստանի առաջացումը Ռուսաստանի հանդէպ թշնամական դիրքաւորումով մը չէ որ կը պահանջենք, ընդհակառակն, կը կարծենք, որ Ռուսաստան պիտի ըմբռնէ, թէ իր ալ շահերը կը պահանջեն ներկայ, իր սահմաններուն մաս կազմող Հայաստանը դարձնել կոթիզը վաղուան միացեալ, ազատ ու անկախ Հայաստանին, որ իրեն համար բարեկամութեան ու խաղաղութեան կա – մուրջ մը միայն կրնայ ըլլալ եւ թշնամական ոչ մէկ կեցուածք կ'ունենայ իրեն դէմ: Կը փափաքինք, որ Ռուսաստան ըմբռնէ այս իրողութիւնը եւ ինքն իսկ տէր կանգնի Հայ Դատի իրականացման: Սակայն չենք հետապնդեր թշնամական ճեւով Հայաստանը Ռուսաստանէն փրցնելու ծրագիր մը: Դէմ ենք նման որեւէ մտածումի կամ աշխատանքի:

Նման իրողութիւններ կրնան իրակա – նանալ միայն բաղաքական դէպքերու հասունացումով, –բաղաքական իմաստու – թեան տիրապետութեամբ, որ կը մղէ մեծ պետութիւնները՝ տալու իրենց ենթակայ ժողովուրդներուն անհրաժեշտ անկախութիւնն ու ազատութիւնը, ինչպէս Մեծն Բրիտանիան ըրաւ Երկրորդ Համաշխարհային պատերազմէն ետք, յաջորդաբար տալով ամբողջական ազատութիւն ու անկախութիւն իր ղեկավարութեան տակ գտնուող բոլոր գաղութներուն:

Ժողովուրդներու ինքնորոշման իրա – ւունքի ընդգծումը չի նշանակեր թշնամական կեցուածք ունենալ Ռուսաստանի հանդէպ, կը նշանակէ իրաւունքի մը յիշեցումը: Ձենք կարծեր, թէ կարելի է լռենիը անուանել խորհրդային թշնամանք, իր հետեւեալ արտայայտութեան համար. *«Կայ պարագայ մը, ուր մարքսիստները, եթէ չեն ուզեր դաւաճանել ժողովրդավարութեան եւ պրոլետարիատին, բացարձակապէս պարտաւոր են պաշտպանելու մասնաւոր պահանջ մը՝ ազգերու ինքնորոշման իրաւունքի պահանջ»* (Լենին, *Ամբողջական Գործեր*, 1922ի հրատարակութիւն, հատոր 12րդ, էջ 718):

Այսօր, երբ Սեւրի դաշնագրով Հայաստանի համար միջազգայնօրէն ճանչցուած իրաւունքները ու սահմանները կը պահանջուին, պարզ է որ, ինչպէս շատ ճիշդ արտայայտած է Փրոֆ. Էնրիքէ Ռոտրիկէզ Ֆապրեկաթ, Ուրուկուէյի երկար տարիներու ներկայացուցիչը ՄԱԿի մօտ, *«Երբ կը բարձրանայ արդարութեան ձայնը ի նպաստ Հայկական Հարցին, անիկա ուղղուած չէ ներկայ Հայկական Հանրապետութեան դէմ, որ մաս կը կազմէ Խորհրդային Միութեան: Մեր խօսքը Ուիլսընի դծած սահմաններով Սեւրի դաշնագրի մասին է, այն հողերու մասին, զորս գրաւած են Հայ ժողովուրդի դահիճները, այն հողերուն, զորս դա – հիճները ցօղած են արիւնով, իսկ Հայերը պէտք է զանոնք հերկեն քրտինքով, յոյսերով եւ ապագայի հաւատքով»*:

Հայ Դատի հետապնդման աշխատանքներուն մէջ, Սեւրի դաշնագրով հայ ժողովուրդին ճանչցուած իրաւունքներուն հետապնդումը պէտք է առնել ինքն իր մէջ, իբրեւ միջազգային յանձնառութեան մը կատարումի պահանջ: Միջազգային բաղաքական աշխարհը դեռ պատրաստ չէ այդ իրաւունքին ճանաչումը վերըստին հաստատելու: Ուստի, քանա – կանաբար պատրաստ չէ տակաւին զայն գործադրութեան դնելու: Վաղաժամ է Սեւրի սկզբունքի ճանաչումին հաստատումը պահանջելէն տարբեր բան պահանջելը: Մինչեւ որ գայ ժամանակը այդ իրաւունքի միջազգային վերահաստատման, շատ բան փոխուած պիտի ըլլայ բաղաքական ներկայ կացութենէն, մեծ ու փոքր ազգերու բաղաքական յարաբերութեանց ներկայ վիճակէն:

Մինչ այդ, անշուշտ պիտի շարունակուին աշխատանքները, որպէսզի Ուրուկուէյի օրինակին հետեւին նաեւ այլ երկիրներ ու խորհրդարաններ. անշուշտ՝ ուժերու ներած չափով ամէն ճիգ պէտք է թափուի, որպէսզի Հայկական Հարցը, մեզմէ խլուած ու բռնագրաւուած հողերուն հարցը, հայ ժողովուրդի իրաւունքներու հարցը, կարելի ըլլայ արծարծել ՄԱԿի մէջ: Բայց դեռ չենք հասած այդ կէտին. եւ երբ հասնինք իսկ, ատիկա չի նշանակեր, թէ անմիջապէս որ ՄԱԿին տարուի ան, պիտի լուծուի ի նպաստ Հայութեան պահանջներուն: Քաղաքական րոպէն երբ նման լուծումի մը համար նպաստաւոր ըլլայ, իրենք՝ մեծ պետութիւնները իսկ կը գտնեն առիթն ու պատրուակը Հայկական Հարցը արծարծելու ՄԱԿի մէջ: Այս արտայայտութիւնը չի նշանակեր, թէ բանի որ քաղաքական պայմանները ներկայիս նպաստաւոր չեն Հայկական Հարցի ՄԱԿի մէջ արծարծման, ուրեմն պէտք չէ աշխատանք տանիլ այդ ուղղութեամբ. ընդհակառակն, պէտք է կրկնապատկել ճիգերը, պէտք է բազմապատկել թիւը այն ժողովուրդներուն, որոնք բաջութիւնը ունին իրենց ձայնը բարձրացնելու, «պատուելու համար հերոսական եւ նահատակ հայ ժողովուրդի բարեկամութիւնն ու սրտակցութիւնը». համաշխարհային հանրային կարծիքը այդ ճանապարհով է որ կը պատրաստուի. քաղաքական նպաստաւոր պայմաններու առաջացման ճամբաներէն մէկն ալ այդ է: Վերի յիշեցումը կատարելով՝ նպատակ ունինք միայն դիտել տալու բոլորին, թէ կանուխ է եզրակացութիւններու յանգիլ, մտավախութիւններ արտայայտելու համար, սակայն ներկայ Դատի իրականացման աշխատանքները, միշտ պահանջելով Սեւրի դաշնագրով միջազգայնօրէն ճանչցուած իրաւունքները Հայուն:

Պէտք չէ Հայութեան առջեւ ցցել արուեստական դժուարութիւններ, անհասկացողութեան արուեստական մարզեր գտնել եւ անոնց կառչելով անկարելի դարձնել համադրուած գործունէութիւնը համայն սփիւռքի Հայութեան:

Ալելորդ հարցում է ներկայիս այն հարցումը, թէ *«որո՞ւն կ'ուզէք որ տրուին Հայապատկան հողերը, եթէ անոնք աղաւաղրուին Թրքական լուծէն»*: Մտքի խաղեր են նման հարցումները, անիրապաշտ մօտեցում է նման հարցումներով կանգ առնելը, փոխանակ շարունակ, տեւաբար, հետեւողականօրէն գործելու: Ոչ ոք կրնայ հիմակուընէ գիտնալ, թէ ի՞նչ պայմաններ գոյութիւն պիտի ունենան, երբ միջազգային աշխարհը հասնի այն համոզումին, թէ անհրաժեշտ է վերահաստատել հայ ժողովուրդի միջազգայնօրէն, Սեւրով ճանչցուած իրաւունքները. ուստի ոչ մէկ իմաստ ունի այժմէն վճռել, թէ որո՞ւն պիտի տրուին այդ հողերը: Ոչ ոք թող կարծէ, թէ Հ.Յ.Դաշնակցութիւնը րոպէ մը իսկ կրնայ տրտնջալ, եթէ օր մը, Խորհրդային Միութեան օժանդակութեամբ, հայապատկան հողերը ազատագրուին բռնական լուծէն եւ միացուին ներկայ Խորհրդային Հայաստանի: Հայապատկան հողերը ազատագրուած կ'ըլլան գէթ, Հայաստան անունը կը կրեն իրենց վրայ, Հայութեամբ կը վերաբնակեցուին, եթէ Հայաստանի միացած ըլլան. ինչ որ հսկայական բայլ մը պիտի ըլլար ինքնին դէպի հայ ժողովուրդի իտէալի իրականացումը:

Հ– Յ. Դաշնակցութիւնը սակայն կը տեսնէ, թէ Խորհրդային Միութիւնը նման պահանջ չունի, ոչ իսկ անուղղակի արտայայտութիւն մը ունեցած է, թէ այդ հողերը հայապատկան են, ուստի հայ ժողովուրդն է անոնց իրաւատէրը:

Հ. Յ. Դաշնակցութիւնը կը տեսնէ, թէ ներկայ Խորհրդային Հայաստանը չունի ազատութիւնը իբրեւ անկախ, առանձին միաւոր արտայայտուելու եւ սեփական պահանջները դնելու, պաշտպանութեամբը Խորհրդային Միութեան:

Հ. Յ. Դաշնակցութիւնը կը տեսնէ, թէ Արեւմտեան կամ միջազգային աշխարհն ալ տակաւին չունի նպաստաւոր կեցուածք հայապատկան հողերու ազատագրման հանդէպ, ուր մնաց որ համամայնի անոնց Խորհ. Միութեան կցումին:

Հետեւաբար, պարզ եւ յստակ կերպով կ'ըսէ.— հայ ժողովուրդը Սեւրի դաշնագրով ձեռք բերած է իր բոլոր իրաւունքներուն եւ մասնաւորաբար Հայկական Բարձրաւանդակին իրեն պատկանելուն միջազգային ճանաչումը: Աշխարհին պէտք է ներկայանալ միակամ եւ պահանջել հայապատկան հողերուն ազատագրումը բռնական լուծէն եւ անոնց վերադարձուիլը իրենց իրաւատիրոջ՝ հայ ժողովուրդին: Թէ այդ վերադարձը ե՞րբ կը կատարուի եւ, երբ որոշուի, ի՞նչ ձեւ կը ստանայ, ապագայի հարց է. ինչպէս ապագայի հարց է ամբողջացած Հայաստանի Ազատութեան, Անկախութեան հարցը, որուն տեւաբար պէտք է ձգտիլ, առանց բշնամանալու ասոր կամ անոր հետ:

Մեր առաջին խմբագրականով կ'ըսէինք (Ա. տարի, թիւ 1, էջ 2). *«Իրաւունքի հետապնդման մէջ թող ոչ ոք թշնամանք տեսնէ: Իրաւունքը ընդհանրական է, իրաւունքը յաւիտենական է եւ մարդկութեան ընտանիքին մաս կազմելու իրաւունք ունին այն ազգերը, որ ուրիշ ազգերու իրաւունքները ոտքի տակ չեն տար, կը յարգեն զանոնք, դիտակցելով, թէ ուրիշին իրաւունքները յարգելը սեփական իրաւունքները արժեցնելու կը ծառայէ»*:

Կը կրկնենք, թշնամական կեցուածք չունինք որեւէ ազգի հանդէպ, որ հայ ժողովուրդի իրաւունքներուն պաշտպանութիւնը իրեն ուղղուած թշնամանք մը չի համարիր: Կը յայտարարենք սակայն ահա, որ, եթէ մեզ բարեկամ համարելու համար, մեզմէ պահանջուի հրաժարիլ հայ ազգի իրաւունքներու ամբողջական պաշտպանութեան կանգնելէ, մեր պատասխանը *ոչ* պիտի ըլլայ: Հայոզուած ենք, որ, ինչպէս աշխարհի բոլոր ազգերը, հայ ազգը եւս իրաւունք ունի ձգտելու եւ հասնելու իրաւ գոյութեան, իր տէրը իր սեփական հայրենիքին, ազատ եւ անկախ: Այն ատեն է, ազատօրէն շնորհուած բարեկամութիւնն է միայն, որ հայ ժողովուրդի բերած հիմնական նպաստը պիտի ըլլայ Արեւելքի եւ Արեւմուտքի միջեւ մնայուն խաղաղութիւն մը ապահովելու համար, երկուքին միջեւ, երկուքին ալ բարեկամ Միացեալ, Ազատ եւ Անկախ Հայաստանի կամրջումովը:

«ԱԶԴԱԿ ՇԱԲԱԹՕՐԵԱԿ»

ԴԷՄՔԵՐ ՈՒ ԴԷՊՔԵՐ

ՄԱՐԻ ՏԻԻՓԼԷՍԻ ԿԱՄ ԳԱՄԵԼԻԱԶԱՐԴ ՏԻԿԻՆԸ

(1824–1867)

(Բ. եւ վերջին մաս)

Ժամը տասներկուքը անցած էր, երբ առիթը ներկայացաւ: Մարի պատուհանէն կանչեց տիկինը, որ գայ եւ ժամանակ անցընէ: Տիկինը հեռը առաւ երկու երիտասարդները ու ելաւ վեր: Մարի, որ կը ձանձրանար այդ դիչեր, լաւ ընդունելութիւն ըրաւ անոնց, սեղան չակեց ու մխասին ընթրեցին: Մարի կը պարպէր դաւաթ դաւաթի վրայ: Ընթրիքի վերջաւորութեան՝ սկսաւ հարցնել ու վարդեց իր սենեակը:

— Ի՞նչ ունի, հարցուց Տիւմա:

— Շատ խմեց, շատ խնդաց ու հիմա արիւն կը թքնէ, պատասխանեց տիկինը:

Տիւմա դուրս ելաւ ու Մարին դռաւ իր սենեակին մէջ, բազկաթոռի մը վրայ երկնցած: Արծաթէ ամանի մը մէջ կային արեան հետքեր:

Տիւմա աղջկան ձեռքը առաւ ափին մէջ եւ յուզուած ձայնով մը ըսաւ.

— Տիկին, դուք ձեզ կը սպաննէք: Պիտի ուզէի ձեր բարեկամը, ձեր աղգականներէն մէկը ըլլալ, որպէսզի կարելիս ըլլէի ձեզ խնամելու համար:

— Ուրեմն դիս կը սիրէք, խոստովանեցէք անմիջապէս, առանց քաչուելու:

— Եթէ այդ բանը պէտք է ձեզի յայտնեմ, պիտի նախընտրեմ ուրիշ օր մը:

— Լաւ կ'ընէք, որ միչտ լուռ մնաք այդ մասին:

— Ինչո՞ւ:

— Որովհետեւ այն առեն պիտի դաղրինք բարեկամները ըլլալէ: Կա՛մ կը մեր-

---

կ'ըսէ.— հայ ժողովուրդը Սեւրի դաշնագրով ձեռք բերած է իր բոլոր իրաւունքներուն եւ մասնաւորաբար Հայկական Բարձրաւանդակին իրեն պատկանելուն միջազգային ճանաչումը: Աշխարհին պէտք է ներկայանալ միակամ եւ պահանջել հայապատկան հողերուն ազատագրումը բռնական լուծէն եւ անոնց վերադարձուիլը իրենց իրաւատիրոջ՝ հայ ժողովուրդին: Թէ այդ վերադարձը ե՞րբ կը կատարուի եւ, երբ որոշուի, ի՞նչ ձեւ կը ստանայ, ապագայի հարց է. ինչպէս ապագայի հարց է ամբողջացած Հայաստանի Ազատութեան, Անկախութեան հարցը, որուն տեւաբար պէտք է ձգտիլ, առանց բշնամանալու ասոր կամ անոր հետ:

Մեր առաջին խմբագրականով կ'ըսէինք (Ա. տարի, թիւ 1, էջ 2). *«Իրաւունքի հետապնդման մէջ թող ոչ ոք թշնամանք տեսնէ: Իրաւունքը ընդհանրական է, իրաւունքը յաւիտենական է եւ մարդկութեան ընտանիքին մաս կազմելու իրաւունք ունին այն ազգերը, որ ուրիշ ազգերու իրաւունքները ոտքի տակ չեն տար, կը յարգեն զանոնք, դիտակցելով, թէ ուրիշին իրաւունքները յարգելը սեփական իրաւունքները արժեցնելու կը ծառայէ»*:

Կը կրկնենք, թշնամական կեցուածք չունինք որեւէ ազգի հանդէպ, որ հայ ժողովուրդի իրաւունքներուն պաշտպանութիւնը իրեն ուղղուած թշնամանք մը չի համարիր: Կը յայտարարենք սակայն ահա, որ, եթէ մեզ բարեկամ համարելու համար, մեզմէ պահանջուի հրաժարիլ հայ ազգի իրաւունքներու ամբողջական պաշտպանութեան կանգնելէ, մեր պատասխանը *ոչ* պիտի ըլլայ: Հայոզուած ենք, որ, ինչպէս աշխարհի բոլոր ազգերը, հայ ազգը եւս իրաւունք ունի ձգտելու եւ հասնելու իրաւ գոյութեան, իր տէրը իր սեփական հայրենիքին, ազատ եւ անկախ: Այն ատեն է, ազատօրէն շնորհուած բարեկամութիւնն է միայն, որ հայ ժողովուրդի բերած հիմնական նպաստը պիտի ըլլայ Արեւելքի եւ Արեւմուտքի միջեւ մնայուն խաղաղութիւն մը ապահովելու համար, երկուքին միջեւ, երկուքին ալ բարեկամ Միացեալ, Ազատ եւ Անկախ Հայաստանի կամրջումովը:

«ԱԶԴԱԿ ՇԱԲԱԹՕՐԵԱԿ»

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (52)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Սերգիս ի բնէ չատախօս, երբեք չէր խրտչեր անծանօթի մը հետ խօսակցելէ, նոյնիսկ հաճոյք կը ղդար ատկէ եւ յետոյ կը խորհէր, որ թերեւս իր պատահական խօսակցէն կրնար բան մը իմանալ՝ դինքը հոն մղող խնդրին մասին:

— Ըսել է, որ դուն աստեղագէտ չես, առաջ տարաւ միւսը, որովհետեւ եթէ Շիլլի, Ֆերիդիւզ կամ Բանկալթի նըս – ակէիր, անպատճառ պիտի ճանչնայիր Հաճի Թումիկը:

— Այդչափ նշանաւոր մա՞րդ է, ըսաւ երիտասարդը թեթեւ մը ժպտելով:

— Նշանաւորն ալ խո՞սք է, հինգ տարուս տղան Հաճի Թումիկը կը ճանչնայ...

— Արդեօք ո՞ւր կուզայ:

— Ձեմ կարծեր, հոս մօտերը արճարան մը դնաց, քանի մը բարեկամներ տեսնելու, աստղագրութիւն կը ժողվէ... ալ լմննալու մօտ է, թուղթին վրայ արդէն աստղագրութիւն դնելիք տեղ չմնաց... ուրիչ մը ըլլար նէ՝ տասը աստղագրութիւն չէր կրնար ժողվել, սակայն Թումիկին խաթրը ամէն մարդ կը սեպէ... անոր չէ չեն կրնար ըսել:

— Ի՞նչ թուղթ է որ...

Միւսը տեսնելով, որ երիտասարդը իր խօսքերովը կը հետաքրքրուի, օղին չիչն ու դաւաթը առաւ եւ եկաւ անոր սեղանը բաղմելու:

— Ծօ, Գառնիկ, սա մէկէնները հոս բեր, դոռալով դինետան աչկերտին:

— Էֆէնտիմ, չարունակեց յետոյ, ձայնը ցածցնելով ու իբր թէ խորհրդաւոր դաղտնիք մը հաղորդելու ձեւով, թա – ղերնիս դէշ մը կայ եղեր, մէկը առած նստած, մեր Հաճի Թումիկը կ'իմանայ, յանկարծ թուղթ մը դրել կուտայ, որ այդ խայտառակները տունէն հանուին, որ ամէնուս պատիւը տեղը դայ, ահա այդ թուղթը աստղագրել տալու համար բան դործ ձդած է, ինչու որ սա դիչեր պիտի տանի Թաղական Խորհուրդին պիտի յանձնէ:

— Դուն ալ աստղագրեցի՞ր...

— Հարկաւ, չէ թէ աստղագրել, հապա պէտք ըլլայ նէ՝ հաստակոմս կը պահկիմ տակը:

— Ըսել է այդ կնոջ ու երիտասարդին անբարոյական ըլլալուն վստահ ես:

— Ոչ կինը կը ճանչնամ, ոչ ալ երիտասարդը, մինչեւ այսօր ալ խօսքերնին լսած չէի, անուններն ալ չեմ դիտեր...

— Ուրեմն ի՞նչպէս աստանկ թուղթ մը կը աստղագրես:

— Հաճի Թումիկը աստղագէտ ըսաւ, անիկա պարապ տեղը բան չըներ:

— Ուրեմն միայն անոր խօսքին վստահելո՞վ աստղագրեցիր...

— Ձանըմ, Հաճի Թումիկը անանկ թեթեւ դործի մէջ չի մտներ... յետոյ, կարելի՞ է անոր խաթրը կոտրել, ուդածը ինչ է որ... աստղագրութիւն մը, փարայով չէ՞ ես...:

Ու մարդը իր օղիի դաւաթը պարպեց եւ ուրիչ մը ապսպրեց:

Երիտասարդը ախուր մտածումներու մէջ ինկած էր. կը դիտէր այդ մարդը, որ ներքնապէս բարեմիտ մէկը կը թուէր, եւ որ սակայն իր տգիտութեամբ, խորհելու եւ դատելու կարողութենէ զուրկ ըլլալուն պատճառով, անդիտակցաբար ու միամտօրէն՝ չարութեան մը, դուցէ աստրին վրէժխնդրութեան մը դործիք կ'ըլլար:

— Ինծի մտիկ ըրէ, բարեկամ, ըսաւ Սերգիս, այդ աստղագրութիւնը, որ առանց դործը մօտէն քննելու դրեր ես Թուղթին տակը, դիտես ի՞նչ պիտի ընէ:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ժեմ ձեր առաջարկը եւ դուք ոխ կը պահէք ինծի դէմ, կամ կ'ընդունիմ եւ այն առեն պիտի ունենաք ջղային, տխուր եւ հիւանդ հոմանուհի մը, որ ամէն վայրկեան արիւն կը թքնէ եւ ամէն տարի կը կեան արիւն կը թքնէ եւ ամէն տարի կը ծախէ աւելի քան 100·000 ոսկի ֆրանք: Իմ բոլոր երիտասարդ սիրահարներս չուտ ձանձրացած են ինձմէ:

Եւ պատահեցաւ անխուսափելին. եղան սիրահար եւ սիրուհի: Տիմա աղքատ էր, բայց ունէր վեհ զգացումներ եւ վիպասէր հոգի մը: Ալեքսանդր ապօրի – նի զաւակ էր. մայրը կը պահակնէր Մարիի դասակարգին: Համակրանք ունէր այն բոլոր կիներուն հանդէպ, որոնք ինքած էին կեանքի լուսանցքին վրայ, եւ ենթարկուած կեղծաւոր ընկերութեան արհամարհանքին: Տիմայի եւ վիպա – պաշտ բոլոր բանաստեղծներուն համար, անոնք մեզաւորներ չէին, այլ զոհեր՝ արժանի մեծարանքի եւ դուրգուրանքի:

Առեն մը, Մարի մէկ կողմ ձգեց իր հարուստ յաճախորդները եւ տարուած այս նոր սիրոյ կախարդանքէն, վերադաո իր մանկական զուարթութիւնը: Թեւ թեւի անցած՝ անոնք չրջեցան պուլվարներու եւ Շան դ'Էլիզէի մայթերուն վրայ. ճաշեցին Պուա տը Պուլոնեի ծառերուն տակ. իսկ դիշերները ապրեցան միսի հերթանոս արարողութիւնները, որով հետեւ Մարի կը մնար սիրոյ խաղերուն անկերպանացելի զբմուհին: Անոր մարմինը հեչտանքի բաղին մըն էր եւ տարփանքի սեղան:

Եւ սակայն, մարդ ո՛չ միայն սիրով կեցցէ՝ այլեւ, հացիւ: Մարի դոց գիտէր Ապպէ Փրեվոյի «Մանոն Լեսքօ» վէպը, եւ կ'ուզէր, որ Տիմա խաղայ Տէ Կրիէօյի դերը, այսինքն՝ յօժարի առեն–առեն տեղը տալ քսակը լեցուն սիրահարներուն: Ուեղմ երիտասարդը, անզգայար հօրը կը դիմէր եւ անկէ առեն–առեն կը փրցնէր 100 ֆրանքնոց մը, կարծելով, որ այս չնչին դումարը կը բաւէ իր սիրուհիին պէտքերուն: Մարի զաղանի ժամադրութիւններ կուտար իր նախկին պաշտպանելիներուն, բացը զոցելու համար: Ուեղմ աղջիկը ամէն ճիզ կը թափէր չկորնցնելու համար իր սիրահարը:

Երկու ամիս տեւեց անոնց երջանկութիւնը: Ցետոյ սկսան կասկածները եւ վէճերը, մինչեւ որ պատահեցաւ անխուսափելին: Տիմա պատրանքներով լեցուն, կը զանուէր Քորնէյլեան երկընտրանքի մը առջեւ. մէկ կողմէ՝ կար Սէրը եւ Մարին, միւս կողմէ՝ կար Պատիւը առանց Մարիի: Եւ տարուելով սին ու մեծ բառերու խաբկանքէն, 1845 Օգոստոս 30ի կէս գիշերին, կը զրէր խզման նամակ մը, որուն մէջ կը կարդանք հետեւեալ տողերը. «Պաշտելիդ իմ Մարի, ես բաւական հարուստ չեմ՝ քեզ սիրելու համար ուզած ձեւովդ, ոչ ալ բաւական ազատ՝ քեզ սիրելու համար ո՛ւ ուզած ձեւովդ…»:

1846ին, լքելով Քարիզը, հօրը հետ կը մեկնէր չրջապտոյտի մը դէպի Սպանիա եւ Հիւսիսային Ափրիկէ:

Մարի առեն մը չհաւատաց պատահածին, ապատեց, որ վերադառնայ իր սիրածը, բայց աւա՛ղ, կեանքը ունէր իր պահանջները: Մարի կրկին իր դուռը բացաւ ու մարմինը վաճառեց: Ասուպի մը պէս յայտնուեցաւ Ֆրանց Լիսթ, բայց անոնց կենակցութիւնը երկար չտեւեց: Լիսթ մերժեց իր անունը տալ այս նոր Մարիամ Մագթաղենացիին: Այն առեն յայտնուեցաւ Խոուար որ Փերրկո կոմսը: Կոմսը հետը առնելով Մարին՝ մեկնեցաւ Լոնտոն եւ հոն կնքեցին սիվիլ ամուսնութիւն մը եւ Ալֆոնսին Փլեսի դարձաւ Կոմսուհի տը Փերրկո: Ի՞նչ էր այս ասպետական ժեսթին նշանակութիւնը: Փերրկո կը պաշտէր Մարին: Գիտէր, որ անոր օրերը համրուած են. ուստի՝ անոր ըրաւ այս իշխանական նուէրը, զայն պերճաղիճի մակարդակէն բարձրացնել – լով մինչեւ ազնուականութեան մակարդակը: Փերրկո դարձաւ Մարիին պաշտօնական ամուսինը, բայց ապրեցաւ անջատ կեանք մը:

Մարի առեն մըն ալ չողաց Փարիզի դահլիճներուն եւ թատրոններուն մէջ, բայց զապանակ մը կոտրուած էր իր հոդիին մէջ: Եւ սկսաւ անկումը: Մէկիկ–մէկիկ ծախեց իր կահկարասին եւ զոհաբերդները իր պարագները վճարելու համար: Կը խմբէր ծաղիկի մը պէս, որ ղրկուած է արեւին ճառագայթներէն:

1847 Փետրուար 3ի գիշերը, Մասլէն եկեղեցիի ժողովրդապետը կանչուեցաւ իր սնարին եւ անոր մատակարարեց վերջին խորհուրդները, եւ այսպէս 23 տարեկան հասակին մէջ, ժթ. դարու Մարիամ – Մագթաղենացին կը մանէր իր յաւիտենական սիրահարին անկողինը:

Ինչերը աճուրդի հանուեցան: Եւ փարիզի եւ աշխարհի ընարանին եկաւ յափշտակելու այն առարկաները, որոնք պատկանած էին դեղեցիկ մեղաւորուհիին: Հոն էր նաեւ անգլիացի մեծ վիպասան Զարլզ Տիքընզ, որ գնեց Մարիի ժամացոյցին ոսկի չղթան: Պարագները վճարուեցան եւ աւելցաւ բաւական կոկիկ դումար մը: Մարիի ձգած կտակին համաձայն, այդ դումարը պիտի յանձնուէր քրոջը աղջկան, պայմանաւ, որ ան երբեք ոտք չկոխէ Փարիզ:

Տիմա, իր սիրուհիին մահուան դոյժը առաւ, երբ ոտք կոխած էր Մարսէյլի քարափը: Ինքզինքը մեղադրեց այն անարդար կեցուածքին համար, զոր ունեցած էր կեանքէն զարնուած այդ զեղեցիկ թիթեռնիկին հանդէպ ու որոչեց վէպով մը քաւել իր յանցանքը ու մեղմացնել իր խղճին ձայնը:

Եւ ծնաւ «Գամելիազարդ Տիկինը» անունով հռչակաւոր վէպը, որուն մէջ հերոսը՝ Արման Տիւվալ (Տիւմա) կը փորձէ ամէն գնով փրկել հերոսուհին՝ Մարկրիթ Կօթիէն (Մարի Տիւփլեսի), բան մը, որ իրական կեանքին մէջ, Տիւմա չէր համարձակած փորձել:

Վէպը յափշտակութեամբ ձեռքէ ձեռք, վերածուեցաւ թատերախաղի, բեմապրի եւ ժապաւէնի՝ բազմիցս անգամ: Թարգմանուեցաւ աշխարհի բոլոր լեզուներով եւ յուզեց սերունդներ, ապահովելով հեղինակին մեծ համբաւ մը:

Սիրոյ յաւիտենական պատմութիւն մը:

ՆՈՒՊԱՐ ԶԱՐԻՈՒՏԵԱՆ

ԶԵԿՈՅՑ

—o—

Գ. ԿԻՒԼՊԷՆԿԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

—o—

1971–72 ՏԱՐԵՇՐՋԱՆԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ԿՐԹԱԹՈՇԱԿՆԵՐ

1) Գալուստ Կիւլպէնկեան Հիմնարկութիւնը 1971–72 ուսումնական տարեշրջանին համար, վերանորոգելի նախկին կրթաթոշակներէն զատ, պիտի յատկացնէ նաեւ որոչ թիւով նոր կրթաթոշակներ արժանաւոր հայ ուսանողներու:

2) Հիմնարկութեան ներկայ ծրագիրը կը վերաբերի միմիայն այն ուսանողներուն՝ որոնք համալսարանական լրիւ մակարդակ ունեցող ուսումնական հաստատութեան մը մէջ կը փափաքին կանոնաւորաբար հետեւիլ մասնագիտութեան մը: Գիշերային, մասնակի կամ ոչ – ակադեմական դասընթացքներ մաս չեն կազմեր ներկայ ծրագրին:

3) Կրթաթոշակներու յատկացումը կը կատարուի ընտրութեամբ, հայկական ծագում ունեցող ուսանողներու՝ որոնք իրենց բնակավայրին եւ կամ այլ երկրի մը կրթական հաստատութիւններէն մէ – կուն մէջ բարձրագոյն ուսման հետեւելու համար զուրկ են նիւթական անհրաժեշտ միջոցներէն: Սկզբունքով Հիմնարկութիւնը չի հովանաւորեր ուսանողներ՝ որոնք իրենց ուսման կ'ուզեն հետեւիլ հեռաւոր երկիրներու համալսարաններուն մէջ: Շատ բացառիկ պարագաներու տակ է միայն որ կրթաթոշակներ կրնան տրամադրուիլ այս վերջիններուն՝ եթէ նախընտրուած մասնագիտութեան կարելի չէ հետեւիլ տեղական համալսարանի մը մէջ:

4) Թեկնածուներ պարտին ունենալ ուսումնական բարձր մակարդակ, լրացնել անհրաժեշտ բոլոր պայմանները եւ ընդունուած ըլլալ նուազագոյն «Սոֆոմոր» դասարանը ամերիկեան համալսարաններու մէջ՝ կամ համապատասխան դասարան մը այլ համալսարաններու պարագային:

5) Կրթաթոշակներու Յանձնախումբը ներկայացնող թեկնածուներէն կ'ընտրէ իր դատողութեամբ արժանաւորագոյն նըկատուածները միայն:

6) Միեւնոյն ընտանիքին պատկանող երկու անդամներ միաժամանակ չեն կըրնար օգտուիլ Հիմնարկութեան ներկայ ծրագրէն, եւ նախընտրութիւնը կը տրուի արժանաւոր այն ուսանողներուն՝ որոնց ընտանեկան անմիջական պարագաներէն օգտուող չէ եղած անցեալին Հիմնարկութեան համալսարանական կրթաթոշակ – ներէն:

7) Թեկնածուները իրենց ձեռագիր դիմումնագիրը պէտք է ներկայացուցած ըլլան ստորեւ նշանակուած հասցէներէն մէկուն — պարագային համաձայն — ամէնէն ուշ մինչեւ 31 Մայիս, 1971, (Հարաւային Ամերիկայի երկիրներուն ինչպէս նաեւ Աւստրալիոյ համար այս թուականը պիտի ըլլայ 15 Դեկտեմբեր 1971): Ի պատասխան՝ թեկնածուներուն կը ղրկուին հարկ եղած տեղեկութիւններն ու հարցաթերթիկները:

8) Շնորհութիւններ կանխելու համար, դիմողները պարտին իրենց անունն ու մականունը թղթակցութեանց եւ հարցաթերթիկներուն մէջ գրել միօրինակ ձեւով, այնպէս ինչպէս կ'երեւին անոնք ենթակային ինքնութեան թուղթին կամ անցագրին մէջ:

9) Հիմնարկութիւնը սահմանափակ թիւով կրթաթոշակներու համար նկատի պիտի ունենայ նաեւ դիմումներ թեկնածուներէ՝ որոնք արդէն սիրացած են համալսարանական վկայականի մը եւ կը փափաքին կատարելագործել իրենց ուսումը իրենց բնական երկրին կամ արտասահմանի ուսումնական բարձրագոյն հաստատութիւններէն մէկուն մէջ: Նախընտրութիւն պիտի տրուի արժանաւոր բարձրագոյն թեկնածուներէն անոնց՝ որոնք նախապէս բնաւչեն օգտուած Հիմնարկութեան կրթաթոշակներէն: Դիմումները պէտք է կատարուին վերոյիշեալ ձեւով դարձեալ, նկատի ունենալով նոյն պայմանաժամերը:

10) Ներկայացուած բոլոր թղթածրարները ի վերջոյ կը կեդրոնացուին Լիզպոն՝ ուր Հիմնարկութեան Կրթաթոշակներու Յանձնախումբը իր վերջնական որոշումները կուտայ Օգոստոս – Սեպտեմբեր ամիսներու ընթացքին (Հարաւային Ամերիկայի երկիրներուն եւ Աւստրալիոյ պարագային՝ Փետրուարի վերջը): Յանձնախումբին որոշումները թեկնածուներուն կը հաղորդուին ուղղակի Լիզպոնի կեդրոնէն:

11) Անհրաժեշտ հարցաթերթիկները ստանալու համար դիմումները պէտք է ներկայացնել հետեւեալ հասցէներուն,

Ա) Լիբանան բնակող թեկնածուներ՝
Educational Committee of the
Calouste Gulbenkian
Foundation in Lebanon,
Stephen Building, Riad Solh Street,
BEIRUT — LEBANON

Բ) Ֆրանսա բնակող թեկնածուներ՝
Service Arménien des Bourses d'Etudes
Fondation Calouste Gulbenkian
51, Avenue d'Iéna,
PARIS (16e —) FRANCE

Գ) Անգլիա բնակող թեկնածուներ՝
Calouste Gulbenkian foundation
U.K. et British Commonwealth Branch,
98 Portland Place,
LONDON WIN 4ET — ENGLAND

Դ) Վերոյիշեալներէն տարբեր երկիրներ բնակող թեկնածուներ, ինչ ալ ըլլայ իրենց հպատակութիւնը, պէտք է դիմեն ուղղակի Հիմնարկութեան կեդրոնին, հետեւեալ հասցէով,
Calouste Gulbenkian Foundation
Department of Armenian Affairs,
Avenida de Berna,
LISBON - 1 — PORTUGAL

12) Ներկայ ուսումնական տարեշրջանին Հիմնարկութենէն համալսարանական կրթաթոշակ ստացող ուսանողներ իրենց կրթաթոշակները 1971–72 տարեշրջանին վերանորոգել տալու համար պարտին իրենց դիմումները յղել ուղղակի Հիմնարկութեան կեդրոնին, Մարտ 1էն մինչեւ Մայիս 31, 1971 (Հարաւային Ամերիկայի երկիրներուն ինչպէս նաեւ Աւստրալիոյ համար՝ Սեպտեմբեր 15էն մինչեւ 15 Դեկտեմբեր 1971) ստանալու համար հարկ եղած հարցաթերթիկները: Նշանակուած պայմանաժամերը չյարգող ուսանողներու դիմումները նկատի չեն առնուիր:

ԳԱԼՈՒՍՏ ԿԻՒԼՊԷՆԿԵԱՆ
ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Լիզպոն, 1 Մարտ, 1971

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

—o—

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Տէր իմ, ըսաւ իր ինդուն ձայնով, պիս Թուչին հարիւրապետին մարակոցը ղրկելիք, ուր սպաննուած զոյ մարդոց ու ձիերուն երկու երրորդը, երկու թշնամիներ անպործածելի վիճակի մէջ, իսկ վերջապահ դունդէն չուք անդամ չկար:

Փակրատոն եւ Թուչին անթարթ կը նայէին Անտրէյ իշխանին, որ զգուշաւորութեամբ կը խօսէր, թէեւ անոր յուզուած կը զուշակուէր:

— Եւ եթէ ձեր վճռութիւնը կ'արտօնէ պիս կարծիքս ըսելու, չարունակեց Անտրէյ իշխան, օրուան կռիւին յաջողութիւնը կը պարտինք այդ մարակոցին զորաւորութեան եւ հարիւրապետ Թուչինի եւ իր ջոկատին զիւցազնութեանը:

Փակրատոն Թուչինին նայեցաւ, եւ չուզելով անվաստահութիւն ցուցնել Փոլտոնկիի կարուկ դատաստանին համար, բայց կատարեալ վստահութիւն ալ տալու անկարող զգալով ինքզինքը, զլուխը ծռեց եւ Թուչինի ըսաւ թէ կրնար քաշուիլ:

Անտրէյ իշխան հարիւրապետին եաեւէն դնաց:

— Է՛, ազաւնեակս, չնորհակալ եմ, փրկեցիք զիս:

Անտրէյ իշխան Թուչինի նայեցաւ, եւ առանց բան մը ըսելու հեռացաւ: Տխուր էր, տաժանելի խորհուրդներ ունէր, իր տեսածները արտառոց էին եւ իր երազածներուն բոլորովին աննման:

— Ո՞վ են այս բոլոր մարդիկը, հոս ի՞նչ զործ ունին, ինչի՞ կը սպասեն, եւ այս ամէնուն վերջը ե՞րբ պիտի զայ, կը խորհէր Ռոստով միւսները դիտելով:

Զեռքին վրայ զգացած ցաւը մերթ ընդ մերթ աւելի անտանելի կը զառնար: Քունը կ'ընկճէր զինքը, կարմիր շրջանակներ կ'անցնէին աչքերուն առջեւէն, եւ զինքը շրջապատող այն ձայներուն եւ դէմքերուն ապատրութիւնը, ինչպէս նաեւ իր լքումին զգացումը կը խառնուէին իր փիլիսոփայական տառապանքին հետ:

Երկրորդ օրը Ֆրանսացիք յարձակումը չկրկնեցին, եւ Փակրատոնի զօրաբաժնին մնացորդ մասը կրցած էր միանալ Քութուզովի բանակին:

Իր.

Վասիլի իշխան իր ծրագիրներուն վրայ մտածած չունէր, ա՛լ աւելի չէր մտածեր ի շահ իրեն ուրիշներուն վնաս հասցնելու:

Պարզապէս աշխարհիկ մարդ մըն էր ինքը որ յաջողութիւններ ունեցած էր, եւ որուն համար յաջողութիւնները պէտք մը դարձած էին: Պարագաներուն եւ հանդիպած մարդոց համեմատ, կը չինէր ծրագիրներ, խորհուրդներ կը յղանար, որոնց մասին ինք ալ սակայն վերջնական լուծումի մը չէր յանդեր, բայց ատոնք էին ամբողջ կեանքին հրապոյրը եւ շահեկանութիւնը:

Գլուխին մէջ մէկ կամ երկու ծրագիր չկար միայն, այլ տասնեակներով, որոնց ոմանք հազիւ կազմուած էին, միւսները ելքի մը յանգած, եւ երրորդները ջնջուած: Լաւ գիրքի տէր մարդու մը հանդիպելուն պէս, իր բնազդումը անմիջապէս կ'ազդարարէր իրեն թէ կրնար այդ մարդը օգտակար ըլլալ իրեն, եւ Վասիլի իշխան կը չրջապատէր զայն, կը չողումէր եւ կը մտերմանար անոր:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(123 Շար.)

ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

—o—

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Տէր իմ, ըսաւ իր ինդուն ձայնով, պիս Թուչին հարիւրապետին մարակոցը ղրկելիք, ուր սպաննուած զոյ մարդոց ու ձիերուն երկու երրորդը, երկու թշնամիներ անպործածելի վիճակի մէջ, իսկ վերջապահ դունդէն չուք անդամ չկար:

Փակրատոն եւ Թուչին անթարթ կը նայէին Անտրէյ իշխանին, որ զգուշաւորութեամբ կը խօսէր, թէեւ անոր յուզուածը կը զուշակուէր:

— Եւ եթէ ձեր վճռութիւնը կ'արտօնէ պիս կարծիքս ըսելու, չարունակեց Անտրէյ իշխան, օրուան կռիւին յաջողութիւնը կը պարտինք այդ մարակոցին զորաւորութեան եւ հարիւրապետ Թուչինի եւ իր ջոկատին զիւցազնութեանը:

Փակրատոն Թուչինին նայեցաւ, եւ չուզելով անվաստահութիւն ցուցնել Փոլտոնկիի կարուկ դատաստանին համար, բայց կատարեալ վստահութիւն ալ տալու անկարող զգալով ինքզինքը, զլուխը ծռեց եւ Թուչինի ըսաւ թէ կրնար քաշուիլ:

Անտրէյ իշխան հարիւրապետին եաեւէն դնաց:

— Է՛, ազաւնեակս, չնորհակալ եմ, փրկեցիք զիս:

Անտրէյ իշխան Թուչինի նայեցաւ, եւ առանց բան մը ըսելու հեռացաւ: Տխուր էր, տաժանելի խորհուրդներ ունէր, իր տեսածները արտառոց էին եւ իր երազածներուն բոլորովին աննման:

— Ո՞վ են այս բոլոր մարդիկը, հոս ի՞նչ զործ ունին, ինչի՞ կը սպասեն, եւ այս ամէնուն վերջը ե՞րբ պիտի զայ, կը խորհէր Ռոստով միւսները դիտելով:

Զեռքին վրայ զգացած ցաւը մերթ ընդ մերթ աւելի անտանելի կը զառնար: Քունը կ'ընկճէր զինքը, կարմիր շրջանակներ կ'անցնէին աչքերուն առջեւէն, եւ զինքը շրջապատող այն ձայներուն եւ դէմքերուն ապատրութիւնը, ինչպէս նաեւ իր լքումին զգացումը կը խառնուէին իր փիլիսոփայական տառապանքին հետ:

Երկրորդ օրը Ֆրանսացիք յարձակումը չկրկնեցին, եւ Փակրատոնի զօրաբաժնին մնացորդ մասը կրցած էր միանալ Քութուզովի բանակին:

Վասիլի իշխան իր ծրագիրներուն վրայ մտածած չունէր, ա՛լ աւելի չէր մտածեր ի շահ իրեն ուրիշներուն վնաս հասցնելու:

Պարզապէս աշխարհիկ մարդ մըն էր ինքը որ յաջողութիւններ ունեցած էր, եւ որուն համար յաջողութիւնները պէտք մը դարձած էին: Պարագաներուն եւ հանդիպած մարդոց համեմատ, կը չինէր ծրագիրներ, խորհուրդներ կը յղանար, որոնց մասին ինք ալ սակայն վերջնական լուծումի մը չէր յանդեր, բայց ատոնք էին ամբողջ կեանքին հրապոյրը եւ շահեկանութիւնը:

Գլուխին մէջ մէկ կամ երկու ծրագիր չկար միայն, այլ տասնեակներով, որոնց ոմանք հազիւ կազմուած էին, միւսները ելքի մը յանգած, եւ երրորդները ջնջուած: Լաւ գիրքի տէր մարդու մը հանդիպելուն պէս, իր բնազդումը անմիջապէս կ'ազդարարէր իրեն թէ կրնար այդ մարդը օգտակար ըլլալ իրեն, եւ Վասիլի իշխան կը չրջապատէր զայն, կը չողումէր եւ կը մտերմանար անոր:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(123 Շար.)

ԱՐԱՔՍԻ ԹՈՐՈՍԵԱՆԻ
ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Իր երկրորդ ապրելիցին առթիւ (4 Մարտ 1969) Ձարուհի Թորոսեան կ'ընէ հետեւեալ նուիրատուութիւնները.

50 ֆր. Մայր եկեղեցիի պայծառու – թեան,

50 ֆր. Դպրոցասէր Տիկնանց վարժա– րանի,

50 ֆր. Սեւրի Սամուէլ Մուրատ հայ– րերու վարժարանին,

50 ֆր. Կապոյտ Աչքի անկար հիւանդ– ներուն,

50 ֆր. Մայր եկեղեցւոյ զպրաց դա – սուն:

50 ֆր. «Յառաջ»ի բարգաւաճման:

(Մտանալ «Յառաջ»էն):

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Լիոնի Հայ Առաք. եկեղ. Ազգ. Միու– թեան վարչութիւնը ստացած է հետեւեալ դրամները եւ շնորհակալութիւն կը յայտնէ բոլոր նուիրատուներուն:

Հանգուցեալ Յ. Խաղնաճեանի մահուան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի՝ Տիկ. Լ. Մանուկեան 50 ֆր. եկեղեցիին, Պր. Ա. Խաղնաճեան 50 դպրոցին, Տիկ. Տէմէ– եան 30, Պր. Ժ. Ծառուկեան 20, Պր. Մ. Պալիոզեան 20, Պր. Է. Մարկոսեան 20, Պր. Մ. Լժատահարեան 20, Պր. Մ. Մնայ– եան 10 եկեղեցիին:

Հանգ. Յովսէփ Տէյիրմէնճեանի մահ – ուան առթիւ փոխ. ծաղիկի՝ Օր. Ընծայ Տէր–Սահակեան 50 դպրոցին, Մարսէ– լիայէն Պ. Կ. Հաճի Տէր–Վարդանեան 20 եկեղեցիին, Ոմն 110 եկեղ. պայծառու – թեան համար, Տիկ. Ֆլան 50 եկեղ. եւ 50 Աղք.ին, Տէր եւ Տիկին Զաքիկեան 50, Օր. Նահապետեան 20, Տիկ. Տէր–Մար– տիրոսեան 10 եկեղեցիին:

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

Հ. Յ. Դ.

ՓԱՐԻԶ.— Հ. Յ. Դ. Սողոմոն Թէհլի– եան խումբի ժողովը այս Հինգշաբթի ե– րեկոյեան ժամը 9ին, Մշակոյթի Տան մէջ:

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Հ. Յ. Դ. Շրջ. Կոմիտէն ընդհ. անդամական ժողովի կը հրաւիրէ իր շրջանի բոլոր ընկերները այս Շաբաթ Ա.Համբոնեան ակումբի մէջ: Բոլոր ընկեր– ներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Վալանսի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը իր երկու տարուան նստաշրջանը աւարտած ըլլալով, կը հր– աւիրէ Վալանսի Հայ Առաք. եկեղեցւոյ անդամները ընդհ. ժողովի, ունկնդրելու Միութեան գործունէութեան նիւթական եւ բարոյական դեկուցումները եւ ընտրե– լու նոր հոգաբարձութիւնը:

Ընդհ. ժողովը տեղի կ'ունենայ Մարտ 19 Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 8,30ին, Հ. Բ. Ը. Միութեան եւ Հիւսիսեան սրա– հին մէջ (6, Rue Vaubanne):

ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՀԱՅ ՄԱՐԶԱԿԱՆԻՆ
ՏԱՐԵԿԱՆ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

SALLE DES SPORTS DU GRAND ENSEMBLE
Շաբաթ, Մարտ 6, ժամը 21,30էն 4
ժամը 21,30էն 4
կը նախագահէ ԺՕԶԻՖ ՓՐԱՆՉԵՍԿԻ
(Փաղաքապետ Ալֆորվիլի, վալ տը Մառնի ընդհ. խորհրդատու)
Նուագախումբ՝ ՀԼԻՓԻՄԵԱՆ
եւ երգչի նոր աստղը՝ ԻՎԼԻՆ ՌՒՍՏԻԿԵԱՆ
կը մասնակցի Միւնի – Կովկաս պարախումբը
Պիւֆէ — չամփուրով խորոված
ՄՈՒՏՔ 12 ՖՐ.
Պատշաճ զգեստաւորու մը պահանջելի է:

ՇԱՒԻԼԻ Ս. ԳՐ. ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՑ

Այս կիրակի պատարագ կը մատուցուի: Աւետաւալի արարողութիւնները՝ յա – տարտ պատարագի ժամը 11,30ին:

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ
Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կա – տարուի «Հակումի» արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ:

VOYAGES WASTEELS
87 LA CANEBIÈRE
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours – de s voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les servics de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏՈՒՆ

ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԼՍԱՐԱՆ
Հրապարակային դասախօսութիւն 5 Մարտ, Ուրբաթ երեկոյ ժամը 8,30ին
Դասախօս՝ Տոքթ. ՋԱՏԻԿ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ
(Փարիզի Օպսերվաթուարէն)
Դասախօսութիւնը տեղի կ'ունենայ Շաւարշ Միսաքեան սրահին մէջ:
Նիւթ՝
L'UNIVERS QUI ENTOURE L'HOMME
(Լուսագիացութեան առթիւ)
Լուսարձակով ցոյց կը տրուին տիեզերական նկարներ:
Հարցադրոյցը տեղի պիտի ունենայ հայերէն եւ ֆրանսերէն:
ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ Է

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանու – ցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ըն– թացքին ամէն Շաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Աւետաւոր արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հսկումի արարողութիւն: Կը հրա– ւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց:

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միու– թեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէու– թեան տեղեկագիր՝ բարոյական եւ նիւ– թական: 2) Նոր վարչութեան ընտրու – թիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը ան– հրաժեշտ է:

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ
ԵՒ ԹԷՅԱՍԵՂԱՆ

Կազմակերպուած
ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ԵՐԳԱԽՕՒՄԲԻՆ ԿՈՂՄԷ
Նախագահութեամբ
Կաթող. Պատուիրակ ՍԵՐՈՎԲԷ Ա.ՐԲ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ
Կիրակի 7 Մարտ ժամը 16–20
Maison des Centraux, 8, Rue Jean Goujon
Սիրուած արուեստագէտներու կողմէ մեներգ, նուագ, արտասանութիւն եւ պար
Կը մասնակցին Իրիս Պիւլպիւլեան – Փափազեան, Օր. Նալճեան, Պ. Փեքր Նիճոլոճ (*մեներգ*), Տիկին Զ. Ալմոսեան, Օր. Աբմաճեան (*արտասանութիւն*), *Զուլթակ ԺԻՐԱՅՐ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆԷ* (*Ա. մրցանակ Պետ. Երաժշտանոցի*)
Օր. Այտա Պասմաճեան (*դաշնակ*)
Խմբերգ, կատակերգութիւն մը, *եւայլն*
Ծախսերու մասնակցութիւն 15 ֆր. օշարակի եւ քէյի սպասարկութեամբ

CHEZ VOUS ET SANS MAITRE

APPRENEZ L'ARMENIEN EN 3 MOIS

En y consacrant 1/4 d'heure par jour

GRACE AU NOUVEAU MANUEL PRATIQUE DE LA LANGUE ARMENIENNE REDIGE PAR :

HAROUTIOUN KURKDJIAN

chargé de cours au « Haïgazian Collège »
Professeur de français au Lycée Arménien Palandjian de Beyrouth

CONÇU D'APRES LES METHODES PEDAGOGIQUES LES PLUS RECENTES ET ACCOMPAGNE D'UN DISQUE 33 TOURS

PRIX DE LANCEMENT : 20 F. (25 F. avec le disque)

PUBLICATION
UNION DES ETUDIANTS ARMENIENS D'EUROPE
EDITIONS « HAMASKAINE »

388 pages, 72 leçons + supplément + lexique

EN VENTE :
Maison des Etudiants Arméniens, 57 Bd. Jourdan — Paris (14e)
Librairie « Le Petit Prince », 121 Bd. St Michel — Paris (5e)
Maison de la Culture Arménienne, 17, Rue Bleue, Paris (9e)
Tzerikiantz 13, Rue des Dominicaines, Marseille

ՏԱՐԵԿԱՆ
ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ

Իմաիլի եւ շրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կէսօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Ռիւ ժան Կուժոն Փարիզ 8րդ:

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԻՏԻԵԱՆ
ՍՕՍԻ պարախումբ
Մենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան
ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ նուագախումբ
Գեղարուեստական ընտիր բաժին:
Հարուստ պիւֆէ իմաիլեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած:
Մուտք 15 ֆրանք
Ուսանողներու մասնաւոր գին
Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամ– ներուն մօտ:

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

40-ՐԴ ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ
ՀԱՅ ԱՐԻՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ· ՓԱՐԻԶԻ ՇՐՋԱՆԻ

Կիրակի 7 Մարտ կէսօրէ վերջ ժամը 2,30ին

SALLE DE LA CHIMIE
28 bis, Rue Saint Dominique — Paris (7e) — Métro Invalides

Կը նախագահէ Պ. ԼԱՍԼՕ ՆԱՃԻ

Ընդհ. Խորհուրդ Համաշխարհային Սկաուտական Պիւրոյին որ յատկապէս կուգայ ներկայ ըլլալու հանդէսին

Սկաուտական տողանցք, ներկայացումներ, բանակումի կրակը, հայկական պա– րեր եւ երգեր: Սկաուտական խաղեր· բոլոր շրջանը կը տօնէ 40րդ տարեկան հանդէսը

Միջնարարին ընդունելութիւն ի պատիւ Լասլօ Նաճիի Հայ Աւրիներու Միութեան վարչութեան եւ բարերար ու պատուակալ անդամներուն կողմէ

Ճարակից սրահի մը մէջ ցուցադրութիւն Հայ Աւրիներու Միութեան գործունէու – թեան եւ ճեռագրական աշխատանքներու Աւրենոյշներուն եւ Աւրիներուն կողմէ եւ միջազգային սկաուտական կեանքէն

ՊԻՒՖԷ ՄՈՒՏՔ 10 ՖՐԱՆՔ

ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎ

Հ. Յ. Դ. Նոր Սերունդի կեդրոնական վարչութիւնը ընկերական ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրէ Փարիզի եւ շրջանի բոլոր ընկերները Մարտ 4 Հինգշաբթի ժամը 8,30էն սկսեալ Հայ Մշակոյթի Տան մէջ:

Կը խօսի ԸՆԿԵՐ Հ. ՄԱՐՈՒԽԵԱՆ

Նիւթ.— *Զեկուցում քաղաքական ծրագրային հարցերու շուրջ:*

ՅԱՌԱՋԸ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE
Directrice : ARPIK MISSAKIAN
RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925
R. C. Seine 57 A 2731

— Tél. : 770-86-60 —
C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՈՒՐԲԱԹ
5
ՄԱՐՏ
VENDREDI
5 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — 12056

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.056

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԱՆԲՈՒԺԵԼԻ ՀԻՒԱՆԴԸ

—o—

Քաղաքական կացութիւնը չէ միայն, որ մահտզութիւն կը պատճառէ Անգլիոյ իշխանութեանց: Երկրին տնտեսական – եղմտական վիճակն ալ չատ հեռու է նախանձելի ըլլալէ:

Համառաած թշուառութիւն կը տիրէ ամէն կողմ, մանաւանդ Անատոլուի խորքերը, ուր առաջին աշխարհամարտէն ի վեր ո՛չ մէկ յառաջդիմութիւն արձանագրուած է: Մուսթաֆա Քէմալի բարեզործութիւնները կէս դարէ ի վեր արձագանգ չեն գտած գաւառներու, մանաւանդ արեւելեան — հայկական — նահանգներուն մէջ, ուր կեանքը կը շարունակուի ըստ առաջնոյն: Գրեթէ բան չէ փոխուած:

Թշուառութեան հետ զուգընթաց կ'ընթանայ նաեւ տգիտութիւնը: Հին–ղլուխ հօձաներ ու մոլլաներ կը հրահրեն ոտ – միկ, տգէտ գիւղացիներու կրօնական մոլեռանդութիւնը: Կարծես թէ մէկին դարու մէջ կ'ապրին այնտեղ մարդիկ: «Նուրճի»ներ եւ այլ աղանդաւորները վտանգաւոր դառնալու աստիճան օրէ օր կը բազմանան ամէն կողմ: Կառավարութիւնը չի յաջողիր առաջն առնել յետադիմական այս չարժումներուն: Թուրք թերթերը ամէն օր դառնութեամբ կը չեշտեն Անատոլուի գիւղացիներու ողբալի վիճակը, ի դուր թելադրելով կառավարութեան, որ դարման տանի կացութեան: Անօգուտ:

Անգործութենէ տառապող գիւղացիները կը խուժեն դէպի Պոլիս եւ մեծ քաղաքները, ուր բնակչութիւնը ուսեալներու եւ տգէտներու, քաղաքացիներու եւ չինականներու խառնուրդ անճանաչելի խառնիճաղանճ մը կը կազմէ:

Գործ գտնելու յոյսով Պոլիս գացող – ները կը համակերպին ամէնէն սեւ աշխատանքներու — բեռնակիր, գիշերապահ, դռնապան եւայլն: Գիշերաթոյր տուներու մէջ կը պարտկուին: Եւ յա – ճախ անգործ մնալով, իրրեւ բանուոր աշխատելու համար կ'ներթան Եւրոպա, ուր գործարաններու մէջ աշխատողներու թիւը կը հասնի չուրջ 600·000ի, — կէս միլիոնը Գերմանիոյ մէջ:

Թրիպիւն տը Ժընեւի 20–21 Փետրուարի թիւին մէջ յօդուածագիր մը չատ տխուր դոյներով կը նկարագրէ Թուրքիոյ անտեսական ողբալի վիճակը: Ինքնին պերճախօս է յօդուածին խորագիրը, որ կը գրէ թերթին չորս սիւնակները. — « Թրքական տնտեսութիւնը մեծ հիւանդ մըն է, զոր կարելի չէ բուժել տոլարի զանգուածային ներարկումներով »:

Աշխատավարձերու անարդարութիւնը աչքի կը զարնէ: Մինչ ճարտարապետ մը ամսական 9000 եւ իր քարտուղարուհին 2000 ոսկի կը չահին, Պոլսոյ ամէնէն լաւ վճարուած բանուորներու ամսականն է 600–1000 ոսկի, իսկ Անատոլուի գիւղացիներու մեծ մասը 300 ոսկի անգամ չի չահիր (մէկ Թրք. ոսկին կ'արժէ չուրջ 36 սանթիմ):

Միջակ դասակարգի վճարած տուրքերը չատ ծանր են: 5000 ոսկիէն աւելի չահողները 100ին 40 տուրքի ենթակայ են: Շատեր այդ պատճառաւ կը հեռանան Թուրքիայէն: Ամերիկեան կամ միջազգային հիմնարկութիւնները Թոշակ կը յատկացնեն մասնագիտութիւն սորվող ուսանողներուն: Ասոնցմէ չատեր — ո – րոնք որ կրնան — դպրոցը աւարտելէ եառ արտասահման կը մեկնին:

Անցեալ տարուան Օգոստոս 10ին Թըրքական դրամը արժեզրկուեցաւ 66 առ հարիւր համեմատութեամբ: Արդիւնքն եղաւ ա՛յն, որ ապրուստի անհրաժեշտ նիւթերը 15–20 առ հարիւր յաւելում կրեցին: Պոլսէն Անգարա հեռախօսելու համար երեք սակ կայ: Ա.) «Երլտըրըմ» (կայծակ), սպասում մէկ ժամ, գինը՝ վեցպատիկ: Բ) «Արագ»· սպասում 2–3 ժամ, գինը եռապատիկ: Գ) «սովորական»· այսինքն՝ ո՛չ մէկ յոյս հեռախօսելու:

Զախակողմեան Թերթ մը գրեր է, որ եթէ պազ պատերազմի օրերուն Ամերիկացիք եւ Ատլանտեան Ուխտը ռազմական խճուղիներ չինած չըլլային, երկիրը ներկայիս գրեթէ անդամալուծութեան պիտի դատապարտուէր: Թրակիան ու Անատոլուն կը մնան Օսմանցիներու ձգած վիճակին մէջ:

Զուիցերական Թերթի յօդուածագրին համաձայն, Թուրքիա տնտեսական յաւիտենական անկութեան մը եզրը կը գտնուի: Ամերիկացիք արժեզրկումէն ի վեր Տէմիրէլի կառավարութեան տուած են 100 միլիոն տոլար, որուն 45ը Համաշխարհային Դրամատան կողմէ: Դաշնակցային Գերմանիան տուած է միանուագ 60 միլիոն տոլար, Եւրոպայի դրամական Հիմնադրամը՝ 75 միլիոն, Ֆրանսա՝ 18ուկէս, Իտալիա՝ 15 միլիոն, եւն.: Գումար՝ 300 միլիոն տոլար: Ատոնք Միութեան օգնութիւնը այս դումարին հազիւ մէկ տասներորդը կը կազմէ:

Հակառակ այսքան արտաքին օգնութեան եւ արտասահմանի մէջ աշխատող Թուրք գործաւորներու փոխադրած օտար դրամներուն, — որոնք կը հաւաստարին արտաքին պարտքի գումարին, — յոյս չկայ որ Թիւուածինի այս ներարկումները կարենան բուժել երկիրը տնտեսական եւ ընկերային տագնապներէ:

Շատ մը տնտեսագէտներու կարծիքով այս օգնութիւնները ոչ միայն տեւական դարման պիտի չընծայեն հիւանդին, այլ ընդհակառակն աւելի պիտի չեչտեն աշխատավարձերու եւ գիներու կախարդական չրջանակը: Գործադուլները օրէ օր կը սաստկանան: Յունուարի առաջին կիսուն տասնեակ մը քաղաքներու մէջ ծայր տուած գործադուլները անչարժութեան դատապարտած են չուրջ երեսուն գործարաններ:

Մէկ խօսքով, ուսանողական խռովութիւնները ու բանուորական գործադուլները կուգան անդամ մը եւս հաստատելու թէ մութ է Թուրքիոյ ապագան:

Միլիոնաւոր տոլարներու ներարկում – մով կարելի չըլլար հիմնապէս դարմանել անբուժելի հիւանդը:

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՄԵՐՁԱՒՈՐ ԱՐԵՒԵԼՔԸ ՉԻ ՀԱՆԴԱՐՏԻՐ

—o—

Լիբանան դիմում կատարեց Զորս Մեծերուն, որպէսզի փութով աշխատին առաջքն առնել խաղաղութեան ձախողութեան, Մերձաւոր Արեւելքի մէջ: Լիբանանի Արտաքին նախարարն է՝ Խալիլ Ասպու Համատ, որ առջի օր հրաւիրած է իր մօտ ամերիկեան, ֆրանսական, անգլիական եւ Խորհ. Միութեան դեսպանները, խնդրելով անոնցմէ, որ իրենց կառավարութիւնները ճնշում բանեցնեն Իսրայէլի վրայ, որպէսզի այս վերջինը խոստանայ պարպել դրաւեալ հողերը:

Համաձայն Արտաքին նախարարին՝ Զորսերը պէտք է չարժին արագ, հրազադարի աւարտէն առաջ, այսինքն՝ Մարտ 7:

Լիբանանի նախաձեռնութիւնը հիմնուած էր Մոսկուայի մտահոգութեան վրայ: Արդարեւ, պաշտօնական նամակով Մոսկուա վախ կը յայտնէր Եարինկի առաքելութեան ձախողութեան մասին:

Հակառակ Թել Ավիվի ճիպերուն, որպէսզի Զորսերը մխացեալ յայտարարութիւն մը չհատարեն այժմու վիճակի մասին, այս վերջիններս, դլխաւորութեամբ Ուաշինկթընի եւ Մոսկուայի, մտադիր են մխացեալ դեկոյց մը հրատարակել, որով հաստատուի կրկին Եարինկի առաքելութեան անհրաժեշտութիւնը՝ Մեծ – ձաւոր Արեւելքի հարցի լուծման համար:

Արեւմտեան դիւանագէտներու համաձայն՝ Զորսերը «իրենց գայրոյթը» պիտի յայտնեն Իսրայէլի անզիջող դիրքին նկատմամբ: Ֆրանսա, Անգլիա եւ Խորհ. Միութիւն կը փափաքին չատ աւելի խիտ կամ անզիջող յայտարարութիւն մը կատարել, սակայն ի վերջոյ պիտի ընդունին Ամերիկայի ներկայացուցած բանաձեւումը:

Նոյն չրջանակներու կողմէ դիտել կը տրուի նաեւ, Մ.Ա.Կի ընդհանուր քարտուղարը՝ Ու Թան տեղեկագիր մը պիտի ներկայացնէ Ապահովութեան Խորհուրդին՝ Եարինկի աշխատանքներու մասին: Ու Թան ապահովաբար նկատի պիտի առնէ Եգիպտոսի տրամադրութիւնը՝ խաղաղութեան դաշնագիր մը կնքելու Իսրայէլի հետ: Միւս կողմէ նկատի պիտի առնէ նաեւ Իսրայէլի մերժումը՝ յանձնառու ըլլալու պարպել արաբ հողերը: Այս երկու կէտերն ալ մատնանշուած պիտի ըլլան, ըստ դէտերուն, Ու Թանի տեղեկագրին մէջ:

Յամենայն դէպս կ'ենթադրուի, թէ Ապահովութեան Խորհուրդը կրկին կոչ պիտի ուղղէ երկու կողմերուն երկարաձգել հրազադարը, չեչտելով եւ հաստատելով նոյնպէս իր 1967 Նոյեմբեր 22ի որոշումը, որ կը նախատեսէր իսրայէլեան ուժերու հեռացումը դրաւուած չրջաններէն:

Լ Ա Ո Ս

Հարաւ. Վիէթնամի նախագահը ճառի մը ընթացքին վերատին անդրադարձաւ յարձակման մը հաւանականութեան մասին, Հիւսիս. Վիէթնամի վրայ:

Ներնիւէն Վան Թիէոյի տեսակէտով, նման յարձակում մը կրնայ անհրաժեշտութիւն դառնալ, եթէ երբեք Հանոյ չգայչէ իր ուժերը Հարաւ. Վիէթնամէ... Հանոյի կը թողունք որոչել — կ'ուզե՞ն թէ ոչ յարձակում մը Հիւսիս. Վիէթնամի վրայ մեր կողմէ... կը բաղձամ, որ Հիւսիս. Վիէթնամցիները ըմբռնեն կացութիւնը եւ չհարկադրեն մեզի յարձակիլ իրենց հողին վրայ»:

Թիէօ դիտել տուաւ նաեւ, թէ Հիւսիս. Վիէթնամցիներու յարձակումը հարաւի եւ, նոյնիսկ Փամփոճի եւ Լաոսի վրայ, կը տեւէ վեց տարիէ ի վեր, եւ ինչ որ իրենք կ'ընեն՝ զուտ պաշտպանողական բնոյթ ունի: Համաձայն Հարաւ. Վիէթնամի նախագահին՝ Հիւսիս. Վիէթնամցիները ներկայիս կորսնցուցած են իրենց նախաձեռնութիւնը եւ այժմ պիտին, թէ «մենք կրնանք յարձակիլ հոն ուր որ կ'ուզենք»:

Հակառակ այս լաւատես յայտարարութիւններուն՝ ճակատի վրայ դժուար կացութեան մատնուած են Հարաւ. Վիէթնամցիք, որ առջի օր հարկադրուեցան պարպել ճակատ մը՝ Լաոսի մէջ: Ցամենայն դէպս, կռիւները չատ բուռն են, որովհետեւ երկուստեք մեծ ճիդ կը թափեն չօչափելի յաջողութիւններ արձանագրելու ուղղութեամբ ռազմաճակատի վրայ: Սայկոն նոր ուժեր կը ճամբէ ճակատ, իսկ Հանոյ նոյնիսկ կուտէ դաչտ կը նետէ խորհրդային լաւազոյն հրաձգայները:

Դէտերու հաստատումով, Լաոսի կռիւները կրնան իրենց ներկայ թափով տասնեակ հազարաւոր զոհեր խլել երկու կողմերէն:

Վիէթնամի պատերազմին մէջ առաջին անգամ ըլլալով, Հիւսիս. Վիէթնամցիք իրենց երկրէն երեք հակաօդային հրթիռներ արձակեցին՝ Լաոսի ճակատի վրայ թռչող ամերիկեան օդանաւերու դէմ: Հրթիռները «Սամ» տեսակէն էին: Առ ի փոխադարձութիւն՝ ամերիկեան օդուժը ռմբակոծեց հրթիռներու կայանները:

Հանոյի պատուիրակութեան նախագահը, փարիզի խորհրդաժողովին, նշդրտաոնալով ամերիկեան ռմբակոծումներուն, Հիւսիս. Վիէթնամի վրայ, յայտարարեց, թէ այս յարձակումները «կը սպառնան վերջ տալ Փարիզի բանակցութիւններուն»:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՆԱԽԱՐԱՐԱՅ Խորհուրդէն եառ, կառավարութեան բանբերը յայտնեց թէ Ֆրանսա իր դիրքը ճչգած է Ալժերիոյ նկատմամբ բայց չուզեց յայտնել թէ ի՞նչ է այդ դիրքը: Ամէն պարագայի մէջ յստակ է թէ Ալժէի հետ խոսակցութիւնները պիտի վերսկսին քարիւղային ընկերութեանց մէջոցաւ:

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ օդանաւային ընկերութեանց թռիչքներու ընդհատումը կը չարունակուի: Կողմերէն ոչ մէկը կը դիջի: Ծանօթ է որ օդաչուներու գործադուլին իրրեւ հետեւանք էր–Ֆրանս, էր–Ենթէր եւ Իւթա որոչեցին դադրեցնել բոլոր թռիչքները մինչեւ վերջնական համաձայնութիւն: Թէեւ բանակցութիւններ կը տարուին բայց արդիւնք ձեռք չի ձգուի եւ ընկերութիւնները չեն ուզեր թռիչքները վերսկսիլ համաձայնութեան տարազրութենէ առաջ: 13 օրուան մէջ կորուստը եղած է 13 միլիառ հին ֆր.:

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ Պերլինի երթեւեկը կրկին խափանուեցաւ, Արեւելեան Գերմանիոյ իշխանութիւններու կողմէ: Այս պատճառով ընդհատուեցաւ երկու Գերմանիաներու խոսակցութիւնը՝ Արեւմտեան եւ Արեւելեան Պերլինի բնակչութեան տեղափոխութեան մասին:

ՈՒՐՈՒԿՈՒԷՅԻ Թուփամարօնները ա – պատ արձակեցին ամերիկացի գիւղատունտեսը մը, երբ այս վերջինը սրտի տագնապ մը ունեցաւ: Գիւղատնտեսը առեւտրական մը էր անցեալ տարի, Օգոստոս 7ին:

ԿԱՐՏԻՆԱԼ Վիչինսկի, Լենհաստանի աւագերէցը, երկու ժամուան տեսակցութիւն մը ունեցաւ լեհ վարչապետին հետ, այս վերջինին հրաւէրով: Տասնեւմէկ տարիէ ի վեր ոչ մէկ հանդիպում տեղի ունեցած էր կաթոլիկ եկեղեցիին եւ լեհ իշխանութիւններուն միջեւ: Խոսակցութեան նպատակն էր բնականոն յարաբերութիւն հաստատել համապատասխան իշխանութեան եւ եկեղեցիին միջեւ: Վերջին բանուորական ըմբոստութիւններու ընթացքին, լեհ վարչապետը բարեկամութեան ձեռք երկարեց լեհ կաթոլիկներուն, որոնք բնակչութեան 90 տոկոսը կը ներկայացնեն:

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ արուեստական նոր արբանեակ մը արձակեց: Թիւով 399րդն է: Զինաստան, իր կարգին, իր երկրորդ արուեստական արբանեակը արձակեց:

ՆՈՐՎԷԿԻՈՑ վարչապետը հրաժարեցաւ: Հաւանական կը նկատուի ընկերվարականներու իշխանութեան գլուխ գալը՝ քոալիսիոն կառավարութեան մը կազմութեամբ:

ԳԻՐՔԵՐՈՒ ՀԵՏ

«ԱՆԾԱՆՕԹ ՀՈԳԻՆԵՐ»

Ներքին հոգեկան ուժգին ալեկոծու – թիւն մը կը մատնէ Յակոբ Կարապենցի գրիչը, որ վերոյիշեալ խորագրին տակ 13 պատմուածքներ մէկտեղած է դեղե – ցիկ հատորի մը մէջ, 380 մեծադիր էջ:

Առաւելաբար հոգեկան տուայտանք – ներ, կէտկիտուած զգացումներ, յոյսեր եւ յուսախաբութիւններ են, որ հիւսք կազմած կը պատկերանան ընթերցողին աչքին առջեւ:

Զգայական եւ մտածական զոյգ լարե – րու վրայ՝ հեղինակը տարահալած Հա – յութեան մանրիկներու «ներքին կեանքը» կը բացայայտէ, առաջին դիծի վրայ դնելով միշտ իրը, որ գլխաւոր դերակա – տարն է հատորին գրեթէ բոլոր պատ – մուածքներուն մէջ, թէկուզ տարբեր ա – նուններու տակ ներկայացուած:

Յ. Կարապենցի գրութիւններուն փոնը, կամ անոնց թատերաբեմը յարափոփոխ նկարագիր եւ դիմագիծ ունեցող վայ – րեր են — Նիւ Եորքի բանուկ պողոտա – ներէն մինչեւ երկնաքերերը, նաւու մը լմպելարանէն մինչեւ ռուս տարագրի մը համեստ յարկաբաժինը, այլ խօսքով հոն ո՛ւր մարդիկ — առաւելաբար հայ — օր – ուան մեքենական դոհուրհոին մէջ կը սիրեն խորհրդածել, երկխօսութիւն մը ստեղծել իրենց ներքին «ձայնին» եւ «ան – ծանօթ հոգիներու» հետ:

Կը հետեւի, ուրեմն, թէ Կարապենց կը քրքրէ ու կը պեղէ մարդոց ներաշխար – հը, անկէ պոկելու համար կեանքի երե – ւոյթներուն եւ իրադարձութիւններուն հետ զոյգ զոյացած հայեացքներ: Եւ որով – հետեւ պեղողը խառնուածքով ու խմո – րով արեւելքցի է եւ առաւել եւս Հայ, այդ հայեացքները անխուսափելի կեր – պով կը զգեստաւորուին թախծոտ նկա – բագրով, որ խորհրդածական բնոյթ ալ ունի:

Թախիծը, որ ներքին եռուն տառապան – քի մը յայտարար նշանն է, թանձր քօղի մը նման բազմած է «անծանօթ հոգինե – րու» դէմքին վրայ: Վանդի այդ «հոգի – ները» — Հայեր առաւելաբար — կը զգան թէ պարզ կղզեակներ են լայնածաւալ եւ ամեհի ծովի մը մէջ, որ իր ալեյոյզ եւ մրրկայոյզ բիւրաւոր թեւերով, դորշ փոթորիկով եւ անսանձ որոտումով, խօլ թափով մը պիտի փշրէ իրենց աւանդա – կան ամբարտակները՝ ծովամոյն ընելու, կամ սրսրելու համար դեռ իրենց հսը ցուցադրող այդ կղզեակները:

Ակէ նաեւ անոնց խարխափումը իրե – րու եւ երեւոյթներու հակադիր ուղինե – րու մէջ: Տրամադրութիւններու մա – կընթացութիւնը եւ տեղատուութիւնը: Ալրումներու վերիվայրումը՝ մշտանո – րոգ երաղներու եւ նոյնքան մշտանորոգ յուսախաբութիւններու միջեւ: Անհան – գրուան վազք մը՝ տենդագին եւ, նոյն – իսկ, խելակորոյս:

Ուրեմն «հոգիներու» մշտնջենական փոթորիկ:

Անդոհանքը, որ կը բխի դառն իրա – կանութեան պարտադիր հաստատումէն, առիթ կուտայ հեղինակին բանալու նե – րաշխարհներու փականքները՝ հոն, այդ մենութեանց մէջ որոնելու համար այն հեռաւոր զգացումը, որ տեղ մը իր հե – րոսներէն մէկուն նշանածին անունով կը յայտնուի (Մեղա), ուրիշ տեղ մը՝ Հա – յաստանէն Նիւ Եորք ժամանած դրօսա – շրջիկուհիի մը դիմագիծին տակ (Սօնա), այլ տեղ՝ «կապոյտ թռչունի» սեղանի շուրջ պատկերացուած երազով, եւ որոնք բոլորն ալ ձեւ ու մարմին առնելով, յղը – կուելով եւ բիւրեղանալով ի վերջոյ կը բնորոշեն այդ թաքուն զգացումին նկա – րագիրը — հայրենի հող:

Ուրեմն անանուն կարօտ՝ հեռաւոր «աշխարհի», անլսելի կանչ՝ վերադարձի, տառապանք, որ այնքան կամուրջներ անցնելէ ետք այլեւս կորսուած է ետ դար – ձի ճամբան... «ուշ է, չատ ուշ է այլ – եւս»:

— Երանի՛ այնտեղ ծնուած լինէի, ե – րանի՛ ես ես չլինէի, այլ Արարատի շու – էի տակ հասակ նետած պարզ մի գեղ – ջուկ՝ ականջալուր հայրենի հողի ձայնին եւ ականատես՝ իմ ժողովրդի վշտին ու երջանկութեանը... սակայն ուշ է այլ – եւս...», կը հառաչէ զալուկ աչքերով Արմէնը, հեղինակին յաղող տիպարներէն մին:

Կարապենց դիտէ հոգեկան այլամերժ ելեւէջներէն ստեղծել կուռ միասնութիւն մը, առանց, սակայն, աննշան դիծի վրայ դնելու «մանրամասնութիւնները», ա – ռանց երբեք անտեսելու անոնցմէ իւրա – քանչիւրին առանձնայատկութիւնները: Ըսել կ'ուզենք, թէ ան կը յաղող մէկ կողմէ դիտել եւ պատկերացնել հոգինե – րու մշտնջենական փոթորիկները եւ, միւս կողմէ, անընդմէջ ամբողջացնել ձե – ւը, կառոյցը, միտքերու եւ յոյզերու յար – ձանքէն կազմել ամբողջութիւն մը, որով ցայտուն կը դառնան նրբին վիճակները հայ մարդոց տառապած ներաշխարհին:

Այս ճամբով է, որ ան կը ստեղծէ ներ – քին միութիւն մը այլազան եւ յաճախ իրարու հակոտնեայ նկարագիրներէ, տը – րամադրութիւններէ, հոգեվիճակներէ եւ ապրումներէ: Միութիւն մը՝ ազատագած դրական ներքին դիծով, ինչ որ անոր 13 պատմուածքներուն կուտայ կեանքի մը «վէպը» ըլլալու առանձնայատկութիւնը:

Ցատկանիշ մը եւս՝ Կարապենց փոնն ու հոգեվիճակը կը կապէ իրարու, կը ներ – դաշնակէ զանոնք... փոթորկայոյզ ծով եւ ալեխռով Լութակահար, Նիւ Եորք – եան հանդարտ դիշեր եւ երկու սիրտերու մտերմիկ խօսակցութիւն եւ այսպէս շա – րունակ:

Պատկերաւոր համեմատութիւններու չարքը, որուն կարելի է հանդիպիլ չատ յաճախ, աւելի եւս կը չեչտեն տոամա – քիկ վիճակները, քանի որ անոնք ձեւով մը լուսարձակի տակ կ'առնեն տիպար – ներու հոգեվիճակները, որոնք որոշ յա – րանմանութիւն մըն ալ կը ցուցաբերեն անկասկած:

Օտար ցուրտ ցանցերու մէջ բանտարկ – ուած «հոգիներ» են կարապենցի հերոս – ները եւ պարզ է, որ այդ իրողութիւնը ինքնին տագնապ ու անդոհանք կը ստեղ – ծէ մարդոց համար, որոնց մարդկային – կան ապրումները ունին հայեցի նկա – րագիր: Անոնք երեւան կը հանեն ան – յողդող ձգտում մը՝ պահպանելու իրենց նկարագիրը օտար թելերով հիւսուած սարդոստայնին մէջ:

Ակէ նաեւ տոամաքիկ վիճակներու եւ պահերու բացայայտումը պատ – մուածքներուն մէջ:

Կարապենցի լեզուն կոկ եւ մաքուր է, այլ մանաւանդ դերծ աւելորդ դար – ձուածքներէ, ոչինչ աւելցնող ածական – ներէ, երկար նկարագրութիւններէ: Պի – տի ըսէինք նոյնիսկ, որ «չարժուն» եւ կենդանի նկարագիր ունին անոր էջերը, քանի որ առաւելաբար երկխօսութեան եւ պատկերաւոր համեմատութիւններու վը – րայ կառուցուած են անոնք:

Ընթերցողը զրական դեղեցիկ յայտնու – թեան մը առջեւ պիտի գտնուի կարդա – լով Յ. Կարապենցի «Անծանօթ հոգի – ներ»ը:

Ժ. ՄԻՐԻՃԵԱՆ

«Անծանօթ հոգիներ», հեղ. Յակոբ Կա – րապենց, 380 էջ. տպ. Պէյրութ:

ՀԻՆ ԲԱՐԲԵՐ

ՍԵԲԱՍՏԱՀԱՅ ԲԱՐԲԵՐ

Ա.

Սեբաստահայուն մէջ կարելի է տես – նել հայ ժողովուրդին նկարագրին դլխա – ւոր ցցուն դիծերը: Ան չափազանց ըսուե – լու չափ աշխատասէր է. չարքաշ, համ – բերատար եւ վստահելի երբ խօսք կու – տայ կամ գործ մը կը ստանձնէ: Ուսման փափաք եւ ընդունակութիւն ունի: Կը սիրէ ուսանելով եւ աշխատելով բարձրա – նալ, մեծ մարդ ըլլալ: Ինայասէր է, ժուժկալ եւ գործավարի՝ աղքատին եւ ճակատագրէն հարուած կրողին հան – դէպ: Սրտով եւ հոգիով կ'օդնէ բարե – կամին, ազգականին, դրացիին, նոյնիսկ անծանօթ օտարականին, պանդուխտին, նիւթապէս եւ բարոյապէս: Կը հասնի ա – նոնց նեղ օրերուն առանց ակնկալութեան եւ չուտով կը մոռնայ ըրածը: Սկզբուն – քի տէր ըլլալով, ապերախտին, չարին եւ անոպային հանդէպ անողոք է: Մեծ հոգի է, չափազանց զգայուն, նեղսրտու – թեան չի հանդուրժեր եւ այսպիսիներու հանդէպ վրէժխնդիր է: Երբ վիրաւոր – ուած է, առաջին ու վերջին բանն է, խը – զել այսպիսիներու հետ ամէն յարաբերու – թիւն:

Սեբաստահայը հաստատ նկարագիր ու – նի եւ սկզբունքներուն կապուած է խըս – տօրէն: Զիջողութիւն ընել, միջին ճամ – բան գտնել չի գիտեր, ճկունութիւն չու – նի: Խիստ է, ուանդապաշտ, ընտանե – սէր, հայրենասէր, դուրգուրոտ, կրօնա – սէր է, առանց կրօնամոլ ըլլալու: Օտար կրօններու եւ դաւանանքներու հանդէպ լայնախոհ է եւ յարդալիր: Բայց չի հան – դուրժեր որ անոնք գինք մոլորեցնեն: Կաթոլիկներու համար կ'ըսէին՝ կատուի տոտիկ: Իսկ բողոքականներուն համար ունէին հետեւեալ ոտանաւորը.

Ժողովարանին դուռը բաց է
Ներս մտնելն արգիլուած է
Պատուելին ուստած հաւկիթ կ'ածէ
Ան ալ հոտած է:

Կը յարգէ եւ կը դուրգուրայ ընտանե – կան սրբութիւններուն, ուանդութիւննե – րուն եւ տոհմիկ ամէն բանի վրայ: Զա – փազանց զգայուն եւ նախանձախնդիր է իր արժանապատուութեան: Երբ վիրա – տորուելով քէն ընկ, անդրդուելի է հաչ – տութեան ամէն փորձի առջեւ: Ուստի մեծ դէպք մըն է, երբ երկու քէնոմներ կարելի կ'ըլլայ հաչտեցնել: Այսպիսի պարագայի մը, հաչտութիւնը յաւէր – ժացնելու համար, սովորաբար ճոխ սե – ղանի մը շուրջ խնջոյք կը սարքուի, ա – հասարակ հաչտեցնողին կողմէ, մօտիկ բարեկամներու եւ առընչակիցներու ներ – կայութեան:

Սեբաստահայուն հեզնանքը իր հաս – տատ նկարագրին համաձայն բացառու – թիւն չընդունիր: Ինքզինքն ալ կը ծաղ – րէ: Այսպէս, երբ բառ մը կամ անուն մը չյիշէ, անոր տեղ Իքս բառը կը գործա – ծէ, Իսթանպուլցին քաւ կ'ըսէ: Ու Սե – բաստացին ինքզինքը հեզնելով կ'ըսէ.

— Ելայ գացի իքենսը, իրենց իքն ալ հոն էր, ելաւ ինծի անանկ իք մը ըսա – ր, գիտես թէ ես իրեն իքսն իքն եմ:

Անուս մարդը երբ բան գիտութիւն ը – նէ, կը ծաղրեն ըսելով — Ֆէյճենց գո – լէճէն ելած է — որ կը նշանակէ, այդ տեսակ վարժարան մը չկայ, ուստի ա – նուս մարդ մըն է որ կը յանդգնի բան – գիտութիւն ընել:

Իսկ անտեղի օրէն փափկութիւն ցու – ցադրող, քիչ ուտողը կը ծաղրեն ըսելով — Զգեցէք օճիքը, ստամոքսի տկարու – թիւն ունի, չի կրնար ուտել — ստամոք – սի տկարութիւնը փափկացած, կրթուած մարդու յատկանիշ տկարութիւն է, քա –

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (53)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— Ի՞նչ, հարցուց միւսը:

— Գուցէ երկու անմեղ անձեր խայտա – ռակաբար տուներն վռնտելու պատճառ ըլլայ, խեղճ աղքատ որբեւայրիի մը պատիւը պիտի արատաւորէ, պարկեչա երիտասարդի մը երեսին մուր պիտի քսէ ... Խիղճդ կը ներ՞, որ այդ դէչութիւ – նը ընես մարդիկներու, զորս չես ճանչ – նար իսկ, եւ որոնք քեզի չարութիւն մը չեն ըրած, միմիայն Հաճի Թումիկի խաթրը չկոտրելու համար...

Միւսը, որ կառքի նորոգութիւնները ը – նող վարպետի մը քով գործաւոր էր, պարկեչա, պարզամիտ եւ իրաւամբ բա – րեսիրտ, այս խօսքերէն յուզուեցաւ, ու – զեց ինքզինք արդարացնել, կրկին գինե – պանին վկայութեան դիմելով:

— Բայց Հաճի Թումիկ աղան անանկ մարդ չէ, հարկաւ համոզուեր է, որ մեղ ալ համոզեց:

—Կարելի է գինքը խաբած են... մարդս անսխալ չէ: Աանկ ծանր խնդիրներու մէջ թեթեւ գործ տեսնելը մեծ ոճիր է... ես վստահ եմ, որ այդ կինն ու երիտա – սարդը անմեղ են... որչա՞փ աւեն է, որ Ֆերիփիւղ եկած են:

— Վեց ամիսէ ի վեր հոս են եղեր:

— Լաւ, այդ վեց ամսուան միջոցին օր մը օրանց վրանին խօսք մը լսուեցա՞ւ, տուներնին խնդիր մը, կռիւ մը եղա՞ւ, թաղին մէջ գայթակղութեան պատճառ եղա՞ն...

— Իրաւ որ ես բան մըն ալ չեմ լսած, միւսներն ալ, որոնք Թումիքը ստո – րագրեցին, անոնք ալ բան մը չէին դի – տեր:

— Տեսա՞ր, գոչեց Սերգիս, ի՞նչպէս կ'ըլլայ որ մէկ օրէն միւսը այս կինը դէչ եղած եղաւ, անբարոյական ու բոզ եղաւ:

Գործաւորը բոլորովին պղտորեցաւ, իր մտքի անդորրութիւնը խախտեցաւ եւ յանկարծ երիտասարդին դառնալով հար – ցուց.

— Է, հիմա ի՞նչ ընելու է... Հաճի Թումիկն ալ չեկաւ, որ գործը անկէց ա – ղէկ մը հասկնայինք:

Սերգիս մտքին մէջ ծրագիր մը պատ – րաստած էր. աչքը դինեան նստողնե – րուն վրայ ժուռ ածեց եւ ըսաւ.

— Հոս նստողները ամէնքն ալ ստո – րագրա՞ծ են Թուղթը:

— Գրեթէ ամէնքն ալ ստորագրած են, միայն սա նստողը չուզեց ստորագրել, պատասխանեց գործաւորը, իրենցմէ ե – կու սեղան վեր գտնուղ մէկը ցոյց տա – լով:

— Ո՞վ է որ:

— Ուստա Սիմոն կ'ըսեն, ատաղձագործ է...

Այս այն սակաւաթիւ անձերէն մէկն էր, որ ինչպէս ընթերցողները դուցէ կը յիշեն, թեթեւ կերպով պաշտպան կանգ – նած էր այրի կնոջ:

— Ի՞նչպէս մարդ է:

— Շնորհքով, ամուսնացած, զաւակ – ներու տէր մարդ է... հէմ ատ կնկան նստած փողոցը կը նստի, երկու տուն վեր... ուստա Սիմոնը ալ չստորագրեց, ըսելով որ լինք անոնց մօտը կը նստի եւ օր մը օրանց մէկ անպատիւ վարմունք – նին չէ տեսած:

Սերգիս ներքին ուրախութիւն մը ըղ – գաց, բայց յայտնի չըրաւ: Գինեպանին աչկերտը կանչեց եւ ըսաւ, որ իրենց չիչ մը օղի բերէ, յետոյ գործաւորին դառ – նալով.

— Սա ուստա Սիմոնը քովերնիս հրա – ւիրէ, աւելցուց գործաւորին:

Ատաղձագործը, առանց դժուարու – թեան, ընդունեցաւ հրաւէրը:

Սերգիս տեսաւ, որ Սիմոն աղա կա – տարեալ դաչնակից մըն էր իրեն, որ բա – ցարձակ կերպով կը պնդէր այրի կնոջ ու երիտասարդին պատուաւորութեան վրայ:

— Անմեղ կնկան արիւնը պիտի մըն – նէք, ինտո՞ր ատ Թուղթը ստորագրեցիք, ըսաւ գործաւորին յանդիմանական չեչ – տով մը:

— Բայց Հաճի Թումիկը երբոր ըսաւ...

— Ճանըմ, Հաճի Թումիկ աղէկ մարդ է, բայց քիչ մը դիւրահաւատ է, պա – տասխանեց Սիմոն, չուտով մըն ալ կը բռնկի, կ'օգտէ որ քիչ մը կռնակը ծե – ծես, «դուն ես» ըսէ. այս գործին մէջ կը խաբուի անիկա, մէկու մը ձեռքը խա – ղալիկ կ'ըլլայ, բայց չեմ գիտեր որո՛ւ... եառքը մէջտեղ պիտի ելլէ հարկաւ:

— Ծօ, անանկ է նէ, հիմա գալուն պէս ես իմ ստորագրութիւնս եա կ'առնեմ, գոչեց գործաւորը, որ արդէն կը սկսէր խղճահարութենէ տառապիլ... ես իմ հոգիիս վրայ ասանկ բեռներ չեմ ուզեր, մանաւանդ ասանկ Ծնունդի օրերուն...

Եւ ահա, կամաց–կամաց, խանութին մէջ գտնուող միւս յաճախորդներն ալ իօսքի խառնուեցան:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

նի որ Սեբաստացին առ հասարակ ա – ռաւօրէն միս եւ իւղոտ խմորեղէն ուտե – լէ չառ կ'ախորժի :

Ծանօթ է թէ Սենեքերիմ Թաղաւորը չորրորդ հազար տարի առաջ Վանէն Սե – բաստիա գաղթած է երեք–չորս հարիւր հազար ժողովուրդովը եւ չհնել տուած է Ս. Նշան վանքը ու գեղակերտ եկեղե – ցին, նշանաւոր իր պատերուն յախճապա – կիներով : Քաղաքէն հազիւ երկու քի – լոմեթր հեռուն կայ Դաւռա գիւղը, որուն բնակչութիւնը պահած է իր նախնի ըմ – բռնած նկարագիրը եւ արհամարհանքը քաղաքացիի հանդէպ : Հողով ազքատ այս գիւղին այրերը, ցրուած են չորքակայ գա – ւառներուն մէջ ջաղացպանութեան ար – հեստով : Ուր որ ջաղացք մը կայ, պի – տի գիտնաս որ զայն աշխատացնողը Դաւ – ռացի մըն է :

Տեւական ծեծը եւ ծեծկուտքը անպա – կաս է, քաղաքացիին ե'ւ կրօտ ե'ւ կըռ – ուազան Դաւռացիին միջեւ : Ս. Նշան վանք գացող քաղաքացին երբ ամայի ճամբան երկու Դաւրացիի հանդիպի, անպայման մեծ կ'ուտէ : Որովհետեւ Դաւրացին կը կատղի անոր ճերմակ օս – լայուած չապիկն ու փողկապը տեսնե – լով, կ'ուզէ բզկտել, պատառ պատառ ընել զանոնք, կարմիր տեսնող ցուլի կատա – ղութեամբ : Այս ծեծ ու կռիւը սակայն երբեք արիւնահեղ հանդամանք չունե – նար : Ոչ քար, ոչ փայտ կամ բիր կը գործածուի : Կը գործէ բռունցքը եւ մա – նաւանդ մէջքի կաշիէ լայն գօտին, իր ծայրի երկաթէ մասովը, զոր այսպիսի պարագաներու համար իրր զէնք կը կրեն գիւղացիք : Կը ծեծեն անխնայ, ոսկոր – ները ջարդ ու փշուր ընելու ասպիճան, որովհետեւ... փողկապ կը կրես, օս – լայուած չապիկով : Ասոր փոխարէն Դաւ – ռացի հերոսները գղուշութեամբ քա – զաք կ'երթան, գիտեն թէ ձերբակալուե – լու պարագային ինչպիսի ընդունելու – թեան մը պիտի արժանանան :

Դանիէլ Վարուժանի ծնած Բրգնիկ գիւղը Ս. Նշան վանքին միւս կողմէ է, Ալիս գետին եզերքը, Մերճքիմ լերան ստորոտը, նոյնպէս քաղաքին չատ մօ – տիկ : Այս գիւղն ալ չատ հոդ չունի եւ անոնց այրերը ձի կը բուծանեն, ներ – կուած չքեղ կառքերով ամբողջ գաւառին առեւտրական եւ պետական փոխադրու – թիւնները կ'ընեն :

Իրենց ձիերը կապոյտ ուլունքներով եւ կլոր զանգակներով կը պճնեն ու փառքով եւ չքեղութեամբ մը քաղաք մուտք կը գործեն : Կ'երթան Սամսոն եւ Պաղտատ եւ աւելի հեռաւոր գաւառներ : Հմուխու, բարձրահասակ եւ քաջ բարե – համբոյր մարդիկ են : Ունին դեղեցիկ ձայն եւ երկար ճամբորդութեան ատեն, մոսին ուսերնին կ'երգեն հայրենաբաղձ երգեր անուշ մեղեդիներով :

ՍԻՆԱՆ ԹԱՆՏՐԵԱՆ

(Շար.)

ՄԵԾ ՊԱՀՔԸ

Պահեցողութիւնը, որ եկեղեցական պատուէր մըն է եւ որ բարեպաշտներու հաւատքին մէկ մասը կը կազմէ, նախա – պէս հաստատուած է առողջապահական նպատակով : Այսպէս եղած է Մեծ Պահ – քը, որ զարնան կը զուգադիպի, այսինքն անանկ եղանակի մը, երբ մարդուն ախոր – ժակը կը նուազի, արիւնը եռուն չարժ – ման մէջ է եւ տեսակ մը վերանորոգում կը ղգայ իր գործունէութեան մէջ : Հարկ է ձմեռուան ռեժիմը փոխել, արիւնոտ միս չուտել, համեմներէ եւ դրդռիչ ըմ – պելիներէ ետ կենալ եւ կարելի եղածին չափ անանիլ կանաչեղէնով, ճերմակ մի – սով եւ թեթեւ ուտելիքներով : Զուկն ալ ատնոց կարգին է : Այս պատճառով է, որ Եկեղեցին ուտելիքներու համար արգելք – ներ սահմանած է տարուան որոշ օրե – րուն : Այսօր թէեւ ծիծաղելի՝ սակայն անցեալին խոտօրէն կը յարգուին անոնք, որովհետեւ անսատաղները ոչ միայն եր – կինքի չանթերու ախտանալիքն ունէին ի – րենց դլխուն վերեւ, ինչպէս կը յայտա – բարէին կրօնաւորները, այլեւ օրէնքին տրամադրած պատիժներուն կ'ենթար – թարկուէին : Խոտամ կը պատմէ, թէ ժե – դարուն կը տանջէին այն անձերը, որոնք արգիլուած օրերուն խոզ կ'ուտէին : Տու – դանքը, խարազանը գործադրութեան դրուած պատիժներ էին Մեծ Պահքի մի – ջոցին միս ծախողներուն եւ դնողներուն համար : 1491ին Պըրթոնն Աննա թա – դուհին Պապէն Թոյլտուութիւն ստացաւ կարագ գործածելու, որովհետեւ իր դանուած չրջանին մէջ ձէթ չկար : Գրե – թէ ամբողջ Ֆրանսա անոր օրինակին հե – տեւեցաւ : Կարագին նման կաթն ալ ար – գիլուած էր : Կարդոս Ե. առամօքսէ ասատիկ կը տառապէր եւ քիչ էր մնացեր, որ Թունաւորուէր· իր բժիշկներուն եւ իր խոստովանահօր կամքին հակառակ՝ չատ մեծ դժուարութեամբ կրցաւ Գըլի – դոր Ժ. Պապէն Թոյլտուութիւն ստա – նալ Մեծ Պահքի առեն կաթ խմելու : Ժ. դարուն էր, որ Յուլիոս Գ. Պապը կաթը, կարագն ու պանիրը Պահքի ուտելիք նկա – տեց : 871ին, այսինքն Է.քս–լա–Շափէլի կրօնականներու ժողովէն առաջ, Պահքի օրը ներելի էր հաւեղէն ուտել, զոր Աստ – ուածաշունչը ճուկերու սերունդէն կը նկատէր : Այդ ժողովը սակայն տարբեր որոշում տուաւ· վանականներուն ար – տօնութեան հաւեղէն ուտել տարին երկու անդամ միայն· չորս օր Զատկին, չորս օր Ծնունդին : Այժմ խօսինք պատիժնե – րու եւ խոստութիւններու մասին : 1549ին հրատարակուած Հանրի Բ.ի հրովարտա – կը բացարձակապէս կ'արդիլէր Պահքի օրերը միս ուտել· Ֆլեհան Մառօ Ուրբաթ օր մը քիչ մը խոզեղէն կերած ըլլալուն համար բանտարկուեցաւ եւ քիչ մնաց որ ողջ–ողջ այրուէր : Պոանթոն կը պատմէ, թէ կին մը, որ թէեւ բարեպաշտներու դասին կը պատկանէր, քանի որ բոպիկ հետեւած էր թափօրի մը, վերադարձին կտոր մը դառնուկի միս եւ խոզապուխտ եփած ըլլալուն համար, խորովածին հո – տէն խմբուած ամբոխը՝ հայհոյներով քաղաքին փողոցները պտըտցուց զայն՝ պատրաստուած ճաշն ալ կռնակէն կախ – ուած : Կրօնական պատերազմներու ժա – մանակ այս խստութիւնները աւելի սաստ – կացան : Հիւկնոներն իսկ ստիպուեցան հպատակիլ Կարդոս Թ.ի հրամաններուն· հիւանդանոցներու մէջ միայն կրնային միս ուտել, ուր իրենցմէ կը պահանջուէր ոչ միայն իրենց տունին հասցէն եւ բը – ժիշկէն ալ վկայական մը, այլ նաեւ թոյլտուութիւն մը խոստովանահօրմէն՝ որ որոշած պիտի ըլլար միսին տեսակը, քանի որ մանաւանդ խոզ, հաւեղէն եւ որսեղէն խստիւ արգիլուած էին : Օթէլ Տիէօ հիւանդանոցի 1660ի ծախքերէն կը հաստատուի, թէ Մեծ Պահքին, հիւանդ – ները աղած տառեխ կ'ուտէին : Նոյնիսկ 1775ին, ոսոխկանութիւնը իրաւունք ու – նէր, տարբոյն այդ օրերուն, յանցաւոր – ներէն գրաւելու միսը : Ոսոխկանութիւնը կրնար խուզարկել կասկածելի անձերու տունը : Ծանցանքի պարագային՝ տու – դանք եւ բանտ : Ուտող խորովածներու անուշ հոտը անհետացնելու նպատակով, թարմ տառեխ կը խորովէին դուռնե – րու առջեւ :

Մեծ Պահքի տեւողութիւնը 40 օր է Հայերու համար :

Ք.

ՀԱՅ ԱՐԻՆԵՐՈՒՆ

40ՐԴ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԸ

Այս Կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 2,30ին Սալ տը լա Շիմիի սրահին մէջ, Հայ Ա – րիներու Միութեան Փարիզի չրջանը կազ – մակերպած է իր 40րդ տարեկան հան – դէսը : Քառասուներորդ անգամն է 1926էն ի վեր որ ամէն տարի, բացի պատերազ – մի եւ դրաւման տարիներէն, Հայ Արի – ները կանոնաւորապէս Մարտ ամսուն կը կազմակերպեն այս հանդէսը, որ տար – ուան գործունէութեան արդիւնքն է :

Բայց այս տարի բացառիկ հանդէս մըն է, եւ Հայ Արիները կ'ուզեն աւելի փայ – լուն կերպով տօնել զայն :

Համաշխարհային սկաուտական Պիւրո – յի ընդհ. քարտուղարը, մասնաւորապէս պիտի գայ երկու օր հիւրը ըլլալու Հայ Արիներու Միութեան : Պ. Լասլօ Նահի, պիտի նախագահէ հանդէսին, եւ միեւ – նոյն ժամանակ պիտի մասնակցի զանա – զան հաւաքոյթներու՝ կազմակերպուած Հայ Արիներու Միութեան վարչութեան եւ խմբապետներուն եւ խմբապետուհի – ներուն կողմէ :

Հանդէսի ընթացքին տեղի պիտի ու – նենայ նաեւ մասնաւոր ընդունելութիւն մը իրեն ի պատիւ :

Հանդիսասրահէն զատ, Հայ Արիները քովընտի ընդարձակ սրահի մը մէջ կը կազմակերպեն նաեւ մեծ ցուցադրութիւն մը իրենց գործունէութեան, եւ չատ մը նկարներ ու յիչատակներ Միութեան 42 տարուան գործունէութենէ :

Բոլոր հանդիսատեսները առիթը պիտի ունենան այցելելու միջնարարի ընթաց – քին :

Հանդէսին ներկայ պիտի ըլլայ նաեւ Լոնտոնի չրջանի, Անգլիական Սկաուտ – ներու պետը Թոնի Պոլհան, եւ Սկանտի – նաւիկեան ալ մասնաւորաբար պիտի գայ Տըկլաս Տէվիս, Շրջանային պետ Սկով – տոյ սկաուտներու, որ Սկովտոյ ձէմ – պորիներու ընթացքին ճանչցաւ Հայ Ա – րիները :

Ներկայ պիտի ըլլան նաեւ Ֆրանսա – կան Սկաուտական Միութեան վարիչնե – րը, չատ մը սկաուտական, արհնոյշ եւ դայլիկ խումբեր :

Հրաւիրուած են նաեւ բոլոր հայկա – կան կազմակերպութեանց եւ դպրոցներու վարիչները : Հանդէսին յայտագիրն ալ չատ խնամքով պատրաստուած է, Արի – ներուն, Արհնոյշներուն եւ Գայլիկներուն կողմէ — չատ մը նորութիւններ սկաու – տական կեանքէ, երգեր, պարեր եւ չատ մը գեղեցիկ ներկայացումներ :

Հրաւիրուած են եւ գաւառէն պիտի գան նաեւ Հայ Արիներու Միութեան Վա – լանսի եւ Լիոնի չրջանի ներկայացուցիչ խմբապետներ, խմբապետուհիներ եւ սկաուտներ :

Ամիսներէ ի վեր Հայ Արիները կը պատրաստեն իրենց 40րդ տարեկան հան – դէսը մեծ խանդավառութեամբ : Կը յու – սանք որ այս տարի ա'լ աւելի մեծ բազ – մութիւն մը կուգայ ներկայ ըլլալու հան – դէսին թէ' քաջալերելու Հայ Արիները եւ թէ չատ հաճելի հայկական եւ միջազգա – յին հաւաքոյթի մը ներկայ ըլլալու :

Հ. Ա.

ՊՈՒՏՄ ԺՊԻՏ

Տէր Հօր առջեւ ծունկի եկած՝ խոստո – վանելու պահուն, էսակահատ մը աւոր ոսկի ժամացոյցը նշմարելով մէջքէն կախ,

— Տէր Հա՛յր, կը կմկմայ, գողնալու վրայ եմ...

— Ի՞նչ ըսիր, տղաս :

— Տէր Հայր, գողցայ (ժամացոյցը թռեր էր տեղէն) :

— Գողնալը մեղք է, օրհնած, գողցածը պէտք է որ տիրոջը վերադարձնես :

— Զեզի տամ, Տէր Հայր, չըլլա՞ր :

— Ինչո՞ւ տաս· տար աւոր որմէ գող – ցեր ես :

— Բայց աւ չուզեր ետ առնել...

— Եթէ աւանկ է էեզի պահէ : Աստուած թողութիւն շնորհէ :

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Աչքերը կախելով եւ կարմրելով, ցաւ յայտնեց մինչեւ ցարդ իրենց մէջեւ գըտ – նուած թիւրիմացութեան վրայ, եւ ըսաւ թէ արդեօք կրնա՞յ համարձակիլ քանի մը չաթաթ մնալու այդ տան մէջ զոր այնքան կը սիրէր եւ ուր այնքան զոհո – ղութիւններ ըրած էր :

Իչխանուհին այլեւս չկրնալով զսպել իր յուղումը մինչեւ իսկ սկսաւ լալ այս խօս – քերը արտասանելով :

Փիէրի հանդիպած էր Մոսկուայի մէջ, եւ իսկոյն իրեն սենեկապան ընելով զայն, համոզած էր իրեն հետ փեթերսպուրկ դառնալ եւ իր տունը մնալ : Վասիլի իչ – խան ձեռքէն եկածը կ'ընէր իր աղջիկը փիէրին ածելու համար, բայց այնպէս մը ցոյց կուտար թէ անդիտակցաբար եւ ա – նուշադրութեամբ կ'ընէր :

Փիէր մէկ օրէն միւսը հարուստ Պէդու – քով կոմս ըլլալով, այն աստիճան չրջա – պատուեցաւ մարդոցմէ եւ ձեռքէ ձեռք խլուեցաւ որ անկողինին մէջ միայն մի – նակ կը դանէր ինքզինքը :

Ստորագրելիք թուղթեր ունէր, պիտի ներկայանար այնպիսի դրասենեակներ, որոնց գոյութիւնն իսկ միտքէն չէր ան – ցած, յետոյ պիտի այցելէր իր կալուած – ներուն եւ պիտի ընդունէր խել մը մար – դիկ, որոնք քիչ առաջ իր ո'վ ըլլալը չէին պիտեր, եւ հիմա նախատուած պիտի ըղ – դային զիրենք, եթէ իչխանէն չընդուն – ուէին :

Բոլոր այս անձերը, ազդական, բարե – կամ, գործի տէր մարդիկ, ամէնքն ալ երիտասարդին համար լաւ տրամադրուած էին, եւ քաղաքավարական մեծարանքնե – րով կ'ընկճէին զինքը :

Նոյնիսկ առաջուընէ զինքը ատող մար – դիկ համակրող ու սիրաղեղ դարձած էին իրեն հանդէպ :

Ժամանակ մը Փիէրին ընաւ չհամակ – րող անդրանիկ իչխանուհին յուղարկա – ւորութենէն վերջ անոր տունը մտաւ :

Խստաբարոյ իչխանուհին այս փոփո – խութեան վրայ այնքան խորապէս ազդ – ուեցաւ Փիէրը, որ ձեռքը բռնելով ներքսմ խնդրեց, առանց դիտնալու թէ ի'նչ բանի համար : Այդ օրն իսկ իչխանուհին սկսաւ գօտի մը հիւսել Փիէրին համար, եւ ա – նոր նկատմամբ իր դէրքը բոլորովին փո – խեց :

Քանի մը օր վերջը, Վասիլի իչխան ստորագրելու համար Փիէրին ներկայա – ցուց երեսուն հազար րուպլիի պարտեւ մը իչխանուհիին :

— Ըրէ ասիկա անոր համար, սիրելիս, ըսաւ հանդուցեալին ձեռքէն չատ բաներ քաշեց խեղճը :

Վասիլի իչխան որոշած էր այս ոսկորը նետել իչխանուհիին, որպէսզի բնաւ չփորձուի յիչել իր դերը մոզայիքի դրա – մատեանին մէջ :

Փիէր ստորագրեց պարտեւը, եւ այդ վայրկեանէն սկսեալ իչխանուհին աւելի սիրազեղ երեւցաւ :

Երկու մանկամարդ զոյգերը չատ ալ չնորհալի կ'երեւային, եւ մանաւանդ փոքրը, դեղեցիկը, որ աղուորութեան ծաղիկ ունէր, կը խռովէր զինքը իր ժպիտներով, եւ ամէն առեն, որ զայն տեսնէր՝ բան մը կ'ըլլար :

Այս առաջին ժամանակներուն մէջ Վասիլի իչխանն էր որ ինք մինակ տի – րացած էր Փիէրի դործերուն, նոյնիսկ Փիէրի անձին : Պէդուքով կոմսին մահէն ի վեր, Փիէր Վասիլիին ափին մէջ էր :

Անդադար իրեն մօտը կը կանչէր Փիէ – րին կամ ինք անոր տունը կ'երթար, եւ ըսելիքին մասին թելադրութիւններ կ'ը – նէր անոր :

Վերջապէս օր մը Փիէրին տունը դնաց, եւ աչքերը դոցելով ու իր եղունդներով քերելով Փիէրին արմունկը, կարծես եր – կար առենէ ի վեր իօսուած, լսուած բա – ներու վրայ ըլլար խնդիրը, անանկ չեչ – տով մը ըսաւ անոր·

— Է՛, բարեկամս վաղը ճամբայ կ'ել – լենք : Քեզ կառքս կ'առնեմ, սաստիկ ու – բախ եմ մեկնելուս վրայ : Ամէնէն կարե – ւորը եղաւ լմնցաւ : Վարչապետութեան քարտուղարէն նամակ մը ստացայ, իմն – դրած էի որ դիւանագիտութեան ասպա – րէզին մէջ պաշտօն մը տան քեզի, հիմա այս ճամբան բաց է առջեւդ :

Փիէր պիտի պատասխաներ, բայց Վա – սիլի իչխան ընդմիջեց զայն :

— Բայց, սիրելիս, ինծի պարտք սե – պեցի ասիկա ընել, խիղճս հարդարտե – ցնելու համար, հետեւաբար, չնորհակալ ըլլալու հարկ չկայ : Մնաց որ ազատ ես, եթէ ուզես՝ վաղն իսկ կրնաս ասպարէզէն քաչուիլ, բայց հիմա պէտք է ճամբայ ելլենք :

Վասիլի իչխան հառաչեց :

— Ա՛հ, քիչ մնաց պիտի մոռնայի... Գիտես, բարեկամս, որ հանդուցեալին հետ հաչիւներ ունէի· Ռիազանօքոյի կալուածին ամասականները եկած են ձեր հաչուոյն, առ այժմ դուն պէտք չունիս այդ դրամին, ինծի համար պիտի պա – հեմ, յետոյ կը կարդադրենք :

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(124 – Շար.)

« ՅԱՌԱՋ » ԿԸ ՆՈՒԻՐԵՆ

Տէր եւ Տիկին Լուի Սեսիլըն մէկ տարեկան «Յառաջ» կը նուիրեն իրենց հօր՝ Նշան Կօչկարեանի (Լիոն)։

ՆՈՒԷՐ

Այրի Տիկին Սիրվարդ Ղուկասեան 20 ֆր. կը նուիրէ «Յառաջ»ի եւ 30 ֆր. Տէր. Տիկնոջ Ապրիլեան յուշարձանին, Տիկին Բենիամին Պալեանի (Յենեալ Սիւզան Պօղոսեան) մահուան առթիւ։

(Տառանալ «Յառաջ»էն)։

×

Ոմն, 2000 ֆր. կը նուիրէ Ա.Յնձարի «Յառաջ» վարժարանին, «Յառաջ»ի մի – ջոցաւ։

ՇԱԽԻԼԻ Ս. ԳՐ. ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

Այս կիրակի պատարագ կը մատուցուի։ Արեւագալի արարողութիւնները՝ յա – ւարտ պատարագի ժամը 11,30ին։

ՏԻՍԻՆԻ ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻՆ

Ութերորդ ցանկ

Պր. Հայկազ Աստուրեան (Քազապ – լանքա, Մարոք) 1000 ֆր., Պ. Յակոբ Տէր–Թոմայեան (Իսի–լէ–Մուլինօ) 500, Տէր եւ Տիկին Ազատ Պալեան, Պ. Մխի–թար Ալօեան, Պր. կարապետ Նուրիջան–եան, Տէր եւ Տիկին Դանիէլ Տէօվլէթ – եան, Տէր եւ Տիկին Համազասպ Նաճար–եան, Պր. Աբրահամ Խրիմեան (Լիոն), Պր. Շաւարշ Խաչատուրեան (Լիոն), Տէր եւ Տիկին Բարունակ Աթանասեան, Տէր եւ Տիկին Խաչօ Օհանեան, Տէր եւ Տիկին Ժիրայր Օհանեան, այրի Տիկին Թագու–հի Օհանեան, Տէր եւ Տիկին Ներսէս Թու–թալեան, Տէր եւ Տիկին Մանուկ Համ – բարձումեան, Տէր եւ Տիկին Վահան Պարտաքճեան, Տէր եւ Մինաս Պարտաք–ճեան 100ական ֆրանք։

Նախկին դումար 50·430, ութերորդ ցանկի դումար 3000, ընդհ. դումար 53·430 ֆրանք։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կա – տարուի «Հոկտմ»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Լիոնի Հայ Առաք. Ազգ. Մխիթեան վարչութիւնը ստացած է հետեւեալ դու–մարները, եկեղ. կից Ազգ. Տան նոր չէն–քի շինութեան հաշուոյն եւ շնորհակալու–թիւն կը յայտնէ բոլոր նուիրատուներուն։

Պր. Արման Ուզունեան 5000 ֆր., Տէր եւ Տիկ. Ա. Օհաննէսեան 5000, Օր. Զար–դիկ Դարանեան 2000, Պր. Մ. Մուրատ–եան 2000, Պր. Ա. Օհաննէսեան 1000, Լիոնի Հ. Բ. Դ. վարանդեան կոմիտէ 1000, Պր. Կէվիկեան 1000, Պր. Շ. Մա–նուկեան 1000, Պր. Շ. Սինանեան 1000, Մինասեան եղբայրներ 1000, Պր. Ա. Պա–հատուրեանի միջոցաւ զանազան անձերէ 800 ֆրանք։

(Շար.)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սէն Ժերմէ եկեղեցւոյ հոգաբարձու–թիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է.— Ողբացեալ այրի Տիկին Աբրահամի մահուան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի՝ Մինասեան ընտանիք 20 ֆր. դպրոցին, Գրիգոր Տօրումեան 20 եկեղեցիին, Յա–կոբ Գէորգեան, Յովհաննէս Սրապեան, Ժորժ Բուրուտեան, Գրիգոր Մարուք – եան, Բարգէն Բուրուտեան, Աբրահամ Մանկասարեան 10ական ֆր. եկեղեցիին, Երուանդ Տօրումեան 20 եկեղեցիին, 20 Ազգ. Տան, Յակոբ Խոկիճեան 10 եկեղ., 10 Ազգ. Տան։

×

Ողբացեալ Օննիկ Աստուրեանի մահ – ուան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի՝ Սեղ–րակ Սամուէլեան կը նուիրէ 20 եկեղե – ցիին, 30 Մչակոյթի Տան, Գրիգոր Նա – ճարեան 10 եկեղեցիին։

Հ. Յ. Դ.

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Հ. Յ. Դ. Շրջ. Կոմիտէն ընդհ. անդամական ժողովի կը հրաւիրէ իր շրջանի բոլոր ընկերները այս Շաբաթ Ա.Հարոնեան ակումբի մէջ։ Բոլոր ընկեր–ներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Տիկին Մինասեան եւ զաւակը կը նուի–րեն 30 ֆր. ի նպաստ Հայ Կարմիր Խաչի օգափոխութեան կայանի կահաւորման, փոխան ծաղկեպսակի, այրի Տիկին Ա–րուսեակ Հալվաճեանի մահուան ա–ռիթով։ Տէր եւ Տիկին Արարատ Կիւ–րունի, կը նուիրեն 50 ֆր. ի նպաստ Հայ Կարմիր Խաչի օգափոխութեան կայանի կահաւորման, այրի Տիկին Ալիպէ Յով–հաննէսեանի մահուան քառասունքին առ–թիւ։

ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՀԱՅ ՄԱՐԶԱԿԱՆԻՆ
ՏԱՐԵԿԱՆ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

SALLE DES SPORTS DU GRAND ENSEMBLE

Շաբաթ, Մարտ 6, ժամը 21,30էն 4

ժամը 21,30էն 4

Կը նախագահէ ԺՕԶԻՖ ՓՐԱՆՉԵՍԿԻ

(Քաղաքապետ Ալֆորվիլի, վալ տը Մառնի ընդհ. խորհրդատու)

Նուագախումբ՝ ՀԷՔԻՄԵԱՆ

եւ երգի նոր աստղը՝ ԷՎԼԻՆ ՌԸՍՏԻԿԵԱՆ

Կը մասնակցի Միճի – կով կաս պարախումբը

Պուֆէ — չամփուրով խորոված

ՄՈՒՏՔ 12 ՖՐ.

Պատշաճ զգեստաւորու մը պահանջելի է։

40-ՐԴ ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ
ՀԱՅ ԱՐԻՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՓԱՐԻԶԻ ՇՐՋԱՆԻ

Կիրակի 7 Մարտ կէսօրէ վերջ ժամը 2,30ին

SALLE DE LA CHIMIE

28 bis, Rue Saint Dominique — Paris (7e) — Métro Invalides

Կը նախագահէ Պ. ԼԱՍԼՕ ՆԱՃԻ

Ընդհ. խարտուղար Համաշխարհային Սկաուտական Պիւրոյին

որ յատկապէս կուգայ ներկայ ըլլալու հանդէսին

Սկաուտական տողանցք, ներկայացումներ, բանակումի կրակը, հայկական պա–րեր եւ երգեր։ Սկաուտական խաղեր. բոլոր շրջանը կը տօնէ 40րդ տարեկան հանդէսը

Միջնարարին ընդունելութիւն ի պատիւ Լասլօ Նաճիի Հայ Արիներու Միութեան վարչութեան եւ բարերար ու պատուակալ անդամներուն կողմէ

Յարակից սրահի մը մէջ ցուցադրութիւն Հայ Արիներու Միութեան գործունէու–թեան եւ ճեռաղրական աշխատանքներու Արհնոյշներուն եւ Արիներուն կողմէ եւ միջազգային սկաուտական կեանքէն

ՊԻՒՖԷ ՄՈՒՏՔ 10 ՖՐԱՆՔ

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոդեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաճաշ–նութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍՓԱՏՕՆ

ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎ ԵՒ ԿՈՉ ԹԵԿՆԱԾՈՒՆԵՐՈՒՆ

Փարիզի Աղքատախնամ Ընկերակցու – թեան ընդհ. ժողովը տեղի պիտի ունե–նայ Հինգշաբթի ՄԱՐՏ 25ին ժամը 20,30–ին, 77 Ռիւ Լաֆայէթ Փարիզ։

Կանոնադրի թիւ 5 յօդուածին համա – ձայն վարչութեան մէկ երրորդը նոյո – դելի ըլլալով, Ընկերակցութիւնը կոչ կ'ընէ իր անդամներէն անոնց, որոնք կը փափաքին մասնակցիլ վարչութեան։

Թեկնածուները պարտին Աղքատախնա–մի գրասենեակը դիմել ամէնէն ուշը Մարտ 11ին։

Առ այդ, փափաքողները պէտք է ըն–թերնլի կերպով գրեն, տալով իրենց ա–նունը, մականունը եւ հասցէն։

Թեկնածու կրնան ըլլալ միայն այն ան–դամները, որոնք իրենց անդամավճար–ները կանոնաւորապէս վճարած են երեք տարիէ ի վեր։

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանու–ցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ըն–թացքին ամէն Շորեքշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը վառարուի Արեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հոկտմբ արարողութիւն։ Կը հրա–ւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց։

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մչակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Մխիթարեանը ճաշ մը կազմա–կերպած է ի նպաստ Մչակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ եւեթ Մչակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ Պափիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիւ–թէլեանի մօտ։

Ճաշադին.— 15 ֆր. ճաշերը կը պատ–րաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ՏԱՐԵԿԱՆ ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ

Իզմիրի եւ շրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կէսօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Ռիւ Ժան Կուժոն Փարիզ 8րդ։

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԻՏԻԵԱՆ

ՍՕՍԻ պարախումբ

Մենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան

ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ նուագախումբ

Գեղարուեստական ընտիր բաժին։

Հարուստ պուֆէ իզմիրեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած։

ՄՈՒՏՔ 15 ՖՐԱՆՔ

Ուսանողներու մասնաւոր գին

Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամ–ներուն մօտ։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապոյտ Ափի Մարսէյլ քաղաքի մա–նաճիւղի տարեկան ղաշտահանդէսը՝ Համբարձման տօնին 20 Մայիս։

×

Կապոյտ Ափի Փարիզի մասնաճիւղի «Աւուրս–ճաշ»ը Մարտ 27ին։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՀԱՅ ՄԵԱԿՈՅԹԻ ՏՈՒՆ

ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԼՍԱՐԱՆ

Հրապարակային դասախօսութիւն 5 Մարտ, Ուրբաթ երեկոյ ժամը 8,30ին

Դասախօս՝ Տոքթ. ԶԱՏԻԿ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ

(Փարիզի Օպսերվաթուարէն)

Դասախօսութիւնը տեղի կ'ունենայ Շաւարշ Մխաքեան սրահին մէջ։

Նիւթ՝

L'UNIVERS QUI ENTOURE L'HOMME

(Լուսագիտութեան առթիւ)

Լուսարձակով ցոյց կը տրուին տիեզերական նկարներ։

Հարցաղրոյցը տեղի պիտի ունենայ հայերէն եւ ֆրանսերէն։

ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ Է

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԷՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միու–թեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն։

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէու–թեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւ–թական։ 2) Նոր վարչութեան ընտրու – թիւն։ 3) Զանազան հարցեր։

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը ան–հրաժեշտ է։

ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Վալանսի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը իր երկու տարուան նստաշրջանը աւարտած ըլլալով, կը հրաւիրէ Վալանսի Հայ Առաք. եկեղեցւոյ անդամները ընդհ. ժողովի, ունկնդրելու Միութեան գործունէութեան նիւթական եւ բարոյական զեկուցումները եւ ընտրե–լու նոր հոգաբարձութիւնը։

Ընդհ. ժողովը տեղի կ'ունենայ Մարտ 19 Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 8,30ին, Հ. Բ. Ը. Միութեան Ե. Հիւսիսեան սրա–հին մէջ (6, Ռիւ Ֆաւանթին)։

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ ՇԱԻԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE
Directrice : ARPIK MISSAKIAN
RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925
R. C. Seine 57 A 2731

— Tél. : 770-86-60 —
C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՇԱԲԱԹ
6
ՄԱՐՏ
SAMEDI
6 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12057

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.057

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՀԱՅ ԱՐԻՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ

Հայ Արիներու Միութեան Փարիզի չըքնաղ, ինչպէս ամէն տարի Մարտ ամսու առաջին կիրակի օրը, այս անգամ եւս, հաւատարիմ ուխտի քան չորս տասնեակ տարիներու աւանդութեան, կուտայ իր տարեկան ցերեկոյթը — 40րդը — վարդի՝ կիրակի կէսօրէ վերջ Սալ սը լա Շիմի մէջ, բացառիկ հանդիսութեամբ:

1908ին է, որ անղլիացի վաստակաւոր պիտուրական մը՝ Ռոպէրթ Պէյտըն փաուէլ հիմը դրաւ սկաուտական չարժման, որ արտակարգ արագութեամբ ծաւալեցաւ ամբողջ աշխարհի մէջ:

Հայերը, իրրեւ արեւելքի ամէնէն յառաջդէմ ազգերէն մէկը, առաջիններէն եղան, որ յարեցան այս չարժումին, որուն նպատակն էր պատրաստել դործունեայ, գուարթ եւ օգտակար քաղաքացիներ, որոնք կարենային տակալ առանձնութեան եւ դիմակալել չնախատեսուած դժուարութեանց:

Ներկայիս աւելի քան եօթը միլիոն անդամներ կը հաչուէ համաչխարհային այս կազմակերպութիւնը, որ սովորական ամեն չորս տարին անգամ մը կը կազմակերպէ իր ձեմպորիճ, — միջազգային ճամբարը, — ուր իրարու կը հանդիպին անդամ երկիրներու սկաուտները:

Հայ Արիներու Միութեան հիմը դրուեցաւ 1928ին, սկաուտապետ Գուրգէն Մնձուռեանի նախաձեռնութեամբ: Շուտով պաշտօնապէս ճանչցուեցաւ Համաշխարհային Սկաուտական Բիւրոյին (Լոնտոն) կողմէ: Շնորհիւ այս ճանաչման, Հայ Արիները մասնակցեցան միջազգային բոլոր ճամբարներուն (ձեմպորի), իրրեւ ուրոյն հայկական կազմակերպութիւն, հայկական եռագոյնի հովանիին տակ:

Այսպէս, անոնք ներկայ էին՝ 1929ին Անգլիա (Լիվըրփուլ), 1933ին Հունգարիա, 1937ին Հոլանտա, 1946ին Ֆրանսա, 1951ին Աւստրիա, 1957ին Քանատա (50-ամեակի տօնակատարութիւն), 1963ին Յունաստան (Մարաթոն), 1967ին Ամերիկա: Յաջորդ ձեմպորին տեղի կ'ունենայ այս տարուան Օգոստոսին Ճափոնի մէջ: Աւոր պիտի մասնակցին բացի Ֆրանսահայերէն նաեւ Արժանթինի (Պուէնոս Այրէս) հայ սկաուտական մասնախմբերն ալ:

Ներկայիս Հայ Արիներու Միութիւնը փարիզեան շրջանին մէջ ունի աւելի քան 200 անդամ, բաղկացած կէս առ կէս Արիներէ եւ Արենոյշներէ, բաժնուած 9 խումբերու.— Փարիզ, Սէվրան, Շաւիլ, Իսի-լէ-Մուլինօ (3 խումբ) եւ Պանեէօ-Ֆաչան: Ունի երեք խումբ Գայլիկներ (8-11 տարեկաններ), երեք խումբ Սկաուտներ (12-16 տարեկան), մէկ խումբ Թեւիկ (8-10 տարեկան աղջիկներ), երկու խումբ Արեւոյշներ (12-18 տարեկան):

Փարիզէն դուրս Լիոնի մէջ վերջերս կազմուած է Գայլիկներու խումբ մը (30 հոգի): Վալանսի մէջ կան Սկաուտներու, Գայլիկներու եւ Արեւոյշներու խումբեր: Ժամանակին Հայ Արիները ուժեղ մասնաճիւղ մը ունէին Եգիպտոսի մէջ — 1933էն ի վեր: Նոր օրէնքներով այժմ անոնք կապուած են տեղական սկաուտական կազմակերպութեան: Սակայն կայ կորիզ մը, որ կապ կը պահէ Փարիզի հետ:

Ներկայիս Եգիպտոսէն Քանատա գաղթած Հայերուն մէջ կարեւոր թիւ մը կը կազմեն անոնք, որ Հայ Արիներու անդամ են եղած: Անոնցմէ ոմանք կապ կը պահեն Փարիզի կեդրոնին հետ եւ յոյս կայ, որ յառաջիկային մասնաճիւղ մը կազմեն այնտեղ:

Սակայն ամէնէն ուշագրաւը Անժանթինի պարագան է: Պուէնոս Այրէսի 150–200 հոգինոց սկաուտական կազմակերպութիւնը, բաղկացած արիներէ եւ արենոյշներէ, անցած տարուընէ ի վեր միացած է Փարիզի Հայ Արիներու կեդրոնին հետ, եւ ինչպէս վերը յիշեցինք, տասը հոգիով պիտի մասնակցի այս տարուան ձեմպորիին, Ճափոնի մէջ:

Վերջին յիսուն տարիներու ընթացքին Ֆրանսայի մէջ կազմուեցան բազմաթիւ մութիւններ, որոնցմէ չատերու հետքը չէ մնացած այսօր: Հայ Արիներու Միութիւնը կանգուն է 43 տարիէ ի վեր եւ միշտ պատնէշի վրայ: Հաւատարիմ կը մնայ իր նշանաբանին՝ Միշտ պատրաստ: Հազարաւոր հայ տղաք ու աղջիկներ անցած են իր չարքերէն եւ չաղախուած «հայկականութեամբ»: Հայերէն են խօսած ու երգած:

Բարոյական դեռնի վրայ հետեւած են սկաուտական տասնաբանեայ պատուի բաններուն: Կեանքի պայքարին պատրաստուած են ինքնուրոյնութեամբ եւ նախաձեռնութեան ոգիով, առաջնորդուած իրենց օգնութեան եւ եղբայրասիրութեան սկզբունքներով:

Գնահատութեան արժանի է աշխատանքը, զոր տարած է պետը՝ Գուրգէն Մնձուռեան՝ ա'յսքան տարիներ, յամառօրէն եւ անընկճելի կամքով, կանգուն պահելու հայ Արիներու Միութիւնը, նոր սերունդի ազդապահպանման նուիրուած այս երիտասարդական կազմակերպութիւնը, որուն վրայ պէտք է դուրգուրանք բոլորս:

Կեդրոնական Վարչութիւն, Շրջանային Վարչութիւն եւ անդամներ ինքնաբուխ են դարձուցած Միութիւնը, որուն հասոյթները կը գոյանան անդամավճարներէ, նուէրներէ, հանդէսներէ եւ տոմոյ սարքած վիճակախաղերէն:

Տարեդարձին առթիւ կը մաղթենք յարատեւութիւն եւ երկար կեանք Հայ Արիներու Միութեան:

ՀՐԱՆՏ-ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԹՈՒՐՔԻԱ

ՁՈՐՍ ՍՄԵՐԻԿԱՑԻՆԵՐՈՒ ԱՌԵԻԱՆԳՈՒՄԸ

ԱՀԱԲԵԿԶԱԿԱՆ ՆՈՐ ՇԱՐԺՈՒՄ ՄԸ ԵՐԵՒԱՆ ԿԵԼԼԷ

Թուրքիոյ մէջ ահաբեկչական արարք – ներն ու ցոյցերը ընթացիկ երեւոյթներ դարձած են: Մասնաւորապէս վերջին չրջանին ահաբեկչական արարքներ դրծուեցան ամերիկեան հաստատութիւն – ներու դէմ: Նոյնիսկ ռումբով փորձ կատարուեցաւ սպաննելու ամերիկացի օդանաւորդի մը կինն ու երախան Անգարայի մէջ:

Այս անգամ չատ աւելի յանդուգն մէջոցի մը դիմած են դաշտնի կազմակեր – պութիւնները, որոնցմէ մին՝ «Թուրքե – րու Ազատագրման Ժողովրդական Բա – նակը», Հինգշաբթի օր, Անգարայի արուարձաններէն մէկուն մէջ, օր ցերեկով առեւանգեց ամերիկացի չորս օդանաւորդ:

Զինուորականները, որոնք մաս կը կազմեն Ատրնաեան Ուխտի կազմի անձնակազմին, Թուրքիոյ մայրաքաղաքին մօտերը հաստատուած զինուորական բանակատեղիի մը մէջ, ինքնաչարժով կը չրջագայէին, երբ զինուած հինգ անձեր յանկարծակի կերպով կը կեցնեն կառքը եւ ատրճանակի սպառնալիքի տակ կ'ա – ռեւանգեն զանոնք: Ականատեսներու համաձայն՝ առեւանգողները իրենց կառքով ուղղուած են դէպի Գոնիա տանող երթուղին:

Առեւանգուած Ամերիկացիներու ինք – նաչարժին վարորդն է (Թուրք), որ կրցած է ազատիլ իր կապանքներէն եւ լուրը հաղորդել ոստիկանութեան: Ապա – հովութեան ուժերը — ոստիկանութիւն եւ բանակ — անմիջապէս չղթայի տակ առած են քաղաքին կարեւոր հանդոյց – ները:

Առեւանգումէն անմիջապէս ետք, ե – րիտասարդները ներկայացած են Անատոլու դործակալութեան գրասենեակը եւ յոյց տալով ամերիկացի զինուորներուն մկկուն անձնագիրը, պահանջագիր մը յանձնած են յանուն առեւանգիչ կազմակերպութեան: Այս վերջինը օդանաւորդներուն ազատ արձակման իրրեւ փրկադին 400·000 տոլար կը պահանջէ, այս –ինքն՝ երկուքեւկէս միլիոն ֆրանք: Այս դումարը նախապէս պէտք է յանձնուէր ամէնէն ուշը մինչեւ Ուրբաթ ժամը 18, այլապէս չորսն ալ պիտի գնդակահար – ուին: Ուրբաթ օր, սակայն, առեւանգիչ – ները կ'երկարաձգէին պայմանաժամը մինչեւ Շաբաթ առաւօտ ժամը 5 (ֆրանսական ժամ):

Անկախ փրկագինի յանձնումէն, երկու այլ պահանջներ եւս ներկայացուցած են: Առաջին՝ ձայնասփռել եւ մամուլի մէջ հրատարակել իրենց «մանիֆեստ»ը, որ կոչ մըն է ուղղուած Թուրք ժողովուրդին՝ «ազատագրել Թուրքիան, պայքարի ճամբով», ազատագրումը՝ «Մ. Նահանգներէ եւ անոր հրահանգներուն ենթարկուող անձերէ Թուրքիոյ մէջ»: Երկրորդ, կամ աւելի ճիշդ իրենց վերջին պահանջն էր, որ ոստիկանութիւնը հրաժարի հետապնդում կատարելէ, դանելու համար առեւանգողները:

Մանիֆեստ»էն օրինակ մըն ալ յանձնած են «Ձիւմհուրիէթ» թերթին, որ ամէնէն չատ տարածուած թերթն է Թուրքիոյ մէջ:

Ոստիկանութիւնը յաջողած է ձերբակալել 24 տարեկան ճախակողմեան ուսանող մը, Մեթէ Էրթեքին, երբ այս վերջինը առեւանգուած ամերիկեան կառքը կը դեռեղէր Անգարայի խորհրդային դեսպանատան առջեւ: Ձերբակալուած ուսանողը խոստովանած է իր մասնակցութեան մասին, յայտնելով նաեւ իր ընկերներուն անունները:

Առեւանգող կազմակերպութեան դեկավարը կը նկատուի Տէնիզ Կեմմիչ, որ երկու ամիսէ ի վեր վիսխատական վիճակի մէջ կը դտնուի:

Աւելցնենք, որ Փետրուար 15ին, երեք Թուրքեր երկու ամերիկացի դինուորներ առեւանգած էին, սակայն, քանի մը օր ետք ազատ արձակած էին դանոնք:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՄՈՍԿՈՒԱ. կրկին դիմած է Անգարայի կառավարութեան պահանջելով Լիթուանիոյ ծագումով իր երկու հպատակներու յանձնումը: Ծանօթ է որ ասոնք Այերոֆլոթի օդանաւ մը չեղեցուցած են անցեալ Հոկտեմբերին եւ օթէան ալ սպանած: Այս անգամ նախագահ Պոդգորնին է որ դրած է նախագահ Սունայի:

ԱՄՍԱԹՈՇԱԿՆԵՐՈՒ մասին համաձայնագիր մը ստորագրուեցաւ Խ. Ա. Թէ. Փէ.ի (Հանրակառք – մեթրօ) տնօրէնութեան եւ կարգ մը սենտիքաներու միջեւ: Արդարեւ Սէ. Էֆ. Տէ. Թէ.ն եւ Սէ. Ժէ. Թէ.ն ցարդ չեն տտորագրած: Այս համաձայնագրութիւնը կը նախատեսէ 7 առ հարիւր յաւելում 1971ի համար:

ՓԱՐԻԶԻ ոստիկանները եւ պահակները գործադուլ ըրին Հինգշաբթի օր եւ փոխանակ «գրոյց» ստեղծել ժողովուրդին հետ, բացատրելու համար իրենց դիրքը: Այս ուղղութեամբ թռուցիկներ ալ բաժնեցին: Զախապաշտներն ալ մասնակցած են խօսակցութեանց եւ վիճաբանութեանց, յաճախ հեղնանքով: Միջադէպեր չեն պատահած:

ՈՒԱՇԻՆԿԹՕՆ խոստացած է Եգիպտոսի՝ ճնշում բանեցնել Իսրայէլի վրայ, որպէսզի այս վերջինը հրաժարի իր անդիջող դիրքէն: Զորսերը ներքին տարակարծութիւն ունեցած են իրենց միացեալ յայտարարութեան պատրաստութեան ժամանակ: Ռուսիա կը պահանջէ, որ բացէ ի բաց քննադատուի Իսրայէլի դիրքը: Ամերիկա դէմ է այս տեսակէտին:

ՅՈՒՐՏԸ բոլոր մրցանիշները կոտրեց Փարիզի մէջ, Մարտի համար: Հինգշաբթի օր դերոյէն վար 6 սանթիմն էր եւ օրուան մէջ միայն մէկի բարձրացաւ:

ԹՈՒՐՔԻՈՑ եւ Յունաստանի միջեւ երթուղիներու հաղորդակցութիւնը խզուեցաւ զօրաւոր ձիւնին հետեւանքով, որ անանցանելի դարձուց ճամբաները: Իսթանպուլ մէջ եւս արտակարգ ձիւն տեղաց: Լեռնային անցքերն ու երթուղիները փակուեցան:

ՏԱՔՔԱՑԻ մէջ 13 հոգի սպաննուեցան: Փաքիստանի մէջ բուռն ցոյցեր տեղի կ'ունենան իշխանութեան կոմունակիցներուն եւ ընդդիմադիրներուն միջեւ:

ՆԻՔՍԸՆ մամուլի ասուլիսի մը ընթացքին յայտարարեց, թէ Հիւսիս. Վիէթնամի վրայ օրեւէ յարձակում կատարելու մտադրութիւն չկայ, սակայն, Հարաւ. Վիէթնամցիք ազատ են իրենց երկրին մէջ գործելու իրենց ճշդած քաղաքականութեամբ:

ՉԵԽ իշխանութիւնները իրենց պաշտօնէն հեռացուցած են 61 մարզական պատասխանատուներ: Առոնք կը մեղադրուին՝ «քաղաքական անբաւարար դաստիարակութեամբ»:

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ փաքիստանի մէջ նոր կռիւներ ծագեցան, որոնց ընթացքին 30 հոգի սպաննուեցաւ: Հարիւրի մօտ ալ վիրաւոր կայ: Կալկաթայի մէջ ալ երեք հոգի սպաննուեցաւ, ցոյցի ընթացքին:

ԱՆԳԼԻՈՑ թղթատարի գործադուլը վերջ գտաւ առջի օր, 44 օր տեւելէ ետք: 200 հազար թղթատարական պաշտօնեայ կը վերսկսին աշխատանքը, բայց մեծ դժդոհութեամբ: Արդարեւ սենտիքաները պարտադրուած են տեղի տալ կառավարութեան անդիջողութեան առջեւ, ինչ որ բողոքի տեղի տուած է բանթողներուն մօտ, որոնք կ'ուզէին մինչեւ ծայրը կռուիլ: Յեսպատեերազմեան պատմութեան ամէնէն երկար գործադուլն էր որ 25 միլիոն անդլիական ոսկիի նստաւ: Իւրաքանչիւր բանթող 175 ոսկի (2310 Ֆր.) կորսնցուցած է եւ անհաչուելի է ժողովուրդին հասած վնասը:

ԲԵԼՈՌՈՒՍԻՈՑ մէջ ուր կ'ապրի կաթողիկէ կարեւոր համայնք մը, եկեղեցի մը վերաբացուեցաւ: Այդ եկեղեցին փակուած եւ մթերանոցի վերածուած էր, բայց կոլխոզին բանուորներու գործադուլին հետեւանքով, իշխանութիւնները տեղի տուին:

ԻՏԱԼԻՈՑ կառավարութեան տապնապին առաջքն առնուած է չնորհիւ քաղաքական հաւաքական յայտարարութեան մը, զոր ըրած են կառավարութեան անդամ կուսակցութիւնները եւ որ վստահութիւն կը յայտնէ վարչապետ Քոլոմպոյի:

ԿԱՄԱԽՈՐ ԾՈՄ

Սննդառութիւնը հիմնական պայմանն է մարդոց կեանքին: Պէտք է ուտել ապրելու համար թէ մեր բնազդը եւ մեր իմացականութիւնը կը պարտադրեն մեզի ուտել, եւ ոչ ոք կրնայ տակաւ անօթութեան:

Շատ մը փիլիսոփաները, հին դարերու ընթացքին, քարոզած են հրաժարիլ ուտելէ: Սկսած են կամաւոր ծոմը, ցոյց տալու համար թէ իրենք իրաւունք ունին, եւ կամքի ոյժ են, իրենց տեսակէտները պաշտպանելու համար չեն վախնար մեռնելէ, անօթի մնալով:

Կրօնքներն ալ յօրինած են շատ մը ծոմակալութիւնները, ըլլայ ապաշխարելու, ըլլայ մասնակցելու յիշատակի մը տօնակատարութեան: Քրիստոնեայ եկեղեցին ունի Մեծ Պահքը, ծոմակալութիւնը կամ պահք Զորեքշաբթի կամ Ուրբաթ: Շատ անգամ ծոմը կը նկատուի նաեւ զոհողութիւն մը, կամ ապաշխարութիւն, կամ միջամտութիւն ուրիշներուն դժբախտութեան համար:

Շատ մը ժամանակաւոր ծոմապահութիւններ ալ կ'որոշուին անձերու կամ խումբերու կողմէ, որոնք կը հրաժարին սնունդ առնելէ, որոշ ժամանակ մը ըլլայ իրը ուխտ, ըլլայ ինքզինքին պատժելու, ըլլայ ցոյց տալու իրենց կամքի ուժը կամ անվախութիւնը եւ կամ մեղքը քաւելու:

Նոր ժամանակներու ընթացքին ա՛լ աւելի կարեւոր տեղ գրաւած է մարդոց մէջ կամաւոր ծոմը, իրը բողոքի ցոյց մը եւ միջոց մը ուշադրութիւնը գրաւելու հանրային անտարբեր վերաբեր-մունքին իրենց պայքարին, կամ դոյա-վիճակին: Վերջին չիսուն տարիներուն ընթացքին եղած են կամաւոր ծոմեր որոնք գործած են պատմական եւ դեռ կը յիշուին:

Համաշխարհային առաջին պատերազմէն եաք Իրլանտայի Գորդ քաղաքի քահանան, յանուն Իրլանտայի կատարեալ ազատութեան, եւ բողոքելու համար Անգլիոյ կառավարութեան քաղաքականութեան դէմ, հրաժարեցաւ ուտելէ, եւ իր ծոմը ողբերգութեամբ վերջացաւ, ամբողջ ազգը հետեւեցաւ իր չարաբաստիկ տեւող հոգեվարքին եւ իր մահով ազգային հերոս մը դարձաւ ան:

Պատմութեան անցած են նաեւ Կանտիի ծոմերը:

Հնդիկ խաղաղասէր փիլիսոփան որուն նպատակը Հնդկաստանի անկախութիւնն էր, միայն խաղաղ միջոցներով կ'ուզէր տեսնել իր խոհային իրագործումը: Եւ քանի անգամներ, ըլլայ բանտերուն մէջ, ըլլայ իր գործին մէջ, Կանտի ժամանակ առ ժամանակ կը սկսէր կամաւոր ծոմ մը, ըլլայ բողոքելու ըլլայ ուրիշներուն մեղքերը քաւելու համար:

Իր ծոմերը, որոնք դինքը մահուան դուռը կը հասցնէին, իր խաղաղ կամքը, միշտ մեծ համակրանք կը ստեղծէին աշխարհի մէջ, իր հայրենիքին՝ Հնդկաստանի հանդէպ:

Բայց զօրաւոր կամք պէտք է եւ ըլլալ խորհրդապաշտ, սկսելու եւ շարունակելու համար կամաւոր ծոմը որ շատ քիչ ժամանակէն վտանգաւոր կը դառնայ ծոմապահին կեանքին համար: Վերջերս սկսած է տարածուիլ կամաւոր ծոմը, պատանիներու եւ երիտասարդներու շրջանակներու մէջ, եւ շատ անգամ մաս կը կազմէ անոնց քաղաքական կամ ընկերային բնոյթ ունեցող բողոքներուն:

Շատ անգամ քաղաքական յանցանքով ամբաստանուած կամ դատապարտուած բանտարկեալներն են որ կը դիմեն ուտելէ բողոքելու համար իրենց կամ իրենց ընկերներուն բանտարկութեան պայմաններուն դէմ: Շատերը բանտէն հիւանդանոց կը փոխադրուին երբ իրենց առողջական վիճակը կը ծանրանայ: Ուրիշներ ալ, բաւարարութիւն ստանալով կը դադրեցնեն իրենց ծոմը: Քանի մը տարիէ ի վեր խմբական ծոմը սկսած է մաս կազմել պատանիներու եւ ուսանողներու բողոքներուն եւ ցոյցերուն:

Նոյնիսկ լիսէի աշակերտներ, երկու տարի առաջ Պիաֆրայի պատերազմի ընթացքին խումբերով որոշեցին «կամաւոր ծոմ»ի եւ բողոքի օր մը, եւ խաղաղօրէն ջանացին հանրութեան ուշադրութիւնը հրաւիրել այս դժբախտ երկրին վրայ:

Սկովտիոյ, Հոլանտայի, Անգլիոյ եւ նոյնիսկ Ֆրանսայի մէջ հազուադէպ չեն այս ցոյցերը: Խումբ մը պատանիներ, շատ անգամ իտէալիստ, որոնք ընդհանրապէս մաս կը կազմեն խաղաղասէր կազմակերպութեանց կը սկսին ծոմ բրնել, խաղաղ ցոյցեր կը կազմակերպեն:

Կը պատահի նաեւ որ պինուորական ծառայութեան դէմ խիղճով ընդդիմացող երիտասարդները, որոնք ենթակայ են պատիժներու եւ կամ բանտարկութեան կը սկսին կամաւոր ծոմը, չկրելու համար պինուորական համազգեստը: Բայց ինչ որ ալ ըլլայ իրենց որոշումին հիմնական պատճառը, միշտ տեսակ մը խղճահարութիւն եւ համակրութիւն կը ստեղծուի անոնց հանդէպ: Ուրիշներ ալ որոնք անտարբեր էին եւ կամ կ'անդիմանային այս ծոմապահները դրդող պատճառները կը սկսին հետեւիլ անոնց պայքարին, կամ կը հասկնան դանոնք: Մասնաւորապէս ազատ երկիրներու մէջ, ըլլայ կառավարութիւնը, ըլլայ պատասխանատու իշխանութիւնները միշտ կը ջանան որ ողբերգութեամբ չվերջանայ իրենց ծոմը, եւ շատ անգամներ տեղի կուտան, կը մեղմացնեն պատիժները, կը բարելաւեն պայմանները, խնամքի տակ կ'առնեն ծոմապահները մինչեւ որ անոնք դարձեալ դանեն իրենց բնական վիճակը: Մասնագէտները եւ հոգեբանները «ինքնասպանութիւն»ի փոխարէն կը վերագրեն կամաւոր ծոմը: Իրենց համար շատերը կեանքէն յուսահատած են եւ կամ մտային հիւանդներ են:

Կան նաեւ կեղծ ծոմապահներ, որոնք շատ անգամ պաղտնի անունդ կը ստանան իրենց չրջապատէն, եւ կամ առանց անոնց դիտութեան, դաղտնի կ'ուտեն, հեռուանալու փափաք ունին բայց երկար չի տեւեր իրենց խաղը: Ընդհանրապէս երիտասարդներն են որ անկեղծօրէն կուղեն իրենց տառապանքով ուրիշները ազդեցութեան տակ դնել, բողոքի ձեւ մըն է իրենց համար կամաւոր ծոմը, որ ոչ մէկուն վնաս կը բերէ, իրենք համոզուած են, որ իրենց զոհողութիւնը պիտի բարելաւէ անարդարութիւնները, հալածանքները եւ դատավճռած քաղաքական սխալները... Իրենց անմիջական նպատակն է, բողոքել եւ ինչպէս ըսինք, հանրային ուշադրութիւնը իրենց վրայ հրաւիրել: Եւ ընդհանրապէս ժողովուրդին համար անոնք տեսակ մը հերոսներ կը դառնան. շատ անգամ կը նկատուին իրը մարտիրոսներ: Իրենց հանդէպ կը ստեղծուի թէ կարեկցութիւն եւ թէ համակրութիւն, ինչ որ ալ եղած ըլլայ ծոմին պատճառը կամ վախճանը:

Անկասկած, կամաւոր ծոմ պահողները զօրաւոր կամք ունին, եւ ընդհանրապէս դաղափարապաշտներ են, բայց պէտք է անտեսել անոնց «երազապաշտութիւնը»:

Զօրաւոր կամքի տէր են, բայց շատ անգամ մանկական հոգիներ ունին, անկեղծ են եւ լաւատես:

ԳՈՒՐԳԻՆ ՄԵՍՍՏՈՒՐԵԱՆ

ԳԵՐՄԱՆԻԱ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՋԱՐԴԵՐԸ

Փրոֆ. Ուլրիխ Տրումպեների «Գերմանիա եւ Օսմանեան Կայսրութիւնը 1914-1918ին» գիրքին մէկ գլուխը նուիրած է Թարգմանարար, «Բաները յայտնած է Թարգմանարար, «Բաները Հայաստանի արխիւներէն» հանդէսի անցեալ տարուան երկրորդ եւ երրորդ թիւերուն մէջ: Փրոֆեսէօրը կը դատաւանդէ Էմտընա քաղաքի (Քանատա) Ալպերտա համալսարանը: Գիրքը լոյս տեսած է Փրինսթաուն (Մ. Նահանգներ) 1968ին: Եօթներորդ գլուխին խորագիրն է՝ «Հայկական հալածանքները»:

Ռ. Սահակեան (*), որ Թարգմանարար կը ներկայացնէ նիւթը, դիտել կուտայ, Թէ փրոֆեսէօրը Թերեւս առաջին հեղինակն է, որ յաջողած է օգտագործել եւ հրապարակել եւրոպական քանի մը մեծ դիւաններու (Փոցտամ, Կոպլենց, Պոն, Վիէննա) փաստաթուղթերը՝ առաջին համաշխարհային պատերազմի նախօրեակին եւ պատերազմի տարիներուն Գերմանիոյ վարած քաղաքականութեան մասին, Թուրքիոյ նկատմամբ:

«Պալքանեան ժողովուրդներու յաջող պայքարներէն եաք, որոնք տեղի ունեցան անցեալ դարաշրջանին եւ, որու հետեւանքով, անոնք ձեռք ձգեցին իրենց անկախութիւնը, օսմանեան կայսրութեան մէջ 1914ին ամէնէն բազմամարդ քրիստոնեայ ժողովուրդը մնացած էր միայն Հայը: Հայերու մեծամասնութիւնը կ'ապրէր Անատոլուի արեւելեան չրջաններուն, կը կարդանք քանաստացի պատմարանի դիրքին եօթներորդ գլուխին սկիզբը: Դարերով հանդուրժելով օրինականացուած խտրական ոդին, տագնապներն ու բիրտ ոեբապետութիւնը, որու հետեւանքով անոնք «հաւատարիմ քաղաքացիի» մակդիրն էին ստացած իրենց թուրք տէրերուն կողմէ, Թրքահայաստանի Հայերէն շատերը դարձան յամառ ազդայնականներ, ժթ. դարուն: Եւ որովհետեւ արդար ձեւով կառավարուելու, ընդհանուր արդարութիւն տեսնելու եւ տեղական ինքնավարութիւն ստանալու անոնց պահանջները բազմիցս մերժուած էին Բարձրագոյն Դրան կողմէ, իսկ եւրոպական պետութիւններու դիւանագիտական ջանքերը պարզ Թուղթէ բարեկործութիւններու միայն յանգած էին, Հայերէն ոմանք որդեգրեցին ուժի դիմելու «անօրինական» եղանակը՝ Թրքական լուծը Թօթափելու համար: 1860ական Թուականներէն եաք մէջտեղ եկան շարք մը յեղափոխական կուսակցութիւններ, եւ 90ական Թուականներու սկիզբները հայ յեղափոխական չարժումին գործնական նայուածքն ու ձեւաւորումը իր արտայայտութիւնը գտաւ Հնչակեան կուսակցութեան եւ Հայ Յեղափոխական Միութեան կամ Դաշնակցութեան մէջ: Ու մինչեւ Հնչակեան կուսակցութիւնը նպատակ ունէր ստեղծել անկախ հայկական պետութիւն, Դաշնակցութիւնը հետամուտ էր քաղաքական եւ ընկերային արմատական բարեփոխումներ մտցնել Օսմանեան կայսրութեան մէջ: Երկու կազմակերպութիւններն ալ յոյս ունէին ստանալու եւրոպացի ջերմ աջակցութիւնը Հայկական Հարցին մէջ, սակայն այդ յոյսը պատրանք էր»:

Գերմանիոյ դերը հայկական Հարցին մէջ տակաւին կը մնայ վէճի նիւթ եւ լուրջ հետազօտութեան կը կարօտի:

«Հակառակ ժամանակակից հեղինակներէ ոմանց պնդումին, կը դրէ պատմաբանը, օսմանեան Հայերու հալածանքը պատերազմի տարիներուն ոչ հրահրուած եւ ոչ ալ հաւանութեանը արժանացած է գերման կառավարութեան: Սակայն, անշուշտ, կան ուրիշ ծանրակիր փաստարկութիւններ, որոնք կրնան յիշատակուիլ իրրեւ ամբաստանութիւն Գերմանիոյ եւ Աւստրո-Հունգարիոյ դէմ: Կեդրոնական զոյգ պետութիւններու պետական դէմքերը եւ անոնց զանի մը ներկայացուցիչները Կ. Պոլսոյ մէջ յանգաւոր են իրենց սխալ մեկնաբանութիւններուն եւ բարոյական անզգայ անտարբերութեան համար:

(*) Ռ. Սահակեան, Գերմանիա եւ Հայկական Ջարդերը, Հայկական Հարցի Միջազգային Գիտական Ժողովի Հրատարակութիւն, Պէյրութ, 1984, 160 էջ:

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Սերգիս իր ամբողջ պերճախօսութիւնը թափեց: Բաւական մօտէն ծանօթ էր ժողովրդական դասակարգի մարդոց պարզ հոգեբանութեանը, դիտէր անոնց սրտին փափուկ թելերը: Նոյնիսկ յայտնեց, Թէ ինք խնդրոյ առարկայ երիտասարդին մը-տերիմ բարեկամն էր եւ այս առթիւ երկարօրէն Գարեգինի դավեսաը ըրաւ, յետոյ խօսեցաւ նաեւ Սաթենիկի վրայ, պատմեց ինչ որ ինք լսած էր իր բարեկամէն, խեղճ աղջիկ կնոջ Թշուառ վիճակը, Աղբատախամին ըրած դիմումը, նպաստի մերժումը, վերջապէս մեղի ծանօթ ամբողջ եղերական մանրամասնութիւնները:

Բոլոր ներկաները խորին ուշադրութեամբ մտիկ կ'ընէին երիտասարդը՝ ոմանք Համբիկը խօսեցաւ:

— Մենք մեր ստորագրութիւնները եա պիտի առնենք, Հաճի Թումիկ աղա...

Գինեպանը այս խօսքերէն ցնցուեցաւ, չուզեց ականջներուն հաւատալ: Ի՞նչպէս կարելի էր այդպիսի բան մը: Ընդվզում մը չէ՝ ապստամբութիւն մըն էր այդ իր իշխանութեան դէմ:

— Ինչո՞ւ համար, դոչեց բարկացած յօնքերը պռտցնելով:

— Ան կնիկը ու երիտասարդը պարկեշտ, խեղճ մարդիկ են եղեր, մենք խարուեր ենք, չենք ուզեր, որ մեր ստորագրութեամբ անոնց դէշութիւն ըլլայ... մենք խղճի տէր մարդիկ ենք:

— Աս խալթը ո՞վ խառնեց, դոչեց այս անգամ Հաճի Թումիկ բարկութենէն վերափրած:

Զինավաճառ Համբիկ, որ ամէնուն կողմէ խօսք առածի ձեւով կը խօսէր, չպատասխանեց. միւս ներկաներն ալ լուռ մնացին:

— Ո՞վ էձեր խելքը դարձնողը, հարցուց գինեպանը:

Այն տեղն, ընդհանուր լռութեան մէջ ձայն մը բարձրացաւ.

— Ես ըսի, որ այդ կնիկն ու երիտասարդը անմեղ են:

Խօսողը Սերգիսն էր:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

Հակառակ համոզիչ ապացոյցներուն, անոնք համաձայն գտնուեցան Բ. Դրան կեղծ մեղադրանքներուն, որով իբր թէ հակահայկական քաղաքականութիւնը կը թելադրուի հայկական խռովութիւննեն – րու փաստով, արեւելեան նահանգներու մէջ։ Աւելին, նոյնիսկ երբ ակնյայտնի դարձաւ, որ թրքական «ապահովութեան մի– ջոցները», որոնց չարքին մաս կը կազմէր ամբողջ նահանգներու դաժան տեղահա– նութիւնը, կանխամտածուած ծրագիր մըն էր, որ կը ձգտէր ոչնչացնել Փոքր Ասիոյ հայ բնակչութիւնը, զերման եւ աւստր–հունգար կառավարութիւնները վճռական կերպով հրաժարեցան այդ ուղղութեամբ որեւէ գործնական քայլ առնելէ»։

1915 Մայիս 24ին բրիտանական, Ֆը– րանսական եւ ռուսական կառավարու – թիւնները հրապարակային միացեալ ար– դարութիւն մը ուղղեցին Բ. Դրան, յայտարարելով թէ՝ Օսմանեան Կայսրու– թեան մէջ տեղի ունեցող վերջին հա – լածանքները եւ ջանգուածային սպանու– թիւնները, որոնց զոհ կ'երթան Հայերը «մարդկութեան եւ քաղաքակրթութեան դէմ» ուղղուած ոճիր մըն է, որուն հա– մար անձնական պատասխանատուութեան պիտի ենթարկուին Օսմանեան Կայսրու– թեան «բոլոր անդամները», ինչպէս նաեւ անոնց ենթակայ այն պաշտօնեաները, ո– րոնք յանցաւոր կը նկատուին այդ դոր– ձին մէջ։ Միացեալ յայտարարութիւնը կազմուած էր ռուս Արտաքին նախարա– րութեան մօտ։ Անգլիացիները դժկամու– թեամբ համաձայնած էին անոր։ Ֆը– րանսացիները պահանջած էին, որ «յան– ցագործութիւն ընդդէմ քրիստոնէութեան եւ քաղաքակրթութեան» արտայայտու – թիւնը փոխարինուի « յանցագործութիւն ընդդէմ մարդկութեան եւ քաղաքակրը – թութեան » բանաձեւումով՝ Ֆրանսական դաղութներու մահմեդական բնակչու – թեան զգացումները չվիրաւորելու հա– մար։ Ի պատասխան ասոր, Յունիս 24ին Բ. Դուռը, Կ. Պոլսոյ զերման դեսպան Վանկենհայմի հետ խորհրդակցելէ ետք, հրապարակաւ յայտարարեց, թէ Բ. Դու– ռը կ'օգտագործէ իր իրաւունքը՝ պաշտ– պանուելու յեղափոխական չարժումնե – րուն դէմ։ Մնաց որ՝ իրադարձութեանց պատասխանատուութիւնը կ'իյնայ Դաշ – նակիցներու վրայ, քանի որ անոնք կազ– մակերպած եւ ուղղութիւն տուած են յե– ղափոխական չարժումին։ Բ. Դուռը կը հերքէր նաեւ կանխամտածուած կամ կազմակերպուած ջարդերու փաստը։

«Մինչ Վիլհելմշտրաչէ կը չարունակէր դիւանագիտութիւն խաղալ լուռ մնալով հայկական ջարդերու մասին, Լեփսիուս օրերու արշաւ մը կը կազմակերպէր Թալէի կրօնական եւ լրագրական չրջա – նակներու մէջ՝ Թուրքերու կազմակեր– պած ջարդին դէմ։ Աւելորդ է ըսել, թէ զերմանիոյ դաշնակցին կատարած ոճիր– ներուն մերկացումը անչարմար կացու – թեան մատնեց Պերլինի Արտաքին նախա– րարութիւնը, սակայն այս վերջինը կամ զերման կառավարութիւնը զարմանալի կերպով չատ քիչ ճիգ թափեց լուծնելու համար Լեփսիուսը։

Իրարանցումը, որ ստեղծուած էր Լեփսիուսի մերկացումներուն հետեւան – քով, չմոթեցուց զերման արտաքին քա– ղաքականութիւնը վարողները, ինչ որ կը հաստատէ հարցին կարեւորութիւնը։ Զանազան չրջանակներ հարցումներ ուղ– ղեցին Վիլհելմշտրաչէ՝ Հայկական Հար– ցի կապակցութեամբ անոր բռնելիք դիր– քի մասին, իսկ « Յայտունկսֆերլակ » թերթի խմբագիրը՝ Տոքթ. Ֆապէր փա– փաքեցաւ դիտնալ, թէ ի՛նչ ձեւով թեր– թերը պէտք է մեկնաբանեն խնդիրը, քա– նի որ կղերական չրջանակներ կը պահան– ջէին երեւան հանել Հայաստանի իրա – դարձութիւնները։

Արտաքին փոխ–նախարարը՝ Ցիմեր – ման, որ բարեկամական տրամադրու – թիւններ ունէր Օսմանեան Կայսրութեան հանդէպ, Հոկտեմբեր 4ին հետեւեալ պա– տասխանը կուտայ Ֆապէրի։ «Առանց պէտքն ղալու եկեղեցական չրջանակնե– րու յիշեցումին, Արտաքին նախարարու– թիւնը եւ քայզերական Գերմանիոյ ներ– կայացուցիչները Թուրքիոյ մէջ իրենց սեփական կամքով ըրած են այն ինչ որ հնարաւոր է դիւանագիտական ճամբով Հայերու տառապանքները մեղմացնելու համար։ Հայկական Հարցին պատճառով խզել կապերը Թուրքիոյ հետ մենք յար– մար չենք նկատած եւ ոչ ալ կը նկատենք այժմ։ Որքան ալ որ ցաւալի է քրիստո– նէական տեսակէտէ, որ անմեղ մարդիկ տուժեն Թուրքերու ձեռքէն, ի վերջոյ պէտք է յիշել, որ Հայերը այնքան ալ մօտ չեն մեզի, որքան մեր զաւակներն ու եղբայրները, որոնց արբազան, արիւնալի պայքարը Ֆրանսայի եւ Ռուսիոյ մէջ ա– նուղղակի կերպով պաշտպանութիւն կը գտնէ Թուրքերու ռազմական օժանդակու– թեամբ»։

Ի՞նչ նորութիւն կը բերէ Փրոֆ. Տրում– պենէր հարցի լուսաբանութեան մէջ, կը հարցնէ նիւթը ներկայացնողը՝ Ռ. Սա– հակեան։ «Նորը հոս այն է, կը դրէ ան, որ մինչ այդ անյայտ, բայց կասկած չյա– րուցող փաստաթղթերով, իմքիհատա – կան առաջնորդների իսկ կողմից արուած յատկանչական խոստովանութիւններով հեղինակը վեր է հանած նրանց հակա – հայկական, ցեղասպան քաղաքականու – թեան կանխամտածուած ու ինքնուրոյն բնոյթը, չանտեսելով միաժամանակ զեր– մանական կառավարողների չահադիտա – կան վարքագծի դերը այդ քաղաքակա – նութեան յաջող ու անարգել կիրառման գործում»։

«Յիրաւի անգլօ–ֆրանսական պատմա – դրութեան մէջ, ինչպէս եւ մեր, սովե – տական որոշ պատմաբանների աչխատու– թիւններում գործն այնպէս է ներկայաց– ւում, թէ իբր զերմանական իմպերիա – լիզմի չաւագովներն են յղացել, մշակել եւ եռանդուն կերպով հրահրել Հայերի

ԹԱՌԸ ԵՒ ԱՆՏԻԷ ՀՈՍԷՑՆ

Թառը արեւելեան երկիրներու յատուկ գործիք մըն է որ մօտ երկու հազար տա– րիներ առաջ արդէն հնարուած էր։

Հնդկաստանի մէջ ան ունէր միայն ե– րեք թելեր, յետոյ՝ անցնելով Պարսկաս– տան ձեւափոխութիւններ կրած է ունե – նալով վեց եւ կամ աւելի թելեր։

Միջին դարուն Ղարաբաղի մէջ թառեր չինուած են մինչեւ տասներեք թելերով։

Թառը մեծապէս հնչականութիւն ու– նի, քիչ մը ազմկարար, բայց որ ճաշ – տար մտաներու տակ կրնայ ունենալ նաեւ ղգայուն նուագածութիւն մը։

Գործածական է Հայաստանի, Պարս – կաստանի եւ առ հասարակ կովկասեան երկիրներու մէջ։

Այս գործիքով է որ ներկայիս հրապա– րակ կուգայ աչքառու նուագածու մը Անտռէ Հոսէյն, որ Ալիանս Ֆրանսէզի թատրոնին մէջ ամէն երկուչաբթի իրի– կունները, մինչեւ Մարտի վերջը նուա – գահանդէսներ կը սարքէ իր երգացանկին լաւագոյն կտորները մեկնաբանելով հե– տաքրքիրներէ բաղկացած հասարակու – թեան մը առջեւ։

Նուագածուին կ'ընկերանան երկու ու– րիշ արուեստագէտներ, թմբուկներու ըն– կերակցութեան համար։

Այս բոլորը ձեզ կը փոխադրեն արե – ւելեան խորհրդաւոր երազանքներու մէջ։

ՈՒՆԿՆԴԻՐ

ի սպառ ոչնչացման ծրագիրը, առանց որի երեւ. Թրքական կառավարութիւնը իբր կարող էր չկիրառել այդ քաղաքա – կանութիւնը։ Նման պնդումները ցայսօր մնում են իրրեւ անհիմն ենթադրութիւն– ներ։ Ուրիշ խնդիր է, որ քայզերական Գերմանիան (ինչպէս նաեւ Աւստրօ – Հունգարիան), որպէս Թուրքիոյ դաչնա– կից, պատասխանատու է այն բանի հա – մար, որ ելնելով չահադիտական նպա – տակներից, ըստ էութեան նպաստել է երեւ. Թուրքերի յանցաւոր քաղաքակա– նութեան իրականացմանը, ուրեմն եւ մեղսակից է հայկական եղեռնին»։

Փափաքելի է, որ Ուլրիխ Տրամպեների դերքը ամբողջութեամբ թարգմանուի եւ հրատարակուի հայերէն, կը դրէ «Սով. Գրականութիւն» հանդէսի խմբագրութիւ– նը, ներկայացնելէ ետք «Բաները Հայաս– տանի արխիւներէն» դրութիւնը։

X

Ռ. Սահակեանի գրչին կը պատկանին կարգ մը արժէքաւոր ուսումնասիրու – թիւններ Թուրքիոյ վերաբերեալ։ Շահե– կան է անոր «Սովետա–թուրքական յա– րաբերութիւնների պատմութեան հակա – գիտական լուսաբանումը ժամանակակից թուրք պատմագրութեան մէջ» գործը, տպ. Երեւան, 1964ին։

ՁԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԸ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Վալանսի Հայ Ազգային Միութեան վարչութեան ընտրութիւնը կատարուե – ցաւ ընդհանուր ժողովի մը ընթացքին, որու ներկայ գտնուելու հրաւիրուած էին դաղութի անդամները։

Ներկաները նախ լսեցին հրաժարող վարչութեան նիւթական գործառնութեան եւ բարոյական գործունէութեան զոյգ տեղեկագրերը, որոնք արժանացան գնա– հատանքի։ Ժողովը զոհացուցիչ նկատեց վարչութեան գործունէութիւնը։

Համաձայն կանոնագրութեան՝ ժողո – վականները ընտրեցին ընտրողական մարմնի երեք անդամները, որոնք, իրենց կարգին, պիտի կազմէին վարչութեան յառաջիկայ մարմինը երեք յարանուանու– թեանց ներկայացուցիչներով։

Գաղտնի քուէարկութեամբ ընտրուե – ցան Լեւոն Տէր–Սարգիսեան, Միհրան Տէր–Սարգիսեան եւ Գէորգ Քիւրէճեան, որոնք նչանակեցին նոր վարչութեան անդամները հետեւեալ կերպով.—

Ատենապետ՝ Բժ. Գոհարեան, փոխ– ատենապետ՝ Արսէն Տէր–Սարգիսեան, Ֆրանսերէնի քարտուղար՝ Բժ. Թորոս – եան, Հայերէնի քարտուղար՝ Վարդգէս Վարդանեան, դանձապահ՝ Պօղոս Ահա– րոնեան, խորհրդականներ՝ Սարգիս Մար– գարեան, Լեւոն Մուրատեան, Պետրոս Դեղինեան եւ Գէորգ Մեսրոպեան։

Գաղութի մէջ իր կատարած ազդօգուտ գործերու համար Յակոբ Անտոնեան պատուոյ նախագահ ընտրուեցաւ։

Ընդհանուր ժողովը վարեց Նարեկ Քհնյ. Վարդանեան։

Վ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ ԵՐԵԿՈՅԹԸ

Ներկաներուն համար չատ հաճելի երե– կոյթ մը եղաւ Իսիի Կապոյտ Խաչի կազ– մակերպած պարահանդէսը, Սեւրի Մու– րատեան վարժարանի սրահը, Շաբաթ, Փետրուար 20ին։

Իսիի դաղութը խուռներամ փութացած էր քաջալերելու իր սիրած կազմակեր – պութեան ձեռնարկը։ Վարչութիւնը, որ ի մի կը խմբէ երէց եւ երիտասարդ Խա– չուհիներ, վերջին երկու տարիներուն օ– րինակելի աչխատանք կատարած է դանա– զան մարդերէ ներս։

Երեկոյթի բացման խօսքը արտասանեց վարչութեան քարտուղարուհին՝ Տիկին Շաքէ Կիրակոսեան, որմէ ետք խօսք ա– ռաւ Բժ. Գ. Մեծատուրեան, որ անդրա– դարձաւ Կապոյտ Խաչի եւ Հայ Աբլիներու կատարած ազդանուէր աչխատանքին, արտասահմանի մէջ։

Ապա խօսեցաւ Մուրատեան վարժա – րանի տեսուչը՝ Հայր Յովհ. Վրդ. Տի– լիզեան, որ գնահատեց Կապոյտ Խաչի գործունէութիւնը՝ համանմանութիւն մը դտնելով այդ կազմակերպութեան եւ Մուրատեան վարժարանի գործունէու – թիւններուն միջեւ, քանի որ երկուքն ալ կը ծառայեն հայապահպանման նուի – րական գործին։

Գաղտիրիկ երգերու չարք մը հրամցուց Օր. Շաքէ Պէնկեան, իր դեղեցիկ ձայնով։

Երեկոյթը տեւեց մինչեւ կէս գիչեր։

ՏԻԳՐԱՆՈՒՀԻ

ալ աղուոր կեցուածք։ Այսքան աղուոր աղջիկ եւ միեւնոյն ատեն այսքան ալ հիանալի դղուչաւորութիւն։ Ասիկա սրտի խնդիր է... Ասոր հետ կարգուղը երջա– նիկ պիտի ըլլայ։ Ամէնէն նուազ աչխար– հիկ էրիկ մարդն անգամ ամենափայլուն դիրքը պիտի դրաւէ ասով բնկերութեան մէջ։ Դուն ալ այսպէս չէ՞ս կարծեր, պարոն Փիէր։

Փիէր հաստատական պատասխան տը – ւաւ բոլոր այս հարցումներուն։ Որ ատեն որ արդէն Էլէնայի վրայ մտածած էր, դլխաւորաբար կը հիանար անոր դեղեց– կութեան եւ ընկերութեան մէջ անոր պաղարիւն պատկառանքին վրայ։

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(125 – Շար.)

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Փեթերսպուրկի մէջ ալ Փիէր չրջա – պատուեցաւ համակրութեան մթնոլորտով մը։ Վասիլի իչխանին իրեն համար ճա– րած պաշտօնէն կամ մանաւանդ տիտղո– սէն չէր կրնար հրաժարիլ, բայց յան– կարծ այնքան յարաբերութիւններու կեդ– րոն եղաւ, ամէն կողմէ այնքան թախան– ձողներու եւ բոլորաիքը յածողներու խումբով մը պարուրուեցաւ, որ Մոս – կուայի մէջ եղածէն աւելի հիմա վար– թուած էր տենդոտ կեանքի մը հանդոյ– ցին մէջ, որ խորհրդածելու ժամանակ չէր թողուր իրեն։

Իր տղայական կեանքի ընկերները ցըր– ուած էին։ Տոլոխով ատիճանադուրկ ե– դած էր, Անաթոլ դաւառ կը դտնուէր բա– նակին մէջ, Անդրէյ իչխան արտասահ – ման դացած էր, եւ Փիէր չէր կրնար ոչ իր դիչերները չուայտութիւններով անցը– նել, ինչպէս կ'ընէր երբեմն, ոչ ալ երթալ

կաղդուրուիլ Պոլքոնսքի բարեկամին խո– սակցութեան մէջ։

Իր ամբողջ ժամանակը դրաւուած էր հացկերոյթներով եւ պարահանդէսներով, եւ մանաւանդ Վասիլի իչխանին կնոջ եւ անոր աղջկան՝ դեղանի Էլէնայի ըն– կերութեամբ։

Անոնա Փաւլովնա Շէրէր իր ընթացքով ցոյց տուաւ Փիէրի թէ իրեն նկատմամբ իր առաջին կարծիքը բոլորովին փոխ – ուած էր։ Հիմա Փիէրի բոլոր ըսածները հիանալի էին այլեւս։

1805–1806ի ձմրան սկիզբը, Փիէր վար– դադոյն տոմս մը ստացաւ Անոնա Փաւ – լովնայէ, որ դինքը երեկոյթի կը հրաւի– րէր իր տան մէջ։ Յետ դրութեան մը կար այսպէս.— «Յունս պիտի դտնուի նաեւ Էլէնան, որուն մասին հիացումէն անկա– րելի է որ մարդ կշտանայ»։

Այս բառերը կարդալով, Փիէր առաջին անդամ ըլլալով զգաց թէ Էլէնայի եւ Ի– րեն միջեւ կազմուած էին յարաբերու – թիւններ, զորս ուրիչներ ալ դիտէր են, եւ այս դիւտը թէ՛ սարսափ եւ թէ ուրա– խութիւն առթեց իրեն։

Անոնա Փաւլովնայի երեկոյթը ամէն կերպով նմանեցաւ առաջինին, սա բա – ցառութեամբ որ այն իրիկունը իր հիւ – րերուն մեծարած նչանաւոր մարդը այլ – եւս Մոսթմարը չէր, այլ Պերլինէն նոր եկած դիւանագէտ մը, որ ամէնէն ան– նչան մանրամասնութիւնները դիտէր Ա–

լեքսանդր ցարին Փոցտամի մէջ բնա – կութեան, եւ մարդկային ազդին թչնա– միին (Նափոլէոն) դէմ կռուելու համար միացան դործելու մասին երկու օդոս – տափառ բարեկամներուն (Ռուսիոյ եւ Փրուսիոյ վեհապետները) կնքած երդու– մին վրայ։

Անոնա Փաւլովնա իր սովորական ար – ուեստով խումբերը կը կազմէր իր սրա– հին մէջ. առաջին խումբը՝ ուր կը դտնուէին իչխան Վասիլի եւ զօրա – վարները՝ կը զուարճանար դիւանագէ – տին ներկայութեամբ։

Ուրիչ խումբ մը կազմուած էր Թէյի սեղանին չուրջ։ Փիէր ուղած էր առաջին խումբին միանալ, բայց Անոնա Փաւլով – նա, զանիկա նչմարելով, մտածողներուն ծայրովը հպեցաւ անոր, ու ըսաւ.

— Սպասեցէք, այս իրիկուն միտքս բաներ կան ձեզի համար։

Էլէնային նայեցաւ ու ժպտեցաւ։

— Սիրելիս իմ Էլէնա, այս իրիկուն պէտք է զոհողութիւն ընես քեզ հոգիին պէս սիրող խեղճ մօրաքրոջս համար, տասը վայրկեանի չափ անոր մօտ մնա– ցիր, եւ որպէսզի չատ չձանձրանաս, մեր սիրեցեալ կոմսը պիտի բարեհաճի ընկե– րանալ քեզի։

Գեղանի աղջիկը ուղղուեցաւ դէպի ծե– րուկ կինը, բայց Անոնա Փաւլովնա վար դրաւ Փիէրը։

— Շնորհակ ըսէ, պաշտելի չէ՞, եւ ի՛նչ

ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՀԱՅ ՄԱՐԶԱԿԱՆԻՆ
ՏԱՐԵԿԱՆ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

SALLE DES SPORTS DU GRAND ENSEMBLE
Շաբաթ, Մարտ 6, ժամը 21,30էն 4
ժամը 21,30էն 4

Կը նախագահէ ԺՕԶԻՖ ՖՐԱՆՋԵՍԿԻ
(Քաղաքապետ Ալֆորվիլի, վալ տը Մառնի ընդհ. խորհրդատու)
Նուագախումբ՝ ՀԷՔԻՄԵԱՆ
եւ երգչի նոր աստղը՝ ԷՎԼԻՆ ՌԸՍՏԻԿԵԱՆ
Կը մասնակցի Միսի – Կովկաս *պարախումբը*
Պիւֆէ — համփուրով խորոված
ՄՈՒՏՔ 12 ՖՐ.

Պատշաճ զգեստաւորումը պահանջելի է:

ՆՈՒԷՐՆԵՐ

Կրոլէէն Պ. Պետրոս Տագէսեան Ալբիւրեան եղեռնի բիւրաւոր նահատակներուն յիշատակը յաւերժացնելու համար կը նուիրէ 100 Ֆր. Տէսինի Ալբիւլեան յուշարձանին, 50 Ֆր. Իսիի Մշակոյթի Տան, 50 Ֆր. Ալֆորվիլի Մշակոյթի Տան (ըստանալ «Յառաջ»էն) եւ 50 Ֆր. «Յառաջ»ի բարգաւաճման:

ՇԱՒԻԼԻ Ս. ԳՐ. ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՑ

Այս կիրակի պատարագ կը մատուցուի: Արեւագալի արարողութիւնները՝ յաւարտ պատարագի ժամը 11,30ին:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Լիոնի Հայ Առաք. Ազգ. Մխիթեան վարչութիւնը ստացած է հետեւեալ դրամարները, եկեղ. կից Ազգ. Տան նոր չէնքի շինութեան հաշուոյն եւ շնորհակալութիւն կը յայտնէ բոլոր նուիրատուներուն:

Պր. Մ. Մարգարեան 500, Պր. Ա. Մանուկեան 400, Պր. Հ. Գարագիւլահեան եւ Ց. Մկրտիչեան 300ական: Ն. Մխ – բանեան եւ Գ. Յարութիւնեան 250ական: Տէր–Յակոբեան ընտանիք, Ց. Հաբէլեան, Լիոնի Հայ Աւետ. եկեղեցի, Պ. Գասպարեան, Բ. Օհաննէսեան 200ական: Տիկ. Մխիլճեան 150, Պր. Զ. Փէհլիւան 120, Վ. Մխքճեան, Ն. Պէնէկեան, Մ. Մուրատեան, Տ. Խաչատուրեան, Տիկին Վ. Նչանեան 100ական: Պր. Վ. Թիւրեաքեան 60, Է. Քօթօնեան, Տիկ. Վ. Դեռձակեան, Պր. Գրիգորոֆ, Տիկ. Տիգրանեան, Տիկ. Մ. Գուլումճեան, Պր. Ա. Գէորգեան, Տիկ. Խաչէրեան, Պր. Ժ. Ծառուկեան, Մ. Լիժտահարեան, Ա. Պասմաճեան, Ա. Թուֆայեան, Մարտիրոս – եան, Տիկ. Մ. Տէր–Պաղտասարեան, այրի Տիկին Օհաննէսեան 50ական, Տիկին Ա. Զաւուշեան 30 ֆրանք:

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիր՝ բարոյական եւ նիւթական: 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

Հ. Յ. Դ.

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Հ. Յ. Դ. Շրջ. կոմիտէն ընդհ. անդամական ժողովի կը հրաւիրէ իր չրջանի բոլոր ընկերները այս Շաբաթ Ա.Հարոնեան սրահի մէջ: Բոլոր ընկերներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյա Խաչի Իսիի վարչութիւնը խորին շնորհակալութեամբ ստացած է 20 Փետրուարին, իր ճաշին առթիւ, հետեւեալ սրտարուխ նուիրատուութիւնները.

Տէր եւ Տիկին Պօղոսեան 40 Ֆր., այրի Տիկ. Ատանալեան 90, Տէր եւ Տիկին Համբարձում Դարբինեան 10, Ալֆորվիլի վարչութիւն 100:

×

Կապոյա Խաչի Կոլոնոլի վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է 50 Ֆր. ընկերուհի Տիկ. Մալվինէ Անտոնեանէ ի նպաստ դպրոցի, Տիկ. Շահնար Նիկո – դոսեանի մահուան առթիւ. նոյն նպաստին Համբեան ընտանիքը կը նուիրէ տեղւոյս Ազգ. եկեղց. Միութեան 50 Ֆրանք:

Կապոյա Խաչի Կոլոնոլի վարչութիւնը իր խոր ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Համբեանի եւ իր ընտանեկան բոլոր պարագաներուն:

Պ. Մխսքեան 10 Ֆր. կը նուիրէ ի նպաստ դպրոցի Փոնտին:

ՆՈՒԷՐ

Կարօ եւ Յակոբ Երանեան եղբայրներ իրենց հօր Պետրոսի մահուան 71րդ տարեդարձին եւ մօր՝ Մարիամի մահուան 36րդ տարեդարձին ի յիշատակ կը նուիրեն 100 Ֆր. Տէսինի Ալբիւլեան յուշարձանին (ստանալ «Յառաջ»էն) եւ 100 Ֆր. «Յառաջ»ի բարգաւաճման:

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Մխիթիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը: Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ Պաթլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիւթէլեանի մօտ:

Ճաշադին.— 15 Ֆր. ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ:

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ
ԵՒ ԹԷՅԱՍԵՂԱՆ

Կազմակերպուած
ՄԱՑՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ԵՐԳԱԽՈՒՄԲԻՆ ԿՈՂՄԷ
Նախագահութեամբ
Կաթող. Պատուիրակ ՍԵՐՈՎԲԷ ԱՐՔ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ
Կիրակի 7 Մարտ ժամը 16–20
Maison des Centraux, 8, Rue Jean Goujon
Սիրուած արուեստագէտներու կողմէ մեներգ, նուագ, արտասանութիւն եւ պար
Կը մասնակցին Իրիս Պիւլպիւլեան – Փափազեան, Օր. Նալճեան, Պ. Փեքեր Նիբոլոփ (*մեներգ*), Տիկին Զ. Ամոռեան, Օր. Աթմաճեան (*արտասանութիւն*), Օր. Էվա Ռըստիկեան (*երգ*), Պ. Օճնիկ Ժամկոչեան (*արտասանութիւն*):
Զութակ ԺԻՐԱՑՐ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆԷ (*Ա. մրցանակ Պետ. Երաժշտանոցի*)
Օր. Այտա Պասմաճեան (*դաշնակ*)
Խմբերգ, կատակերգութիւն մը, եւայլն
Ծախքերու մասնակցութիւն 15 ֆր. օշարակի եւ թէյի սպասարկութեամբ

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաճաշնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ:

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ
ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԳԱՏՈՆ

MELIK AMIRAYAN
PHOTOGRAPHE

est à votre disposition pour réaliser l'ensemble des photographies de votre mariage. (Déplacement dans toute la France, portraits de style à domicile, reportage de l'ensemble des cérémonies en noir et en couleurs).

Téléphoner au : 845-65-04, pour vous rendre visite et vous montrer nos collections.

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎ
ԵՒ ԿՈՉ ԹԵԿՆԱԾՈՒՆԵՐՈՒՆ

Փարիզի Ազգաժախնամ Ընկերակցութեան ընդհ. ժողովը տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի ՄԱՐՏ 25ին ժամը 20,30ին, 77 Ռիւ Լափայէթ Փարիզ:

Կանոնագրի թիւ 5 յօդուածին համաձայն վարչութեան մէկ երրորդը նորոգելի ըլլալով, Ընկերակցութիւնը կոչ կ'ընէ իր անդամներէն անոնց, որոնք կը փափաքին մասնակցիլ վարչութեան:

Թեկնածուները պարտին Ազգաժախնամի գրասենեակը դիմել ամէնէն ուշը Մարտ 11ին:

Առ այդ, փափաքողները պէտք է ընթեռնլի կերպով գրեն, տալով իրենց անունը, մականունը եւ հասցէն:

Թեկնածու կրնան ըլլալ միայն այն անդամները, որոնք իրենց անդամավճարները կանոնաւորապէս վճարած են երկու տարիէ ի վեր:

40-ՐԴ ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ
ՀԱՅ ԱՐԻՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՓԱՐԻԶԻ ՇՐՋԱՆԻ

Կիրակի 7 Մարտ կէսօրէ վերջ ժամը 2,30ին

SALLE DE LA CHIMIE
28 bis, Rue Saint Dominique — Paris (7e) — Métro Invalides

Կը նախագահէ Պ. ԼԱՍԼՕ ՆԱՃԻ

Ընդհ. Խարտուղար Համաշխարհային Սկաուտական Պիւրոյին
որ յատկապէս կուգայ ներկայ ըլլալու հանդէսին

Սկաուտական տողանցք, ներկայացումներ, բանակումի կրակը, հայկական պարեր եւ երգեր: Սկաուտական խաղեր. բոլոր չրջանը կը տօնէ 40րդ տարեկան հանդէսը

Մի քնարարին ընդունելութիւն ի պատիւ Լասլօ Նաճիի Հայ Արիներու Միութեան վարչութեան եւ բարեբար ու պատուակալ անդամներուն կողմէ

Յարակից սրահի մը մէջ ցուցադրութիւն Հայ Արիներու Միութեան գործունէութեան եւ ձեռագործական աշխատանքներու Արենոյշներուն եւ Արիներուն կողմէ եւ միջազգային սկաուտական կեանքէն

ՊԻՒՖԷ

ՄՈՒՏՔ 10 ՖՐԱՆՔ

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱԿԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ԿԻՐԱԿԻ 7 ՄԱՐՏ DIMANCHE 7 MARS 1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12058

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.058

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏՈՒՆԸ

—o—

Կէս դար անցաւ Հայաստանի անկախութեան կորուստէն ի վեր։ Ի սիւտս աշխարհի ցրուած վտարանդի Հայութիւնը ի զուր յուսաց վերադառնալ հայրենիք։ երկար տեւեց սպասումը։ Պարբերաբար կազմակերպուած զանգուածային ներդաղթը չտուաւ ակնկալուած արդիւնքը։ Քառորդ դարէ ի վեր դադրած է լայն աստիճանափոխ հայրենադարձը։ Տակաւին չորս հազարը զարման չի տանիր մեզ տանջող ցաւին։ Ցիսուն տարուան մէջ Հայաստան չհասաւ այն բարգաւաճ աստիճանին, որ հնարաւորութիւն տար իրեն լայն բանալու իր դուռները տարագիր Հայութեան առջեւ, փրկելու համար զայն օտարացումէ, ձուլումէ անխուսափելի վտանգէն։

Ցոյսը կորած հայրենիք վերադառնալ եւ վերջնական ու մնայուն բնակութիւն հաստատել այնտեղ, զգլխական Հայը հետզհետէ տեղաւորուեցաւ օտար, հիւրընկալ հողերու վրայ եւ իր գլխուն ճարը նայեցաւ։

Ու ամէն բանէ առաջ մտածեց ինքնապաշտպանութեան մասին։ Սկզբնական շրջանին կազմեց զանազան միութիւններ։ Ժամանակի ընթացքին անոնցմէ շատերը կազմալուծուեցան։ Սերունդ փոխուեցաւ։

Անտարբերութեան շրջանէ մը եկաք, այժմ նոր զարթօնք մը նշմարելի է սփիւռքի Հայութեան մէջ։ Մտահոգութիւնը նոր սերունդը՝ տոգորուած հայրենասիրական զգացումներով՝ չինարար աշխատանքի է լծուած։ Նուիրուած է Հայ Դատի պաշտպանութեան եւ ազգապահպանման սրբազան գործին։

Օտար հողի վրայ կը հիմնէ Հայ Մշակոյթի Տուներ, իրրեւ ժամադրավայր երիտասարդութեան, հաւաքատեղի՝ դասախօսութեանց, ընթերցասրահ՝ հայերէն գրքերու եւ թերթերու, հանդիսասրահ՝ հայկական արուեստի, թանգարան եւ կեդրոնատեղի մշակութային ու բարեսիրական կազմակերպութեանց։

Փարիզի օրինակը վարակիչ դարձած է։ Վկայ՝ Իսի-լէ-Մուլինօն ու Ալֆորվիլը։

Անտարբեր չէր կրնար մնալ Մարսիլիան, որ ամէնէն հինն է սփիւռքի հայկական գաղութներուն։ Ժէ. դարուն բարգաւաճ համայնք մըն ենք ունեցած այնտեղ։ Ոսկեան վարդապետ Ամաթէրտամէն Մարսիլիա փոխադրած էր իր ապարանը 1673ին։ Մկրտիչ Փորթուգալեան հոն էր հիմնած Արմենիան՝ 1885ին։ 1922ին, Իզմիրի ապէտէն վերջ, գաղթականներու հոսանքը Մարսիլիա ցամաք կ'ելլէր իրրեւ առաջին հանգրուան, անկէ տարածուելու համար աշխարհի չորս հովերուն։

Այսօր Մարսիլիոյ եւ իր արուարձաններուն մէջ համախումբ կ'ապրին աւելի քան 50·000 Հայեր։ Մեր հայրենակիցները 5-6 եկեղեցիներ ունին այդ շրջանին մէջ. սակայն չունին ո՛չ մէկ ամէնօրեայ հայկական դպրոց։ Ունէին նաեւ հաւաքատեղի մը, կեդրոնական ժամադրավայր մը. մեր զանազան կազմակերպութեանց համար ազգային տուն մը։

Գոհունակութեամբ կ'արձանագրենք, որ այժմ իրականացած է ազգօգուտ այդ ծրագիրը։

Մարսիլիոյ մեր հայրենակիցները, հետեւելով Փարիզի օրինակին, վերջապէս քայլութիւնն են ունեցած դնելու, կեդրոնական թաղամասի մը մէջ, ներկայանալի չինք մը, իրրեւ Հայ Մշակոյթի Տուն, որ մտադրելի մշակութային, երիտասարդական ու բարեսիրական բոլոր կազմակերպութեանց, անխտիր։

Նախաձեռնողները ճամբայ ելած են իրենց յոյսը դնելով մեր հայրենակիցներու նիւթական առատաձեռն աջակցութեան վրայ։ Ուրախ են, որ յուսախաբ չեն եղած։ Առաջին առթիւ իսկ որոշ թիւով բարեսէր ու ղրասէր Հայեր փութացած են կարեւոր գումարներով քաջալերել իրենց ձեռնարկը։

Սակայն ցարդ հանգանակուած գումարով կարելի չէ եղած ամբողջովին վճարել չէնքին փոխարժէքը։ Պարտք ունինն դեռ։ Զայն փակելու համար կը կոչուին մեր բոլորի լումաններուն։ Համերաշխութեան ոգիով դինուած՝ փութա՛նք օժանդակել Մարսիլիոյ մեր արեւնակիցներուն ինքնապաշտպանութեան, ազգապահպանման ճիգերուն։

Լումաններով է, որ կառուցուած են մեր ազգային ու հանրային բոլոր հաստատութիւնները։ Հանգանակիչ յանձնախումբը սրտագին կոչ կ'ուղղէ Ֆրանսահայ գաղութի բոլոր դասակարգերուն՝ այն հաստատ հաւատքով, որ իր ձայնը լսելի պիտի դառնայ սրտցաւ հայրենակիցներու կողմէ։ Ու չնորհիւ ստացուելիք լումաններուն, պիտի կրնայ փակել իր պարտքը եւ վերջնապէս տէր դառնալ Հայ Մշակոյթի Տան։

Ուրեմն, կատարե՛նք մեր պարտականութիւնը։

ՀՐԱՆՏ-ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՋԻՒՆ-ՋՄԵՌ ԳԱՐՆԱՆ ՆԱԽՕՐԵԱԿԻՆ

—o—

ՓԱՐԻԶԸ ՄՐՑԱՆԻՇԸ ԿՈՏՐԵՑ

—o—

ՔՈՒԹ Տ'ԱՋԻԻՐԸ ՋԻՒՆԵՐՈՒ ՏԱԿ

Բացառիկ ցուրտ մը, որ այս եղանակին համար աննախընթաց է, տարածուեցաւ Ֆրանսայի վրայ։ Նոյնպէս Իտալիա, Զուիցերիա, Նիւ Եորք, Մոնթրէալ եւ այլուր։

Փարիզի մէջ, օրինակ, չարաթաւերջին ջերմաստիճանը առաւօտները, դրեց ջերմաստիճանը առաւօտները, իսկ կէսօրէ եաք՝ նոյնպէս ջերոյէն վար։ Սրդ, 1892էն ցայսօր երբեք այսքան ցուրտ չէր ըրած այս օրերուն Ֆրանսայի մայրաքաղաքին մէջ։

Երկրին կարգ մը վայրերուն մէջ, ինչպէս Լիւքսէօյլ, Շաթօ-Շինոն, Սէն Տիզիէ եւ այլուր ջերմաստիճանը ջերոյէ վար 12–18 աստիճանագրեց։

Նոյնիսկ Քոթ տ'Ազիւրի շրջանը ցերծ չմնաց ցուրտէ եւ ձիւնէ։ Արդարեւ, Թուլոնէն Մանթոն ձիւնը 10–20 սանթիմեթր խտութիւն ունեցաւ։ Սէն Թրոփէզ, որ 1873էն ի վեր երբեք ձիւն չէր տեսած, ձիւնի սպիտակ սաւանի տակ ծածկուեցաւ։

Քորսիքայի մէջ եւս ձիւնեց, որու հետեւանքով յիսունի մօտ գիւղեր կարուեցան դուրսի աշխարհի հետ։ Տեղ-տեղ ձիւնի չերտը 25 սանթիմեթրէն մինչեւ մէկ մեթր խտութիւն ունեցաւ։

Ցանկարծական ցուրտին եւ ձիւնին հետեւանքով փակուեցան կարգ մը կարեւոր երթուղիները, ինչպէս նաեւ ընդհատուեցաւ հեռաձայնային կապը կարգ մը շրջաններու մէջ։

Զուիցերիոյ եւ Իտալիոյ մէջ եւս ցուրտը աննախընթաց աստիճանի հասաւ։ շաբաթավերջին։ Ժընեւ արձանագրեց – 9, այլ խօսքով Մոսկուայի ցուրտը, իսկ Ժիւրայի մէջ ջերմաստիճանը դէպոյէն մինչեւ 21 աստիճան ցած իջաւ։ Սիկիլիոյ մէջ բազմաթիւ գիւղեր կորուեցան իրենց կեդրոններէն եւ ոստիկանութիւնը հարկադրուեցաւ օդնութեան փութալ հովիւներու՝ զանոնք պաշտպանելու համար սառած դայլերու յարձակումէն։

Նիւ Եորք, իր կարգին, ձիւնամբրիկի ենթարկուեցաւ։ Երկու հարիւր քիլոմեթր երթուղի փակուեցաւ, իսկ ձիւնի չերտը 50 սանթիմեթրի հասաւ։ Քեպէքի նահանգը, Քանատա, արտակարգ վիճակ հռչակուեցաւ, երբ զօրաւոր ձիւնամբրիկ մը ոչ միայն փակեց երթուղիները, այլեւ անշարժութեան մատնեց Մոնթրէալի եւ շրջաններու կեանքը։

Մեքսիկայի ծոցին մէջ թաթառ մը 15 նաւագի մահուան պատճառ դարձաւ։

Շաբաթ օր Փարիզ ձիւներու մէջ թաղուած էր։

ԾԱՆՐ ԲԱԽՈՒՄՆԵՐ ԱՆԳԱՐԱՅԻ ՄԷՋ

—o—

2 ՄԵՌԵԱԼ, 25 ՎԻՐԱՒՈՐ

Իրրեւ հետեւանք չորս Ամերիկացիներու առեւանգումին, թուրք ոստիկանութիւնը Ուրբաթ օր կոխեց Անգարայի Թեքնիք համալսարանը եւ արիւնալի բախումներ տեղի ունեցած են։ Ըստ անդրլիական Ռոյթըը գործակալութեան, 2 մեռեալ կայ (ուսանողներէն) եւ 25 վիրաւոր։ Կոխիները աւելի քան չորս ժամ տեւած են։ Կոխիներու ընթացքին ուսանողները կը պոռային «Անկախ Թուրքիա», «Անկո՛ղ ամերիկեան աշխարհակալութիւնը» եւայլն, եւայլն։

Պետական նախարար՝ Հասար Տինկէր, խօսք առնելով Խորհրդարանի արտակարգ նիստին առեն, չեշտած է թէ Ամերիկացիներու առեւանգումը « նոր ոճիրն է ահաբեկչական խմբակին, որու կը մասնակցին Տէնիզ Կէմիչա, Եուզուֆ Արսլան, Հիւսէյն Իման եւ ուրիշ «իրրեւ թէ յեղափոխականները»։

Ցիշենք որ յարձակում մը եղած է Պոլսոյ Սկլամսըզ թաղին դրամատան վրայ եւ կը կարծուի որ այս ալ անոնց գործն է։

Ամէն պարագայի մէջ, առեւանգողներու պայմանաժամը լրացած էր Շաբաթ առաւօտ եւ մինչեւ ցերեկ ոչ մէկ լուր կար չորս Ամերիկացիներուն մասին։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՀԱՐԱՒ. ՎԻՃԹՆԱՄՑԻՆԵՐԸ յաջողեցան չարունակել իրենց յառաջխաղացումը։ Այժմ սահմանէն 25 մղոն հեռու են՝ Լաոսի մէջ։ Գունդ մը թռաններով դիրքեր զրաւեց Սեփոնի մօտերը։ Քաղաքը կարեւոր հանգոյց մըն է Հօ Շի Մին երթուղիին վրայ։

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ փաքիստանի ցոյցերը ծանրը համեմատութեան հասան վերջին օրերուն։ Երեք օրուան մէջ 250 հոգի ըսպաննուած են։ Արեւելեան Փաքիստանի բնակչութիւնը ներքին ինքնավարութիւն կը պահանջէ։ Շատեր նոյնիսկ կը չատագովեն անջատումը երկրին արեւմտեան բաժնէն, ուր կեդրոնացած է կեդրոնական իշխանութիւնը։

ՊԱՂԵՍՏԻՆԻ Ազգային Խորհուրդը վաւերացուց ծրագիր մը, որով բոլոր պաղեստինեան կազմակերպութիւնները կը միանան մէկ անունի մը տակ։ Գահիրէի խորհրդաժողովը միայն պայքարի մէջ կը տեսնէ Պաղեստինի ազատագրութեան հեռանկարը։

ՔԱՆԱՏԱՑԻ վարչապետը՝ Փիէր Թրիւտօ, 51 տարեկան, ամուսնացաւ 22 տարեկան երիտասարդ կնոջ մը հետ, սուգի մատնելով երկրին մանկամարդուհիները։ Աղջկանց կարգ մը դպրոցներ նոյնիսկ Քանատայի դրօշը կէս պարզած են ի նշան սուգի։ Համոզուած ամուրի, Թրիւտոյի ամուսնութիւնը անակնկալ մը եղած է բոլորին համար։

ՊՐԻՍՔԻԼի հրէական համագումարին պրեզիտիումին անդամները հեռագիր մը ղրկած են Կոսիկինի, ուր կ'ըսեն. — կ'ուզենք Մոսկուա ընդունուիլ խօսելու համար Հրեաներու արտագաղթելու իրաւունքին մասին»։

ՓՐԱԿՍԱՑԻ մէջ 19 երիտասարդներ կը դատուին դռնիակ նիստի մը ընթացքին։ Իրենց դէմ եղած ամբաստանութիւնն այն է թէ խափանարարական գործունէութիւն ունեցած են եւ թռուցիկներ ցրուած են որոնք «Թրոցկիստ» են։

ԿԱՐԴԻՆԱԼ ՎԻՇԻՆՍԿԻի տեսակցութենէն եաք Լեհաստանի վարչապետին հետ, կրկին կը խօսուի Պապին Վարշաւա այցելութեան մասին։

ՊԵԼՖԱՍԹ մէջ կատաղի կռիւները վերսկսած են։ Երիտասարդ կաթոլիկէ – ներ հանրակառք մը կրակի տուած են եւ պատնէշներ բարձրացուցած բազմաթիւ փողոցներու մէջ։

ՁՄՐԱՆ ՊԱՐՉ ԳԻՇԵՐ

—o—

Համբոյրիդ գիշե՛ր, պատուհանս է բաց,
Թո՛ղ որ լիառատ ծրծեմ՝ հեշտագին
Կաթը մեղմահոս լոյսիդ տարփանքին՝
Ու զով շաղերուդ կախարդանքը քաց։

Պարզ, լուսածածան, հրաշալի՛ գիշեր,
Հոսէ՛ սրտիս մէջ դիւթանքիդ ալիք.
Ձերմակ երազիդ ցայտքերէն մեղմիկ
Պուտ պուտ կաթեցո՛ւր հոգւոյս սիրաջեր։

Կ'ուզեմ որ դադրին ձայներն այս պատիր,
Ու նեկտարիդ դողն ըմպեմ ես անյագ.
Կ'ուզեմ որ մեռնի՛ն տիւ ու ժամանակ՝
Ու դաբիրներուդ իյնամ ծնրադիր։

Ու դաբիրներո՛ւդ իյնամ ծնրադիր
Այս պաղատագին շարժուձեւիս մէջ.
Ու մինչ կ'ողողեն զիս ցոլքերդ անշէջ՝
Աչքերս ալ մոռնան տակաւ այս նատիր։

Ցնորաբե՛ր գիշեր, ա՛հ, ընդունէ՛ զիս,
Ընդունէ՛, միստիք ո՛վ անդորրութիւն,
Իմ աղերսակոծ շունչիս սօսափիւն,
Եւ համբոյրն անանց՝ զոր կուտայ հոգիս։

Սենեակս է լեցուն յուշքերովն աղի
Երէկի հովին վայրագ տարփանքին.
Ու դեռ կը հծծեն խորշերն ողբագին
Վախը գրգանքին անոր կատաղի։

Նե՛րս խուժէ ուժգին, նե՛րս պատուհանէս
Ու լեցուր խցիկս, մինչեւ կաթոգին
Քու սրբութիւնովդ իր խորշերն յորդին,
Եւ ես արթնամ վաղնջուց էութիս։

Համբոյրիդ գիշե՛ր, պատուհանս է բաց,
Թո՛ղ որ լիառատ ծրծեմ՝ հեշտագին
Կաթը մեղմահոս լոյսիդ տարփանքին՝
Ու զով շաղերուդ կախարդանքը քաց։

ՄԻՍԱԿ ՄԵՍՐԱՐԵԱՆ

ՄՈՎՍԷՍ ԽՈՐԵՆԱՑԻԻ

ԸՆԿԵՐԱԲԱՆԱԿԱՆ ՀԱՅԵԱՑՔՆԵՐԸ

—o—

Ա.

Քերթողահայրը հետաքրքրուած է ընկերաբանական հարցերով՝ նպատակ ունենալով բարեփոխել եւ բարելաւել հանրութեան կարգուսարքը: Նոյնիսկ Քաղդիացիներու, Ասորեստանցիներու, Եգիպտացիներու եւ Հելլէններու դիտականն ճառերն ու պատմական գրուքիւնները ուսումնասիրելու ժամանակ, ան յատուկ ուշադրութիւն դարձուցած է «աշխարհական կարգերու դիտութեան» եւ «քաղաքական կարգերու» վրայ եւ աշխատած է իւրացնել այդ առարկային մէջ անոնց ձեռք ձգած փորձառութիւնը:

Ե.–Զ. դարերու հայ մատենագիրներու ընկերաբանական տեսութիւնները վերլուծութեան ենթարկուելու պարագային՝ եզակի տեղեկութիւններ պիտի քաղուին աւատատիրական դաղափարախօսութեան ծագումին եւ ձեւաւորումին մասին, յատկապէս անոնց ընդհանուր օրինաչափութիւնները բացայայտելու տեսակէտէն: Համաշխարհային պատմութեան մէջ անոնք առաջիններէն եղած են, որ ձեռնարկած են համակարգել աւատատիրութեան յարաբերութիւնները ներքին ճակատի վրայ:

Աւատատիրութիւնը առաջին անգամ ձեւաւորուեցաւ Փոքր Ասիոյ մէջ: Իսկ այդ երկրամասին հայկական լեռնաշխարհին մէջ աւատապետութիւնը չատ աւելի շուտ հաստատուեցաւ: Աղդարեւ, Գ.–Դ. դարերուն արդէն իսկ տիրական էր այդ վարչաձեւը Հայաստանի մէջ: Ե. դարու հայ խմաստասէրները իրենց ընկերաբանական հայեացքներուն մէջ կ'արտայայտէին ստրկատիրական կարգէն դէպի աւատապետական կարգ անցնելու հոլովոյթը եւ կը պաշտպանեն նորաստեղծ, աւելի յառաջադէմ նախարարական յարաբերութիւնները: Աւելցնենք, որ գործնական, իմացաբանական եւ տրամաբանական հարցերու մէջ հայ մատենագիրները հնարաւորութիւն ունէին լայնօրէն օգտուելու յոյն–հռոմէական փիլիսոփայութենէն, սակայն նոյնը չենք կրնար ըսել ընկերաբանական միտքի համար: Ստրկատիրական յարաբերութիւնները պատկերացնող յոյն – հռոմէական ընկերաբանութիւնը չէր կրնար օգտակար հանդիսանալ, կամ չատ քիչ չափով միայն՝ աւատապետական մտքի մշակման համար:

Այս ուղղութեամբ առաջին լուրջ փորձը կատարած է Մովսէս Խորենացի:

Աղդարեւ, ան առաջիններէն եղած է, որ չարադրած է ժողովուրդի մը ծագման, զարգացման եւ գործառնման պատմութիւնը: Պատմահօր հիմնական նպատակն է եղած ոչ թէ նկարագրել դէպքերը, այլ բացայայտել հայ ազգին համաշխարհային պատմութեան իմաստը: Ձեռնարկ հայեացքը միջոց էր՝ ներկան հասկնալու, մարդկային ուժերը զօրակոչի ենթարկելու եւ զանոնք հայրենասիրութեան ոգիով դաստիարակելու համար: Անոր գործին նպատակն է ցոյց տալ հայ ազգին, անոր նախնիներուն կառոյցին ծագումը եւ հայկական ազգային արժէքներու հոլովոյթին պատմութիւնը: Այդ պատճառով ալ ան մեծ հիացումով կը խօսի բնիկ հայ թագաւորներու եւ ցեղային տարբեր ծագում ունեցող ցեղերու հայացման հոլովոյթին մասին, առանց նկատի առնելու, որ անոնք հեթանոս էին եւ սուրկատէր: Անոր պատմութեան հիմը ո՛չ թէ կրօնական գործօնն է, այլ ազգայինն ու մշակութայինը: Այդ պատմութեան նպատակն էր կերտել հայ ժողովուրդին հաւաքական ինքնագիտակցութիւնը եւ ապացուցանել, որ Հայերն ալ ունին հպարտանալու արժէքներ, որոնք իրաւունք կուտան անոր գոյատեւելու իբրեւ առանձին ազգ:

Ինքնատիպ են Խորենացիի կիրարկած այն եղանակները, որով կը փորձէ ուսումնասիրել երկրին ընկերային պատկերը:

Մեծ մտածողը կը ձգտի ընկերային իրականութիւնը դիտել իր պատճառներով, քանի որ անոնք պատրաստ ձեւով ներկայացուած չեն եւ ոչ ալ անփոփոխ են: Խորենացի չատուկ ուշադրութիւն կը դարձնէ ընկերային ձեւերու փոփոխութեան եւ մարդկային յարաբերութիւններու օրինականացման տարբեր արտայայտութիւններուն վրայ, քաղաքակրթութեան զարգացման վրայ:

Մարդկութեան սկզբնական շրջանին գոյութիւն ունեցած են քոչուոր ցեղեր, որոնցմէ չետագային կազմուած են ազգերը: Ասոնք տարբեր ցեղագրական ծագում ունեցող ցեղերու իւրայատուկ համադրութիւն մըն են: Հայ ժողովուրդը, օրինակ, կազմուած է բնիկ եւ եկուոր ցեղերէ: Այդ ժամանակաշրջանին միջցեղային եւ ցեղերէն ներս յարաբերութիւնները «կանոնաւորուած» չեն, կը գտնուէին բարբարոս վիճակի մէջ: Այդ յարաբերութիւններուն առաջին մեծ կանոնաւորումը կը սկսի Հայկ Նահապետի օրէն: Հայկական ցեղերու եւ հողերու միացումով, հայկական կեդրոնական թագաւորութեան ստեղծումով հայ քաղաքակրթութիւնը ապրեցաւ զարգացման նոր շրջան մը: Ցարաբերութիւններու օրինականացման եւ քաղաքակրթութեան զարգացման ընթացքին, համաձայն իր բնական ընդգծումին, կարեւոր դեր խաղացած են Աբշականիները, քրիստոնէութիւնը եւ մեսրոպեան մշակոյթը:

Այս շրջափիծին մէջ Խորենացի նախ կը չեշտէ վիպասերու առարկայական ներկայացման անհրաժեշտութիւնը: Փաստերու ճշդութեան երաշխիքը ան կը տեսնէ զանոնք ճիշդ ժամանակի եւ վայրի շրջափիծին մէջ տեղաւորելու կարելիութիւնը: Ան ալ անչուշտ, չատերու նման, փաստերու պակասին պատճառով երբեմն կը լրացնէ պատմութիւնը, ինչպէս նաեւ տրամաբանական հետեւութիւններով: Անոր մօտ նկատելի է տրամաբանական վերլուծութեան եւ երեւակայութեան համադրութիւն մը:

Անոր վերլուծական եղանակին չատ կանիչն է ոչ միայն մեկնաբանութեան այլաբանական սկզբունքը եւ քննադատական մօտեցումը, այլեւ երեւոյթները իրենց հակադրութեան մէջ դիտելու ձգտումը: «Ամենայն ի ներքոյ երկնից լինելութիւնք ոչ ինչ առանց հակառակին խառնուածոյ գոյացեալք եղեն», կը պնդէ ան:

Ընկերային հասարակարգը ան կը համեմատէ թատերաբեմի հետ, ուր ամէն դերասան ունի իրեն վերապահուած դերը եւ ներկայացման յաջողութիւնը պայմանաւորուած է անոնց դերակատարութեան որակով: Հասարակութեան մէջ ալ ամէն մարդ եւ ընկերային խաւ ունի իր իւրայատուկ դերը: Հասարակութեան բնականոն գործունէութիւնը պայմանաւորուած է անոր անդամներու դերակատարութեան արժէքով եւ մակարդակով: Այդ պատճառով ալ «Ողբի» մէջ վերլուծելով Ե. դարու հայկական կեանքի քաոսի պատճառները, Խորենացի կանգ կ'առնէ տարբեր խաւերու դերակատարութեան ներկայացուցած պատկերին վրայ եւ ցոյց կուտայ այդ ողբերգական վիճակին պատճառը — բոլորն ալ թերացած են իրենց դերին մէջ:

Գ. ԽՐԼՈՊԵԱՆ

(Շար. – 1)

ՀԻՆ ԲԱՐՔԵՐ

ՍԵԲԱՍՏԱՀԱՅ ԲԱՐՔԵՐ

—o—

Բ.

Կըսուի թէ Բրգնիկ անունը աղաւաղումն է Բագրատունիին, զոր ժառանգած են, վասպուրականէն: Մանօթ է նաեւ թէ բոլոր Բրգնիկցիք կաթոլիկ են անխտիր, բայց ոգիով, սրտով եւ բարքերով անխառն ու անխարդախ Հայ են ամէն ինչով, մինչեւ իրենց եղունդներուն ծայրը: Կ'ըսուի նաեւ թէ, անոնք քաղաքի առաջնորդարանին հետ, չուրջ երկու դար առաջ ունեցած վէճի մը առիթով զայրանալով, դիւղով դաւանափոխ եղած են, օգտուելով այդ օրերուն կաթոլիկ կղերականներու թափանցումներէն:

Այս պատճառով անոնց եւ քաղաքացիին միջեւ խուլ պայքար եւ հակառակութիւն մը կայ: Բրգնիկցին, հակառակ այնքան քաղաքին մօտ ըլլալուն, իբրեւ չատուկ, կոչտ հնչում մը ունի: Ա.–երը Օ կը հնչէ երբեմն: Երբ Բրգնիկցի կինը փայտէ կօշիկ հագած, հանդերձանքը չալակին, քաղաք բաղնիք կուգան, քաղաքացին զայն իր դաւանանքին մէջ կը ծաղրէ ըսելով.

— Իրիս կի՛ն մայրիկ, ո՞ւր բարով:

Ու կաթոլիկ հայ մայրիկը զայրացած կը պատասխանէ, — իրիս կինը մօ՛րդ է: Առջի փէչը կարճ է:

Պանիրին՝ պօնիր կ'ըսէ Համբարձումին Հօմբօրճում: Պահած է իր հայկական ուրոյն բարբառն ու մաքուր հայ արմատ բառերը: Սեբաստացիին նման, մասնաւորաբար կինները Թուրքերէն բառ չեն դիտեր, բայց տարօրինակ կերպով տղերը, երգերը, եւ մանկները կիներուն քով հայերէն, իսկ այրերուն քով Թուրքերէն են:

Սեբաստիան ծովէն աւելի քան հազար երկու հարիւր մեթր բարձր սարահարթի մը վրայ ըլլալով, ձմեռը խստաշունչ կ'ըլլայ: Մինչեւ մէկ մեթր ձիւն եւ պղոյէն վար քսան աստիճան ցուրտ կ'ըլլայ: Այսպիսի խիստ կլիմայի մը մէջ ձմեռ դիշերները միակ զբաղումը շշ Թուղթով սկամպիլ խաղալն է: Դրամով խաղ խաղալն անծանօթ է իրենց: Բայց ամբողջ խաղը կորսնցնողը դրամը կը վճարէ ու յաջորդ չարթուն ատով առհասարակ քէլ հէլվասի կը պատրաստուի: Իսկ ամառը չոգին, ջերմուկները կամ վանքերը օգափոխութեան գացողները, Թղթախաղին հասոյթով գառ կը խորովեն եւ դինիով խնջոյք կը սարքեն:

Սակայն սկամպիլի խաղը ինքնին մեծ խնջոյք մը, զուարճութեան առիթ մը կարելի է համարիլ, որովհետեւ ամէն մէկ չահուած խաղ իւրայատուկ տաղ մը ունի, որ առհասարակ Թրքերէն է, կարդ մը հայերէն բառերով համեմուած: Սկամպիլը առհասարակ 4 կամ 6 հոգիով հաւաքաբար կը խաղան, ուր կողմերու պարագլուխը իւրաքանչիւր ընկերոջ ամբողջ խաղը կառավարելով, խաղին ամբողջ պատասխանատուութիւնը կը ստանձնէ:

Թղթախաղին նուիրած տաղերը թէեւ նուիրականացած բովանդակութիւն մը ունին եւ իւրայատուկ ժողովրդական եղանակ մը, սակայն չաճախ ուչիմ անձերը, զայն կը համեմեն, կորսնցնողին անճնական կեանքին ակնարկութիւններով զայն քաչքչելու, ներկաները զուարճացնելու համար, զգուչանալով խորապէս չվիրաւորելէ ենթական, որովհետեւ այսպիսի պարագայի մը, կրնայ պատահիլ որ, ենթական զայրանալով ձգէ ու հեռանայ անդամ մըն ալ այդ խումբին ոեւէ անդամին հետ չխօսելու պայմանաւ:

Սկամպիլի մէջ տասնըմէկ խաղ առնուդը կը չահի: Եթէ կորսնցնողն ալ միջանկեալ խաղեր չահած է, կը նշանակէ թէ չուրջ երկու ժամ կը տեւէ մէկ խաղը, որ ինքնին ձմեռ դիշերը կը լեցնէ:

Այն որ Թղթախաղին առաջին խաղը

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Հաճի Թումիկ անծանօթ երիտասարդին նայեցաւ, զայն աչքովը վերէն վար չափեց, յետոյ խօսքը միւսներուն ուղղելով հարցուց.

— Ո՞վ է այս միւսիւն...

Միւսիւ բառը արտասանած էր ամենախորին արհամարհանքի չեչտով մը:

Սերգիս որ ոչ թէ կուսիլ՝ այլ հաչա երթալ կ'ուղէր գինեպանին հետ, հանդարտութեամբ պատասխանեց.

— Այս բարեկամները չեն դիտեր ով ըլլալս, անոնք ալ դիս քիչ մը առաջ ճանչցան, արդէն քանի մը օր է Պոլիս հասնելս... ես Գարեգինին զարմացական ընկերն եմ, այսինքն՝ այն երիտասարդին, որ անմեղ տեղը կը զրպարտուի. եկուր նստինք եւ առանց բարկութեան իրարու միտք հասկնանք:

— Այո՛, այո՛, նստէ՛ նայինք, Հաճի Թումիկ, ըսին ներկաները Սերգիսի սեղանին քով տեղ բանալով:

Գինեպանը նստաւ եւ Սերգիս կրկին իր պաշտպանողականը սկսաւ նոյն համոզիչ կերպով, որով քիչ մը առաջ խօսեր էր միւսներուն: Երբ խօսքը աւարտեց, Հաճի Թումիկին զարհաւ եւ ըսաւ.

— Ես դիտցածներս, այրի կնոջ ու Գարեգինի մասին մէկիկ–մէկիկ պատմեցի, հիմա դուն դիտցածներդ ըսէ նայինք:

Գինեպանը, ինչպէս չատկանի է, որոչ բան մը չէր դիտեր իր զոհերու մասին, միայն Ղուկաս էֆէնտիի ամբաստանութիւնը կար մէջտեղ, ուստի մէկէն չկրցաւ պատասխանել, վարանում մը ունեցաւ, ինչ որ չվրիպեցաւ ներկաներուն ուչադրութենէն, որոնցմէ մին նոյնիսկ, անհամբեր ըսաւ.

— Ինչ նայինք, Հաճի Թումիկ աղա, դուն ուրկէ՞ իմացար այդ կնոջ անբարոյական ըլլալը:

— Բերայի Աղբատախանամին մեծը, Ղուկաս էֆէնտի Կէլկիթեանը կանչեց ինծի եւ ան ըսաւ, որ ատանկ կնիկ կայ մեր թաղը, իրենք քներ, իմացեր են, պատասխանեց դինեպանը:

Այս յայտնութիւնը չզարմացուց երիտասարդը, որ արդէն Գարեգինէն իմացած էր Ղուկաս էֆէնտիի չահատակութիւնները:

Եւ ահա վիճաբանութիւնը վերսկսաւ, չատեր կ'ըսէին, որ, հարկ էր այդ Թուղթը ստորագրելէ առաջ՝ իրենք քննութիւն մը ընէին, փոխանակ միայն Ղուկաս էֆէնտիի մը խօսքով ճամբայ ելլելու, մանաւանդ որ այդ մարդը կ'երեւայ, Թէ յայտնի հակառակութիւն մը ունէր Գարեգինի դէմ, ինչպէս Սերգիս իրենց բացատրած էր. Սիմոն աղա ուժ կուտար այդ դիտողութիւններուն, կը պատմէր Սաթենիկի Թչուառ վիճակը, չարաչար աչխատութիւնը անօթի չմեռնելու համար իր եօթը տարեկան աղջկան հետ, որ նոր հիւանդութենէ ելած էր: Եւ հիմա որ այս ստորագրութիւններուն չնորհիւ՝ դինքը պիտի նեռէին ձիւն ձմեռ եղանակին, առանց մէկ փարայի, ի՞նչ պիտի ըլլար այդ Թչուառ կնոջ ու աղջկան վիճակը: Մի՞թէ մեղք չէ՞ր այսպէս հալածել անօդնական կին մը, որ յայտնապէս զոհ կ'երթար հարուստի մը անխիղճ հակառակութեան: Ի՞նչ պէտք էր իրենց, պարկեչտ գործաւորներ, ճակատներու քրտինքովը ապրող մարդեր, որ գործիք ըլլային անոր...

— Ես եթէ այս Թուղթը ստորագրած ըլլայի, եղրակացուց աստղճադործ Սիմոն, ալ դիշերը հանդիստ քուն պիտի չունենայի, կերած հացս կոկորդէս վար պիտի չերթար. խմածս հարամ պիտի ըլլար:

Այս խօսքերը խորապէս յուզեցին դինեպանը, որ Թէեւ բարեմտութեամբ եւ համոզումով գործած էր, բայց հիմա կը զղջար ըրածին: Իրաւ, պէտք էր որ ճամբ մը տեղւոյն վրայ քննութիւն մը կատարէին եւ կուրօրէն հաւատք չընծայէին Ղուկաս էֆէնտիի խօսքերուն: Հիմա մէկիկ–մէկիկ կը յիչէր իր տեսակցութենէն մինչեւ էֆէնտիի խօսքերը, որոնք աւելութեան եւ հակառակութեան դրոչմը կը կրէին: Նոյնիսկ, քիչ առաջ, երբ աստղագրութիւններով ծածկուած հանրագրութիւնները ներկայացուցեր էր Ղուկաս էֆէնտիին, վաճառականը արտակարգ ուրախութիւն մը ցոյց տուեր էր, կրկին լուտանքներ տեղացեր էր Գարեգինի հասցէին... «ան սրիկան աքսորել ալ քնել պիտի տամ՝ իշշալլահ»–ներ էր ու քաջալերելով կրկին երեք ոսկի տուեր էր Հաճի Թումիկին:

— Եթէ պարզապէս մեր աղէկութեան համար այդ կնոջ եռեւէն ինկած է, կը մտածէր գինեպանը, ինչո՞ւ համար այդքան կիրքով կը խօսէր երիտասարդին մասին, յետոյ ինչո՞ւ այդպէս աստղերէն կը վարձատրէր գինքը:

Ի՞նչ պէտք ունէր զրպանէն դրամ ծախսելու հեռաւոր Թաղէ մը անբարոյական կին մը առնէն վտարելու համար:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

կը չահի սա նախերգանքը կ'երգէ (Թըրքերէն)։

Սրճարանները կ'ըլլան լուեր
Մեր խաղը եղաւ մէկ
Օրօր աղուորս օրօր։

Այսինքն, մենք խաղ մը չահեցանք, դուք քնացէք։

Իսկ երկրորդ խաղը չահելով կ'երգեն։

Զորերուն մէջ կ'ըլլայ աղուէս
Մեր խաղն եղաւ երկու
Օրօր աղուորս օրօր։

Երրորդ խաղը չահելէ վերջ։

Սրճարաններ գաւաններ կան
Մեր խաղը եղաւ երեք
Օրօր աղուորս օրօր։

Հոս սրճարան ըսելով, պէտք է հասկնալ խաղացողներու հաւաքոյթը, իսկ գաւանը զործածուած է խաղ չգիտցողներու հասկնալի։ Աղուէս բառով, ըսել կ'ուզեն թէ դիմացինները առանց վարպետութեան խաղ առնել կ'ուզեն։ Լուր ըսելով, աննշան խաղացողներ էք ըսել կ'ուզուի։ Երգին մէջ ամէն բառ իւրայատուկ կճող ակնարկութեամբ ըսուած է։

Վեցերորդ եւ եօթներորդ խաղը չահելէ վերջ։

Վեց եօթը խաղ ունեցանիք
Օրօր անզգամս օրօր
Մէջերնիս հօրեղբայրը կայ
Օրօր կտրիճս օրօր։
Խաղցնելիք մենիք արջ ունիինք
Օրօր անզգամս օրօր
Ասոնք խաղի վարպետներն են
Թօթվեցէք հա թօթվեցէք
Խակ տանձի մը պէս փեթթեցէք։

Իններորդ եւ տասներորդ խաղին վերջաւորութեան մօտեցած ըլլալով կ'երգեն։

Մնաք բարով
Մնաք բարով
Աղօքի ատեն մեզ մի մոռնաք
Խաղի վերջին կը տեսնուինք
Թո՛ւ խայտառակներ
Դարմաք սեւերես։

ՍԻՆԱՆ ԹԱՆՏՐԵԱՆ

ԼՐԱՏՈՒ ԱՐՈՒԵՍՏԻ

Կանոնց կօչիկի ծանօթ արուեստագէտ՝ Սարգիս Տէր-Պալեան, որ քանիցս մըրցումներ չահած է եւ արժանացած առաջին կարգի մէջազգային եւ Ֆրանսական չքնաշներու, վերամուտէն ի վեր, կըրթական նախարարութեան կողմէ թեքնիք դասատնդումի խորհրդատու նշանակուած է։ 1971 Փետրուար 13ին ալ ակադեմական Փալմերու կարգի սպայի տիտղոսին արժանացած է։

ՉԵՌՔԷ ՉԵՌՔ ԱՆՅԱՅ ԳԻՐՔԵՐ

«Վաւ խնամով պահեցէք եւ կարդացէք, զի գիրքն մարդոյ հոգի է եւ կեանք։ Իմ դատաստանն, թէ գրեանքս չէին՝ ևս աշխարհս ամէն ի կռապաշտութիւն անկանէր»։

1413,
Յիշատակարանն Կարապետ գրչի։

Նկարագարդ մագաղաթէ գիրք մը կը դտնուի Երեւանի Մատենադարանին մէջ, որ կը կրէ 311 թիւը։ Գիրքը գրուած է ձեռքով, 1066ին, Սեբաստիա։

Գրիչն ու նկարիչն է Գրիգոր Ակռեցի, որ իր յիշատակարանին վկայութեամբ՝ Աբեւելեան Հայաստանէն, «Ա-րարատեան լեռներէն եւ դիւղէն, որ կը կոչուի Ակռոի, հողմի բերնին սահելով», (քանի որ այդ ժամանակ «կը նուաձէր հայ ազգը եւ հալածական էր Իսրայէլ-ցիներու նման») պանդուխտ երթալով հասած է Սեբաստիա։ Հոն է, որ գրած է եւ նկարած է իր գիրքը։

Ձեռքէ ձեռք անցնելով, Ժ-ր. դարուն գիրքը հասած է բանաստեղծ Ներսէս Շնորհալիի ձեռքը, որ կաթողիկոս էր Կիլիկիոյ մէջ։ Այս վերջինը, իր կարգին, գայն նուիրած է իր եղբօրորդիին Գրիգոր Սպիրատի, որ եպիսկոպոս էր եւ աւելի չատ ծանօթ՝ Տէր Գրիգորիս անուանով։

Այս վերջինը գիրքը չքեղ կերպով նոյոգած է «դուրսի կողմէ... (զարդարելով) դեղեցիկ մեռաքսներով եւ պատուական ակնեղէնով, մեծապէն զոհարով ընդելուզուած»։ Ապա մատեանը դնելով «ոսկեկազմ տուփի մէջ», իր կարգին գայն կը նուիրէ Կիլիկիոյ Լամբրոնի եւ Պապերոնի Հեթումեան տան իշխան Բակուրանի ու անոր կնոջ՝ Թագուհիի, որ իր քոյրն էր։

Բակուրի իշխանի մահէն ետք գիրքը վերստին կ'իյնայ Տէր Գրիգորիսի ձեռքը, որ գայն կը պահէ Հռոմկլայի կաթողիկոսարանին մէջ, ուր չքեղ եւ թանկագին կազմ ունեցող գիրքը մեծ դեր խաղացած է կռիւներու ընթացքին եւ միշտ յիշատակուած է պատմութեան մէջ։ Այս տեղեկութիւնները կը հաղորդէ դէպքերու ականատես Սմբատ սպարապետ իր մատեանին մէջ։

Ըստ այդ վկայութեան, եդիպտական Մամլուքներու ասպատակութիւններու ժամանակ, Մեծապոծ կոչուած Յովհաննէս կաթողիկոս հալեցնել տուած է իր նախնիքներուն՝ Պահլաւուններու չինած եկեղեցական ոսկեձոյլ սրբութիւնները, հանած է անոնց վրայի թանկագին քարերն ու մարգարիտները եւ ապա ծախու հանած է զանոնք, որպէսզի այդ դուրմարով ամրացնէ Հռոմկլայի աթոռանիստ դղեակը։

Սմբատ պատմագիր կ'աւելցնէ ապա, թէ Յովհաննէս նաեւ «քանդեց Տէր Գրիգորիսի գիրքին ոսկեկազմ տուփը, որ (զարդարուած էր) ակներով եւ մարգարիտով», նոյն նպատակով։

Վասիլ իշխանին հրաւիրուածները կը ղբօսնէին։ Փէր եւ Էլէնա քով քովի նըստած էին, դրեթէ սեղանին ծայրը, լուռ ու մունջ, վարդավեռ ժպիտ մը պահելով իրենց դէմքին վրայ։

Փեթրօ կը զդար թէ բոլոր այդ հաւաքոյթին կեդրոնը ինք էր, եւ սիկա կ'ուրախացնէր ու կը նեղէր զինքը միանգամայն։

Ցանկարծ ձայն մը, ծանօթ ձայն մը երկրորդ անգամ ըլլալով կը խօսի իրեն, բայց Փեթրօ այնքան մտազբաղ է որ իրեն ըսուածը չի հասկնար։

— *Կը հարցնեմ քեզի, ե՞րբ առաջար Պոլբոնաքիի վերջին նամակը, ըսաւ երրորդ անգամ ըլլալով Վասիլի իշխան։ Բայց որքան մտազբաղ ես, սիրելիս։*

Վասիլի իշխան ժպտեցաւ, եւ Փեթրօ տեսաւ որ ամէն ոք կը ժպտէր իրենց, իրեն եւ Էլէնային։

— *Ի՛ ուրեմն, քանի որ ամէնքդ ալ դիտէք, ըսաւ ինքնիրեն, իրա՛ւ է։ Եւ ինք ալ ժպտեցաւ իր տղայական ժպիտով, եւ Էլէնա ալ ժպտեցաւ։*

— *Բայց պիտի ըսե՞ս, թէ ե՞րբ առաջար այդ նամակը։ Օլմուցէ՞ն ղրկուած էր, կրկնեց Վասիլի իշխան։*

— *Այո, Օլմուցէն, պատասխանեց Փեթրօ հառաչելով։*

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(126 – Շար.)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԴԱՏԸ ՎԵՆԵՏԻԿԻ ՄԷՋ

Վենետիկ (Յառաջ).— Փետրուար 20-21ին Վենետիկի մէջ տեղի ունեցաւ սեմինար մը նուիրուած Հայ Դատին։ Ձեռնարկին կազմակերպիչն էր Եւրոպայի Հայ Ուսանողական Միութիւնը որ յաջողած էր քով քովի բերել Միութեան անդամ եւ ոչ-անդամ բազմաթիւ ուսանողներ որ ցրուած են Եւրոպայի դանդաղան քաղաքներուն մէջ։

Մասնակցողները չուրջ 50 հոգի էին — բաւական բարձր թիւ մը, եթէ նկատի առնենք ձեռնարկին զաղափարական իմաստը — եւ եկած էին բացի Իտալիոյ դանդաղան քաղաքներէն՝ Վենետիկ, Միլանօ Փատմա, Փատովա, Հռոմ, նաեւ Ֆրանսայէն՝ Փարիզ եւ Լիոն ու Գերմանիայէն՝ Միւնիխ, Պերլին։

Ցառաջ գնահատանքի արժանի է Ե. Հ. Ո. Մ.ի Միւնիխի մասնաճիւղը, որ չնայած թէ ոչ իսկ տարուան մը կեանք ունի, վարչական կազմի անսպառ եռանդին ու զոհաբերութեան շնորհիւ, յաջողած էր իր անդամներուն զրեթէ երկու երրորդը Վենետիկ զրկել։

Սեմինարի պաշտօնական բացումէն եռք, Շաբաթ առաւօտ, սկսան դասախօսութիւնները ու վիճաբանութիւնները։ Նիւթերը հետեւեալներն էին՝ Ա) Հայկ. Հարցը սկիզբէն մինչեւ 1923, Բ) Հայկ. Հարցը 1923էն մինչեւ այսօր, Գ) Քրտական հարցը, Դ) Հայաստանի ներքին սահմաններու հարցը, Ե) Հայ Դատը այսօր։

Իւրաքանչիւր դեկուցումէ եռք՝ տեղի ունեցան հարցումներ ու վիճաբանութիւններ, իսկ վերջին նիստը յատկացուած էր ընդհանուր վիճաբանութեան Հայ դատի մասին՝ անցեալ, ներկայ, ապագայ։

Այս առթիւ չուրջ քսան հոգի խօսք առնելով իրենց կարծիքները պարզեցին մեր ներկայ կացութեան ու անկէ թեւլաղրուող պահանջներու մասին։

Դիտելի կէտ մըն է որ յիսունէ աւելի երիտասարդներուն մէջէն որ հոն հաւաքուած էին — ամէնքն ալ տարբեր դաստիարակութեան ու մտքի տէր մարդիկ — մէկը նոյնիսկ չգտնուեցաւ որ ժխտէր Հայ Դատի մը գոյութիւնը, կամ անլուծելի ու ժամանակավրէպ համարէր զայն։

Ասիկա չատ դրական երեւոյթ մըն է։ դուցէ սեմինարի ամենամեծ յաջողութիւնը։ Տղաքը ոչ միայն լռելեայն ընդունեցան Հայ Դատի մը գոյութիւնը, այլեւ սկսան մտածել անոր լուծման կարելիութիւններու մասին։

Ի հարկէ տակաւին վաղահաս է վերջնական որոշում մը տալու համար։ Այժմ մեզի հետաքրքրողը այն է որ Եւրոպա-Հայ ուսանողութեան մէջ առաջ եկած ինքնաճանաչումի այն հոսանքը, որ ծնունդ առաւ ԵՀՈՄի հիմնադրութեամբ, հիմա սկսեր է արդէն իր պտուղները տալ։

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՄԱՍՄԵԱՅԻ ՄԱՐՄԱՐԸ

Կիրովականի գեղատեսիլ լեռներէն է Մասմեայ, ծովի մակերեսէն 3·015 մեթր բարձր։

Երկրաբանները, որոնց մեծ մասը երիտասարդներ են, կարծիքներ կը փոխանակեն մարմարին տեսակներուն եւ անոնց յատկութիւններուն մասին, իսկ ուրիշներ կը մտաբերեն չրջանի կռիւները 1918 Մայիս 26ին, Հայերու եւ Թուրքերու միջեւ, այս լերան սիրապետութեան համար։

Հայաստանի Հանրապետութիւնը յաջողեցաւ իր սահմաններուն մէջ պահել Մասմեայը, մարմարի հանքի այս հարուստ լեռը։

Երկրաբանները համոզուած էին, որ հոն մարմարի հանքեր կան, որովհետեւ այդ վայրին մէջ կային կրաքարի եւ այլ նիւթերու չերտեր։ Որոշ ժամանակ անցընելէ եռք, վերջապէս, երկրաբանները մարմարի հանքեր գտան Մասմեայի հիւսիս – արեւմուտքը, ծովի մակերեսէն 1·250 մեթր բարձրութեան վրայ։

Շրջանի մարմարը իր գոյնով եւ որակով կը չիշեցնէ իտալական Քարարի ծանօթ մարմարահանքը։ Մասմեայինը ունի երեք գոյն՝ վարդագոյն, գորշ եւ սպիտակ։ Կը դերակչռէ սպիտակը՝ որոշ տեղեր սաթի նրբերանգներով։ Մասմեայի մարմարը չատ դիմացկուն է։ Սառնամանիքի ժամանակ չի քայքայուիր, բայց օդին աննշան խոնաւութիւն կ'ունենայ, կրնայ դար մը անփոփոխ մնալ։ Զայն կարելի է օգտագործել ճարտարապետական բարդ չէնքերու եւ քանդակներու մէջ, ինչպէս նաեւ կառոյցներու ներսի մասերը երեսապատելու, էլեկտրական տախտակներ եւ յուչանուէրներ պատրաստելու համար։ Անոր փոչիէն եւ կորոններէն կարելի է պատրաստել խճանկարի սալեր։

Տակաւին աշխատանքները չեն վերջացած, դեռ սկիզբն ենք։ չատ մը մտքեր աւելի դգացումի արդիւնք են քան տրամաբանութեան։ Ոմանք ալ բաւարար կերպով ծանօթ չեն Հայութեան ներկայ վիճակին։ ուրիշներ հայկական բարձրաւանդակին վրայ հակամարտ չահեր ունեցող Պետութիւններու քաղաքական, ընկերային ու զինուորական դրութեան իրազեկ չեն։

Այս թերիները ժամանակով, կամաց-կամաց պիտի վերնան, պէտք է վերնան, որքան չուտ այնքան լաւ։

Ինչ որ սակայն արդէն նուաճում մըն է՝ հայ երիտասարդութեան հետաքրքրութիւնն է Հայ Դատի հանդէպ։ Վստահ կրնանք ըլլալ որ եթէ այս չարժումը շարունակուի՝ հետաքրքրութիւնն ալ պիտի դառնայ կամք եւ յարատեւ աշխատանք։

Ս. Ծ.

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ
26, Rue Troyon — 92 - SEVRES — Tél. : 027-18-28

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կը ներկայացուին

1· *ԱԽԱՐԱՑՐԻ ԴԻՒՑԱՉՆԵՐԸ*, պատմական տրամ մէկ արար
2. FETE AU MANOIR, opérette en un acte
3· *ՍԱՏԱՆԱՆ ԳՈՐԾԻ ՎՐԱՑ*, զաւեշտ մէկ արար

Կիրակի 14 Մարտ 1971, ժամը 16,30ին

Մուտք 5 ֆրանք
Տոմսերը տեղւոյն վրայ

ՆՈՒԷՐ

Փիւժէ սիւռ Արժանսէն, *Տէր եւ Տիկին Յովհաննէս Կիրակոսեան իրենց զաքանչին Նեմպար Նազարեանի (Վանեցի) մահուան առթիւ (Քալիֆորնիա), փոխան հոգեհանդիստի կը նուիրեն.—*

100 ֆր· *Ա.Յ.Ճ.Մ.Ը «Յառաջ» վարժարանին,*

100 ֆր· *Կապ· Խաչին:*

100 ֆր· *Հ· Յ· Դ· վէթերաններու Ֆոնտին:*

300 ֆր· *Ալֆորվիլի Մշակոյթի Տան (ստանալ «Յառաջ»էն), եւ*

100 ֆր· *«Յառաջ»ին:*

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑ ՄԱՋի Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ իր անդամները Շաբաթ 13 Մարտ ժամը 3,30ին Մշակոյթի Տան Միութեան դրասենեակին մէջ՝ 17 Ռիւ Պլէօ:

ԾԱԽՈՒ Է

Հող մը, Անկէն–Տէօյ լա Պառ (25 Ավենիւ Ժան Մերմոզ) 540 քառ· մեթր:

×

Յարկաբաժին մը, կահաւորուած, բոլոր յարմարութիւններով, հեռաձայն, երեք սենեակ, խոհանոց, վիտ–օտիւռ, Վիլժուիֆի նոր թաղին մէջ:

Հեռաձայնել՝ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ 231–23–36:

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաճեռնութեամբ Հարաւ· Ֆրանսայի Ազգ· Վարչութեան, սինեմա Ֆափիթոլի մէջ:

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍՓԱՏՈՑ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանուցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ընթացքին ամէն Հորեքշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը վատարուի Արեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հսկումի արարողութիւն: Կը հրաւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց:

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Յովհ· Զալըքեանի արկածալի մահուան առթիւ տարեց դաշնակցական մը 50 ֆր· կը նուիրէ Տէսինի Եղեռնի յուշարձանին, փոխան ծաղկեպսակի: (Ստանալ «Յառաջ»էն) եւ 10 ֆր· «Յառաջ»ին:

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը: Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ հետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ' Պաղիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ· Թիւֆէկճեանի մօտ:

Ճաշադին.— 15 ֆր· ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ:

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս· ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հսկում»ի արարողութիւն Ս· Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ:

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԷՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիր՝ բարոյական եւ նիւթական: 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

ԸՆԴՀ· ԺՈՂՈՎ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Վալանսի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը իր երկու տարուան նստաշրջանը աւարտած ըլլալով, կը հրաւիրէ Վալանսի Հայ Առաք· եկեղեցւոյ անդամները ընդհ· ժողովի, ունկնդրելու Միութեան գործունէութեան նիւթական եւ բարոյական զեկուցումները եւ ընտրելու նոր հոգաբարձութիւնը:

Ընդհ· ժողովը տեղի կ'ունենայ Մարտ 19 Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 8,30ին, Հ· Բ· Ը· Միութեան Ե· Հիւսիսեան սրահին մէջ (6, Ռիւ Ֆալանթին):

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹ ՏԱՆ

Պր· Յարութիւն Տամլամեան 100 ֆր· կը նուիրէ Մշակոյթի Տան, առ ի պնդհատուածիւն:

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

Անիէռ – Պ· Քոլոմպի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը: Մանրամասնութիւնները յաջորդիւ:

ԿՈՒԶՈՒԻ

Ouvrières - mécaniciennes pour atelier. Travail assuré toute l'année.

S'adresser : REFLETS DE PARIS
102, Rue d'Aboukir, Paris (2e).

ԸՆԴՀ· ԺՈՂՈՎ ԵՒ ԿՈՉ ԹԵԿՆԱԾՈՒՆԵՐՈՒՆ

Փարիզի Աղքատախնամ Ընկերակցութեան ընդհ· ժողովը տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի ՄԱՐՏ 25ին ժամը 20,30ին, 77 Ռիւ Լաֆայէթ Փարիզ:

Կանոնադրի Թիւ 5 յօդուածին համաձայն վարչութեան մէկ երրորդը նոյն դէպի ըլլալով, Ընկերակցութիւնը կոչ կ'ընէ իր անդամներէն անոնց, որոնք կը փափաքին մասնակցիլ վարչութեան:

Թեկնածուները պարտին Աղքատախնամ դրասենեակը դիմել ամէնէն ուշը Մարտ 11ին:

Առ այդ, փափաքողները պէտք է ընթեռնլի կերպով գրեն, տալով իրենց անունը, մականունը եւ հասցէն:

Թեկնածու կրնան ըլլալ միայն այն անդամները, որոնք իրենց անդամավճարները կանոնաւորապէս վճարած են երեք տարիէ ի վեր:

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

1·— *Յարութիւն եւ Քրիստափոր Պարսամեան ու Քրիստափորի որդին՝ Վրէժ, աքսորուած՝ Տրապիզոնէն:*

2·— *Միհրան եւ Արշալոյս Ղումբեան, աքսորուած՝ Տրապիզոնէն, եւ իրենց երկու մանչ զաւակները· մին՝ Արամայիս:*

3·— *Յովհաննէս եւ Վաւվաւ Ժամկոչեան եւ իրենց երկու մանչ զաւակները· մէկուն անունը՝ Գրիգոր:*

Գիտցողներէն կը խնդրուի՝ յայտնել «Յառաջ»ին, Վ· Մ· սկզբնատառերով:

ՏԱՐԵԿԱՆ ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾ

Իզմիրի եւ չրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կէսօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Ռիւ ժան Կուժոն Փարիզ 8րդ:

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԷՏԷԵԱՆ
ՍՕՍԻ պարախումբ
Մենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան
ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ նուագախումբ
Գեղարուեստական ընտիր բաժին:
Հարուստ պիւֆէ իզմիրեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած:

Մուտք 15 ֆրանք

Ուսանողներու մասնաւոր դին
Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամներուն մօտ:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մասնաճիւղի տարեկան դաշտահանդէսը՝ Համբարձման տօնին 20 Մայիս:

×

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի «Ասուլիս–Ճաշ»ը Մարտ 27ին:

×

Հայ Կարմիր Խաչի տարեկան ցերեկոյթ–պարահանդէսը 21 Մարտ:

ԲՆ

A votre service
tous les services de la

banque nationale de Paris

présente dans le monde entier

ԽՉՏՉՐԵԱՆ

Էջմիածնի եւ վարդանի մետալիոն ստեղծագործը

ԳԻՆ 400 ՖՐԱՆՔ

Եւ ընդհանրապէս, գոհարեղէնի որեւէ գնումի մը համար ձեր տրամադրութեան տակ է

EDOUARD KHEDERIAN
66, Rue Lafayette,
PARIS (9e)
Tél. : PRO. 11-63

40 ՏԱՐԻՆԵՐՈՒ ՓՈՐՁԱՌՈՒԹԻԻՆ

ԽՉՏՉՐԵԱՆ

ՀԱՅՐԱՍՏԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը 0,50

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
9
ՄԱՐՏ
MARDI
9 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12059

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.059

ԻՐ ՄՕՏԻՒԸ

ՁԱՅՆ ՀԱՅՐԵՆԵԱՑ (*)

Ցեղափոխական Դաշնակցութիւնը կոչնցուց իր մարտական սերունդին ամէնէն հուժկու դէմքերէն մէկը:

Երեք տասերու մէջ խտացած անունն էր՝ Դրօ, առանց որեւէ ածականի, կ'ամփոփէ փառաւոր անցեալ մը: Ինչպէս երբ կ'ըսենք Սերոբ, Գէորգ Զաւարշ, Անդրանիկ, Մուրատ, Սեպուհ, Արամ, Իշխան, Րուբէն կամ Նիկոլ:

Այսպէ՞ս է մեր պատմութիւնը:

Անհամար մեծ ու փոքր դէմքեր, բազմաստակ «անձինք նուիրեալք», մեր ազատագրական պայքարին զանազան դրւխները կը բանան կրճատ այլ խօսուն անուններով: Կը կազմեն խորհրդանշանները՝ քաջութեան, հայրենասիրութեան, անձնուիրութեան եւ հաւատարմութեան:

Այս հոյակապ դէմքերը չախչախիչ մեծամասնութեամբ կրակը նետուած են չատ կանուխէն: Եւ ինքնաբերաբար:

Անոնք իրենց առաջին դասերը կ'առնէին ոչ թէ դպրոցէն, այլ կեանքէն: Հայաստանի լեռներէն, դաշտերէն ու դեռերէն, կամ եռուն քաղաքներու ժխորէն:

Եւ մէկուն օրինակը, կամ անոր հետ կապուած դէպք մը կը դառնար ազդակ նշան, կենդանի պատգամ՝ մխրճին հա մար:

Դրօն է որ կը պատմէ, Կովկասի մէջ կազմակերպուած դիմադրական պայքարին առթիւ.

— « Պատանիներ էինք: Ցեղափոխական ներշնչման գլխաւոր աղբիւրներից մէկն էր այդ օրերուն Անդրանիկի հերոսական կռիւը: Երբ Անդրանիկը մի բանի հարիւր կտրիճներով կուրծք էր տալիս տաճկական բանակներին եւ բռտական աշիրէթներին, յանուն հայ ժողովուրդի պատիւն ու ազատութեան, մենք նոյնպէս կուրծք կրտանք ցարական կառավարութեան եւ մեր արիւնը կը թափենք յանուն հայ ժողովրդի իրաւունքներուն »:

Այս ազդանշանը կը տարածուի բերնէ բերան, կազմակերպելու համար ինքնապաշտպանութեան պայքարը՝ Կովկասի մէջ, երեսանէն մինչեւ Բագու:

Ի բնէ կորիճ եւ սրատես, Դրօ անմիջապէս ուշադրութիւն կը դրաւէ իր յանդգնութեամբ:

Շատ չանցած, 1905 Մայիս 11ին, ամբողջ Կովկասը կը սարսի, երբ քսանամեայ պատանին հրաշագործ ռումբը կ'արձակէ, փոշիացնելով Բագուի հրէշը, նահանգապետ Նակաշիձէն, բուն կազմակերպիչը հայ-թաթարական ընդհարումներու:

Ապարէզը բացուած էր արդէն, լեռ ու ձոր կարելու համար ազատագրութեան ճամբուն վրայ, մինչեւ կամաւոր բանակի չարժումը, Վանի դրաւումը եւ հայ Աբարանի հերոսամարտը:

Ընդհանրական Ակադեմիա մտած չէր Դրօն, բայց երբ խօսէր ռազմական հարցերու մասին, ունկնդիրը կը զարմանար իր բնածին ուշիմութեան եւ եփուն տեսակէտներուն վրայ: «Աչք» ունէր նոյնպէս, երբ ռազմականին հետ քաղաքական իրավիճակը մրն ալ յուզուէր:

Մշտնջենական չարժում էր, եւ խանդավառութեան, աշխուժացման կայծեր կը ցանէր իր ճամբուն վրայ: Ոչ միայն երիտասարդութեան չրջանին, այլեւ սա վերջին տարիներուն, երբ տարիքի բեռը եւ ծանրակշիռ հոգեր կը ճնշէին իր վրայ:

Ռազմիկի ոգին այնքան արմատացած էր իր մէջ որ, երբ անողոք հիւանդութիւն մը պարբերաբար տապնապներ կը պատճառէր, կը տակար նոյն սկեպտիկ ժպիտով:

Տարի մը Փարիզ կը գտնուէր (1933) եւ պատահեցաւ որ բանախօսելու հրաւիրուի, տօնական առիթով մը:

Ո՛րքան գառնութիւն կը ծորէր իր նախատանէն.

— Ի՛նչ օրերու հասեր ենք որ պիտի ստիպուի... Որքան արի եւ յանդուգն՝ մարտական ճակատի վրայ, մեր սիրելի Դրօն նոյն — քան արիւն էր եւ տակուն՝ քաղաքական խնդիրներ հետապնդած առեն:

Ռազմիկը հարկադրուեցաւ դիւանա — դէտի գեր կատարել գեռ երեսունէն: Եւ, աւելի քան երեսուն տարիէ ի վեր այդ ապերախտ աշխատանքին լծուած էր արտասհմանի մէջ, հակառակ իր խառնուածքին:

Խորապէս կ'ըմբռնէր թէ տարբական պայման է ներկայ ըլլալ ամէն տեղ: Եթէ ոչ բարիքներ ապահովելու, գոնէ չարիքները խափանելու համար:

Դաշնակցութիւնը ամէն բանէ առաջ գործի կուսակցութիւն է: Ուրեմն, իր աչքն ու ականջը սուր պիտի պահէ, որեւէ անցուդարձի հանդէպ:

Կը պատահին դէպքեր որոնք սերտ կապ ունին Հայկական Դատին կամ ցիրուցան բազմութեանց ապահովութեան հետ:

Կը ներկայանան պարագաներ ուր բարեկամն անդամ կրնայ դաւել, եթէ իր դիմացը չգտնէ ընդդիմադիր եւ չարժուն ուժ մը՝ իրրեւ արթուն պահակ:

Ոչ միայն Հայաստանի, այլեւ արտասահմանի մէջ չրջապատուած ենք այլազան դրացիներով որոնք անընդհատ կը գործեն, նուաճումներ կատարելու համար, ի վնաս անճարին եւ բացակային:

Երէկ՝ մարտական բազուկն էր որ կարգի կը հրաւիրէր զանոնք: Այսօր՝ քաղաքական միտքը պիտի գործէ, ելքեր գըտնելու համար:

Այս բոլոր պարագաներուն մէջ, երբ Դրօն էր Դաշնակցութեան ներկայացուցիչը, տեսակէտները կը պարզէր նոյն չառաչուն ուժգնութեամբ, ինչպէս զընդակ մը արձակած առեն:

Ոչ միայն դրացիներուն, այլեւ անոնց հովանաւորներուն հետ խօսելու եղանակ մը ունէր որ մտածել կուտար: Ամէն պարագայի մէջ, համարում կը ներչնչէր:

Երկրորդ Աշխարհամարտէն ետք, փոքրոզի մարդիկ, դոյնդոյն դիմակաւորներ փորձեցին մուր քսել իր ճակտին, մերձեցման փորձի մը առթիւ որ ամէն բանէ առաջ կը բխէր զուտ ազգային մտահոգութիւններէ:

Օրուան հարցն էր, — ի՞նչպէս ընել որ Եւրոպայի հայ գաղութները եւ մեր անճար հայրենիքը ոտքի տակ չերթան, նախայարձակին սանձակոտոր արչաւանքին առջեւ:

Դրօ իր ամբողջ անցեալն ու հմայքը դրած էր նժարին մէջ, այդ եղերական օրերուն: Ոչ թէ անմիջական պատրանքներ անուշանելով, այլ նախատեսելով բացակայութեան ահաւոր վտանգները:

Անշուշտ իրեն համար տառապանք էր այդ պարտականութիւնը:

Եւ սակայն կատարեց նոյն պայծառամտութեամբ, ճակատաբաց ու վճռական: Միշտ յիշեցնելով, արիաբար, թէ իր ներկայացուցած ժողովուրդը ոչ փորձանիւթ է, ոչ ալ ամբոխ:

Վերջին տարիներու ընթացքին, երբ Արեւմուտքը չէշտակի դիրք բռնած էր, յանուն ազատութեան եւ ինքնորոշման իրաւունքի, Դրօ նոյն հետեւողականութեամբ կը հետապնդէր հայկական պահանջները:

Գիտնալով հանդերձ որ պարագաները բոլորովին աննպաստ են մեզի համար, կարելին կը փորձէր, որպէսզի բարեկամն ու թշնամին, դրացիներն ու աշխարհականները չխախտեն կատարուած նուաճումները:

Ի ծնէ առաջնորդն էր, թէ՛ պատերազմի եւ թէ՛ խաղաղութեան առեն:

Երբ կը սկսէր խօսիլ, հեռանկարն էր որ կը պարզուէր աչքերուդ առջեւ:

Աբարաի լանջերուն վրայ հասունցած Դրօն էր: Իսկ եւ իսկ «Զայն հայրենեաց»: Մաքով, սրտով եւ բազուկով:

Մչակուած, կոճկուած հայերէն մը չունէր: Բայց գիտէր բառերը իրենց տեղը դնել առանց ճարտասանական ձեւեր փորձելու: Եւ նախադասութիւնները իրար կը լրացնէին կուռ տրամաբանութեամբ:

Ընդդիմութեան մը հանդիպած առեն ալ, կը չանար պահել հաւասարակշռութիւնը, ի վերջոյ ելք մը գտնելու համար:

Աբեւելեան թէ արեւմտեան Հայաստանը, մինչեւ անդամ ամբողջ Կովկասը բաց դիրքեր էին իրեն համար, ռազմադիտական դիրքեր որոնցմով ճրագիրները որոճալու համար

Հայաստանի եւ դրացի երկիրներու աչխարհաքաղաքական տարբերութիւնները, հակառակորդին ռազմագիտական առաւելութիւնները, յանդուգն մտածումներ կը թելադրէին իրեն, ինչպէս Րուբէնի: Եւ ելքեր կը փնտռէր ու կը գտնէր, առանց ակադեմական հատորներ պրպտելու:

Հայոց պատմութիւն եւ աչխարհագրութիւն, — այդքանը կը բաւէր, փրկութեան ճամբան գտնելու համար:

Մնացեալը արտաքսութեան, քաջութեան եւ յարատեւութեան խնդիր էր:

Մեր Ֆեսայիները դիրքերէն չտորմէ — ցան հայրենիք փրկելու կամ կերտելու պաղտնիքը: Ոչ ալ թուրքակարար իւրացուցին օտարին դիտելիքները:

Հայրենիքի ձայնը, անոր տառապանքն ու երկունքը ամբողջ ակադեմիա մը կը կազմէին իրենց համար:

Դրօները մնացին անպարտելի, վասնզի հայրենիքի ազատութեան դաղափարը հոգեչահ քարոզ չէր իրենց համար, այլ միտք եւ ոսկոր: Կամք եւ աչխատանք: Անձնուիրութիւն եւ հաւատարմութիւն:

Պատմական չարականապիրը չատ քիչ բան դիտէր բուն անձնապահութեան մասին, երբ կ'երդէր «Անձինք նուիրեալք»ը:

Մեր ժամանակակից պատմութիւնը ստեղծեց նուիրեալներու սերունդ մը, որ լեռ ու ձոր կը թնդացնէր տարիներով, յանուն ազատութեան եւ խաղաղութեան:

Այսօր տակաւին դէմքեր մնացած են արիներու այդ սքանչելի փաղանդէն որ իր բազուկով ճեղքեց հայ ժողովուրդին լայն ու խաւարման մչուշը:

Ուրիչ ոեւէ ժողովուրդի քաջերը պիտի չկրնային աւելին կատարել, տուեալ պայմաններուն մէջ:

Եւ այսօր, յարդանքի երեկոյ մը սաքելով ողբացեալ Դրօյի յիչատակին, մենք ոգեկոչած կ'ըլլանք միւս անհամար քաջերը, յայտնի թէ անյայտ Ֆեսայիները, որոնք ուժասպառ ինկան մխեղմոյն ճամբուն վրայ:

Այդ խոնարհներէն մէկն ալ՝ Սասունցի Մուչեղը, որ անհետացաւ Դրոյէն քանի մը չաբաթ մը եառքը:

Ոգեկոչել անոնց յիչատակը օտարութեան մէջ, կը նչանակէ սերունդէ սերունդ փոխանցել ազգմիկներուն եւ նահատակներուն պատգամը, — Միացեալ Հայաստան՝ միացեալ Հայութեամբ:

Անոնց աչքերը փակուած են, բայց ոդին կը լուսաւորէ մեր ճամբան, իրրեւ անընդհատ «Զայն հայրենեաց»:

Անոնց կեանքն ու գործը կենդանի դասընթացք մը կը կազմեն, պատմութեան խմաստը սերտելու եւ լայնօրէն ըմբռնելու համար:

Անոնք իրենց երիտասարդ արեւը գոհեցին, որպէսզի յաջորդ սերունդները փըլլուին բռնակալներու հալածանքի, ջարդի եւ գերութեան մղձաւանջին:

Ազատ երիտասարդութեան կ'իյնայ չարունակել ճամբան, համաձայն նոր պահանջներու:

Մարտ 1956 Շ.

(*) Դրոյի մահուան 15րդ տարեդարձին ի յիչատակ (9 Մարտ 1956):

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՀՐԱԴԱԴԱՐԸ ՁԵՐԿԱՐՍՁԳՈՒԻՐ

ՍԱՏԱԹԻ ՃԱՌԸ

Եղիպտոս մերժեց վերանորոգել հրաղաղարը, որ, ինչպէս ծանօթ է, վերջ կը գտնէր Կիրակի Մարտ 7ին:

Եղիպտոսի նախագահը՝ Անուար էլ Սատաթ, հակառակ բոլոր նախատեսութիւններուն, ճառի մը ընթացքին յայտարարեց, թէ «Գահիրէ պիտի չերկարաձգէ հրադադարը», թէեւ, համաձայն նախագահին, ասիկա չի նչանակեր, թէ վերջ պիտի գտնէ քաղաքական դործունէութիւնը եւ այլեւս «խօսքը պիտի տրուի հրանօթներուն»:

Գահիրէ դնահատելով հանդերձ ՄԱԿի ընդհ. քարտուղարին կոչը՝ հրաժարելու կռիւներու վերսկսումէ, չի կրնար վերանորոգել հրադադարը: Չի կրնար նոյնպէս խոստանալ, որ պիտի չկրակէ: Միեւնոյն ժամանակ քաղաքական աչխատանքը կըրնայ չարունակուիլ: Գահիրէ պարզապէս նկատի պիտի առնէ իրադարձութիւնները եւ ըստ այնմ պիտի որոչէ իր ընելիքը՝ «ուզած պահուն եւ ընտրած վայրին մէջ»:

Անուար էլ Սատաթ յայտարարեց նաեւ, թէ անցեալ երկուչաբթի դաղտնի այցելութիւն մը տուած է Մոսկուա՝ քննելու համար կացութիւնը իր այժմու վիճակին մէջ, խորհրդային վարիչներու հետ: «Բոլորովին զոհ եմ խօսակցութիւններէս եւ համոզուած եմ, որ —Խորհ. Միութիւնը անվերապահ կերպով զօրավիգ կը կենայ մեր արդար դատին»:

Եղիպտոսի նախագահը կը պահանջէ Ուաչինկթընէ, որ կատարէ իր պարտականութիւնը եւ յարգէ իր պարտաւորութիւնները: Ուաչինկթըն անցեալ ամիս խոստացած էր դէմ դնել Հոդերու բռնի դրաւման եւ կցման դաղափարին: «Կ'ուզենք, որ Ամերիկա տէր կանդնի իր այդ խոստումին»:

Անուար էլ Սատաթ թուելէ ետք Եղիպտոսի նախաձեռնութիւնները խաղաղութեան վերահաստատման ուղղութեամբ, ինչպէս, օրինակ, Փետրուար 4ի իր առաջարկը բանալու Սուէզի ջրանցքը, եթէ երբեք Իսրայէլ հետնայ ջրանցքի չըրջանէն, այժմ կը նկատէ, որ Թել Ավիվ պարզապէս «կը փակէ դուռը» քաղաքական լուծման առջեւ եւ երեւան կը հանէ իր ծրագիրը՝ կցելու արաբ հոդերը Իսրայէլի:

Եգիպտոսի նախագահին ճառին անդրադառնալով, Իսրայէլի Արտաքին նախարարը դիտել տուաւ, թէ իրենք «մերժած են ընդունիլ Եգիպտոսի ներկայացուցած առանց պայմանի անձնատուութեան» պահանջը: Ցամենայն դէպս Գահիրէի որոչումը՝ չերկարաձգելու հրադադարի ժամանակաչրջանը, ոչ մէկ ձեւով կը փոխէ կացութիւնը, քանի որ պինդուլի հատտման որոչումը տուած է Ապահովութեան Խորհուրդը 1967 Յունիսին: Այլ խօսքով՝ Թել Ավիվ պիտի չարունակէ յարդել պինդուլը:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ օդուժի հազարէ աւելի օդանաւեր չատ բուռն ռմբակոծումներ կատարեցին Լաոսի եւ Քամպոճի մէջ՝ դօրավիգ կենալու համար Հարաւ. Վիէթնամեան ուժերուն: Այս վերջինները դրաւեցին Հօ Շի Մին հանդյցը՝ Զեփոն, տեղւոյն վրայ ամրացնելով անմիջապէս իրենց դիրքերը:

ՄՈՎՍԷՍ ԽՈՐԵՆԱՑԻԻ ԸՆԿԵՐԱԲԱՆԱԿԱՆ ՀԱՅԵԱՑՔՆԵՐԸ

—o—

(Բ. եւ վերջին մաս)

Մովսէս Խորենացի, իր ժամանակա – ցրջանի հայ մտածողներուն նման, կը դրաղի մարդոցմով, մարդու հարցով: Մարդն ու կենդանին օժտուած են ընդ – հանրական դիծերով, երկուքն ալ կազ – մուած են չորս նիւթական տարրերէ եւ ունին բնազդային վարք: Սակայն մար – դը կը տարբերի կենդանիէն իր բանական հոգիով: Անոր հետեւանքով ան ձեռք կը ձգէ իշխանութիւն՝ իր անձին վրայ, նը – պատակ հետապնդելու վճռակամութիւն եւ ընտրելու ընդունակութիւն: Մարդ ստեղծուած է անմահ եւ ազատ: Բնու – թեան բարիքներէն ան օգտուած է առանց աշխատանքի: Ազամի եւ Եւայի օրինա – զանցութեան հետեւանքով, սակայն, ան ոչ միայն դարձաւ մահկանացու, այլեւ ձեռք ձգեց աշխատանքով իր գոյութիւնը պահելու եւ « ծառայական » յարաբերու – թիւններու մէջ դտնուելու ընկերային պարտաւորութիւն: Վռնտուելով դրախ – տէն, ըստ Խորենացիի, մարդ էակը մը – տած է ընկերային յարաբերութիւններու չրջադիծի մէջ: Մարդը արժէք մը կը ներկայացնէ հատւածականութեան մէջ: Առանձնացած թագաւորը, իշխանը, մը – տաւորականը, զինուորականն ու նատա – տին չեն կրնար քաջագործութիւն կատա – րել եւ հասնիլ երջանկութեան եւ բար – գաւաճումի:

Մարդու իմացական եւ գործնական կարողութիւններու ձեւաւորման մէջ Խո – րենացի հիմնական դերը կը վերապահէ կրթութեան եւ վարժութեան: Ան կ'ընդ – գծէ, որ «վարժուն է ամենայն ինչ»:

Ան ունի այն համոզումը, որ աւատա – պետական ազատանին կ'ապրի հատատա – րութեան սկզբունքով, որ նախարարնե – րու իշխանութիւնը դերբնական ծագում չունի: «Քեզ էլ եմ ես մարդ համարում, կը դրէ ան Սահակ Բագրատունիի նախա – բարին, կարիքների կողմից մեզ հաւա – սար եւ ոչ թէ, ինչպէս ասում են, որ իշխաններն ստուածների զարմից են, նրանց մերձաւոր եւ սերնդակից»: Ան համաձայն է Սահակ Պարթեւի հետ, որ զաւակները իրենց հայրերու յանցանքին համար չպատժուին եւ այդ պատճառով չկորսնցնեն սեփականութեան իրենց ժա – ռանգական իրաւունքը, որ հայկական նախարարական կառոյցին պահպանման երաշխիքներէն է:

Մարդը կենդանիներէն կը տարբերի նաեւ ընտանիքով եւ անձնիշխան ամու – նութեամբ, որ «կարեւորացն եւ մանա – ւանդ հիմն է կենցաղօգուտ պիտոյիցն մարդկան»: Ամուսնութեան մէջ ան կը նկատէ մարդու ֆիզիքական, հոգեւոր եւ իմացական պահանջներու բաւարարու – մը: Ան «ախորժելի մարմնական բարիւն ընդելուզեալ բերէ ինքեամբ եւ զհոգեւո – րական վարուցն զղխաւորագոյնն զա – ռացելոց չորից առաքինութեանցն կա – տարմունս»: Այս պատճառով ալ ընտա – նիքին մէջ ան կը թուէ ոչ միայն ֆիզի – քական եւ հոգեւոր բաւարարութեան պա – րագան, այլեւ մարդկային յարաբերու – թեան ձեւերը (մտերմութիւն, սէր խոս – արմնապահութիւն):

Ընտանիքը իր հսկողի դերով առաջքը կ'առնէ բազմաթիւ հակօրինական արարք – ներու: Յատուկ ուշադրութիւն կը դար – ձնէ ան ընտանիքին դաստիարակութեան վրայ: Ընտանիքին մէջ երախան կը դա – նայ հայրենասէր, զոհաբերող եւ ձեռք կը ձգէ վայելուչ վարուելակերպ մը, «խելամուտ համաութեամբ դտնօրէնու – թեանն տեսչութիւն յարդարել»: Միեւ – նոյն ատեն ընտանիքը իր անդամները պարտաւորութիւններու կը մղէր, ինչպէս նաեւ դէմ յանդիման կը դնէ հոգերու եւ դժուարութիւններու: Ընդհանրապէս մարդկային ամէն նուաճում, ըստ Խորե – ցիի, կապուած է դժուարութիւններ յաղ – թահարելու ճիգին հետ: Կեանքի մէջ կայ մահ, երաշտ, պարտութիւն, անյաջողու – թիւն եւ հիասթափութիւն: Այսուհան – դերձ մարդիկ չեն դադրիր ապրելէ, հեր – կելէ, ստեղծագործելէ: Ընդհակառակն, կեանքի առողջ տրամաբանութիւնը զա – նոնք կը մղէ լաւատեսութեան, որով « անհեղեղաբար յառաջանան ճեպով »: Նոյն հիմունքով ալ ընտանեկան դժուա – րութիւնները եւ անյաջողութիւնները չեն կրնար հիմ ծառայել մերժելու համար ընտանիքին դոյութեան արժէքը:

Հակնայի պատճառներով Խորենացի յատուկ ուշադրութիւն կը դարձնէ պա – տերազմի, խաղաղութեան եւ բանակի ընկերաբանական հարցերուն:

Մեծ դիտականին կարծիքով, պատե – րազմը ընկերային չարիք է, որ յառաջ կուգայ հարցերու սխալ լուծումէն, մար – դոց փառասիրութիւններէն, անկուչտ նը – կարագրէն եւ չար հակումներէ: Պա – տերազմը կեանքի հակասութիւններէն մէկն է: Ցեռադարձ հայեացքով մը ան կը նկատէ, որ հսկաներու դարաշրջանէն սկսեալ մարդկային պատմութեան մէջ պատերազմները զգալի տեղ զրաւած են: Այդ իրողութենէն թելադրուած ծնունդ առած է յարձակելու եւ պաշտպանուելու սահմանուած մարմին մը՝ բանակը, որ իւրաքանչիւր երկրի համար դարձած է համարձակութեան, քաջութեան, հայ – րենասիրութեան եւ հերոսութեան մարմ – նացում: Սակայն, ինչպէս նկատել կու – տայ ան, բանակն ու զինուորականութիւ – նը երկդիմի են: Մէկ կողմէ անոնք կըր – նան մահուան, կողոպուտի, թշուառու – թիւններու պատճառ դառնալ, իսկ միւս կողմէ՝ ազդակ երկիրը թշնամի արհա –ւիրքներէ փրկելու գործին, ինչպէս նաեւ հայրենիքի պաշտութեան, ստեղծագործ մարդոց հասոտատած բարիքները պահ – պանելու միջոց: Աշխարհի մէջ կան կո – ղոպտելու պատրաստ բանակներ ու իրա – նակալներ, եւ եթէ երկրին դեկավարնե – րը զերազնահատեն բանակին բացասա – կան դիծերը, անտեսեն անոր սպառազէ – նումը եւ կռուի պատրաստումը, աննե – րելի կերպով վտանգած կ'ըլլան բնակ – չութեան կեանքը, հարստութիւնը, երկ – րագործին աշխատանքը եւ խրախուսած կ'ըլլան չարիքին տարածումը:

Խորենացիի համար ռազմիկն ու երկ – րագործը հաւասարապէս օգտակար տար – րեր են: Երկուքն ալ կը նպաստեն երկ – րին բարգաւաճումին: Մէկը ժողովուր – դին համար նիւթական բարիքներ ստեղ – ծելով կենդանութիւն կուտայ անոր, միւ – սը՝ «պատճառք կենդանութեան նոցա մխանգամայն եւ աշխարհիս՝ յաղագս ի թշնամեացս պահելով խաղխաղմանէ ամ – բողջ մնայ միշտ խաղաղական իսկ. սա տուիչ է խաղաղութեան»: Այս ձեւով կ'ըմբռնէ ան պատերազմն ու խաղաղու – թիւնը:

Այսպէս, ուրեմն, Մովսէս Խորենացի վերլուծելով Հայաստանի ընկերային կեանքը, կը յանգի լուրջ ընկերաբանա – կան տեսակէտներու: Ատով կը նպաստէ հայ կեանքի եւ դիտութեան զարգացման:

Գ. ԽՐԼՈՊԵԱՆ

ՀԱՅԵՐԷՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐ ՊՈՒՔՐԷՇԻ ՄԷՋ

—o—

Հայոց լեզուի դասաւանդութիւնը Ռու – մանիոյ մէջ առաջին անգամ կատարած է Ց. Ճ. Սիրունի, 1938ին, Հարաւ. եւրո – պական լեզուներու ամպիոնէն: 1940էն սկսեալ ան սկսած է կանոնաւոր կերպով սկսեալ ան սկսած է կանոնաւոր կերպով նախաձեռնած է նաեւ հայկական վաւե – րագիրներու դիտական հետազօտութեան: Պատերազմէն ետք, դասընթացքները ընդհատուած ըլլալով, Վլատ Պընըցեա – նու 1953ին վերսկսաւ դասաւանդել, դա – սական հայերէնի անպարտադիր դասըն – թացքի ձեւին տակ, բանասիրական բաժ – նի ուսանողներու համար:

1963ին, Վ. Պընըցեանուի մահէն ետք, Փրոֆ. Զիչորենկ Փոկիրք, որ հետեւած էր անոր հայերէնի դասընթացքին, ըս – տանձնեց դասերը եւ չարունակեց դա – սաւանդել մինչեւ համալսարանական տարուան վերջը: Բայց յաջորդ տարե – շրջանին դործը յանձնուեցաւ Ֆրանչիսքա Պըլթըչեանուի:

Հայագիտական ուսումնասիրութիւն – ները երկար ժամանակ սահմանափակ – ուած էին այն դերին մէջ, զոր Հայերը ունեցան Ռումանիոյ պատմութեան մէջ: Անոնք ունեցան մնայուն եւ լուրջ նպաս – որ կարդ մը գիտնականներու, ինչպէս Ն. Եորկա, Կ. Պեզվիքընի, Վ. Պընըցես – նու: Բայց Պ. Հաժտեու եղած էր առա – ջինը, որ կարեւոր դաղափար մը բաց – յայտած էր նոյնիսկ ռումէն լեզուաբան – ներու համար, այն որ հայ լեզուն հին եւ չատ հարուստ կապեր ունի Թրակո–Դա – կերու լեզուին հետ: Իրողութիւնը բա – ցատրելի է, որովհետեւ, ըստ Հաժտեուի, Հայերը մեկնած են Պալքաններէն եւ ապ – գակից են Փիւնիկեցիներուն որոնք իրենց կարգին ազդակից էին Թրակո – Դակերուն: Ասոր հիման վրայ հաստատուած են Թրակո – Դա – կերու լեզուի լեզուաբանական յարաբե – րութիւնները հայերէնի եւ ալբաներէնի հետ, լեզուները, որոնք լիտուականին հետ միասին, իրենց մասնաւոր կառուցուածք – ներով չատ կարեւոր են հնդեւրոպական լեզուներու ուսումնասիրութեան համար: Ապացուցուեցաւ, այսպէս, որ հայերէնը չատ օգտակար լեզու մըն է Թրակո–դա – կան լեզուի եւ ռումանական լեզուին հին – նական բաղադրիչներու վերականգման, ինչպէս նաեւ հնդեւրոպական ուսումնա – սիրութիւններուն համար:

Հայերէնի դասընթացքին զուգընթաց, Ֆրանչիսքա Պըլթըչեանու լրջօրէն կը դրաղի Հայոց լեզուի ուսումնասիրու – թեամբ: Դեռ 1967ին, Պուքրէշի ընդհա – նուր լեզուաբանական համալսարանին մէջ դեկուցում մը կատարեց դասական հա – յերէնի մէջ ձայնաւոր սիստեմին մասին: Ինչ կը վերաբերի Փրոֆ. Զ. Փոկիրքի, հրատարակած է յօդուած մը «Ռումէն լեզուի պատմութիւն» Բ. հատորին մէջ, լոյս տեսած 1969ին: Հայոց լեզուի ու – սումը ամբողջացնելու համար, կը նախա – տեսուի կազմակերպել բաժին մը Արեւե – լագիտական Ընկերութեան մէջ, ուր կա – րեւոր տեղ պիտի դրաւեն հայագիտական հետազօտութիւնները, հրատարակութիւ – նը մասնագիտական աշխատութիւննե – րուն, իսկ այս նպատակով, յարաբերու – թիւններու ամբողջումը՝ երեւան, Վիէննայի, Վենետիկի, Նիւ Եորքի հա – յագէտներուն հետ: Այս ճամբով յոյս կայ աւելի լաւ ճանչնալու Հայոց լեզուն եւ մշակոյթը, եւ անոր միջոցով, չնոր – հիւ այն կապերուն, որոնց մասին խօսե – ցանք, նպաստել աւելի լաւ ճանչնալու ռումէն ազգին եւ անոր լեզուին պատ – մութիւնը:

Ս. ՍԵԼԵԱՆ

ՍՏԱՑԱՆՔ

ԲԱԶՄԱՎԷՊ, Հանդիսարան բանասի – բական, դրական, պիտական, բարոյա – կան: Հրատարակութիւն Վենետիկի Մխի – թարեան Միաբանութեան Թիւ 9–10 1970:

ԷԶՄԻԱԾԻՆ, պաշտօնական ամսագիր Հայրապետական Աթոռոյ Ս. Էջմիածնի, Թ. 1970:

ՀԱՑԿԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐ, չքեղ տպա – գրութիւն 260 էջ, հրատարակութիւն Գալուստ Կիւլպէնկեան Հիմնարկութեան, հրամանատ Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի:

«ՀԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (56)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՕՅԱԿԱՆ

Բոլոր այս բաները կը պղտորէին իր միտքը եւ այդ ընդունած դրամը այժմ ահռելի կերպով կը տանջէր զինքը:

Պահ մը խորհեցաւ, եւ դառնալ, եր – թալ Ղուկաս էֆէնտին դտնել եւ թուղ – թը եա պահանջել, բայց յետոյ ինքնիրեն մտածեց, որ ապահովաբար պիտի չտար եւ պարապ տեղը պղտիկ պիտի մնար:

— *Էյ, ին՞չ պիտի ընենք հիմա, Հաճի Թումիկ աղա, ըսաւ ներկաներէն մէկը ... տեսա՞ր մի գլխերնուս բերած փոր – ձանքդ... ատ լսած խօսքերէս եաք, եա ալ հանդստութիւնս կորսնցուցի դնաց...*

— *Վայ չունչանորդի, արդեօք ինծի խաղի՞ բերաւ այդ Ղուկաս էֆէնտին, գո – չեց զինեպանը, որ կամաց–կամաց կը բորբոքէր վճռակամին դէմ:*

Ատենը ուշ էր սակայն եւ յամախորդ – ները մէկիկ–մէկիկ կը մեկնէին հաչիւ – նին մաքրելով, եւ իրարու խոստանալով «վաղը դարման մը մտածելու»:

Սերդիս, իր կարդին, ոտքի ելաւ մեկ – նելու համար, սակայն Հաճի Թումիկ արդիլեց անոր:

— *Դուն նստէ, միւսիւ, քեզի հետ քիչ մը խօսիլ կ'ուզեմ ըսաւ:*

Երբոր ամէնքը հեռացան, Հաճի Թու – միկ աչկերտին նոր չիչ մըն ալ բերել տուաւ եւ երիտասարդին ու իր դաւաթ – ները լեցնելէ եաքը ըսաւ.

— *Ինծի նայէ, միւսիւ Սերդիս, ես կեցած տեղս մարդու դէշութիւն ընել չեմ ուզեր, եւ եթէ պիտնամ, որ այդ կնիկն ու երիտասարդը՝ անմեղ են, պէտք է որ անպատճառ այս դէշութեան առաջ – քը առնեմ... ես խղճմտանքի տէր մարդ եմ, ուստի քանի որ դուն անոնց ճանչ – ուոր ես, հիմա միասին իրենց տունը կ'երթանք, աչքովս պիտի տեսնեմ զի – րենք, հետերնին խօսիմ, հասկնալիքս հասկնամ եւ եթէ համոզուիմ, որ պար – կեշտ մարդիկ են, ան ատեն ես դիտեմ ընելիքս... Թող նայինք որ Հաճի Թու – միկին խաղ կը խաղցուի՞ մի...*

Այս առաջարկը մեծ յօժարութեամբ ընդունեցաւ երիտասարդը:

— *Քալէ երթանք, ըսաւ ոտքի ելլելով:*

Եւ երկուքը միասին դուրս ելան զինե – տունէն:

— *Նախ «Օսման պէյ» հանդիպինք, ը – սաւ ճամբան Սերդիս, որովհետեւ Գարե – գին հոն ինծի կը սպասէ:*

Երբ սրճարանէն ներս մտան, Գարեգին չկրցաւ զարմանքը ծածկել իր բարեկամը տեսնելով զինեպանին հետ:

— *Ահա թշնամիդ քեզի կը բերեմ, ը – սաւ Սերդիս խնդալով:*

Ցետոյ նստեցան ու բաւական խօսակ – ցելէ եաքը, երեքը միասին ուղղուեցան Սաթենիկի տունը:

Դուռը զարկին, բայց բաւական սպա – սելէ եաքը, տեսնելով բացող չկար, Գա – րեգին կրկին դուռը զարկաւ, այս անգամ աւելի ուժգին: Քիչ յետոյ վերջապէս Սաթենիկ եկաւ դուռը բանալու, յուզ – ուած, այլայլած դէմքով մը, աչքերը արցունքոտ:

— *Ի՞նչ ունիք, ի՞նչ եղաւ, տիկին, հարցուց Գարեգին անոր տակնուվրայ վիճակը տեսնելով:*

Ցետոյ, իրեն ընկերացողները ներկա – յացնելով ըսաւ.

— *Պ. Սերդիս Սմբատեան, դպրոցական ընկեր եւ մտերիմ բարեկամս... Հաճի Թումիկ...*

Այս անունը լսելով տիկին Սաթենիկ ահռելի աղաղակ մը արձակեց: Երիտա – սարդը չուարած՝ քովը փութաց եւ զայն առաջնորդեց գետնայարկի վրայ զըտ – նուած սենեակը, որ արդէն իրեն իրեւ նստելու սենեակ կը ծառայէր:

— *Բայց ինչո՞ւ այսպէս յուզուեցաք, հարցուց երիտասարդը. մինչ միւս երկու մարդիկը բակը մնացեր էին, առանց ներս մտնել համարձակելու...*

— *Այդ մարդն է, որ ինծի դէմ հան – րապրութիւն ստորագրել կուտայ, հեկ – կաց Թշուառ կինը:*

— *Մենք ալ ճիշդ ատոր համար եկանք, հիմա ինքն ալ համոզուած է, թէ վատ – գործ մըն է ըրած... կ'աղաչեմ, հան – դարտեցէք. մենք ամէն բան բացատրե – ցինք իրեն...:*

Եւ Գարեգին դուրս ելլելով՝ սենեակ մտցուց Սերդիսն ու Հաճի Թումիկը, որ ինքն ալ յուզուած կը թուէր իր անունին առաջ բերած ազդեցութենէն:

Երբ Սաթենիկ քիչ մը հանդարտեցաւ, պատմեց թէ ինչո՞ւ այնքան այլայլած ու յուզուած էր: Իրիկունը՝ իր դրացու – հին՝ Շաղիկ հանդմը՝ եկեր եւ լմաց որ – ւեր էր, որ զինքը իրրեւ անբարոյական տունէն հանելու համար հանրագրութիւն մը ստորագրուած էր եւ թէ զինեպան Հաճի Թումիկն էր այդ գործը կատար – ղը: Աւելորդ չանթի հարուած մը եղեր էր իրեն համար:

Ներկայեղ եւ յուսահատ զինքը էր ան – կողնին վրայ եւ ժամերով լացեր էր եւ ճիշդ ատոր համար չէր կրցած անկիւն – պէս դալ դուռը բանալ:

ԵՐԱՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ

«ՔՈՒՆԸ ԵՒ ԻՐ ԾԱԼՔԵՐԸ»

—o—

Շատեր կը կարծեն թէ քունի ամենաերկունկ չրջանը կէս գիշերէն եառքն է։ Սակայն եթէ փորձենք մէկ քանի ժամ քնանալ կէս գիշերէն առաջ եւ արթննալ, պիտի զգանք թէ բաւական կայտառ ենք եւ արթուն։ Արդ քունի ամենակարեւոր մասն է սկիզբի երկունկ, հանդարտ չրջանը, որմէ եառ կը սկսինք երազել, արթննալ կամ երազէ մը սարսափած անդամանալ։ Քունի առաջին ժամերուն, մարմինն չերմաստիճանը կը նուազի, բազկերակը կը դանդազի եւ կ'ունենանք կանոնաւոր չնչառութիւն։ Այս չրջանէն եառ, եթէ երազենք, երազը կը յիչենք միայն եթէ տեղւոյն վրայ արթննանք։ Երբ ան ազդէ մեր զգացումներուն վրայ կը փոխուին արեան ճնչումը եւ չնչառութեան կանոնաւորութիւնը։ Ցաճախ մըդաճանչի մը ընթացքին կրնանք արթննալ վախցած, քրտնած, լալով կամ հեւալով։

Հանդարտ եւ երազի չրջանները կը կրկնուին գիշերուան ընթացքին, մէկ քանի անգամ, երազի չրջանը հետզհետէ երկարելով։

Քունի ընթացքին ուղեղը կը վերլուծէ անցած օրուան իրողութիւններն ու տեսիլները, պատրաստուելով յաջորդ օրուան։ Այս աչխատանքը կը կատարուի երազելու ժամանակ։ Այսպէս, կրնանք հաստատել թէ քունը չատ աւելի կարեւոր է մտքին համար, քան մարմնին։ Անտարակոյս, յոգնած մարմին մը կ'ապդէ մտքին եւ անհանգիստ միտք մը՝ մարմնին։ Երբ անքուն ենք, կը դատնանք պրկուած եւ ջղային։ Դէմքերը անպայման կ'արտացոլացնեն զայն, մորթը կ'ըլլայ չոր եւ աչքերուն չուրջ երեւան կուգան մթութիւններ։

Ձղուած է թէ կիները աւելի չատ դըժուարութեան կ'ենթարկուին քնանալու, համար։ Կնոջ քունը եւ երազները կ'ազդուին անոր զեղծերու արտադրութենէն, յղութենէն եւ մարմնական այլ փոփոխութիւններէ։

Հանգստանալէ գիշեր մը վայելելու համար պէտք է նկատի ունենալ կարդ մը կէտեր։

Նախ պէտք է մոռնալ ամէն ինչ որ անկարեւոր է եւ անցողական։ Ոչ մէկ ազդեցութիւն ունի մարմնին ձեւը անկողնին մէջ, երբ կը դանուինք ձեր նախընտրած անկողնին եւ բարձին վրայ։ Ազդեցութիւն չունի նաեւ սենեակի ադմկոտ կամ հանդարտ ըլլալը։ Շատ մը քաղաքներ կը քնանան եռուղեռի խլացուցիչ ադմուկին «օրօր»ով։ Եթէ ազմուկը ազդէ, կարելի է ականջները խցել բամպակով։ Նմանապէս, կարեւոր չէ երկար քնանալը երբ ձեր մարմինը պըրկուած է եւ չի հանգստանար։ Այս պարագային պէտք է հեռանալ սուրճէ, թէյէ եւ այլ գրգռիչներէ։ Պէտք է ճաչել քնանալէ առնուազն երկու ժամ առաջ, որովհետեւ երբ մարմինը թունայ, ըստամոքսը կը դանդազի եւ կը պատճառէ անմարսողութիւն եւ անհանգստութիւն։ Անկողին մտնելէ առաջ կարելի է լուացուիլ դաղջ ջուրով կամ խմել հանդարտեցուցիչ խմիչք մը։ Կան յատուկ մարդանքներ, որոնք կ'օգնեն թէ՛ մարմնի եւ թէ մտքի հանգստանալուն։ Կան աւելի նախնական միջոցներ, ինչպէս համրել ոտղերը, կարդալ կամ մտիկ ընել չընչառութեան ձայնին։

Բացի հանգստութենէն քունը մեզ կ'օժտէ դեղեցկութիւնով եւ դէմքի թարմութեամբ։ Միչտ օգտակար են կանուխ քնանալն ու կանուխ արթննալը։ Դէմքի մորթին վնասակար է չպարը, երբ կը ծածկէ ծակոտիկները 24 ժամ։ Քնանալէ առաջ, միչտ մաքրեցէք ձեր դէմքը ամբողջութեամբ։

ԴՈՒՄԸ

—o—

Դումը, այսինքն կրիփը փոխանցիկ հիւանդութիւն է։ Արդարեւ, անոր վիրիւսը կը տարածուի օդի մէջ։ Ան այդ ճամբով տեղ կը գրաւէ չնչառական ուղիներու լորձաթաղանթին մէջ։

Դումը կրնայ տարածուիլ նաեւ հեռաեալ պարագաներու մէջ — ամաններու եւ սրբիչներու գործածութեամբ, ձեռքով բարեւելու, հիւանդի հետ համբուրուելու ժամանակ։ Ցաճախ դում կ'ունենան 13–15 տարեկան երախաները, յատկապէս՝ դպրոցականները։ 1950–51ին առաւելապէս հիւանդացան երախաները Փիրենկէի մէջ, երբ քաղաքին մէջ տարածուեցաւ դումի համաճարակը։

Դումի թխաւումի չրջանը չատ կարճ կը տեւէ՝ մէկ–երկու օր, նոյնիսկ երբեմն քանի մը ժամ միայն։ Վարակման կարճատեւ չրջանէն եառ, որու ժամանակ ընդհանուր թուլութիւն, ախորժակի նուազում, տարտուր, ապա՝ չերմի բարձրացում կ'արձանագրուի ենթակային մօտ (չերմը կրնայ բարձրանալ մինչեւ 37,5–38 եւ, նոյնիսկ երբեմն՝ 39–40 աստիճանի) հիւանդը կը զգայ զօրաւոր դըլխացաւ եւ զանազան անհանգստութիւններ մարմնի մասերու վրայ։ Կը զարգանայ վերին չնչուղիներու լորձնաթաղանթի ախտահարումը, յառաջ կուգայ չոր հազ։ Եթէ հիւանդութիւնը ընթանայ առանց բարդութիւններու, կ'ինկնի հիւանդին չերմութիւնը, կ'արտաբերէ քրտինք, կը վերնան դլխացաւը եւ մկաններու ցաւերը։ Բայց ընդհանուր թուլութիւնն ու մարմնի կոտրտուածութիւնը կը տեւէ քանի մը օր։

Դումի ժամանակ չնչառական սիստեմը կրնայ ախտահարուիլ ամբողջութեամբ՝ թոքերը մինչեւ թոքերը։ Այսօր հեռեւանքով յառաջ կուգայ քիթի ըմպանկ, կոկորդի, չնչափողի լորձաթաղանթի բորբոքում։ Կը խանդարուի սիրտի կշռոյթը։ Բազկերակը կ'ըլլայ տկար, փափուկ, զարկերակի ճնչումը՝ ցած։

Կը նչմարուի նաեւ սիրտախտնուք, փսխում, փառակալած լեզու, երբեմն՝ փորկապութիւն, ցաւեր՝ որովայնի մէջ։ Այլ բարդութիւններ ալ կրնան առեղծուիլ՝ բերանի խոռոչի, աչքի թաղանթի, ուղեղի, լեարդի բորբոքում։ Նոյնիսկ՝ ուղեղատապ։

Դումէ վարակուած հիւանդը պէտք է առանձնանայ անկողնի մէջ։ Ընթացիկ դեղերէ զատ, մեծ ուչադրութիւն պէտք է դարձնել նաեւ սնունդին, բուժման ժամանակ։ Ան պէտք է ըլլայ դիւրամարսելի, դլխաւորաբար կաթնաբուսական եւ պարունակէ մեծ քանակութեամբ կենսանիւթ։

Հիւանդին տունը պէտք է առողջապահական պայմաններու մէջ դտնուի։ Աւելի լաւ է հիւանդը տեղաւորել առանձին սենեակի մէջ։ Հագի եւ փոչտոցի ժամանակ պէտք է թաչկինակով ծածկէ քիթն ու բերանը։ Օրուան մէջ սենեակը պէտք է օդափոխել երեք–չորս անգամ։

Ռ. Կ.

ԿԱՐԴԱՑԷՔ
ՏԱՐԱԾԵՑԷՔ
ՅԱՌԱՋԸ

ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ

ԳԱՀԻՐԷի մէջ, փետրուար 14ին, մեռած է Շէֆիք Տըմլաքեան, 78 տարեկան։ Ողբացեալը, որ Մուսա լերան ինքնապաչտպանութեան հերոսներէն էր, նկատուած էր ազդային բարերար մը եղիպտահայ դաղութին մէջ։ Եղած է հիմնադիր անդամներէն մէկը «Ցուսաբեր» Մչակութային Ընկերակցութեան եւ անոր վարչութեան պատուակալ անդամը։

ՄԻԱՑԵԱԼ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ եւ Քանատայի 11 հայաչատ քաղաքներու մէջ, հրապարակային դասախոսութեանց չարք մը կազմակերպուեցաւ Հ. Ց. Դաչնակցութեան Ամերիկայի Կեդրոնական Կոմիտէի կողմէ, Փետրուարին։ Դասախոսութեանց նիւթերը չօչափած են հայկական այժմէական հարցեր՝ Հայ Դատ, Մչակոյթ, Հայաստան եւ Սփիւռք։

ՁԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ՓԵՏՐՈՒԱՐ 18-Ի ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ

—o—

ԼԻՈՆ.— Համաժողովրդական ապըստամբութեան յիսնամեակը յիչատակուեցաւ Հայ Ազդային Տան մէջ, Փետրուար 28ին, կիրակի կէսօրէ եառ։ Հանդիսութիւնը, որուն իրենց մասնակցութիւնը կը բերէին Հ. Ց. Դ. Նոր Սերունդի «Սիամանթօ» խումբն ու Սէն Մօրիսի Հ. Ց. Դ. «Վրացեան» նորակազմ խումբը, կազմակերպուած էր Հ. Ց. Դ. «Վրանդեան» կոմիտէի կողմէ։

Ցոտնկայս երգուած «Ցառաջ նահատակ»էն եառ, հանդիսութեան բացումը կատարեց օրուան նախագահը, որ այս առթիւ ընդգծեց հայ ժողովուրդին մէկ իրապայտուկ նկարագրի դիծը, այն է՝ ազատասիրութիւնը։ Այդ նկարագրին հետեւութիւնն է Հայոց պատմութիւնը, որ Հայկի օրերէն մինչեւ ժամանակակից չրջանը մի՛չտ արձանագրած է խրոխտ ընդվզումներու չարք մը։ Փետրուարեան համաժողովրդական ըմբոստութիւնն եւս մաս կը կազմէ մեր պատմութեան՝ իբրեւ իրագործութիւն եւ խորհուրդ։

Բանախօսեց ընկեր Միսաք Միրզէ, որ հակիրճ ձեւով պատմականը ընդգծեց եառ ապստամբութեան, չեչտեց, թէ անոր դլխաւոր պատասխանատուն եկուոր հաստատուած պարտիզպաններն էին, որ չկրցան ըմբռնել ժողովուրդին տրամադրութիւնները եւ բոլչեւիկեան աւանդութեամբ՝ ի գործ դրին բռնութիւն բոլոր ճակատներու վրայ։

Գործադրուեցաւ գեղարուեստական բաժին մը։

Երեկոյթը չարունակուեցաւ խնջոյքով։

Կ. Ց.

ՊՈՒՏՄ ԾԻՆԱՂ

Այտաեղէն հարիւր ֆրանք տուր, վաղը առտու կը բերեմ։ Դրամապանակս միւս տարատիս զրպանն եմ մոռցեր։

— Հարիւր ֆրանք չունիմ, բայց լաւ խորհուրդ մը կրնամ տալ քեզի։ Առ սա մէկ ֆրանքը, մեքրօ նատէ, գնա՛ տունէդ դրամապանակդ առ։

×

Ամուրիութեանը չուայտ ապրած վեսացու մը հարսնիքի չարթուն կ'երթայ խոստովանիլ իր առներէցին.

— Մեղքերս ըսի, Տէր Հայր, եւ ապաչխարանք մը չըսիք։

— Ի՞նչ հարկ, տղաս, չըսի՞ր թէ կ'ամուսնանաս...։

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Ձալչն վերջ Փիէռ իր ընկերուհին տասրաւ սրահ՝ միւսներուն քով։

Ցանի մը հրաւիրեալներ կը սկսէին մեկնիլ, եւ որպէս թէ չուզելով Էլէնան խլել լուրջ զրազումէ մը, կ'արդիլէին ատոնք մինչեւ դուռը ճամբու դնել գիրենք։

— Ինծի կ'երեւայ որ կրնամ արդէն իսկ ձեզ շնորհաւորել, ըսաւ Աննա Փաւլովնա իշխանուհիին, չատ ուժգին դրըկելով զայն։ Եթէ դլխաւս ցաւը չբռնէր, պիտի մնայի։

Հրաւիրեալներուն բաժնուած մնջոցին, Փեթրօ եւ Էլէնա երկար ատեն մինակ մնացին սրահին մէջ։

Փեթրօ վերջին չաբաթներուն արդէն քանիցս առանձին դտնուած էր անոր հետ, բայց բնաւ սիրոյ խօսք ըրած չէր անոր։ Այս իրիկուն զգաց թէ ասիկա անհրաժեչտ էր, բայց կ'ամչնար։

Բայց որովհետեւ խօսք մը պէտք էր, հարցուց թէ երեկոյթէն դոհ մնացա՞ծ էր։ Էլէնա իր սովորական պարզութեամբ պատասխանեց թէ այս տարի իր ծօնա – խմբութիւնը ամէնէն հաճելիներէն մին եղած էր։

Վասիլի իշխան Փիէռին մօտեցաւ դանդաղ քայլերով։ Փիէռ ոտքի ելլելով դիտել տուաւ թէ ժամանակը չատ անցած էր։ Վասիլի իշխան անոր վրայ արձակեց խիստ եւ խուզարկու նայուածք մը, որպէս թէ հասկցած չըլլար, բայց իսկոյն խոստութեան արտայայտութիւնը ցրուեցաւ, եւ Վասիլի իշխան, Փիէռին ձեռքը վար քաչելով, իրեն մօտ բազմոցի մը վրայ նստեցուց, եւ մտերմօրէն ժպտեցաւ անոր։

— Է՛ ուրեմն, սիրելիդ իմ Էլէնա, ըսաւ իսկոյն իր աղջկան։

Երբ Վասիլի իշխան սրահ վերադարձաւ, իշխանուհին Փիէռին վրայ կը խօսէր տարիքոտ կնոջ մը հետ։

— Անշուչտ կ'ըսէ այս վերջինը, փայլուն վեհացու մըն է, բայց երջանկութիւնը, սիրելիս...

— Ամուսնութիւնները երկինքի մէջ կը կնքուին։

Վասիլի իշխան երկու կիներուն առջեւէն անցաւ առանց անոնց ուչադրութիւն ընելու, եւ նստաւ մեծ բազմոցին վրայ։ Թմբդի մը պէս աչքերը դոցեց, բայց իսկոյն ոտքի ելաւ կրկին։

— Ալի՛նէ, ըսաւ իր կնոջ, դնա տես ի՛նչ կ'ընեն։

Իշխանուհին դրան առջեւէն անցնելով անտարբեր ակնարկ մը նետեց սրահին մէջ, Փիէռ եւ Էլէնա առջեւնան պէս կը խօսէին իրարու քով նստած։

— Միչտ նոյն բանը, ըսաւ իշխանուհին։

Վասիլի իշխան յօնքերը պռոտեց, եւ ինքզինքը թօթվելով դլուխը եաեւ ծռեց, եւ վճռական քայլով մը սրահ մտաւ։ Փիէռին մօտեցաւ այնքան ուրախ եւ հանդիսական կերպարանքով որ երիտասարդը զայն նչմարելուն պէս՝ ապչահար ոտքի ելաւ։

— Օրհնեալ է Աստուած, ըսաւ Վասիլի իշխան, կինս քիչ առաջ եկաւ ամէն բան պատմեց։

Մէկ թեւովը Փեթրօն եւ միւսովը իր աղջիկը դրկեց։

— Էլէնա, սիրելի աղջիկս, չատ, չատ երջանիկ եմ։

Զայնը կը դողար։

— Փեթրօ, հայրդ սիրեցի... քեզի համար լաւ ամուսին մը պիտի ըլլայ։ Թող Աստուծոյ օրհնութիւնը վրադ հանդչի։

Գրկեց աղջիկը եւ դրկեց Փիէռը դարձեալ, արցունքներ, ճչմարիտ արցունքներ կը թրջէին իր այտերը։

— Իշխանուհի, հոս եկուր, պոռաց։

Իշխանուհին ներս մտնելով սկսաւ արտասուել։

Տարիքոտ կինն ալ աչքերը սրբեց։ Ամէն ոք կ'ողջադուրէր Փիէռը եւ ան ալ քանիցս Էլէնայի ձեռքը համբուրեց։

Կէս ժամ վերջ դարձեալ մինակ թողուցին զանոնք։

Փիէռ իր նչանածին ձեռքը բռնած՝ կը դիտէր անոր վեր ելլող եւ վար իջնող կոկորդը։

— Էլէնա... ըսաւ յանկարծ, եւ կեցաւ խօսքն։

Գիտէր որ ասանկ պարագաներու մէջ սովորութիւն է բան մը ըսել, բայց չէր կրնար միտք բերել թէ ի՛նչ ըսել պէտք էր։ Անոր աչքերուն մէջ նայեցաւ, իսկ Էլէնա իրեն մօտեցաւ կաս–կարմիր դէմքով։

— Ա՛հ, ըսաւ, չուտ, չուտ վերցուցէք ասիկա։

Եւ մատով ակնոցը ցոյց տուաւ։

Փիէռ ակնոցը հանեց, եւ իր նայուածքը անորոչ ապչութեան մը արտայայտութիւնը ունէր, ակնոցը հանող մարդու մը աչքերուն տարօրինակութենէն դատ։

Ուղեց ծռիլ Էլէնայի ձեռքը համբուրելու համար, բայց ան, իր դլխու բուռն ու արագ մէկ չարժումով չրթունքները դպցուց Փիէռի չրթունքներուն։

Փիէռ մատղաչ աղջկան նոր ու անախորժ կերպով յափչտակուած դէմքին արտայայտութիւնը նչմարեց։

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՕՑ

(127 – Շար.)

ԼԻՈՆ։— Պր. Գասպար Յարութիւնեան եւ զաւակը Ռոպէր, Տէր եւ Տիկին Միշէլ Միհրանեան, Տէր եւ Տիկին Խոսար Յարութիւնեան, Տէր եւ Տիկին Ճիլպերթէլ Պահատուրեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Տիկին Յարութիւն Պահատուրեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Արման Պահատուրեան եւ զաւակը, այրի Տիկ. Մարի Պահատուրեան, Տէր եւ Տիկին Միշէլ Պահատուրեան եւ զաւակը, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Յարութիւնեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Հէրիքա Յարութիւնեան եւ զաւակները (Պուլկարիա),

Ինչպէս նաեւ Պօղոսեան, Գալըաքեան, Էսթրնէլեան, Իալի, Խարբութլեան (Պէյրութ), Խարբութլեան (Փարիզ), Պահատուրեան (Պէյրութ), Պաթմաղեան (Պոլիս) կ'ողբան իրենց սիրեցեալ տիկնոջ, մօր, քրոջ, հօրաքրոջ եւ ազգականին՝

ՏԻԿ. ԱՆՈՑՇ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆԻ
(ծնեալ Պահատուրեան)

մահը, որ տեղի ունեցաւ յանկարծա – կիօրէն, իր բնակարանին մէջ Շաբաթ 6 Մարտ առաւօտեան ժամը 10ին։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Երեքշաբթի (9 Մարտ) կ. յ. ժամը 4ին Լիոնի Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ մէջ, որմէ ետք մարմինը կը փոխադրուի Կիյոթիէռի նոր գերեզմանատունը։

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Այրի Տիկին Կուլքան Յովհաննէսեան իր ամուսնոյն՝

ԱՍԱՏՈՒՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆԻ

մահուան քառասունքին առթիւ հոգեհանդիստ կատարել կտակած այս կիրակի (14 Մարտ) ժամը 11ին Փրատօ Մայր եկեղեցիին մէջ։

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ
ԵՐԵԿՈՅԹ

ընդիրուած

Հ. ՂԵՒՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆԻ
(ծննդեան 150ամեակին առթիւ)

Այս Ուրբաթ երեկոյ ժամը 21ին

HOTEL MODERNE
Place de la République, Paris

Նախագահութեամբ
Պ. Գեղամ Փէրէսթէնեանի
Գլխաւոր բանախօս
Հայր Խորէն Տիլիզեան

Գեղ. բաժին մասնակցութեամբ Տիկին Զ. Անտոնեանի, Գ. Եանպէկեանի եւ Հ. Տարօնեանի։

Մուտքը ազատ է

Հ. Յ. Դ.

ՓԱՐԻԶ.— Հ. Յ. Դ. Սողոմոն Թէհլիրեան խումբի ժողովը այս Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 9ին Հայ Մշակոյթի Տան մէջ։

ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ՝Ն

Սերգոյեան Արտոշ Ֆաշատուրի, ծնեալ 1927ին Ռոստով։

Յովհաննէսեան Եսայի Աւետիսի, ծնած 1913ին Վան։

Գուլիկեան Կարապետ, ծնած Լենինական 1914ին։

Վարոսեան Պարսամ, ծնած Ղուկասեան 1911ին։

Գրիգորեան Սամուէլ, ծնած Ղուկասեանի չրջանի Իլլի գիւղը։

Գէորգեան Անդրանիկ Գասպարի, ծնած 1904 Ախորեանի չրջանի Մոսայէլեան գիւղը։

Մարտարեան Գարեգին Մալէչի, ծնած 1909ին Աչտարակի չրջանի Յանչալա գիւղը։

Գերանեան Գաբրիէլ. քրոջ անունը՝ Գեղանոյշ. ծնողքները Զաքար եւ Զարման, կ'ապրին Մարսէյլի չրջանը։

Մկրտիչեան Գուրգէն Պետրոսի, ծնած Ղանլիճա գիւղ 1916ին։

Վարազդատ Նիկոլեան Սերգոյի, ծնած 1915ին Ղանլիճա։

Ասատուրեան Կարօ Աւետիքի, ծնած 1918ին Ղանլիճա։

Լուր ունեցողներէն կը խնդրուի տեղեկացնել։—
M. Hratch Sarkissian
5, Rue des Huleux, Stains - 93

ԿՈՒԶՈՒԻ՝

Ouvrières - mécaniciennes pour atelier. Travail assuré toute l'année.
S'adresser : REFLETS DE PARIS
102, Rue d'Aboukir, Paris (2e).

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր անդամները Շաբաթ 13 Մարտ ժամը 3,30ին Մշակոյթի Տան Միութեան դրասենեակին մէջ՝ 17 Ռիւ Պլէօ։

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.

MET les servics de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Սրճանազրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիթիէլեանի մօտ։

Ճաշադին։— 15 Ֆր. Ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ
26, Rue Troyon — 92 - SEVRES — Tél. : 027-18-28

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ
ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ
ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՑԻՇԱՏԱԿԻՆ

կը ներկայացուին

1. ԱԽԱՐԱՑԻ ԴԻՒՑԱԶՆԵՐԸ, պատմական տրամ մէկ արար
2. FETE AU MANOIR, opérette en un acte
3. ՍԱՏԱՆԱՆ ԳՈՐԾԻ ՎՐԱՑ, զաւեշտ մէկ արար

Կիրակի 14 Մարտ 1971, ժամը 16,30ին

Մուտք 5 ֆրանք
Տոմսերը տեղւոյն վրայ

ՅԱԻԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Մարսէյլի Հ. Յ. Դաշնակցութեան Պուլվար Օտտոյի «Վռամեան» հնձակը – միութէն իր խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Օր. Մարի եւ Պ. Հայկազ Ա – ղբրեանի իրենց հօր եւ եղբօր Գալուստ Սաղրեանի կսկծալի մահուան առթիւ։

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

Լուսարձակում Հայկ. ճարտարապե – տութեան մասին այս Ուրբաթ (10 Մարտ) ժամը 21ին Մեզոն տէ ժէօն է տէ Լուազիր տը Ֆաշան, Ավ. Տիւմոթէլ (մարզարանին եւ քաղաքեսարանին մօտ)։ Կազմակերպուած Հ. Յ. Դ. Նոր Սերունդի Պանեէօ – Ֆաշանի խումբին կողմէ։

Կը դասախօսէ՝
ՏԷՐ ԵՒ ՏԻԿԻՆ ԹԻԼԻՒԻ
(Թուրքիոյ Հայկ. յուշարձանները)

Հաղորդ. միջոցներ՝ Մեթրօ Աբքէօ – Ֆաշան (Սոյի դիծ), Օթոպիւս 162, 184, 187։

ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎ
ԵՒ ԿՈՉ ԹԵԿՆԱԾՈՒՆԵՐՈՒՆ

Փարիզի Աղքատախնամ Ընկերակցու – թեան ընդհ. ժողովը տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի ՄԱՐՏ 25ին ժամը 20,30–ին, 77 Ռիւ Լափայէթ Փարիզ։

Կանոնադրի թիւ 5 յօդուածին համա – ձայն վարչութեան մէկ երրորդը նորո – գելի ըլլալով, Ընկերակցութիւնը կոչ կ'ընէ իր անդամներէն անոնց, որոնք կը փափաքին մասնակցիլ վարչութեան։

Թեկնածուները պարտին Աղքատախնա–մի գրասենեակը դիմել ամէնէն ուշը Մարտ 11ին։

Առ այդ, փափաքողները պէտք է ընթեռնլի կերպով գրեն, տալով իրենց անունը, մականունը եւ հասցէն։

Թեկնածու կրնան ըլլալ միայն այն անդամները, որոնք իրենց անդամավճարները կանոնաւորապէս վճարած են երեք տարիէ ի վեր։

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՓԱՓԱՔԻՆ ԳՈՀԱՅՈՒՄ ՏԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՅՍ ՏԱՐՈՒԱՆ ՄԵՐ ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ ԱՊԱՀՈՎԵՑԻՆՔ 18 ՕՐ

16 ՕՐ ԵՐԵՒԱՆԻ 2 ՕՐ ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ ՄԷՋ

ՄԵԿՆՈՒՄ 7 ԱՊՐԻԼ, ՎԵՐԱԴԱՐՁ 25 ԱՊՐԻԼ

«ԱՐՄԵՆԻԱ» կամ «ԱՆԻ» հիւրանոցներէն միոյն մէջ փաթսիոն ֆոմփլէք — Այցելութիւն Հայաստանի տեսարժան վայրերը եւ

ՁԱՏԻԿԸ ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՄԷՋ

Աննման է պարունը Երեւանի մէջ, ուր վերածլող բնութեան հետ կ'եռեւեփի նաեւ գեղարուեստական կեանքը

18 օր տեւող այս ճամբորդութեան ամբողջի գինն է 2200 ֆրանք

Արձանագրութեանց համար դիմել՝

TRANSTOURS — 22, rue du 4-Septembre — PARIS — Tél. : 742-77-40

ուր կարելի է անձամբ ներկայանալ Կ. ՈՒՆՃԵԱՆԻ, ամէն Ուրբաթ եւ Շաբաթ կէսօրէ ետք ժամը 15էն 18

ՄԱՐՍԷՅԼ՝ դիմել Զ. ԱԼԻՔՍԱՆԵԱՆԻ 11, rue du Bassin — Saint-Julien Tél. : 48-94-75

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ՝ ՊԱԼԵԱՆԻ՝ 154, rue Barabanne — Tél. : 60-01-11

ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ՝ ՆԱԶԱՐԷԹ ԳԱՍՊԱՐԵԱՆԻ

ՏԵՍԻՆԻ ՄԷՋ՝ Կ. ԳԱՐԱԵԱՆԻ

ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Տիկին Վարդիթեր Ճինկէօզեան, ծնած է Էրզրում, ուրկէ ելած է տարագրու – թեան օրերուն, հապիւ երեք տարեկանին, դողցուելով մօրը ուսէն։ Մականունը չի յիշեր, ոչ ալ մօրը անունը։ Կը յիշէ հօրը անունը, տարտամօրէն — Պաղտասար։ Ոմանք կ'ըսեն թէ հօրը մականունը Պաղտասեան ըլլալու է։ Կը յիշէ քրոջը անունը, որ Փնարիկ է, կը յիշէ նաեւ անոր մահը։ Ներկայիս կը փնտռէ եղ – բայրը, որու անունը չի դիտեր, բայց ծնած է Էրզրում, եւ պնդողներ կան թէ կ'ապրի Ֆրանսա (Լիոն կամ Մարսիլիա)։ Շատ ուրախ կ'ըլլայ, եթէ այս մասին որեւէ տեղեկութիւն ունենայ։

Այս հարցով կարելի է դիմել իր հաստեղին, որ հետեւեալն է.

Օր. Փնարիկ Ճինկէօզեան
Նամակատուփ 2623, Պէյրութ Լիբանան

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ԹԱԼՈՒԵԱՆ ԳՐԱՏՈՒՆ
ՆՈՐ ՍԱԼԵՐ

Աղղապահպանման լաւագոյն միջոցներէն մէկն է կարդալ եւ ծանօթացնել հայ երգն ու երաժշտութիւնը, օտարներուն եւ մեր մատաղ սերունդին։ Հասցէ՝
43, Rue Richer, Paris (9e) — Métro Cadet — Tél. 770-25-46

Նոր լոյս տեսան, Պէյրութաբնակ երգիչներու՝ Ազա Կիրակոսեանի երկու սալերը։— 1) Աղջային եւ յեղափոխական երգեր, ՎՈՍ 10008, 2) Աղջային եւ ժողովրդական երգեր, ՎՈՍ 10006 Ա. թիւերը։

Ունինք նոյնպէս՝ Հայաստանեան սալեր եւ օփերաներ։ «Լրեբունի» հրատարակչականի «Լէժանտ Արմէնիէնը», Ա. Հարմանդեանի, Լ. Գաթրճեանի, Լիա Սարեանի, Թաւիտ Գարեգինի, Ա. Կիրակի (Ամերիկա պատրաստուած), Ափրիկեանի, Պարթեւեանի ամբողջական գործերը եւ հայկ. պատարագը։

Գրատունը ճոխ է բազմատեսակ գրքերով եւ պատրաստ՝ ապսպրանքները ընդունելու ամէն վայրերէ։

Առաքման ծախքը գնողին վրայ է։

Գրատունը բաց է ամէն օր ժամը 10էն սկսեալ մինչեւ երեկոյեան 7ը։

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա Տար. 90 ֆր. Վեցամսեայ 50 ֆր
Արտասահման Տար. 115 ֆր. Հատը 0,50

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
10
ՄԱՐՏ
MERCREDI
10 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12060

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.060

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԹՈՒՐՔԻԱ ԻՆՉՊԷՍ ՈՐ Է

—o—

Ա.

Լա Թրիպիւն տը ժրնեւ Թուրքիա դրրկած է մասնաւոր թղթակից մը՝ Միշէլ Սալմոն, տեղւոյն վրայ ուսումնասիրելու համար Աթաթիւրքի երկրին տնտեսական ու քաղաքական ներկայ կացութիւնը:

Յառաջի Մարտ 5ի թիւին մէջ ակնարկեր էինք իր առաջին յօդուածին, որ լոյս տեսած էր 20-21 Փետրուարին: Թղթակիցը խօսելով Թուրքիոյ տնտեսական կացութեան մասին, «Անբուժելի մեծ հիւանդը» որակած էր զայն:

Հուիսկերական թերթը այս անգամ Փետրուար 26ի իր թիւին մէջ ամբողջ մէկ էջ յատկացուցած է իր թղթակցի ուսումնասիրական յօդուածին եւ վարչապետ Սիւլէյման Տէմիրէլի հետ տեսակցութեան «Անստուգութեանց Թուրքիան» ընդհանուր խորագրին տակ:

Թրիպիւն տը ժրնեւ հարց կուտայ.

«Թուրքիա Եւրոպայի «հիւանդ մա՞րդն» է միշտ, ինչպէս անցեալ դարուն»: Ու կը յիշէ թէ իր 37 միլիոն բնակչութեամբ եւ աւելի քան 800·000 քառ. քլմ. տարածութեամբ, բացառիկ ռազմավարական դիրքով, Թուրք Հանրապետութիւնը ո՛չ միայն լրիւ բաժինով մաս կը կազմէ Արեւմուտքի, այլեւ անկիւնաքարերէն մէկն է Ատլանտեան Ուխտի: Անդամ է Եւրոպայի Խորհուրդին եւ ընկերակից՝ Հասարակաց Շուկային, Եւրոպայի կապուած է մանաւանդ իր հարիւր հազարաւոր գործաւորներով, որոնք կ՛աշխատին Գերմանիա եւ այլուր:

Ու կ՛աւելցնէ թէ Թուրքիա երկար ամիսներէ ի վեր «քրոնիկ» տագնապի մէջ է: Նոյնիսկ խօսուեցաւ պինտուրական մօտալուտ պետական հարուածի մը մասին: Մինչ կառավարութիւնը Խորհրդարանին մէջ իր մեծամասնութիւնը կորսնցուցած ըլլալով անել տագնապի մըն է մատնուած, փողոցը չարժման է անցած: Ուսանողները լքելով Փարիզի Մայիսեան ոճը՝ ընդդրկած են Թուրքիոյ բոլոր մեծ քաղաքները: Դրամատունն կը կոզոպտեն եւ համալսարանները ռազմադաշտի կը վերածեն: Բանուորական դասակարգերը կ՛անդամակցին երկրի տնտեսական կեանքը եւ Թրքական արդի քաղաքականութեան երկդիմութիւնները ասիճան մը աւելի վարանոտ կը դարձնեն այդելուն:

Այսպիսի խառնակ կացութեան մէջ Սիւլէյման Տէմիրէլի կառավարութիւնը կը ծիծաղ կատաղի ալիքներու վրայ նետուած նաւակի մը պէս, որ իր տեղը կը մնայ չնորհիւ իրարու ներհակ հոսանքներու: Կորսնցուցած է մեծամասնութիւնը. կը կառավարէ՝ կոթնած քանի մը անկախ երեսփոխաններու վրայ: Սակայն ընդդիմադիրներն ալ միացեալ ճակատ մը չեն ներկայացներ եւ ի վիճակի չեն կառավարութիւն կազմելու:

Գլխաւոր երկու կուսակցութիւնները — «Ռեպուպլէք»ն ու «Հալֆ»ը վերջին տարիներուն հերթուածներու հետեւանքով կորսնցուցին իրենց երեսփոխաններու մէկ երրորդը: 1967ին փրոֆ. Ֆէյզիօղլու եւ ընկերները Հալֆէն բաժնուելով կազմեցին «Կիւվէճ» կուսակցութիւնը: Անցեալ տարի ալ Ռեպուպլէքական 40 երեսփոխաններ կազմեցին Դեմոկրատական կուսակցութիւնը:

Թրիպիւն տը ժրնեւի թղթակիցը հեղնանքով դիտել կուտայ թէ վերամուտէն ի վեր Թրքական Խորհրդարանը խառնակ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՋԻՆԱՍՍԱՆ ՆԵՐԿԱՅ Է

—o—

ՇՈՒ-ԷՆ-ԼԱՅ ՀԱՆՕՑ ԴԱՅԱԾ Է ՁՈՐՍ ՕՐ

Ջինասսանի վարչապետը չորս օր ուշացած է Հանոյ, անցեալ չաբաթ: Շու-էն Լայի այցելութեան լուրը դադրնի պահուած էր մինչեւ իր մեկնումի օրը երկուշաբթի:

Ջին վարչապետին ընկերակցած են կուսակցութեան ներկայացուցիչներ եւ բանակի սպայակոյտի պետը՝ այլ պին-ուորականներու եւ պետական դէմքերու հետ:

Ժողովրդային մեծ համախմբումի մը ընթացքին Շու-էն-Լայ հանդարտ ոճով անդրադարձած է Հնդկաչինի հարցին, ինչ որ մեծ կարեւորութիւն կը ներկայացնէ միջազգային քաղաքական շրջանակներու համար:

Ջին վարչապետը նախ դիտել տուած է, թէ Հնդկաչինի ժողովուրդները միացած են իրարու «կեանքի եւ մահուան մէջ» եւ պիտի կռուին ու յաղթեն միասնաբար:

«Ամերիկա պիտի պարտուի», իսկ Ջինասսան Թոյլ պիտի չտայ, որ այս վերջինը բան կամ չարժի եւ դործէ Հնդկաչինի մէջ:

Շու-էն-Լայի յայտարարութեան համաձայն, Մ. Նահանգները ներկայիս ծուղակն են ինկած: Անոնք պատերազմ կ՛ուզեն եւ, ինչպէս միշտ, կը զերագնահատեն իրենց ուժը եւ կը ստորագնահատեն իրենց հակառակորդը: Իւրաքանչիւր արկածախնդրութիւն նոր պարտութեան մը դէմ յանդիման կը դնէ զիրենք. այսպէս՝ Քամպոճի մէջ ժայռ մը վերցուցին, որպէսզի զգետնուին անոր տակ:

Եթէ Ամերիկա ընդլայնէ պատերազմի դաշտը ամբողջ Հնդկաչինի տարածքին վրայ՝ պիտի արագացնէ իր պարտութիւնը: Գաղթատիրութեան վրայ յաղթա-

---

վիճակ մը կը ներկայացնէ: Խմբակցութիւններ կը կազմուին ու կը լուծուին, կուսակցութիւններ կը պառակտին, եւ-րեսփոխանները մէկ կազմակերպութենէն միւսը կ՛անցնին ըստ աննախատեսելի քմահաճոյքներու: Աղմուկ, կատաղութիւն, սադրանք փաստօրէն անչարժութեան մատնած են Խորհրդարանը, որ չորս ամիսէ ի վեր ո՛չ մէկ լուրջ աչխատանք է տարած: Երկու ամիս դրաւ նախագահ մը ընտրելու համար: Վեց չաբաթ ալ ղրաղեցաւ Տէմիրէլ եղբայրներու խնդրով:

Ժամանակ մը Զօր. Ալփասլանն էր, — 1960 Մայիս 27ի յեղափոխութեան հեղինակներէն մէկը, — որ կ՛աղմկէր հրապարակը իր թուրանական ցափուտուքներով, չրջապատուած մոլեռանդ երիտասարդներով: Միշէլ Սալմոն կ՛ըսէ թէ Թուրքէչ այժմ խելօքցեր է: Հրապարակ իջեր է նորեկ մը՝ Նիզամէտտին Էրբաքան, նախկին ճարտարապետ մը, որ կառավարական կուսակցութենէն բաժնուած երկու ուրիչ երեսփոխաններու հետ կազմած է Միլլի Նիզամ Փարթիսին (Ազգ. Միաբանութեան կուսակցութիւն): Իր վարդապետութիւնն է Օսմանեան հարբուտութեան հիմնադիր Սուլթան Օսմանի (1326) կտակը, որուն համաձայն Թուրքերը անպարտելի ու փառապանծ պիտի մնան, ՅՈՐՋԱՓ ՏԱՒԱՅԻՕՐԻՆ ՀԵՏԵՒԻՆ ՔՈՒՐԱՆԻՆ:

ՀՐԱՆՏ-ՍԱՄՈՒԷԼ

նակը, ըստ չին վարչապետին, կարելի է ապահովել, որովհետեւ Ջինասսան կը պատրաստուի դէմ դնել պատերազմին: Ան դաղափարական եւ պինտուրական դետնի վրայ պատրաստ է պարտութեան մատնելու որեւէ թշնամի, որ կը բռնադարձի իր սահմանները: «Մենք վճռած ենք ապառազրել Վորմոզը»:

Չին վարչապետը չեշտած է, թէ պէտք չէ չնորհակալ ըլլալ իրենց՝ պինտուրական օժանդակութեան համար: «Դուք էք, որ կ՛օժանդակէք մեզի պայքարի առաջին դիծին վրայ մնալով դաղթատիրութեան դէմ: Ասոր համար չին ժողովուրդը պէտք է ձեզ չնորհաւորէ»:

Հիւսիս. Վիէթնամի վարչապետը իր ճառին մէջ յիշած է Մաոյի խօսքը, թէ այն որ չօժանդակէ Վիէթնամի, դաւաճանած կ՛ըլլայ Յեղափոխութեան: Վիէթնամի ժողովուրդը անսահման հաւատք ունի Ջինասսանի ապագային նկատմամբ, որ այժմ մեծ պետութիւն մը դառնալու վրայ է: Վիէթնամցի ժողովուրդը յաւիտենապէս պիտի յիշէ այն օժանդակութիւնը, զոր Ջինասսան կ՛ընծայէ իրեն:

Ուաշինկթընի համար չին վարչապետին այցելութիւնը անակնկալ մը չի նկատուիր: Արդարեւ, ամերիկեան քաղաքական շրջանակները չատ բնական կը դտնեն, որ փեքին այս օրերուն, այսինքն երբ Սայկոն Հիւսիս. Վիէթնամի մը վրայ կատարուելիք հաւանական յարձակման մը մասին կը խօսի, ցոյց տայ աչխարհի, թէ պատրաստ է անվերապահ կերպով զօրավիդ կանդնելու անոր: Աւելին՝ Ուաշինկթըն կ՛ակնկալէր որ Շու-էն-Լայ չատ աւելի «ծանր» ճառ մը արտասանէր, ինչ որ կը նշանակէ, թէ չկընկալեր, կամ առնուազն անհաւանական կը նկատէ չին միջամտութիւն մը Հնդկաչինի մէջ:

Սպիտակ Տունը համոզուած է, որ չին վարչապետին այցելութիւնը տեղի ունեցած է Հանոյի ղեկավարներու դիմումին վրայ. տեսակ մը յուսահատական կոչ է՝ ուղղուած փեքինի զօրավիդ կենալու իրենց: Հիւսիս. Վիէթնամցիք, միշտ համաձայն Սպիտակ Տան, մատնոդուած են Լաոսի իրադարձութիւններով: Ասոր ապացոյցը այն է, որ Հիւսիս. Վիէթնամի ներկայացուցիչը Փարիզի խորհրդաժողովին անձնական տեսակցութիւններ ունեցած է Պրիւսի հետ, որ կը դլխաւորէ ամերիկեան պատուիրակութիւնը Փարիզի մէջ:

Խորհրդային չրջանակներու համար փեքին իր այս միջոցառումով կը ձգտի առաջին դիծի վրայ մնալ Հնդկաչինի մէջ՝ չուքի մէջ ձգելով Խորհ. Միութիւնը: Դիտել կը տրուի այս առթիւ, թէ անցեալ տարի երբ իշխան Սիհանուք պաչտօնապրկուեցաւ, փեքին կազմակերպեց Հնդկաչինի չորս ժողովուրդներու խորհրդաժողովը Քանթոնի մէջ: Այս ձեւով ուղեց համադրուած դիմադիծ մը տալ հակամերիկեան պայքարին, իր դեկավարութեան տակ:

Պարզ է, որ Մոսկուա ձեռնածալ պիտի չնստի, այլ պիտի փորձէ ամէն դնով Թոյլ չտալ, որ Հանոյ «դէչը» խորհրդատուներ ունենայ, որու հետեւանքով Հնդկաչինի պատերազմը կրնայ վտանգաւոր ըլլալու աստիճան տարածուիլ:

Մ. Նահանգներու Արտաքին նախարարը՝ Ռոճըրս յայտարարեց, թէ պիտի չմիջամտեն, եթէ նախապահ Թիէօ որոչէ յարձակիլ Հիւսիս. Վիէթնամի վրայ:

ԹՈՒՐՔԻԱ

ԱՄԵՐԻԿԱՑԻՆԵՐԸ ԱԶԱՏ ԱՐՁԱԿՈՒԵՑԱՆ

Մինչ մտահոգութիւնը կը մեծնար Ամերիկացիներուն մօտ իրենց չորս դինուորներուն ճակատագրին մասին, յանկարծ երկուչաբթի իրիկուն անոնք ազատ կ՛արձակուէին: Ինչպէս ծանօթ է, պայմանաժամը լրացած էր Շարաթ առաւօտ եւ Թրքական կառավարութիւնը մեծ ժամ էր տեղի տալ առեւանգողներուն, ըստ երեւոյթին թէ «ահաբեկիչներու հետ բանակցութիւն չըլլար»: Ամէն պարագայի մէջ, հինգ օր, Թուրք ոստիկանութիւնը հակառակ հետապնդումներուն, խուզարկութիւններուն եւ հարածանքներուն չէր կրցած դտնել «Թուրքիոյ Ազատագրութեան Ժողովրդական Բանակին» թաքստոցը:

Փիկառոյի թղթակիցը կը չեշտէ այս առթիւ թէ տարեկան մարդ գլուխ 280 տոլար եկամուտով, Թուրքիա «ամէնէն թչուառ երկիրներէն մէկն է արեւմտեան աչխարհի, հակառակ արտակարգ փոխադրութեանց որոնք կ՛ըլլան Անգարայի կառավարութեան (միայն Մխիթարեան Նահանգներէն 37 միլիառ Ֆրանք պատերազմի վաղորդայնէն ի վեր): Անդործութեան տոկոսը օրէ օր կը բարձրանայ եւ դժդոհութիւնը մեծ է սենտիքաներու մօտ»:

Փիկառօ կը յիշէ նաեւ թէ անցեալ դարուն Նիկոլա Ա. ցարը «Հիւանդ մարդը» որակած էր Օսմանեան կայսրութիւնը:

× Ցայտնի չէ թէ ի՞նչ պայմաններու մէջ է որ չորս Ամերիկացիները ազատ արձակուած են: Անգարայի ամերիկեան դեսպանն ալ բան մը չըսեր այդ մասին, միայն «խորին չնորհակալութիւն» կը յայտնէ Թուրք կառավարութեան, որ ջանք չխնայեց Ամերիկացիները դտնելու համար:

Այս դէպքերուն առթիւ, ընդդիմադիրներն ալ կառավարութեան կողքին էր եւ Ինէօնիւ վճռական ձեւով ըսած էր «Պետութիւնը երեք չօճուխներու հե՞տ պիտի սակարկէ»:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԻՍՐԱՅԵԼ տրամադիր եղած է հետեւեալ յանձնառութիւնները ստանձնել.— Ա) Հանդիսաւորապէս յայտարարել որ Իսրայէլի եւ Արաբ Մ. Հանրապետութեան միջեւ պատերազմը վերջնապէս վերջացած է ինչպէս նաեւ առկախ հարցերը զորս պատերազմը ստեղծած էր: Բ) Ցարգել եւ ճանչնալ Արաբ Մ. Հանրապետութեան գերիշխանութիւնը եւ հողային ամբողջականութիւնը: Գ) Ցարգել եւ ճանչնալ Արաբ Մ. Հանրապետութեան իրաւունքը ապահով սահմաններու մէջ ապրելու: Դ) Իսրայէլեան ուժերու հեռացումը հրադադարի սահմանագիծէն՝ ապահով սահմաններու վրայ, որոնք ճշդուած պիտի ըլլան խաղաղութեան դաշնագրով: Իսրայէլ պիտի չքաչուի 1967 Յունիս 5ի սահմանագիծին ետին: Ե) Ինչ կը վերաբերի գաղթականներու հարցին, Իսրայէլ պատրաստ է բանակցելու կառավարութիւններու հետ:

ՓՐԱԿՍԻի դատարանին առջեւ չեխ ուսանողներ լուռ ցոյց մը կատարեցին բողոքելու համար «ձախ» երիտասարդներու դէմ կատարուած դատին: 19 ձախակողմեան երիտասարդներ ներկայիս դատի կանչուած են « ընդյատակեայ » դործունէութեան ամբաստանութեամբ:

ԸՆԿԵՐԱՑԻՆ մթնոլորտը փայլուն չէ Ֆրանսայի մէջ, ուր 15 օր է կը չարունակուի օդանաւային երեք ընկերութեանց թռիչքներու ընդհատումը տնօրէնութեանց որոչումով: 15 հազար տոմէր դործադուլ կ՛ընեն եւ նաւահանգիստները անչարժութեան մատնուած են: Փարիզեան չրջանի ուսուցիչներն ալ 85 առ հարիւր համեմատութեամբ դործադուլ ըրին երկուչաբթի:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԻՐ ՀՈԳԵՐՈՎ

Ա.

Հայաստանի Համայնավար կուսակցութեան 25րդ համագումարին (*), որու բացումը կատարուեցաւ Փետրուար 25ին, Երեւան, Գիտութիւններու Ակադեմիայի նախագահը՝ Ակադ. Վ. Համբարձումեան, մխիթարու փոխանակութեան շրջադիծին մէջ կարդ մը հիմնական հարցեր չօշափեց, զանոնք վերագրաւ մարմիններու յատուկ ուշադրութեան յանձնելու առաջադրութեամբ (**):

Երեւանի բնակչութեան եւ տարածութեան արտակարգ յաւելումն ու ընդլայնումը մտահոգութիւն պատճառող երեւոյթ մըն է: Ներկայ հնգամեակին, որ կը սկսի այս տարի եւ վերջ կը դնէ 1975ին, երկրին բնակչութիւնը ապահովաբար 300·000ի յաւելում մը արձանագրէ: Արդ, կը հարցնէ Վ. Համբարձումեան, «որտե՞ղ են նրանք հաստատուելու»: Երեւա՞ն: Սակայն մայրաքաղաքը «առանց այն էլ շատ է մեծացել», հետեւաբար՝ «ցանկալի է, որ նրանք ապրեն Երեւանից դուրս»:

Առաջին անգամ չէ, որ այս մտահոգութեան արձագանգը կը դառնանք Հայաստանի մամուլին մէջ:

Արդարեւ իրողութիւն է, որ քաղաքային բնակչութեան տեսակարար կշիռով Հայաստան առաջին դիծի վրայ կուգայ Խորհ. Միութեան մէջ: Կէս դար առաջ երկրին բնակչութեան միայն մէկ տասներորդը կ'ապրէր քաղաքներու մէջ: Արդիւնաբերութեան, մշակոյթի եւ գիտութեան զարգացումին, ինչպէս նաեւ վարչական կեդրոն մը ըլլալու իր հանգամանքին հետեւանքով՝ Երեւանի բնակչութիւնը արտակարգ յաւելում մը արձանագրեց տասնամեակներու ընթացքին: Միայն վերջին երեսուն տարիներուն՝ 1939էն մինչեւ 1970, այդ յաւելումը 567 հազար եղած է, 200·000էն հասնելով 767 հազարի, ըստ 1970 Յունուար 15ի վիճակագրութեան:

Կէս դարու ընթացքին, քաղաքային բնակչութեան թիւի տասնապատիկը մէկ տասներորդէն բարձրացած է 55 եւ, նոյնիսկ 59 տոկոսի, ինչպէս յոյժ կուտան կարդ մը տուեալներ:

Յառաջիկայ տասնամեակին այդ յուցանիշը պիտի բարձրանայ 68ի, իսկ 2000ին՝ 85ի:

Ինչ կը վերաբերի Երեւանի՝ անցեալ տարի, Սեպտեմբեր 24ին, դումարուած նիստի մը ընթացքին հաստատուած էր, թէ համաձայն «Երեւաննախագիծ» հիմնարկութեան ծրագրին, որ հիմնուած էր յատակ նախատեսումներու վրայ, 2000ին Երեւանի բնակչութեան թիւը պիտի ըլլայ մէկ միլիոն 100·000:

Այս իրողութիւնը չատերու կողմէ հրճուանքով եւ հպարտանալու առիթ նկատուեցաւ: Արդարեւ, ի՛նչ աւելի դեղեցիկ հեռանկար հաստատելու համար վաղը, թէ Հայաստանի մայրաքաղաքը մէկ միլիոնէ աւելի բնակչութիւն ունի...:

Սակայն, ինչպէս կը հաստատեն ուղղակի կամ անուղղակի ձեւով Վ. Համբարձումեան եւ ուրիշներ, մեր փոքր երկրին համար բացարձակապէս անընդունելի եւ մտահոգիչ երեւոյթ պէտք է նկատել այդ հեռանկարը (***):

Գիւղերէ եւ քաղաքներէ դէպի Երեւան խուժումը, ո՛ն մնայուն բնակութիւն հաստատելու դիտաւորութեամբ, գլխաւոր յաւերէն մին կը նկատուի երկրի վարիչներուն համար: Օրինակ, միայն վերջինիս տասնամեակին, Լենինականէն հիմնականին մէջ Երեւան տեղափոխուած են մնայուն կերպով 21·427 անձ, առաւելաբար երիտասարդ:

Ցաւալինչական է նաեւ այն իրողութիւնը, որ եթէ Հայաստանի քաղաքային բնակչութեան տոկոսը 55էն 59ի կը հասնի, Երեւանի պարագային ան 55 տոկոս է, ըստ 1967ի վիճակագրութեան: Կը հետեւի, ուրեմն, թէ առաւելագոյն տոկոսը բաժին կ'ինկնայ Երեւանի:

Իրաց այս կացութեան գլխաւոր պատճառը այն է, որ Երեւանի մէջ կեդրոնացած է երկրին ճարտարարուեստին, ինչպէս նաեւ մշակոյթի եւ արուեստի կեանքին հիմնական մասը: Օրինակ, 1967ի տուեալներով, Հայաստանի արտադրութեան չուրջ 60, իսկ բանուորական ուժին 45 առ հարիւրը կեդրոնացած էր Երեւան:

Վերջին տարիներուն հաստատուեցաւ, որ ճարտարարուեստը չափէն աւելի կեդրոնացած է մայրաքաղաքին մէջ, ինչ որ կը նշանակէ, թէ զայն տարածելու, կամ «ապակեդրոնացնելու» ծրագիրը չէ իրագործուած, թէեւ մասնակի աշխատանք կատարուած է այդ ուղղութեամբ (օրի՝ նակ՝ Կիրովականի մէջ մեծ գործարաններ հաստատուեցան): Միւս կողմէ, երկրին մտաւոր կեանքն եւս, ինչպէս, օրինակ, համալսարանը եւ դիտական հիմնարկութիւնները, բոլորն ալ կը գտնուին Երեւան (Լենինական, Հայաստանի երկրորդ քաղաքը, իր 140·000է աւելի բնակչութեամբ ունի միայն մէկ դիտահետազօտական հիմնարկութիւն՝ երկրաչարժի եւ երկրադիտութեան հիմնարկութիւնը, որու վարիչն է Ակադ. Ամբէն Նազարով):

Այս իրողութիւնը յաճախ կը մատնանշուի մասնագէտներու եւ անհեսագէտներու կողմէ, որոնք դիտել կուտան, թէ անհրաժեշտ է նոր ձեռնարկութիւններ հիմնել եւ ճարտարարուեստի կեդրոններ հաստատել «ռեզերվների» մօտ, այսինքն հում աղբիւրներու արտադրութեան վայրերու մօտ: Այս ձեւով ո՛չ միայն խնայողութիւն կ'արձանագրուի հանքէն դործարան հում նիւթի փոխադրութեան ճիւղին մէջ, այլեւ աշխատող ձեռքերու մէկտեղում մը կը առեղծուի երկրորդական քաղաքներու, աւաններու կամ շրջաններու մէջ:

Կրթական եւ մշակութային կեանքն եւս կը կարօտի ապակեդրոնացումի՝ այլ քաղաքներու մէջ բանալով դիտական հիմնարկութիւններու մասնաճիւղեր, համալսարանի ամպիոններ եւայլն:

Ցայսօր կատարուած աշխատանքը, վերյիշեալ մարզերու մէջ, զգալի ան դրադարձ չէ ունեցած իրաց այս կացութեան վրայ:

Ակադ. Վ. Համբարձումեանի ներկայացուցած հարցի կարեւորութիւնը չէզոքացնելու համար աւելցնենք, որ Հայաստանի Համայնավար կուսակցութեան կեդրոնական Կոմիտէի Ա. քարտուղարը՝ Ա. Քոչինեան «Հոկտեմբերեան կազմակերպութեան 32րդ կոնֆերանս»ին դիտել կուտար, թէ «Մենք պէտք է միւս հաղաքներում ստեղծենք աշխատանքային եւ կուլտուր – կենցաղային ժամանակակից պայմաններ, որոնք իրենց տարբերուին Երեւանի պայմաններից: Այդ դէպքում մարդիկ չեն ձգտի բնակութիւն հաստատել անպայման մայրաքաղաքում»:

Ընդհանրապէս մեծ քաղաքներու եւ, յատկապէս, մայրաքաղաքներու մէջ հաստատուելու տրամադրութիւնը դրեթէ ընդհանրական երեւոյթ դարձած է բոլոր երկիրներու մէջ: Ան կը բացատրուի նաեւ ներկայ ժամանակաշրջանի իւրայատուկ պայմաններով:

Սակայն, այն ինչ որ մեծ երկիրներու համար կրնայ «մարսելի» նկատուիլ, Հայաստանի նման փոքր տարածութիւն եւ բնակչութեան փոքր թիւ ներկայացնող երկրի մը համար կը նկատուի խոցելի կէտ:

Ահա թէ ինչո՛ւ Վ. Համբարձումեան չէշտելէ ետք, թէ յատուկ ծրագրուած քաղաքականութիւն մը պէտք է ունենալ այս հարցին մէջ, կը հարցնէ իրաւամբ.

— Մեր պլանային օրգանները պէտք է ուշադրութիւն դարձնեն այն բանին, թէ ինչպիսի՞ն կը ներկայանայ, կ'երեւայ մի 20 տարուց յետոյ, 30 տարուց յետոյ, այս դարի վերջում մեր Հանրապետութիւնը, որպէս ի՞նչ, որպէս մի մեծ քաղա՞ք (իմա՝ Երեւան) շրջապատուած մի բանի գիւղերով, թէ բազմաթիւ արդիւնաբերական, գիւղատնտեսական կեդրոններից բաղկացած Հանրապետութիւն»:

Հայ ակադեմականին հաստատումով՝ «ի հարկէ, երկրորդն է ճիշդ, բայց պէտք է ունենալ մշակուած, մտածուած քաղաքականութիւն եւ այսօրուանից սկսել սկզբունքի ձեւով իրագործել այդ քաղաքականութիւնը»:

Ժ. Մ.

(*) Առաջին համագումարը՝ 1922 Յունուար 26, Երեւան:

(**) Վ. Համբարձումեանի ճառը տեսնել «Սով. Հայաստան»ի Փետրուար 28ի թիւին մէջ:

(***) Խորհ. Միութեան կարգ մը մեծ քաղաքներու (օրինակ՝ Մոսկուա) օրինակին հետեւելով, Երեւանի մէջ եւս արգիլուած է գրանցումը, այսինքն կը կիրարկուի բնակութեան արձանագրութեան օրէնքը, որով կ'արգիլուի շրջաններէն Երեւան հաստատուիլ, բացի որոշ պարագաներու մէջ: Սակայն օրէնքը չի գործադրուիր, որ կիրարկուելու պարագային պիտի սահմանափակէր բնակչութեան արտակարգ յաւելումի թափը:

ՕՐԱՑՈՑՅԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ

Բոլոր իրաղարձութիւններն ու իրերը ժամանակի մէջ ունին իրենց հասցէները: Անոնց ուսումնասիրութեամբ կը զբաղի դիտութիւն մը, որ հայ մտաւնպարութեան մէջ ծանօթ է « Տոմար » անունով: Տոմարական դիտութիւնը անցեալին կապուած էր աստղագիտութեան հետ, իսկ ներկայ շրջանին ամփոփուած է օրացոյցի մէջ:

Տոմարագիտութիւնը հին պատմութիւն ունի: Նախամարդուն համար, որ իր ոտքը դրաւ պատմութեան արշալոյսին մէջ, ժամանակի առաջին չափանիշը եղած է պարբերաբար կրկնուող պիշերն ու ցերեկը: Որոշ զարգացումէ մը ետք մարդիկ սկսած են ժամանակը չափել լուսինի եւ Արեւի շրջադարձերով: Տոմարագիտութիւնը զգալի չափով զարգացած էր հին Եգիպտոսի մէջ՝ կապուած դիւզատնտեսական աշխատանքներու հետ:

Հակառակ այն իրողութեան, որ հայ մտաւնպարութիւնը բաւական հարուստ է ինքնատիպ տոմարական բնագիրներով, սակայն ասոնք, դժբախտաբար, դէչ ուսումնասիրուած են: Անցեալին հայագիտութեան տեսլադաչտէն դուրս մնացած է այս ճիւղին ուսումնասիրութիւնը, եթէ հաշուի չառնենք քանի մը բացառութիւններ:

Բնագիտական պատմութեան հանդիպ ցոյց տրուած հետաքրքրութիւնը, որ երեսուն եկաւ վերջին շրջանին, հետաքրքրութիւն առեղծեց նաեւ այս ճիւղին հանդէպ: Ուշադրաւ ուսումնասիրութիւններ կատարեցին այս ուղղութեամբ Փրոֆեսօր Լ. Սեմեոնով, Բ. Թումանեան եւ ուրիշներ:

Այժմ հրապարակի վրայ է Հ. Խաղաեանի « Օրացոյցի պատմութիւնը » աշխատութիւնը:

Ի տարբերութիւն հայ տոմարի պատմութիւնը ուսումնասիրող այլ դիտնականներու, հեղինակը օրացոյցի պատմութիւնը քննութեան առած է լայն շրջանակի մէջ, լուսաբանած է տարբեր ժամանակներու եւ տարբեր երկիրներու մէջ դործածուած տոմարները, օգտագործելով աստղագիտական այն տուեալները, որոնք օգտակար են տոմարագիտական հնճռուտ հարցերու պարզաբանման համար: Հեղինակը կը ներկայացնէ

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Ու նորէն սկսաւ հեծկլտալ:

Գարեգին զնաց զաւաթ մը ջուր փչել առելու կնոջ յուզումը հանդարտեցնելու համար, մինչ Սերդիս կը ջանար զայն համոզել թէ ամէն բան կարդադրած էին իրենք, թէ եղածը թիւրամացութեան մը արդիւնք էր:

— Ես իրրեւ անբարոյական ամբաս – ունիմ կը հեկեկէր Սաթենիկ, ես որ խեղճ ամուսնիս մահուանէն ի վեր ամէն զոհողութիւն, ամէն զրկանք աչքս կ'առնեմ անարատ պահելու համար... իմիւ թէ չդիմէի այդ անիծեալ Աղքատախանամին եւ այս փորձանքները դլուխս չդային... այս ինչ ոճրագործութիւն է, աղջկան տէր կնոջ մը պատիւը արատաւորել, ի՞նչպէս ասկէ ետքը պիտի կրնամ մէկու մը երեսը նայիլ, ի՞նչպէս փողոց պիտի ելլեմ:

Հաճի Թումիկ այժմ կը զգար իր արաբքին ամբողջ չարիքը, ահռելիութիւնը, կ'ուզէր խօսիլ, ինքզինք չբմեղադրնել, բայց խօսքերը կոկորդին մէջ կը մնային եւ անզադար դլուխը կը տատանէր, յուսահատ չարժումով մը:

Սաթենիկ չարունակէց խօսիլ: Իր աղքատ ու թշուառ այրիութեան ամբողջ պատմութիւնը ըրաւ, անկեղծութեան այնպիսի չեշտով մը, որ կարելի չէր չհամոզուիլ իր ըսածներուն ճշմարտութեան: Ցետոյ՝ խօսեցաւ Գարեգինի մասին, ըսաւ թէ ինչ մտերիմ բարեկամը եղած էր իր ամուսնոյն եւ թէ ինչ եղբայրական հոգածութիւն մը ունեցած էր իր վրայ, անոր մահուընէ ետքը եւ հիմա այդ անձնուէր պաշտպանութիւնն էր, որ կը զատապարտուէր, որ անբարոյական կը հռչակուէր...

Գինեպանը յարաճուն խղճի խայթով մը մաիկ կ'ընէր Սաթենիկը: Հիմա ալ բացարձակապէս կը զգար խաբուած ըլլալը եւ այս ստուդութիւնը կը կատեցնէր եւ ամբողջ բարկութիւնը կը կուտակէր Ղուկաս էֆէնտիի դէմ, որուն անարդ գործիքը եղած էր: Եւ որովհետեւ Սաթենիկի ուղղելիք խօսք մը չէր դաներ, յանկարծ պոռթկաց Ղուկաս էֆէնտիի դէմ.

— Վայ, չունչանորդի մարդ, անանկ իմ քթիս խնդայ, ձեռքս արիւնի մէջ թաթխել ասայ, վայ անխիղճ, անաստուած մարդ, բայց անոր աս ըրածը իրեն պիտի չթողում... անոր պիտի սորվեցնեմ, որ Հաճի Թումիկին հետ խաղալ չըլլար ... հարուստ է ըսելով կը կարծէ, որ ուզած դէչութիւնը կրնայ ընել...

Եւ սկսաւ պատկերալից հայհոյանքներու չարք մը վաճառականին հասցէին: Այժմ, այլ ամէնքը բարեկամ եղած էին, Սաթենիկ բոլորովին հանդարտած կը թուէր: Իրեն այնպէս հաւատացուցին, թէ թուղթը տակաւին չէ յանձնուած իր տեղը, հետեւաբար քանի որ այժմ պիտի ջնջէին զայն, որեւէ նախատինք մը չէր կրնար զալ իր անունին:

Վերջապէս ժամանակը եկաւ մեկնելու, դինեպանը եւ Սերդիս ոտքի ելան, մնաս բարով ըսին եւ դէպի դուռը ուղղուեցան Գարեգինի հետ հետեւեալ առաւօ ժամադիր ըլլալով:

Փողոցը Հաճի Թումիկ ըսաւ Սերդիսին.

— Միւսիւ Սերդիս խնդիրք մը ունիմ, չէ պիտի չըսես եւ խօսք պիտի տաս, որ պիտի կատարես... տես ես քու խօսքդ մտիկ ըրի:

— Ի՞նչ է խնդիրքդ:

— Աչիկա այդ որբեւայրիին պիտի տաս, թող ծնունդի խաշլըխ ընէ...

Ու դինեպանը անոր յանձնեց Ղուկաս էֆէնտիէն ընդունած երեք ոսկին: Ասով կարծես թէթեւացում մը կը զգար խղճին վրայ:

ԳԼՈՒԽ Թ.

Լեւոն Կոկիկեան, տասը օր էր, որ մեկնած էր Պոլսէն ու այդ միջոցին երեք նամակ դրած էր նշանածին՝ Ռոզիկի, առաջինը Փիլիպէէն, երկրորդը Վիէննայէն եւ վերջինը Փարիզէն, որուն մէջ կը յայտնէր, որ հակառակ իր ենթադրութեան, պիտի չկրնար երկու չաբաթէն վերադառնալ եւ հաւանօրէն իր բացակայութիւնը ամիս մը պիտի տեւէր եւ թէ այս պարագան անհուն յուսահատութիւն կը պատճառէր իրեն:

«Ամբողջ ուղեւորութեանս միջոցին քու վրադ մտածեցի, կը դրէր, եւ հոս հասնելէս ետքն ալ վայրկեան մը չէ եղած, որ քեզ չյիշեմ: Փարիզը զոր այնքան կը սիրէի, հիմա ձանձրոյթ կը պատճառէ ինծի. կ'ուզեմ ժամ առաջ գործս լմնցնել քու քովդ դառնալու համար: Դժբախտաբար սակայն եմ սպասելու անպլիացի դոհարավաճառի մը, որ Լոնտոնէն պիտի գայ եւ ես կ'ենթադրեմ, որ արդէն հոս պիտի դտնէի»:

Եւ երիտասարդը պազատագին կը խօսէր նշանածէն, որ ամէն օր նամակ դրէր իրեն, «որովհետեւ, կ'ըսէր, քու նամակներովդ միայն կ'ապրիմ»:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

18 ազգերու տոմարներ — Եգիպտացիները, Հայեր, Պարսիկներ, Հռոմէացիներ, Ազգաններ, Հրեաներ, Բաբելոնացիները, Յոյներ, Հարիկներ, Չինացիներ, Սլաւոնները, Արաբներ, Թուրքեր, Ղպտիներ, Աֆղաններ, Մոնկոլներ, Վրացիներ եւ Ֆրանսացիներ:

Գիրքին առաջին բաժինը կ'անդրադառնայ տոմարի հին պատմութեան, կը յիշատակէ պահանջներու բերած նը-պատը (Միսո, Հիպպարքոս, Պտղո-մէոս, Սոզիգէն, Էսա Ազեքանդրացի եւ ուրիշներ): Հոս զգալի տեղ յատկացուած է հայկական տոմարի պատմութեան: Հիմ-նուելով Մովսէս Խորենացիի վկայու-թիւնը, ըստ որուն Հայոց Արտաշէս թա-գաւորի օրով (189–160 Ք. Ա.) յատուկ ուշադրութիւն դարձուած է տոմարական գիտութեան, ան այն կարծիքը կը յայտ-նէ, որ Հայերը հեթանոսական շրջանին ունեցած են ուրոյն տոմար: Իր այդ կար-ծիքը հիմնաւորելու համար ան մանա-ցոյց կ'ընէ հին հայկական հեթանոսա-կան տոմարէն մեզի հասած որոշ տուեալ-ներ. տարուան ամիսներու երեսուն օրե-րէն իւրաքանչիւրը կրած է հայկ. հեթա-նոսական աստուածներու եւ սրբազան վայրերու անուններ (Արամազդ, Վա-հագն, Անահիտ, Աստղիկ, Արագած, Ա-նի, Մուրց եւսյլն), հեթանոսական շըր-ջանէն մեզի հասած են օրուան 24 ժամե-րու առանձին անուններ (Այդն, Յայդն, Զօրացեալն, Հաւիսօսեալն եւսյլն), հայ-կական Ամանորը հեթանոսական շրջա-նին զուգադիպած է գարնանային արեւա-դարձին: Այս տուեալները կրկին կը հաս-տատեն, թէ զարգացած մատենադրու-թիւն մը գոյութիւն ունէր նախաքրիստո-նէական շրջանին:

Խօսելով տոմարագիտութեան մէջ կա-տարուած բարեփոխութիւններու մասին, հեղինակը հանգամանօրէն կը ներկայա-ցնէ անոնց գործերը — Անանիա Շիրա-կացի (է. դար), Յովհաննէս Իմաստասէր (ԺԲ. դար), Յակոբ Ղրիմեցի (ԺԴ. դարու վերջ եւ ԺԵ. դարու սկիզբը), Ազարիա Զուղայեցի (ԺԷ. դար) եւ ուրիշներ: Ծա-նօթ է, որ Անանիա Շիրակացիի գոր-ծին մէջ չարք մը ժողովուրդներու մա-սին կան այնպիսի տեղեկութիւններ (օ-րինակ, Աղուաններու մասին), որոնց չենք հանդիպիր այլ աղբիւրներու մէջ:

Աշխատութեան մէջ ցոյց է արուած հին աշխարհի եւ միջին դարերու համակար-գերը՝ «արարչութիւն», քրիստոնէական, հայկական, հիճրայի, Ֆրանսական Հան-րապետութիւն եւսյլն, ինչպէս նաեւ ա-նոնց վերածանութեան եղանակները՝ մէկը միւսին փոխակերպելու ձեւերը:

Հեղինակը խօսելով հայկական մեծ թուականի սկզբնաւորութեան հարցի մա-սին, կը հաստատէ, թէ հայկական մեծ թուականը սկսած է ոչ թէ 553ին, այլ 552 Յուլիս 11ին: Աւոր պարզաբանումը կարեւոր է, որովհետեւ հայկական թուա-կանի ծագման մասին հայագիտութեան մէջ կան տարակարծութիւններ:

Գործնական արժէք ունի աշխատու-թեան «Տեղական ժամանակ» գլուխը: Ցայտնի է, որ աշխարհագրական տար-բեր լայնութիւններու վրայ նոյն պա-հուն ժամացոյցը տարբեր ժամեր ցոյց կուտայ: Այսպէս, երբ Մոսկուայի մէջ ժամը 2ն է, Երեւանի մէջ 3 է եւսյլն:

Հեղինակը կանգ առած է գործածական օրացոյցներու մէջ նկատուած թերու-թիւններուն եւ բարդութիւններուն վրայ եւ ծանօթացուցած է գիտնականներու ներկայացուցած նախագիծերը, որոնք ներկայիս քննութեան առարկայ կը դառ-նան, համաշխարհային մեծ օրացոյց ըս-տեղծելու նպատակով:

Յատկանշական մէջ գետեղուած ցանկը-ըն արժէքաւոր է հայկական «Մեծ» կոչուած թուականի եւ այժմու մեր դա-րձած թուականին զուգադրութիւնը՝ 552էն մինչեւ 2000: Պէտք է նկատի ունե-նալ, որ հին հայկական տարին հաշուած են 365 օր՝ դուրս ձգելով մէկ քառորդ օրը, որու հետեւանքով հայկական ար-եւտարին չորս տարուան ընթացքին մէկ օրով յառաջ գացած է եւ տոմարը շար-ժական դարձած է: Այս պատճառով հայ-կական տարեթիւերուն եւ ամսաթիւերուն զուգորդութիւնը հիմնովին խախտած է: Յաճախող ոչ միայն սովորական ընթեր-ցողը, այլեւ մասնագէտն անդամ, կը չփոթի:

Ազրիւրագիտութեան տեսանկիւնէն ար-ժէքաւոր է նաեւ յատելուածին մէջ գե-տեղուած՝ Արեւի խաւարումներու ցան-կը, սկսեալ մեր թուականի առաջին օրէն մինչեւ 2000 թուականը, որ քաղուած է Օպոլցերէ: Ցանկին մէջ բերուած են տուեալներ, թէ որ թուականին, որ ամ-սուն, որ ժամուն եւ վայրկեանի տեղի ունեցած է այս կամ այն խաւարումը:

Տոմարագիտութիւնը բաւական բարդ գիտութիւն է: Պահանջել, որ հեղինակը լուծէր տոմարի մէջ նկատուող բոլոր ա-ռեղծուածները, կարելի չէ: Անկէ զատ կան միտքեր, որոնց հետ կարելի չէ հա-մաձայնիլ: Այսպէս, հեղինակը հիմնուե-լով Հ. Ղ. Ալիշանի կարծիքին վրայ՝ «Հայկեան» կոչուող թուականի սկիզբը կը փորձէ տանիլ մինչեւ 2492 թուակա-նը, Ք. Ա., որու ժամանակ, իբրեւ թէ, ապրած է Հայկ նահապետը: Այսիկա ան-հիմն է: Համոզիչ չէ, որ հայկական մեծ թուականի սկզբնաւորութեան համար ա-ռիթ կրնար ծառայել 451ին հրաւիրուած Քաղքեդոնի ժողովը: Սխալ է կարծել, թէ Ազարիա Զուղայեցի իր տոմարը կազմած է 1616էն առաջ, որովհետեւ այն բնա-գիրը, որուն վրայ կը յենի հեղինակը, ուշ շրջանի ընդօրինակութիւն է: Աշխա-տութեան մէջ, դժբախտաբար, սպրդած են բազմաթիւ սխալներ:

Աշխատութիւնը խմբագրած են ակա-դեմականներ Մ. Երեմեան եւ Ա. Քալ-օղլեան:

ՓՐՈՖ. Ա. ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

ՋԱՑՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ԱԶԳ. ՏԱՆ ՆՈՐԱԿԱՌՈՑՑ ՍՐԱՀՆԵՐՈՒ ԲԱՑՈՒՄԸ ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ

Լիոն.— Այս տարի «Վարդանանք»ը բացառիկ չուքով տօնեցաւ Լիոնի մէջ, քանի որ այդ օրը պիտի կատարուէր նաեւ, բացումը Ազգ. Տան նորաչէն ղըզ-ըոցական սրահներու եւ երկու յարկա-բաժիններու:

Այս առթիւ Ազգ. Վարչութեան մաս-նաւոր հրաւէրով Լիոն կը գտնուէր Հայ-րապետական Պատուիրակ Սերովբէ Արք. Մանուկեան, որ 21 Փետր. կիրակի ա-ռաւօտ, յատուկ պատշաճի իր քարոզին մէջ ըսաւ թէ «Հայ ժողովուրդը ունեցած է իր հոգեւոր, մշակութային եւ Ազգ. դիւանագիտութեան զարթօնք մը, Գրիգոր Լուսաւորչէ, Սահակ-Մեսրոպի եւ Վար-դանանց պատերազմի շրջաններուն: Բա-ցատրեց թէ, ինչո՞ւ եւ ի՞նչ պայմաննե-րու տակ տեղի ունեցաւ այդ դիւցազնա-մարտը եւ զուգահեռ մը ընելով մեր ներ-կայ աստանդական կեանքին հետ, թէ — լաւագոյն որ քաջն Վարդանի հայրենասի-րական ոգին, աւելի քան զօրաւոր ըլլայ մեր մէջ, որովհետեւ, նոյն այդ դրօշ — պայքարն է որ պէտք է մղուի ներկայիս, ու մենք հաստատ մնանք մեր հաւատքին, դարաւոր մշակոյթին եւ ազգային դպա-տումներուն վրայ: Եղաւ մասնաւոր հա-ղորդութիւն ի յիշատակ:

Կէսօրէ ետք, ժամը 17ին, Ազգ. Տան սրահը լեցուն է հոծ բազմութեամբ. Սե-րովբէ Արք. «զգործս ձեռաց մերոց ու-ղիղ արա ի մեզ Տէր» մաղթանքով հան-դէսը բացուած կը յայտարարէ, որմէ յե-տոյ խօսք կ'առնէ Ազգ. Վարչութեան ե-ռանդուն առենապետ Պր. Ա. Օպոզեան, որ պատմականը ըրաւ Լիոնի հայ գաղու-թի կազմութեան 1918 թուականէն սկըս-եալ, ողբացեալ Կարապետ Օղլու եւ Լե-ւոն Այվազեան հիմը կը դնէին Ազգ. Մի-ութեան եւ օգտակար կ'ըլլային Լիոն ա-պաստանող հայ գաղթականներուն: Ցի-չեց մեր նախկին խեղճուկ, տախտակա-չէն եկեղեցին, եւ տարուէ տարի գաղու-թիս ունեցած բարգաւաճ վիճակը, եւ պատուարեր եկեղեցի մը ունենալու ան-հրաժեշտութիւնը: Այս առթիւ կազմուե-ցաւ եկեղեցաչէն Ցանձնախումբ մը, եւ օժանդակութեամբ եկեղեցաչէն Տիկնանց եւ Երիտասարդաց Ցանձնախումբերու, ամբողջ գաղութը, Ազգ. Վարչութեան հետ կողք կողքի, անհուն զոհողութիւն-ներով եւ ոգեշունչ աշխատանքով հիմը կը դնէին այս օրուան փառաւոր Ազգ. Տան եւ եկեղեցիին, 1956 թուականին, եւ օծումը կը կատարուէր եօթը տարի յե-տոյ, 1963 Յունիս 30ին: Ժամանակի ըն-թացքին սակայն, անբաւարար նկատուե-ցաւ այս չէնքն ալ մեր այժմու կարիք-ներուն, որպէս դպրոց, դրադարան, ըն-թերցասրահ եւ երիտասարդաց տուն, ուր պէտք է համախմբուին բոլոր երիտա-սարդները հայաչունչ մթնոլորտի մէջ եւ ունենան նաեւ իրենց զբօսասրահը:

«Այսօր ուրախ ենք յայտնելու որ վար-չական անդամները, մանաւանդ մեր սի-րելի հոգեւոր հովիւ Տ. Դաւիթ Ծ. վար-դապետի ջանքերով եւ Լիոնի Հայութեան նուիրատուութեամբ, չինուեցան նոր դասարաններ, սրահներ եւ երկու յարկաբաժիններ, ո-րոնց պաշտօնական բացումը կը կատա-րենք ահա: Աշակերտութեան թիւը օրէ օր կ'աւելնայ, խաղաղ միջոցներով մեր դոյութեան պայքարը կը մղենք. Հայու-թիւնը կայ եւ կ'ապրի յաւիտեան»: Ողե-կոչեց յիշատակը Լիոնի Հայութեան ծա-նօթ Ն. Ուզունեան ընտանիքի դստեր, ողբացեալ Շաքէ Ուզունեան – Աբլեանի այնքան եղերական վախճանը, որ խոր յուզում եւ ցաւ պատճառեց բոլորին, Ազգ. Վարչութիւնն ալ, որպէս երաչխիք իր համակրութեան եւ որպէս դնահա-տութիւն ողբացեալին ծնողաց եւ պարա-գաներուն, Լիոնի Ազգ. կեանքի մէջ ա-նոնց ցոյց տուած հետաքրքրութեան եւ զոհաբերութեան, միաձայնութեամբ ո-րոշեր է, որպէսզի նորակառոյց սրահնե-րէն մէկը կոչուի «Շաքէ Ուզունեան – Ա-բլեան» սրահ:

Այս խօսքերը Ֆրանսերէնի թարգման-ուեցան Ազգ. Վարչութեան ժրաջան ան-դամ Պր. Ժ. Մամասեանի կողմէ, նորա-հաս սերունդին համար:

Սերովբէ Արք. իր զոհունակութիւնը յայտնեց, որ բարեպատեհ առիթով մը Լիոն կը գտնուի, յիշեց ասկէ 15 տարի-ներ առաջ եկեղեցաչէն Ցանձնախումբե-րու տարած դովելի աշխատանքները ե-ղեցիին եւ Ազգ. Տան չինութեան առթիւ, նուիրումով եւ խանդավառութեամբ, ո-րուն հիմնարկութեան ներկայ կ'ըլլար Ֆրանսացի մեծ եւ ազնիւ մտաւորական եւ պետական անձնաւորութիւն Խուար Հէռիօ, յայտնելով իր համակրանքը Հա-յութեան: Ցիչեցուց մեծ եղեռնէն յետոյ Հայութեան ըրած վերելքը ի սփիւռս աշ-խարհի, որ «մարդկութեան եւ պատմու-թեան ամենահրաշք դէպքերէն մէկն է, ժողովուրդ մը աշխատունակ եւ ստեղծա-գործ, իր մշակոյթով եւ իր քաղաքական կազմակերպութիւններով», եւ խօսքը ուղղելով երիտասարդութեան ըսաւ.— «Դիւցազնական եւ փառաւոր անցեալ մը ունեցող ազգի մը զաւակներն էք, հեռու ձեզմէ ստորակայութեան ղպայումբ. դուք ժառանգորդները պէտք է ըլլաք այդ աւանդութիւններուն եւ փոխանցէք յա-ջորդ սերունդներուն: Հայը ուր որ դա-ցեր է, եւ ինչ պայմաններու մէջ գտնուած ըլլայ, ամէն բանէ առաջ չինած է իր ե-կեղեցին եւ անոր կողքին դպրոցը, եր-կուքն ալ նուիրական հաստատութիւն-ներ, եւ ամուր կռուան հայապահպան-ման, հպարտ եղէք ձեր Հայ ըլլալուն»: Սրբազանը վերջացուց իր խօսքը չնոր-հաւորելով Լիոնի Ազգ. Վարչութիւնը, հոգեւոր հովիւ Դաւիթ Ծ. Վրդ.ը եւ բո-լոր նուիրատուները, «որոնք համերաշխ գործակցութեամբ եւ մեծ զոհողութեամբ այսքան չուտ, եռանդուն աշխատու-թեամբ, լրացուցին չէնքին յատկացած բա-ժինները»: Որպէս մօտէն ծանօթ ող-բացեալ Շաքէի ծնողքին եւ ազգականնե-րուն, ոգեկոչեց անոր յիշատակը եւ Աստ-ուածային մխիթարութիւն մաղթեց վըշ-տաբեկ ծնողքին:

Ակէ վերջ եղաւ նորաչէն բաժիններու բացումը եւ ժողովուրդը հիւրասիրուե-ցաւ զովացուցիչ ըմպելիներով եւ կար-կանդակներով, հայաչունչ եւ մտերմիկ մթնոլորտի մէջ:

Եւ հիմա, որ այս չինութիւններն ալ լրացան, կը մնայ մեզի մաղթել, որ նիւ-թեղէն կառոյցին հետ, կարենանք պահել նաեւ, ըստ արժանւոյն, հոգեւոր եւ բա-րոյական կառոյցները, ազգային, եկե-ղեցական, կրթական եւ մշակութային դեմի վրայ, եւ այն առեն իրապէս ար-ժէւորած պիտի ըլլան, մեր ըրած զո-հողութիւնները, եւ Ազգ. Տունն ալ պի-տի ծառայէ իր իսկական կոչումին ու նպատակին՝ «Ազգապահպանում»:

ՊԱՐՏԻԶԱԿՑԻ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Կը սիրեմ քեզ, ըսաւ վերջապէս ըս-տելիքը յիշելով, բայց իր խօսքերը այն-քան սնամէջ հնչեցին որ ինք անդամ ա-մչցաւ:

Վեց չաբաթ վերջ ամուսնութիւնը տե-ղի ունեցաւ, եւ Փիէռ իր բնակութիւնը հաստատեց Պէզուքով իշխանին նորա-յարդար ապարանքին մէջ, իբրեւ բարե-բաստիկ տէրը Փեթերսպուրկի ամենա-պեղանի կնոջ եւ քանի մը միլիոններու:

ԻԴ.

1805 Դեկտեմբերին, Պոլքոնսքի ծե-րունի իշխանը հետեւեալ նամակը ուղա-ցաւ Վասիլի իշխանէն.

«Ձեր կողմերը քննութիւն մը կատարե-լու համար կը ղրկեն դիս, եւ աւելորդ է ըսել, սիրելի եւ յարգելի պաշտպանս, թէ ձեզ տեսնելու համար հարկը վերջա-ճամբան կարեւորութիւն պիտի չունենայ ինծի համար: Ինծի կ'ընկերանայ Անթոլ դաւակս, որ բանակ կ'երթայ եւ կը յու-սամ թէ թոյլ պիտի տաք իրեն՝ անձամբ արտայայտելու ձեզի հանդէպ ունեցած խորին յարգանքը, զոր իր հօրմէն ժա-ռանգած է»:

— Է՛, լաւ ուրեմն, մենք պիտի չունե-նանք Մառիին համար մարդ փնտռելու, փեսացուները իրենք կուգան անոր, ըսաւ անխոհեմաբար փոքրիկ իշխանուհին, այս լուրը իմանալով:

Ծերունի իշխանը յօնքերը պռատեց, բայց բան մը չըսաւ:

Այս նամակին հասնելէն երկու շաբաթ վերջ Վասիլի իշխանին մարդիկը ներ-կայացան Պոլքոնսքի իշխանին տունը, եւ երկրորդ օրը հասան իշխանն ու զաւակը:

Պոլքոնսքի ծերուկ իշխանը բնաւ մեծ յարգանք մը չէր տածեր Վասիլի իշխա-նին նկարագրին նկատմամբ, եւ մանա-ւանդ վերջին ժամանակները, երբ Վասի-լի արագ արագ փայլուն ասպարէզի մը մէջէն կ'անցնէր:

Նամակին եւ փոքրիկ իշխանուհիին թե-լադրութիւններուն չնորհիւ, հասկցաւ թէ խնդիրը ինչ բանի վրայ կը դառնար, եւ արհամարհանքի չարաճակ ղղացում մը ունեցաւ: Ուստի, Վասիլի իշխանին հասած օրը, Պոլքոնսքի իշխան չատ դիմ-դոհ եւ նեղսիրտ էր:

Առաւօտուն, Թիխոն խոհեմութիւն սե-պած էր պատուիրել ճարտարապետին որ իր տեղեկագիրով չներկայանայ իշխա-նին:

— Ֆայլերը կ'իմանաք. արագ–արագ կը կոխէ. դիտեմ թէ այս ընթացքը ինչ նախատեսել կուտայ:

Ժամը իննին, սակայն, իշխանը սովո-րականին պէս դուրս ելաւ իր պատյտը ընելու, թաւիշէ մուչտակը հագած, ս-ձիքն ու կղաքիսի մորթէ գդակը ղրած:

Ճաշէն առաջ, Մառի իշխանուհին եւ Օր. Պուռիան, որոնք գիտէին թէ ծերուկ իշխանը խիստ նեղսրտած է, անոր կը սպասէին, առաջինը դեւ–դեղին կտրած, սարսափահար, ակնկոր. միւսը՝ ճառա – դայթող դէմքով մը, որ կ'ըսէր «ես բան մը չեմ գիտեր, ամէն առենուան պէս եմ»:

Իշխանը գիտեց իր աղջկան ապշահար դէմքը եւ մրմռաց.

— Տո՛ւրա՛ (յիմար):

— Անարէյ իշխանուհին ո՞ւր է, հար-ցուց, ինքզինքը կը ծածկէ՞ արդեօք:

— Փիչ մը անհանգիստ է, ըսաւ Օր. Պուռիան չնորհալի ժպիտով մը, սեղանի պիտի չգայ:

— Հը՛մ, հը՛մ, ըսաւ ծերունին, սեղան նստելով:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(128 – Շար.)

ՁՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԱԾ ՁԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ ՁԵՆ ՎԵՐԱԴԱՐՁՈՒԻ

Այրի Տիկին Յարութիւն Մինասեան, Տէր եւ Տիկին Ժաք Մինասեան եւ զաւակը, Պ. Շառլ Մինասեան, Տէր եւ Տիկին Ռոպէր Թրասուէն եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Էդուարդ Մարզպետեան եւ աղջիկը, Տէր եւ Տիկին Կարպիս Ափրիկեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Տիմար Քովարց եւ զաւակները, այրի Տիկին Տօնականեան, Պ. Արմենակ Ադամեան (Երեւան) եւ համայն ընտանեկան պարագները սրտի խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց ամուսնոյն, հօր, մեծ–հօր եւ ազգականին՝

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄԻՆԱՍԵԱՆԻ

(նաշարաճապետ Արթիւր)

մահը, որ պատահեցաւ Շաբաթ, Մարտ 6ին, յետ անողոք հիւանդութեան, 68 տարեկանին։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի այս Շորեքշաբթի (Մարտ 10) առաւօտեան ժամը 9,15ին Փարիզի Ս. Յովհ. Մկրտիչ եկեղեցին ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Փանթէնի գերեզմանատունը։

Մահազ չստացողներէն կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել։

«ՅԱՌԱՋ»·— Մեր ցաւակցութիւնները Տէր եւ Տիկին Կարպիս Ափրիկեանի եւ Միւնասեան ընտանիքներուն։

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Այրի Տիկին Քասէլ–Պաթեան, Տէր եւ Տիկին Լաշառմ եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Շամփու կը ծանուցանեն թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարուի իրենց ամուսնոյն եւ հօր՝

ՍԱՐԳԻՍ ՔԱՍԻԼ – ՊԱԹԵԱՆԻ

մահուան քառասունքին առթիւ, այս կիրակի առաւօտ (Մարտ 14) ժամը 10,30ին Լիոնի Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ մէջ։

Ի դիտութիւն ողբացեալին յիշատակը յարգողներուն։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս։

ՆՈՒԷՐ

Պ. Յարութիւն Քէֆէլեան ի յիշատակ Շ. Մխաքեանի մահուան 14րդ տարելիցին հինգ տոլար կը նուիրէ Ա.Յ.Ճ.Ա.Լ «Յառաջ» վարժարանին։

(Ստանալ «Յառաջ»էն)։

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Պերլինէն Տիկին Փառանձեմ Մովսէսեան Յովհ. Զալըքեանի յիշատակին կը նուիրէ 25 Ֆր. Կապ. Խաչին, 25 Ֆր. Մշակոյթի Տան (ստանալ «Յառաջ»էն) եւ 25 Ֆր. «Յառաջ»ին։

×

Մարսէյլէն Պ. Կիրակոս Հէլվաճեան իր զարմիկին՝ Յարութիւն Խաղնաճեանի մահուան առթիւ (Լիոն) 50 Ֆր. կը նուիրէ «Յառաջ»ի բարգաւաճման։

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Աբեւագալի արարողութիւն։

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ
ԵՐԵԿՈՑԹ
նուիրուած

Հ. ՂԵՒՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆԻ

(ծննդեան 150ամեակին առթիւ)

Այս Ուրբաթ երեկոյ ժամը 21ին
HOTEL MODERNE
Place de la République, Paris
Նախագահութեամբ
Պ. Գեղամ Քէրէսթէճեանի
Գլխաւոր բանախօս
Հայր Խորէն Տիլիզեան
Գեղ. բաժին մասնակցութեամբ Տիկին Զ. Անտոնեանի, Գ. Եանպէկեանի եւ Հ. Տարօնեանի։

Մուտքը ազատ է

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

Հ. Ց. Դ.

ՓԱՐԻԶ.— Հ. Ց. Դ. Սողոմոն Թէհլիրեան խումբի ժողովը այս Շորեքշաբթի ժամը 9ին Հայ Մշակոյթի Տան մէջ։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ.— Հ. Ց. Դ. Ս. Մինասեան ենթակոմիտէն ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ բոլոր ընկերները այս Ուրբաթ ժամը 21ին, ծանօթ հաւաքավայրը։ Կը խնդրուի ճշդապահ ըլլալ։

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹՈ ՏԱՆ

Պ. Հ. Տիւրկէրեան 50 Ֆր. կը նուիրէ Հայ Մշակոյթի Տան (Փարիզ)։

(Ստանալ «Յառաջ»էն)։

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ

Լուսարձակում Հայկ. ճարտարապետութեան մասին այս Շորեքշաբթի (10 Մարտ) ժամը 21ին Մեզոն տէ ժէօն է տէ Լուազիռ տը Փաշան, Աւ. Տիւմոքէլ (մարզարանին եւ քաղաքապետարանին մօտ)։ Կազմակերպուած Հ. Ց. Դ. Նոր Սերունդի Պանէէօ – Փաշանի խումբին կողմէ։

Կը դասախօսեն՝

ՏԻՐ ԵՒ ՏԻԿԻՆ ԹԻԷՒԻ

(Թուրքիոյ Հայկ. յուշարձանները)

Հաղորդ. միջոցներ՝ Մեթրօ Աբքէօյ – Փաշան (Սոյլ դիծ), Օթոպիւս 162, 184, 187։

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

26, Rue Troyon — 92 - SEVRES — Tél. : 027-18-28

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կը ներկայացուին

1. *ԱԽՄԱՅԻՑՐԻ ԴԻՒՑԱԶՆԵՐԸ*, պատմական տրամ մէկ արար
2. FETE AU MANOIR, opérette en un acte
3. *ՍԱՏԱՆԱՆ ԳՈՐԾԻ ՎՐԱՑ*, զաւեշտ մէկ արար

Կիրակի 14 Մարտ 1971, ժամը 16,30ին

Մուտք 5 ֆրանք

Տոմսերը տեղւոյն վրայ

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉի Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր անդամները Շաբաթ 13 Մարտ ժամը 3,30ին Մշակոյթի Տան Մխիթեան դահլիճին մէջ՝ 17 Ռիւ Պլէօ։

ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Տիկին Վարդիթեր Ձինկէօզեան, ծնած է Էրզրում, ուրկէ ելած է տարագրութեան օրերուն, հազիւ երեք տարեկանին, դողցուելով մօրը ուսէն։ Մականունը չի յիշեր, ոչ ալ մօրը անունը։ Կը յիշէ հօրը անունը, տարտամօրէն — Պաղտասար։ Ոմանք կ'ըսեն թէ հօրը մականունը Պաղտասարեան ըլլալու է։ Կը յիշէ քրոջը անունը, որ Քնարիկ է, կը յիշէ նաեւ անոր մահը։ Ներկայիս կը փնտռէ եղբայրը, որու անունը չի դիտեր, բայց ծնած է Էրզրում, եւ պնդողներ կան թէ կ'ապրի Ֆրանսա (Լիոն կամ Մարսիլիա)։ Շատ ուրախ կ'ըլլայ, եթէ այս մասին որեւէ տեղեկութիւն ունենայ։

Այս հարցով կարելի է դիմել իր հայրենակիցին, որ հետեւեալն է։

Օր. Քնարիկ Ձինկէօզեան
Նամակատուփ 2623, Պէյրութ Լիբանան

Հ. Ց. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՏԱՐԵԿԱՆ ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՒԱՆԴԷՍ

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾ

Իզմիրի եւ շրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կ'սօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Ռիւ ժան Կուժոն Փարիզ 8րդ։

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԻՏԻԵԱՆ
ՍՕՍԻ պարախումբ

Մենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան
ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ նուագախումբ
Գեղարուեստական ընտիր բաժին։

Հարուստ պուֆէ իզմիրեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած։

Մուտք 15 ֆրանք

Ուսանողներու մասնաւոր դին
Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամներուն մօտ։

ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Վալանսի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը իր երկու տարուան նստաշրջանը աւարտած ըլլալով, կը հրաւիրէ Վալանսի Հայ Առաք. եկեղեցւոյ անդամները ընդհ. ժողովի, ունկնդրելու Մխիթեան դործունէութեան նիւթական եւ բարոյական զեկուցումները եւ ընտրելու նոր հոգաբարձութիւնը։

Ընդհ. ժողովը տեղի կ'ունենայ Մարտ 19 Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 8,30ին, Հ. Բ. Ը. Մխիթեան ե. Հիւսիսեան սրահին մէջ (6, Ռիւ Ֆալանթին)։

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՓԱՓԱՔԻՆ ԴՈՀԱՅՈՒՄ ՏԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՅՍ ՏԱՐՈՒԱՆ ՄԵՐ ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ ԱՊԱՀՈՎԵՑԻՆՔ 18 ՕՐ

16 ՕՐ ԵՐԵՒԱՆԻ 2 ՕՐ ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ ՄԷՋ

ՄԵԿՆՈՒՄ 7 ԱՊՐԻԼ, ՎԵՐԱԴԱՐՁ 25 ԱՊՐԻԼ

«ԱՐՄԵՆԻԱ» կամ «ԱՆԻ» հիւրանոցներէն միոյն մէջ փաթեթով ճոմփլէք — Այցելութիւն Հայաստանի տեսարժան վայրերը եւ

ՁԱՏԻԿԸ ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՄԷՋ

Անման է դարուն Երեւանի մէջ, ուր վերածլոզ բնութեան հետ կ'եռեւիփլ նաեւ գեղարուեստական կեանքը

18 օր տեւող այս ճամբորդութեան ամբողջ գինն է 2200 ֆրանք

Աւելի մանրամասնութեանց համար դիմել՝

TRANSTOURS — 22, rue du 4-Septembre — PARIS — Tél. : 742-77-40

ուր կարելի է անձամբ ներկայանալ Կ. ՈՒՆՃԵԱՆի, ամէն Շորեքշաբթի եւ Շաբաթ կէսօրէ ետք ժամը 15էն 18

ՄԱՐՍԷՅԼ՝ դիմել Զ. ԱԼԻՔՍԱՆԵԱՆի 11, rue du Bassin — Saint-Julien Tél. : 48-94-75

ԼԻՈՆԻ մէջ՝ ՊԱԼԵԱՆի՝ 154, rue Barabanne — Tél. : 60-01-11

ՎԱԼԱՆՍԻ մէջ՝ ՆԱԶԱՐԷԹ ԳԱՍՊԱՐԵԱՆի

ՏԵՍԻՆԻ մէջ՝ Կ. ԳԱՐԱԵԱՆի

ՅՈՒՔ

A votre service
tous les services de la

banque nationale de Paris

présente dans le monde entier

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻԻՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ	50 ֆր
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
11
ՄԱՐՏ
JEUDI
11 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12061

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.061

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԹՈՒՐՔԻԱ ԻՆՉՊԷՍ ՈՐ Է

—o—

Բ.— ԻՆՉ ԿԸ ՄՏԱԾԵՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Պարզապէս յետադիմական, շէրիաթը կազմակերպութիւն մըն է Միլլի Նիզամը, — հիմնուած 1970ին, — որ կարճ ժամանակի մէջ հսկայ յաջողութիւն է արձանագրած: Արդէն ունի 62 մասնաճիւղեր — դրեթէ հաւասար երկու մեծ կուսակցութեան — եւ 60·000 փէտայիներ, բազկացած հոճաներէ եւ Անատոլուի փոքր երեւելիներէ, որոնք «պատրաստ են մեռնելու յանուն Աստուծոյ եւ հայրենիքի»: Կը կարծուի, որ կազմակերպութիւնը կարեւոր դումարներ կը ստանայ արաբական երկիրներէ:

Այս շէրիաթճի փէտայիները իրենց յատուկ բարքերն ունին եղեր· սուլթան Ֆաթիհի պէս կը յարդարեն իրենց մօրուքը, ենիչէրիներու պէս թափօրով կը պտըտին փողոցներու մէջ, մէկվէկի ակռվիշներու ձեւերը ընդօրինակած են, եւայլն:

Թրիպուն տը Ժընեւի Թղթակիցը տեսակցեր է Միլլի Նիզամի հիմնադիր Նախթազ Նիղամէտտին Էրբաքանի հետ, որ յայտնած է թէ ինք համոզուած ժողովրդավարական մըն է, նոյնիսկ կողմնակից՝ «լաւ ըմբռնուած աշխարհական նայման», որ ամէն բանէ առաջ կրօնքին պէտք է տայ իր արժանի տեղը Թուրքիոյ մէջ:

Ըստ իրեն, ներկայիս Թուրքիոյ մէջ «աշխարհական» կը նշանակէ թշնամի ըլլալ Աստուծոյ եւ կրօնքին, «քանդել ժողովուրդին ու ազգին հոգին...»: Ինք չուզեր վերականգնել խալիֆայութիւնը, սակայն «մինի ժիւփ»ն ու Հասարակաց Շուկան «սիոնական դաւեր» կը նկատէ Թուրքիոյ դէմ:

Էրբաքան թունդ հակասիոնական է: Քուրանն ու օսմանեան աւանդութիւնը միայն կրնան դարման տանիլ Թուրքիան տանջող ցաւին, կ'ըսէ: Ու կ'աւելցնէ· «սիոնական դրամատիրութիւնն ու անկրօն համայնավարութիւնը մէկդի՝ Թուրքեւիսլամական տնտեսութիւնն է, որ ներդաշնակ յարաբերութիւններ կը հաստատէ բնակչութեան բոլոր դասակարգերուն միջեւ...»:

Թղթակիցը տեսնուեր է նաեւ Այատըն Եալչընի հետ, նախկին աջ բազուկը Սիւլէյման Տէմիրէլի, որուն դէմ կը պայքարի կառաղութեամբ, սակայն չի քաշուիր Ատաթէքէն: Եալչընն ընդունելով հանդերձ, որ վարչապետը չափէն աւելի «ձարպիկ» է, կ'ըսէ թէ երկիրը պէտք ունի իսկական պետական մարդու մը: Ըստ իրեն, գործերը այնքան ալ դէշ չեն ընթանար: Հինգ տարիէ ի վեր ազգային արդիւնաբերութիւնը միջին հաշուով աճած է 6,5 առ հարիւր համեմատութեամբ: Սակայն երկիրը լաւ չի կառավարուիր: Տագնապը կառավարական ու խորհրդարանական է, ոչ թէ քաղաքական: Եթէ չար ոգին կորսուի երթայ Թուրքիոյ ղլխէն, ամէն ինչ լաւ պիտի ընթանայ:

Գրեթէ նոյն իմաստով արտայայտուեր է Ֆէյղիօղլու, կիւվէնի նախագահը, որ 32 երեսփոխան ունի Խորհրդարանին մէջ, մեծ հիացող մըն է Ժան-Ժաք Սէրվան – Շրայպէրի եւ Ֆրանսական «բարենորոգչական»ներու: Ըստ իրեն տագնապը, ոչ վարչաձեւի, ոչ ալ կառավարութեան հետ կապ ունի: Հակառակ մեծամասնութիւն չունենալուն, Տէմիրէլ վերջերս վստահութեան քուէ ստացաւ: Տարակոյս չկայ, որ վաղը՝ եթէ պէտք ըլլայ՝ դարձեալ պիտի ստանայ: Լուրջ կուսակցութիւնները, որոնք միասին աթոռներուն 100ին 80ը ունին, կողմնակից են խորհրդարանական ժողովրդավարութեան: Գալով բանակին, հեղինակը Թուրքիոյ ներկայ Սահմանադրութեան, անիկա պահակն է ժողովրդավարական վարչաձեւին:

Շարունակելով իր տեսակցութիւնները կուսակցապետներուն հետ, Միչէլ Սալոմոն խօսեր է նաեւ Հալքի ընդհ. քարտուղար Պիւլէնթ Իճեվիտի հետ: Հալքը պահակն է քէմալական աւանդութենէ: Իճեվիտ ըսած է, որ 1960ին բանակը իր տեղը տալով քաղաքացիներուն, երկիրը օժտեց սահմանադրութեամբ մը, որ կառավարութեան ձեռքը չի կեդրոնացներ ամբողջ իշխանութիւնը, այլ կը հաւասարակշռէ զայն դատարաններով, եւայլն: Բանակը չէ որ կը սպառնայ ժողովրդավարութեան, այլ փոքր խմբակ մը «Նիհիլիստ» մտաւորականներու, որ կորսընցուցած է իր հաւատքը խորհրդարանական վարչաձեւի մասին: Թուրք բանակը չուզեր իր ձեռքն առնել քաղաքական իշխանութիւնը: Օրինապահ է, խղճմտօրէն օրինապահ: Շարժման կ'անցնի; երբ ա՛լ ուրիշ միջոց չի գտնուիր· երբ ժողովրդավարական մեքենան վերջնապէս հիւանդանայ: Բացարձակապէս սուտ են այն լուրերը թէ բանակին մէջ կան յեղափոխական կոմիտէները, որոնք զազանի դրամանութիւն կը տարածեն: Իճեվիտի համաձայն, ո՛չ ուսանողական խռովութիւնները, ո՛չ բանուորական գործադուլները, ոչ իսկ բանակին դժգոհութիւնը է, որ վտանգ կը սպառնան Թուրքիոյ, այլ՝ անտեսական կացութեան քայքայումը:

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՖՐԱՆՍԱ

ՎՃՌԱԿԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԱԼԺԵՐԻՈՅ

—o—

ԾԱՆՐ ԲԱԽՈՒՄՆԵՐ ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

—o—

Ֆրանսա ի վերջոյ վճռական պատասխան մը տուաւ Ալժերիոյ, քարիւղի ընկերութեանց մասնակի ազգայնացման առթիւ, բայց դուռ մը ձգելով հանդերձ:

Ֆրանսայի յուշագիրը երկար է, թեքնիք բարդ բացատրութիւններով եւ նոտարական ոճով չարադրուած: Ֆրանսա կը յայտնէ թէ դէմ չէ ազգայնացումի, բայց «ան պէտք է կատարուի որոշ պայմաններուն տակ եւ առաջին առթիւ ճշդուի յայտարարուած հատուցումը, բայց եւ այնպէս ազգայնացման իրաւունքի գործադրութիւնը միակողմանի ձեւով ձեռք առնուած միջոցներով համապատասխան չէ ոչ 1962ի եւ ոչ ալ 1965ի ֆրանքեւալժերական համաձայնութեանց: Սրդ, ներկայիս կարելի չէ դիտնալ թէ յայտարարուած հատուցումը համապատասխա՞ն է ընկերութեանց իրաւունքներուն: Ֆրանսա չի կրնար ընդունիլ նաեւ քննիչներու նշանակումը ընկերութեանց մօտ: Վերջապէս Ֆրանսայի ըսածն այն է թէ կը ճանչնայ Ալժերիոյ իրաւունքը ազգայնացման, բայց կը հրաւիրէ Ալժերիան որ տէր ըլլայ իր յանձնառութիւններուն եւ նաեւ այն պարտաւորութիւններուն որոնք կը ծնին ազգայնացում մը: Ֆրանսա կարգ մը երաշխաւորութիւններ կ'ուզէ, կ'ընդունի սակայն որ հատուցումը վճարուի իրեն քարիւղի ձեւին տակ եւ երկար չրջանի մը վրայ:

×

Երեքշաբթի գիշերը, Փարիզի Փալէ տէ Սփորին առջեւ չատ ծանր եւ յանախ սրիւնալի բախումներ տեղի ունեցան «Նոր Կարգ»ի կազմակերպած հանրաժողովին առթիւ: Գլխաւոր բախումները տեղի ունեցած են ձախակողմեաններուն եւ ոստիկաններուն միջեւ: «Նոր Կարգ»ի հանրաժողովին նպատակն էր պայքարիլ «կարմիր ահաբեկչութեան» դէմ եւ զօրավիգ կենալ ազգայնական ցանկերու կիրակի օրուան թաղապետական ընտրութեանց: Ի նախատեսութիւն բախումներու, կազմակերպիչներն իրենք արդէն «կարգ ու կանոնի սպասարկութիւն» մը հաստատած էին բայց երբ հաւաքոյթին ժամը կը մօտենար խումբ-խումբ երիտասարդներ կը սկսէին չրջապատել հաւաքավայրը «Ֆաշիզմը պիտի չանցնի» կարգախօսքով եւ միաժամանակ երկաթէ երկար ձողեր կը նետէին հակառակորդներուն վրայ: Ժամը 9ին մօտ է որ բախումները սկսած են չատ ծանր բնոյթ ստանալ: Ոստիկանները երբ փորձած են միջամտել բաժնելու համար ձախակողմեանները եւ ազգայնականները ուրիչ հակաղդեցութիւն մը տեղի տուած են.— ալ ու ձախ միացած սկսած են յարձակիլ ոստիկաններուն վրայ: Քիչ ետք կռիւները ալ աւելի աստիճացած են, անչնչելի մթնոլորտի մը մէջ, արտասուաբեր ռումբերու պատահառաքան, ոստիկանական կառք մըն ալ կրակ առած է: Կէս գիշերին մօտ Ներքին նախարարը եւ Փարիզի ոստիկանապետը հասած են տեղւոյն վրայ: Հարիւրէ աւելի վիրաւորներ կան երկու կողմերէն:

ԹՈՒՐՔԻԱ

Անդարայի ոստիկանութիւնը կը չարունակէ իր հետապնդումները դանելու համար այն երեք առեւանգիչները — չորրորդը ձերբակալուած եւ խոստովանած էր առեներն — որոնք մայրաքաղաքին պերճ թաղերէն մէկուն մէջ առեւանգած էին չորս ամերիկացի օդանաւորդներ:

Ոստիկանութեան ուշադրութիւնը կեդրոնացած է դեսպանատուներու թաղին մէջ:

Ցամենայն դէպս մինչեւ Չորեքշաբթի առաու ապահովութեան ուժերը չէին յաջողած դանել առեւանգիչներն ու անոնց թաքստոցը:

Այժմ կարգ մը մանրամասնութիւններ կը տրուին Ամերիկացիներու ազատ արձակման մասին:

« Թուրքիոյ Ազատագրութեան Ժողովրդական Բանակի » մարդիկը իրենց դէնքերով դուրս ելած են թաքստոցէն եւ մեկնած անծանօթ ուղղութեամբ: Քանի մը վայրկեան ետք, չորս Ամերիկացիները երբ նշմարած են, որ դուռը բաց է եւ առեւանգողներն ալ հեռացած են, իրենց կարգին դուրս ելած են թաքստոցէն: Այս վերջինները թախտով ուղղուած են ուղղակի ամերիկեան դեսպանատուն:

Չորս պինուորականները ի վիճակի չեն եղած ճշդրիտ տեղեկութիւններ տալու այն վայրերու մասին, ուր բանտարկուած էին անոնք: Դեսպանատան մէջ տրուած մամուլի ասուլիսի մը ընթացքին յայտարարած են, թէ ընդհանուր առմամբ լաւ վերաբերումի ենթարկուած են, թէեւ յաճախ անապահով զգացած են պնդացիրով զինուած պահակներու ներկայութեան պատճառով:

Թուրք պաշտօնական չրջանակները կը յայտարարեն, թէ «ոչ մէկ փրկագին վճարուեցաւ Ամերիկացիներու ազատ արձակման համար»:

Ծանօթ է, որ առեւանգողները 400·000 տոլար պահանջած էին իրրեւ փրկագին, սակայն թէ՛ ամերիկեան եւ թէ թրքական կառավարութիւնները մերժած են են – թարկուիլ «չանթաժի»:

ՄԵՐՁԱԻՈՐ ԱՐԵՒԵԼՔ

Սուէզի ճակատին վրայ, հակառակ հրադադարի առկայման, ընդհանուր անդորրութիւն կը տիրէ:

Միայն փոքր միջադէպեր արձանագրուած են Լիբանանի եւ Սուրիոյ ճակատներուն վրայ:

Քաղաքական գետնի վրայ յատկանշական կը նկատուի Իսրայէլի Պաշտպանութեան նախարարին հետեւեալ յայտարարութիւնը· «կը նախընտրեմ Շարմ էլ Շէյխը ունենալ առանց խաղաղութեան, քան խաղաղութիւնը առանց Շարմ էլ Շէյխի»: Ջօր· Տայեան միւս կողմէ ոչ հաստատած եւ ոչ ալ հերքած է «Նիւ-Տուիք»ի այն լուրը, թէ Սուէզի ճակատի վրայ գտնուող 3000 Ռուսերը փոխարինելու եկած են Չեխեր, Հունդարներ եւ Արեւելեան Գերմանացիներ:

Գահիրէի «Ալ Ահրամ» թերթին համաձայն, Եդիպտոսի նախագահը անցեալ Ուրբաթ հաղորդակցութեան մէջ դրած է Մ· Նահանդներու նախագահին հետ: Փոխանակուած դրութիւններով Նիքսըն պահանջած է, որ Գահիրէ ընդունի երկարաձգել հրադադարը: Ուա-չինկթըն ի փոխարէն կը խոստանար յաւելեալ ճիգ թափել հարցին խաղաղ լուծման համար:

ՄԱԿի մէջ ընդհանրապէս յոռետես են: Քաղաքական չրջանակները կը վախնան, որ ստեղծուած անելին հետեւանքով, վերստին ահակոծուի Եարինկի առաքելութիւնը:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

Անգլիական «Տէյլի Սքէչ», որ հիմնուած էր 1908ին, նիւթական դժուարութիւններու հետեւանքով պիտի փակուի Մայիսին: Այդ թուականէն ետք «Տէյլի»ն պիտի միանայ «Տէյլի Մէյլ»ի, որ ներկայիս 1·800·000 ընթերցող ունի: «Տէյլի Սքէչ»ի այժմու տպաքանակն է՝ 764·000: «Կարտիան» եւ «Թայմզ» օրաթերթերն եւս դժուարութիւններ ունին նիւթական գետնի վրայ:

ՆԻՒ ԵՈՐՔԻ մէջ երկուշաբթի գիշեր, ձօ Ֆրազիէ պարտութեան մատնեց Մոհամմէտ Ալին, որ անցեալին կը կոչուէր Քասիուս Քլէյ: 15 ռաունտի կռիւէն ետք ընթացքին Ֆրազիէ մնաց յաղթական եւ պահեց աշխարհի ախոյեանի իր տիտղոսը: Ամբողջ Ամերիկան եւ աշխարհ իրար անցած էին «դարուս մրցումին» համար որ միլիառի մուտք ապահոված է եւ միլիառներ արժան դրաւի եկողներուն:

ՍՈՒՐԻՈՅ վարչապետը յայտարարած է թէ Արաբներու բուն թշնամին՝ Ամերիկան է: Ջօր· Ասատ չեչտած է այս առթիւ.— «Բացայայտ դարձած է որ մեր թշնամին դրաւեալ Պաղեստինի սիոնական հիմը չէ, վասնզի ան անկարող պիտի ըլլար աշխարհի ասպարէզ կարդալու առանց Միացեալ Նահանգներուն»:

ԱՆԳԼԻՈՅ սենտիքաները չատ դժգոհ են որովհետեւ այլեւս բանուորները կը մերժեն զործադուլ ընել: Ծանօթ է որ թղթատարի աշխատաւորները ստիպուեցան աշխատանքը վերսկսիլ 47 օր զործադուլէ ետք առանց որեւէ բարելաւում ստանալու: Ներկայիս այլ ճիւղերու մէջ, քաւչարկութեամբ բանուորները մերժած են զործադուլը, զոր կ'առաջարկէին սենտիքաները:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԻՐ ՀՈԳԵՐՈՎ

Բ.

Հայաստանի Գիտութիւններու Ակադեմիայի նախագահը՝ Վ. Համբարձումեան այլ կարեւոր հարց մըն ալ կը յարուցանէ, Հայաստանի Համայնավար կուսակցութեան 25րդ համագումարին:

Ասիկա դպրոցներու խնդիրն է: Հայաստանի գիտական հիմնարկութիւններու մէջ կան « բազմաթիւ մարդիկ, որոնք այնպէս պատրաստուած չեն, ինչպէս պէտք է »: Այս իրավիճակի քննութիւնը կը բերէ այն եզրակացութեան, որ Թերութեան պատճառը պէտք է փնտռել ոչ միայն բարձրագոյն ուսման հիմնարկութիւններու, այլեւ դպրոցներու դաստիարակչական թուլութեան եւ ուսման որակի անդոհացուցիչ մակարդակին մէջ:

— Մենք ցաւին արմատը ուզում ենք փնտռել ասպիրանտուրայում (մանկավարժներ, դիտաչխատողներ պատրաստելու գործ): Եթէ ասպիրանտուրան վատ է, իսկ այնտեղ իրօք կան թերութիւններ, պարզւում է, որ այդտեղ հատուկ միջոցներ են պէտք, որպէսզի ուժեղացնենք այդ հատուածը, որպէսզի կարելի լինի արագ, առանց որեւէ բանի առաջ կանգնելու»:

Ակադեմականը կը հեշտէ, թէ պէտք է վերջ դնեն դպրոցներու մէջ գոյութիւն ունեցող թերութիւնները՝ «դաստիարակչական աշխատանքի եւ մանկավարժական աշխատանքի բոյլ դրուածքը, որի հետեւանքով աշակերտները ձեռք չեն բերում անհրաժեշտ գիտելիքներ»:

Արծարծուած հարցին պարզաբանումը կը կարօտի կարգ մը հաստատումներու:

Առաջին առթիւ նկատելի է այն կարեւոր յաջողութիւնը, որ արձանագրուած է բուհերու դասախօսական կազմի թիւին եւ որակին մէջ, վերջին տասնամեակին: Արդարեւ, տասը տարի առաջ, այսինքն 1961ին՝ 1488 դասախօս կար բարձրագոյն ուսումնական հաստատութիւններու մէջ, իսկ այժմ այդ թիւը բարձրացած է 3800ի: Միւս կողմէ, այդ ժամանակաշրջանին դասախօսներէն 150ը ստացած են փրոֆեսէօրի, իսկ 800ն ալ դոցենտի (*) կոչում, ինչ որ որակի բարձրացման հիմնական ազդակ մը կը նկատուի անկասկած:

Սակայն միւս կողմէ նկատելի է, որ դիտական եւ մանկավարժական որակեալ դասախօսներու թիւի յաւելումը պէտք կերպով եւս կը մնայ բարձրագոյն դպրոցներու պահանջէն: Այսպէս, օրինակ, 1961ին բուհերու դասախօսական կազմին աւելի քան 50 տոկոսը տարեկէօրներ եւ դիտութեան թեկնածուներ էին, իսկ տասը տարի եւք, այսինքն ներկայիս, այդ տոկոսը բարձրանալու փոխարէն նուազած է, քանի որ ներկայի ցուցանիշը 40 առ հարիւր է միայն: Ասիկա կը բացատրուի առաջին հերթին ուսանողութեան թիւի յաւելումով, որ վերջին տասնամեակին աւելցած է 2,5 անգամ:

Կը հետեւի, ուրեմն, թէ դասախօսներու թիւի եւ որակի բարձրացումը, բազդատմամբ ուսանողներու թիւի յաւելման, չատ եւ մնացած է: «Ուսանողութեան ապագ տեմպերին համապատասխան վերջին տարիներին չի աճել նաեւ գիտական աստիճաններ ունեցող դասախօսների քիւը», կը հաստատէր վերջերս «Հկկ Միասնիկեան շրջկոմի պրոպագանդայի եւ ագիտացիայի վարիչ»ը՝ Ս. Սաֆարեան (**):

Ձշդենք նաեւ, որ դասախօսական կազմի ներկայացուցած 40 տոկոսը հաւասար բաժանումով չի ներկայանար ամէնուր: Ցուցանիշը աւելի բարձր է բժշկագիտութեան բնագաւառի մէջ, իսկ, օրինակ, ընագիտական – ուսուցչապատրաստութեան մէջ ան ընդամէնը 23 տոկոս է միայն: Կան նաեւ մարզեր, ինչպէս ինքնաչխատութիւնը, գեղ–մեքենան, կենսաքիմիագիտութիւնը եւայլն, ուր քիչ է դասախօսներու թիւը, հակառակ այն իրողութեան, որ վերոյիշեալ ճիւղերը կը նկատուին դիտական խիստ կարեւոր բնագաւառներ:

Այս իրողութիւնը կը թելադրէ, որ դասախօսական կազմը ընդլայնելու ուղղութեամբ մեծ աշխատանք կատարուի, այլ մանաւանդ՝ նկատի առնուին իւրաքանչիւր ճիւղի պահանջները:

Հարցին ծանօթ գրիչներ նկատած են նոյնպէս, որ դիտաչխատանքի ձգտողներու մեծամասնութիւնը չի բաւարարուիր երեքամեան ուսուցման ժամանակաշրջը – ջանով: Այս եզրակացութիւնը կը հիմնուի այն փաստի վրայ, որ շրջանաւարտներու ընդհանուր թիւին միայն 16 տոկոսը պատրաստած է թեզ մը, փրոֆեսէօրի կամ դոցենտի աստիճան ստանալու համար:

Ըստ երեւոյթին, դիտել կուտայ Ս. Սաֆարեան, շրջանաւարտները այնքան ալ բարձր դիտական պատրաստութիւն չեն կրնար ունենալ, քանի որ ընդունելութեան քննութիւններու ընթացքին չի կիրարկուիր մրցումի դրութիւնը, կամ իրենց խօսքով՝ «կոնկուրսը»: Այս է պատճառը, կ'աւելցնէ ան, որ «պետհամալսարանում բոլոր դիմումի տուողները, որոնք ստացել էին բաւարար գնահատական, ընդունուեցին ասպիրանտուրա»:

Այս պատճառներով է, որ 50 առ հարիւրի տոկոսով իրագործուած է միայն, 1969ին, այն ծրագիրը, որ կը ձգտէր դիտաչխատողներ պատրաստել իւրաքանչիւր ճիւղի պահանջի հիման վրայ:

Ապէ՞ն՝ կարգ մը կարեւոր ճիւղերու համար, ինչպէս տեսողական դիտութիւնն է, ռատիօթեղիքը, մանրա–էլեկտրոնիկը, մանրա–կենսաբանութիւնը եւայլն, թեկնածուներ չեն ապահովուած:

Տեղաբաշխման հարը կը նկատուի նաեւ ժողովրդական անտեսութեան մարզերու մէջ: Այսպէս, հակառակ այն իրողութեան, որ երկրին մասնագիտական (տեխնիկում) 60 դպրոցներու մէջ 47·000 ուսանող կայ, իւրաքանչիւր ճարտարագէտի տրամադրութեան տակ միայն մէկ մասնագէտ կարելի կ'ըլլայ դնել, երբ արդիւնաբերութեան, շինարարութեան, փոխադրութեան, դիւղատնտեսութեան մէջ բարձրագոյն ուսման վկայական ունեցող 3–4 մասնագէտ պէտք է աշխատի իւրաքանչիւր ճարտարագէտի կողքին, ինչպէս կը հաստատէր «Սով. Հայաստան»ի Յունուար 16ի խմբագրականը:

«Չի կարելի ներում համարել այն երեւոյթը, երբ միջնակարգ մասնագիտական ուսումնական հաստատութիւնների 3440 ուսուցիչներից մօտ 1200ն աշխատում են համատեղութեան կարգով: Ինչո՞ւ է այդպէս, որովհետեւ մասնագէտ ուսուցիչների խիստ պակաս է զգացուում »:

Վ. Համբարձումեանի յարուցած հարցը կենսական նշանակութիւն ունի երկրի մը համար, որ իր դիտութեան յարաճուն թափով անհրաժեշտութիւնը կը զգայ, ուրակեալ մասնագէտներու եւ դիտաչխատողներու չատ աւելի մեծ թիւի մը ներկայութեան, բոլոր մարզերու մէջ:

Ժ. Մ.

(*) Դոցենտ: Գիտական աստիճան՝ բարձրագոյն ուսումնարաններու ուսուցիչներու, փրոֆեսէօրի աստիճանէն վար:

(**) Տես «Սով. Հայաստան», Յունուար 26:

ՌԷՅՆՕ ՀԱՅՀԱՆԷՆ

ՆԵՆԳԱՄԻՏ ԼՐՏԵՍԸ

Իւրաքանչիւր անձ ունի իր սեւ սատանան:

Եթէ Հայհանէն գոյութիւն չունենար, ի՞նչ պիտի ըլլար գնդապետ Ապէլի ճակատագիրը:

Ռէյնօ Հայհանէն ծնած է Լենինկրատ, 1920ին, դիւղացի ծնողքէ: Եւ որովհետեւ Ֆինլանտական ծագում ունէր, իր համալսարանական ուսումը աւարտելէ եւք, դիւկուեցաւ իր հայրենիքը եւ հոն մնաց աեն մը որպէսզի հետքերը կորսուին: Ֆինլանտայի մէջ, Հայհանէն աշխատեցաւ իրրեւ դարբինի աշկերտ եւ ինքնաշարժի մեքենագործ:

Երբ, 1952ին, գնդապետ Ապէլ օդնականի մը պէտք ունենայ, Հայհանէն կանչուեցաւ Մոսկուա եւ հոն մնաց երեք չարաթ, մարզուելու համար: Ֆինլանտայէն Մոսկուա եկաւ դաղանի ճամբով, ինքնաշարժի մը եաեւի անուակին մէջ պահուրտած: Անմիջապէս սկսաւ սերտել անդլերէնն, միբրօ–ֆիլմերու դործածութիւն, պատկերահանում եւ դպրոնի այրուբեն: Ծածկանունը Վիք էր:

Իրեն տրուեցան խիստ հրահանդներ, մանաւանդ Նիւ Եորքի մէջ ունենալիք իր դործունէութեան չուրջ: Հաղորդակցութեան մէջ պիտի դնէր Մարքը, այսինքն գնդապետ Ապէլը եւ խորհրդային իշխանութիւնները: Իրեն յանձնուեցաւ հինդ հազար տոլարի դումար մը, անմիջական ծախքերուն համար, եւ իրրեւ ամսաթոշակ պիտի ստանար 400 տոլար: Իսկ րուն կինը, որ Ռուսիա կը դանուէր, պիտի ստանար համապատասխան թոշակ մը՝ իր ապրուստը ապահովելու համար:

Երբ վարժութեան շրջանը վերջացաւ, Հայհանէն կրկին անցաւ Ֆինլանտա եւ, հոն, կեղծ ամուսնութիւն մը կնքեց ֆինլանտացի օրիորդի մը հետ, Հանա Հուրիքա, որ իրեն պիտի ընկերանար: Ամուլը, տէր եւ տիկին Մաքի, 1952 Հոկտեմբեր 21ին, ոտք կը կոխէր Նիւ Եորքի նաւահանդիստին քարափը:

Յաջորդ օրն իսկ, Հայհանէն փորձեց հաղորդակցութեան մէջ մտնել Մարքին հետ: Մտաւ Սանթրալ Փարքի կեդրոնական դուռնէն ու հանդարտօրէն սկսաւ ման դալ ծառերուն տակ: Հասաւ քառուղի մը եւ աջին տեսաւ տախտակ մը, որ կը կրէր հետեւեալ տղդարարութիւնը. ուշադրութիւն ձիերուն:

Հայհանէն, տախտակին վրայ, ճիշդ երկու բառերուն մէջտեղը, մխեց կարմիր պլուխով փիւնեզ մը: Այս կը նշանակէր, որ հասած է Նիւ Եորք: Կային նաեւ ուրիշ չատ մը հաղորդակցութեան կէտեր, որոնց պէտք էր ամէն օր այցելութիւն մը տալ, տեսնելու համար, թէ հոն որեւէ պատդամ դրուա՞ծ է: Այդ թաքստոցները նշանակուած էին կապոյտ կաւիճէ պիծով մը: Գիծը հորիդոնական կ'ըլլար, եթէ պատդամը դրուած էր, ուղղահայեաց՝ եթէ պատդամը առնուած էր:

Նիւ Եորք ժամանելէն երկու տարի եւք միայն, Հայհանէն առիթը ունեցաւ առաջին տեսակցութիւնը ունենալու իր պետին՝ գնդապետ Ապէլի հետ:

1954 Օդոստոսին, հրահանդ մը ստացաւ, որպէսզի այսինչ ժամուն ներկայ պտնուի սինեմա Առ. Քի. Օ.ի լատացարանին մէջ, վիդը զարդարուած կարմիր եւ կապոյտ դիծերով փողկապով մը: Հայհանէն որոշուած ժամուն կը դտնուէր ժամադրութեան վայրը, եւ ձեռքերը լուսլով դրաղած էր, երբ նիհար ու անչքնաճած անձ մը մօտեցաւ ու բսաւ, որ իրեն կը սպասէ քառորդ ժամ եւք, անկիւնի սրճարանը:

Սրճարանին մէջ, Ապէլ վերէն վար պննեց իր օդնականը եւ չատ գոհ չմնաց

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (58)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Ռոզիկ երիտասարդին այս սիրային յայտարարութիւնները կը լսէր ան – ահմանի հրճուանքով մը: Արդէն Լեւոնին մեկնելէն երկու օր եաքը նամակ մը դրած էր անոր եւ յետոյ, յաջորդաբար երկու օրը անդամ մը, չարունակած էր իր նամակները: Բայց անոնք չատ կարճ էին եւ չունէին երիտասարդին նամակներուն խանդավառ ու հրայրքոտ չեշտը: Ռոզիկ զդաց, որ պէտք էր ինքն ալ կրակ դնէր ասկէ եաքը իր դրութիւններուն մէջ, որպէսզի նշանածը կասկած չունենար իր զդացումներուն մասին:

Երբոր մօրը կարդաց Լեւոնի նամակը, մայրն ալ նոյն խրատը տուաւ:

— Նայէ որ սիրտը վրադ տաք պահելու բաներ դրես, բսաւ:

Եւ սակայն, եթէ Լեւոն, իր բացակայութեան մէջ խանդակաթ սիրահար մը կը մնար, իր մայրը, տիկին Անթառամ հետզհետէ պաղ վերաբերում մը կ'ունենար իր հարսնացուին հանդէպ:

Իր տղուն մեկնելէն ի վեր երբէք այցելութեան չէր եկած Ղուկաս էֆէնտիի տունը, թէեւ Ռոզիկ ու իր մայրը մէկ քանի անդամ դացեր էին պանդոկ, զինքը տեսնելու: Այդ տեսակցութեանց մէկին ալ չատ չոր կերպով վարուեր էր:

Ռոզիկ իր նշանածէն ամէն նամակ ստանալուն՝ փութացած էր երթալ իմաց տալու տիկին Անթառամի: Եւ այս բանը ալ աւելի կատղեցուցած էր զայն, քանի Լեւոն մինչեւ հիմա տակաւին երկտող մը չէր դրած իր մօրը: Եւ Ռոզիկի դէմ նախանձը բոյն դրեր էր սրտին մէջ:

— Այսչափ տարուան մայրը, երէկուան նշանածին համար մոռցաւ, կը խորհէր դառնութեամբ:

Տիկին Անթառամի յայտնապէս թշնամական այս ընթացքը միակ սեւ ամպն էր Ռոզիկի պայծառ երկինքին վրայ: Եւ չատ անդամ մայր ու աղջիկ տխրութեամբ իրենց մտատանջութիւնը իրարու կը հաղորդէին այս մասին: Բայց Ղուկաս էֆէնտի բնաւ փոյթ չէր ըներ անոր համար:

— Ա՛ռ ձատրին բնաւ կարեւորութիւն մի տաք, կ'ըսէր, հերիք է որ տղան ձեռքերնուս մէջն է...

Ու կը փութացնէր օժիտի պատրաստութիւնները, որպէսզի Լեւոն վերադառնալուն պէս կարելի ըլլար հարսնիքը կատարել:

Եւ սակայն տիկին Անթառամ արհամարհելի թշնամի մը չէր եւ տակաւին չէր յուսահատած այս նշանառութիւնը եաք ընելու մասին, միչտ իրեն գործակից ունենալով Տ. Միքիա հայրը, որ դրեթէ ամէն օր կուգար դինքը տեսնելու:

Այն օրը, որ Ռոզիկ Փարիդէն նամակ մը ստացած էր, ուղած էր կրկին երթալ տիկին Անթառամին լուր տալ եւ մօրը ընկերակցութեամբ ուղղուած էր Պրիսթոլ պանդոկը, բայց հոն դռնապանը իրենց ըսած էր.

— Տիկին կոկիկեան դուրս ելած է:

— Ե՞րբ կը վերադառնայ:

— Հաւանօրէն չատ ուչ, ինքը այսպէս ըսաւ...

Երկու կիները իրենց այցաքարտը ձգեցին: Բայց Ռոզիկ իրենին վրայ երկտողի մը իմացուց, թէ Լեւոնէն նամակ ստացած է Փարիզ հասնելէն եաքը, ուրով իր բացակայութեանը քիչ մը երկարիլը կը ծանուցանէ: Յետոյ աւելցուց, թէ հետեւեալ օրը կրկին պիտի դային դինքը տեսնելու:

Արդ, դռնապանը կը սպէր: Տիկին Անթառամ հոն, պանդոկն էր, սակայն ինք պատուիրած էր, որ եթէ հիւր դար, այդպէս ըսէին:

Եւ պանդոկին մէջ առանձին չէր, Տ. Միքիա քահանային հետ էր: Քահանան հաստատացուցած էր տիկին Անթառամի, որ եթէ տղուն նշանը եաք ընէր, Սմսոեաններէն պատրաստ էին իրենց աղջիկը տալու ուխտ – տասը հազար ոսկի օժիտով մը, մինչ Ղուկաս էֆէնտի հաղիւ երեք հազար ոսկի խոստացած էր եւ այն ալ պարզ խոստում մը, որ հաւանօրէն պիտի չկարդէր, մանաւանդ որ, կ'ըսէր քահանան, իր առած ստոյգ տեղեկութիւններուն համեմատ, Ղուկաս էֆէնտի մեծ մեծ կորուստներ ըրած է իր գործերուն մէջ եւ չատ նեղ դրութեան մատնուած էր:

— Պարզապէս ձեր վրայ բեռ պիտի ըլլան, տիկին Անթառամ, ըսաւ Տէր Միքիա... ես կը կարծէի, որ այդ Ղուկաս էֆէնտին հաստատ հարստութիւն մը ունի, մինչդեռ ամբողջ ունեցածը կառավարութենէն առնելիքներ են, որոնք երբեք դանձելիք չունի:

— Ա՛խ, ինծոր այս փորձանքը գլուխնուս բերինք, կը չարունակէր Լեւոնին մայրը:

Նոյն միջոցին ծառան ներս մտնելով յանձնեց երկու այցաքարտերը, որոնց վրայ աչք մը նետելով՝ Անթառամ գոչեց.

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

անոր երեւոյթէն: Դէմը ունէր կարճա – հասակ, գէր եւ ուռած այտերով անձ մը, որուն հաստ շրթները կը փաստէին ան– դիմադրելի հակում մը կերակուրի: Թոյլ եւ կամքէ զուրկ անձնաւորութեան մը տպաւորութիւնը թողուց Հայհանէն իր պետին վրայ: Այս վերջինը, զգալով ա– նոր արհամարհանքը, խուլ ատելութիւն մը ծնաւ իր մէջ:

Սկիզբները, Հայհանէն կատարեց սոո– րագոյս գործեր: Ինք կը վարէր գնդա – պետը փոխադրող ինքնաշարժը: Օր մը համրայ ինկան յարմար անկիւն մը գըտ– նելու՝ իրենց զաղանի ձայնասփիւռը տե– ղաւորելու համար: Շատ փնտռեցին, բայց արդիւնքի մը չհասան: Միակ ա– մայի տունը, որ կրնար յարմարիլ իրենց գործին, ծախու էր եւ դինը իրենց սրա– մադրուած պիւտճէէն չատ վեր:

Վերադարձի ճամբուն վրայ, ձայնա – սփիւռը, մորս այրուբենով յայտարարու– թիւն մը կը սփռէր: Ապէլ Հայհանէէն խնդրեց, որ այդ յայտարարութիւնը դրի առնէ եւ զարմացաւ, երբ իր փոքրաւորը բաւ, որ ինք մորս այրուբէն չէ սորված:

— Լրտեսութեան ասպարէզ նետուող – ները պէտք է չատ բաներ գիտնան, բաւ Ապէլ, խիստ ձայնով մը: Ուրեմն ի՞նչ սորվեցար Մոսկուայի մէջ:

Ուրիշ անգամ, Ապէլի հրահանգին վը– րայ, Հայհանէն ձեռնարկեց երկու ա– ռաքելութիւններու եւ երկուքին մէջ ալ ձախողեցաւ: Ցետոյ գործեց աննկարելի անպարկեշտութիւն մը, երբ իւրացուց այն 5000 տոլարը, որ պիտի տրուէր տի– կին Հելէն Սոպելի, որ այրին էր Մոր – թըն Սոպել լրտեսին, մահուան դատա– պարտուած 1951ին, Ռոզընպերկներու հետ:

1955ին, Ապէլ իր օգնականը տեղաւո – րեց Նեւարք, պատկերահանի խանութի մը մէջ: Այդ չրջանէն է, որ Ապէլ Հայ– հանէնը տարաւ իր գաղտնի աչխատանո– ցը, անոր գանազան գործիքներ յանձնե – լու համար: Եւ այս եղաւ իր մեծագոյն սխալը, մանաւանդ, որ չատ վստահու – թիւն չունէր իր օգնականին հայրենասի– րութեան վրայ: Լրտեսութեան առաջին օրէնքն է, որ փոքր աստիճանով լրտես– ները պէտք չէ երբեք գիտնան իրենց մե– ծաւորին ինքնութիւնը եւ բնակութեան հասցէն:

Երբ Ապէլ Ռուսիա մեկնեցաւ իր վեց– ամսեայ արձակուրդը անցընելու համար, Հայհանէն ազատութեան երկար չունչ մը առաւ: Այլեւս ստիպուած չէր ամէն օր չրջելու փողոցէ փողոց եւ այցելելու թա– քստոցները: Խանութին ցուցափեղկերը ներկեց ճերմակով, որպէսզի դինք մեկ– նած կարծեն, եւ սկսաւ պատյաններ ընել, սինեմաներ յաճախել:

Հայհանէն կը պաշտէր վոտքան ու ուիսքին. բայց առաջ, ոչ ժամանակ եւ ոչ ալ միջոց ունէր գինովնալու: Հիմա ազատ էր, կացութիւնը փոխուած էր: Փո– խանակ գործի լծուելու, առաւոտ իրիկուն կը գինովնար եւ պարապ չհչերը կը կու– տակէր խանութին ետեւը բակին մէջ, մինչեւ որ ամբողջ թաղին հետաքրքրու– թեան առարկայ դարձաւ: Իրաւ լրտես մը ամէն ջանք կը թափէ աչքի չզարնուե– լու համար, սովորական մարդու մը ե– րեւոյթին տակ կորսուելով: Հայհանէն կ'ընէր ճիշդ հակառակը, անցնող դար – ձողին ուչադրութիւնը կարծես կ'ուղէր իր վրայ կեդրոնացնել:

Երբ զնդապետ Ապէլ վերադարձաւ իր արձակուրդէն, չարաթներ եաք միայն կրցաւ չփման մէջ մտնել անոր հետ, ո– րովհետեւ, առենէ մը ի վեր, Հայհանէն դադրած էր այցելելէ գաղտնի թաքըս – տոցները: Ապէլ գայն խստօրէն յանդիմա– նեց իր անփութկոտութեան համար եւ միջոցներ խորհեցաւ անկէ ձերբազատ – ուելու համար: Անմիջապէս դրեց Մոս– կուա: Նոյն ատեն, իր օգնականին հաս– կըցուց, որ Նիւ Եորքի օդը եւ մթնոլոր– ը իրեն կը վնասէին, եւ թերեւս կը տատապէր կաթոտախտէ, նախընտրելի էր, որ ան վերադառնար հայրենիք ու ատեն մը ապրէր իր ընտանիքին մօտ: Մոսկուայի պատասխանը չուչացաւ: Կեդրոնը Հայհանէնին կը չնորհէր ա– տիճանի բարձրացում եւ երկար արձա– կուրդ մը:

Անմիջապէս, Հայհանէնի մաքին մէջ կասկածներ արթնցան: Մոսկուայի այս փութկոտ վերաբերումը իր հանդէպ, թա– կարդ մըն էր անչուչա: Ուստի փորձեց ժամանակ չհչել: Ապէլէն խնդրեց, որ իրեն տոմսակ մը ապահովէ Փուին էլիզապէթ նաւուն վրայ, որ պիտի մեկնէր Ցունուար 1957ին: Ապէլ 200 տոլար յանձ– նեց Հայհանէնի, որպէսզի անձամբ կա– տարէ պէտք եղած ձեւակերպութիւննե– րը: Բայց չմեկնեցաւ: Ապէլին հասցուց նամակ մը 14 Փետրուար թուականով, ո– րուն մէջ կը պատմէր, թէ էֆ·Պի·Այ·ի գործակալները գինք հետապնդած էին մինչեւ նաւուն կամրջակը, գինք հարցա– քննած եւ ստիպած, որ նաւէն վար իջնէ: Կը սարսափէր Ռուսիա վերադառնալու գաղափարէն: Բայց Ապէլ վերջ մը դրաւ անոր վարանումներուն եւ անոր ընկերա– ցաւ մինչեւ Լիպերբէ նաւուն վրայ, որ կը մեկնէր 1957 Ապրիլ 24ին:

Հայհանէն հասաւ Լը Հավր եւ անկէ հեռաձայնեց Փարիզ, որոչ հասցէի մը եւ ժամադրութիւն առաւ իր խօսակիցին հետ: Քլեպէր պողոտայի մօտերը, որը – ճարանի մը մէջ, հանդիպեցաւ խորհըր– դային դեսպանատան պաչտօնեայի մը, որ իրեն յանձնեց որոչ դումար մը:

Այլեւս Ռուսերէն ոչ մէկ բարեւ կը ապասէր: Ընդհակառակն, գիտէր, որ ե– թէ հայրենիք վերադառնայ, կրնայ կեանքն իսկ վտանգուիլ, եւ անմիջապէս ափ առաւ Միացեալ Նահանգներու դես– պանատան դուռը, Քոնքորտ հրապարա – կին մօտերը: Եւ պատմեց իր եւ Ապէլի լրտեսական գործունէութիւնը Նիւ Եորքի մէջ եւ գոյց տուաւ արկղի վերածուած դրամ մը: Հայհանէն անմիջապէս դըր – կուեցաւ Միացեալ Նահանգներ: Նախ հո– գերոյժներ գայն խիստ քննութեան են – թարկեցին, վախնալով որ ան կրնայ մը– տային հիւանդ մը ըլլալ: Ցետոյ էֆ·Պի· Այ·ը անցաւ գործի եւ, չնորհիւ Հայհա– նէնի տուած տեղեկութիւններուն, կրցաւ մեկնարանել գաղտնի միքրոֆիլմերու տե– ղեկութիւնները: Հայհանէն մատնեց նաեւ իր մեծաւոր Ապէլը եւ տուաւ անոր բո– լոր հասցէները:

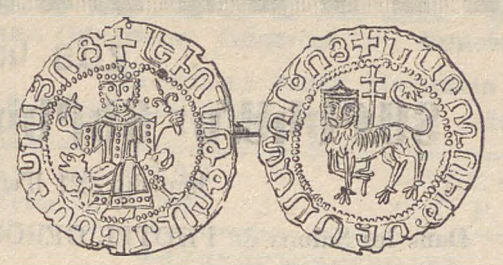
Ապէլ ձերբակալուեցաւ, Լաթամ պան– դոկի իր սենեակին մէջ:

Դատավարութեան ընթացքին, Հայհա– նէն հանդիսացաւ Ապէլի միակ հակառա– կորդ վկան: Ցայտնեց ամէն բան. ուրկէ՛ կը ստանային տեղեկութիւնները, ի՛նչ– պէս կը պատրաստէին միքրոֆիլմերը, ի՛նչպէս զանոնք կ'ուղարկէին մինչեւ Մոսկուա, եւ զանազան ուրիչ գաղտնիք– ներ:

Ապէլի պաչտպան փաստաբանը խստիւ պախարակեց Հայհանէն, իբրեւ երկերե– սանի մարդ, անձ մը, որուն միակ նպա– տակն էր դրամ կորզել աչէն ու ճախէն, նոյնիսկ մատնելով իր պետը:

Հայհանէնի մէջ չատոնց մեռած էր ա– մօթի զգացումը: Ան զարճած էր մարդ– կային քուրջ մը, պատրաստ՝ ամէնէն վատ արարքը գործելու, պայմանաւ որ բան մը չհչի անկէ: Եւ գիտենք, որ իր գինուորական պետը մատնելով, ան կ'ա– պահովէր կարեւոր դումար մը եւ կը փըր– կուէր բանտարկութենէ ու մահուան պա– տիժէն:

ՆՈՒՊԱՐ ԶԱՔԱՈՒՏԵԱՆ

ԴՐԱՄԱՏՈՒՆԸ
ԵՒ ԻՐ ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ԽՆԱՅՈՂՈՒԹԵԱՆ ՅԱՏՈՒԿ ՀԱՇԻՒ
(COMPTE SPECIAL D'EPARGNE)

Երկու ձեւ կայ ձեր կարեւոր գնումնե– րը ընելու համար.— կամ անմիջապէս մեծ դումար մը կը ծախսէք, կամ անոր կը պատրաստուիք դիզելով անհրաժեչտ դրամ «Խնայողութեան յատուկ հաչիւ» մը վրայ:

Առաջին ձեւը ձեզի սուղի կը նստի:

Երկրորդը ձեզի կը բերէ տարին 4,25 առ հարիւրի չահ մը (ներկայիս):

Ընտանիքի մը իւրաքանչիւր անդամ կրնայ իր «Խնայողութեան Յատուկ Հա– չիւ»ը ունենալ, երախաները, նոյնիսկ անչափահաս, ինչպէս չափահասները:

« Խնայողութեան Տետրակ » մը կը յանձնուի ձեզի ուր հետզհետէ կ'արձա– նագրուին ձեր դրած կամ քաչած դու– մարները, չէքի տետրակ չի տրուիր այս հաչիւներուն համար, ինչ որ կը պար– տադրէ ձեր ներկայութիւնը դրամատու– նը, ձեր տետրակով, դրամ դնելու կամ քաչելու գործողութեանց առթիւ:

Իւրաքանչիւր տետրակ 4,25 առ հարիւր չահ մը կը բերէ, որ կրնայ յայտարար– ուիլ եկամուտներուն հետ կամ որեւէ տուրքէ մաքուր տրուիլ երբ ամբողջա – կան դանձում մը կ'ըլլայ նախապէս հա– մապատասխան տրուած չահուն 25 առ հարիւրին:

Ձեր տետրակին հաչուոյն կրնաք դնել ձեր ուզած դումարները առանց սահ – մանափակումի, եւ կրնաք նաեւ քաչել ինչ որ կ'ուզէք ձեր ուզածին պէս, բայց յանձնումները եւ վճարումները չեն կըր– նար 100 ֆրանքէն պակաս ըլլալ եւ հա– չիւն ալ չի կրնար 100 ֆր.էն վար իջնել:

Վերջապէս « Խնայողութեան Տետրա – կը » ներկայացնելով, ինքնութեան թուղ– թով մը միասին, կրնաք 1000 ֆր· քաչել եօթը օրը անգամ մը, մէկ կամ քանի մը անդամներով, ձեր դրամատան բոլոր կեդրոններուն մէջ, կամ այն կեդրոննե– րուն որոնց հետ ձեր դրամատունը հա– մաձայնութիւն կնքած է:

ՆՇԱՆ ՀԱՅԹԱՅԵԱՆ
Directeur
BANQUE NATIONALE DE PARIS
66, Rue du Président Wilson
92 - LEVALLOIS-PERRET
Téléphone : 737-76-55
Métro : ANATOLE FRANCE

ՄԻՏՔԵՐ

Ընտիր դիրքերու լաւ հաւաքածոյ մը, ժամանակի լաւագոյն համալսարանն է:
ՔԱՐԼԱՅԼ

Ամբողջ դիտցածս՝ թերթերու մէջ կարդացածս է:
Ճ· ՌՈՃԸՐՍ

Ամէն տեղ ուր կիներ կան, սրտին համար վտանգներ կան:
ԼԱՔՈՐՏԷՐ

Մարդիկ կան, որոնց թերութիւնները կը վայլեն իրենց, կան ուրիչներ ալ՝ որ իրենց առաւելութիւններով իսկ անմիտ են:
ԼԱՌՈՇՖՈՒԿՕ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Փոքրիկ իչխանուհին մանաւանդ Օր· Պուռխանի հետ կապուած էր, եւ գիչեր ցերեկ կը չաղակրատէր անոր հետ՝ խօ– սելով չարունակ իր պարոնատան վրայ եւ խիստ դատապատն ընելով անոր մա – սին:

— Այցելունե՞ր պիտի ունենանք, իչ– խան, հարցուց Օր· Պուռխան, իր վար – զադան ձեռքերով անձեռոցը փուելով, իմացայ որ կը սպասէք Բարձրապատիւ Ֆուրակին իչխանին եւ իր զաւկին:

— Հը՛մ: Այդ Բարձրապատիւը ոչնչու– թիւն մըն է··· եւ տեղատուրեցի զայն նա– խարարութեան մէջ··· բայց իր զաւակը հոս ի՞նչ զործ ունի···: Թերեւս Էլիզա– պէթ իչխանուհին կամ Մառի իչխանու – հին ինձմէ աւելի տեղեակ են գործին: Եւ անոր զաւկին պէտք չունիմ:

Աղջկան երեսը նայեցաւ, որ կաս–կար– միր կարեցաւ:

Ձաչէն վերջ իչխանը քիչ մը աւելի հանդարտ, դնաց այցելել իր հարսին, որ պզտիկ սեղանի մը առջեւ նստած իր ա– զախինին կը խօսէր:

Պարոնատարը տեսնելով զայնը նետեց:

Շատ փոխուած էր, այդ վայրկեանին աւելի տգեղ էր քան դեղեցիկ: Այտերը նիհարցած էին, սօթտուած շրթունքը կարծես վեր ելած էր եւ աչքերը փոսը ինկած էին:

— Այո, ծանր բան մըն եմ, պատաս – խանեց, երբ իչխանը իր որպիսութիւնը հարցուց:

— Բանի մը պէտք չունի՞ք:

— Ոչ, չնորհակալ եմ, հայր իմ:

— Լաւ, լաւ:

Վասիլի իչխանը երեկոյին եկաւ:

Տունին կառապանները եւ ծառաները դիմաւորեցին զայն, եւ պոռալով կանչե– լով իր բալիներն ու այլերը տունին իրեն յատկացուած մասին մէջ քաչեցին, ձիւնով խնամով ծածկուած ճամբէն:

Ժամ մը վերջը, Անաթոլ վերարկուն հանած եւ բթամատները բաճկոնին մէջ անցուցած, զարդասեղանի մը առջեւ նըս– տած էր, եւ հաճոյքով կը նայէր հայե – լիին մէջ: Կեանքը իրեն համար հաճոյքի անընդհատ ընթացք մըն էր, զոր մէկը միչտ խնամքով կը պատրաստէր իրեն համար: Այս տեսակէտով կը պատկերա– ցնէր ինքն իրեն մէջ իր ճամբորդութիւնը եւ իր այցելութիւնը այս չար ծերին եւ այս այնքան տգեղ, բայց այնքան հա– րուստ ժառանգորդուհիին: Իր կանխա – տեսութեանց համեմատ, այս ամէնը լաւ վախճան պիտի ունենար եւ ուրախու – թեամբ պիտի անցնէր զարձեալ:

Ադելուեցաւ, խնամքով քաուեցաւ, եւ իրեն սովորական եզած հաճելի նուաճողի մը յատուկ արտայայտութեամբ, հօրը քով դնաց:

Երկու ծառաները Վասիլի իչխանին մօտ վազած էին զայն հագուեցնելու համար:

— Տեսնենք, հայրիկ, առանց կատա– կի, չատ տգե՞ղ է, հարցուց Ֆրանսերէն:

— Խենթութիւն չուզեր, ջանա մա – նաւանդ յարգալից եւ քաղաքավար ըլլալ ծերունի իչխանին հետ:

— Եթէ յանդիմանէ, կ'ելլեմ կ'երթամ, բաւ Անաթոլ, ես կ'ատեմ դանդատութ – թան ծերերը:

— Միտգդ բեր որ քու ամբողջ ճակա– տագիրդ քու վարմունքիդ կախում ունի:

Մառի իչխանուհին մինակ էր իր սե– նեակին մէջ, եւ ի զուր կը ջանար զսպել իր յուզումը:

Փոքրիկ իչխանուհին եւ Օր· Պուռխան արդէն իրենց աղախինէն ստացած էին բոլոր տեղեկութիւնները, եւ գիտէին թէ երիտասարդը թուխ ու կարմիր աղուոր մարդ մըն էր:

Եւ վազեցին իսկոյն Մառի իչխանու – հիին սենեակը:

— Գիտե՞ս, Մառի, եկան, բաւ փոք– րիկ իչխանուհին, դժուարաւ վեր վեր – ցնելով փորը եւ ծանրապէս իյնալով թիկ– նաթոռի մը մէջ:

Ան արդէն իր ամէնէն գեղեցիկ չրջա– զգեստներէն մին հագած էր:

Օր· Պուռխան եւս պչրանք մը դրած էր իր յարդարանքին մէջ, ինչ որ ալ աւելի համայիչ կ'ընէր անոր թարմ մինչեւիկ դէմքը:

— Դուն ալ չրջազգեստդ չե՞ս փոխեր, հարցուց Մառի իչխանուհիին: Հիմա կու– գան կը կանչեն մեզի, եւ լաւ կ'ընես վը– րադ գլուխդ քիչ մը չտկելով:

Փոքրիկ իչխանուհին ոտքի ելլելով կանչեց դանդակով աղախինը, եւ ուրախ զուարթ խորհրդակցեցաւ Մառին հագ – ուեցնելու կերպին վրայ: Մառի ինքզին– քը յանձնեց իր տալոզ եւ Օր· Պուռխանի ձեռքը, զոհ այն անսահման արտայայ – տութեամբ, զոր յաճախ կ'ատնէր իր դէմքը:

Այնքան տգեղ էր որ մրցակցութեան որեւէ երկիւղ չէր մտներ ոչ իչխանու – հիին եւ ոչ Օր· Պուռխանի մխքին մէջ· ուստի սկսան պճնել զայն անկեղծօրէն կիներու այն միամիտ ու հաստատ հա– մոզումով, թէ արդուզարդը կրնայ պե– ղեցկացնել տգեղ դէմք մը:

ԼԻԻ ԲՈԼՄՕՐ

(129 – Շար·)

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Տէր եւ Տիկին Մնակ Ջամաամանեան, Տէր եւ Տիկին Նազարէթ Բելէչեան եւ զաւակները, եւ ընտանեկան պարագաները կը ծանուցանեն թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարուի երեկոյ մօր եւ մեծ–մօր՝

ՏԻԿԻՆ ԼՈՒՍԻԿ ՋԱՄԱՄԱՆԵԱՆԻ

մահուան քառասունքին առթիւ, այս կիրակի (Մարտ 14) առաւօտ ժամը 11ին, Փարիզի Ս. Յովհ. Մկրտիչ եկեղեցին։

Կը հրաւիրուին աղթացեալին յիշատակը յարգողները։

ՏԷՍԻՆԻ ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՅՈՒՇԱՐՋԱՆ

Իններորդ ցանկ

Մեծ եղեռնէն ազատած նախկին Զո – մուհի մը Սէն Ժէնիս Լավալէն 1000 Ֆր., Ֆր. Կապոյտ Ծաչի Վալանսի մասնաճիւղ 200 Ֆր., Տէր եւ Տիկ. Վարդավառ Ա–լանեան, այրի Տիկ. Վարդուհի Ղազար–եան, Տէր եւ Տիկ. Տիգրան Պայընտրեան, Տէր եւ Տիկին Կարապետ Զարիֆեան, Տէր եւ Տիկ. Եղնիկ Առաքելեան, Յովա–կիմ Մատոեան ընտանիք, Տէր եւ Տիկ. Յովհաննէս Զուխաատարեան, այրի Տիկ. Նոյեմզար Ագարեան, Տէր եւ Տիկ. Հաճօ Գալօեան, Տէր եւ Տիկ. Երամ Քրպար–ճեան, Տէր եւ Տիկ. Կարապետ Պետրոս–եան, Պր. Վարդգէս Պօյաճեան, Տէր եւ Տիկ. Արտաւազդ Պալապանեան եւ այրի Տիկ. Հիւսեան, Տէր եւ Տիկ. Պօղոս Տէր–Պօղոսեան, Տէր եւ Տիկ. Վահէ Պատա–եան, Տէր եւ Տիկ. Ծաչօ Մանուկեան, Տէր եւ Տիկ. Վահան Հախվերդեան, Պր. Առաքել Թաթուլեան (Փարիզ) 100ական Ֆրանք։ Նախկին դումար 53430 Ֆրանք, իններորդ ցանկի դումար 3000, ընդհ. դումար 56·430 Ֆրանք։

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ
ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ-ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

Կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր

Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)

Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՃԻՒՐՃԵԱՆ

Կը մասնակցի
STEPHAN VASSEUR
(Հայկական եւ Կովկասեան պար)

ELECTION MISS CROIX ROUGE

Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝
359–67–03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն ետք եթէ չզբաւուին, ուրիշներու կը տրամադրուին։

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր.

"ԱՐՇԻՆ ՄԱԼ ԱԼԱՆ"

ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Մարսէյլի Հայ Աբեղայները եւ իրենց սկաուտները կը ներկայացնեն «Արշին Մալ Ալան»ը (օփերէթ 4 արար) այս կիրակի (14 Մարտ) ժամը 4ին, Վալանսի Թէաթր Միւնիսիփալի մէջ։

BAIL A CEDER

Կօշիկի խանութ մը Ավընիւ տը Ֆլիշի, չատ լաւ տեղ։ Ամէն առեւտուրի կարե–լիութիւն կայ։

Մանրամասնութեանց համար հեռա–ձայնել 627–06–90։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Մարսէյլի Ս. Սահակ – Մեսրոպ Մայր եկեղեցիի վարչութիւնը չնորհակալու–թեամբ ստացած է հետեւեալ նուէրները. Խրիմեան Հայրիկի 150ամեակի առթիւ տեղի ունեցած հոգեհանդիսաին Տիկին Հայկանոյշ Զրբաչեան, Պ. Վարդան Պան–տիկեան 50ական Ֆր.։ Ատ. սարկաւագ Գաբրիէլ Լուսարարեանի հոգեհանդիսաին առթիւ Տիկին Մարի Լուսարարեան, Տէր եւ Տիկին Ս. Լուսարարեան 50ական Ֆր., Տիկին Թագուհի Հալաճեան, Խորէն եւ Ներսէս Հալաճեաններու հոգեհանդիսաին 50 Ֆր., Հազարապետեան ընտանիքի նըն–ջեցելոց հոգիներուն համար Տիկին Ա–խին Հազարապետեան 50 Ֆր., Գ. Լու–սարարեանի հոգեհանդիսաին Տէր եւ Տի–կին Ելքոմանեան 30, Պ. Պ. Գրիգոր եւ Պաղտասար Նաճարեան 20, Յ. Ղազար–եան 10, Նուարդ Զավզավաճեանի հոգե–հանդիսաին Տէր եւ Տիկին Ս. Թէրզեան 20, Տիկին Մառի Լուսարարեան 30, Պ. Հայկազ Մակարեան 10, Տիկին Մ. Խա–նոյեան իւղագին 10, Տիկին Ա. Օհանեան իր զաւկին Պատրիկի ընդ Օր. Արուսեակի ամուսնութեան առթիւ 30։

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑ ԽԱՉի Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր անդամները Շաբաթ 13 Մարտ ժամը 3,30ին Մշակոյթի Տան Միութեան դրա–սենեակին մէջ՝ 17 Ռիւ Պլէօ։

×

ՀԱՄԱԽՍՐԵՐԴՅԻԱԿԱՆ Միութեան Սէնթ Անթուանի մասնաճիւղի անդամա–կան ժողովը այս կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 15ին, հայրենակից Ներսէսին սըր–ճարանը, Պառ տը լա Կառ, Սէնթ Անդ–թուան։ Անդամներու ներկայութիւնը խիստ կարեւոր է։

ԾԱԽՈՒ Է

Հող մը, Անկէն–Տէօյ լա Պառ (25 Ալը–նիւ ժան Մերմոզ) 540 քառ. մեթր։

×

Յարկաբաժին մը, կահաւորուած, բո–լոր յարմարութիւններով, հեռաձայն, երեք սենեակ, խոհանոց, վիտ–օտիւռ, Վիլժիւիֆի նոր թաղին մէջ։

Հեռաձայնել՝ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ 231–23–36։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաճեա–նութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Սպր. վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍՊԱՏՕՆ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանու–ցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ըն–թացքին ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւպալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հանդիսի արարողութիւն։ Կը հրա–ւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց։

Հ. Յ. Դ.

ԱԼՖՈՐՎԻԼ.— Հ. Յ. Դ. Ս. Մինասեան ենթակոմիտէն ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ բոլոր ընկերները այս Ուրբաթ ժամը 21ին, Ծանօթ հաւաքավայրը։ Կը խնդրուի ճշդապահ ըլլալ։

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ
ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ
ԵՐԵԿՈՅԹ

ընտիրուած

Հ. ՂԵՒՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆԻ
(ծննդեան 150ամեակին առթիւ)

Այս Ուրբաթ երեկոյ ժամը 21ին
HOTEL MODERNE
Place de la République, Paris

Նախագահութեամբ
Պ. Գեղամ Քէրէսթէճեանի
Գլխաւոր բանախօս
Հայր Խորէն Տիլիզեան

Գեղ. բաժին մասնակցութեամբ Տիկին Զ. Անտոնեանի, Գ. Եանալէկեանի եւ Հ. Տաթօնեանի։

Մուտքը ազատ է

ՏԱՐԵԿԱՆ
ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ

Իզմիրի եւ չրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կէսօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Ռիւ ժան Կուժոն Փարիզ 8րդ։

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԻՏԻԵԱՆ
ՍՕՍԻ պարախումբ

Մենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան
ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ նուագախումբ
Գեղարուեստական ընտիր բաժին։

Հարուստ պուֆէ իզմիրեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած։

Մուտք 15 ֆրանք

Ուսանողներու մասնաւոր դին Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամ–ներուն մօտ։

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԷՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միու–թեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն։

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէու–թեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւ–թական։ 2) Նոր վարչութեան ընտրու–թիւն։ 3) Զանազան հարցեր։

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը ան–հրաժեշտ է։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

26, Rue Troyon — 92 - SEVRES — Tél. : 027-18-28

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կը ներկայացուին

1. *ԱԽԱՐԱՑԻ ԴԻՒՑԱՉՆԵՐԸ, պատմական տրամ մէկ արար*
2. FETE AU MANOIR, opérette en un acte
3. *ՍԱՏԱՆԱՆ ԳՈՐԾԻ ՎՐԱՑ, զաւեշտ մէկ արար*

Կիրակի 14 Մարտ 1971, ժամը 16,30ին

Մուտք 5 ֆրանք

Տոմսերը տեղւոյն վրայ

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմա–կերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ՝ Պաղիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիւ–թէլեանի մօտ։

Ճաշադին.— 15 Ֆր. ճաշերը կը պատ–րաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Վալանսի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը իր երկու տարուան նստաշրջանը աւարտած ըլլալով, կը հրա–ւիրէ Վալանսի Հայ Առաք. եկեղեցւոյ անդամները ընդհ. ժողովի, ունկնդրելու Միութեան գործունէութեան նիւթական եւ բարոյական զեկուցումները եւ ընտրե–լու նոր հոգաբարձութիւնը։

Ընդհ. ժողովը տեղի կ'ունենայ Մարտ 19 Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 8,30ին, Հ. Բ. Ը. Միութեան Ե. Հիւսիսեան սրա–հին մէջ (6, Ռիւ Ֆալանթին)։

Հ. Յ. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ ՄԱՐՍԷՑԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մար–սէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎ ԵՒ ԿՈՉ ԹԵԿՆԱԾՈՒՆԵՐՈՒՆ

Փարիզի Աղքատախնամ Ընկերակցու–թեան ընդհ. ժողովը տեղի պիտի ունե–նայ Հինգշաբթի ՄԱՐՏ 25ին ժամը 20,30–ին, 77 Ռիւ Լափայէթ Փարիզ։

Կանոնագրի թիւ 5 յօդուածին համա–ձայն վարչութեան մէկ երրորդը նուրո–դելի ըլլալով, Ընկերակցութիւնը կոչ կ'ընէ իր անդամներէն անոնց, որոնք կը փափաքին մասնակցիլ վարչութեան։

Թեկնածուները պարտին Աղքատախնա–մի գրասենեակը դիմել ամէնէն ուշը Մարտ 11ին։

Առ այդ, փափաքողները պէտք է ըն–թեռնլի կերպով գրեն, տալով իրենց ա–նունը, մականունը եւ հասցէն։

Թեկնածու կրնան ըլլալ միայն այն ան–դամները, որոնք իրենց անդամավճար–ները կանոնաւորապէս վճարած են երեք տարիէ ի վեր։

ՄԱՐՍԷՑԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչու–թիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առա–ւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Ա–րեւագալի արարողութիւն։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կա–տարուի «Հոկում»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը 0,50	

ՈՒՐԲԱԹ
12
ՄԱՐՏ
VENDREDI
12 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12062

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.062

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԹՈՒՐՔԻԱ ԻՆՉՊԷՍ ՈՐ Է

—o—

Գ. ԴՈՐԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ ՀԵՏ

Թրիպուլի տը ժընեւէ թղթակիցը այն կարծիքն ունի, որ Սիւէյման Տէմիրէլ արտաքին գաղաքականութեան մարդին մէջ երկու լարի վրայ կը խաղայ :

Անգարայի քաղաքային օդանաւերու դաշտին վրայ ամէն մարդ կրնայ տեսնել, կ'ըսէ, չեխոսլովաքեան «Լ 21» պինուա – քական օդանաւեր, որոնց վրայ վարժուքեան փորձեր կը կատարեն խարտեաշ մազերով եւ սուրլիական քաղաքային օդանաւորդներու ամպազուն համազգեստ հագած երիտասարդներ :

Անգարայի պաշտօնական շրջանակները այս մասին եղած հարցումներուն չփոթ պատասխաններ կուտան : Սակայն չեն ուրանար, որ Թուրքիա «սահմանափակ» աստիճանաչափով կը զործակցի՝ մէկ կողմէ Ա. Միւութեան ու իր արբանեակ – ներուն, միւս կողմէ սահմանակից արա – բական երկիրներուն հետ : Սակայն այդ զործակցութիւնը բացարձակապէս զին – ուորական հանդամանք չի ներկայացներ : Եղածը պարզապէս առեւտրական բնա – կանոն զործառնութիւն մըն է, որ երբեք չի հակասեր Ատլանտեան Ուխտի իր պարտաւորութեանց :

Վեցօրեայ պատերազմէն ի վեր խոր – հրդային զինուորական օդանաւեր Թուրքիոյ վրայէն կ'ուղղուին դէպի արաբական երկիրներ : Այսպէս, «Միկ 15 »ի երեք տորմիլներ եւ չեխոսլովաք « Լ 21 »ի 60նոց առաջին կա – բանի մը թրքական օդակայաններէն անցնելով զացած են Պաղտատ ու Դա – մասկոս :

Անգարա պաշտօնապէս կ'ուրանայ : Սա – կայն երբ նեղը զրուին, պատկան իշխա – նութիւնները կ'ուզեն արդարանալ՝ ըսե – լով որ «Միկ 15»ը հինցած է, իսկ «Լ 21»ը վարժութեան օդանաւ է . . . : Իրականին մէջ այս երկու տեսակ օդանաւերն ալ դիւրաւ կրնան զործածուիլ զինուորա – կան հետախուզութեան եւ թեթեւ ռմբ – ակոծումներու համար : Անցեալին Իրաք – ցիները զանոնք օդատպրծեցին Քիւրտե – րու ապստամբութիւնը զսպելու համար :

Ըստ Թղթակցին, Թուրքիա միշտ կապ – ուած է Սաուտական դաշնագրին, — որ 1937ին կնքուած էր Թուրքիոյ, Իրանի, Իրաքի եւ Աֆղանիստանի մէջեւ — եւ որ կը նախատեսէր միացեալ զործողութիւն մը քիւրտ ազգայնականներուն դէմ : Թէհ – րանի կառավարութիւնը ջնջուած կը նը – կատէ յիշեալ դաշնագիրը : Թուրքիա բա – նակցութեան մէջ է Պաղտատի կառավա – րութեան հետ կազմուղ խողովակներ հաստատելու եւ նպաստաւոր դինով քա – րիւղ զնելու համար : Ա՛յդ է պատճառը, որ Անգարա լաւ յարաբերութիւններ կը մշակէ արաբ հարեւաններուն հետ, ո – րոնց հանդէպ փողոցի Թուրքը չատ լաւ տրամադրուած չէ :

Հակառակ Ամերիկացիներու եւ Ա – լանեան Որհուրդի իր դաշնակիցներու որոշ ազդարարութեանց, Թուրքիա ծրա – զած է չարունակել իր զործակցութիւնը Մոսկուայի հետ « քաղաքային » զեռնի վրայ : «Լ 21»ի 60նոց նոր չարք մը հաս – նելու վրայ է ներկայիս թրքական օդակա – յանները, չորս–չորս, ուղղուելու համար դէպի արաբական երկիրները :

Օդանաւերու «թրանղիթ»էն աւելի ծան – րակիռ պարագայ մըն է բոլորովին վեր – ջերս Անգարայի եւ Մոսկուայի միջեւ կնքուած համաձայնագիրը, որով խոր – հրդային բեռնատար կառքեր (քամիոն) պիտի անցնին Թրքական հողէն դէպի ա – րաբական դրացի երկիրները : Ասիկա պի – տի կազմէ տեսակ մը « ցամաքային Սուէզ », կոչուած փոխարինելու ջրանցքի փակումը : Արեւելեան Անատոլուի մէջ Ամերիկացիներու եւ ՕԹԱՆի կողմէ կա – ուցուած ռազմադիտական խճուղիները պիտի օգտագործուին Ա. Միւութեան կող – մէ՝ աստիճան մը աւելի թափանցելու համար Միջին Արեւելքի մէջ : Ըստ հա – մաձայնագրի, առաջին տարի տարեկան 300 քամիոններ պիտի անցնին երկու ուղ – ղութեամբ : Սակայն Մոսկուա անկասկած ճնշում պիտի բանեցնէ չուտով աւելցնելու համար այս թիւը :

Տնտեսապէս մեծապէս պիտի օգտուի Որհրդային Միութիւնը, մասնաւորա – բար իր մեքենաները փոխադրելու համար Իսկէնտէրուն, ուր ունի պողպատի մեծ զործարան մը, իր միակ կարեւոր հիմ – նարկութիւնը Թուրքիոյ մէջ : Մոսկուա պիտի կրնայ նոյնպէս օթոպուսի ընկե – րութիւններ հաստատել իր հարաւային սահմաններուն եւ Միջին Արեւելքի մի – ջեւ, ու զարկ տալ իր զբօսաշրջիկութեան :

Միչէլ Սալոմոն դիտել կուտայ թէ այս խնդրին մէջ Մոսկուան հետաքրքրողը ո՛չ զբօսաշրջիկութիւնն է, ո՛չ ալ՝ տնտեսա – կան փոխանակութիւնները : Թուրքիոյ դիւանագէտները, դիտողները, նոյնիսկ հանրային կարծիքը մեծապէս զարմացած են եւ կը մտահոգուին Որհ. Միութեան այս նոր խաղէն այն աստիճան, որ Տէ – միրէլ մինչեւ այսօր կը վարանի Որհրդ – արանի վաւերացման ենթարկել յիշեալ համաձայնագիրը :

Թէեւ այս վերջինին մէջ ըսուած է թէ կարգ մը կառքեր եւ ապրանքներ չեն արտօնուած Թրքական հողէն անցնելու, սակայն Թուրքերը պիտի ուզե՞ն քննել «ռըմորք»ներու մէջի ապրանքները՝ ա – ռանց միջադէպեր ստեղծելու դրացի Ռու – սին եւ Արաբներուն հետ :

Փոխադրութեանց միջազգային օրէնքին համաձայն, կառքերը իրենց մեկնած վայրին մէջ կը դրոշմուին եւ կը կնքուին : Ճամբու ընթացքին օտար երկրի մէջ են – թակայ չեն քննութեան, երբ կանոնաւոր թուղթ ունին : Կը կարծուի թէ այս ձեւով Պուլկարները մեծ քանակութեամբ ռազ – մամթերք անցուցած են Որհ. Միութեան հաշուոյն :

Թուրքերը կը վախնան, որ հակառակ դրոշմներուն ու կնիքներուն, ռուսական պինամթերքը կրնայ յանձնուիլ Թուրքիոյ քիւրտ ազգայնականներուն, կամ Մոլլա Պարզանիի պինուորներուն : Թուրքիոյ ա – րեւելեան կողմը . . . Քիւրտիստանն է : Քիւրտ ազգային զղացումը վերարծար – ծուած է Թուրքիոյ մէջ : Նախ՝ քաղաք – ներուն մէջ, ուր «ձախակողմեան» ուսա – նողներ սկսած են խօսիլ քիւրտ ժողո – վուրդին մասին, ինչ որ ցարդ արգիլ – ուած էր : Յետոյ՝ լեռնային շրջանին մէջ, ուր ոստիկան – պինուորներու «քման – տո »ներ կը հետապնդեն Քիւրտերը, զրս կ'որակեն «յեղուզակ եւ մաքսանենգ» :

Ներկայիս չատ մը պատասխանատու Թուրքեր լրջօրէն սկսած են հետաքրքրու – ուիլ Ա. Միութեան հետ մերձեցման ամ – բողջ քաղաքականութեան հարցով, քա – ղաքականութիւն, որուն հետամտեցաւ Իսմէթ Ինէօնիւ, երբ դժգոհ մնաց Մ. Նահանդներու եւ ՕԹԱՆի բռնած դիրքէն՝ Կիպրոսի հարցին մէջ : Տէմիրէլ չարու – նակեց այդ քաղաքականութիւնը, որ տնտեսական զեռնի վրայ չարդարացուց ակնկալութիւնները : Իսկ հանրային կար – ծիքն ալ վարժուած է «Ռուս»ը նկատելու իբրեւ ժառանգական թշնամի մը եւ որ կը ձգտի Անգարան քշելու Մերձաւոր Ա – րեւելքի թնճուկին մէջ :

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՖՐԱՆՍԱ

ՓՈՄՓԻՏՈՒ ՎՃՌԱԿԱՆ Է

—o—

Երեքշաբթի դիշերուան խռովութիւն – ներէն եաք, Նախարարաց Խորհուրդին առջեւ, Հանրապետութեան Նախագահը յայտարարած է .— «Պէտք է կարգն ու կանոնը ապահովել բոլոր խռովարարնե – րուն դէմ, առանց բռնութեան ոչ ալ տկարութեան» :

Նախապէս Ներքին նախարարն ալ ըսած էր լրագրողներուն թէ կարեւոր է որ խիստ դատապարտութիւններ ըլլան, ինչ հոսանքի ալ պատկանին, ձախ թէ աջ, վերջ տալու համար փողոցի բախումնե – րուն» :

Ծանօթ է որ Փորթ որ Վերսայլի բա – խումներուն ընթացքին 73 ոստիկան վի – րաւորուած է (երեքը՝ ծանրօրէն) եւ կը թուի թէ ամէնէն առաջ պէտք է կարենալ ապաղինել բոլորը :

× Մայիսին Նախագահ Փոմփիտու Պե – ժիա պիտի այցելէ : Ֆրանսացի պետա – կան դեկավարի առաջին այցելութիւնն է 1958էն ի վեր : Թէեւ նախագահ Քոթի Պրիւսէլ զացած էր Տիեզերական ցուցա – հանդէսին առթիւ, բայց պաշտօնական այցելութիւն չէր :

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ ՖՈԼԷՆԻ ՄԱՀԸ

Ֆրանսական ժամանակակից բանաս – տեղծութեան լաւագոյն ներկայացուցչ – ներէն մէկը՝ Ժան Ֆոլէն, 67 տարեկան, դոհ դնաց առջի դիշեր կառքի արկածի մը երբ կը վերադառնար ժողովէ մը, դրական մրցանակի մը վերապահուած : Քոնքորտի հրապարակը անցած առենն է որ կառք մը պինքը գետին տապալած է եւ տեղն ու տեղը մեռած է :

Ժան Ֆոլէն, որ իրաւաբանութիւն ա – ւարտած է եւ դատաւոր եղած, 1930էն նուիրուած է նաեւ բանաստեղծութեան եւ զրականութեան : 1939ին կը ստանար Մալարմէ մրցանակը, 1941ին՝ Պլիմբըն – թալ եւ 1970ին Ֆրանսական Ակադեմիան իրեն կը շնորհէր Բանաստեղծութեան մեծ մրցանակը : Նոր լոյս տեսած էր իր վեր – ջին դիրքը՝ էսփաս տ'էնսբաւն : Իր ծանօթ զործերն են՝ Լա Մէն Շօտ, Իւզաժ տիւ Թաւ, Թեոհիթուաո, Թուր էնսբաւն, Տէ զ'էօո, տ'Ափրէ թու եւայլն : Իր բանաս – տեղծութիւնը մտերիմ չեչտ մը ունէր եւ ըստ իր իսկ սահմանումին պայքար մըն է ժամանակի փախուստին դէմ : Ամուս – նացած էր նկարիչ Մօրիս Տընիի աղջկան հետ : Իր մտերիմ բարեկամն էր՝ Շահան Շահնուր, որու Ֆրանսերէն զրականու – թեան նուիրած է բազմաթիւ զնահատա – կան էջեր, զանազան առիթներով :

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՓԱՄԹԻՕՐԵԱՆ Հաստատութեան տնօ – րէն նշանակուեցաւ Փրոֆ. Ժաք Մոնօ, Նոպելեան մրցանակ :

Զին վարչապետին Հանոյ այցելութեան առթիւ միացեալ դեկոյց մը հրատարակ – ուեցաւ : Զինաստան եւ Հիւս. Վիէթնամ կը յայտարարեն, թէ իրենց երկիրներուն ապահովութիւնը վտանգուած է : Զին ժո – ղովուրդը ոչ մէկ զոհողութեան առջեւ կանգ պիտի առնէ, կը չեչտէ միացեալ զե – կոյցը : Երկու կողմերն ալ որոշած են «դուրս վռնտել յարձակողը Հնդկաչինի թերակղզիէն» :

ԵԳԻՊՏՈՍ կրնայ վերահաստատել իր դիւանագիտական յարաբերութիւնները Մ. Նահանգներու հետ, եթէ երբեք այս վերջինը անհրաժեչտ ճնշումը բանեցնէ Իսրայէլի վրայ, որպէսզի Թել Ավիվ պարպէ իր զրաւած հողերը : Այս վոտա – հութիւնը տուած է Անուար էլ Սատաթ նախագահ Նիքսընի ուղղած իր նամակին մէջ :

ՀՈՐՀՐԴԱՅԻՆ Հրեաներ փորձ կատա – րած են «զրաւելու» Որհ. Միութեան Գերագոյն Որհուրդի զրասենեակը՝ բո – ղոքելու համար Հրեաներու Իսրայէլ դաղթի արգելքին դէմ : Ոստիկանութիւնը միջամտած է :

ՔԱՂԱՔԱՑԻԻ ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

—o—

Այս կիրակի, անգամ մը եւս Ֆրանսա – յիները քուէատուփ պիտի դիմեն ընտրե – լու համար իրենց թաղին պատասխանա – տուները :

Քուէատուփ պիտի դիմէ նաեւ Ֆրան – սահայերու մեծամասնութիւնը, որ տա – րիներէ ի վեր կը վայելէ երկրիս հպատա – կութիւնը :

Քուէարկութեան առեն է մանաւանդ որ աւելի քան երբեք նշանակութիւն կը տառնայ տա կարզախօսքը՝ ձեռնպահը ի – բաւունք չունի : Արդարեւ, ոչ մէկ քաղա – քացի իրաւունք ունի բացակայելու երկ – րին կեանքէն, ոչ ոք իրաւունք ունի դա – նալու իր մասնակցութիւնը կերտելու համար երկրին ապագան :

Եթէ քաղաքական մասնաւոր նչանա – կութիւն մը չի տրուիր Թաղապետական ընտրութեանց, ասիկա ըսել չէ թէ անոնք երկրորդական բնոյթ ունին : Ընդհակա – ռակն, Թաղապետութիւններն ու քաղա – քապետարանները են որ կը կազմեն երկ – րին կեանքին առաղձը եւ իւրաքանչիւր հայաչատ Թաղի մէջ, մեր հայրենակից – ները չեն անդիտանար թէ ի՛նչ աջակցու – թիւն եւ օժանդակութիւն վայելած են չնորհիւ հայասէր քաղաքապետի մը : Ծագումով հայ Ֆրանսային չատ չահա – յլեւս աթոռ ալ կը գրաւէ Թաղապետու – թեանց մէջ եւ ծառայելով Ֆրանսայի, չի մոռնար իր ծագումը եւ հպարտ ցեղի մը աւանդութիւնները :

Թաղապետութիւններէն կախում ունի օրուան ամէնէն հրատապ հարցը՝ չրջան – ներու կեանքը : Փարիզ, մերձաւոր ար – ուարձանները, գաւառի որոշ նորակա – ռոյց Թաղեր սկսած են տառապիլ ներ – կայ պայմաններու ստեղծած անտանելի մթնոլորտէն : Պահականոցներու նմանող բնակութեան չէնքեր, հսկայ Թաղեր վե – րածուած են առանց հոգիի քաղաքներու, որոնք չատ դուռ կը բանան ողբերգու – թեանց : Քուրնէօվի օրինակը դեռ թարմ է, մինչ Սարսէլ ամէնէն չատկանչական օրինակը կը նկատուի բոլոր այն սխալ – ներուն, որոնք պէտք չէ կրկնուին, որ – պէսզի կեանքը չդառնայ դժոխային եւ անհատական ու ընտանեկան կեանքը պա – հէ իր մտերմութիւնը :

Թաղապետութիւններն են որոնք առա – ւելաբար պատասխանատուութիւնն ունին բնակիչներու անդորր կեանքին եւ հան – դիստին : Անոնք են որ կը կազմակերպեն նաեւ տարեցներու արձակուրդներ, ո – րոնցմէ կ'օգտուին մեր հայրենակիցները :

Ծագումով հայ իւրաքանչիւր Ֆրանսա – յի քաղաքացի, ըստ իր հայեցողութեան, պէտք է մասնակցի երկրին կեանքին, ձե – ռընպահ չմնալով կիրակի օր, վասնզի բացակաները իրաւունք չունին :

Հ. ՄԿՐՏԻՉ ՎՐԴ. ՊՈՏՈՒՐԵԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ ՏՈՒԵԱԼՆԵՐ

Ա.

ԽՄԲ.— Յօդուածագիրը Հունգարիոյ հայկական գաղութին անդամներէն է: Կը բնակի ներկայիս Պուտափեշտ, ուր բոլոր եռանդովը նուիրուած է ազգային գործերուն: Իբր գրիչ ու պատմաբան, բազմաթիւ յօդուածներ ունի արդէն տեղական եւ ուրիշ հայերէն թերթերուն մէջ մասնաւորապէս Հունգարիոյ Հայերու պատմութեան մասին, որ երկար տարիներէ ի վեր ճնելու հետ է:

Ներկայ դրութեամբ պիտի փափաքէի ցոյց տալ ընթերցողներուս Հ. Մկրտիչ Վ. Պոտուրեանի վաստակաւոր կեանքին եւ ազգային գործունէութեան գլխաւոր գիծերը:

Ես անձամբ առիթ ունեցած եմ ուղղակի յարաբերութիւն մշակելու Հ. Պոտուրեանի հետ, երբ 1942ին հայագիտական թերթ մը ուզած էի հրատարակել: Փափաքս էր 1887–1907 լոյս տեսած Արմենիա թերթը չարունակել, զոր խմբագրած էր Սոնկոթ Քրիստափոր, հունգարերէն լեզուով, Կերլայի մէջ: Հ. Պոտուրեան սիրով յանձն առաւ աշխատակիլ թերթին, եւ հայերէն տպագրութիւնն ալ հոգալ, քանի որ ինքը Սէփվիզի կամ Ֆրուշկոազայի իր տպարանին մէջ հայերէն գիրեր ալ ունէր:

Սկսելու համար թերթին հրատարակութիւնը, հաւաքուեցաւ բաւական գումար մը, նոր գաղթած Հայերու ազգային օժանդակութեամբ, մանաւանդ ոզր. Սարգիս Ռշտունիի հրաւէրին վրայ: Ժողովներէն մէկուն մէջ ներկայ էր նաեւ Հ. Պոտուրեան: Ժողովի արձանագրութեան մէջ գրուած է հետեւեալը.

«1942 Նոյ. 17ին, ի ներկայութեան Մարգարեանի, Մելոճեանի, Յարութիւնեանի, Աւանէսեանի, Ռշտունիի եւ Քորպուլի, որոշուեցաւ որ Հ. Պոտուրեանի խմբագրութեամբ եւ պատասխանատուութեամբ թերթ մը լոյս տեսնէ, որուն տնտեսական բաժինը պիտի հոգացուի: Թերթը տարին տասն անգամ լոյս պիտի տեսնէ, իբր Սէփվիզի հայկական ժողովրդապետութեան պաշտօնաթերթը»:

Բայց կառավարութիւնը թոյլ չտուաւ թերթին հրատարակութիւնը, ինչպէս որ հրաման չէր տուած նման թերթի մը հրատարակութիւնը, որ լոյս պիտի տեսնէր իմ անձնական ծախքով, քանի մը տարի առաջ:

Երկրորդ անգամ առիթ ունեցայ հետ աշխատակցելու երբ Հունգարերէն լեզուով իր գրած «Կարմիր Լուսին» գրքին երկրորդ տպագրութեան համար խնդրեց որ լեզուական ինչ ինչ սրբագրութիւններ կատարեմ, քանի որ ինքը այնքան լաւ տիրացած չէ Հունգարերէն լեզուին: Պատերազմի երկրորդ տպագրութիւնը, բայց պատերազմին հետեւանքով եւ թուղթի պակասութեան պատճառով կարգը չեկաւ տպագրութեան: Ցետոյ ինքը աւելի յարմար նկատեց ռումաներէն լեզուով լոյս ընծայել նոյն գիրքը· ուստի գործս կէս մնաց:

Իր այս գիրքը, գրած է ինձի, այնքան մեծ յաջողութիւն ունեցած է որքան ժամանակին, վէնեաիկ հրատարակած իր «Սեւ Էջ»ը:

Մեր յարաբերութիւնները ընդհատուեցան պատերազմէն ետքը: Յանկարծ օր մը, 1958ին, քարտ մը առի իրմէ, որուն մէջ կը գրէր· «Որքան երկար առեղծ ի վեր իրարու նամակ չենք գրած· կը կարծէիք որ ես այս աշխարհէն հեռացած ըլլամ: Ես աշխարհէս չեմ հեռացած, միայն չեմ որ իմ սիրելի հայրենիքս չտեսնեմ: Կ'ուզէի՞ք միասին հետս գալ»:

Քանի մը օր ետք իմացայ որ իրապէս մեկներ է Հայաստան, հոն աւարտելու համար ուսումնասիրական աշխատանքները: «Ջանացէք, սիրելի Տոմի, կը գրէր ինծի, հոս գալ, Ֆրունզոազան եկէք որ միասին պարտինք Ռումանիոյ քաղաքները, ուր Հունգարահայերը ժամանակին բնակած են: Գալ ամառը հոս իրարու կը հանդիպինք»:

Նամակին ծրագիրը չկրցաւ իրակացնել· ամառը չդարձաւ, եւ 1960ին իմացայ որ այլեւս դառնալիք չունէր:

Նիւթական վիճակս եւ ճամբորդելու կարելիութիւնները միայն 1970ին հնարաւոր ըրին ինծի, որ Ռումանիա ճամբորդութեան ելլեմ, Թրանսիլվանիոյ հայաշատ կեդրոնները այցելելու եւ այդ տեղի դիւաններէն կարեւոր վաւերաթուղթեր հաւաքելու համար: Վարդապետին զրասենեակին մէջ միայն մէկ երկու քարողներու օրինակներ գտայ, որոնք կը վկայեն իր մեծ սէրն ու կարօտը Մայր Հայրենիքին հանդէպ:

1945ին այսպէս խօսած է եկեղեցւոյ մէջ· «Հայրենիքիս մէջ, Հայաստանի մէջ, ուր երջանիկ կ'ապրին եղբայրներս, եւ ուր ամէն գաւառանք ազատօրէն կրնայ իր պաշտամունքները կատարել, բոլոր եկեղեցիներու դմբէթներուն վրայ կանգնած է խաչը»: Իսկ 1949ին խոստովանած է· «Իմ սրտիս մէկ հատիկ եւ գօրաւոր փափաքը եղած է որ Հայրենիքս, Հայաստան կարենամ գառնալ: Այս եղած է միշտ կեանքիս գլխաւոր վախճանը»:

Կեանքին գլխաւոր նպատակին հասաւ անիկա, եւ իր մահկանացու մարմինը հիմա կը հանդչի իր այնքան սիրած հողին ծոցը:

Տակաւին Թրանսիլվանիա, Եղիսաբէթուպոլիս չդացած, գրած է 1912ին այդ երկիրը հաստատուած հայ գաղթականներու մասին:

Հայեր Եղիսաբէթուպոլիս հաստատուած էին արդէն 1720ին, եւ այն ժամանակ իսկ Անտոնեան կոչուած Մխիթարեան հայրերը եկած են Հայերուն սիրասուն զաւակներուն հայերէն լեզուն սորվեցնելու նախ նախակրթարաններու, ապա բարձրագոյն վարժարաններուն մէջ: Հոն պաշտօնավարած է, ի միջի այլոց, 1790–1799 ճեմարանի Հ. Ստեփան Ագոնց Ագաթ, որ 1800ին ընտրուած է Վենետիկի վանքին Արբահայր, ու ապա Մխիթարեան առաջին Արքեպիսկոպոսը եղած է:

Եղիսաբէթուպոլսոյ Հայերը 1684ին, Սէփվիզի մէկու մը առաջնորդութեամբ, հայկական համայնք մը հիմնարկած են: Սէփվիզի Հայերը մինչեւ վերջը այդ կեդրոնին հետ կապուած մնացած են: Ասոր համար է որ Եղիսաբէթուպոլսոյ Մխիթարեան հայրերն ալ ատկէ այցելած են Սէփվիզ, որով Հ. Պոտուրեանն ալ այս ճամբով — ծանօթացեր է Սէփվիզի Հայերուն:

Առաջին համաշխարհային պատերազմէն եաք, երբ նախապէս Հունգարիոյ եւ Աւստրիոյ պատկանած Թրանսիլվանիան վիճակուեցաւ Ռումանիոյ, Միխիթարեան Միաբանութեան վարդապետները, տեսնելով Հայերու դանդուածային դաղթը դէպի Հունգարիոյ հողամասերը, լաւագոյն տեսան ուրիչ երկիրներու Հայութեան վիճակով դրաղելու, քան Հունգարացած Հայերու հոդ տանելու:

Հ. Պոտուրեանն ալ հետացաւ Եղիսաբէթուպոլսէն, եւ դնաց նախ Պուլկարիա, ապա Ռումանիա եւ հաստատուեցաւ Պուքրէշ: Պուքրէշ դանուած եօթը տարիներու ընթացքին, եօթը հատոր գիրքեր հրատարակած է, որոնց չարքէն է «Կարմիր Լուսին»ը: Նիւթական տեսակէտով դէշ չրջան եղած է այս չրջանը վարդապետին համար, որ սակայն ամէն դժուարութիւն յանձն առած էր դրական կեանքին նուիրելով ամէն ինչ:

ՔՈՐՊՈՒԼ ՏՈՄՈՆՔՈՇ

(Մնացեալը յաջորդիվ)

ԱԼՊԱՆԻԱՆ ԱՅՍՕՐ

Համայնավար Ալպանիա վերջերս թեւակոխեց իր հինգերորդ հնգամեայ ծրագրի գործադրութեան ժամանակաշրջանը: Արեւմուտքի եւ Արեւելքի համար հասարակաց դաղանի կը մնան եւ, հետեւաբար, առեղծուածային, նախորդ չորս հնգամեակներու արդիւնքները:

Այս լեռնային երկիրը, որ Սիկիլիոյ տարածութիւնն ունի, կը դտնուի Եուկոսլաւիոյ, Յունաստանի եւ Ադրիական ծովի միջեւ: Ցեռամնացութեան արտադրական պատկեր մը կը ներկայացնէ: Արդարեւ, Եւրոպայի ամէնէն յետամնաց երկիրն է, թէեւ անոր երկու միլիոն բնակչութիւնը իրազեկ չէ այս մասին: Չի գիտեր, թէ որքան ետ մնացած է իր ժամանակէն:

Կուսակցական վոքրաթիւ անձերէ եւ պետական դէմքերէ զատ, որոնք կը կառավարեն երկիրը, ոչ ոք հնարաւորութիւն ունի բաղդատութեան դնելու իր կեանքին պայմանները այլ երկիրներու քաղաքացիներու վիճակին հետ: Օտար թերթերն ու ամսագիրները մուտք չունին հոն: Այն հազուադիպ հին գիրքերը, որոնք ցուցադրութեան կը դրուին դրախանութիներու մէջ, մարքսեան դրական նուիթեան ֆրանսերէն եւ իտալերէն թարգմանութիւններ են:

Ալպանիոյ մենաւորը՝ հին ջոկատի համայնավար Ենվէր Հոճա, 62 տարեկան, երկաթեայ բռունցքով կը ղեկավարէ երկիրը: Անոր օտար միակ դաչնակիցը համայնավար Չինաստանն է, որ ընդարձակ դեսպանատուն մը ունի Թիրանայի մէջ: Այսուհանդերձ, օտար այցելու մը երեք օրուան մէջ միայն չորս Չինացիները տեսնելու հնարաւորութիւն ունեցաւ փոդոցը:

Չինաստանի օժանդակութեան հաշուեկշիռը կարելի չէ ներկայացնել:

Յամենայն դէպս, Հոճա «ներկայ է» ամէնուր: «Լաւ Ենվէր» (փառք Ենվէրի) մականուրը կը հանդիպի այցելողը բլուրներու վրայ, պատերու, փողոցներու երկայնքին: Ամէն տեղ արձանագրուած է նաեւ հետեւեալը.— «Փառք Ալպան աշխատաւորական կուսակցութեան»:

Թիրանա, իր 170·000 բնակչութեամբ երեք մեծ պողոտաներ ունի: Երեքն ալ կ'երկարին մինչեւ կեդրոնական հրապարակ: Առաջինը, որ կը կոչուի «Ազգին համար զոհուած հերոսներու պողոտայ», կրնայ վեց–եօթը չարքի վրայ ինքնաշարժներու երթեւեկ մը ապահովել, սակայն, հետիոտն քալողները դիչեր–ցերեկ կ'երթեւեկեն առանց վախի, քանի որ հազուադէպ են ինքնաշարժերը, հանրակառքերը եւ հեծանիւները: Հատ ու կենա ինքնաշարժները Ֆիաթներ են:

Երկրորդ պողոտան՝ «Ալպանիա», կը յատկանշուի հսկայ արձանով մը, թերեւս միակը ամբողջ Արեւելեան Եւրոպայի մէջ — տասը ոտք բարձրութեամբ կանդնած է Ստալին: «Մեծ մարդ էր: Հպարտ ենք այս յուշարձանին համար, զոր պիտի պահենք ընդմիշտ»:

Նոյնիսկ մաքուր պահպանուած հանրային պարտէղները, տպաւորիչ համալսարանի չէնքը, փողոցները չեն կրնար փա-

---

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— *Մխիթէս անցաւ, որ պիտի դան, աղէկ որ առաջուց պէտք եղածը ըսած էի դռնապանին:*

Ցետոյ կարդաց Ռոզիկին երկտողը:

— *Կը տեսնե՞ս, նորէն Լեւոնէն նամակ առեր է... ինծի դեռ երկտող մը, բան մը չղրկեց· տեսնուա՞ծ բան է աս:*

— *Իրաւ որ, մեղք այս եղածին, պատասխանեց Տ. Մխիթաս, քանի կը մտածեմ, սիրտս կ'այրի: Հերմինէին պէս աղջիկը թողուլ եւ երթալ Ռոզիկը դտնել, թէ՛ աւելի հարուստ, թէ աւելի զեղեցիկ եւ թէ աւելի ուսեալ... Ակռէ պատ Սըմաարեանները ճչմարտապէս ազնուական ընտանիք են, իսկ գալով Կէլիխեաններուն, ո՞վ են որ, երէկուան մարդիկը... քիչ մը դրամ չահեր է ան՝ Ղուկաս Էֆէնտի եղեր է:*

— *Աս գործը աւարտելու ճար մը դտնելու է՝ ես աս պիտեմ, ըսաւ Անթառամ վըճռաբար, չեմ ուզեր, որ ձեռքովս մեծցուցած գաւակս այսպէս ինձմէ պաղեցնեն, ձեռքէս առնեն... անկէ գատ, առաջին վայրկեանէն սիրտս այդ աղջկան վրայ չհաւքցաւ: Կ'աղաչեմ, տէր հայր, միջոց մը սորվեցուր ինծի...*

Տ. Մխիթաս իր երկար փառաւոր մօրուքը չոյեց, ինչ որ մտածելու սովորական չարժում մըն էր իրեն համար, յետոյ պատասխանեց·

— *Ջաւկիզ բացակայութենէն պէտք է օգուտ քաղել՝ այդ խօսք–կապը ետ բնելու համար:*

— *Բայց ի՞նչ կերպով...*

Քահանան նորէն սկսաւ մօրուքը չոյել եւ խօսքը չարունակեց·

— *Պէտք է, որ խնամիդուներուդ հետ խոշոր կռիւ մը հանես, որեւէ պատրուակ մը դտնելով, անանկ կռիւ մը, որ նոյնիսկ իրենք ատիպուին նշանը ետ բնել... ուրիշ ճար չկայ, ու այս բանը կարելի եղածին չափ չուտ ըլլալու է:*

Զուգադիպութեամբ մը Անթառամ ալ, ինքնիրեն, նոյն բանը մտածեր էր, այսինքն գժտութիւն մը առաջ բերել իր ու Կէլիխեաններուն միջեւ, այն աստիճան, որ գաւակը ստիպուէր կամ զինքը զոհել եւ կամ աղջիկը, ուստի Տ. Մխիթասի խորհուրդը չատ դործնական դտաւ:

— *Ես ալ ատիկա մտածեցի, գոչեց, միայն թէ հարկ է կռիւը բաւական լուրջ չարժառիթ մը դտնել:*

— *Այդ դիւրին է, ըսաւ քահանան, նախ երեք հազար ոսկիի օժիտի խնդիրը կայ, յետոյ Ղուկաս Էֆէնտիի նիւթական կացութեան մասին եղած աննպաստ տարաձայնութիւնները, ասկէ գատ, եթէ պէտք ըլլայ, ներքին ընտանեկան աղտոտ բաներ ալ մէջտեղ կրնաս դնել... օրինակի համար, այդ Ղուկաս Էֆէնտիի համար կ'ըսեն, որ իր քենին կը սիրէ...*

— *Ի՞նչ կ'ըսես, տէր հայր, գոչեց Անթառամ զայրակղած:*

— *Ամէնուն գիտցած բանն է աս, տիկին, ես մտքէս չեմ հնարեր:*

— *Բայց ինչո՞ւ առաջին օրուընէ ի վեր այդ բաները գաւկիս չըսիր:*

— *Ես երբոր ձեր հետ առաջին անգամ տեսնուեցայ, բանը բանէն անցեր էր, ուրիշումը տուեր էիք եւ որովհետեւ ես չեմ սիրեր այդ տեսակ խնդիրներու մէջ խօսք խառնել, մանաւանդ որ իմ դիրքիս ու աստիճանիս ալ անվայել է, հետեւաբար ձայն չհանեցի... նոյնիսկ, երբ ձեր համակրութիւնը տեսայ Ռոզիկին ու Ղուկաս Էֆէնտիին վրայ, ես ալ վրայ տուի, աղջկան ու ընտանիքին գովեստը ընելով ... կարծես ուղ որ ալ ըլլար իմ տեղս, նոյն բանը պիտի ընէր... բայց հիմա խնդիրը փոխուեցաւ, հիմա ճչմարտութիւնը յայտնելու առիթը եկաւ, ուստի ես ալ կը խօսիմ:*

— *Շնորհակալ եմ, բայց կը վախնամ, ուշ մնացած չըլլանք:*

— *Եթէ վարպետութեամբ եւ չքմեղութեամբ գործենք, տակաւին ուշ չէ, կրնանք յաջողիլ՝ Լեւոն Էֆէնտին այս փորձանքէն ազատել... սակայն միայն հոս գործելով չի լինար, միւս կողմէն ալ նամակով ազդելու է ձեր զաւկին վրայ, անոր ալ հասկցնելու է ամէն բան, որպէսզի աչքը բացուի... երթալէն ի վեր նամակ գրեցի՞ր իրեն:*

— *Շիտակը չգրեցի... ինք պարտաւոր էր ինծի գրել, նշանածին ժամանակ կը դտնէ գրելու, մօրը երկու տող բան չի դրեր... աս ըրածին չատ ցաւեցայ ու մխքս դրի, որ մինչեւ որ ինք չգրէ, ես իմ կողմէս բան մը չդրեմ:*

— *Ինծի նայէ, տիկին Անթառամ, հիմա առանկ բաներու համար պաւակիդ քէն պահելու առեն չէ· ընդհակառակն, նայէ, որ իր վրայ աւելի սէր ու գուրգուրանք ցոյց տաս, որպէսզի քէնէ բոլորովին չփախչի... ես եթէ քու տեղդ ըլլամ, անմիջապէս կը նստիմ, երկար նամակ մը կը գրեմ, նախ իր մեղնելուն առթիւ զգացած վիշտս կը պատմեմ, կրսեմ որ իրմէ հեռու չեմ կրնար ապրիլ, եւն.·*

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ԿԱՐԾԷ ԳԻՏՆԱԼ

ՎԱԳՐԸ

—o—

Ցափշտակող գազաններու մէջ կա՞յ արիւծ աւելի ահարկու, աւելի արիւնռուչ եւ զօրաւոր կենդանի մը որքան այս մեր կրակարաններու սիրտհար կառուներու ցեղին պատկանող վագրը: Առիւծին անունը ելած է միայն:

Այս ահարկու կենդանին անցեալին չատ տարածուած էր Պարսկաստանի, Հնդկաստանի, Պենկալի, Զինաստանի մէջ:

Ամէնօրէն վագր անունը կուտան չատ

բատել ձանձրոյթի մթնոլորտը: Հա – զուստներու սիրապետող դոյնն է մութ կապոյտը, մութ սրճադոյնը, մութ մոխրադոյնը: Մթադոյն վերարկուները միատեսակութիւն կը ստեղծեն փողոցներու մէջ:

Ալպանացիները հնարաւորութիւն չու – նին խօսակցելու այն քանի մը Արեւ – մուտքցիներու հետ, որ բախտն են ունեցած այցելելու Ալպանիա: Մէկ կողմէ լեզուի տարբերութիւնը եւ, միւս կողմէ, ոտիկանութեան յարուցած արգելքը անջրպետ են մերձեցման:

Զինական հեծանիւ մը կ'արժէ 925 լեկա, այսինքն՝ 77 տոլար, իսկ երախայի ա – ժան կառք մը՝ 33 տոլար: Բանուորի մի – ջին չահն է 600 լեկա կամ 50 տոլար: Ընթացիկ ուտեստեղէնը ընդհանրապէս ա – ժան է:

Պաշտօնական թիւերու համաձայն, դիւ – ղերու աւելի քան 60 տոկոսը ունի եղեկտրականութիւն: Երկրագործութեան արտադրութիւնը 75 առ հարիւրի չափով կրած է 1965էն ցայսօր: Այժմ կան 10·000 թրակթէօրներ: 1945ին՝ տասը հատ միայն:

Համաչխարհային Բ. պատերազմի աւարտին՝ բնակչութեան 75 առ հարիւրը դրել-կարդալ չէր գիտեր: Կառավարութեան հատուտիացումով՝ անցեալ տարի 500·000ի մօտ երախաներ եւ պատանի – ներ — բնակչութեան մէկ չորրորդը — չամախեց դպրոց: Անգրագիտութիւնը դրեթէ վերջ գտած է:

«Հակառակ խորհրդային տնտեսական պայքարին, կը չարունակենք յառաջդիմել – մէկ տնտեսութեան, մշակոյթի եւ դիտութեան մէջ», կ'ըսեն Ալպանացիները:

Երբ դիտել կը տրուի իրենց, թէ ին – չո՞ւ չեն օգտագործեր Աղբիւրանի ըմքանչելի ծովափը զբօսաշրջիկութեան համար, կը պատասխանեն.

— Կը հիմնուինք մեր հարստութեան վրայ: Զենք ուզեր տարադրամ՝ «դէշ» զբօսաշրջիկներ ընդունելու դիտով: «Լաւ» զբօսաշրջիկները կը ճամբորդեն խումբով՝ մեր առաջնորդութեամբ:

Թ. Ա. Թ.

մը ուրիշ կառուանման կենդանիներու, ինչպէս ինձերու, յովազներու եւ ընձառիւծներու, բայց իրական վագրը Ար – քունի վագր, կամ Պենկալեան կոչուածն է:

Վագրին մորթին գեղեցկութիւնը անհնման է, առիւծինէն աւելի ակնապիշ: Արդարեւ, դոյնը խայտարեւ է, կոնակի կողմը չիկակարմիր, իսկ կուրծքը, պարանոցն ու այն երկար մազերը, որոնք փունջեր կը կազմեն դէմքին երկու կողմերը՝ դեղնաչորթ ճերմակ են: Կոնակին, վիզին եւ ազդրերուն վրայ սեւ թաւշանման չերտեր կան, ոմանք առանձին, ոմանք երկերկու, բայց բոլորն ալ չատ ուղիղ եւ կանոնաւոր են: Երկայն օգակաւոր պոչ մը ունի, որուն վրայ ալ նոյնպէս չերտեր կան մինչեւ ծայրը: Սրունքները կարճ են, դլուխը փոքր, եւ աստմնները երկայն:

Առիւծը թէեւ առաջին ակնարկով չատ զօրաւոր կ'երեւայ մկանուտ սրունքնե – րուն եւ պինդ ապիին պատճառով, բայց վագրը անկէ աւելի չանդուգն է: Ճապուկ մարմինը զարհուրելի կերպով զօրաւոր, որով արեւելեան երկիրներու մէջ մարդոց ամէնէն վտանգաւոր թշնամին կը նկատուի:

Վագրը կրնայ մինչեւ երեք մեթր երկարութիւն ունենալ: Գլխաւոր պէնքը իր ոտքերն են, որոնց վրայ մանդազի պէս կրունկներ կան, որոնք դանակի սրու – թեամբ կը կարեն եւ կրնան մարդ մը կամ ձի մը չատ կարճ ատենի մէջ կտոր կտոր ընել:

Վագրը խորամանկ եւ ճարտար է, եւ իր մորթը չատ լաւ կը յարմարի մութ ցախաստաններուն, որով դիւրութեամբ եւ առանց նչմարուելու կը մօտենայ իր որսին: Ախտ հանդարտ կը կենայ, եւ երբ որսը բաւական մօտեցած է, դուրս կը ցատկէ ակռաներն ու կրունկները պատրաստ վիճակի մէջ:

Սքանչելի լողացող է, որով ջուրի վրայ ալ որսի կ'ելլէ: Կ'որսայ դիշերները եւ ընդհանրապէս մենակեաց է, բայց իր սերային պահերէն: Շատ հաճոյք կը դգայ մանաւանդ ճախճախուտ անտառներէ, ջուրէ, որոնց մօտ կը սպասէ խոտածա – րակներու երեւման ջուր խմելու: Կը վախնայ ռնգեղջիւրներէն եւ, յատկա – պէս, փիղերէն: Կուչտ եղած ատեն կը քնանայ մինչեւ երեք օր:

Վագրը բաւական կ'ընտանենայ, եւ դառադեղներու մէջ ահարկու չէ: Զարգացած ժամանակ եթէ բռնուի եւ պահուի, աւելի դիւրաւ կ'ընտանենայ ու կը ճանչնայ իր տէրը եւ կը սիրէ զայն: Սակայն զազանի մը հետ ընտանութիւն ընելը միշտ վտանգաւոր է. ու ընտանեցած վագրերու աղէտալի դէպքեր յաճախ պատահած են:

Վագրի որսորդութիւնը կը կատարուի փիղով, որուն կոնակին վրայ կը դետեղեն փոքրիկ անակ մը, ուր տեղ կը գրաւնեն քանի մը որսորդներ: Որսի չուներ

ԶԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ՓԵՏՐՈՒԱՐ 18Ը ՎԻԷՆԻ ՄԷՋ

Վիէն.— Կիրակի, Փետր. 28ին, «Համօ Օհանջանեան» սրահի մէջ յիշատակութեան փետրուարեան ապստամբութեան տարեդարձը, կազմակերպութեամբ Հ.Յ.Դ. Նոր Սերունդի Վիէնի մասնաճիւղին:

Այլեւս երիտասարդներ են, որ նախաձեռնարկ կ'ըլլան մեր ազգային հաստատութիւններու կազմակերպման աշխատանքին, ինչ որ գնահատելի երեւոյթ մըն է անկասկած:

Հանդիսութիւնը բացաւ դրաւոր հայերէն ճառով մը ընկերուհի Հերմինէ Սանճեան, որ բնորոշեց համաժողովրդական ապստամբութեան բնոյթը: Երիտասարդ ընկերուհին չեչտեց, թէ մեր ժողովուրդին համար արդարութիւնն ու ազատութիւնը կենսական գործօններն են եղած անոր կեանքին մէջ, ահա թէ ինչո՛ւ ան տեւաբար յանուն այդ սկզբունքներու պայքարի ելած է օտար բիրտ ուժերու դէմ:

Օրուան բանախօսը՝ ընկ. Պերճ Մարտիրոսեան, նոյնպէս նորահաս, պատմական դիծերու մէջ ներկայացուց ապրիս – տամբութեան դրդապատճառները եւ իրագործութիւնները եզրակացնելու համար, թէ հայ երիտասարդութիւնը հաւատարիմ կը մնայ պատմական անցեալին եւ կը հետեւի իր ժողովուրդի եւ հայրենիքի ձայնին:

Երեկոյթին խօսք առաւ Իզէր նահանգի նախկին երեսփոխան Մեղմազ, որ դրուատիքը հիւսեց հայ ժողովուրդի արժանիքներուն:

Եղան խմբասարեր, երգեր եւ խըն – ջոյք:

ԹՂԹԱԿԻՑ

ԿԱՐԴԱՑԷՔ
ՏԱՐԱԾԵՑԷՔ
ՅԱՌԱՋԸ

ՏՕՔԹ. ԶԱՏԻԿ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆԻ ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՑ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏԱՆ ՄԷՋ

Մարտ 5ի Ուրբաթ երեկոյ, ժամը 8,30–ին տեղի ունեցաւ դասախօսութիւնը Տօքթ. Զատիկ Մուրատեանի (Փարիզի Օպսէրվաթուառէն) Մշ. Տան Շ. Միաբեան սրահին մէջ:

Ընկ. Կ. Մեհեան ներկայացուց դասախօսը: Նիւթն էր «Տիեզերքը որ մարդը կը չրջապատէ»:

Ցարդելի բանախօսը լուսարձակով ցոյց տուաւ մոլորակները իրենց առանձնա – յատուկ չարժումներով, արեւն ու երկիրը, տալով իւրաքանչիւրի մասին լայն տեղեկութիւններ:

Նիւթը՝ հակառակ մասնագիտական ըլլալուն, մեծ հետաքրքրութիւն ստեղծեց ներկաներուն մէջ: Հպարտանքով ու հաճոյքով լուսեցան դիտնական Հայու մը կողմէ տրուած բացատրութիւնները տիեզերքի մէջ դոյութիւն ունեցող աստեղա – դիտական ընդարձակ տեսութիւններու մասին, ծանօթութիւններ՝ որոնք նորութիւններ էին չատերուն համար:

Ներկաներու կողմէ եղան հարցումներ որոնց համօրէն պատասխանեց յարդելի դասախօսը հայերէն եւ ֆրանսերէն:

Նիւթը չափազանց հետաքրքրական ըլլալուն, առաջարկ բերուեցաւ ներկաներու կողմէ որ Տօքթ. Մուրատեան, ուրիշ անդամ մը եւս հաճի ներկայացնել իր դասախօսութիւնը, այս անդամ միայն հարցումներու պատասխանելով:

Պ. ՊԱՐԹԵԻ

ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ

Պէյրութի ամերիկեան համալսարանի սրահին մէջ, Փետր. 28ին, արժանավայել հանդիսութեամբ ոգեկոչուած է ծնընդեան 150ամեակը Արիմեան Հայրիկի, «Համազգային»ի նախաձեռնութեամբ կատարուած այս հանդիսութեան ներկայ դտնուած է հոծ բազմութիւն մը: Երեկոյթին հովանաւորութիւնը ստանձնած է Տոքէն Ա., իսկ նախագահութիւնը՝ Հրաչ Տաճատպետեան: Օրուան բանախօսն է եղած Գարեգին Եպս. Սարգիսեան:

Անթիլիասի մէջ Տոքէն Ա., Փետր. 14ին, վարդապետական ատենի չնորհած է եօթը արեղաներու, որոնք իրենց աւարտաճառերը պատրաստած էին վերջերս:

Անթիլիասի մէջ, Փետր. 28ին, 60 աբիներ եւ դայլեկներ իրենց երդումը կատարած են՝ մանելով Հ.Մ.Ը.Մ.ի մեծ ընտանիքին մէջ: Հանդիսութիւնը աւարտած է բանախօսութեամբ:

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

—o—

ՄԱՆՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Ոչ, սիրելիս, այս չրջազգեստին դոյնը չատ բաց է, դէմքիդ չեր թար, կ'ըսէր Լիզա իչխանուհին, հեռուէն քննելով Մարին: Հաղարքի դոյնով չրջազգեստ մը ունիս, ըսէ որ ան տան քեզի, կը հասկընա՞ս, խնդիրը ճակատագրիդ վրայ է:

Երկու – երեք փոփոխութիւններէ վերջ, որոնց հլութեամբ համակերպեցաւ Մարի իչխանուհին, երբ մազերը վեր առնուե – ցան, ինչ որ իր դէմքին արտայայտութիւնը կը փոխէր ու կ աւելցնէր, եւ երբ հագաւ հաղարջի դոյն վայելուչ չրջազգեստը, փոքրիկ մեծափոր իչխանուհին անոր չուրջը դարձաւ երկու անդամ, փոթ մը ակնդ քաչեց, գօտին անկէց չակեց, նայեցաւ մէկ կողմէն, միւսէն, եւ վերջ ի վերջոյ ձեռքերը իրարու դարկաւ օդին մէջ եւ ազազակեց.

— Ոչ, Մարի, չիտակը ըսելով, դէմքիդ չդնաց ասիկա... քեզ աւելի կը սիրեմ քու ամէն օրուան մութ դոյն չրջազգեստիդ մէջ: Քաթիա, դնա բեր իչխանուհիին պզտիկ մութ դոյն վերարկուն:

Բայց երբ Քաթիա բերաւ մութ դոյն վերարկուն, Մարի իչխանուհին անչարժ նստած էր իր հայելիին առջեւ, եւ կը դիտէր որ աչքերէն վար արցունք կը հոսէին:

— Է՛, ի՞նչ, իչխանուհի, ըսաւ Օր. Պուռնան, քիչ մըն ալ խնդկինդ դոպչ:

Փոքրիկ իչխանուհին չրջազգեստը ադախինին ձեռքէն առնելով Մարի իչխանուհիին մօտեցաւ:

— Հիմա պարզ կերպով պիտի չահենք ասիկա, ըսաւ, պիտի տեսնէք: Իր ձայնը միանալով Օր. Պուռնանի եւ Քաթիայի ձայներուն, երկուքն ալ կը խնդային — Թռչունի դուարթ դեղդեղանք մը կը ձեւացնէին:

— Ոչ, թողէք դիս, կ'ըսէր Մարի իչխանուհին, եւ իր ձայնը տատապանքի այնպիսի չեչտ մը ունէր որ Թռչունի երդը դադրեցաւ իսկոյն: Կը դիտէին արցունքներով ու մատծումներով լեցուն խոչոր աղուոր աչքերը՝ որոնք պաղատագին կը յառէին իրենց վրայ, եւ հասկցան թէ անօգուտ եւ անգթութիւն է պնդելը:

— Գոնէ դլխուդ զարդարանքը փոխէ, ըսաւ փոքրիկ իչխանուհին:

— Թողէք դիս, հոգս չէ, պատասխանեց Մարի, որ դժուարաւ կը զսպէր արցունքները:

Օր. Պուռնան եւ Անտրէյ իչխանուհին այս առաջին տղեղ չէր եղած, բայց ալ ժամանակը անցած էր զարդ փոխելու:

— Գոնէ դլուխդ պիտի չահես չէ՞, ըսաւ Անտրէյ իչխանուհին, եւ որովհետեւ պատասխան չէր ընդուներ, Օր. Պուռնանի հետ սենեակէն դուրս ելաւ:

Աղջիկը չհնազանդեցաւ իր տալով յանձնարարութիւններուն, ոչ չրջազգեստը փոխեց եւ ոչ դլխուն չարդարանքը, նոյնիսկ հայելիին վրայ ակնարկ մը չարձակեց: Նստած մնաց մտածկոտ, թեւերն ու արտեւանունքները թուլակի թողած: Ցանկարծ մտածեց ամուսինի վրայ, արդէն իր ծոցին մէջ կը տեսնէր աղուոր դաւակ մը, ամուսինը իր մօտ, որ դուրդուրանքով իրենց կը նայէր:

— Բայց ոչ, կարելի չէ, խորհեցաւ, չափազանց տղեղ եմ:

— Թէյը պատրաստ է, իչխանը իր սենեակէն դուրս պիտի ելլէ, ըսաւ ադախինին ձայնը:

ԻԵ.

Վասիլի իչխան եւ իր դաւակը սրահին մէջ արդէն կը խօսակցէին փոքրիկ իչխանուհիին եւ Օր. Պուռնանի հետ:

Երբ Մարի իչխանուհին ներս մտաւ իր դանդաղ քայլով, այրերն ու Օր. Պուռնան ոտքի ելան, եւ փոքրիկ իչխանուհին այցելուներուն ցոյց տալով զայն, ըսաւ.

— Ահա Մարին:

Նախ Վասիլի իչխան յառաջացաւ անոր կողմը եւ ծռեցաւ անոր ձեռքին վրայ:

Յետոյ Անաթոլ մօտեցաւ: Մարի դդաց տաքուկ ձեռք մը որ ամուր մը սեղմեց իր ձեռքը, եւ հպիւռ նայեցաւ ճերմակ ճակտին՝ որուն վրայ խարտեաչ խոպոպիկները դրուագուած էին օծանելիքով: Երբ վերջապէս աչքերը վերցուց անոր վրայ, երիտասարդին գեղեցկութենէն հիացաւ մնաց:

Անաթոլ, բթամատը համազգեստին կոճակին տակ անցուցած, ցուցունելով զմբեթարդ կուրծքը եւ խուսափուկ ուսերը. դլուխը թեթեւակի հակած եւ օրօրուելով մէկ ոտքին վրայ, մունջ կը դիտէր Մարի իչխանուհին:

Փոքրիկ իչխանուհին չնորհիւ խօսակցութիւնը կ'ողեւորուէր:

— Այսօր գոնէ ձեզ պիտի վայելենք բոլորովին, սիրելի իչխան, կ'ըսէր փոքրիկ իչխանուհին, Անն էթի երեկոյթներուն պէս չըլլայ, երբ միշտ կը խուսափիք:

— Մ՛հ, բայց Անն էթին նման քաղաքականութեան խօսքեր պիտի չընէք քովս, ըսաւ իչխանը, Տիկին Շէրէի ձայնը կեղծելով:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(130 – Շար.)

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ
26, Rue Troyon — 92 - SEVRES — Tél. : 027-18-28

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կը ներկայացուին

1· *ԱԽԱՐԱՅԻ ԴԻՒՑԱԶՆԵՐԸ*, պատմական տրամ մէկ արար
2. FETE AU MANOIR, opérette en un acte
3· *ՍԱՏԱՆԱՆ ԳՈՐԾԻ ՎՐԱՑ*, զաւեշտ մէկ արար

Կիրակի 14 Մարտ 1971, ժամը 16,30ին

Մուտք 5 ֆրանք
Տոմսերը տեղւոյն վրայ

ԻՍԻԻ ՄՇԱԿՈՑԹԻ ՏԱՆ
(Առաջին ցանկէն մնացած)

Տէր եւ Տիկին Շիրվանեան Մխիթարեան 1000, *Տէր եւ Տիկին Լսայեան Վարուժան* 300, *Տէր եւ Տիկին Գարայեան Արիս* 500, *Տէր եւ Տիկին Խաչիկեան Հրայր* 500, *Տէր եւ Տիկին Շէրպէթճեան Սէրճիվան* 100։

Երրորդ ցանկ

Տէր եւ Տիկին Մխաքեան Կարապետ 1000, *Տէր եւ Տիկին Փիլեան Ասատուր*, *այրի Տիկին Մխաքեան Մարգրիտ*, *Տէր եւ Տիկին Կիւլեան Զաւէն* 500ական, *Պր· Մրիկեան Յարութիւն* 300, *Տէր եւ Տիկին Ղուկասեան Շնորհք*, *Տէր եւ Տիկին Հայրապետեան Մանուկ*, *Տէր եւ Տիկին Ասլանեան Աշոտ* 250ական, *Տէր եւ Տիկին Քէչիչեան Նահապետ* 200, *Պր· Գալուստեան Յովսէփ* 150, *Տէր եւ Տիկին Տէյիրմէնճեան Զօհրապ*, *այրի Տիկին Ասատուեան Ոսկի* 100ական։

(Շար·)

ԸՆԴՀ· ԺՈՂՈՎ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Վալանսի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը իր երկու տարուան նստաշրջանը աւարտած ըլլալով, կը հրաւիրէ Վալանսի Հայ Առաք· եկեղեցւոյ անդամները ընդհ· ժողովի, ունկնդրելու Մխիթեան գործունէութեան նիւթական եւ բարոյական զեկուցումները եւ նոր ընտրութիւն ընտրողական մարմնի։

Ընդհ· ժողովը տեղի կ'ունենայ Մարտ 19 Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 8,30ին, Հ· Բ· Ը· Մխիթեան Ե· Հիւսիսեան սրահին մէջ (6, Rue Faventines)։

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑ ՄԱՀի Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ իր անդամները Շաբաթ 13 Մարտ ժամը 3,30ին Մշակոյթի Տան Մխիթեան դրահանդակին մէջ՝ 17 Rue Pleyel։

×

ՀԱՄԱՄԱՐԲԵՐԴՅԻԱԿԱՆ Մխիթեան Սէնթ Անթուանի մասնաճիւղի անդամական ժողովը այս կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 15ին, հայրենակից Ներսէսին սըրճարանը, Պատ տը լա Կատ, Սէնթ Անթուան։ Անդամներու ներկայութիւնը խիստ կարեւոր է։

ԸՆԴՀ· ԺՈՂՈՎ

Փարիզի Աղթամարեան Ընկերակցութեան ընդհ· ժողովը տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի ՄԱՐՏ 25ին ժամը 20,30ին, 77 Rue Lafayette Փարիզ։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռնութեամբ Հարաւ· Ֆրանսայի Ազգ· Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ
ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԳԱՏՕՆ

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս· ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հսկում»ի արարողութիւն Ս· Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵԿՈՑԹ

նուիրուած

Հ. ՂԵՒՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆԻ
(ծննդեան 150ամեակին առթիւ)

Այս Ուրբաթ երեկոյ ժամը 21ին
HOTEL MODERNE
Place de la République, Paris

Նախագահութեամբ
Պ· Գեղամ Քէրէսթէճեանի

Գլխաւոր բանախօս
Հայր Խորէն Տիլիզեան

Գեղ· բաժին մասնակցութեամբ Տիկին Զ· Անտոնեանի, Գ· Եանպէկեանի եւ Հ· Տաթոնեանի։

Մուտքը ազատ է

Կ'ՈՒԶՈՒԻ

Personne qualifiée pour s'occuper de vente en gros.
S'adresser :
VIRGINIE
58, Rue de Cléry, Paris (2e)
Tél. : 508-14-08

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ՏԷՍԻՆ·— Կապ· Խաչի վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է ողբոյց – եալ Վ· Խլոյեանի քառասունքին առթիւ 50 Ֆր· Պր· Ա· Խլոյեանէ (Մարսէյլ) ի նպաստ դպրոցին։

×

Տէսինի Տան յանձնախումբը շնորհակալութեամբ ստացած է 50 Ֆր· ողբոյ– եալ Վահան Խլոյեանի մահուան քառասունքին առթիւ Խլոյեան ընտանիքին կողմէ։

ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Ֆր· Կապ· Խաչի Լիոնի մասնաճիւղը ցաւակցութիւն կը յայտնէ Պր· Սահակ Նաճարեանի, իր կնոջ՝ ողբացեալ բնկերուհի Մարիամ Նաճարեանի կսկծալի մահուան առթիւ, եւ փոխան ծաղկեպսակի ընկերուհիները 10ական Ֆր· կը նուիրեն Հայկազեան վարժարանին։ Ա· Աճէմեան, Ա· Մխքճեան, Մ· Կէնճեան, Մ· Հարթլեան, Պ· Մամուրեան, Ա· Յովհաննէսեան, Մ· Տիւմէճեան, Գ· Գայթան – ճեան, Պ· Թաղէոսեան եւ Տէր եւ Տիկին Փողհարեան 20 Ֆրանք։

Հ. Յ. Դ.

ԱԼՖՈՐՎԻԼ·— Հ· Յ· Դ· Ս· Մինասեան ենթակոմիտէն ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ բոլոր ընկերները այս Ուրբաթ ժամը 21ին, ծանօթ հաւաքավայրը։ Կը խնդրուի ճշդապահ ըլլալ։

ՏԱՐԵԿԱՆ
ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾ

Իզմիրի եւ չրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կէսօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Rue Jeanne Փարիզ 8րդ։

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԻՏԻԵԱՆ
ՍՕՍԻ պարահանդէսը
Մենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան
ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ *նուագախումբ*
Գեղարուեստական ընտիր բաժին։
Հարուստ պուֆէ իզմիրեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած։

Մուտք 15 ֆրանք

Ուսանողներու մասնաւոր դին
Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամներուն մօտ։

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ
ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ-ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

Կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր
Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)
Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՃԻԼՃԵԱՆ

Կը մասնակցի
STEPHAN VASSEUR
(Հայկական եւ Կովկասեան պար)
ELECTION MISS CROIX ROUGE
Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով Կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝ 359–67–03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն ետք եթէ չդրաւուին, ուրիշներու կը տրամադրուին։

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր·

A votre service
tous les services de la

banque nationale de Paris

présente dans le monde entier

"ԱՐՇԻՆ ՄԱԼ ԱԼԱՆ"
ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Մարսէյլի Հայ Աւետարանականները եւ իրենց սկաուտները կը ներկայացնեն «Արշին Մալ Ալան»ը (օփերէթ 4 արար) այս կիրակի (14 Մարտ) ժամը 4ին, Վալանսի Թէաթր Միւնիսիփալի մէջ։

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Rue Sénac Papin կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ· Թիւթիւնեանի մօտ։

Ճաշագին·— 15 Ֆր· ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԷՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Rue du Théâtre։

Օրակարգ·— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիր՝ բարոյական եւ նիւթական։ 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն։ 3) Զանազան հարցեր։

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Ցունիս 12ին մինչեւ լոյս։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՀԱՅՐԱՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE
Directrice : ARPIK MISSAKIAN
RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՇԱԲԱԹ
13
ՄԱՐՏ
SAMEDI
13 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12063

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.063

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԹՈՒՐՔԻԱ ԻՆՉՊԷՍ ՈՐ Է

—o—

Դ. ԻՆՉԿԸՍԷ ՍԻՒԼԷՄԱՆ ՏԷՄԻՐԷԼ

Կառավարական Ադալէթ կուսակցութիւնը անզգալաբար եւ պարզապէս ընտրական նկատումներով սիրաշահելու համար դիւզացիական զանգուածները, որոնք ուրախութեամբ կ'ողջունեն իրենց վերադարձը դէպի նախագէմալական խամութիւն, — արաբեւիսրայէլեան վէճին մէջ իրենց բռնած չէզոքութենէն հրաժարելով, այժմ բացէ ի բաց իր համակրութիւնը կը յայտնէ արաբական աշխարհին:

Կրճատին մրցակցութեան մէջ է Մ. Նահանգներուն հետ Մերձաւոր Արեւելքի եւ Պերլինի խնդիրներուն առընչութեամբ: Եթէ կարենայ Թուրքիան հեռացնել Ատլանտեան Ուխտէն եւ Մերձաւոր Արեւելքի մասին իր տեսակէտին ենթարկել զայն, մեծ յաղթութիւն մը արձանագրած պիտի ըլլայ:

Թրիպիւն տը Ժրնեւի Թղթակիցը դիտել կուտայ, որ դեռ այդ տեղերը չենք հասած, սակայն երկու լարի վրայ խաղացող ճարպիկ, չատ ճարպիկ Տէմիրէլ այս կէտին վրայ եւ իր քաղաքականութեան այլ բնագաւառներուն մէջ իրարու նեղհակ յանձնառութեանց տակ մանելով, ի վերջոյ իր երկիրը պիտի դնէ անկարելի երկընտրանքներու առջեւ:

×

Նկատի առնելով իր չահեկանութիւնը, գրեթէ ամբողջութեամբ ներկայացուցինք Թրիպիւն տը Ժրնեւի աչխատակցին Թղթակցութեան մէջ չօչափուած բոլոր հարցերը:

Եւրոպական եւ ամերիկեան մամուլին մէջ հաղուագէպ է տեսնել ա՛յնքան ագրակայական ուսումնասիրութիւն Թուրքիոյ այսօրուան վիճակին մասին: Ճայտնի կ'երեւայ, որ Միչէլ Սալոմոն մօտէն կը ճանչնայ երկիրը եւ խղճմտօրէն կատարած է իր պրպտումները, մասնաւորաբար ներքին կացութեան մասին: Հետաքրքրուած է երեւան եկած նոր խմբումներով, որոնց չարքին ուշադրաւ են՝ դիւզացիներու, հոճաններու եւ մոլլանեռու մոլեռանդօրէն յարումը խալամական կրօնքին, քրտական չարժման զարթօնքը եւ ձախապաչտ տարրերու զօրացումը օրէ օր:

Թղթակիցը առանձին տեսակցութիւն ներ ունեցած է բոլոր հոսանքներու պատասխանատու վարիչներուն եւ նոյինքն Սիւլէյման Տէմիրէլի հետ: Վարչեցը հատարիմ ա լա թուրքա դիւանագիտու թեան ծանօթ մեթոտներուն, հարդար օրէն պատասխանած է իր բոլոր հարցումներուն: Ամէն ինչ վարդագոյն ցոյց տուած է: Նեղացուցիչ հարցումներուն պատասխանած է բացարձակ հերքում – ներով:

Կ'արժէ ծանօթանալ Տէմիրէլի պատասխաններուն:

Ի՞նչ է եղեր: Ուսանողները իրա՞ր կը սպաննեն: Բանուորները գործադո՞ւլ կ'ընեն: — Եւրոպայի մէջ ասանկ բաներ չէ՞ն պատահիր···: Ի վերջոյ մենք ալ ժողովրդավար երկիր ենք:

Գիւղացիները դէպի իսլամութի՞ւն կ'երթան. Ամերիկրքի բարեկորոգում – ները կը քանդուի՞ն: — Քա՛ւ լիցի· պարզ պատմութիւն է:

Ամէն տարի 60·000 Թուրքեր Մէքքէ ուխտի՞ կ'երթան — ուրիչ երկիրներու իսլամներէն աւելի — այն ատենէն, որ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՉԻՆԱՑԻՔ ԵՒ ՎԻԷԹՆԱՄ

—o—

Յորհրդային մամուլը, որ լուռ մնացած էր Շու Էն Լայի Հանոյ այցելութեան առթիւ հրապարակուած մէացեալ դեկոյցին մասին, եւ միայն էջի վարի ծայրին 9 տողով հաղորդած էր չին վարչապետին Հանոյ այցելութեան լուրը, երկար տեղ յատկացուցած է Հիւս. Վիէթնամի վարչապետին մէկ յայտարարութեանը, որով Ֆամ Վան Տոնկ իր երախտագիտութիւնը կը յայտնէ խորհրդային ժողովուրդին անոր ընծայած «եղբայրական օժանդակութեան» համար Հիւս. Վիէթնամի:

Ֆամ Վան Տոնկ չեչտելով ամերիկեան յարձակման վտանգը դիտել կուտայ, թէ խորհրդային կառավարութիւնը յայտարարութեամբ մը վերահաստատած է իր վճռակամութիւնը՝ «անհրաժեշտ օժանդակութիւնը» կատարելու յատկիկային եւս, Հիւս. Վիէթնամի: «Վիէթնամցի ժողովուրդը կը չարունակէ յառաջ ընթանալ Լենինի ցուցմունքներուն հիման վրայ»:

Քաղաքական չրջանակներու կարծիքով Հանոյ այս ձեւով փորձ կը կատարէ փարատել Մոսկուայի դէչ տպաւորութիւնը՝ Շու Էն Լայի Հանոյ այցելութեան առթիւ:

Պարզ է, որ Չինաստան յատկապէս արտաքին պարտքը կ'աւելնայ զգալիօրէն:

— Ի՞նչ ընենք: Անոնք Քոթ տ'Ազիւր երթալու տեղ Սէուտի Արաբիա կ'երթան արձակուրդի համար···:

Կառավարական տաղնա՞պ: — Արդպէս բան չկայ: Մինչեւ որ անվտահութեան քուէով փոքրամասնութեան մէջ չմնանք, չեմ հրաժարիր: Այսպէ՛ս է ժողովրդավարական կարգը:

Բանա՞կը: — Անոր նպատակն է պաչտպանել երկիրն ու անոր ներքին վարչաձեւը, զոր ինքն իսկ պարտադրած է, ո՛չ թէ քանդել երկիրը: 1962ին եւ 1963ին կարգ մը զինուորականներ ուզեցին տապալել կառավարութիւնը: Բանակը խըստիւ պատժեց ապստամբները: Ես 1965ին ընտրուեցայ ժողովրդավարական դրութեամբ: Կը չարունակեմ կառավարել՝ խստիւ յարգելով Սահմանադրութիւնը: Ինչո՞ւ պիտի վախնամ բանակէն:

Տնտեսական կացութի՞ւնը: — Ճարտարարուեստ ստեղծեցինք, քաղաքներու եւ դիւղերու ապրուստի մակարդակը բարձրացուցինք:

Արտաքին քաղաքականութի՞ւն: — Հաւատարիմ կողմնակիցներ ենք ՕԹԱՆի: Սակայն մեր դաչնակիցներուն հետ համաձայնած ենք, որ մեր հարեւաններուն հանդէպ բացէ ի բաց թշնամական քաղաքականութիւն պիտի չվարենք: Սուտ են այն լուրերը թէ մենք ճամբայ պիտի տանք խորհրդային ռազմամթերքին՝ սահմանուած Միջին Արեւելքի կարգ մը երկիրներուն: Կը հերքեմ բացարձակապէս եւ հանդիսաւորապէս: Մեր դիրքը Մերձաւոր Արեւելքի վէճի մասին չէ փոխուած վեցօրեայ պատերազմէն ի վեր, երբ յայտարարեցինք, որ «հակառակ ենք հողերու բռնի դրաւումին (?)»: Այդ վճիռը պէտք է լուծուի Ապահովութեան Խորհուրդի 22 Նոյ· 1967ի բանաձեւի ոգիին եւ տառին համաձայն:

Ահա՛ Թուրքիան՝ ինչպէս որ է յամի Տեառն 1971:

ՀՐԱՆՏ-ՍԱՄՈՒԷԼ

մտահոգ է ամերիկեան նոր ռազմավարութեան նկատմամբ: Հարաւ. Վիէթնամցիներու յառաջխաղացումը դէպի հիւսիս, ամերիկեան ռազմամթերքով, պատճառ կը դառնայ, որ փեքինի օր աւուր աւելի միջամտէ ըլլայ Հնդկաչինի հարցին մէջ: Առայժմ, Չինաստան պղուչաւոր քաղաքականութիւն կը վարէ, թէեւ վրճռական: Սակայն Մոսկուայի, ինչպէս նաեւ այլ մայրաքաղաքներու համար պարզ է, որ Չինացիք «խորհրդատուի» դեր կը կատարեն իրենց հարեւի դաչնակիցին մօտ:

Մոսկուա չէ մոռցած փեքինի 1970 Ապրիլ 24ի յայտարարութիւնը, որով ան կը ձաղկէը խորհրդային «դաւը» «ամերիկեան պաղեստինութեան հետ դործակցաբար», երբ Մոսկուա կ'առաջարկէը ժընեւի մէջ լուծել Քամպոճի ներքին տագնապը:

Ճակատին վրայ կռիւները կը չարունակուին: Զեփոնի չրջանին մէջ, ուր Հարաւ. Վիէթնամցիք կարեւոր դիրքեր գրաւած էին անցեալ չաբաթ, կարելու համար Հօ Շին Մին պարենաւորման ճամբան, Հիւսիս. Վիէթնամցիք կը փորձեն պաչարման դիծ մը հաստատել: Բուռն կռիւներու նախատեսութիւն կայ:

Չին Համայնավար կուսակցութեան պաչտօնաթերթը՝ «Ժողովուրդի օրաթերթը» խմբագրականով մը ազդարարութիւն ուղղեց Նիքսընի գրելով, թէ չին ժողովուրդը երբեք թոյլ պիտի չտայ, որ ամերիկեան դաղթաիրութիւնը ըստ կամս չարժի Հնդկաչինի մէջ:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՆՈՐ ՏԻԼՀԻԼԻՆ կը հաղորդեն թէ «Նոր Քոնկրէս»ի կուսակցութիւնը որ Տիկին Ինտիրա Կանտիի կուսակցութիւնն է բացարձակ մեծամասնութիւն չահեցաւ եւ ըստիպուեցաւ կազմել համագործակցութիւն: Ծանօթ է որ Տիկին Կանտի կանխած էր ընարութիւնները տեսակ մը վստահութեան քուէ ուղելու համար իր ժողովուրդէն: Վերջնական արդիւնքները դեռ յայտնի չեն, բայց արդէն իսկ 264 աթոռ չահած է Քոնկրէսի կուսակցութիւնը երբ բացարձակ մեծամասնութիւնը 261 է: Տիկին Կանտի յայտարարեց թէ իր նոր դահլիճը նախ եւ առաջ պիտի դրաղի անգործութեամբ, դիներու բարձրացումով, մանուկներու պաչտպանութեամբ եւ կրթական հարցերով:

ՕԴԱՆԱՒԱՅԻՆ Ֆրանսական Ընկերութեանց օդանաւերը 24 օր է որ կը «հանդիչին» Պուրժէ եւ Օրլի: Հինդչաբթի օր օդաչուներու սենտիքաները 72 ատ հարիւր համեմատութեամբ ո՛չ կը պատասխանէին անօրէնութեան առաջարկին, բայց նկատի պէտք էր առնել որ 600 հոգի ձեռնպահ մնացած էր: Ուրբաթ օր բանակցութիւնները կը վերսկսէին:

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ մէջ պատրաստուած դաղտնի փաստաթուղթը պատրաստած է բանաստեղծ Վլատիմիր Բուկովսկի: Հողերուժարաններու մէջ հերձուածողներ բանտարկելու քաղաքականութիւնը, զոր կը կիրարկէ խորհրդային կառավարութիւնը, կը ձգտի ֆիզիքապէս կամ բարոյապէս մեռցնել հերձուածող մտաւորականները: «Քաղաքական բանտարկեալները, որոնք կը դտնուին արդելափակման կայաններու մէջ, դիտեն թէ երբ ազատ պիտի արձակուին: Հողերուժարաններու բանտարկութիւնը սահման չունի՝ քաղաքական բանտարկեալը կամ պիտի մեռնի եւ կամ հրաժարի իր տեսակէտներէն, ինչ որ բարոյական մահ կը նչանակէ»:

ԼԵՀ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԵԱՆ փոխ – նախարարը հրաժարեցաւ: Զօրավարը բանուորներու կողմէ ամբաստանուած էր այն արիւնալի դէպքերուն համար, որոնք պատահեցան անցեալ Դեկտեմբերին: Բանակի հրաձգիչներով փորձած էր ընկճել բանուորական ցոյցերը կատանքի եւ կաինիայի մէջ:

ՀԻՒՍ. ԻՐԼԱՆՏԱՅԻ մէջ սպաննուեցան երեք անկլիացի պինուորներ, որոնք քաղաքացիի դիմաւով կը չրջագայէին Պելֆաստի մէջ: Այս սպանութիւնը պայթոյթ պատճառած է Անկլիոյ մէջ: Իրլանտայի Ազատագրութեան Հանրապետական Բանակը, որ դաղտնի չարժում մըն է, կը պնդէ թէ սպանութիւնը չէ կատարուած իր հրահանգով:

ԹՈՒՐԻՈՑ մէջ միչտ պղտոր մթնոլորտ մը կը տիրէ: Զախ թէ աջ իրարու վրայ կը նետեն խռովարար վիճակի մը պահպանումը: Անատոլուի մէջ ամբոխը չատ դրգռուած է եւ յանուն Ալլահի, կը յարձակի յառաջդիմականներու վրայ, մինչեւ իսկ սպանութիւններ կ'ըլլան: Վերջերս չատ յարձակումներ կան մզկիթներու վրայ եւ կը թուի թէ դրգռութեան միջոց մըն է:

ՖՐԱՆՍԱՅԻ անցեալ տարուան դործադուլներու հետեւանքով 1·700·000 աչխատանքի ժամ կորսուած է: Ամէնէն մեծ կորուստը արձանագրուած էր 1968ին:

ՀՌՈՄԻ մէջ վերջ դատ պետական հիմնարկութիւններու պաչտօնեաներու դործադուլը: 200·000 հոգի հետեւեցան դործադուլի: Բոլորն ալ կը պահանջեն աչխատանքի պայմաններու բարելաւում եւ թոչակի յաւելում:

ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ մէջ 110 Հրեաներ երեք ժամ ընդունուեցան Ներքին Նախարարին կողմէ, որ խոստացաւ քննել անոնց բաղձանքը հաստատուելու Իսրայէլ: Հրեաներէն 50 հոգի որոշած էին կամաւոր ծոմի դիմել եթէ չընդունուի իրենց փափաքը:

ՀԱՐԱՒԻ այդեգործները որոչեցին փակել Ֆրանսայի ճամբաները Զաուկի արձակուրդներուն առթիւ եթէ կառավարութիւնը դոհացում չտայ իրենց պահանջներուն:

ՔԼԵՐՄՈՆ–ՖԵՐԱՆի հիւանդանոցին մէջ 14 նորածիններ մեռած են քոլիպասիլոզի համաճարակէ մը: Մնողքները բողոք ներկայացուցին դատարանին առջեւ:

ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ մէջ մամուլի ասուլիսի մը ընթացքին, Գրողներու Միութեան քարտուղարը՝ Մարկով հասկցուցած է թէ Սոլժենիցինի դործերը այլեւս չեն կրնար հրատարակուիլ Խորհ. Միութեան մէջ:

ՊՐԱԶԻԼԻ խորհրդային դեսպանը տե սակցութեան մը ընթացքին, զոր տուած է Ռիոյի Օկլոպօ թերթին, յայտարարած է.— Ձէ Կուեվառայի ձախողութեան գըլխաւոր պատասխանատուն է Քուպա: Դեսպանը չէչտած է.— «Յեղափոխութիւնը արտածման ապրանք չէ: Իւրաքանչիւր երկիր պէտք է ընկերվարութեան հասնի իր իսկ միջոցներով»: Սերկէյ Միխայլով աւելցուցած է որ Քուպայի կառավարութիւնը բոլորովին սխալած է ուղելով արտածել իր յեղափոխութիւնը Լատին Ամերիկայի մէջ:

ՍՊԱՆԻՈՑ մէջ ոստիկանութիւնը յայն դործողութեան մը ձեռնարկած է անկատողական պասք էքա կազմակերպութեան դէմ:

ԱԹԻՆՔԻ մէջ եղեռնափորձ մը եղած է առջի օր ծայրայեղ աջ՝ Էսթիա թերթին տպարանին դէմ: Ռումբ մը բաւական աւեր դործած է:

ԱՐԻԻԵԼԵԱՆ ԳԵՐՄԱՆԻՈՑ բնակչութեան թիւն է 17 միլիոն 40 հազար 926:

ԹԱՅՎԱՆի կառավարութեան տեղեկութեանց համաձայն 1949էն մինչեւ 1970ի «մշակութային յեղափոխութեան» վերջը, 50 միլիոն հոգի սպաննուած են Համայնավար Չինաստանի մէջ:

Հ. ՄԿՐՏԻՉ ՎՐԴ. ՊՈՏՈՒՐԵԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ ՏՈՒԵԱԼՆԵՐ

(Բ. եւ վերջին մաս)

1929ին կը յաջողի վերադառնալ Թրան–սիլվանիա եւ Սէփվիզի հովուբեան պաշտօնն ստանձնել: Պաշտօնավարու – թեան առաջին շրջանին չատերէ հակա – ռակութիւն կ'ունենայ. անհամակիրները չէին կրնար հանդուրժել որ այնքան փիւ անդամ եւ չատ դէշ հունդարերէնով քա–րոզէր, ու միայն կարղալով արտայայ – տէր իր ըսելիքները: Կը մեղադրէին որ չատ անդամ կը բացակայէր, ղրաղած ըլ–լալով տպագրական ինչ ինչ գործերով, նոյնիսկ Կիրակի օրեր:

Նոյն տաճկուան Առաքելական փոխա – նորդը, Հ. Սահակ Վրդ. Կոզեան, քննե–լով ամբաստանութիւնները, եւ նկատո–ղութեան առնելիք ոչ մէկ լուրջ կէտ գտնելով ամբաստանութիւններուն մէջ, անպարտ յայտարարեց վարդապետը:

Հ. Պոտուրեան հոգեւոր առաջնորդ ըլ–լալով հանդերձ, ինքզինքը միշտ Միխ – թարեան վարդապետ կը ղղար, եւ Հայր տիտղոսը կը գործածէր իր անունին սկիզբը:

Ծաղղ օրերուն, չատ արդիւնաւոր կերպով ինքզինքը դրական կեանքին կը նուիրէր: Սէփվիզ տարած էր իր փոքր տպարանին դիրերն ու գործիքները եւ հոն թերթ մը եւ չարք մը դիրքեր կը տպագրէր: Անուանի է իր «Համայնա – դիտարանը», որուն մէջ տասը հազար յօդուածիկներու տակ ամփոփած է բա–ցառիկ հմտութիւն մը, մանաւանդ որ հայկական մշակութային կեդրոններէ չատ հեռու կը գտնուէր, աղքատիկ դիւ–ղի մը մէջ — որ երկաթուղիի դիծ ան–դամ չունէր — եւ հայկական համայնք – ներու ամենափոքր կեդրոնն էր: Հրա–տարակած դիրքերուն նպատակն էր քիչ մը ծանօթութիւններ տալ իր ժողովուր–դի նախնիքներուն խօսած լեզուի մասին: Իր յօրինած քերականութիւնները եւ բա–ռարանները մեծ արժէք ու կարեւորու – թիւն կը ներկայացնեն անոր համար որ իրմէ առաջ այնքան կատարեալ հրատա–րակութիւններ չատոնց եղած չէին:

Հ. Պոտուրեանի հրաւէրին վրայ, 1929ի ամառուան շրջանին, վեց հայ ընտանիք գացեր է Սէփվիզ, արձակուրդը հոն ան–ցընելու ու շրջակայքի գեղեցիկ բնութիւ–նը վայելելու: Տարիներու ընթացքին, Սէփվիզ կը դառնայ Պուքրէշի Հայու – թեան ամարանոցը, ուր կրնային լսել իրենց հայրերուն խօսած լեզուն Հ. Պո–տուրեանի բերնէն: Հ. Պոտուրեանի չան–քերուն չնորհիւ է որ Սէփվիզի հայկա–կան ամենափոքրիկ գաղութը կրցած է վայելել միւս գաղութներու բաղդատ – մամբ նիւթական բարգաւաճ վիճակ մը:

Սէփվիզ կ'երթային Հայերը ոչ միայն Հ. Պոտուրեանի հաճելի ընկերութիւնը վայելելու, այլ նաեւ սթափելու համար այդ դիւղին շրջակայ բնութեան գեղեց–կութեամբը:

Արդէն Հայերը դարեր առաջ այդ շըր–ջանակին մէջ հաստատած են իրենց ա–ռաջին բնակավայրը, գաղթական գալով Մոլտավիայէն: Իրենցմէ չատ աւելի կա–նուխ, 453ի տաճկները, Հոներն ալ հոն հաստատուած էին, հազիւ Ատտիլայի կայսրութիւնը քանդուած: Հաւանաբար Ճուրճով անունով կոչած ըլլան այդ շրջանակի քանի մը դիւղերը, ի յիշատակ Ճեորճիա – վրաստանի, իրենց նախկին բնակավայրին:

Հայերը սկիզբները կովերու վաճառա–կանութեամբ կը զբաղէին: Ճեռոյ, 1848–էն ետք, երբ կրնային հողերու տէր դառ–նալ, անասնարուծութեամբ ալ սկսան զբաղիլ:

Սէփվիզ երկար տաեն եկեղեցի չէ ու–նեցած, ուստի ժողովուրդը եւ Հայերը մերձակայ դիւղերը կ'երթային, կիրակի եւ տօնի օրերը: Առաջին եկեղեցին կը չինէ 1763ին, Ոսկերիչեան վարդապետը Աբրահամեան: Քանի մը տարի ետք, 1846ին Պետրովիչ Անտոն վարդապետը աւելի կը մեծցնէ եկեղեցին, ու այդ ձեւով կը մնայ Հ. Պոտուրեանի պաշտօ–նավարութեան շրջանին:

Եկեղեցւոյ աւագ խորանին վրայ կայ Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի արձանը: Խոր–հին վրայի նկարը կը ներկայացնէ Տըր–դատ թագաւորին եւ ընտանիքին մկըր–տութիւնը: Գունաւոր պատուհաններէն մէկուն վրայ կայ նոյնպէս Ս. Գրիգորի նկարը:

Ժողովուրդը յատուկ փայլով մը կը տօնէ Ծաղկազարդի տօնը. Ապրիլ 25ի յաջորդ Կիրակին օրհնութիւն կուտան դաշտերուն. հանդիսաւոր կերպով կը փակեն տարին 31 Դեկտեմբերին: Ամէնէն մեծ տօնն է Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի տօնը:

Հայերը երբ առաջին անդամ Թրան – սիլվանիա մտան, Ճուրճովէն յետոյ, ամէնէն չատ Սէփվիզ հաստատուեցան: Բայց հետզհետէ հեռացան դիւղէն: 1888–ին հետեւեալ անուններով ընտանիքներ կը յիշուին. Ազգէյ, Զատար, Զաքարիաշ, Տայպուքաթ, Դանիէլ, Տոպալ, Ֆէյլէր, Մանիա, Մաքսիմ, Բոթոցքի, Սաւա, Սէպէնի:

Հ. Պոտուրեանի ժամանակ Սէփվիզի մէջ կային 76 հոգի, իսկ գաւառներուն մէջ ընդամէնը 154 հոգի:

Ես 1970ին գտայ միայն Տոպալ Ֆէյլէր եւ Զաքարիաշ ընտանիքները: Առնք ա–մէնքը սիրով եւ յարգանքով կը յիշեն Հ. Պոտուրեանը: Դէպքեր պատմեցին իր բարութեան, մարդասիրութեան, աղքա–տասիրութեան, մեծ հմտութեան, ան – խոնջ ու փութաջան գործունէութեան մասին: Բոլոր լսածներէս վսեմ նկարա–գիր մը կը կազմուի այնպիսի անձնուա–րութեան մը, որ իր պարզութեան եւ հմտութեան հետ, նախ եւ առաջ մարդ էր, որ կը սիրէր ընկերութիւնը, նոյնիսկ թղթախաղը, եւ չատ ախորժով խնդալ գուարճալի դէպքի մը վրայ:

Տէր Շահինեան վարդապետը, Ռու – մանիոյ կաթող. Հայոց հովիւը, 1972ին կը փափաքի անմահացնել Հ. Մկրտիչ Վրդ. Պոտուրեանի յիշատակը, Սէփվիզի Հայոց եկեղեցւոյն մէջ դետեղելով մար–մարեայ արձանագրութիւն մը, որպէսզի ով որ գինք չէ ճանչցած, յարգանքով խոնարհի հայկական մշակոյթի վաստա–կաւոր մտաւորականի եւ հոգեւորականի մը յիշատակին առջեւ:

ՔՈՐՊՈՒԼ ՏՈՄՈՆՔՈՇ
Հայացուց
Հ. ՂՈՒԿԱՍ ՓՈԿՈԼԵԱՆ

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ

ԽՄԲ.— Այս յօդուածը հրատարակուած է անգլիական *Թայմզ* օրաթերթի Մարտ 6ի թիւին մէջ:

Վերջին երեք տարիներուն ցայտուն ա–նուն մը դարձաւ «ժամանակագրութիւն ընթացիկ իրադարձութիւններու» հրատա–րակութիւնը, որ ռուսական պաղտնի թերթ մըն է: Ներքին տարածման մասին դժուար է արտայայտուիլ: Թերեւս թեր–թին մեքենագրուած էջերը շրջանառու – թեան կը հանուին միայն ծանօթ հերձ – ուածողներու խմբակներու մօտ: Սակայն, տարին վեց անդամ կանոնաւոր կերպով թերթին թիւերը կը հասնին Արեւմուտք: Ընդհանուր Ներման միջազգայնականը, ներկայիս, ունի բաւարար վստահութիւն, թէ առաքումները պիտի չարունակուին կանոնաւոր ձեւով, որով կը խոստանայ հրատարակել զանոնք անղլերէն, Լան – տոնի մէջ:

Առաջին թիւը արդէն իսկ լոյս տեսած է: Կը բովանդակէ «ժամանակագրու – թեան» 16րդ թիւի նիւթերը, որոնք կը կրեն 1970 Հոկտեմբեր 31 թուականը, Մոսկուա:

Բնականաբար, Ռուսիայէն եկող նման հրատարակութիւններու վրայ մարդ եր–կար կը մտածէ: Արդեօ՞ք կը պատկեր–ցնէ իրականութիւնը: Որովհետեւ նիւ – թերու հաւթայթումը կը պահանջէ ար–տակարգ զգուշութիւն, որով դժուար է ցոյց տալ նիւթերու աղբիւրները: Այսու–հանդերձ, «ժամանակագրութիւնը» հա–րաստ պատկերացումի կ'ելլէ կը կրէ: Արդարեւ, կը թուին արդիւնքն ըլլալ հարցերու լաւ ծանօթ եւ կանոնաւոր լու–ծեր ստացող խորհրդային խմբակի մը, որ կը չահագրգռուի մարդկային իր–ւունքներու պաշտպանութեան հարցով: Լուրերը, զոր կը հաղորդեն դատի մը, հիւանդ բանտարկեալի մը կամ անհետա–ցած անձի մը մասին, չատ յաճախ եր–կու–երեք ամիս ետք կը հաստատուին այլ աղբիւրներէ, երբեմն նոյնիսկ պաշ–տօնական:

Թէ ի՞նչպէս այս կազմակերպութիւնը յաջողած է այսքան երկար տեւել, մնայ դաղտնիք: Ժառանգաբար մնացած դաղտնի տպագրութեան եւ դաղտնի տա–րածման վարպետութիւնը, որ Ռուսիոյ պատմութեան մաս կը կազմէ, կրնայ հիմնական պատճառը ըլլալ կազմակեր–պութեան դոյատեւման: Ռուսական ա–նանդութիւններու մաս կը կազմէ նաեւ թոյլ տալ հակօրինական գործունէու – թիւն մը, որպէսզի ան որոգայթ ծառա–յէ աւելի կարեւոր մեծ որսի մը ձեռք ձգման:

« Ժամանակագրութեան » վերջին թի–ը, նախկիններու նման, լայն կը տա–րածէ իր ցանցը: Կ'անդրադառնայ երե–ւանի այն երկու դատավարութիւններուն, որոնք տեղի ունեցան դատելու համար հայ հայրենասէրներ: Երկու խմբակներն ալ ըստ երեւոյթին չատապղած էին Հայաստանի անկախութիւնը: Առաջին խմբակը ծանր պատիժներ կրեց: Երկրորդ խմբակը, երիտասարդներէ կազմուած, աւելի թեթեւ պատիժներու արժանացաւ: Այս յարաբերական մեղմութիւնը, հա–մաձայն ըսուածին, մասամբ դատապար–տեալներուն երիտասարդ տարիքին, մա–սամբ անոնց լաւ նկարագրին կը պար–տի: Դատարանը նկատի առած է նաեւ, թէ «երկար ժամանակի բանտարկութիւնը կրնայ ծանր հետեւանքներ ունենալ ամ–բաստանեալներու առողջութեան վրայ, ինչպէս նաեւ անոր ապագայ դաստիա–րակութեան համար»:

Առողջութեան մտահոգութիւնը ձիշդ չի թուիր ըլլալ, քանի որ «ժամանակա–գրութիւնը» կը խօսի Անատոլ Մարչեն–կոյի մասին (հեղինակը «Իմ վկայու–թիւնս» գործին, զրուած առաջին բան–տարկութենէն ետք): Ռուս գրագէտը ծանր հիւանդ էր Հոկտեմբերին, այսու–հանդերձ, հարկադրուած էր աչխատիլ ցուրտ կլիմայի տակ: Զօրավար Գրիգո–րենկօ, որ մասնակցած էր մարդկային իրաւունքները պաշտպանող բազմաթիւ ցոյցերու, վաթսար վիճակի մէջ դեռ կը գտնուի հոգեբուժարան մը:

Դատաւորները երբեմն կը փորձեն ամ–բաստանեալին իրաւունք տալ ինքզինք արդարօրէն պաշտպանելու: Երբ անուա–նի ուսուցչուհի բնագէտ Պիմենով դատի կանչուած էր անցեալ Սեպտեմբերին, ո–րովհետեւ «անուանարկած էր խորհրդա–յին քաղաքական եւ ընկերային դրու–թիւնը», դատաւորները թոյլ տուին, որ

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻԻ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Ճեռոյ, խօսք կը բանամ Ղուկաս է – ֆէնաիենց մասին եւ անոնց նիւթական աննպաստ վիճակին մասին առած տեղե–կութիւններս կը հաղորդեմ, առանց աղ–բիւրը ցոյց տալու. յետոյ երկրորդ նա–մակով մը ընտանեկան դայթակղութիւն–ները կը յիշեմ... այդ մասին եա, եթէ պէտք ըլլայ, նորանոր տեղեկութիւններ կրնամ տալ: Անկէ ետքը կամաց–կամաց Ռոզիկի թերութիւնները մէջտեղ կը դը–նեմ. վերջապէս անանկ մը կ'ընեմ, որ իբր թէ իր մեկնելէն ի վեր ամէն օր մէկ մէկ աննպաստ տեղեկութիւններ կը առա–նաս կէլկիթեաններու վրայ, միւս կող–մէն ալ հոս, դուն քեզի խզում մը առաջ կը բերես, այնպէս որ զաւակդ հոս հաս–նելուն՝ ամէն բան տակնուվրայ եղած դտնէ... ալ անկէ ետքը կը մտածենք մեր ընելիքը: Դուն վստահ եղիր, որ նշանը եա ըլլալէն չարաթ մը ետքը Հեր–մինէին հետ կրնանք Լեւոն էֆէնտիին նը–շանել:

Տիկին Անթառամ յանձն առաւ հետե – ւելու Տ. Միքիսան խորհուրդներուն, ո–րոնք չատ բանաւոր կը թուէին իրեն:

Երբ Տ. Միքիսա հրաժեչտ առաւ ու մեկնեցաւ, տիկին Անթառամի առաջին դործը եղաւ խոստացուած նամակը դրել Փարիզ, իր զաւկին, դործ՝ որ բաւական դժուարին էր իրեն համար, որ չատ նախ–նական կրթութիւն մը առած էր եւ հա–պիւ պարզ կարդալ մը գիտէր ու քիչ մըն ալ դրել, անհեթեթ, անթերեւակայելի տա–ռասխալներով:

Այս տաժանակիր աչխատութիւնը ա – ւարտելէ ետքը, որ դրեթէ երկու ժամ տեւած էր, թէեւ նամակը հազիւ երեք երես եղեր էր, Անթառամ իր կռնկի յա–տակագիծը պատրաստեց:

Ռոզիկ իր այցեքարտին մէջ ծանուցած էր, որ հետեւեալ օրը կրկին պիտի դա–յին պանդոկ, իրեն այցելութիւն տալու. մինչ այդ լաւ առիթ մը չէ՞ր ճակատա–մարտը սկսելու: Որովհետեւ չատ ժամա–նակ չունէին կորսնցնելու, իրաւ էր, որ տղան պարտաւոր էր իր վերադարձը մէկ քանի օր յապաղել, բայց այդ յապաղու–մը չատ աննչան բան մըն էր, ուստի դործել կ'ուզէր անմիջապէս, տղուն վե–րադարձէն ետքը անկարելի էր բան մը ընել:

Գիչերը ամբողջ իր միտքը այս խնդիր–ներով չարչարեց: Լեւոն խենթի պէս սի–րահարած ըլլալու էր այդ աղջկան՝ դին–քը այս աստիճան մոռցած ըլլալու հա–մար. ինք՝ որ մինչեւ այդ օրը մօրը հան–դէպ սէր ու պատկառանք միայն ցոյց տուած էր եւ ուզած էր, որ ամուսնու – թիւնն ալ մօր հաճութեամբը ըլլար: Այժմ կը դղար, որ տղան խոյս կուտար իր ձեռքէն եւ այս բանն էր, որ ամէնէն աւելի կը կատղեցնէր դինքը, եւ Ռոզիկի դէմ սիրտը աւելութեամբ կը լեցնէր: Ինք որ մինչեւ այն տաեն իրրեւ տիրու–հի մը ապրած էր Փարիզի մէջ իր զաւա–կին հետ, եւ կը փափաքէր նոյն դիրքը պահել հարս մը առնելէն ետքն ալ, այժմ երկիւղ մը կը դղար, որ այդ դիրքը կը խախտէր, թէ կրնար ըլլալ, որ հարսը դառնար տան տիրուհին եւ ինք ստիպ – ուէր վար իջնել պատուանդանէն եւ այս հաւանականութիւնը սոսկալի մտատան – ջութիւններու կը մատնէր դինքը:

Անշուչտ որդին ամուսնացնելու փա – փաքած էր. ինք յղացած ու հետապնդած էր այդ ծրագիրը, բայց պատչաճութեան ամուսնութիւն մըն էր իր ուզածը եւ ոչ թէ սիրային ամուսնութիւն մը, ինչպէս կը սպառնար ըլլալ:

— Ես իմ ձեռքովս իմ դժբախտութիւնս պատրաստե՞մ, — ասանկ կը մտածէր անկողնին մէջ քունը փախած, — այս ի՞նչ փորձանք բերի դլխուս...

Չէ, անկարելի էր համակերպիլ սպա–նացող վտանգին, պէտք էր կռուիլ, ան–կարելին ընել, ամէն դայթակղութիւն աչքէ առնել, խզում մը առաջ բերելու հա–մար Ղուկաս Կէլկիթեաններու հետ:

Եւ Անթառամ, այս հաստատ մտադրու–թեամբ, վերջապէս, առտուան դէմ քիչ մը աչքերը փակեց:

Հետեւեալ օրը, արդէն մութը կոխելու վրայ էր, երբոր տիկին Թադուհի եւ Ռո–զիկ, որոնք դերձակուհիին դացած էին, ներկայացան պանդոկ:

— Հո՞ս է տիկին Կոկիկեանը, հարցուց աղջիկը կասկածոտ դէմքով մը, որով–հետեւ սկսած էին կասկիլ, որ տիկին Ան–թառամ դիրենք չընդունելու համար յա–ճախ «հոս չէ» ըսել կուտար:

Սակայն այս անդամ դռնապանը պա–տասխանեց.

— Այո, հոս է, ներս հրամմեցէք:

Իր բնական սենեակը դիտէին, ուստի ուղղակի հոն դիմեցին եւ դուռը զարնելէ ետքը ներս մտան:

Տիկին Անթառամ թիկնաթոռի մէջ բազմած էր, անժպիտ խժռոտ դէմքով մը:

Տիկին Թադուհի ժպտերես մօտեցաւ, ըսելով.

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ՀԱՅ ԱՐԻՆԵՐՈՒ ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Կիրակի օր, Հայ Արիներու Միութեան 40րդ տարեկան հանդէսն էր, որ տեղի ունեցաւ Սալ տը լա Շիմիի ընդարձակ սրահին մէջ:

Այս պատմական տարեդարձին առթիւ թղթակիցնիս մասնաւորապէս եկած էր Համաշխարհային Սկաուտական Պիւրոյին ընդհ. քարտուղարը Լասլօ Նաճի, որ հանդէսէն առաջ երկու օր հիւրը եղաւ Հայ Արիներու Միութեան, ներկայ ըլլալով խմբապետական հաւաքոյթներու, վարչական ժողովներու եւ դանազան ընդունելութեանց: Ամէն տեղ ջերմ ընդունելութեան արժանացաւ մեր բարեկամը, եւ յայտնեց իր ջերմագին շնորհաւորութիւնները Հայ Արիներու Միութեան ներկայ փայլուն վիճակին համար:

×

Հանդէսին օրը Սալ տը լա Շիմին լեցուն էր խանդավառ բազմութեամբ մը: Ներկայ էին Ֆրանսական սկաուտական չորս միութեանց ներկայացուցիչ խումբեր, սկաուտներ, դայլիկներ եւ արեւնոյչներ, չատ մը նախկին հայ արիներ եւ արեւնոյչներ ալ ներկայ էին այս տարեդարձին:

Ֆրանսական Սկաուտական Միութեան նախագահը Պ. Պենսիմոն եւ միջազգային ընդհ. պետը կը ներկայացնէին Ֆրանսական սկաուտական կազմակերպութիւնները: Սկովտիայէն մասնաւորապէս եկած էր, Շրջ. պետ Տրկլաս Տէվիս:

Ներկայ էին Սեւրի Մուրատեան վարժարանի ընդհ. Տեսուչը եւ ամբողջ կազմը, ինչպէս նաեւ Դպրոցասէր վարժարանի Տնօրէնուհին, աշակերտներով: Ներկայ էին Ֆր. Կապոյտ Նաչի վարչութեան անդամները, Փարիզ, Իսի լէ Մուլինօ եւայլն: Ներկայ էին մամուլի նէր – կայացուցիչները, չատ մը հայ եւ օտար բարեկամներ եւ հաղարի հասնող բազմութիւն մը որ ամբողջովին լեցուցած էր հանդիսասրահը:

Հանդէսը սկսաւ տողանցքով: Նախ բեմ բարձրացաւ համաշխարհային սկաուտական դրօշակը որուն կը հետեւէր Հայ Արիներու Միութեան դրօշակը, կը յաջորդէին երէցներու, դայլիկներու, արեւնոյչներու, սկաուտներու եւ Փարիզի չորքանի խումբերու դրօշակները:

Դրօշակներուն կը հետեւէին Փարիզի չորքանի ութ խումբերը արեւնոյչ, թեւիկ, դայլիկ եւ սկաուտ: Բոլորն ալ լեցուցին բեմը արժանանալով խանդավառ ծափահարութեանց:

Սրահը զարդարուած էր հայկական եւ Ֆրանսական Եռագոյն դրօշակներով: Հանդէսին խօսնակն էր ժաք Մուրատեան որ Ֆրանսերէն եւ հայերէն ներկայացուց հանդէսին յայտագիրը:

Տողանցքէն յետոյ յայտագիրը սկսաւ նախ դայլիկներու երգերով եւ պարերով: Յաջորդեցին սկաուտներու մարզական չարժումները եւ բուրդերը: Բանակումի կրակի ընթացքին հայկական երգերու, խաղերու, սկաուտական ներկայացումներու չարք մը յաջորդեց, մրցումներով եւ զանազան ներկայացումներով:

Սրինգներով չորքանչին խմբապետները հայկական եղանակներ նուագելով մեծ յաջողութեան արժանացան, եւ ժողովուրդը խանդավառ ծափահարութիւններով վարձատրեց Վարուժան Ցալկալեանը, Սուրէն եւ Գեղամ Փանոսեան:

Յառաջիկայ ձմեռօրիին առթիւ որ տեղի պիտի ունենայ Ձափոնի մէջ Օգոստոս ամսուան ընթացքին եւ որուն պիտի մասնակցին 25 հայ արիներ, սկաուտներ, պատրաստած էին Ճափոնի նուիրուած տեսարաններ երգերով, մարզանքներով եւ զանազան մրցումներով. բոլորն ալ ինքնատիպ էին եւ չատ յաջող:

Յետոյ Միութեան ընդհ. պետը Տոքթ. Գուրդէն Մեծատուրեան բեմ բարձրացաւ, բարի գալուստ մաղթեց համաշխարհային դրասենեակի ընդհ. քարտուղարին: Կարդացուեցան Սկովտիոյ սկաուտներու ընդհ. պետին շնորհաւորական ուղերձները, ինչպէս նաեւ նաեւ շնորհաւորական նամակներ Արժանթինի Հայ Արիներու եւ Քանատայի «Կամք»ի սկաուտներէն: Շնորհաւորական նամակ մըն ալ ուղղուած էր Մինիսթէր որ լա Ժէօնէսի ընդհ. քննիչ Անտրէ Պատրմանէ:

Ընդհ. պետը նախ շնորհաւորեց Փարիզի չորքանի խմբապետները, խմբապետուհիները եւ չորքանային պետերը, իրենց անսահման նուիրումի համար, եւ չեչտելով վայրկեան արդիւնքները, մաղթեց նոր նուաճումներ եւ նոր յաջողութիւններ:

Հանդէսին յատկապէս եկած էր նաեւ Լիոնի Հայ Արիներու Միութեան դայլիկապետուհին՝ Օր. Գէլէճեան, եւ վանանի մասնաճիւղի խմբապետ Հայկ Եքմէքճեան, վանանի սկաուտներէն խմբակով մը: Ընդհանուր պետը անոնց ալ յայտնեց իր ջերմագին շնորհակալութիւնները:

Միութեան նախագահին յիշատակին ընդհ. պետը յուզումով խօսեցաւ: Հանդէսին ներկայ էր նաեւ բացառապէս Լոնտոնէն եկած, Սարգիս Պալապանեանի քոյրը Տիկին Սարգիս Մատաթ, որու հանդէպ յարգանքի գոյց մը եղաւ նոյնպէս: Ցետոյ հրաւիրեց Լասլօ Նաճին խօսելու յանուն Համաշխարհային սկաուտական կոմիթէին:

Ընդհ. քարտուղարը նախ խօսեցաւ սկաուտութեան ներկայ վիճակին մասին, ծանրացաւ անոր կրթական դերին վրայ, ներկայ ժամանակներուն: Իր ջերմագին շնորհաւորութիւնները յայտնեց Հայ Արիներու Միութեան այսքան փայլուն դործունէութեան, յառաջդիմութեան եւ բազմանալուն համար: 42 տարիէ ի վեր դուք իսկական սկաուտութիւն կիրարկած էք, կը մաղթեմ չատ մը նոր յաջողութիւններ եւ չատ մը այսպէս փայլուն տարեդարձներ:

Հանդիսականները ջերմ ծափահարութիւններով շնորհակալութիւն յայտնեցին Լասլօ Նաճիի ներկայութեան եւ այսքան համակրական արտայայտութեանց համար:

Սկաուտական նուագէն վերջ միջնադարեան էր: Այս տարի 40րդ հանդէսին առթիւ հայ արիները յարակից դեղեցիկ սրահի մը մէջ կազմակերպած էին պատմական ցուցադրութիւն մը: Հայ արիներու 42 տարուան գործունէութիւնը նկարներով, վաւերաթուղթերով, նամակներով եւ յիշատակներով: Ասոնց կողքին կազմակերպուած էր նաեւ սկաուտական աշխատութեանց ցուցադրութիւն մը, շնորհիւ Տիգրան Թորիկեանի եւ Փիրայր Սուրեանի անխոնջ աշխատանքին: Լասլօ Նաճի եւ հասարակութիւնը մեծ հետաքրքրութեամբ այցելեցին մանրամասնօրէն այս միջազգային ցուցադրութիւնը, որ թէ ճոխ էր եւ թէ միեւնոյն ժամանակ մեծ պատմական եւ սկաուտական արժէք մը կը ներկայացնէր: Կազմակերպուած էր նաեւ ընդարձակ պիւֆէ մը, վիճակախաղ:

Միջնարարին տեղի ունեցաւ նաեւ ընդունելութիւն մը ի պատիւ Լասլօ Նաճիի որուն ներկայացուեցան Հայ Արիներու Միութեան հին եւ նոր բարեկամները, եւ Փարիզի հայ աղգային դէմքեր:

Հանդէսին երկրորդ մասը սկսաւ թէուիկներու հայերէն երգախառն պարերով, որուն յաջորդեցին հայերէն խմբերգներ արեւնոյչներուն եւ խմբապետուհիներուն կողմէ:

Հայկական պարերու չարք մը դեղեցիկ տարազներով, սկաուտներէն եւ արեւնոյչներէն, մեծ յաջողութիւն գտաւ: Հանդէսը վերջանալէ առաջ բեմին վրայ դեւ – տեղուած էր տարեդարձի մեծ «կարկանդակ» մը: Միութեան ընդհ. պետ Գուրգէն Մեծատուրեան եւ արեւնոյչներու ընդհ. պետ Տիկին Աւագեան, սկաուտ – ներուն կողմէ չինուած դանակով մը կըտրեցին զայն, մինչ բեմին վրայ բոլոր խմբապետները, խմբապետուհիները, սկաուտները, դայլիկները, արեւնոյչները եւ թեւիկները կ'երգէին «Շնորհաւոր տարեդարձ» եւ բարեմաղթութիւններ, կարկանդակէն վեր կը ցատկէին պղտիկ թեւիկ մը եւ դայլիկ մը ձեռքերնին լի ծաղկեփունջերով: Ընդհանուր խանդավառութեան մէջ ծաղիկները հանդիսականներու բաժնուեցան մինչ բոլոր խումբերը կը չարունակէին երգել եւ պարել բեմին վրայ, կեցցէ'ներով եւ «բարի տարեդար»ներով, առաջնորդութեամբ չորքանային պետ Ժիրայր Աւագեանի:

Այսպէս փայլուն եւ դունաւոր կերպով վերջացաւ հայ արիներու 42րդ տարեկան հանդէսը:

Ցայտագիրը, կազմակերպութիւնը, ներկայ ժողովուրդը, հիւրերու ներկայութիւնը, հասոյթը, ամէն ինչ դերազանց նախորդ տարուան այնքան յաջող հանդէսները: Հայ արիները արժանացան ընդհանուր շնորհաւորութեան:

Մասնաւոր շնորհաւորութեան արժանի են Հայ Արիներու Միութեան կեդր. վարչութիւնը, խմբապետները, խմբապետուհիները, բոլոր սկաուտները, դայլիկները, թեւիկները, արեւնոյչները, որոնք այսքան յաջող հանդէս մը կազմակերպած էին: Ահա փաստ մը իրենց նուաճումներէն եւ ներկայ նախանձելի կազմակերպութեան:

Մասնաւոր շնորհաւորութեան արժանի են նաեւ մեր ծնողքները, բոլոր հին եւ նոր բարեկամները որոնց վստահութեան եւ աջակցութեան շնորհիւ, Հայ Արիներու Միութիւնը այսօր իր կարեւոր տեղը գրաւած է հայկական կազմակերպութեանց կողքին:

42 տարուան օրինակելի գործունէութենէ մը յետոյ Հայ Արիները կը սկսին նոր եւ փայլուն չրջան մը արժանացած հայ գաղութին եւ համաշխարհային սկաուտութեան անսահման համակրութեան եւ յարգանքին:

Հ. Ա.

ԾԻԾԱՂ

Սկովտացի մը կ'ըսէ իր փեսացուին.

— Վստա՞հ էք որ աղջիկիս ապրուստի ծախքերուն տակէն կրնաք ելլել:

— Անշուշտ, կը պատասխանէ փեսացուն:

— Կերած տաեղը տեսա՞ծ էք դինք:

— Այո:

— Տեսա՞ծ էք ուտելը այն պահուն՝ երբ վստահ է թէ դինք տեսնող չկայ:

— Դուք ազատ էք ձեր ուզածը ընելու, ըսաւ ծերունի իշխանը, իր հարսին առջեւ խոնարհելով, բայց ան պէտք չունի այլափոխուելու, առանց ասոր ալ տգեղ է:

Իր տեղը վերադարձաւ, եւ այլեւս կարեւորութիւն չտուաւ իր աղջկան, որուն աչքերը արցունքով լեցուած էին:

— Ընդհակառակն, իմ կարծիքով այս դէպքայարդարումը շատ վայելուչ կը դրաներ իշխանուհիին, ըսաւ իշխան Վասիլի:

— Է, ուրեմն, երիտասարդ իշխանի պղտիկ հայր, անունն ի՞նչ է անոր, ըսաւ ծերունի Պոլքոնսկի, եւ խօսքը Անաթոլի ուղղելով: Քիչ մը հոս եկուր, պիտի խօսակցինք, պիտի ծանօթանանք:

— Ահա կատակերգութիւնը կը սկսի, խորհեցաւ Անաթոլ, եւ ժպտելով ծերուկ իշխանին մօտեցաւ:

— Է ուրեմն, սիրելիս, ինծի ըսին թէ դուք արտասահմանի մէջ դաստիարակուած էք, մեղի պէս դուք դրականութիւնը դիւղին ժամկոչէն տարված չէք: Եւ հիմա, սիրելիս, ըսէք ինծի, անշուշտ կայսերապահ զօրաց ձիաւոր գունդին մէջ էք դուք:

— Ոչ, նոր կը մտնեմ բանակին մէջ, ըսաւ Անաթոլ, խնդալը դժուարաւ դըսպելով:

— Դուք ազատ էք ձեր ուզածը ընելու, ըսաւ ծերունի իշխանը, իր հարսին առջեւ խոնարհելով, բայց ան պէտք չունի այլափոխուելու, առանց ասոր ալ տգեղ է:

Իր տեղը վերադարձաւ, եւ այլեւս կարեւորութիւն չտուաւ իր աղջկան, որուն աչքերը արցունքով լեցուած էին:

— Ընդհակառակն, իմ կարծիքով այս դէպքայարդարումը շատ վայելուչ կը դրաներ իշխանուհիին, ըսաւ իշխան Վասիլի:

— Է, ուրեմն, երիտասարդ իշխանի պղտիկ հայր, անունն ի՞նչ է անոր, ըսաւ ծերունի Պոլքոնսկի, եւ խօսքը Անաթոլի ուղղելով: Քիչ մը հոս եկուր, պիտի խօսակցինք, պիտի ծանօթանանք:

— Ահա կատակերգութիւնը կը սկսի, խորհեցաւ Անաթոլ, եւ ժպտելով ծերուկ իշխանին մօտեցաւ:

— Է ուրեմն, սիրելիս, ինծի ըսին թէ դուք արտասահմանի մէջ դաստիարակուած էք, մեղի պէս դուք դրականութիւնը դիւղին ժամկոչէն տարված չէք: Եւ հիմա, սիրելիս, ըսէք ինծի, անշուշտ կայսերապահ զօրաց ձիաւոր գունդին մէջ էք դուք:

— Ոչ, նոր կը մտնեմ բանակին մէջ, ըսաւ Անաթոլ, խնդալը դժուարաւ դըսպելով:

ՊԱՏԵՐԱԶՄ եւ ԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Իսկ դուք, ինչո՞ւ բնաւ Աննէթի տունը չէք դար, հարցուց իշխանուհին երիտասարդին:

«Ահ, պիտեմ, աւելցուց աչքերը բացախտելով, պիտեմ նոյնիսկ Փարիզի ար – կածներդ»:

— Հիմիկուընդ չպատմե՞ք քեղի, ըսաւ Վասիլի իշխան, իշխանուհիին ձեռքը բռնելով, որպէս թէ անոր փախչելը արդիլելու համար, թէ խելք կորնցնելու աստիճան սիրահարած էր այս աղուոր իշխանուհիին, եւ դինքը պահակ կեցուցած էր դրան առջեւ:

Անանկ չէ, Մառի իշխանուհի, ձեր տեղը կինեբուն մարդարիտն է»:

Իր կողմէն, Օր. Պուռիան, Փարիզի խօսքը լսելով, առիթը չփախցուց իր յիւսուածները քրքրելու: Համարձակեցաւ հարցնել Անաթոլին թէ ո՛րչափ մնացած էր Փարիզի մէջ, եւ թէ ի՛նչ տպաւորութիւն թերած էր անկէ: Անաթոլ սիրով կը պատասխանէր օրիորդին, եւ երեսը կը նայէր ժպտելով:

Աղուոր Պուռիանը տեսածին պէս, Անաթոլ միտքը դրած էր թէ նոյնիսկ այս ծակին մէջ մարդ չի ձանձրանար:

— Շատ դեղեցիկ է սա օրիորդը, խորհեցաւ: Կը յուսամ թէ, երբ կարգուիմ, Մառի իշխանուհին իրեն հետ պիտի առնէ զայն:

Ծերունի իշխանը հանդարտօրէն կը հադուէր իր սենեակին մէջ, օրուան դէպքերուն վրայ խորհելով: Իր հիւրերուն դալուստը դինքը կը նեղէր:

Երբ սրահ մտաւ իր վճռական քայլով, ամէնքը ընդդրկեց մէկ նայուածքով եւ դիտեց փոքրիկ իշխանուհիին արդուզարդը, Օր. Պուռիանի ժպտալէնները, Մառի իշխանուհիին ծիծաղելի դլխայարդարութիւնը, Անաթոլի եւ Պուռիանի ժպիտները, եւ ընդհանուր խօսակցութեան մէջ իր աղջկան մեկուսացումը:

Ուղղուեցաւ դէպի Վասիլի իշխանը:

— Է՛, ուրեմն, բարի լոյս, բարի լոյս, դոհ եմ ձեզ տեսնելուս:

— Սիրելի բարեկամ մը տեսնելու համար, հօքը վերստը ճամբայ ըսել չէ, ըսաւ ընտանեբար եւ հաւատքով Վասիլի իշխան:

Ցետոյ Անաթոլը մատնանիշ ընելով, ըսաւ.

— Ահա երկրորդ դաւակս, կը յուսամ թէ պիտի չնորհէք իրեն ձեր բարեացակամութիւնը:

Ծերունի իշխանը չափեց Անաթոլը վերէն վար:

— Շնորհքով տղայ մը, չէնքով չնորհքով տղայ մը, ըսաւ: Ուրեմն մօտեցիր, դրկէ գիս, եւ այլը անոր կարկառեց:

Անաթոլ դրկեց ծերունին եւ հետաքրքրութեամբ դիտեց զայն, տեսնելու համար թէ պիտի դործէ՞ արդեօք մին այն տարօրինակութիւններէն, որոնց մասին իր հայրը խօսած էր իրեն:

Ծերուկ իշխանը իր սովորական տեղը նստաւ բազմոցին անկիւնը, իր մօտ քաշեց Թիկնաթոռ մը Վասիլի իշխանին համար, եւ սկսաւ անոր հարցումներ ուղղել նոր քաղաքականութեան վրայ:

Կարծես ուշադրութեամբ մտիկ կ'ընէր Վասիլի իշխանին պատմութեան, բայց իրօք իր աղջիկէն չէր բաժներ աչքերը:

Վասիլի իշխանին վերջին խօսքերը կրկնելով հանդերձ, յանկարծ ոտքի ելաւ եւ Մառի իշխանուհիին մօտեցաւ:

— Ի պատիւ մեր հիւրերո՞ւն այդպէս հադուած ես արդեօք, հարցուց: Դեղեցիկ ես, չատ դեղեցիկ: Արդ, ահա մեր հիւրերուն առջեւ կ'ըսեմ քեղի թէ այսուհետեւ կ'արդիլեմ քեղի արդուզարդ փոխել առանց իմ թոյլտուութեան:

— Հայր իմ, յանցանքը իմս է, ըսաւ փոքրիկ իշխանուհին, Մառին պաշտպանելու համար:

ամբաստանեալը ստանձնէ իր պաշտպանութիւնը խօսելով երեքուկէս ժամ: Սակայն այս իրողութիւնները չեն կրնար մոդնել այն հիմնական փաստը, որ ամբաստանեալները դատի կանչուած են պարզ անոր համար, որ արեւմտեան խորհրդարանական դրութեան մէջ հատարակ քննադատութիւն կ'որակուի: Մնաց որ Պիմենովի երկար պաշտպանողականը անարժէք դարձաւ, քանի որ հինդ տարուան աքսորի դատապարտուեցաւ:

« Ժամանակագրութիւնը » ցոյց կուտայ, որ ամբաստանեալներն եւ պաշտպան փաստաբաններէն չատերը կը պընդեն, որ յարդուին օրինական իրաւունքները: Բազմաթիւ խորհրդային օրինադէտներ կ'առաջադրեն պաշտպանել օրէնքի սահմանած կէտերը, որոնք երկար տաեն է ի վեր չեն դործադրուիր: Դժուար, դանդաղ եւ ջղային ճամբայ ունին կրելիք անոնք:

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹ Ո ՏԱՆ
ՄԱՐՍԷՅԼ

Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան կեդր· Ցանճնախումբը չնորհակալութեամբ ըստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւն – ները·—

Պր Պ· Ելթովանեան Վրէժ 1000, Փիլիկեան Ղուկաս, Մէրճեան Նչան, Մարկոսեան Նազարէթ, Միրէքեան Ալպէր 200ական, Ելթովանեան Գրիգոր 150, Փիլիկեան Հրայր, Պետիկեան Արամ, Աւագեան Սահակ 100ական, Զերչեան Ալեքսան, Պոքասեան Միրհան, Նազաչեան Մկրտիչ, Թապիպեան Կարօ, Յովհաննեան Կ·, Արզունեան Կիրակոս, Գուլումճեան Պօ – ղոս 50ական, Անդապլեան Յակոբ 30, Գոգոյեան Եղբարք 20, Թիրէքեան Լեւոն, Պէրպէրեան Պօղոս, Պէյլէրեան Սարգիս, Սվաճեան Փօլ, Սվաճեան Ա·, Շիրինեան Կարապետ, Լեւոնեան Հռիփսիմէ 10ա – կան: Դարբինեան ընտանիք 2000, Բարսեղ Դերմէճեան 50, Տիկին Գոհար Ղազարեան 20 ֆրանք:

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը: Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ՝ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ· Թիւթէլեանի մօտ:

Ճաշագին·— 15 ֆր· ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ:

Կ'ՈՒԶՈՒԻ

Personne qualifiée pour s'occuper de vente en gros.
S'adresser :
VIRGINIE
58, Rue de Cléry, Paris (2e)
Tél. : 508-14-08

ԸՆԴՀ· ԺՈՂՈՎ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Վալանսի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը իր երկու տարուան նստաշրջանը աւարտած ըլլալով, կը հրաւիրէ Վալանսի Հայ Առաք· եկեղեցւոյ անդամները ընդհ· ժողովի, ունկնդրելու Միութեան գործունէութեան նկարագրական եւ բարոյական զեկուցումները եւ նոր ընտրութիւն ընտրողական մարմնի:

Ընդհ· ժողովը տեղի կ'ունենայ Մարտ 19 Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 8,30ին, Հ· Բ· Ը· Միութեան Ե· Հիւսիսեան սրահին մէջ (6, Ռիւ Ֆալանթին):

"ԱՐՇԻՆ ՄԱԼ ԱԼԱՆ"
ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Մարսէյլի Հայ Արհեստաւորները եւ իրենց սկաուտները կը ներկայացնեն «Արշին Մալ Ալան»ը (օփերէթ 4 արար) այս կիրակի (14 Մարտ) ժամը 4ին, Վալանսի Թէաթր Միւնիսիփալի մէջ:

ՏԱՐԵԿԱՆ
ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾ

Իզմիրի եւ չրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կէսօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Ռիւ ժան Կուժոն Փարիզ 8րդ:

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԻՏԻԵԱՆ
ՍՕՍԻ պարահումբ

Մենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան
ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ նուագախումբ
Գեղարուեստական ընտիր բաժին:

Հարուստ պիւֆէ իզմիրեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած:

Մուտք 15 ֆրանք

Ուսանողներու մասնաւոր դին
Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամներուն մօտ:

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ
ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ-ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր
Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)
Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՃԻԼԸՃԵԱՆ

Կը մասնակցի
STEPHAN VASSEUR
(Հայկական եւ Կովկասեան պար)

ELECTION MISS CROIX ROUGE

Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով Կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝ 359–67–03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն ետք եթէ չզրաւուին, ուրիշներու կը տրամադրուին:

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր·

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ իր անդամները Շաբաթ 13 Մարտ ժամը 3,30ին Մշակոյթի Տան Միութեան դրասենեակին մէջ՝ 17 Ռիւ Պլէօ:

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ·— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւթական: 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ
26, Rue Troyon — 92 - SEVRES — Tél. : 027-18-28

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ
ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կը ներկայացուին

1· *ԱԽԱՐԱՑՐԻ ԴԻՒՑԱԶՆԵՐԸ*, պատմական տրամ մէկ արար
2. FETE AU MANOIR, opérette en un acte
3· *ՍԱՏԱՆԱՆ ԳՈՐԾԻ ՎՐԱՑ*, զաւեշտ մէկ արար

Կիրակի 14 Մարտ 1971, ժամը 16,30ին

Մուտք 5 ֆրանք
Տոմսերը տեղւոյն վրայ

Հ· Ց· Դ· ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ
ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ· ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան: Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ:

Մանրամասնութիւնները յետագային:

ԸՆԴՀ· ԺՈՂՈՎ

Փարիզի Աղքատախնամ Ընկերակցութեան ընդհ· ժողովը տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի ՄԱՐՏ 25ին ժամը 20,30ին, 77 Ռիւ Լափայէթ Փարիզ:

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Աբեւագալի արարողութիւն:

MELIK AMIRAYAN
PHOTOGRAPHE

est à votre disposition pour réaliser l'ensemble des photographies de votre mariage. (Déplacement dans toute la France, portraits de style à domicile, reportage de l'ensemble des cérémonies en noir et en couleurs).

Téléphoner au : 845-65-04, pour vous rendre visite et vous montrer nos collections.

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանուցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ընթացքին ամէն Զորեքշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Աբեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հակումի արարողութիւն: Կը հրաւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց:

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս· ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հակում»ի արարողութիւն Ս· Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս:

×

Կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մասնաճիւղի տարեկան դաշտահանդէսը՝ Համբարձման տօնին 20 Մայիս:

×

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի «Աուլիս–ճաշ»ը Մարտ 27ին:

×

ՄԱՐՍԷՅԼ·— Վասպուրականի յաղթական հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, Կիրակի 4 Ապրիլ, Սիլանտիոի սրահներուն մէջ:

ԼՈՑՍ ՏԵՍԱԻ

Կ· ՍԱՍՈՒՆԻԻ

ՓԵՏՐՈՒԱՐԵԱՆ ԱՊՏԱՄԱՐՏԻՆԸ
1921
Պէյրութ 1970
Հրատարակութիւն «Համազգային» տպարանի
Տեղւոյն վրայ՝ դիմել «Յառաջ»ի
Գին 10 ֆր

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹ Ո ՏԱՆ
ՄԱՐՍԷՅԼ

Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան կեդր· Ցանճնախումբը չնորհակալութեամբ ըստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւն – ները·—

Պր Պ· Ելթովանեան Վրէժ 1000, Փիլիկեան Ղուկաս, Մէրճեան Նչան, Մարկոսեան Նազարէթ, Միրէքեան Ալպէր 200ական, Ելթովանեան Գրիգոր 150, Փիլիկեան Հրայր, Պետիկեան Արամ, Աւագեան Սահակ 100ական, Զերչեան Ալեքսան, Պոքասեան Միրհան, Նազաչեան Մկրտիչ, Թապիպեան Կարօ, Յովհաննեան Կ·, Արզունեան Կիրակոս, Գուլումճեան Պօ – ղոս 50ական, Անդապլեան Յակոբ 30, Գոգոյեան Եղբարք 20, Թիրէքեան Լեւոն, Պէրպէրեան Պօղոս, Պէյլէրեան Սարգիս, Սվաճեան Փօլ, Սվաճեան Ա·, Շիրինեան Կարապետ, Լեւոնեան Հռիփսիմէ 10ա – կան: Դարբինեան ընտանիք 2000, Բարսեղ Դերմէճեան 50, Տիկին Գոհար Ղազարեան 20 ֆրանք:

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը: Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ՝ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ· Թիւթէլեանի մօտ:

Ճաշագին·— 15 ֆր· ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ:

Կ'ՈՒԶՈՒԻ

Personne qualifiée pour s'occuper de vente en gros.
S'adresser :
VIRGINIE
58, Rue de Cléry, Paris (2e)
Tél. : 508-14-08

ԸՆԴՀ· ԺՈՂՈՎ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Վալանսի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը իր երկու տարուան նստաշրջանը աւարտած ըլլալով, կը հրաւիրէ Վալանսի Հայ Առաք· եկեղեցւոյ անդամները ընդհ· ժողովի, ունկնդրելու Միութեան գործունէութեան նկարագրական եւ բարոյական զեկուցումները եւ նոր ընտրութիւն ընտրողական մարմնի:

Ընդհ· ժողովը տեղի կ'ունենայ Մարտ 19 Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 8,30ին, Հ· Բ· Ը· Միութեան Ե· Հիւսիսեան սրահին մէջ (6, Ռիւ Ֆալանթին):

"ԱՐՇԻՆ ՄԱԼ ԱԼԱՆ"
ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Մարսէյլի Հայ Արհեստաւորները եւ իրենց սկաուտները կը ներկայացնեն «Արշին Մալ Ալան»ը (օփերէթ 4 արար) այս կիրակի (14 Մարտ) ժամը 4ին, Վալանսի Թէաթր Միւնիսիփալի մէջ:

ՏԱՐԵԿԱՆ
ՇՔԵՂ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾ

Իզմիրի եւ չրջաններու Հայրենակցական Միութեան կողմէ, Մարտ 14ին կէսօրէ վերջ ժամը 16էն 23, 8 Ռիւ ժան Կուժոն Փարիզ 8րդ:

Կ'երգէ ԱՍՏՂԻԿ ՏԻՏԻԵԱՆ
ՍՕՍԻ պարահումբ

Մենապար՝ Տիկին Եւա Արզուեան
ՎԱՐԴԻՎԱՆԵԱՆ նուագախումբ
Գեղարուեստական ընտիր բաժին:

Հարուստ պիւֆէ իզմիրեան ուտելիքներով եւ անուշեղէններով ճոխացած:

Մուտք 15 ֆրանք

Ուսանողներու մասնաւոր դին
Տոմսակները կը ծախուին բոլոր անդամներուն մօտ:

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ
ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ-ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր
Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)
Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՃԻԼԸՃԵԱՆ

Կը մասնակցի
STEPHAN VASSEUR
(Հայկական եւ Կովկասեան պար)

ELECTION MISS CROIX ROUGE

Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով Կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝ 359–67–03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն ետք եթէ չզրաւուին, ուրիշներու կը տրամադրուին:

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր·

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ իր անդամները Շաբաթ 13 Մարտ ժամը 3,30ին Մշակոյթի Տան Միութեան դրասենեակին մէջ՝ 17 Ռիւ Պլէօ:

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ·— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւթական: 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ
26, Rue Troyon — 92 - SEVRES — Tél. : 027-18-28

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ
ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կը ներկայացուին

1· *ԱԽԱՐԱՑՐԻ ԴԻՒՑԱԶՆԵՐԸ*, պատմական տրամ մէկ արար
2. FETE AU MANOIR, opérette en un acte
3· *ՍԱՏԱՆԱՆ ԳՈՐԾԻ ՎՐԱՑ*, զաւեշտ մէկ արար

Կիրակի 14 Մարտ 1971, ժամը 16,30ին

Մուտք 5 ֆրանք
Տոմսերը տեղւոյն վրայ

Հ· Ց· Դ· ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ
ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ· ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան: Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ:

Մանրամասնութիւնները յետագային:

ԸՆԴՀ· ԺՈՂՈՎ

Փարիզի Աղքատախնամ Ընկերակցութեան ընդհ· ժողովը տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի ՄԱՐՏ 25ին ժամը 20,30ին, 77 Ռիւ Լափայէթ Փարիզ:

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Աբեւագալի արարողութիւն:

MELIK AMIRAYAN
PHOTOGRAPHE

est à votre disposition pour réaliser l'ensemble des photographies de votre mariage. (Déplacement dans toute la France, portraits de style à domicile, reportage de l'ensemble des cérémonies en noir et en couleurs).

Téléphoner au : 845-65-04, pour vous rendre visite et vous montrer nos collections.

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանուցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ընթացքին ամէն Զորեքշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Աբեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հակումի արարողութիւն: Կը հրաւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց:

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս· ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հակում»ի արարողութիւն Ս· Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս:

×

Կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մասնաճիւղի տարեկան դաշտահանդէսը՝ Համբարձման տօնին 20 Մայիս:

×

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի «Աուլիս–ճաշ»ը Մարտ 27ին:

×

ՄԱՐՍԷՅԼ·— Վասպուրականի յաղթական հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, Կիրակի 4 Ապրիլ, Սիլանտիոի սրահներուն մէջ:

ԼՈՑՍ ՏԵՍԱԻ

Կ· ՍԱՍՈՒՆԻԻ

ՓԵՏՐՈՒԱՐԵԱՆ ԱՊՏԱՄԱՐՏԻՆԸ
1921
Պէյրութ 1970
Հրատարակութիւն «Համազգային» տպարանի
Տեղւոյն վրայ՝ դիմել «Յառաջ»ի
Գին 10 ֆր

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԻՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ԿԻՐԱԿԻ
14
ՄԱՐՏ
DIMANCHE
14 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12064

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.064

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՓՐԿԵԼ ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ԳԱՆՁԵՐԸ

—o—

Երեւանի «Մխանիկեանի անուան Հանրապետական Գրադարանի Հայ Գրքի Մատենագիտութեան Բաժինը» Հայրենիքի Ձայնի 24 Փետր. 1971ի թիւին մէջ հրատարակած է կոչ մը՝ ուղղուած «Սփիւռհայ գրասէրներին»։

Սոյն կոչով կը հրաւիրուին արտասահմանի մեր հայրենակիցները, որ Միաս-նիկեան Գրադարանին հաղորդեն ցանկը 1512էն մինչեւ 1800 աշխարհի զանազան մասերուն մէջ լոյս տեսած հայերէն հրատարակութեանց, — «գիրք, դրքոյկ, մատղիր, հմայիլ, կոնդակ, քարտէզ, արձանագիր կամ թէկուզ նամակ։ ...Նաեւ օտար լեզուներով այն գրքերը, որտեղ կայ թէկուզ մէկ բառ հայերէն»։

Գրադարանը կը խնդրէ նոյնպէս, որ մեր հայրենակիցները իրեն դրկեն իրենց ծանօթ անձերու մօտ, կամ իրենց ապրած քաղաքի գրադարաններուն եւ «արխիւ»ներուն մէջ գտնուող եւ հայ տպագրութեան վերաբերող ամէն կարգի նիւթեր, — ձեռագիր կամ տպագիր։

Նպատակն է այդ նիւթերը օգտագործել «Հայ հնատիպ գրքի մատենագիտութիւն» մեծածաւալ աշխատութեան մէջ, որ հրատարակութեան համար պատրաստած է։

Միաննիկեան պետական գրադարանը (հին անունով Հանրային Գրադարան) 1958ին ձեռնարկած էր կազմելու հայ տպագիր գրքի ամբողջական Մատենագիտութիւնը, բաղկացած չորք մը հատորներէ, ներկայացնելու համար տպագրութեան սկիզբէն մինչեւ մեր օրերը աշխարհի մէջ լոյս տեսած հայերէն գրքերը։

Այս ուղղութեամբ տեղադրա-տ աշխատանքի լծուեցան գրադարանի մատենագէտները եւ 1963ին լոյս ընծայուեցաւ ԺԹ+308 էջերէ բաղկացեալ հատոր մը, իրրեւ առաջին փորձ, — «Հայ հնատիպ գրքի մատենագիտական ցուցակ» (1512–1800)։

Այս հատորէն օրինակներ ղրկուեցան զանազան գրադարաններու, նշանաւոր հայագէտներու, մատենագէտներու եւ բազմաթիւ ընթերցողներու՝ անոնցմէ լրացումներ։ Ձշդումներ եւ քննադատա-կան դիտողութիւններ ստանալու յոյսով։

Շատեր պատասխանած են։ Ու գրադարանը ճոխացուցած է իր ցանկը զանազան հնատիպ գրքերով, որոնք տեղ չէին գտած 1963ի տպագրութեան մէջ։

Ամէն օր անծանօթ մնացած գրքեր կը յայտնուին։

Գրադարանի տնօրէն Պ. Արտչի Թիւրաքեան, որ ամբողջ հոգիով նուիրուած է մեր գաղաւոր մշակոյթի անգին գանձերը փրկելու հայրենասիրական սրբազան գործին, վերջերս կը գրէր մեզի.

« ... Շատ յաճախ (հնատիպ) այդ գրքերը գտնւմ են այնպիսի մարդիկ, որոնց համար այն ո՛չ թէ հայերէնի մասնիկի մի նմանուշ է, այլ նիւթական արժէք, որը նա յետագայում կարող է աւելի բարձր գնով վաճառել։ Իսկ յաճախ էլ լինում են այնպիսի մարդիկ, որոնք չատ կը ցանկանային այդ գրքերը գնել, որովհետեւ գիտակցում են, որ գրանք իրենց պապերի գառն քրտինքով ու արիւնտեղծուած եւ նրանց հետ աշխարհ մէկ թափառած մշակոյթի գանձերն են, որոնք պէտք է փրկել կորուստէ, պահպանել եւ ի վերջոյ հաւաքել իր Հայրենիքում հանդրուանելու»։

Տնօրէնը անհուն հրճուանք կը զգայ, երբ տեղեկութիւն կը տրուի իրեն հնա-տիպ որեւէ գրքի մասին, որ ցարդ անծանօթ մնացած է Հայկական Մատենադիտութեան։

Վիէննական Մխիթարեան Հ. Ե. Գաֆթանեանի, Վենետիկեան Հ. Գար. Զարբհանալեանի (1883), Հ. Արսէն Ղազիկեանի (1905–1912), Ա. Երիցեանի, Տ. Գալեանի (Կապետ), եւայլն հնատիպ գրքերու ցուցակները պակասաւոր են։ Կը յուսանք, որ Միաննիկեան Գրադարանի նոր հրատարակելիք Ա. հատորը (1512–1800) աւելի կատարեալ գործ մը պիտի ըլլայ, կոչուած մեծ նպատակ մը բերելու հայկական տպագրութեան պատմութեան։

Գրադարանը 1967ին լոյս ընծայեց Հայկ Դանիէլեանի «Հայ գիրքը 1801–1850 թուականներին» մատենադիտութիւնը, իսկ – բազրութեամբ Յակոբ Անասեանի (ԶԹ+540 էջ)։

1963ին հրատարակեց «Ուղեցոյց» մը Մատենագիտութիւն Հայկական Մատենագիտութեան խորագրով (344 էջ)։

Մեծապէս գնահատելի է աշխատանքը, զոր կը տանին խումբ մը նուիրեալ մասնագէտներ, կորուստէ փրկելու համար մեր հնադարեան քաղաքակրթութեան ու ծաղկեալ մշակոյթի անկորնչելի ու թանկագին գանձերը։

Սփիւռքի մեր հայրենակիցներու պարտականութիւնն է ընդառաջ երթալ իրեն ուղղուած կոչին եւ աջակցիլ հայրենասիրական մատուռականներու հայրենասիրական ձեռնարկին, — փրկել հայ մշակոյթի գանձերը։

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԹՈՒՐՔԻԱ

ԲԱՆԱԿԸ ՎԵՐՋՆԱԳԻՐ ՏՈՒԱՒ

—o—

ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ՀՐԱԺԱՐԵՑԱՒ

Թուրք բանակը, որ տասը տարի առաջ, այսինքն 1960 Մայիս 27ին, պետական հարուածով մը վերջ դրած էր Ատնան Մենտէրէսի իշխանութեան, Ուրբաթ օր կրկին միջամտեց եղաւ Թուրքիոյ ներքին քաղաքական կեանքին։ Արդարեւ վերջ – նադիր մը ներկայացուց օրուան իշխանութեան պահանջելով, որ «ուժեղ կառավարութիւն» մը կազմուի։

Պաշտօնական յայտարարութեան մը մէջ, որ ձայնասփռուեցաւ Ուրբաթ կէսօրէ ետք, բանակը դիտել կուտար, թէ եթէ նոր ուժեղ կառավարութիւն մը չկազմուի, ինք ձեռք պիտի առնէ իշխանութիւնը։ «Խորհրդարանն ու կառավարութիւնը ծանր վտանգի ենթարկեցին Թուրքիոյ Հանրապետութեան ապագան՝ երկիրը մղելով անիշխանութեան, եղբայրասպան պայքարներու, ընկերային եւ տնտեսական քաոսի»։ Ասոր հետեւանքով ազգը ամէն յոյս կորսնցուց հասնելու արդի քաղաքակրթութեան աստիճանին, ինչ որ նպատակակէտն էր Աթաթիւրքի։

Բանակը միեւնոյն ատեն անհրաժեշտ կը դտնէ, որ չատ կարճ ժամանակի մէջ եւ ժողովրդավարական սկզբունքներու հիման վրայ կազմուի զօրաւոր կառավարութիւն մը՝ վերջ տալու համար դոյութիւն ունեցող անիշխանութեան, այլապէս ինք ձեռք պիտի առնէ իշխանութիւնը։

Պետական հարուածը անակնկալ մը եղաւ չատերու համար, քանի որ դեռ Հինգշաբթի օր սպայակոյտի պետը կը յայտարարէր, թէ իրաց այս վիճակը պատճառ չի կրնար դառնալ, «որ մեր հաստատած սահմանադրական կարգին դէմ դիրք բռնենք»։

Այս յայտարարութիւնը պատճառ կը դառնայ մտածելու, թէ բանակի պետերը որոշ տատամսումով որոշած էին կապ – մակերպել պետական հարուած մը։ Ցը – բանական մամուլի դործակալութեան Անգարայի թղթակիցին համաձայն, բանակի պետերը տեղի տուած են երիտա – սարդ սպաներու ճնշումին, որով այս վերջինները կը պահանջէին միջամտել եւ ձեռք առնել իշխանութիւնը։ Ասկա կը հաստատուի նաեւ կարդ մը լուրերով, ըստ որոնց պետական հարուածի նախօ – րէին բանակի ուժեր ուղղուած են Անգարայի մօտերը՝ հարկադրելու համար ընդդիմադիրին կառավարութեան փոփո – խութիւնը պահանջելու։

Տէմիրէլ երկար չէ վարանած հրաժարելու համար, տրուած ըլլալով նաեւ որ անհատապէս ալ մասնաւոր վարկ մը չի վայելեր երկրին մէջ։ Շաբաթ օր արդէն նախագահ Սունայ սկսած էր իր խորհրդակցութիւնները դտնելու համար այն «զօրաւոր մարդը» որ պիտի կարենայ փրկել Թուրքիան, կիրակի օր ալ պիտի խօսէր ժողովուրդին։

Ամէն պարագայի մէջ բանակն է որ կը մնայ տէրը կացութեան, եւ բանակին դիրքը յստակ է՝ դէմ է ծայրայեղ ձախին որ քրտական հարցին մասին կը խօսի եւ դէմ է ծայրայեղ աջին որ կը դաւաճանէ աշխարհականութեան քեմալական իդէալին։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԱՌԵՒԱՆԳՈՒՄ մը եւս եղած է Փարիզի մէջ երկուշաբթի օր, բայց այս անգամ 21 տարեկան աղջիկ մըն է որ առեւանգուած է եւ վերադարձուած Հինգշաբթի օր երբ հայրը վճարած է 50 միլիոնի փրկագինը։ Առեւանգուա ծաղջիկը՝ Էլիզապէթ Շընըվիէ զաւակն է Պրիջիշ–Փեթրոլիումի ֆրանսական ճիւղին նախագահ–տնօրէնին։ Մամուլ, ձայնասփիւռ եւ պատկերասփիւռ դաղտնապահութեան հրաւիրուած էին առեւանգումէն ի վեր չվաստնգելու համար էլիզապէթի կեանքը։

ՑՐԱՆՍ. ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ խուզարկութիւններ կատարեց Ուրբաթ առաւօտ ծայրայեղ աջ (Նոր–կարգ) եւ ձախակաչառ շրջանակներու մէջ եւ բաւական բան գըտած է, որոնց կարդին Թոն մը երկաթէ ձողեր, վահաններ, գուլպեր եւայլն։ Ներքին նախարարը յայտարարեց թէ պիտի չվարանի կարգ մը խմբակցութեանց լուծումը պահանջելու։

ԼՈՆՏՈՆի «Թայմզ» թերթի թղթակցին հետ իր ունեցած տեսակցութեան ըն – թացքին, Իսրայէլի վարչապետը առաջարկեց Սինայի ապապինումը, որ պիտի երաշխաւորուի միջազդային ուժի մը ներկայութեամբ։ Ասոր մաս պէտք է կազմեն իսրայէլեան զինուորներ, ինչպէս նաեւ Եգիպտացիներ։ Տիկին Կոլտա Մէյր յայտարարեց նաեւ, թէ Եգիպտոս երբեք պէտք չէ վերադառնայ Կազայի շրջանը։ «Իսրայէլ կրնայ հոգ տանիլ զաղթականներուն եւ Կազա քաղաքը կրնայ յորդանանեան նաւահանդիստ մը դառնալ»։ Վարչապետը չեչտեց նոյնպէս, թէ Իսրայէլ միշտ իր ձեռքին տակ պիտի պահէ Շարմ էլ Շեյխը, որ Թիրանի նեղուցի մուտքի դլխաւոր կեդրոնն է, ինչպէս նաեւ Կոլանի բարձունքները Սուրիոյ մէջ եւ Երուսաղէմը։ «Իորդան ալ պիտի միացուին եւ մաս կազմեն Իսրայէլի»։

ՀԱՐԱՒ. ՎԻԷԹՆԱՄՑԻԻ պարպեցին Ձեվոնի շրջանի իրենց դիրքերը, որպէսզի չպաշարուին Հիւս. Վիէթնամցիներու կողմէ։ Սայկոն կը հաղորդէ, թէ իր ուժերը մեծ քանակութեամբ ռազմապատերազմական նիւթեր եւ զէնքեր հանած եւ քանդած են Ձեվոնի մէջ։

ՆԱԽԱԳԱՀ Նիքսըն քննադատեց «նոր մեկուսացողները», այսինքն անոնք որ կ'ուզեն թէ Ամերիկա հրաժարի աղատ աշխարհի պաշտպանը ըլլալու դիրքէն։ Նիքսընի համաձայն Ամերիկա «պէտք է ուժ ունենայ» արդիլելու համար ապազայ պատերազմը։

ՍՈՒՐԻՈՅ մէջ Ուրբաթ օր տեղի ունեցան նախագահական ընտրութիւնները։ Սուրիացիք քուէատուփի դիմեցին ընտրելու համար իրենց միակ թեկնածուն՝ Զօր. Հաֆէզ Ասատ։ Արդիւնքը կրնայ չհեկեան ըլլալ միայն համեմատութեան տեսակէտով։ Այսինքն «ոչ» պատասխանողներու եւ ձեռնպահներու թիւը։

ՕՐԼԻ–ԱՐԵՒՄՈՒՏՔ օդակայանը բացուեցաւ Ուրբաթ օր եւ առաջին տրթիւ պիտի օդտագործուէր Կիրակի օր Սուիս-Էռի կողմէ քանի որ ֆրանսական օդանաւերը դեռ չեն բանիր։ Այս նոր օդակայանը սկզբունքով առաւելադոյն օդտագործողը պիտի ըլլայ՝ Էռ–Ֆրանս, այսինքն ֆրանսական այն ընկերութիւնը որու մասնագիտութիւնն է ներքին դիծերը։ Էռ–Ինթէռէն եւ Սուիսէռէն եւս Ալիթալիա (իտալական) ընկերութիւնն ալ այս նոր օդակայանէն պիտի ապահովէ իր բոլոր թռիչքները։

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼԸ

—o—

Անգլիացին կը չարունակէ առաջնակարգ ընթերցող նկատուիլ, հակառակ այն իրողութեան, որ անգլիական ձայնպատկերասփիւռը մեծ տեղ կը դրաւէ անոր առօրեային մէջ։ Թերթերու տպաքանակները դայտուն դաղափար կուտան Անգլիացիի ընթերցանութեան մասին։ Ծօսինք թիւերով։— Տէյլի Միրըր՝ 4 միլիոն 696·950, Տէյլի Էքսփրէս՝ 3·607·460, Սըն՝ 1·509·330, Տէյլի Մէյլ՝ 1·916·510 եւ Տէյլի Սմէյ՝ 806·396։ Այս վերջին երկուքը Մայիսին կը միանան իրարու՝ դառնալու համար մէկ թերթ։ Տէյլի Թելկրաֆ՝ 1·402·362, Թայմզ՝ 401·410, Կարտիան՝ 302·332, Ֆայնենշըլ Թայմզ՝ 174·745։

Կուսակցութեան մը (համայնավար) պատկանող մէկ թերթը հազիւ 49·493 տպաքանակ ունի։

Երեկոյեան թերթերն են.— Իվնինկ Նիւզ՝ մէկ միլիոն տպաքանակ եւ Իվնինկ Սթանտար՝ 549·660։

Կիրակնօրեայ թերթերն են.— Նիւզ ափ տհը Ուրըտ՝ 6·215·079, Տհը Փիփըլ՝ 5 միլիոն 241·697, Սընտէյ Միրըր՝ 4 միլիոն 885·296, Սընտէյ Էքսփրէս՝ 4 միլիոն 281·056, Սընտէյ Թայմզ՝ 1·464·142, Օպզըրվըր՝ 841·752, Սընտէյ Թելեկրաֆ՝ 756·406։

Քաղաքական չաբաթաթերթը, ինչպէս Նիւ Սթէյթմընը, էֆոնոմիստ եւայլն հարիւր հազարի տպաքանակներ ունին, իսկ կնոջական չաբաթերթերը՝ իւրաքանչիւրը մէկ միլիոնէ աւելի։

Բազմահարիւր հազար ընթերցողներ ունին դաւառական թերթերէն (85 հատ), չաբաթաթերթերէն (760) եւ կիսաչաբաթաթերթերէն իւրաքանչիւրը։

Ինչ կը վերաբերի դիրքերուն, անգլիական հրատարակչական տուները 13·046 դիրք լոյս կ'ընծայէին 1947ին։ Այս քանակով իրենց եռին կը թողէին փոքր չափով Մ. Նահանգները, իսկ չատ աւելի մեծ տոկոսով՝ Խորհ. Միութիւնն ու Ֆրանսա։ Այս առաջին դիծի դիրքը պահպանեցին նաեւ 1970ին հրատարակելով 33·489 դիրք։ Աւելցնենք, որ լոյս տեսած դիրքերը 12 միլիոն հատատարիմ ընթերցող ունին երկրին 11·286 համայնքի դրադարաններու մէջ։

ՄԱՅԻՍԵԱՆ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ՝ ԲԱԽՏՈՐՈՇ ՕՐԵՐԷՆ...

(ՓԵՏՐՈՒԱՐԵԱՆ ՇԱՐԺՄԱՆ ՈՒԻՆ)

Ա.

Սուլթան Համիտի բռնակալութեան դաժան օրերուն, երբ հպատակ Հայուն համար հնարաւոր չէր ազատօրէն խօսիլ ազգի ու հայրենիքի մասին, երբ համիտեան անողոք դրաքննութեան համար մահացու յանցանք կը նկատուէր գրել ազդերու ազատութեան ու անկախութեան մասին, մեր կին գրողներէն Զապէլ Եսայեան, շատ զեղեցիկ եւ խորհրդաւոր դրուագեամբ մը՝ («Արծիւը կը սաւառնէր») այլաբանական ձեւով, փորձած է տալ ազատութեան պատկերը՝ եւ չեզտած ազատ ու անկաշկանդ ապրելու պահանջը՝ ակնածած կենդանական աշխարհէն:

Զապէլ Եսայեան իր վարպետ գրչով, կը նկարագրէ թէ ինչպէս անծայրածիր հորիզոններու, ազատ անդրպետին մէջ սաւառնող, բարձրաբերձ սարերու սեպ ժայռերուն վրայ իր բոյնը դնող թռչնազգիներու հզօր արքան արծիւը՝ մարդկային խորամանկութեամբ ողջ բռնած է եւ ցուցադրուած Փարիզի բուսաբանական պարտէզին մէջ: Թէ այս անսովոր լուրը, որքան հեռաքրքրութիւն է ստեղծած, որ մարդիկ կուգան խումբ առ խումբ, մօտէն տեսնելու այդ ահագնադիւցազն թռչունը: Արծիւը՝ սակայն, բոլորովին անտարբեր, մինչ իր չուրջ երեն պէս վանդակներու մէջ փակուած փոքր ու անմիտ թռչունները, զոհ իրենց վիճակին, զուարթօրէն կը ճռուողեն, արծիւը հաւաքած իր լայն ու հուժկու թեւերը դլուխը մխրճած իր կուրծքին, կը խոկայ... Բռնուած օրէն կը մնայ միշտ նոյն դիրքին մէջ: Մերժելով նոյնիսկ մարդոց կողմէ իրեն տրուած ջուրն ու սնունդը: Արծիւը մօտէն դիտելու եկող մարդիկ չեն հասկնար որ, առանց ազատ թռիչքի ապրիլ չդիտցող ազատ հորիզոններու այդ հզօր արքան՝ իր ամբողջ էութեամբ, ներքին ուժերու թափով ձերբազատած մարդկային կաշկանդումներէն, թռիչք առած կը սաւառնէր դէպի իր հայրենիքն եղող ազատ անծայրածիր հորիզոններն ու բարձր սարերու անմատչելի կատարները... եւ այն՝ ինչ որ հետաքրքիր մարդիկ կուգային տեսնելու, վանդակին մէջ փակուած, արծիւին հէք, անդօր, զրեթէ անկենդան մարմինն էր միայն:

Քանիսին փորձենք պահ մը, հոգիով, սրտով ու մտքով երթալ Մայիսեան հայրենիքի առեղծման օրերուն, եւ քիչ մըն ալ անդին: Ահա ժողովուրդ մը՝ նկարագրով հպարտ, բնաւորութեամբ ըմբոստ, ի ծնէ ազատութեան սիրահար, բայց քաղաքական տեսակէտով միշտ անբախտ: Դարեր չարունակ զրկուած ազատութենէ, մնացած զօրաւորին թաթին տակ հլու հպատակ: Եւ ինչպէս արծիւը, Հա՛յը եւս չէ՛ ուզած, չէ՛ կրցած հաշտուիլ, իրեն վիճակուած քաղաքական այդ տխուր վիճակին: Աւոր համար ալ, իր արի՛, ըմբո՛ստ զաւակներէն շատեր, զարձեր են հայդուկ, զարձեր ֆետայի եւ անհատապար պայքար են մղած հայ հողին, հայ սիրան ու միտքը կաշկանդել ուզող, Հայը ստրուկ ու զերի զարձնող բռնակալ ու զաժան ուժերուն դէմ:

Եւ Հայուն ազատութեան համար մըղած այդ պայքարը՝ տեւած է շատ երկար, եղած է անողոք ու յուսահատութեան պայմաններու մէջ, եղած է անհատապար ու օրհասական... Բայց, Հայուն ազա՛տ ապրելու, անվհատ երկաթեայ կամքին հրաշքով, յաղթա՛ծ է հայ բազուկը՝ կոտրած, փշրած է վերջապէս զարերու զերութեան չղթան: Եւ Մայիսեան ծիծղուն առաւօտ մը՝ ծագկած զարդ Արագածի կատարին, ծագած է Հայուն ազատութեան լուսաշող արեւը... Եւ պատմական Հայաստանի սրտին, վեհափառ Մասիսի չուքին ներքեւ, ստեղծուած է Հայուն ազա՛տ, անկա՛խ հայրենիքը:

Եկէք միասին պահ մը՝ հայրենիքի ազատութեան այդ օրերուն որպէս ուխտաւոր, փորձենք հոգիով, սրտով ու մտքով ամփոփուիլ զգալու եւ ապրելու համար, մեր ժողովուրդին այդ պատմական օրերուն, զգացած յոյզերն ու ցնծութեան հոգեկան ալրումները... Եւ հոգեւին մատծենք մեր անվեհեր ֆետայիներուն, վեհ հոգի կամաւորներուն, Անդրանիկի քաջարի դինուորներուն, անձնուրաց յեղափոխականներուն, Թուրքին եաթաղանէն փախած ու ազատութեան արեւը դեռ նոր տեսած Վանեցի դաղթականներուն, եւ վերջապէս պատմական Հայաստանի օրրանն եղող Արարատի չուքին ներքեւ ապրող Արարատեան դաշտի ժողովուրդի մասին... Ժողովուրդ մը, որուն մանկութիւնն ու պատանեկութիւնը օրօրուած ու անցած է, Արտաչէս աշխարհակալներու, Աչոտ երկաթներու, Սասունցի Դաւիթներու քաջագործութիւններու պատմութիւններով, եւ որոնց երիտասարդութիւնն անցած է պատմական Հայաստանի դէնքի փառքը պատմող, մտքի հանճարը ներկայացնող հնադարեան յուշարձաններուն մէջ: Ահա մեր ժողովուրդին այն զանգուածը՝ որ տեսաւ ու ապրեցաւ դարերու մշուշին մէջէն տաժանելի երկունքով լոյս աշխարհ եկած Մայիսեան հայրենիքի ազատութեան ծնունդը: Եւ երեւակայել, որ երբ անոնց հոգիները՝ նման իր ազատութիւնը վերագտած արծիւին, դինուցած ազատութեան եւ յաղթութեան դինիով, թռիչք առած կ'ապրէին, կ'երազէին հայրենիքին համար փառքի ու զօրութեան նո՛ր օրեր, երբ բոլոր հայ չրթներէն ազատութեան նորածագ արեւի պաշտամունքի օրհնութեան ու փառաբանութեան ազազակը կը պոռթկար... Եւ ահա ճի՛շդ այդ պահուն, ո՛վ զարհուրանք ու դառն յուսախաբութիւն, կուգար կրկին բռնակալ նոր ուժ մը օտար, կը նստէր հայրենիքի սըրտին, կը խլէր Հայուն ազատութիւնը, կը խեղդէր Հայուն ծիծաղը... Մթթէ՞ կարելի է որպէս Հայ, առանց սրտի սեղմումի, փորձել զգալ ու ապրիլ հայրենիքի ազատութեան արեւի խաւարումը տես նող մեր անբախտ ժողովուրդին այդ օրերուն ապրած հիասթափումի եւ յուսալքութեան ահաւոր ողբերգութիւնը... Եւ մանաւա՛նդ այդ հոգեմաշ ապրումներուն յաջորդող, անոնց զգացած ցասումի ու ընդվզումի պահերը... Եւ յետոյ միայն հարց տալ մենք մեզի թէ՝ ի՞նչպէս կարելի է ապատել ու հաւատալ, որ այդ դաղափարական, անձնուրաց, հայրենիքի համար կեանք ու հոգի նուիրած, քաջերու անմահ սերունդը՝ որ կազմեց Հայուն մարտական ուժին վերջին զարու փառքը՝ որ համոզուած էր թէ՝ «այսքան դար լաց»է վերջ «դէնքով միայն կայ Հայուն փրկութիւն»: Եւ այն ժողովուրդը՝ որ տեսած ու ապրած էր 1915ի հայասպինդ մահասարսուռ օրերը, կրնային ընդունակ ըլլալ, ստրուկի հոգեբանութեամբ դլուխ ծռելու, եւ քրիստոնէական համակերպութեամբ ձեռքերը դրած իրենց կուրծքին ամէն ըսելու, երբ կուդար օտարը, Հայուն ազատութիւնը խեղդելու...:

ԱՐՇԱԼՈՅՍ ՍԻՍԼԵԱՆ

(Մնացեալը յաջորդով)

ՀԱՅ ՏՊԱԳՐԱԿԱՆ ՕՃԱԽՆԵՐ

ԷՋՄԻԱԾԻՆ

—o—

Հայաստանի հողի վրայ առաջին տպարանը բացուած է 1771ին, Էջմիածին, ուր տարի մը եաք լոյս տեսած է տպարանին անդրանիկ գիրքը:

Էջմիածնի տպագրական գործունէութիւնը իրականութեան մէջ սկսած է վերոյիչեալ թուականէն աւելի քան հարիւր տարի առաջ, 1650ական թուականներուն, երբ Յակոբ Ջուղայեցի կաթողիկոս եւ Թոպճեան Ծարեցի: Աւոր առաքելութիւնն էր Եւրոպայի մէջ տպարան հիմնել, որպէսզի հոն գիրքեր տպուին Էջմիածնի համար: Ծարեցիի Ամստերտամի տպարանը արդէն Էջմիածնի անունը կրեց: կարճ ժամանակ եաք, երբ Ծարեցի կը վախճանի, Ամստերտամ կ'ներթայ գործը շարունակելու համար Ոսկան Երեւանցի, որ դիտէր քանի մը լեզու: Այս մեծ եռախտաւորին գործունէութիւնը Ամստերտամի, Լիվոռնոյի եւ Մարսէյլի մէջ առանձին ուսումնասիրութեան առարկայ է: Հոս տեղին է արձանագրել, որ Ոսկանի հրատարակած ձեռագիրները առնուած էին Էջմիածինէ: Առանց շարքին էին Աստուածաչունչը, Խրենացիի վերատրուած «Աչխարհացոյցը», մէջնադարեան առակագիր Այգեկցիի «Աղուեսագիրքը», Էջմիածնի ծերունազարդ մխիթար Աւազքել Դաւրիժեցիի «Պատմութիւն»ը: Ոսկան կազմեց եւ հրատարակեց նաեւ այբբենարան, քերականութիւն, օրացոյց եւսյլն, որոնք կ'ուղարկուէին Էջմիածին՝ եկեղեցիներու եւ անոնց կողքին բացուած նախակրթարաններու օգտագործուելու համար: Ժ.Ը. դարէն սկսեալ, երբ հայկական տպագրութիւնը եւրոպացին Կ. Պոլիս փոխադրուեցաւ, Էջմիածնի հրատարակութիւնները կը կատարուէին հոն, մինչեւ որ Սիմէոն երեւանցիի ջանքերով լուսաւորութեան կեդրոններէ հեռու Էջմիածնի մէջ սկսաւ գործել տպագրական մամուլը:

Սիմէոն Երեւանցի յաջողեցաւ կարեւոր դումար ստանալ բարեկամէ մը՝ Հնդկաստան բնակող վաճառական Գրիգոր Զաքիկեանցէ: Աւելի դժուար էր գտնել տպագրութեան արհեստին ծանօթ վարպետներ եւ բանուորներ: Այս խնդրին մէջ իրենց մեծաւորին յոյսերը արդարացուցին վանքի միաբանները, այն ալ «առանց հեղինակի եւ ուսանողի», ինչպէս կ'ըսուած է «Զբօսարան հոգեւոր»ի յիշատակարանին մէջ, որ առաջին գիրքը եղաւ տպուած Էջմիածնի մէջ: Հայկական տպագրութեան պատմութեան մէջ սակայն երկրորդ դէպքն էր, երբ Նոր Ջուղային եաք, ինքնուս բանուորներ, առանց տպարանի երես տեսնելու, դլուխ հանելին բարդ գործ մը: Սիմէոն Երեւանցի հմնէց նաեւ թուղթի գործարան: Աւելցնենք, որ այս աչխատանքները կը կատարուէին Թուրք – պարսկական պատերազմին եաք, երբ նոյն յիշատակարանին վկայութեամբ, «ազդիս Հայոց կայլն ի մէջ մեծի վտանգի եւ տառապանաց»:

Միայն կաթոլիկէ քրիստոնէական գործունէութեան մէջ չտեսնանափակուեցաւ անոր ճիգը: Տպագրելու համար անհրաժեշտ էր ունենալ բնագիրներ: Մինչեւ իր մահը (1780) Էջմիածնի հրատարակած հօծը գիրքերն ալ անոր դրչին արդասիքներն են:

Դարավերջին քանի տարիներուն հրատարակուած կրօնական քանի մը գիրքերուն ամէնէն արժէքաւորը «Յաղագս պատերազմի Հրէից ընդ Հռովմայեցիս» աչխատութիւնն է, զոր դրած է Յովսէպոս Փլաւրոս: Թարգմանութիւնը կատարած է Սահեան Լեհացի:

Յաջորդ դարու առաջին երեք տասնամեակները ամբողջութեան տարիներ եղան տպարանին համար: Այդ տարիներուն մխայն մէկ տպագիս հրատարակուած է (1819): Այս փաստը վրիպած է մատենադէտներու ուչադրութենէն:

Վերելքը սկսաւ 1828ին, երբ Հայաստանի մէկ մասը դրաւուեցաւ Ռուսիոյ կողմէ: 1833էն սկսեալ արդէն տպարանը կը հրատարակէր տարեկան մէկ–երկու գիրք: Պատմա–բանասիրական արժէք կը ներկայացնեն Յովհ. Շահխաթունեանցի երկհատոր «Տարագրութիւն կաթողիկէ Էջմիածնի եւ հինդ գաւառացն Արարատայ», Կ. Շահնազարեանցի «Արհեստ թուաբանութեան» (1842) եւ Իվան կոստանովի «Հրահանգ համաչխարհական պատմութեան (1844) գիրքերը:

Վաթսունական թուականներուն տպարանը արձանագրեց բացառիկ վերելք մը: 1868ին հիմնուեցաւ «Արարատ» ամսագիրը: Այդ տարիներուն Էջմիածնի մէջ փոքր տպարան մը բացաւ Վ. Բասրումեանց, ուր 1874–76ին կը հրատարակուի «Դպրոց» մանկավարժական ամսագիրը: Դարավերջի հրատարակութիւններու մէջ կը դերակշռեն մասնաւորապէս պատմա–

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (61)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— Երէկ ալ հանդիպեցանք ձեզի, բայց դուրս ելած էիք, ուստի քարթերնիս ձերդեկինք:

— Այո, առի, պատասխանեց Անթառամ չոր կերպով մը:

Ռոզիկ ալ իր կարգին մօտեցեր էր իր ապագայ կեսրոջ եւ ըստ սովորութեան, ձեռքը համբուրելէ եառը, ճակատը ներկայացուցած:

Անթառամ հազիւ թէ չբթունքը դըպցուց աղջկան ճակատին:

Հիւրերը առաջին րոպէին զգացին ընդունելութեան արտասովոր պաղութիւնը, այսուհանդերձ տիկին Թագուհի թիկնաթոռի մը մէջ տեղաւորուեցաւ, մինչ Ռոզիկ կլոր սեղանի մը քով դրուած աթոռի մը վրայ կը նստէր:

Տեսնելով որ տիկին Անթառամ սփինքսային լռութիւն մը կը պահէ, նախ եւ առաջ տիկին Թագուհի խօսիլ սկսաւ:

— Ի՞նչպէս էք, աղէ՞կ էք, հարցուց:

— Չէ, աղէկ չեմ, պատասխանեց միւսը, քանի մը օրէ ի վեր վրաս նեղութիւն մը կայ:

— Արդեօք դուք ալ միւսիւ Լեւոնէն նամակ առի՞ք... անշուշտ առած ըլլալու էք:

Այս հարցումը, մանաւանդ վերջին հաւաստումը դժնդակ հարուած մը եղաւ Անթառամի համար, որ ինքզինքին վրայ մեծ ճիգ մը ընելով պատասխանեց.

— Այո, առի:

— Ուրեմն ձեզի ալ դրած ըլլալու է, որ իր վերադարձը քանի մը օր պիտի ուշանայ:

— Այո, դրած էր:

Ինչպէս պիտենք, տիկին Անթառամ չափաչար կը սիրէր, սակայն իր հպարտութիւնը չէր ներեր իրեն խոստովանելու, թէ դաւակը դինքը մոռցած էր բոլորովին:

— Ինծի տասը երես նամակ մը դրած էր, բաւ Ռոզիկ աչխոյժ դուարթութեամբ մը, հակառակ սենեակին մէջ տիրող պաղութեան, Ամբողջ ճամբորդութիւնը մանրամասն պատմած էր, յետոյ դործերուն մասին տեղեկութիւններ տուած էր եւ յետոյ ըսած էր, որ ձեզի ալ իմաց տամ Փարիզ հասնիլը եւ դործի պատճառու իր վերադարձին քիչ մը ուշանալը...

— Բայց արդէն տիկինին ինքն ալ դրեր է, դիտել տուաւ Թագուհի:

— Այո, ըսաւ աղջիկը, զարմանալի բան, ես իր նամակէն այնպէս ենթադրեցի որ ձեզի չէր դրած միեւնոյն առեն, քանի որ կը յանձնարարէր այդ յապաղումը իմաց տալ ձեզ...

Բոլոր այս փոխանակուած խօսքերը ծայրայեղօրէն դրդռեցին տիկին Անթառամը, որ իր մտային ներկայ տրամադրութեան մէջ այնպէս ենթադրեց, որ այդ խօսքերը յատկապէս կ'ըլլային, իր նամակ ընդունելու պարադան սուտ հանելու համար, թէեւ ճշմարտութիւնն այն էր, որ տիկին Թագուհի եւ ոչ ալ աղջիկը այդպիսի կասկած մը չէին ունեցած:

— Ի՞նչ ըսել կ'ուզես, դոչեց յանկարծ Անթառամ, խօսքը Ռոզիկի ուղղելով, երբ թէ նամակ չեմ առած ու սո՛ւտ կը խօսիմ, հա՞... կ'երեւայ որ դուն խրատեր ես զաւակս, որ նամակ չդրէ ինծի...

Պատերազմի նչանը տրուած էր եւ առաջին պնդակն էր, որ կ'արձակուէր:

Ռեզո Ռոզիկ չվոխած, դոզահար այդ յանկարծական յարձակումէն, որուն բնաւ չէր սպասեր, չէր գիտեր ինչ պատասխանէր:

— Բայց, տիկին, ի՞նչ կ'ըսէք, կմկմաց, ի՞նչպէս առանկ ենթադրութիւն մը ձեր մտքէն կ'անցընէք... մթթէ կարելի՞ բան է...

— Լռէ՛, լռէ՛, չարունակեց Անթառամ, հեզհեզէ բորբոքելով, ես ան քու գիտցած տիկիններէդդ չեմ, եւ գիտես որ լուր չունե՞մ անցած–դարձածէն, ձեր խաղացած խաղերէն... մէյ մըն ալ եկեր են, մայր ու աղջիկ, չամչնալով դէմս անցեր, քիթիս կը խնդան, ասոնց նայեցէք մէյ մը...

— Կ'աղաչեմ, տիկին, հանդարտեցէք, առանք անվայել խօսքեր են, դոչեց Թագուհի, որ չէր կրնար խելք հասցնել իրենց ապազայ խնամիին այս անսովոր ընթացքին:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՋԱՔԱՐ ԲԱՇԻՆՋԱՂԵԱՆ

Հայաստանի մէջ Մարտ 3ին մեռած է փրոֆ. Զաքար Բաշինջաղեան, Երեւանի համալսարանի քաղաքատնտեսութեան ամպիոնի վարիչը:

Ծաւալն էր նկարիչ Գէորգ Բաշինջաղեանի: Ծնած էր Թիֆլիս, 1895ին:

1913ին կը մեկնի Պեռլին, ուր կը հետեւի տեղւոյն համալսարանի իրաւաբանական ճիւղի դասընթացքներուն: Ուսումը կ'աւարտէ 1917ին: Ցետագային, 1923ին եւ 1933ին, կը հետեւի Թիֆլիսի եւ Մոսկուայի համալսարաններու դասընթացքներուն:

1936էն մինչեւ իր մահը կը վարէ Երեւանի համալսարանի քաղաքատնտեսութեան ամպիոնը: Անոր դրչին կը պատկանին 120 աշխատութիւններ եւ յօդուածներ: 1944–1947ին փոխ–նախագահն էր Արտասահմանի հետ Մշակութային կապի Հայկ. Ընկերութեան վարչութեան, իսկ 1949–50ին եղած է անօրէն Երեւանի օտար լեզուներու հիմնարկութեան:

ՆԿԱՐԶՈՒԹԻՒՆ

ԱՍԱՏՈՒՐԻ ՅՈՒՅԱՀԱՆԴԷՍԸ

Քանի մը օրէ ի վեր կալըրի որ լա Փոշատի մէջ կը ցուցադրուին Աստուր Պզիկեանի վերջին գործերը: Լիբանա – հայ նկարիչին առաջին անձնական ցուցահանդէսն է Փարիզի մէջ. մինչեւ հի – մա մասնակցած է բազմաթիւ հաւաքական ցուցահանդէսներու Ֆրանսայի մէջ թէ եւրոպայի: Աստուր ծանօթ է Պէյրութի արուեստասէր հասարակութեան եւ իր առաջին իւղաներկերը գրաւած են անոր ուշադրութիւնը: Այս ցուցահանդէսը կը խմբէ նկարիչի վերջին երեք տարիներու փնտռտուքին արդիւնքը. աւելի քան 60 ջրաներկ նկարներ եւ գծանկարներ:

Առաջին տպաւորութիւնը որ կ'ունենայ դիտողը ցուցահանդէսէն ասոր ամբողջականութիւնն է: Ոչ մէկ աւելորդ ու ձգրի գործ: Մեծ ու փոքր նկարներ կը կազմեն ամբողջական պատկերը ներաշխարհի մը: Ամէն գործ ունի իր իւրայատուկ կառոյցը բայց կը միանայ ընդհանուր կլիմայի մը եւ պայմնութեան մը:

Նկարները իրապաշտ չեն, չեն վերարտադրեր « իրական աշխարհէն » վերցուած տեսարանները, դէպքերը, իրեր: Անոնք վերացապաշտ ալ չեն: Իրական, սովորական մեր աշխարհէն մնացորդներ կան, իրերու մասեր որոնք այլափոխուած են. մարմինները կորսուած են չրջանակներու, կտրած հայելիներու եւ պատկներու մէջ: Մեքենայական աշխարհի բոլոր տարրերը կան իրենց հոգերանական խաւերով. առանձնութիւն, պարապութիւն, քանդուող անհատականութիւն: Անկեղրոն աշխարհ մը որմէ մարդը սկսած է բացակայիլ: Շատ պիտի չըլլար ըսել, թէ ան մեր աշխարհն է ապագայ փեսաս: Դուն դիս կը ճանչնաս, ես անկեղծ մարդ մըն եմ, վաղն իսկ քու առջեւդ աղջկանս պիտի հարցնեմ իր միտքը: Եթէ փափաքի, պէտք պիտի ըլլայ որ զաւակդ քիչ մը ժամանակ մեր տունը մնայ, եւ տեսնեմ...

— Առանց կմկմալու պիտի ըսեմ, ըսաւ Վասիլի իշխան, հասկնալով թէ աւելորդ է այսքան չրջահայեաց խօսակիցի մը հետ պայքարիլ, առանց կմկմալու պիտի ըսեմ քեզի, որ մարդոց ներքինը կը ճանչնաք, թէ Անաթոլ արծիւ մը չէ, այլ բարի եւ պարկեշտ տղայ մըն է, եւ անճնուէր զաւակ մը:

— Լաւ, լաւ, տեսնուինք:

Ինչպէս կը պատահի միշտ արեւկան ընկերութենէ երկար առեն զուրկ մնացած կիներուն, Անաթոլի երեւումը նոր շահեկանութիւն մը բերաւ Պոլբոնսքիի դղեակին մէջ բնակող երեք կիներուն:

Մառի իշխանուհին չէր մտածեր ոչ իր արտաքին կերպարանքին եւ ոչ իր դիմայարդարումին վրայ: Իր ամբողջ ուշադրութիւնը կը զրաւէր միմիայն թերեւս իր փեսացու մարդուն դէմքը: Ան իրեն երեւցաւ բարի, արի, քաջ եւ վեհ. խարուած չըլլալուն վրայ վստահ էր:

— Ա՛հ ինծի ողորմելի, չարաչար տպեղ է, կը խորհէր Անաթոլ՝ անոր նայելով:

Օր. Պուռիան, միւսներուն չափ յուզուած Անաթոլի ժամանումէն, բոլորովին տարբեր մտածումներ ունէր: Երկար առեն ի վեր կը սպասէր ռուս իշխանին, որ պիտի դնահատէր իր առաւելութիւնը տգեղ, ձախաւեր զարդերու մէջ խարդող ռուս իշխանուհիներու վրայ, պիտի սիրահարէր իրեն եւ պիտի առեւանդէր դինքը: Եւ ահա այս ռուս իշխանը վերջապէս եկած էր: Կը սիրէր իր երեւակայութեան մէջ վերակոչել պատմութիւն մը՝ զոր իր հօրաքոյրը պատմած էր եւ զոր ինքը ամբողջացուցած էր: Այսինքն պատմութիւնը առեւանդուած օրիորդի մը, որ իր թերութեան համար յանդիմանուած էր իր մօրմէն: Այս բոլոր պատմութիւնը կը նկարուէր իր դլխուն մէջ Անաթոլի հետ Փարիզի վրայ խօսած պահուն:

Մառի իշխանուհին չէր մտածեր ոչ իր արտաքին կերպարանքին եւ ոչ իր դիմայարդարումին վրայ: Իր ամբողջ ուշադրութիւնը կը զրաւէր միմիայն թերեւս իր փեսացու մարդուն դէմքը: Ան իրեն երեւցաւ բարի, արի, քաջ եւ վեհ. խարուած չըլլալուն վրայ վստահ էր:

— Ա՛հ ինծի ողորմելի, չարաչար տպեղ է, կը խորհէր Անաթոլ՝ անոր նայելով:

Օր. Պուռիան, միւսներուն չափ յուզուած Անաթոլի ժամանումէն, բոլորովին տարբեր մտածումներ ունէր: Երկար առեն ի վեր կը սպասէր ռուս իշխանին, որ պիտի դնահատէր իր առաւելութիւնը տգեղ, ձախաւեր զարդերու մէջ խարդող ռուս իշխանուհիներու վրայ, պիտի սիրահարէր իրեն եւ պիտի առեւանդէր դինքը: Եւ ահա այս ռուս իշխանը վերջապէս եկած էր: Կը սիրէր իր երեւակայութեան մէջ վերակոչել պատմութիւն մը՝ զոր իր հօրաքոյրը պատմած էր եւ զոր ինքը ամբողջացուցած էր: Այսինքն պատմութիւնը առեւանդուած օրիորդի մը, որ իր թերութեան համար յանդիմանուած էր իր մօրմէն: Այս բոլոր պատմութիւնը կը նկարուէր իր դլխուն մէջ Անաթոլի հետ Փարիզի վրայ խօսած պահուն:

ՀԱՅ ԿԵԱՆՔԸ ՊԵՐԼԻՆԻ ՄԷՋ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՏՕՆԸ

ՊԵՐԼԻՆ.— Մեր դաղութը փետրուար 27ին Շաբաթ կէսօրէն վերջ հաւաքուած էր յարդելու յիշատակը Վարդանանց զօրավարաց եւ Ղեւոնդեանց քահանայից: Սովորական սրահը նեղ դալով, հարկ եղաւ Օսթոյչէ Հայմաթի չէնքին մէջ աւելի մեծ սրահ մը փոխադրուիլ: Նկատելի է որ Թուրքիայէն քաղաքս աչխատելու եկողները հետզհետէ կը կապուին կազմակերպուած Հայ Գաղութային Միութեան:

Տօքթ. Պ. Փրունճեան իր ճառին մէջ չեչտեց անհաւասար կռիւը, որուն մէջ նեռուեցան Վարդանանք եւ ունեցան 1036 վկաներ: Վարդան ինկաւ կռուի դաչտին վրայ, բայց իր դաղափարը յաղթական դուրս եկաւ «վասն կրօնի եւ հայրենեաց»: 1520 տարիներ անցած են այդ օրերէն ի վեր բայց Հայութիւնը կը քալէ այդ ուղղութեամբ եւ կը զոյատեւէ եւ կը բարդատանի: Այսօր ալ կան Յաղկերտի դրածին նման պահանջներ մեր ազդին առջեւ, զոր կրնանք ճերմակ չարդ բնորոշել, բայց ասոր դէմ պայքարիլ կը սորվեցնեն մեզի Վարդանանք եւ Ղեւոնդեանք: Մեզ պահողը մեր դպրոցն ու եկեղեցին են: Հարկ է կառչիլ անոնց եւ կրկնապատկել մեր ճիդերը:

Յոտնկայս երդուեցաւ միսանարար «Հայր Մեր»ը, դպիրները երդեցին «Նոբահրաչ» չարականը եւ կատարուեցաւ հոգեհանդստեան աղօթք:

Երկրորդ բաժնին մէջ արտասանեցին՝ Օր. Մարի Տէմիրճեան «Քաջն Վարդան» եւ «Երազ մը», Պր. Յովհ. Մալճեան «Սրինդը», «Հայրը», «Գիչերապահը», Պր. Յովհ. Տէմիրճեան «Խօսք իմ որդուն»:

Սալի վրայ նուագուեցաւ պատարագի հոգեպարար «Խորհուրդ խորին»ը:

Պր. Հ. Պետրոսեան կուռ արտասանութեամբ տուաւ Վ. Թէքէեանի «Խորհուրդ Վարդանանց»ը:

Հանդէսին պաչտօնական փակումէն վերջ, դեռ երկար ժամանակ իրարու քով մնացին հայրենակարօտ մեր ազդայիններըը, որոնք քիչ առիթ ունին լայնատարած Արեւմտեան Պերլինի մէջ հանդիպումներ ունենալու:

ԹՂԹԱԿԻՑ

ԳԵՐԵՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆԸ ԱՅՍՕՐ

Հակառակ այն իրողութեան, որ բոլոր կառավարութիւններն ալ անխտիր կը պայքարին դերեվաճառութեան դէմ, եւ ՄԱԿն ու բոլոր դլխաւոր կրօնքները կը դատապարտեն երեւոյթը, այսօր եւս մարդիկ, կիներ եւ երախաներ կ'ապրին դերի վիճակի մէջ:

Սահարայի չրջանի կարգ մը երկիրներու մէջ չափահաս այր մը կ'արժէ տասը ուղտ դին: Ուրիշ վայրերու մէջ կրնայ արժել մօտ 180 տոլար, իսկ դերուհի մը՝ տասը կրկնապատիկը: Գիները կը փոխուին ըստ վայրին եւ «ապրանք»ին:

Հակադերիութեան ընկերութիւնը, որ հիմնուած է 1823ին եւ իր կեդրոնատեղին հաստատած է Լոնտոն, աւելի քան հարիւրամեակէ մը ի վեր կը պայքարի դերեվաճառութեան դէմ: Համաձայն ընկերութեան հայթայթած տուեալներուն՝ «չարժական ինչքի» վաճառքը կը չարունակուի 11 երկիրներու մէջ: Կայ նաեւ դերեվաճառութեան նմանող դործառնութիւն մըն ալ, որ կը կիրարկուի 30 երկիրներու մէջ: Ասիկա պարտքի փոխարէն ձրի աչխատելու, երախաներ որդեդրել – լով զանոնք ծառայութեան եւ չահագործման յանձնելու, կամ ամուսնական եղանակով կիներ չահագործելու եղանակն է:

Այսպէս կոչուած «չարժական ինչքի» վաճառքներ տեղի կ'ունենան հետեւեալ երկիրներու մէջ — Ալժերիա, Զաւա, Լիբրիա, Մալի, Մաւրիտանիա, Մարոք, Նիժեր, Օման, Փաքիստան, Փիլիպպեան կղզիներ եւ Սենեկալ: Ձչդենք, որ վերոյիչեալ բոլոր երկիրներուն մէջ ալ օրէնքով արդիլուած է դերեվաճառութիւնը: Սարկութիւնը կեանքի երեւոյթ մըն է Աֆղանիստանի, Պոլիվիոյ, Էքուատորի, Եթովպիոյ եւ Փերուի մէջ: Պարտքի դերութեան դրութիւնը կը կիրարկուի Պուրմայի եւ Հնդկաստանի մէջ: Երախաներու ծառայութեան չահագործում կը կատարուի Արեւմտեան Ափրիկէի եւ Հարաւ–արեւելեան Ասիոյ 16 երկիրներու, ինչպէս նաեւ Լիբանանի, Սուրիոյ, Թուրքիոյ եւ Լատին Ամերիկայի դրեթէ բոլոր (22) երկիրներու մէջ: Ամուսնական տարկաններ ձեւեր ալ կը կիրարկուին զանազան ասիճաններու վրայ բոլոր մահմետական երկիրներու մէջ:

Դերեվաճառութիւնը ներկայիս դպատնի ձեւով կը կատարուի: Նախկին չուկաները, որոնք հաստատուած էին հրապարակներու վրայ Զանզիպարի, Քանոյի եւ Արեւմտեան Ափրիկէի նաւահանդիստներու մօտ, երկար առեն է ի վեր անհետացած են: Սակայն Ափրիկեցի դերիներ կը չարունակեն տեղափոխուիլ Սահարայի հիւսիսը:

Համաձայն որոշ տուեալներու, ներկայիս քանի մը հարիւր հազար տարուկ կայ աչխարհի մէջ: Սարկութեան բոլոր ձեւերը նկատի առած՝ այս թիւը անհատած կը հասնի աւելի քան տասը միլիոնի:

Արար Թերակղզիի հարաւ–արեւելեան չրջանը կը նկատուի դերեվարութեան վայր մը, հակառակ անոր որ Սէուտական Արաբիոյ Թագաւորը՝ Ֆէյսալ 1962ին հաւատիական հռչակեց դայն: Այդ թուականին սէուտական կառավարութիւնը 250 հազար տարուկ կը հաչուէր իր քարիւղահարուստ երկրին մէջ: Ծովեղերեայ դիւղերու մէջ մեծ թիւով տարուկներ կը դրտնուին տեղացի ցեղերու ձեռքին մէջ: Բոլորն ալ Ափրիկեցի սեւամորթներ են, որոնք անվճար կ'աչխատին դաչտերու մէջ, իրրեւ տունի ծառայ, թիկնապահ եւն.:

Քամերունի հիւսիսային չրջանի ցեղապետներէն մին դերութենէ արձակեց 50 հազար Ափրիկեցի: Պաչտօնական մարմինները այժմ կը սպասեն, որ տեղեկատուութիւն մը կատարուի ցեղապետին կանանոցին մասին, ուր 300–400 կիներ արդելափակուած են 16 ոտք բարձրութեամբ պարիսպի ետին:

Դժբախտաբար, չատ քիչ թիւով կառավարութիւններ արամադիր են դործակցելու միջազդային կազմակերպութիւններու հետ՝ դերեվաճառութեան պայքարի մէջ, որովհետեւ ոչ մէկ կառավարութիւն կ'ուզէ ընդունիլ տարուկներու դոյութիւնը իր երկրին մէջ:

Թ. Ա. Թ.

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Աղէկ ըրեր էք, սիրելիս, կ'ուզէք ծառայել ցարին եւ հայրենիքին: Պատերազմի մէջ ենք, եւ ձեղի պէս քաջ ազեկ մը պէտք է օգտակար ըլլայ: Գործօն բանակին մէ՞ջ էք:

— Ո՛չ, իշխան, իմ զօրադունդս պատերազմի մէջ կը գտնուի, եւ ես ալ անոր իբր մէջը կը համարուիմ...: Հայր, դուն ըսէ, ես ո՞ր զօրադունդին կը պատկանիմ իբր թէ:

— Քաջ գինուոր, քաջ գինուոր, թէ ո՞ր զօրադունդին կը պատկանիմ իբր թէ: Եւ ծերուկ իշխանը սկսաւ խնդալ:

Անաթոլ ա՛լ աւելի ուժով խնդաց:

Մէկէն ի մէկ, ծերուկ իշխանը յօնքերը պռսաեց եւ ըսաւ Անաթոլի.

— Աղէկ, բաւական է:

Անաթոլ ժպտելով դնաց սիկիւններուն մօտ:

Ծերունի Պոլբոնսքի Վասիլի իշխանին թեւէն բռնեց եւ իր մասնաւենեակը տարաւ զայն:

Մինակ եղածնուն պէս, Վասիլի իշխան բացէն յայտնեց իր դիտաւորութիւնն ու յոյսը:

— Կը կարծես թէ զայն վար կը դնե՞մ, թէ չեմ կրնար բաժնուիլ անոր մէ՞, դոչեց բարկութեամբ ծերունի Պոլբոնսքի: Եթէ գործը իմ ձեռքս ըլլար միայն, վաղն իսկ կրնայ կարգուիլ, միայն թէ պիտի խոստովանիմ քեղի որ կը փափաքիմ քիչ մը աւելի հիմնապէս ճանչնալ իմ ապագայ փեսաս: Դուն դիս կը ճանչնաս, ես անկեղծ մարդ մըն եմ, վաղն իսկ քու առջեւդ աղջկանս պիտի հարցնեմ իր միտքը: Եթէ փափաքի, պէտք պիտի ըլլայ որ զաւակդ քիչ մը ժամանակ մեր տունը մնայ, եւ տեսնեմ...

— Առանց կմկմալու պիտի ըսեմ, ըսաւ Վասիլի իշխան, հասկնալով թէ աւելորդ է այսքան չրջահայեաց խօսակիցի մը հետ պայքարիլ, առանց կմկմալու պիտի ըսեմ քեղի, որ մարդոց ներքինը կը ճանչնաք, թէ Անաթոլ արծիւ մը չէ, այլ բարի եւ պարկեշտ տղայ մըն է, եւ անճնուէր զաւակ մը:

— Լաւ, լաւ, տեսնուինք:

Ինչպէս կը պատահի միշտ արեւկան ընկերութենէ երկար առեն զուրկ մնացած կիներուն, Անաթոլի երեւումը նոր շահեկանութիւն մը բերաւ Պոլբոնսքիի դղեակին մէջ բնակող երեք կիներուն:

(132 – Շար.)

Այրի Տիկին Սարգիս Աբրահամեան, Տէր եւ Տիկին Աբրահամեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Բագրատ Աբրահամեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Մասիս Աբրահամեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Վրէժ Աբրահամեան եւ զաւակները եւ ընտանեկան պարագաները ցաւով կը ծանուցանեն իրենց ամուսնոյն, հօր եւ մեծ հօր՝

ՍԱՐԳԻՍ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆԻ

մահը, որ պատահեցաւ Մարտ 11ին, 79 տարեկանին։

Թաղումը կը կատարուի այս երկուշաբթի Մարտ 15 ժամը 14ին, Պանեէօի գերեզմանատունը։

Մահագդ չստացողներէն կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել։

ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Սիփան–Կոմիտաս երգչախումբին վարչութիւնն ու անդամները իրենց խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնեն իրենց ղեկավարին՝ Պ. Կարապետ Ափրիկեանի եւ կնոջ, իրենց հօր՝ Ցարութիւն Մինասեանի կսկծալի մահուան առթիւ։

×

Սեբաստիոյ Նահանգային Մուրատ Ուսումնասիրացի Փարիզի Կեդր. եւ Մարսէյլի վարչութիւնները իրենց խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնեն Տիկին Ցարութիւն Մինասեանի եւ իրենց ընտանեկան բոլոր պարագաներուն, Հայրենակից Ցարութիւն Մինասեանի մահուան առթիւ։

ՆՈՒԷՐ

Տէր եւ Տիկին Վահրամ Քրմըզեան 50 ֆր. կը նուիրեն «Յառաջ»ի բարգաւաճման ի յիշատակ Դրօշի մահուան 15րդ տարեդարձին։

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹ ՏԱՆ

ՄԱՐՍԷՅԼ

Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան կեդր. Ցանձնախումբը չնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները, Արչին Մալ Ալանի ներկայացման առթիւ (Պօմոն)։—

Հ. Ց. Դ. Հայաստան 300 ֆրանք, Պ. Ղազարեան 100, Նիկողոսեան Ց. 50, Տիկին Արաքսի Քիւրքեան 100, Պ. Լեւոն Օհանեան 50, Տէր–Վահանեան 20, Շալճեան ընտանիք 200, Շ. Պօղոսեան 50, Ա. Պաղտասարեան 100, Էմմէգեան 50, Փիլիպոս Մելքոնեան 100, Նիքոլա Սահակեան 200, Կլեչ Ցարութիւնեան 250, Հայր Գեղամ Վրդ., Օ. Ճառայեան 50ական, Ցարութիւն Ալանեան 200, Անի Ղազարեան 100, Շարլ Գալոյեան 50, Տիկին Մխիթարեան 30, Աչոտ Վարդանեան 100, Պօմոնի կապ. Խաչ, Սէն Ժեռոմի կապ. Խաչ, Մչ. Տան Օժանդակ Տիկնանց, Հ. Ց. Դ. Նոր Սերունդ 100ական, Վ. Տէրտէրեան, Թոքաթլեան 50ական, Դարբինեան 100, Հ. Ց. Դ. Զաւարեան ենթ. 200, Լիտիա Փափազեան 100։

Ընդհ. դումար 3100 ֆրանք։

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՑԵՐԵԿՈՅԹ-ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

Կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր

Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)

Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՃԻԼԴԵԱՆ

Կը մասնակցի

STEPHAN VASSEUR

(Հայկական եւ Կովկասեան պար)

ELECTION MISS CROIX ROUGE

Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով Կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝
359–67–03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն ետք եթէ չղրաւուին, ուրիշներու կը տրամադրուին։

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր.

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑ ԽԱՉԻ Պանեէօ–Քաչանի մասնաճիւղի ընդհ. ժողովը կիրակի, Մարտ 21, ժամը 16,30ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը, 88 Ռիւ Մարսէլ Պոնէ, Քաչան։ Բոլոր ընկերուհիներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

Կ'ՈՒԶՈՒԻ

Personne qualifiée pour s'occuper de vente en gros.

S'adresser :

VIRGINIE

58, Rue de Cléry, Paris (2e)

Tél. : 508-14-08

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՑԵՐԵԿՈՑԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը։ Մանրամասնութիւնները յաջորդիւ։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաճաշնուէութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Աղգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍՓԱՏՕՆ

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Մխիթիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ Պաղիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիւթիւնճեանի մօտ։

Ճաշագին։— 15 ֆր. Ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՓԱՓԱՂԻՆ ԳՈՀԱՅՈՒՄ ՏԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՑՍ ՏԱՐՈՒԱՆ ՄԵՐ ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ ԱՊԱՀՈՎԵՑԻՆՔ 18 ՕՐ

16 ՕՐ ԵՐԵՒԱՆԻ 2 ՕՐ ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ ՄԷՋ

ՄԵԿՆՈՒՄ 7 ԱՊՐԻԼ, ՎԵՐԱԴԱՐՁ 25 ԱՊՐԻԼ

«ԱՐՄԵՆԻԱ» կամ «ԱՆԻ» հիւրանոցներէն միոյն մէջ փանսիոն ֆոմփլէք — Այցելութիւն Հայաստանի տեսարժան վայրերը եւ

ՁԱՏԻԿԸ ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԷՋ

Անոնց է զարունը երեւանի մէջ, ուր վերածլոզ բնութեան հետ կ'եռեւեփի նաեւ գեղարուեստական կեանքը

18 օր տեւող այս ճամբորդութեան ամբրցելի գինն է 2200 ֆրանգ

Արձանագրութեանց համար դիմել՝

TRANSTOURS — 22, rue du 4-Septembre — PARIS — Tél. : 742-77-40

ուր կարելի է անձամբ ներկայանալ Կ. ՈՒՆՃԵԱՆԻ, ամէն Հորեքշաբթի եւ Շաբաթ կէսօրէ ետք ժամը 15էն 18

ՄԱՐՍԷՅԼ՝ դիմել Զ. ԱԼԻՔՍԱՆԵԱՆԻ 11, rue du Bassin — Saint-Julien Tél. : 48-94-75

ԼԻՈՆԻ մէջ՝ ՊԱԼԵԱՆԻ՝ 154, rue Barabanne — Tél. : 60-01-11

ՎԱԼԱՆՍԻ մէջ՝ ՆԱԶԱՐԷԹ ԳԱՍՊԱՐԵԱՆԻ

ՏԵՍԻՆԻ մէջ՝ Կ. ԳԱՐԱԵԱՆԻ

Կ Ո Զ

Սիրելի հայրենակիցներ,

Իսի լէ Մուլինօ, Փարիզեան չրջանի այս հայաչատ չրջանը մինչեւ այսօր չունէր իր սեփական «Տուն»ը։ Մեր հատաքոյթներն ու հանդիպումները տեղի կ'ունենային վարձու սրահներու կամ սրճարաններու մէջ։

Այժմ ուրախ ենք յայտնելու մեր սիրելի հայրենակիցներուն, որ նորակազմ Հայ Մշակոյթի Տան մասնաճիւղը յաջողած է նպաստաւոր պայմաններով դնել ընդարձակ յարկաբաժին մը — իր յարակից մասերով — յարմար ծառայելու իրեւ ժամադրավայր, հաւաքատեղի, հանդիսասրահ, ընթերցասրահ մեր բոլոր կազմակերպութեանց համար։

Տան գնման եւ կահաւորման ծախքերը հայթայթելու համար կազմուած է յանձնախումբ մը, որ ժապաւինեալ տոմարներով հանգանակութիւն պիտի կատարէ։ Ստացուած նուէրները պիտի յայտարարուին մամուլի միջոցաւ։

Վստահ ձեր աղգասիրական աղնիւ զգացումներուն, յանձնախումբս կը յուսայ, որ չնորհիւ բոլորիդ առատաձեռն նուիրատուութեան, յաջողութեամբ պիտի պսակուի իր ձեռնարկը, որ ամէն բանէ առաջ կոչուած է կարեւոր աղգակ մը դառնալու հայապահպանման նուիրական գործին։

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏԱՆ
ԻՍԻ ԼԷ ՄՈՒԼԻՆՕՅԻ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանուցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ընթացքին ամէն Հորեքշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հսկումի արարողութիւն։ Կը հրաւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ԽԸՏԸՐԵԱՆ

Էջմիածնի եւ Վարդանի մետալիոն ստեղծագործը

ԳԻՆ 400 ՖՐԱՆՔ

Եւ ընդհանրապէս, գոհարեղէնի որեւէ գնումի մը համար ձեր տրամադրութեան տակ է

EDOUARD KHEDERIAN
66, Rue Lafayette,
PARIS (9e)
Tél. : PRO. 11-63

40 ՏԱՐԻՆԵՐՈՒ ՓՈՐՁԱՌՈՒԹԻՒՆ

ԽԸՏԸՐԵԱՆ

Հ. Ց. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ
ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն։

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԷՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն։

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւթական։ 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն։ 3) Զանազան հարցեր։

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հոկտմ»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս։

×

Կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մասնաճիւղի տարեկան դաշտահանդէսը՝ Համբարձման տօնին 20 Մայիս։

×

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի «Ասուլիս–Ճաշ»ը Մարտ 27ին։

×

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Վասպուրականի յաղթականի հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, Կիրակի 4 Ապրիլ, Սիլանտիոի սրահներուն մէջ։

ԼՈՑՍ ՏԵՍԱԻ

ԿԱՄՈՒՐՋԷ ԿԱՄՈՒՐՋ
(ՊԱՏՄՈՒԱԾՔՆԵՐՈՒ ՀԱՏՈՐ)
Գրեց՝ *ՄԻՍԱՔ ՄԻՐՋԷ*

Տպարան՝ համազգային, պէյրութ։ Լաթակազմ, ընտիր տպագրութեամբ հատոր մը, 280 էջ։

Գինը 15 ֆրանք

կարելի է անձամբ դիմել «Յառաջի կամ՝ հեղինակին՝

Mr. M. Ghazarian
3, Rue des Trois Pierres
LYON 7e

Մարսէյլի մէջ՝ Թիւթիւնճեանի
4, Ռիւ Փարմանթիէ

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 — C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ	50 ֆր
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
16
ՄԱՐՏ
MARDI
16 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12065

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.065

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԹԱՂԱՊԵՏԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԿԱՑՈՒՆՈՒԹԻՒՆ

Շարաթ օր Փարիզի վրայ արեւը կը փայլէր ինչ որ հաճոյք չէր պատճառեր չրջանի թեկնածուներուն, քանի որ փարիզցիները կը ձգտէին հեռանալ մայրաքաղաքէն։

Բայց եւ այնպէս 1965ի հետ բաղդատելով ձեռնպահներու թիւը 10 առ հարիւր աւելի էր։ Ընդհանուր ձեւով կարելի է ըսել թէ չատ բան չէ փոխուած առաջին արդիւնքներէն դատելով։ Փարիզի մէջ, անշուշտ ինչպէս միշտ, բոլոր չրջանները համեմատականի մնացած են բայց արդէն իսկ կարելի է դուչակել թէ ի՞նչ պիտի ըլլան Մարտ 21ի արդիւնքները։ Մեծամասնութիւնը, այլ խօսքով կօլիսները կ'ամբապնդեն իրենց դիրքերը մինչ կը սկսի դլուխ ցցել Միչէլ Ռոքարի փէ. էս. Իւ.ն, ինչ որ որոշ ձախողում մը կրնայ կուտայ Փարիզի մէջ։

Առաջին չրջանին, ընտրութիւնները վերջնական արդիւնք առած են 124 չրջանի մէջ։ Աւոնց վրայ վեց հատը կը փոխեն իրենց «գոյնը», երեքը՝ նախապէս ձօլիստ կ'անցնին ընդդիմութեան ձեռքը, եւ երեք ուրիշներ ալ ճիշդ հակառակ պատկերը կը պարզեն։

Յատկանշական չրջաններէն յիշենք Թուլուզը, որ թէեւ համեմատականի մը նայած է բայց կը թուի թէ պիտի կորսընկ տարիներու իր ընկերվարական քաղաքապետը ի նպաստ «նոր»ի մը, որ արդէն ձայներու 45 առ հարիւրը ստացած է։ Այս նորը մեծամասնութեան կը պատկանի։ Մեծամասնութիւնը սակայն երթալով տեղի կուտայ Ֆրանսայի արեւելեան չրջանը, ուր չատ հաւանական է որ Մէսի քաղաքապետութիւնը անցնի կերտրոն – ընդդիմութեան ձեռքը։

Առաջին չրջանին վերընտրուած անձնաւորութեանց մէջ են.— Ֆ. Միթերան, Ա. Փինէ, Ռ. Մարսըլէն, Շապան-Տել – մաս, Ֆլիմլէն, Լըքանիւէ, Նէօնժէսէր, կալէ, Շարպոնէլ, Ա. Մօրիս, Էսկար Ֆօռ, Շիրաք, Ժաք Մեարսէն, կի Մոլէ, Սիւրօ, Ժիսքառ տ'Էսթէն, Փրատէլ, Ժաք Սուսթէլ, Փ. Մէմմէռ, Թոմազինի, Պլեվնըռա եւայլն։

Նպաստաւոր համեմատականի մէջ է Մարսէյլի երեսփոխան – քաղաքապետը՝ Գաթոն Տէֆէռ, որ չէր վայելեր հա – մայնավարներու ձայնը (բազմաթիւ չըրջաններու մէջ ձախը — առանց Փէ. Էս. Իւ.ին, մէկ ցանկով կը ներկայանար)։

Համեմատականի մնացած են նաեւ Օրթոլի, կենա, Քոմիթթի (աննպաստ՝ Տէֆէռի դէմ), Նիօվիրթ, Լօրան։

Ալֆորվիլի մէջ վերընտրուած է քաղաքապետ՝ Ժօրժ Ֆրանչեսկի, չատ լայն մեծամասնութեամբ։ Սէն Կրասիէնի մէջ վերընտրուած է Ցովնանեան։ Կոնէսի մէջ համեմատականի մէջ է Իւ. Տէ. Էռ.ի ցանկը զոր կը գլխաւորէ Տոքթ. Արտաւազդ Քէան։

×

Ինչպէս միշտ առաջին արդիւնքներէն եռք, բոլոր կուսակցութիւններն ալ գոհ են, բոլորն ալ իրենց ի նպաստ յառաջդիմութիւն նկատելով։ Ձախերը մեծ մրցինկ մը պիտի գումարեն չարթուա մէջ, աւելի մթացեալ ճակատ մը պարզելու համար կերկրորդ օր։ Հաւանական է սակայն որ Փէ. Էս. Իւ.ն չմասնակցի։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԻՍՐԱՑԼԻ վարչապետին առջի օրուան յայտարարութիւնները՝ Լոնտոնի Թայմզ թերթին, խիստ քննադատութեան ար – ժանացան իսրայելեան ալակոդմեան չըր – ջանակներու կողմէ։ Այս վերջինները կը քննադատեն Տիկին Կոլտա Մէյրը, որ անդլիական թերթի մը միջոցաւ արտա – յայտուած է Իսրայէլի պահանջներու մասին, յատկապէս Սինայի վերաբերեալ։ Ընդդիմադիր աջին համար վարչապետը «կը դաւաճանէ հայրենիքին», քանի որ կը հրաժարի Իսրայէլի դարաւոր հողե – րէն։ Արդարեւ, Տիկին Մէյր յայտարա – րած էր, թէ չուզեր պահել Այորյորդա – նանը իր «600·000 Արաբներով»։ Մոսկուա համաձայն է, որ Զորս Մեծերը մասնակ – ցին ՄԱԿի ապահովութեան ուժին՝ պահ – պանելու համար խաղաղութիւնը Մեր – ձաւոր Արեւելքի մէջ։

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ Պերլինի ընտրութիւննե – րուն մէջ ընկերվարական դեմոկրատները յաղթեցան պահպանել մեծամասնու – թիւնը քաղաքին Ժողովրդարանին մէջ։ Ա – պահովեցին 50,4 առ հարիւրի ձայն։ Այ – սուհանդերձ 6,5 առ հարիւրի նուազում արձանագրեցին բազդատմամբ 1967ի ըն – տրութիւններուն։ Քրիստոնեայ դեմոկ – րատները ձայներու 5,3 առ հարիւրի յա – ւելում արձանագրեցին, իսկ համայնա – վարները՝ քուէարկողներու 2,3 առ հա – րիւրը։

ՔԵՊԷԲի նահանգի Աչխատանքի նախ – կին նախարարին՝ Փիէր Լափորթի ատա – բեկիչներէն Ռոպ Կլեանս բանտարկու – թեան դատապարտուեցաւ։ Նախարարը առեւանգուած էր Հոկտեմբեր 10ին։ Ցե – տադային սպաննուած էր Քեպէքի Ազա – տագրութեան Ճակատի առեւանգիչներու կողմէ։ Երեք ամբաստանեալներ եւս պի – տի դատուին։

ՀՆԴԿԱՍՏԱՆԻ խորհրդարանական ըն – տրութիւններուն վերջնական արդիւնք – ները հետեւեալ պատկերը կը պարզեն.— Քոնկրէսի կուսակցութիւնը 348 աթոռ ա – պահովեց 521ի վրայ։ Տիկին Ինտիրա Կանտի այս ձեւով երկու երրորդի մեծա – մասնութիւն կ'ունենայ Խորհրդարանին մէջ։

ԷԼ-ՀԱՍԱՏ, որ Սուրիոյ նախագահ ընտրուեցաւ առջի օր, ստացաւ ձայներու 99,2 առ հարիւրը։ Ի նպաստ իրեն (միակ թեկնածուն) քուէարկած են մէկ միլիոն ինը հարիւր տասնեւինը հազար վեց հարիւր ինը հոգի։

ԹՈՒՐՔԻՈՑ նախագահը՝ Սունայ Կիւրսալի օր ընդունած է դինուորական պետերը, ճշդելու համար թէ ի՞նչ կը հասկընան երբ «զօրաւոր կառավարութիւն» մը կը պահանջեն։ Կը թուի թէ զօրավարները բաւական անորոշ պատասխաններ տուած են։ Երկուչաբթի օր Սունայ պիտի խորհրդակցէր կուսակցապետներուն հետ, նախքան նոր վարչապետ մը նչանակելը։ Արդէն իսկ հաւանական թեկնածուներ կը նկատուին՝ նախկին վարչապետ Իւրկիւփլիւ (ոչ մէկ կուսակցութեան կը պատկանի) բայց վատառողջ է, Էջոզեւիթ (ձերակուտական) կամ Զօր. Ամթալի (ցկեանս ձերակուտական)։

ՍԱՐՍԷԼԻ մէջ (փարիզեան արուար – ձան) հրդեհ մը ծագած է բուժարանի մը թուխսի բաժնին մէջ եւ արագօրէն տարածուած է մասնաւորաբար թեթեւածինին եւ փլաստիք կազմածներուն պատճառաւ։ Նուճապը անչուշտ մեծ եղած է։ 12 նորածիններուն վրայ երեքը մեռած են, մինչ միւսները աւելի թեթեւօրէն այրած փոխադրուած են Սէն-Տընիի հիւանդա – նոցը։

ՍԷՆ-ՏԸՆԻԻ մէջ, բժիշկ մը որ վիրա – բոյժ չէ, առանց պատճառի իր ղրասենեակին մէջ կոյր աղիքի գործողութեան ենթարկած է 12 տարեկան տղայ մը, զոր պէտք է խնամէր պարզ թարախոտ վէրքի մը համար։ Տղան տեղն ու տեղը մեռած է արիւնահոսութեան հետեւանքով, բժիշկը սխալմամբ կտրած ըլլալով չնչերակը։ Բժիշկը վերջերս իր իսկ դիմումով, դատանուած էր չիմարանոցի մը մէջ։ Ինչպէս միշտ ոչ ոք (ոչ Բժշկական Միութիւնը, ոչ ալ ոստիկանութիւնը) կ'ուզէ պատասխանատու ըլլալ նման ողբերգական արարքի մը։ Բժիշկին մօտ աչխատող օգնականին նկարագրականը կրանկիյեոլի ահաւոր տեսարանի մը ապաւորութիւնը կը թողու։ Ցիչենք որ բժիշկին օգնականն ալ որ մարած է «գործողութեան» ընթացքին, որմնադիր մըն է։

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ օդանաւային երեք ընկերութիւններու տնօրէնութեանց եւ օդաչուներու սենտիքայի բանակցութիւնները բոլորովին խզուեցան Շաբաթ գիշեր։ Հաւանական կը նկատուի որ ընկերութիւնները վերսկսին կարգ մը թռիչքներ այն օդաչուներուն հետ որոնք մերժած չեն իրենց առաջարկները։

ՍԵՒ ԼՈՒՐԵՐ ԿԱՐՄԻՐ «ԴՐԱՒՏԻՆ»

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅ ԲԱՆՏԱՐԿԵԱԼՆԵՐԸ

Փետրուար 5ի եւ 25ի մեր թիւերով (Ա. էջ), արձագանգ եղած էինք զիրար հաստատող զանազան աղբիւրներէ ստուած լուրի մը, որուն համաձայն, հինգ հայ երիտասարդներ դատապարտուած են ընդհանի մէջ։

Պուէնոս Այրէսի մեր պաչտօնակիցը, «Արմենիա», Փետրուար 17ի թիւով, «Խորհրդային Միութեան հայ բանտարկեալները» խորագրին տակ, մանրամասնօրէն կը տեղեկագրէ պարագան ուրիչ հայ բանտարկեալի մը, Հենրի Յովհաննէսի Ալթունեանի, որուն դէմ երեք տարի ադելափակման վճիռ արձակուած է։

« Խորհրդային Միութեան մէջ, կը դրէ «Արմենիա», ազատախոհ տարբերու դէմ սկսած հալածանքը ընդհանուր վրդովում առաջ բերած է եւ նոյնիսկ կարգ մը համայնավար կուսակցութիւններ կը դատապարտեն ռուս համայնավար ղեկավարութեան ամարդի ու գաժան այդ ընթացքը։

Սակայն, համայնավար իչխանութեանց ձեռք առած կարուկ միջոցներուն պատճառով չատ քիչ լուրեր կը հասնին արտասահման եւ խորհրդային ազատատենչ մտաւորականութեան ապրած ողբերգութիւնը իր մանրամասնութեանց մէջ անծանօթ կը մնայ արեւմտեան ժողովուրդներուն։ Միայն զաղանի ճանապարհներով ուղարկուած տեղեկագիրներէն յայտնի կ'ըլլայ իրականութիւնը՝ իր բոլոր դաժանութեամբ։

Այդ տեղեկագիրներէն կ'իմանանք, թէ ի խնդիր ազատութեան պայքարող խորհրդային մտաւորականներուն չարքին, իրենց պատուաւոր տեղը կը գրաւեն հայրդի հերոսներ, որոնք աչքի կը զարնեն իրենց յանգգնութեամբ, արի կեցուածքով եւ ընկերասիրութեամբ։

Առնենք Հենրի Ալթունեանի պարագան, միակ Հայը, որ ցարդ յիչուեցաւ ազատ աչխարհի մամուլին մէջ։

37 տարեկան, ճարտարագէտ եւ երկու զաւակներու հայր այս Հայը Համայնավար կուսակցութեան անդամ եղած է

ԳԱՐԵԳԻՆ ԵՊՍ. ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆ ԳՆԱՑ

Կիլիկիոյ Կաթողիկոսարանի Դրան եպիսկոպոս Գարեգին Եպիսկ. Սարգիսեան անցեալ չարաթ Թեհրան հասաւ, ուրկէ անցաւ Նոր Զուղա, իբրեւ Կաթողիկոսական Պատուիրակ։

1957էն մինչեւ 1968 եւ 17 տարի գոնուած է գինուորական ծառայութեան մէջ։ Նախքան իր գործը զատական աւեանին յանձնուիլը, Ալթունեան անցած է կուսակցական այլեւայլ քաւարաններէ, ուր աչխատած են զարձի բերել զինք եւ ստիպել յայտնելու իր «մեղսակիցներուն» անունները։

Ի՞նչ յանցանք գործած է ճարտարագէտ Ալթունեան։ Ինչպէս ինք յայտարարեց կուսակցական քննիչ մարմնին առջեւ, «կուսակցութենէն վտարուած է ո՛չ թէ կազմակերպութեան կանոնները խախտելուն համար, այլ իբրեւ հետեւանք զաղտնի սպատարկութեան բանտարկութեանց եւ անանուն զրպարտութեանց»։ Իրրեւ թէ Ալթունեան տարածած է կուսակցութիւնը եւ Պետութիւնը վարկաբեկող եւ իրականութիւնը աղաւաղող զրութիւններ, կապ պահած է պատմաբան Եաքիրի (զատակը մտերչել Եաքիրի — Ստալինի զոհերէն) եւ Զօր. Գրիգորենկոյի հետ, — երկուքն ալ զատապարտուած ու արդելափակուած հոգեբուժանոցներու մէջ, — եւ հրապարակով քննադատած է խորհրդային զեկավարութիւնն ու անոնց կարգ մը արարքները։

Նախ կը մերժէ իր համախոհներէն ոեւէ մէկուն անունը տալ եւ ապա կը յայտարարէ, թէ ինք հատատուն կը մնայ իր համոզումներուն մէջ։ Եւ Ալթունեան կը պարզէ իր տեսակէտները, որոնք են.

Զի վստահիր եւ չի հաւատար Բրեժնեւին, մէկը, որ «1964ին Հերոսութեան Դ. աստիճանի չքանչանը կախեց Խրուչեւի վիզէն եւ ապա զաւեց անոր դէմ»։

Խորհրդային մամուլը միայն «լուրեր կը հաղորդէ, որոնք յաճախ կը մեղանչեն ճչմարտութեան դէմ»։

Կուսակցական ժողովի մը մէջ յայտարարած է, թէ անարդար կերպով մոռացութեան տրուած է Թրոցքիի անունը։ Ալթունեան յայտնած է, թէ յեղափոխութեան սկզբնական տարիներուն, Թրոցքի, իրրեւ Պետրոկրատի Սովետներու նախադահ եւ կարմիր Բանակի հրամանատար, հսկայ դեր ունեցած է համայնավարներու յաղթանակին մէջ։ Այդ ժամանակամիջոցին, Ստալին երկրորդական դեր կը կատարէր։ Թրոցքիի դերին անդրադարձած է Ճոն Ռիտը՝ իր «Տասը օրեր, որոնք ցնցեցին աչխարհը» գրքին մէջ։ Լենին կը յանձնարարէր, որ այդ գիրքը ամէն մէկ բանուոր ունենայ իր սեղանին վրայ։

Ալթունեան կը պաչտպանէ գատը Խրիմի Թաթարներուն, որոնց անարդար կերպով կ'արգիլուի վերադառնալ իրենց հայրենի բոյնը։

Կը դատապարտէ կուսակցական ղեկավարութիւնը՝ Ձեխոսլովաքիան գրաւելուն համար։

Պաչտպան կը կենայ «մեծ հայրենասէր» Զօր. Գրիգորենկոյին եւ բոլոր անոնց, որոնք, յանուն ազատութեան մղուած պայքարին համար, կը տառապին բանտերու, աքսորավայրերու եւ հոգեբուժարաններուն մէջ։

Երբ Ալթունեան համարձակօրէն այս բոլորը կ'արտայայտէ կուսակցական քննիչ մարմնին առջեւ, կեդրոնական կոմիտէի փոխ անդամ Տենիսով անոր կ'ազդարարէ, թէ «այդպէս յամառելով, բանտ կ'երթայ»։ Տասը օր եառ Ալթունեան կը ձերբակալուի։

ՄԱՅԻՍԵԱՆ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ՝ ԲԱԽՏՈՐՈՇ ՕՐԵՐԷՆ...

(ՓԵՏՐՈՒԱՐԵԱՆ ՇԱՐԺՄԱՆ ՈՒԻՆ)

(Բ. եւ վերջին մաս)

Այս ապրումներու լոյսին տակ դիւրին կ'ըլլայ մեզի հասկնալ թէ՝ ինչո՞ւ հայրենիքի ճգնաժամի այդ օրերուն մեր ամբիւնաքամ ժողովուրդը՝ միացած մեծով ու պզտիկով, համաժողովրդային ցասումի ու ընդվզումի պոռթկումով, ազատութենչ Հայու խիզախ կեցուածքով, արեւին տակ ազատ ու անկաշկանդ ապրիլ ուզելու հզօր կամքով, զլուխ բարձրացուց պաշտպանելու համար դարերու ծով արիւնով ձեռք ձգուած հայրենիքին անկախութիւնը:

Այս խորհրդածութիւններէն ետք հասկնալի կ'ըլլայ նաեւ մեզի, Փետրուար-Յունուար համաժողովրդային ընդվզումին, անկախ քաղաքական հանգամանքներէ, բուն չարժառիթն ու պատմութեան համար անոր թողած բարոյական արժէքը:

Անցած են արդէն յիսուն երկար տարիներ պատմական այդ թուականէն: Մենք որ այժմ ոչ մանուկ ենք եւ ոչ ալ պատանի, մեզի հետ այս ազատ ափերուն վրայ հասակ նետած սերունդն ալ, որ քաղաքական դէպքերը ըմբռնելու եւ դատելու հասունութիւնն ունինք, անհրաժեշտ է որ դիտանք ու համոզուինք թէ՝ Փետրուարեան օրերուն մեր ժողովուրդին ցոյց տուած այդ քաջարի կեցուածքը՝ որպէս պատմական երեւոյթ, Հայուն համար ո՛չ նոր էր եւ ոչ ալ անսպասելի: Եթէ ուզենք միասին պահ մը բանալ մեր ազգային պատմութեան ծալքերը, պիտի չդանենք այնտեղ ո՛չ մէկ սեւ էջ՝ ուր Հայը դատապնած ըլլայ, ազատ ու անկաշկանդ ապրիլ ուզելու իր ազգային ձգտումներուն: Այնտեղ յատակօրէն պիտի տեսնենք թէ, Հայուն ազգային նկարագիրը յատկանշող ըմբռնում, քաջարի ու ազատութեան սիրահար բնորոշումները, իմաստէ զուրկ խօսքեր չեն եղած, եւ դարերու ընթացքին իրենց կնիքն են դրած մեր պատմութեան վրայ: Ազգային պատմութիւն մը, որ հիւսուած ու կազմուած է, օտարին լուծը չհանդուրժելու, ուրիշին թաթին տակ հլու հպատակ ապրիլ չուզելու համար տարուած հերոսականներու եւ բարոյական յաղթանակներու երկար ու չարունակական շղթայով մը:

Շղթայ մը՝ որ կը սկսի Հայկազանց հարստութեան օրերէն, անցնելով Արշակունեաց, Բագրատունեաց եւ Ռուբինեաց հարստութիւններու շրջաններէն, երկարելով մինչեւ Ղարաբաղի Մելիքներն ու հայ ազատագրական չարժման հերոսական օրերը:

Քանի որ յիշեցինք պատմական անցքեր, ինչո՞ւ չյիշել նաեւ Հայաստանն ատանց թագաւորի մնացած հայ նախարարներու օրերը, որոնց համար դարերէ ի վեր թուխակարար կը կրկնենք «անմիարան»: Առանց նկատի առնելու անոնց ապրած դարաշրջանի աւատապետական կեանքի ապրումի ձեւն ու ըմբռնումը: Քաղաքական կեանքի փոթորկալից, միշտ խառնակ ու անկայուն վիճակը, իրենց ապրած բնաչխարհի աշխարհագրական աննպաստ դիրքը: Դրացի զօրաւոր ազգերու կողմէ իրենց սահմանակից եղող հայ նախարարներուն վրայ ի զոր դրուած քաղաքական ճնշումները: Մանաւանդ, առանց ուզելու բաղդատութեան զուգահեռ մը ձգելու եւ տեսնելու համար, Արեւելքի եւ Արեւմուտքի արքունիքնեռուն մէջ տեղի ունեցած դաւադրութիւնները, իշխանական ու աւատապետական տուներու կողմէ փառքի ու հարստութեան տիրանալու համար իրարու դէմ դործածած բարբարոս միջոցներն ու մղած կռիւները: Այս խորհրդածութիւններէն վերջ, կարելի կ'ըլլայ անվարան ընդունիլ որ հայ նախարարները (եւրոպական առումով ցեղապետներ եւ իշխանական տուներ) եղած են գերազանցօրէն հայրենասէր, խոհեմ ու քաջամարտիկ եւ չեն վարանած հայրենիքի վառնդի պահուն (աննչան բացառութեամբ) դէնքի ուժով դիւցազնօրէն պաշտպանել հայրենի հողն ու կրօնքը, Հայուն ինչքն ու պատիւը:

Մեր նիւթէն աւելի եւս չշեղելու համար, ըսենք անմիջապէս թէ՝ այն ինչ որ ուզեցինք չեչտել այս տողերուն մէջ այն է որ, երբ Հայը՝ դարերու պատմութեան ընթացքին, միշտ հաւատարիմ է մնացած իր ազգային դիմագիծը յատկանշող Հայու ազատատենչ ոգիին, ինչո՞ւ կ'ուզենք որ տասնեւիններորդ դարուն սկսած ազգային վերածնունդի բուռն թափով, եւ հայ ազատագրական չարժման ստեղծած խանդավառութեամբ, ազգային խոր դիտակցութեան հասած ու իր պատմութեան 1915ի ամէնէն սեւ ու զարհուրելի օրերն ապրած, քսաներորդ դարու Հայը՝ պէտք է ըլլար նուա՛զ հայրենասէր, նուա՛զ ըմբռոստ ու քաջասիրտ: Երբ պատմութեան անչեղ վիճակութեամբ, դիտենք թէ Հայը՝ իր վեց դարերու գերութեան չրջանին, չատ է նմանած մարմինով միայն կաչկանդուած արծիւին: Որ ան՝ իր սիրտը, միտքն ու հոգին ազատութեան խորան ըրած, երազա՛ծ ու ապրած է ազատութեան ջերմ կարօտով, եւ անոր հասնելու բո՛ւռն տենչով...:

ԱՐՇԱԼՈՅՍ ՍԻՍԼԵԱՆ

ԳՐԻԳՈՐ ՇԻԼԹԵԱՆ

Գեղանկարչութեան մէջ իր մուտքը կատարած է 1920ի ժամանակները:

Նկարիչին ստեղծագործութիւնները հիացում առեղծած են եւ բարձր դնահատանքի արժանացած են ոչ միայն Իտալիոյ, այլեւ անոր սահմաններէն դուրս Ֆրանսայի, Ամերիկայի, Գերմանիոյ եւ այլ երկիրներու մէջ: Սակայն, մեծ փառքի եւ համբաւի արժանացած արուեստագէտը երբեք չի մոռնար, որ Հայ է եւ ամէն առիթով կ'ընդգծէ իր ծագումը:

1949ին, երբ Փարիզի լաւագոյն ցուցասրահներէն մէկուն մէջ կը բացուի Շիլթեանի ցուցահանդէսը, որուն չուրջ մեծ աղմուկ բարձրացաւ, հայ նկարիչին այցելութեան կուգայ Իտալիոյ դեսպանը, որուն վկայութեամբ «հիանալի է ցուցահանդէսը: Իտալիան հպարտ է, որ ձեզ նման չնորհալի զաւակ ունի»:

Երբ դեսպանը կը վերջացնէ իր հիացական խօսքը, Շիլթեան համեստօրէն կը պատասխանէ. «Ուրախ եմ ձեր բարձր դնահատականին համար, ուրախ եմ, որ Իտալիոյ որդեդիր զաւակն եմ, որու երկինքին եւ արուեստին չատ եմ երախտապարտ: Բայց թոյլ տուէք նաեւ ըսել, որ ես Հայ եմ»:

Գրիգոր Շիլթեան ծնած է Նոր Նախիջեւան (Դոնի-Ռոստով) 1900ին:

Երիտասարդը կը մեկնի Պոլիս, ապա կ'անցնի Աւստրիա, ուր կ'ուսանի Վիէննայի Գեղանկարչութեան Ակադեմիայի մէջ: Հոս Շիլթեան կը սկսի առանձնապատուկ սէր ունենալ իտալական արուեստին նկատմամբ, դեռ Վիէննա գտնուած ժամանակ ինչ որ ներքին մղում մը դինք կը կապէ Իտալիոյ:

Աստմնալից երիտասարդը չուտով կ'իրականացնէ իր վաղեմի երազը: 1923ին կը հասնի Հռոմ, իսկ երկու տարի ետք Պրակացլիա սրահին մէջ կը կազմակերպէ իր անդրանիկ ցուցահանդէսը, որուն պէ իր անդրանիկ ցուցահանդէսը, որուն fաթալոկին յատկանշական կը դրէ իտալացի ծանօթ արուեստաբան Ռ. Լոնկի, որ ըստ արժանւոյն կը դնահատէ արուեստագէտին առաջին գործերը:

Այդ նոյն թուականին ան կը մասնակցի Հռոմի փառատօնին, ուր տեղ կը դրաւեն անոր գործերը: Յաջորդ տարին կը հրաւիրուի մասնակցելու Վենետիկի ծանօթ փառատօնին, ուր կրկին կը վայելի նկարիչին անհատական դիծը:

1927ին Գրիգոր Շիլթեան, որ 27 տարեկան էր, կը հաստատուի Փարիզ: Կը մնայ հոս վեց տարի:

Ֆրանսայի մէջ անոր յաջողութիւնները ակնառու կը դառնան: Շիլթեան կը մասնակցի փարիզեան տարբեր սալոններու, իսկ 1927ին կը բանայ իրեն համար չափազանց կարեւոր անհատական ցուցահանդէսը: Քանի մը օր վէճերու, նոյնիսկ ծայրայեղութիւններու հասնող կարծիքներու վայր դարձաւ «Կալերի Ռընե-սանսը»:

Ստեղծագործելու անոր ոճը խիստ ազատական է, հիմնուած արուեստի ընդհանուր կանոններու վրայ, բայց եւ այնպէս նկարիչին բարձր ճաշակին եւ դարգացումին ու հմուտ վարպետութեան չնորհիւ ան նոր, ժամանակակից մարդու արուեստի դրոշմ կուտայ իր գործերուն:

Թերեւս այդ էր պատճառը, որ ֆրանսական թերթերը բառեր եւ դոյներ չխնայեցին, որպէսզի աւելի մեծ արժէք տային Շիլթեանի գօրաւոր դեղանկարչութեան, որ ունի խոր արմատներ, ամուր հիմք, յօրինումի թարմութիւնը եւ, որ, ամէնէն կարեւորն է՝ անհատականութիւն:

Արժէ յիշել, որ հակառակ բուռն վէճերուն, վերոյիշեալ ցուցահանդէսէն անմիջապէս ետք Լիւքսենպուրկի պետական թանգարանը դնեց անոր «Ծաղիկներ ծախող աղջիկը» հիանալի գործը:

Անոր փարիզեան ստեղծագործութիւնները եւ, յատկապէս, նաթիւր-մորթերը համբաւ մը ապահովեցին Շիլթեանի: Անոնց դեղարուեստական լեզուն յատակ է, որովհետեւ հոն ոչ միայն առարկային պատկերը կայ, այլեւ միտքի մակարդակը, որով այդ չքնաղ գործերուն մէջ հայ վարպետը ուրոյն մեկնաբանութիւն կուտայ բնորդին եւ յօրինումին:

1930ին, մօտ երեսուն հայ նկարիչներու հետ կը մասնակցի Փարիզի «Անկ ընկերութեան» կազմակերպած ցուցահանդէսին, իսկ քանի մը ամիս ետք, Պրիւսէլի Գեղանկարչութեան Պալատի մէջ կը բացուի անոր մէկ նոր ցուցահանդէսը:

Նկարիչին գործերը եղակի ապաւորութիւն կը թողուն Պելժիոյ խստապահանջ քննադատներուն եւ գեղանկարչութեան սիրահարներուն վրայ: Պրիւսէլի արքայական թանգարանը կը գնէ նկարիչին «Մարիները», որ մեծ վարպետութեամբ գծուած է:

Այնուհետեւ ցուցահանդէսներ կը կազմակերպէ Լիէժ, Պերլին, Լոնտոն, Նիս Եորք եւ այլուր:

Շիլթեանի արուեստը, որ նուիրուած է դեղեցիկի եւ մարդու, որոշ ապդեցութիւն կրած է Վերածնունդի չրջանի եւ Յապոնական դպրոցի մեծ վարպետներէն: Այսպէսով, անոր արուեստի ակերը ծագում կ'առնեն դեղանկարչութեան պատմութեան հեռաւոր անցեալէն եւ համաչափ չունչով կը հասնին մեր օրերու արուեստի դպրոցներուն: Սակայն Շիլթեան չի կրկներ իր տեսածը, իր դիտացածը, այլ կը ստեղծէ նոր, աւելի լուսաւոր եւ անմիջական, աւելի թափանցիկ արուեստ:

Անոր ցայտուն ապացոյցն են Շիլթեանի ստեղծած հիանալի դիմանկարները, ուր տիպարները աւելի խոր կերպով ներկայացնելու համար հեղինակը համարձակ կ'իրականացնէ նիւթի եւ յօրինումի, գոյնի եւ դիծի բացարձակ ներդաչնակութիւն:

Անոր դիմանկարները օժտուած են արտակարգ ներքին ուժով: Անոնց մէկ նկարիչը երեսուն կը բերէ բնորդներու այնպիսի յատկութիւններ, որոնք յաճախ դուրս կը մնան մարդոց ուչադրութենէն: Շիլթեանի ուժը ճիշդ ասոր մէջ է, գլխաւորապէս դէմքի ուսումնասիրութեան մէջ:

Գրիգոր Շիլթեան ներկայիս կ'ապրի եւ կը գործէ Փարիզ, ուր ան ունի իր անձնական արուեստանոցը, ուր կը ստեղծէ իր գլուխ-գործոցները:

Ան ունի նաեւ իր ամառնային արուեստանոցը Նիս քաղաքին մօտ, ուր կ'անցնէ ամառնային արձակուրդի ամիսները:

Շիլթեան ամուսնացած է ֆրանսուհի մը հետ, որ նոյնպէս նկարչուհի է:

Ան ունի երկու զաւակներ, որոնք ալ նկարչութեամբ կը զբաղին:

Շիլթեան ներկայիս կը պատրաստուի իր նոր ցուցահանդէսին համար, որ պիտի բացուի Փարիզի մէջ:

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Իսկ հէք Ռոզիկ, յուզուած՝ սիրտը ետած, կ'արտասուէր այս անիրաւ նախատինքներուն տակ:

Անթառամ, որ միտքը դրած էր կիսատար դործ չտեսնել եւ ներսիկին կուտակուած բոլոր մաղձը դուրս թափել, չարունակեց.

— Քանի համբերեմ, աչք դոցեմ ըսի, այնչափ խաղերնիդ առաջ տարիք... զաւակս միամիտ դառաք, ծուղակ ձգեցիք ըսելով՝ մա՞յրն ալ անանկ կարծեցիք, ինծի նայէ, Թադուհի հանըմ, ես քեզի պէս հանած – վարածները դրպանէս կը հանեմ... եւ աս ալ մաքերնիդ դրէք, որ զաւակս հաւուռ պէս փեթթել չեմ տար ձեզի, անիկա այսչափ տարի աշխատած – ցաւ, արիւն քրտինք թափեց էքի հոս գայ տէ, կործանած, պարտքը կոկորդը մարդ՞ աղջիկ առնէ... այսօր ուզեմ նէ՝ ձեռքս պադնելով տասը հազար ոսկով աղջիկ կուտան տղուս... ամէն օր լուր կուգայ, ինչ աղջիկները, մէկը միւսէն աղուոր, մէկը միւսէն ուսեալ... չէ քի Ռոզիկին պէս...

— Աղջիկս, ել երթանք, ըսաւ Թադուհի, բարկութենէն կաս-կարմիր կտրած, մինչ Ռոզիկ ոտքի կ'ելլէր հեծկլտուքը չարունակելով, աւելի բարձրաձայն:

— Ելէք դացէք, դռները բաց են... դոչեց Անթառամ ձեռքովը վանողական չարժում մը ընելով:

Տիկին Թադուհի եւ Ռոզիկ հասան տուն, ճամբան առանց խօսք մը փոխանակելու իրարու հետ: Չարուածքը այնքան անակնկալ, այնքան սաստիկ եղած էր, որ երկուքն ալ պապանձեր էին: Անչուշտ Լեւոնին մեկնումէն ի վեր նչմարած էին, որ Անթառամ պադ վերաբերում մը ցոյց կուտար իրենց հանդէպ, նոյնիսկ կը դդուչանար հետերնին տեսնուելէ կամ մտերմութիւն ցոյց տալէ, բայց երբեք չէին երեւակայեր, որ այդ չկամութիւնը կամ պաղութիւնը այսպիսի անբացատրելի մոլեդնութեամբ մը պիտի պայթէր: Խեղճ Ռոզիկ, տուն հասնելուն՝ ազատ ասպրէդ տուաւ իր զսպուած յուզումին եւ սենեակը քաչուելով, ուր մայրը դացած էր իրեն միանալու, սկսաւ յորդ արցունք թափել:

Մանկատի աղջիկը իրապէս կը սիրէր Լեւոնը, մանաւանդ այն օրէն ի վեր, որ տեսած էր, որ երիտասարդը անկեղծ ու անչահախնդիր վարմունք մը ունեցած էր իրեն հանդէպ: Այն կեղծ քծնումները, որոնք, իր ծնողքին խորհուրդով, ի դործ դրեր էր երիտասարդին հետ ունեցած տեսակցութիւններուն առեն, չուտով ճըշմարիտ տարփանքի մը փոխուած էին:

— Ա՛խ, մայրիկ, ի՞նչ պիտի ընենք հիմա, կը հեծկլտար ղլուխը իր մօր ծունկերուն վրայ դրած... ան ինչ սարսափելի նախատինքներ ըրաւ մեղի, հիմա ի՞նչպէս իրարու երես պիտի նայինք...

— Անպատճառ մէկը խօսք խառներ է, կը կրկնէր տիկին Թադուհի. այս եղածին մէջ թչնամիի մատ կայ, ինչո՞ւ մէկ օրէն միւսը այդ կինը այսպէս մեղի դէմ դարձաւ, ի՞նչ ըրինք իրեն...

Յետոյ չանաց աղջիկը մխիթարել, ըսելով թէ դուցէ Անթառամ ջղային տպաւորում մը ունեցած էր, թէ իր ըրածին վրայ պիտի ղղջար, թէ դուցէ ներսում պիտի խնդրէր: Բայց աղջիկը այդ խօսքերէն չէր համոզուեր. այդ կնոջ աչքերուն մէջ կարդացեր էր անհաչտ տեսութիւնը իրեն նկատմամբ եւ հիմա կը սոսկար, խորհելով, որ իր բոլոր ոսկի երազները պիտի ցնդէին այդ պատուին պատճառով, դոր սիրաչահելու համար պէտք եղած չափ փոյթ չէր տարած:

Իրիկունը սակայն, երբ Ղուկաս էֆէնտի եկաւ, Ռոզիկ անակնկալ ուրախութիւն ունեցաւ. նոր նամակ մը Լեւոնէն, աւելի սիրագեղ, աւելի հրապառ. իր գրած առաջին նամակը ընդուներ էր ու անոր կը պատասխանէր: Եւ ի՛նչ նամակ, ամբողջ տասնեւվեց երես: Անպլիայի պադամանդավաճառը եկած էր Փարիզ, դործը յաջող ճամբու մէջ էր եւ կը յուսար, որ քանի մը օրէն պիտի կրնար ճամբայ ելլել: Լեւոն նոյնպէս կը ծանուցանէր, որ տուփ մը չաքար կը դրկէր իրեն փարիզէն, բայց տուփը տակաւին չէր հասած: Ցետոյ կ'ըսէր, թէ դեղեցիկ մատանի մը, դոյդ մը օղ եւ ապարանջան մը առած էր Ռոզիկի համար, զոր իր հետը պիտի բերէր: Ու յետոյ կը պատմէր այն անհուն տառապանքը, որ կը դդար իր նչանածէն հեռու մնալով, թէ ինչպէս օրն ի բուն Ռոզիկի պատկերին նայելով կը մխիթարուէր, թէ ինչ անճառ հեչտութեամբ ընդունած էր անոր նամակը, զոր օրը հարիւր անդամ կը կարդար, համբուրելով զայն:

Մինչ Ռոզիկ իր սենեակը առանձնացած՝ այդ նամակին ընթերցումով կ'ամոքէր օրուան մէջ ընդունած ահռելի հարուածը, Թադուհի՝ Ղուկաս էֆէնտիին կը պատմէր իրենց այցելութիւնը եւ Անթառամի ըրած ընդունելութիւնը եւ արտասանած նախատալից խօսքերը:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ՋՄՈՌՆԱՆՔ ՓԱՐԻԶԻ ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏՈՒՆԸ

Ողբացեալ Շ. Միսաքեան 1957 տար – ւան 10 Յունուարի «Յառաջ»ին մէջ, «Օրը Օրին» մը գրած էր, վահէ տարա – պուրթեամբ, որ կը կրէր հետեւեալ վեր – նագրութիւնը՝ «Այսպէս պիտի ըլլայ մեր Տունը»: Թերթին ճակատին ալ գետեղած էր Մշակոյթի Տան պատկերը ու աւելցու – ցած՝ «Ձեր աչքերն ու սիրտը չե՞ն պայ – ծառացար, դիտելով այս պատկերը: Ու երբ վաղը իրականութիւն դառնայ···»:

Այս առթիւ կուզ կ'ընէր որպէսզի իւրա – քանչիւր Հայ օղնէր համաձայն իր դի – տակցութեան եւ կարողութեան, ու կը շարունակէր «Ուրիշ վայրերու մէջ, մար – դիկ իրր բանուոր կ'աշխատին այս կար – գի հանրօգուտ շինութեանց մէջ, հող փո – րելով կամ պատ հիւսելով: Քանի դժուար է նոյնը ընել այստեղ, կը մնայ ճոխացնել հիմնադարամը:

Որքան շատ այնքան շուտ:

Իսկապէս առաջին քայլը առնողը եղաւ *ան մը դանելու գործին մէջ, ընկ. Մի – սաքեան: Պատահմամբ իրեն հետ կ'անց –*

ւորը յայտնաբերելու եւ զայն կեդրոնա – նելու մէջն է:

Ի տարբերութիւն իր ժամանակակիցնե – րէն չատերուն, որոնք հրաժարելով նո – կարչութեան հիմնական կանոններէն, կը ձեւախեղեն մարդու դէմքին եւ մարմնին կառուցուածքը, Շիլթեան հարազատ կը մնայ բնականին:

Շիլթեանի յօրինումներուն մէջ միշտ կը զգացուի թէ՛ տարածութիւնը եւ թէ օդի ազատ չարժումը: Նկարիչին վայլուն գործերը ձեւերու յստակութեան դանձա – րան են, ուր իւրաքանչիւր առարկայ կը պահպանէ իրեն յատուկ կառուցուածքը, ուր լոյսի, տուներներու եւ դոյներու ա – մուր միասնութիւնը արուեստի ստեղծա – գործութիւնը կատարեալ կը դարձնէ:

«Գրիգոր Շիլթեան կը դասուի մեր օ – րերու գեղանկարչութեան իրապաշտ դպրո – ցի ամէնէն մեծ նկարիչներու չարքին», կը գրէ իտալացի ծանօթ քննադատ Մար – չիանօ Պեռնարտի, իսկ անուանի նկարիչ Տէ Զիրիկօ կ'ընդգծէ· «Ան արժանի է բարձր յարգանքի, որովհետեւ մեր ժա – մանակաշրջանի ամէնէն ինքնատիպ նկա – րիչներէն մէկն է»:

Անոր բազմաթիւ գործերը գտնուած են լաւագոյն թանգարաններու սեփականու – թիւնը:

Դժբախտաբար, անոր ստեղծագործու – թիւններէն միայն երեքը կը գտնուի Հա – յաստան: Երկուքը՝ Երեւան, երրորդը՝ Էջմիածնի մայր տաճարը:

Գրիգոր Շիլթեան ներկայիս 70 տա – րեկան է:

Լ. ԴԱՐԲԻՆԵԱՆ

նէինք 17 Յուլ Պլէոյի առջեւէն, որուն ճակատէն կախուած էր, ծախու չէնքին յայտարարութիւնը, թելադրեց ինծի որ անմիջապէս հետաքրքրուիմ, ուչքն ու դինը հասկնամ եւ տեղեկացնեմ Յանձ – նախումբին: Նոյն օրն իսկ, խանդավա – ռութեամբ կատարեցի յանձնառութիւնը, տեղեկութիւնը բերի, եւ տունը գնուե – ցաւ նոտարի միջոցաւ, ձեռնտու պայ – մաններով, որովհետեւ աւերակ վիճակի մը մէջ կը գտնուէր ան:

1954էն ի վեր կազմուած էր Յանձնա – խումբ մը, որ գործի լծուելով կոկիկ դու – մար մըն ալ ունէր իրր հիմնադրամ, հե – տեւաբար կարելի եղաւ ուչքը դառնալ ներկայ չէնքին սկզբնական ծախքերը հո – գալով: 1954էն մինչեւ 1956ի վերջը մեր ջնտատուքները յարմար տուն մը գտնելու դժուարութեան մատնուած էին:

Հերոսութիւն էր ուղղակի գրեթէ ո – չինչով նման գործի մը ձեռնարկել: Ստորնայարկ, ներքնայարկ, չորս յար – կեր, պատերու ամրացում, տանիք, ծե – վեր, ներկ, լուսցարաններ, ելեկտրա – կանութիւն, կեդր. ջերմութիւն, 200 խո – րանարդ մեթր, փլուզումներ դուրս փո – խադրել, այս բոլորը նիւթական հսկայ դումարներու կը կարօտէին: Յանձնա – խումբը սակայն, աչքի առջեւ ունենալով ձեռնարկին կարեւորութիւնը, «նպատակ տկարութիւն չի ճանչնար»ը սկզբունք ը – նելով քաջարար նետուեցաւ ասպարէզ:

Այս ոգեւոր չրջանին էր որ ընկ. Մի – սաքեան կը գրէր վերի տողերը:

Բոլորը խանդավառ էին օգտակար գործ մը կատարած ըլլալու գոհունակութեամբ բայց··· բայցը միշտ կը մտահոգէր ու – ղեղները:

Նոյն տարուան, 1957, Սեպտեմբեր 29ի «Յառաջ»ին մէջ ընկ. Հր. Սամուէլեան կը գրէր·— «Տարիներու ծրագիրը սկսած է այլեւս իրականութիւն դառնալ: Ամէ – նէն սկեպտիկներն անգամ գինաթափ ե – ղած են արդէն: Հայ Մշակոյթի Տունը դառնալու սահմանուած շէնքը՝ տարիներով անմարդաբնակ ու կիսաւեր, արդէն կենդանութիւն ստացած է ֆանի մը օրէ ի վեր:

Սեփական տուն եւ տպարան ունենալու գաղափարը տարիներու ընթացքին զար – գացաւ, երբ սպիտակ ջարդը գլուխ կը ցցէր սպառնալով նոր սերունդին, ազգա – պահպանման համար անհրաժեշտ կը դառ – նային իմքնապաշտպանութեան ազդու միջոցները: Հայ Մշակոյթի Տունը կոչ – ուած է կատարելու կարեւոր դեր մը այս ճակատին վրայ:

Իսկ եւ իսկ «Հայկական Տուն մը» Լոյս Ֆաղաքի սրտին վրայ:

«Յառաջ»ի տպարանի բացումը առա – ջին հանգրուանն է դէպի վերջնական ըն – պատակ տանող ճամբուն վրայ:

Զարկ պէտք է տրուի ժողովրդային հանգանակութեան, որպէսզի տպարանէն վերջ շուտով բացուին հանրութեան առ – ջեւ ակումբ – ընթերցարանը, հանդիսա – սրահը, թանգարանը եւ յարակից գրա –

ցնծուն եւ վարանոտ յուզումով մը կը տակաւ իրեն վրայ սեւեռած այս նայ – ուածքին:

Սակայն, թէեւ Անաթոլին նայուածքը Մաոի իշխանուհիին կ'ուղղուէր, անոր չէր պատկաներ, այլ այդ նայուածքին բացատրած ցնծութիւնը կը բխէր Օր. Պուռխանի մանրիկ ոտքէն, որ դաշնակին տակ կը հալածուէր երիտասարդին ոտ – քէն:

Օր. Պուռխան ալ Մաոի իշխանուհիին կը նայէր, որ չանկարծակիի եկաւ այս իր պատուակալ օրիորդին աչքերուն մէջ կարդալով ուրախութեան եւ յոյսի նոր – արծարծ արտայայտութիւն մը:

Ձայչէն վերջ, երբ պիտի բաժնուէին, Անաթոլ համբուրեց Մաոի իշխանուհիին ձեռքը: Քաջութիւնը երկու ձեռքերովը բռնած, Մաոի չեչտակի նայեցաւ այս ղեղեցիկ դէմքին:

Անաթոլ իշխանուհիին հանդէպ պարտ – քը կատարելէ վերջ՝ Օր. Պուռխանի ձեռքն ալ համբուրեց· ասիկա վայելուչ չէր, բայց Անաթոլ ըրաւ զայն իր ամբողջ վարմունքին մէջ ցոյց տուած միամտու – թեամբ ու բնականութեամբ: Օր. Պու – ռխան կաս–կարմիր կտրեցաւ, եւ սար – սափով նայեցաւ Մաոի իշխանուհիին ե – րեսը:

— Որքան փափկանկատ է, խորհեցաւ Մաոի իշխանուհին: Օր. Պուռխան ի՞նչ – պէս կրնայ միտքէն անցընել թէ կը նա – խանձիմ իրեն եւ իր անձնուիրութիւնը չեմ գնահատեր: Իշխանուհին Օր. Պու – ռխանի մօտենալով գրկեց զայն սիրով:

Անաթոլ փոքրիկ իշխանուհիին ձեռքն ալ ուզեց համբուրել:

— Ո՛չ, ո՛չ, ո՛չ, ըսաւ, երբ հայրդ գրէ ինծի որ վարդ չտած ես, պիտի թոյ – լատրեմ քեզ համբուրել ձեռքս, անկէց առաջ ո՛չ, եւ սենեակէն դուրս ելաւ՝ մա – տովը սպառնալով եւ ժպտելով:

ԻԶ.

Այն գիշեր տանը մէջ ոչ ոք երկու աչք իրար գրաւ բացի Անաթոլէն, որ քնա – ցաւ գլուխը բարձին դնելուն պէս:

— Կարելի՞ է որ այս այնքան բարեձեւ մանուանդ այնքան բարի օտարականը իմ ամուսինս ըլլայ, խորհեցաւ Մաոի իշ – խանուհին:

Աղախինը կանչելով խնդրեց որ գիշերը իր մօտ անցընէ:

Օր. Պուռխան երկար տաեն ժուռ եկաւ ձմեռնային պարտէզին մէջ, ի գուր սպա – սելով մէկու, եւ արտասուելու աստիճան յուզուած իր « հէք մօրը » ձայնէն, որ իր անկումին վրայ կշտամբած էր զինքը:

Փոքրիկ իշխանուհին կը յանդիմանէր իր աղախինը, որովհետեւ անկողինը լաւ չէր չտած: Չէր կրնար պատկիլ ոչ կո – ղերուն եւ ոչ կուրծքին վրայ, իր դիրքը միշտ քեռ էր իրեն, որովհետեւ Անաթոլի

րոններու նկարներով ողողուն, անոնց պատկանած իրերը եւ պատմական յի – շատակները, ճոխ ու արդիական սպա – կեղարաններու մէջ գետեղուած, սպրե – ցէք անոնցմով: Օտարներ կուգան ու կը տպաւորուին:

Հայու Տունն է այդ, ձեր տունն է, ե – կէք ու փառաւորուեցէք ձեր անմահ հե – րոսներու յիշատակներուն ի տես:

Մշակոյթի Տան դռները բաց են բոլո – րին, բոլորին առջեւ, չիք խտրութիւն ոչ հրէի ոչ հեթանոսի, կարելի է նաեւ հոն տտանալ զուարճալի երեսներ, սուրճ եւ նոյն – իսկ ճաչ:

Հոն կայ նաեւ ճոխ մատենադարան մը, բազմաթիւ պահարաններով, վերցուցէք դրքեր, Ֆրանսերէն ու հայերէն, տարէք ձեր տուները եւ կարդացէք զանոնք:

Ձեր երիտասարդ զաւակները դրկեցէք, թող գան ապրին քանի մը ժամ հայկա – կան մթնոլորտի մէջ: Ձեր երախաները դրկեցէք հայկական դպրոցը ամէն Հինդ – չարթի օրերը:

Այս բոլորը մէջտեղ բերուեցան հսկայ գոհողութիւններով, որպէսզի Հայը մնայ Հայ հոգիով եւ մտածելակերպով ինչ – պէս նաեւ իր ոսկեդինիկ լեզուով:

Մեր անցեալ թղթակցութեան մէջ յի – շած էինք որ մինչեւ 1970ի կէսը 4րդ եւ վերջին յարկը տակաւին չէր վերաչին – ուած, ներկայիս լրացած վիճակի մէջ է պատերով ու տախտակամածով: Տանեւ – մէկ սենեակներ որոնք պիտի յատկացուին իրրեւ դրասենեակ կամ ժողովատեղի: Ը – սենք նաեւ որ չնորհիւ Կիւլպէնկեան Հիմ – նարկութեան սիրայօժար նուիրատուու – թեան, ապահովուեցաւ 4րդ յարկի կեդ – րոնական ջերմութիւնը եւս, ինչպէս նաեւ լուացարաններու գործերը:

Տակաւին կան ելեկտրականութեան եւ ներկի աշխատանքները:

Յանձնախումբը պարտքերու տակ մը – ած է ներկայիս:

Մշակոյթի Տան ընթացիկ ծախքերը՝ տուրքեր, ելեկտրականութիւն, ջերմու – թիւն, կեդր. ջերմութիւն, հեռախօս, մանր նորոգութիւններ, տարեկան 20·000 նոր Ֆրանք, այսինքն 2 միլիոն հին Ֆրանք նուազագոյն: Պէտք է տակալ այս բոլո – րին որպէսզի կանգուն մնայ Տունը Հա – յութեան:

Նկատի պէտք է առնել նաեւ որ չէնք մը միշտ պէտք ունի ներկուելու, մաք – րուելու որպէսզի գտնայ ներկայանալի:

Շէնքի մուտքին գետեղուած է մարմար – եայ պատուոյ տախտակ մը, որուն վրայ արձանագրուած են նուազագոյն մէկ մի – լիոն Ֆր. վճարող ազդայիններու անուն – ները: Ներկայիս տեղահանուած է, նոր նուիրատուներու անուանները արձանագրե – լու համար: Ահա առիթ մը մեր մեծա – հարուստներուն իրենց ընտանիքին անու – նը յաւերժացնելու:

Յանձնախումբը ունի նաեւ պատուոյ անդամակցութեան դրութիւն մը տարե – կան 100 նոր Ֆրանք վճարումով: Նոյնպէս օժանդակ անդամներու դրութիւնը՝ տա – րեկան 10 Ֆրանք վճարողներու:

Բնականաբար Յանձնախումբը սիրով կ'ընդունի բացառիկ նուիրատուութիւն – ներ հարստանիքներու, ծնունդներու, փո – խան ծաղկեպսակի եւ այլ առիթներով:

Այսօր երբ Փարիզի օրինակը վարակիչ դարձաւ մինչեւ Ալֆորվիլ, Իսի եւ Մար – սէյլ, չմոռնանք Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տունը:

Պ. ՋՊՈՒՐՃԵԱՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՒԱԶԻՆ

Փոքրիկ իշխանուհին, անդիտակցաբար մոռնալով իր դիրքը, կը պատրաստուէր քառամբակ արշաւել պչրանքի, կոտրատ – ուքի ասպարէզին մէջ, առանց մրցակ – ցութեան որեւէ զաղափարի, այլ միա – միտ ուրախութեամբ մը:

Թէեւ Անաթոլ կիներու զարպաուումնե – րէն յափրացած ըլլալ կը ձեւացնէր, բայց իր անապարձութիւնը կը չոյուէր՝ ինք – գինքը այդ երեք կիներուն հայեցակէտը տեսնելով: Յետոյ կը սկսէր այդ ազուոր եւ պզնիչ Պուռխանի համար զգալ այն կրքոտ, անբան տարփանքը, որ առեն մը յանկարծ կը զբաւէր իր էութիւնը:

Թէյէն վերջ, խումբը բազմոցաւոր սը – բահը գնաց, եւ Մաոի իշխանուհիին խըն – դրուեցաւ դաշնակ նուագել: Անաթոլ ա – նոր աղջիկը թեւը ծնօտին տարած նոտաս Օր. Պուռխանի մօտ, եւ ճարճատուն աչ – քերը կը դիտէին Մաոի իշխանուհին, որ

Ոչ ոք տեսաւ թէ ինչպէս Անաթոլ ան – հասկնալի շտապով մը ետ դարձաւ, եւ ինչպէս ան ալ ուրախ էր որ ոչ ոք տե – սած էր զինքը:

*Ինչո՞ւ ետ դարձաւ, ինչո՞ւ ետ դարձաւ, ինչո՞ւ ետ դարձաւ, կը կրկնէր ինքնիրեն, ինչո՞ւ ետ դարձաւ, ինչո՞ւ ետ դարձաւ, ինչո՞ւ ետ դարձաւ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏԱՆ

ՄԱՐՍԷՅԼ

Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան կեդր. Յանձնախումբը չնորհակալութեամբ ըստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւն – ները.—

Պ.Պ. Պանտիկեան Դաւիթ 1000, Սիմոնեան Արտաշէս 500, Նազարեան Պետրոս, Փանոսեան Գուրգէն 200ական, Ճառայեան Վահրամ 300, Խօրէնքեան ընտանիք 250, Տիկին Փափազեան Մարի, Պր. Գույումճեան Յովհաննէս 200ական, Ուլուսեան Խորէն, Սիմոնեան Յովհաննէս, Քաջունի, Մինասեան Կիրակոս Միրաքեան Յակոբ, Հիւսեան Արմենակ 100ական, Մանուկեան Տիգրան, Տիրատուրեան Պօղոս, Լուսիկեան Աբրահամ, Մկրտիչեան Մ. Կ., Թուրկեան Մ., Գույումճեան Լեւոն, Միսաքեան Միսաք, Հացագործեան Նորայր, Գազարեան Ստեփան, Կարապետեան, Մանուկեան Վահրամ 50ական, Գույումճեան Անժէլ 30, Սահակեան Լեւոն, Էլոյեան, Հեսիքնազեան Յակոբ, Սուլթանեան, Թէքմէյեան Աբսէն, Տօնիկեան Ստեփան, Խաչատուրեան Ռոժէ, Սվազլեան Անթուան, Սվազլեան Կար. 20ական, Մէսճեան, Տէր–Կազերեան, Պօյաճեան Ստեփան, Գիւրճեան Սիրական, Ախնայեան Եդուարդ 10ական, Ենովքեան Տիկին Կարապետեան 5ական ֆրանք:

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիր՝ բարոյական եւ նիւթական: 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հոկտմ»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապ. Խաչի Վիէնի մասնաճիւղը չնորհակալութեամբ ստացած է 20 ֆր. Տէր եւ Տիկին Նշան Գալայճեանէ իրենց երկրորդ Թոռնիկին ծննդեան առթիւ եւ 10 ֆր. Պ. Ղազար Կարապետեանէ:

ՆՈՒԷՐ

Կուսէնվիլլէն Պ. Ճիհանչահեան 10 ֆր. կը նուիրէ «Ցառաջ»ին իր զարմիկին Բեհո Ճիհանչահեանի ապաքինման առթիւ:

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Տէր եւ Տիկին Լորիս Բաբանեան 50 ֆր. կը նուիրեն կապոյտ Խաչի Փարիզի ղեկավարութեան, ողբացեալ Յակոբ Ներկարարեանի կսկծալի մահուան առթիւ:

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Պանեէօ–Քաչանի մասնաճիւղի ընդհ. ժողովը կիրակի, Մարտ 28, ժամը 16,30ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը, 88 Ռիւ Մարսէլ Պոնէ, Քաչան: Բոլոր ընկերուհիները ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանուցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ընթացքին ամէն Չորեքշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հոկտմի արարողութիւն: Կը հրաւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց:

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ–ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

Կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր

Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)

Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՃԻՒՐՃԵԱՆ

Կը մասնակցի

STEPHAN VASSEUR

(Հայկական եւ Կովկասեան պար)

ELECTION MISS CROIX ROUGE

Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով Կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝ 359–67–03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն ետք եթէ չղրաւուին, ուրիշներու կը տրամադրուին:

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր.

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն:

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Մխիթարիչը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը: Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ՝ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիւթէլեանի մօտ:

Ճաշագին.— 15 ֆր. ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ:

Հ. Ց. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան: Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ:

Մանրամասնութիւնները յետագային:

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաճեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ:

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԳԱՏՕՆ

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը: Մանրամասնութիւնները յայտնուին:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս:

×

Կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մասնաճիւղի տարեկան ղեկտահանդէսը՝ Համբարձման տօնին 20 Մայիս:

×

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի «Աուլիս–ճաչ»ը Մարտ 27ին:

×

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Վասպուրականի յաղթական հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, կիրակի 4 Ապրիլ, Սվլանտիտի սրահներուն մէջ:

ԼՈՅՍ ՏԵՍԱԻ

Կ. ՍԱՍՈՒՆԻԻ

ՓԵՏՐՈՒԱՐԵԱՆ ԱՊՏԱՄԲՈՒԹԻՒՆԸ

1921

Պէյրութ 1970

Հրատարակութիւն «Համազգային» տպարանի

Տեղւոյն վրայ՝ դիմել «Ցառաջ»ի

Գին 10 ֆր

BNP

A votre service
tous les services de la

banque nationale de Paris

présente dans le monde entier

ԲԱԼՈՒԵԱՆ ԳՐԱՏՈՒՆ

ՆՈՐ ՍԱԼԵՐ

Ազգապահպանման լաւագոյն միջոցներէն մէկն է կարդալ եւ ծանօթացնել հայ երգն ու երաժշտութիւնը, օտարներուն եւ մեր մատաղ սերունդին: Հասցէ՝

43, Rue Richer, Paris (9e) — Métro Cadet — Tél. 770-25-46

Նոր լոյս տեսան, Պէյրութահայկ երգիչներու՝ Ազա Կիրակոսեանի երկու սալերը.— 1) Ազգային եւ յեղափոխական երգեր, ՎՈՍ 10008, 2) Ազգային եւժողովրդական երգեր, ՎՈՍ 10006 Ա. Թիւերը:

Ունինք նոյնպէս՝ Հայաստանեան սալեր եւ օփերաներ: «Էրեբունի» հրատարակչականի «Լէժանտ Արմէնիէնը», Ա. Հարմանդեանի, Լ. Գաթրճեանի, Լիա Սարեանի, Թաւխտա Գարեգինի, Ա. Կիրակի (Ամերիկա պատրաստուած), Ափրիկեանի, Պարթեւեանի ամբողջական գործերը եւ հայկ. պատարագը:

Գրատունը ճոխ է բազմատեսակ դրքերով եւ պատրաստ՝ ապսպրանքները ընդունելու ամէն վայրերէ:

Առաքման ծախքը գնողին վրայ է:

Գրատունը բաց է ամէն օր ժամը 10էն սկսեալ մինչեւ երեկոյեան 7ը:

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԻԶՐԻ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE
Directrice : ARPIK MISSAKIAN
RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925
R. C. Seine 57 A 2731
— Tél. : 770-86-60 —
C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա Տար. 90 ֆր. Վեցամսեայ 50 ֆր
Արտասահման Տար. 115 ֆր. Հատը 0,50

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
17
ՄԱՐՏ
MERCREDI
17 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12066
Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN
47e ANNÉE — N° 12.066

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԵՐԿԱԹԵԱՅ ԹԱՓԸ

Բանակին ճնշումով Սիւլէյման Տէմիրէլ կառավարութեան տապալումը անդամ մը եւս եկաւ հաստատելու հաստատ տեղիք դարձած այն ճշմարտութիւնը թէ երկաթեայ ձեռք մը պէտք է միշտ Թուրքիան կառավարելու համար։

Հայկական ցեղասպանութեան առաջին հեղինակ Ապտիւլ Համիտ Բ. ամբողջ երեսուներեք տարի (1876–1909) իր երկաթեայ թաթին տակ պահեց օսմանեան կայսրութիւնը։ Կարմիր Սուլթանը Համիտ իսլամ հեծելազօրքին եւ կանոնաւոր բանակին վրայ կթծած ո՛չ միայն 300·000 Հայ ջարդեց, այլև բանտարկեց, աքսորեց ու Վոսփորի ջուրերուն մէջ ծովամոյն ըրաւ ամէնազգի ապստամբ հպատակ Օսմանցիներ։ Դահընկէց եղաւ 1909 Մարտ 31ի չէրքեճիական ապստամբութեան եւ կիլիկեան համատարած ջարդերու վրդովմունքին՝ Մակեդոնիայէն Պոլիս փութացող եւ Ազատարար կոչուած «յեղափոխական» չարժման բանակին կողմէ, հրամանատարութեամբ Մահմուտ Շեվքէթ փաշայի։

Իրեն յաջորդեց Երիտասարդ Թուրքերու «Իթթիհատ վէ Թէրաաիը» (Միութիւն եւ Յառաջդիմութիւն) կուսակցութեան Սահմանադրական՝ կառավարութիւնը, որ իր բռնակալութեամբ եւ գործած ահաւոր ոճիրներով — 1915ի ցեղասպանութեամբ եւ ընդդիմադիր տարրերու բնաջնջումով — ղէպ անցաւ Սուլթան Համիտ։ Ամբողջ տասը տարի զարհուրելի բռնապետութեամբ իր երկաթեայ թաթին տակ պահեց օսմանեան կայսրութիւնը, որուն կործանման պատճառ դարձաւ։

Զինադադարի փոխանցման չրջանէն հետ իշխանութեան ղլուխ անցաւ Մուսթաֆա Քէմալ, որ յանուն Հանրապետութեան, իրրեւ բացարձակ մենաշնորհ իր երկաթեայ ձեռքով կառավարեց երկիրը, մինչեւ մահը (1938), աջակցութեամբ բանակին եւ իր կազմած Հալէ–Ճումհուրիյէթ (Ժողովրդական – Հանրապետական) կուսակցութեան — միակ քաղաքական կազմակերպութիւնը ամբողջ Թուրքիոյ մէջ, որուն դեկավար տարրերէն շատեր նախկին Իթթիհատականներ էին։

Հալէ իր ձեռքին մէջ պահեց իշխանութիւնը՝ Հանրապետութեան նախագահի պաշտօնին կոչելով անուն չհամած զինուորական մը՝ Իսմէթ փաշա, որ Ցոյներուն դէմ կռուած էր եւ չհամած Ինէօնիւի ճակատամարտը, որուն ի յիշատակ իր անունին կցած էր Ինէօնիւ տիտղոսը։ Լոզանի մէջ ալ Թուրքիոյ առաջին պատուիրակն էր եղած։ Իսմէթ չարունակեց Աթաթիւրքի քաղաքականութիւնը։ Երկաթեայ թաթով կառավարեց երկիրը, իրրեւ մեծ նախագէր։ Նոր հերոսութիւն մըն ալ դարձեց՝ իր հաստատած հոչակաւոր Վարլըք Վէրկիսի (Ունեւորութեան տուրք)՝ վերջին պատերազմի ամենատաք օրերուն։ Նպատակն էր անակնկալացնել հայ եւ յոյն առեւտրականները, որոնց դէմ նախանձով ու մախանձով լեցուած էր։ Տասներկու տարի տեւեց իր իշխանութիւնը։

1947ին Թրումընի վարդապետութեամբ Ամերիկացիք ոտք դրին Թուրքիա։ Անգարայի վարիչները ցոյց տալու համար ատոնց, որ Թուրքերն ալ «քաղաքակիրթ» ազգ են, արտօնեցին Հալքէն զատ ուրիշ կուսակցութեան մըն ալ կազմութիւնը։

Հալքէն բաժնուող տարրեր կազմեցին Դեմոկրատ կուսակցութիւնը, որ 1950ի խորհրդարանական ընտրութեանց մէջ մեծամասնութիւն չհաւելով ձեռք առաւ իշխանութիւնը։ Ձէլալ Պայար դարձաւ Հանրապետութեան նախագահ եւ Ատնան Մենտերէս՝ վարչապետ։ Այս վերջինը յանուն դեմոկրատիզմի ամբողջ տասը տարի իրրեւ մենաշնորհ իր երկաթեայ թաթին տակ պահեց երկիրը։ Կոտրտեց–թափեց, առանց մարդու հաշիւ տալու։ Երկրին թշուառութիւնն ու անկումը ծածկելու համար արուեստականօրէն ըստեղծեց Կիպրոսի ցաւոտ խնդիրը։ Կազմակերպեց 1955 Սեպտ. 6–7ի դիւերուան ծանօթ նախճիրը։ Ասպարէզ կարզաց ընդդիմադիրներուն եւ ուսանողներուն։ Հրահրեց գիւղացիներու իսլամական զգացումները։ Հինգ հարիւր նոր մզկիթներ չինել տուաւ՝ տղէտ ամբիոններու քուէները չահելու համար։ Ա՛յնքան մեծամիտ ու ամբարտաւան դարձաւ, որ ինքզինքը «յաւիտենական վարչապետ Թուրքիոյ» կը հռչակէր։

1960 Մայիս 27ին խումբ մը զինուորականներ, բանակի աջակցութեամբ տապալեցին դեմոկրատներու կառավարութիւնը։ Եասը Ատայի մէջ դատի ենթարկեցին դեմոկրատ նախարարներն ու երեսփոխանները։ Մենտէրէս եւ երկու ընկերները կախաղանի վրայ քաւեցին իրենց մեղքը։

Զինուորական կառավարութիւնը 1961ին նոր Սահմանադրութիւն մը քուէարկել տուաւ եւ օրինական ընտրութեամբ կազմուած Խորհրդարանին մէջ որոշ թիւով ի պաշտօնէ եւ նշանակովի ծերակուտականի աթոռներ ապահովելով իշխանութիւնը յանձնեց քաղաքացիներուն։

Տասը տարիէ ի վեր Թուրքիա չէ դադար իր հաւասարակշռութիւնը։

Ցեղափոխական զինուորականներուն յաջորդեց Իսմէթի կառավարութիւնը։ Պահ մը խառն դահլիճով կառավարուեցաւ երկիրը։ Ի վերջոյ Ատալէթ կուսակցութիւնը ընտրութեանց մէջ մեծամասնութիւն չահելով ձեռք առաւ իշխանութիւնը։ Վարչապետ դարձաւ կուսակցապետ Սիւլէյման Տէմիրէլ, որ քաղաքական անցեալ չունէր։

Ժողովրդավարական սկզբունքներուն հաւատարմութիւն քարոզելով հանդերձ, վարչապետը՝ չփացած՝ ձգտումներ ունէր եթէ ոչ իրրեւ մենաշնորհ, գոնէ քմահաճօրէն կառավարելու երկիրը։ Չկրցաւ արդարացնել իր մականունը՝ տէմիր (երկաթ) էլ (ձեռք), երկաթեայ թաթով կառավարելու համար Թուրքիան։

Անփառունակ վախճան մը ունեցաւ Ատալէթ, որ մահուան դուռն էր հասած արդէն՝ յաջորդական հերթումածներով։

Բաժակը յորդած ըլլալով, ասպարէզ իջան զինուորականները՝ երկաթեայ բռունցքի հեռանկարը ցցելով Անգարայի վարիչներու աչքին, եթէ մէկ տարուան մէջ չկարենան վերջ տալ երկրի անիշխանական վիճակին եւ չդարմանեն... անբուժելի հիւանդը։

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԹՈՒՐՔԻԱ

ՎԱՐՉԱՊԵՏ ԿԸ ՓՆՏՌՒԻ

Մինչ Տէմիրէլ տեղի տուաւ զինուորականներուն դեկավարներուն վերջնագրին, այսօր Իսմէթ Ինէօնիւ, 86 տարեկան, Հալքի դեկավար, գլուխ կը ցցէ եւ ո՛չ կ'ըսէ բանակին։ Ինէօնիւի տեսակէտը հետեւեալն է.— «Կարելի չէ Խորհրդարանի մը հրամայել ինչպէս զօրագունդի մը։ Խորհրդարանական ժողովրդավարութենէն դուրս, ոչ մէկ բան կ'ընդունինք։ Խորհրդարանական վարչակարգ չի կրնար ըլլալ երբ բանակին պետերը կը չինեն կամ կը քակեն կառավարութիւնները, եւ իրենց հրամանները կուտան նոր կառավարութեան։ Ըստ Սահմանադրութեան միայն Խորհրդարանն է, որ կրնայ որոշում տալ կառավարութեան մասին։ Այն բարեփոխումները որոնց երկիրը պէտք ունի, կրնան իրագործուիլ միայն կառավարութեան մը կողմէ որ հանրաքուէով կ'ընտրուի»։

Ինէօնիւի ծրագիրն է.— Փոխանցման չրջանի կառավարութեան մը կազմութիւնը, որ կրնայ վերջ տալ անիշխանական վիճակին եւ անմիջապէս կազմակերպել երեսփոխանական ընտրութիւններ։

Այդէն պարագայի մէջ, մթոլորտը միշտ պղտոր է եւ կացութիւնն ալ անորոշ։ Շահեկան կը նկատուի որ ընդդիմադիր Հալքի պարագլուխին դիրքորոշումը կը համապատասխանէ Ատալէթի (մեծամասնութեան կուսակցութիւնը) տեսակէտին զոր կը պարզէ Սոն Հաւատիս, երբ կը գրէ թէ Արդարութեան (Ատալէթ) կուսակցութիւնը պիտի չմասնակցի նոր կառավարութեան։

Ընդհ. պատկերն այն է որ 1961 Յուլիս 9ի Սահմանադրութենէն եւ Քեմալի ժառանգութենէն դուրս երկու ծայրայեղ կէտեր կան։ Մէկը՝ կը ձգտի դէպի համայնավարութիւնը, միւսը՝ յեղափոխական, կը դառնայ դէպի կրօնք։

Երկուշաբթի դիւերը երեք ռումբեր պայթեցան Պոլսոյ Թուրքեւամերիկեան դրամատան, ամերիկեան հիւպատոսարանի եւ կառավարութեան կողմնակից «Տուն–նիա» թերթի չէնքին առջեւ։ Պատասխանատուները չեն բռնուած, թէեւ բոլորն ալ համոզուած են, թէ անոնք կը պատկանին յեղափոխական երիտասարդութեան խմբակին։ Երկու Թուրք ուսանողներ իրենց դէնքերով յանկարծակի մուտք գործած են եկեղեցիներու Համաշխարհային Խորհուրդի դրադարանը պոռալով, թէ թոյլ պիտի չտան քրիստոնէական քարոզչութեան ծառայող դիրքերու տարածումը «մահմետական Թուրքիոյ» մէջ։ Զորս այլ երիտասարդներ ալ դնդացիր – նետրով կողոպտած են դրամատուն մը։ Սունայ Թուրք ժողովուրդին ուղղուած կոչի մը մէջ յայտարարեց, թէ «նոր դարագլուխ մը կը բացուի Թուրքիոյ մէջ»։ Նախագահը զօրավիգ կեցաւ զինուորականներուն։

Զորս ամերիկացի օդանաւորդները, որոնք առեւանգուելէ եօք ազատ ճգուած էին, նիւ Եորք հասան։ Զորսն ալ յայտարարած են, թէ դառնացած չեն Թուրք ժողովուրդէն։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՍՊԱՆԱԿԱՆ ոստիկանութիւնը Պիլպաոյի մէջ երեւան հանած է Պասքերու գաղտնի կազմակերպութեան կեդրոնատեղին։ 40 հոգի ձերբակալուած են։ Երեւան հանուած են դէնք եւ ծրագիրներ՝ նոր առեւանդումներու։

ԼԻԲԻԱ, Ալժերիա, Սէուտական Արաբիա եւ Իրաք որոշեցին դադրեցնել իրենց քարիւղի արտածումը, եթէ երբեք քարիւղի ընկերութիւնները չընդունին Լիբիոյ պահանջը՝ քարիւղի դինի յաւելման մասին։

ՖՐԱՆՍԱ եւ Խորհ. Միութիւն կարեւոր համաձայնագիր մը ստորագրած են ուռանիումի մասին։ Ֆրանսական բնական ուռանիումը Խորհ. Միութեան մէջ պիտի «աշխատուի», ապա Ֆրանսայի վերադարձուի։ Համաձայնագիրը 30–40 միլիոն ֆրանքի չուրջ է։

ԹՈՒԼՈՒԶԻ մէջ նշանաւոր Հոլտ–ըփ մը կատարուած է առջի օր։ Աւազակները որ գրաւած էին Սոսիէթէ ժենեռալի մասնաճիւղը եւ դէնքի սպառնալիքի տակ կը պահէին տասը յաճախորդ կամ պաշտօնեայ, արդէն 12 միլիոն հին ֆրանք առած էին, երբ տեսան թէ չէնքը ոստիկաններով չրջապատուած է։ Տասը ժամ տեւող պաշարումի ընթացքին, աւազակները 30 միլիոն հին ֆրանք եւս պահանջեցին ոստիկաններէն եւ ազատ փոխադրուելու, ազատ ձգելու համար տասը պատանդները։ Ի վերջոյ ոստիկանութիւնը տեղի տուաւ եւ դոզերը մեկնեցան 42 միլիոնով եւ երեք պատանդներով։ Ասոնց երկուքը (մէկը գրամատան տնօրէնը) ազատ էին երեքշաբթի առտու, բայց նոյն ժամուն լուր չկար երրորդ պատանդէն, որ կին մըն է։

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ եւ Սպանիա որոշեցին առեւտրական նոր համաձայնագիր մը կնքել իրենց միջեւ։ Այժմու փոխանակութիւնը տարեկան 30–40 միլիոն տոլարի կը հասնի։

ՈՒԱՇԻՆԿԹՈՆ վերջապէս այն արդելքը, որ դրուած էր Ամերիկացիներուն վրայ՝ Չինաստան այցելութեան կապակցութեամբ։ Երկու երկիրներու յարաբերութիւններու բարելաւման ճգտող միջոցառում մը կը նկատուի այս։ Ուաշինկթընի տրամադրութիւն յայտնած է նոյնպէս, դեսպաններու փոխանակում կատարել։

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ օդուժը կը չարունակէ բուռն ռմբակոծութեան ենթարկել Հիւս. Վիէթնամեան ուժերը Լաոսի մէջ, որոնք վերջին 24 ժամուն զօրաւոր հակայարձակման անցած են՝ հարկադրելով Հար. Վիէթնամցիներուն՝ հեռանալ Զեխոնի չրջանէն։

ՎԻԵՆՆԱՑի մէջ վերսկսան Սալթի խօսակցութիւնները Ամերիկացիներու եւ Ռուսերու մէջեւ։ Խօսակցութիւններուն նպատակն է համաձայնիլ երկուստեք՝ սահմանափակելու հիւլէական զէնքերու արտադրութիւնը։

ԻՍՐԱՑԷԼի Ելմտական նախարարին յայտարարութեան համաձայն՝ «300·000 խորհրդային Հրեաներ պատրաստ են Իսրայէլ հաստատուելու»։

ՊԵԼՖԱՍԹի մէջ, Հիւս. Իրլանտա, խաղանարարական արարքներ գործուեցան չաբաթաւերջին։ Բազմաթիւ ռումբեր պայթեցան հանրային չէնքերու առջեւ։

Զեմ զօրավար մը՝ Վաքլավ Փրչլիք, որ պաշտօնազրկուած էր վերջերս, խորհրդային ուժերու Չեխոսլովաքիա մուտքը դատապարտած ըլլալուն համար, այժմ դատի կը կանչուի։

ԱՐԵԻԵԼԵԱՆ փաքիստանի մէջ կացութիւնը միշտ խառնակ է։ Հակառակ իշխանութեան հրահանգին՝ վերջ տալ դրծագադուլներուն, պենկալ բանուորները կը չարունակեն իրենց գործադուլը, ապատրէզ կարգալով ոստիկանութեան։

ԻՐԼԱՆՏԱՑի Հանրապետութեան վարչապետը Ուաշինկթընի մէջ տեսակցեցաւ նախագահ Նիքսընի հետ։

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ գործարաններ մտադիր են պաշտպանութեան ծառայող հրթիռներ չանձնել Հարաւ. Ափրիկէի Հանրապետութեան։

ԱԼԱՍՔԱՑի մէջ գտնուած քարիւղի հսկայ պաշարները օգտագործելու միջոցներու մասին կը խորհին, ներկայիս, Օթթաուա եւ Ուաշինկթընի։ Կը ծրագրեն նաւթուղի մը հաստատել Ալասքայէն Քանատա եւ հոնկէ՝ Մ. Նահանգներ։

ԼՊՐԾՈՒՆ ՃԱՄԲՈՒ ՎՐԱՅ

Ամէն բազմութիւն կը կարօտի զսպիչ ուժերու: Մարդիկ անկարգութեան տրամադիր են միշտ ու հակակշիռը պայման է իրենց արարքներուն վրայ:

Այդ հակակշիռը զօրք կը դրուի ո՛չ միայն օրէնքներու եւ կանոնագրութեանց հիման վրայ, այլեւ բարոյական ու ընկերային որոշ ըմբռնումներով:

Օրէնքի ձգով հակակշիռը եթէ կ'են – թադրէ մեզմէ դուրս անձերու, հաստատութեանց եւ իրաւական հեղինակու – թիւններու գոյութիւնը, բարոյական ըմբռնումներու ճամբով զործադրելի հակակշիռը կը կատարուի մե՛ր իսկ անդրադարձումովը՝ մեր արարքներուն ու քայլերուն:

Բարոյախօսական դասընթացքներ հաստատելու միտք չունինք· սակայն կ'ուզենք արագ այս հաստատումի լոյսին տակ քննել Սփիւռքեան մեր կեանքի բոլոր այն մարզերը՝ որոնցմէ ներս անհակակշիռ զարձած են մարդիկ, — երկո՛ւ առումով ալ:

Մեր բոլոր զաղութներն ալ դուրկ են օրէնքի բարիքէն: Իրրեւ քաղաքացիներ իրենց երկրին՝ ենթակայ են հիւրընկալ պետութեանց օրէնքներուն: Զունին Հայութեան ընդհանուր կեանքէն եւ իւրայատուկ պայմաններէն բխող օրինական պարտաւորութիւններ: Ինչ որ ունէին իրրեւ սահմանադրական կարգուսարք՝ ջուր֊ի՛ն տուած են մեծ մասամբ: Պահած են անունը, թաղած են էութիւնը:

Ինչ որ եղերական է սակայն, այն իրողութիւնն է՝ որ Հայկական Առաքելական Եկեղեցին կը տառապի նաեւ զինք բաղկացնող մարդոց բարոյական ըմբռնումներու դուռնաւորմէն, այն ներքին հակակշռէն՝ զոր պէտք է ի գործ դնէր հայ մարդը՝ իր իսկ արարքներուն վրայ, նպատակ դաւանելով ո՛չ թէ անձնական չահը, անձնական վարքը, անձնական յատկանիշներն ու անձնական ինքնաբաւութեան ձգտումը միայն, այլեւ ու մանաւանդ՝ ազգային իր ընդհանրականութիւնը, հաւաքական չահերն ու համահայկական պահանջները:

Մեր ժամանակներուն մէջ, ամէնէն զժնդակ աշխատանքը վերապահուած է հայ զործիչին, հայ ծնողքին, հայ ուսուցչին, հայ թերթին, հայ կուսակցութեան, հայ եկեղեցիին, Հայութեան իմացումով ապրող կամ զործող բոլոր հաստատութիւններուն՝ որովհետեւ ազգութեան ըմբռնումը այն առաջին ու դլխաւոր հարստութիւնն է՝ զոր վրա՛յ տուած ենք արդէն բազմաթիւ մարդերու վրայ, բազմաթիւ երկիրներու մէջ:

— «Ազգային ընդհանրականութիւն»,

— «Հաւաքական չահեր»,

— «Համահայկական պահանջներ»...

Ի՛նչ օդային սնամէջ բացատրութիւններ են ասոնք: Ի՛նչ ժամանակավրէպ լեզուներ: Ի՛նչ զատարկ, անիմաստ խօսքեր:

Կը կասկածի՞ք որ այս կէցուածքն ու համոզումը ունեցողներ կան մեր մօտն ու հեռուն...

Երանի՛ թէ պատճառներ ունենայինք կամ տուեալներ դտնէինք աւելի լաւատես ու նուազ յոռետես ըլլալու:

Բայց մենք այս կէտը նշեցինք, ընդդծելու համար պարզապէս, թէ սփիւռքեան հայ կեանքը աւելի յուսադրիչ պատկեր կրնար պարզել, եթէ ամէն անհատ իմֆիմիֆ հակակշռելու փորձը ուղէր ընել միշտ, կարենա՛ր ընել եւ անձնական նախաձեռնութեան իր ոգիին զուգահեռ պահել հաւաքական մտածողութիւնը:

Խօսքը Հայ Թերթի ու Հայ Մամուլի մասին էր, ու կ'ուզենք առ այժմ կեդրոնանալ այդ կէտին վրայ:

Շեշտակի ու անմիջական բնութագրումով մը, կ'ուզենք արձանագրել թէ Մամլոյ մեր պատմութեան մէջ աղետալի անկիւնադարձ մը ստեղծելու ճիգը կ'ընեն ոմանք՝ կարգախօսք հռչակելով «պայմաններուն պատշաճելու» սրտառո՛ւչ մեկնակէտը կամ «արդի պահանջներու դոհացում տալու» փոյթը, առանց անդրադառնալու թէ Հայ Մամուլը չի կրնար, պէտք չէ նմանի միջազգային մամուլին, որովհետեւ ա՛յդ կը պահանջեն ազգային ընդհանրական մեր պայմանները:

Հոս, այս հարցի քննութեան մէջ, օրաթերթային կամ շաբաթաթերթային ընդհանուր հասկացողութիւնը չէ՛ որ կը վրդիմեզ: Լրագրական կամ օրագրային ըմբռնումը չէ որ ուղղութիւն կուտայ մեզի:

Հայ Թերթը Հայութի՛ւն կը ծառայէ· Հայութի՛ւն կ'ուզէ իր խօսքը· հայ մարդուն հայկական հետաքրքրութեանց զոհացում տալու առաքելութիւն մը ունի՝ ամէն բանէ առաջ: Եւ իր նկարագիրը աւելի դաստիարակչական եւ ուսուցողական է՝ քան տեղեկատուական:

«Արդի»ականութեան եւ «բազմաթո – վանդակութեան» ձգտումը լրագրականօրէն կենսականն է, սակայն էականը չէ հայ թերթի մը համար՝ որ, իր ծագման օրերէն մինչեւ այսօր, պատմական իր հոլովոյթով ու Հայութեան ենթակայական պայմաններուն բերումով, հանրային դաստիարակութեան թեմ մըն է առաւելապէս, մեր չունեցած պետականութեան եւ ունեցած անձուկ դեկավարութեան ա – ռաջնորդողի դերը դէթ մասամբ կատարելու կոչուած Հաստատութիւն մը, — ո՛չ թէ լրատու դիւան, մամլոյ դրասենեակ կամ խառուտիկ լրագրութեան հայելեղու մէկ թեւը...

Անոնք որ տանի՛ք բարձրացած են «արդիապաշտութիւն» ու «ճոխ» բովանդակութեան կարգախօսքով, աչխարհի բոլոր ցնցող, դրգռիչ եւ հետաքրքրական անցուդարձերուն արձագանդելու ուխտով, կամ մէկուն ու միւսին փառասիրութիւնը դրդուելու յօժարակա՛մ ծառայութեան զգացումներ, վատահօրէն տրամադիր չըլլան ըմբռնելու ա՛յն՝ ինչ որ ըսել կ'ուզենք:

Բարոյական ըմբռնումներու եւ անդիր «օրէնք»ներու հանդէպ իրենց անտարբերութիւնը՝ զիրենք չատո՞նց հեռացուցած է մեր հայերէնը ըմբռնելու տրամադրութենէն, ինչպէս նաեւ իրենք զիրենք հակակշռելու հանրային դաւանանքէն:

Այնդիր չէ՛: Մենք անպայման ունինք նկատելի զանգուած մը Հայութեան ուխտով ապրողներու: Եւ անոնք կը լսե՛ն մեզ:

ՔՆԱԾՈՒԹԻՒՆԸ

Կենսաբանական բարդ երեւոյթ մըն է այս, որուն անուանումը կատարեց անդլիացի վիրաբոյժ Ճէյմս Պրէյա 1843ին, զործածելով յունարէն հիմնոս (քուն) բառը:

Ծանօթ է, որ վատաւուններու օրով հիւանդները քնածութեան կ'ենթարկուէին կղերականներու կողմէ այսպէս կոչուած «քունի տաճարներու» մէջ: Բուժումը կը կատարուէր կրօնական ծէսերով: Թեպետ մէջ յայտնաբերուած է մադադաթ մը, որ կը բովանդակէր բուժման մոգական դեղագիրը՝ «ձեռքդ հիւանդին վրայ դիր եւ ըսէ անոր թէ ցաւը պիտի անհետանայ»:

Ցետադայ դարերուն մարդիկ մոռցան քնածութիւնը, մինչեւ որ ժէ· դարուն, Վիէննացի համբաւաւոր բժիշկ Անտոն Մեսմէր կրկին զայն կիրարկեց:

1843ին Ճէյմս Պրէյա քնածութիւնը նկատեց կենսաբանական երեւոյթ մը, նման բաւական քունի, որ յառաջ կուգայ ընդհանրապէս մարմնի և յատկապէս աչքի յոգնածութենէն: Ան այս եղանակը յաջողութեամբ օգտագործեց իր բժշկական զործունէութեան ընթացքին: Այսպէս, անդլիացի բժիշկը դիտական հիմերու վրայ դրաւ այս, որով յետագային հնարաւորութիւն տուաւ ուրիշներու՝ աւելի լայն կիրարկման մէջ դնելու քնածութիւնը ախտաբուժութեան մէջ, իր բարիքներով եւ մարդոց առաւելանքներու համոզումով:

Երկարատեւ հետազօտութիւններէ ետք, Նոպելեան մրցանակի դափնեկիր Փրոֆ· Շ· Ռիչէ 1923ին հրատարակեց իր կարեւոր աչխատութիւնը՝ «Մեթաֆիզիք»: Իր այս դիրքին մէջ դիտականը գոյց կուտայ մարդկային երկու այլ զգայողութիւններ, որոնք հազուադէպ եւ անստովոր են միաժամանակ: Ասոնք են՝ նախազգացումը եւ յստակատեսութիւնը:

Ասոնց զուգահեռ կը հետեւին անուանի Ջզաբան Փրոֆ· Շարքոյի հետազօտութիւնները Փարիզի Սալփեթրիէրի հիւանդանոցին մէջ: Փրոֆեսէօրը քննեց մասնաւորաբար քնածութեան եւ մարմնի կարգ մը ախտաբանական – հիսթերիկ արտայայտութիւնները: Գործը չարունակեց Փրոֆ· Թօդէֆ Կրասէ Մոնփելիէի Բժշկութեան Համալսարանի մէջ: Փրոֆեսէօրը քնածութիւնը մեկնաբանեց ջղահոգեկան դիծով: Ան կը ներկայանայ սեփական տեսութեամբ մը, որ կը բերէ իր անունը, այսինքն հռչակաւոր «բազմանկիւնային տեսութիւնը», յիշատակուած՝ մարզակազմութեան նուիրուած դասական դիրքերու մէջ:

Թելադրութիւնը, կը պնդէ Կրասէ, հիմն է քնածութեան: Ասիկա սահմանուած եւ տիրապետուած է անջատման փոխանակութեամբը կարգ մը «հոգեկան գերագոյն կեդրոններու», որոնք «ենթագրարար» տեղաւորուած են, բազմանկիւնի մը ձեւին տակ, ուղեղի վերին յարկին մէջ եւ որոնք յարաբերութեան մէջ են մարմնի բնախօսական համապատասխան կեդրոններու հետ:

Նոյնիսկ կ'արտայայտուի նաեւ Փրոֆ· Պերնհայմ: Ան եւս կը պնդէ, թէ քնածութիւնը հոգեբանական երեւոյթ մըն է, իրրեւ հիմք ունենալով թելադրութիւնը, ինչ որ Փրանսական դպրոցի ընդհանուր ըմբռնումն է:

Բայց ռուսական դպրոցը, իր ներկայացուցիչին Ի· Փաւլովի միջոցով քնածութիւնը կը համարի կենսաբանական երեւոյթ, մասնակի քունի մը նման «պայմանական անդրադարձում», բնախօսական հիմունքով, նման բնական քունի: Երեւան հանելով ուղեղի կեդեւին ուժականութիւնը, Փաւլով ցոյց տուաւ, որ ջղային բջիջներու զործունէութեան մէջ կան երկու հիմնական եւ հակամարտ հոլովոյթներ՝ զրգռութիւն եւ արգելակում: Երբ մարմինը չափազանց յոգնած է, կ'ըսէ Փաւլով, զրգռութիւնը կը զտնուի զերազոյն ատիճանի մը վրայ, որով այն առեն ծնունդ կ'առնէ քունը եւ մարդ կը քնանայ (առօրեայ սովորական քունը): Հետեւաբար, սովորական, առօրեայ քունը մարմնի ինքնապաչտպանութեան մէկ հակազդեցութիւնն է, որ զրգռուած է ուղեղին միւս յատկութեան կողմէ՝ զրգռութեան հակազիրը — արգելակումը: Երբ արգելակումը կը զրաւէ ուղեղին ամբողջ մասը, յառաջ կուգայ բնական քունը, իսկ երբ արգելակումը կը զրաւէ միայն ուղեղին մէկ մասը, տեղի կ'ունենայ քնածութիւնը, զրգռուած քունը: Հետեւաբար, ըստ Փաւլովի դպրոցին, երկու վիճակներն ալ ունի բնախօսական հատկաց հիմք:

Քնածութեան մէջ, ենթական կը կատարէ քնացնողին բոլոր հրահանգները, իրրեւ հետեւանք այն կապին, որ հաստատուած է երկուքին միջեւ:

Քնածութիւնը կը ներկայացնէ երեք յատկանչական վիճակներ:

Ա.) Լեթարժիք (թմրութիւն) վիճակը,

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՕՅԱԿԱՆ

Ղուկաս էֆէնտի ուշի ուշով մտիկ ըրաւ իր կնոջ պատմութիւնը, առանց յուզումի նշան մը ցոյց տալու, յետոյ վրճռաբար ըսաւ·

— Ասոնք բոլորը Տ· Միքիաէլ կերած ապուրներն են, բայց այդ Անթառամ հարցմը թող ծանր նստի ու բերնին եկածը դուրս չտայ, եաթը ես ալ բերանս կը բանամ...

Այս սպառնալիքը, ուրկէ մեծ բան մը չհասկցաւ տիկին Թադուհի, վերջ տուաւ խօսակցութեան, որովհետեւ նոյն միջոցին Ռոզիկ ներս կը մանէր եւ ծնողքը չէին ուզեր օրուան այդ զժնդակ միջադէպին վրայ խօսիլ իրենց աղջկան ներկայութեան:

Ռոզիկ բոլորովին այլափոխուած էր· իր յուղումին ու հեծկլտուքին յաջորդեր էր պայծառ զուարթութիւն մը: Լեւոնի նամակը զարմանքր էր տիկին Անթառամի բացած վէրքերը: Հիմա ալ զրեթէ չէր յիշեր պանդոկի միջադէպը, իբր թէ պարզապէս մղձաւանջ մը եղած ըլլար ան:

— Հայրիկ, ըսաւ աղջիկը Ղուկաս էֆէնտիին, Լեւոնը ինծի տուն մը չաքար զրկեր է, ինչո՞ւ նահամակին հետ չբերիր:

Հայրը բացատրեց, թէ թղթատուները այդ տեսակ ծրարները նամակներուն հետ չի բաժներ, այլ աւելի ուշ, եւ խոստացաւ հետեւեալ օրը մէկը զրկել Ֆրանսական նամակատունը, տուփը փնտռել տալու համար:

— Էհ, ուրիշ ի՞նչ զրեր է, հարցուց հետաքրքիր չեշտով մը:

— Շատ մը բաներ, տասնրվեց երես, զոչեց աղջիկը զուարթօրէն, ինծի չատ մը զոհարեդէններ առեր է, որոնք միայն պիտի բերէ, զործերն ալ քանի մը օրէն կարգի պիտի դնէ եղեր:

— Աղէկ, աղէկ, իշալլահ մինչեւ տասնրհինգ օր հարսնիքը կը լմնցնենք: Դուն նստէ աղուոր պատասխան մը զրէ նշանածիդ, սանկ որտանց նամակ մը, ու նայէ, որ կարճ չկապես, դուն չանա իր զրածէն աւելի երկար զրելու... այս իրիկուընէ զրէ, որ վաղը զրկենք:

Ռոզիկ չանկարծ վարանում մը ունեցաւ եւ մօրը դառնալով հարցուց·

— Այսօրուան անցած զարձածին մասին արդեօք բան զրե՞մ...

Այնդիրը այնքան ծանրակչիռ էր, որ տիկին Թադուհի չկրցաւ ինքն իր դլխուն պատասխանել եւ ամուսնոյն նայեցաւ հարցական ակնարկով մը: Ղուկաս էֆէնտի ինքն ալ պէտք տեսաւ քիչ մը մտածելու, յետոյ վճռաբար ըսաւ·

— Չէ, չըլլայ որ բան մը զրես, ես ինքս պէտք եղածը կը զրեմ:

Աղջկան համար չատ դժուար պիտի ըլլար այդ միջադէպին վրայ խօսիլ, ուստի դոհութեամբ պատասխանեց·

— Այո, աւելի աղէկ կ'ըլլայ, որ ես բնաւ խօսք չընեմ այս մասին:

Գիչերը, երբ երկու ամուսինները իրենց ննջասենեակը առանձնացան, երկարօրէն խօսեցան տիկին Անթառամի նոյն օրուան անըմբռնելի ընթացքին վրայ:

— Ի՞նչ պիտի ընենք, ձայներնիս քաշած պիտի նստի՞նք, բոլոր այդ նախատինքները պիտի կլլե՞նք, կը հարցնէր տիկին Թադուհի, որ չէր հաւկնար, թէ այսպիսի ծանրակչիռ միջադէպի մը հանդէպ ի՞նչպէս Ղուկաս էֆէնտի որեւէ ընդվզում չէր ունենար:

— Այնպէս կ'ենթադրեմ որ, չարունակեց կինը, առ պատմութիւնը խմանալուդ պէս խօսք-կապը եաթ պիտի զրկես...

— Ճիշդ Անթառամ հանըմն ու Տ· Միքեաէլ քահան ալ անանկ կ'ենթադրեն ու ասոր կը սպասեն, պատասխանեց Ղուկաս էֆ· եւ ասոր համար ես ալ իրենց քնաւ չըսած ընթացքը պիտի բռնեմ... ուստի պատճառ իմ խորհուրդս· այսօրուան պատահածը մենք պէտք է բոլորովին չեղեալ նկատենք, չդիտնալ ձեւացնենք եւ խօսքը անդամ չընենք... դուք ալ վազ անցէք իր այցելութիւններէն... մենք մեր աղջիկը միւսիւ Լեւոնին նշանած ենք եւ ոչ թէ Անթառամ հանըմին... անոր հետ յարաբերութիւն ունենալու պէտք չունինք: Ինք մեզի չուզեր, մենք ալ զինքը չենք ուզեր:

Եւ Ղուկաս էֆէնտի անկողին մտնելով հանդարտ քնացաւ, զօրավարի մը պէս, որ իր ընելիք ճակատամարտին յաջողիլը արդէն պատրաստած է:

Հետեւեալ առաւու կանուխ Տ· Միքեաս ներկայացաւ Պրիսթոլ պանդոկը եւ չատակ ուղղուեցաւ տիկին Անթառամի սենեակը:

Անթառամ զինքը յաղթական ուրախութեամբ մը ընդունեցաւ:

— Մայրն ալ, աղջիկն ալ երէկ զուռը մը վերէն վար լուացի, անկէց ալ վռնտեցի:

— Ի՞նչ կ'ըսես, տիկին Անթառամ, բան մը չըսի՞ն:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար·)

ՄԱՐԶԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ

ԱՐՏԻՇ.— Վալանսի Հայ Մարզականի Ա. եւ Պահեստի խումբերը, Կիրակի 7 Մարտին, Վալանսին Թաղապետական դեղեցիկ մարզադաշտին վրայ իրենց ախոյենական մրցումը կատարեցին:

Բացման մրցումը տեղի ունեցաւ ժամը 1,15ին, հակառակ սաստիկ ցուրտին ու հովին, ներդաշնակ ու կոկիկ խաղարկութիւնով մը յաղթական դուրս եկան Օի դէմ երեք նշանակէտով, Ֆլավիաք խումբին դէմ:

Ժամը 3ին սկսաւ Ա. խումբին մրցումը վիֆրանչի Պահեստի զօրաւոր խումբին դէմ, որ մեր հայ մարզիկները չարաչար պարտութիւն մը կրած էին, երեք մրցումին 1ի դէմ չորս նշանակէտով:

Մրցումը սկսելէ առաջ, հայ մարզիկները իրենց վարիչներուն պատուոյ խօսք տուին յաղթութեան: Ամբողջ մրցումի ընթացքին, պայքարը եղաւ բուռն: Ֆրանսայի մարզիկները կը կարծէին դիւրին յաղթանակ մը եւս արձանագրել Հայ Մարզականին դէմ:

Բայց մեր հայ մարզիկները եղան արժանի մրցակիցները Ֆրանսացիներուս, յաճախ վտանգելով անոնց բերդը: Առաջին կիսախաղին, հայ մարզիկները կորսընցուցին կէտ մը նշանակելու երկու աքանչելի առիթներ, վերջապէս Ֆրանսայի չեռասպահին սխալութեամբ, բախտը ունեցան մեր մարզիկները նշանակելու իրենց միակ յաղթական նշանակէտը փէնալթիով մը:

Վալանսի Հայ Մարզականի Ա. խումբը այս Կիրակի (21 Մարտ) կը մեկնի Վիէն, կատարելու իր 18րդ ախոյենական խաղը տեղական Ֆրանսական զօրաւոր խումբին դէմ: Անշուշտ տեղւոյն եւ շրջակայքի մարզասէր Հայութիւնը պիտի փութայ մարզադաշտ, քաջալերելով մեր հայ մարզիկները:

ԱՋԱՏ-ՄԱՐՋԻԿ

երբ մարմինը կը ներկայանայ մկանային իւրայատուկ վճռականութեամբ, կատարեալ անզգայնութեամբ:

բ) Քաթալեփթիֆ (ուչարարձ) վիճակը, երբ քնածութեան ենթական կրնայ իր անդամները եւ, նոյնիսկ, ամբողջ մարմինը երկար ատեն պահպանել տարբեր դիրքերու մէջ:

գ) Քնաշրջական վիճակը երեւան կուգայ, երբ քնածութեան ենթական, թէեւ կը թուի թէ կը քնանայ, սակայն կը պատասխանէ բոլոր հարցումներուն:

ՓՐՈՖ. Լ. ՄԻՐԱԽՈՐԵԱՆ

ԿՈՉ ՀԱՅ ԳՐԱՍԷՐՆԵՐՈՒ

Երեւանի դրադարանը հրատարակութեան համար պատրաստած է «Հայ հնատիպ դրքի մատենագիտութիւն»ստուարածաւալ աշխատութիւնը, որ կ'ընդգրկէ հայերէն առաջին դիրքէն (1512) մինչեւ 1880ին աշխարհի զանազան մասերու մէջ հայերէն լեզուով լոյս տեսած բոլոր տպագիր դիրքերը: Այդ մատենագիտութեան մէջ տեղ գտած են դիրքեր, դրքոյկներ, ամսագիրներ, համալիլ, կոնդակ քարտէզ, արտօնագիր եւ, նոյնիսկ, նամակներ: Ջեռեզուած են նաեւ օտար լեզուով այն դիրքերը, որոնց մէջ տող մը հայերէն բառ կայ:

Երեւանի դրադարանի տնօրէնութիւնը վերոյիշեալ մանրամասնութիւնները հաղորդելէ ետք կը չեշտէ, թէ այս դժուար աշխատանքը կարելի չէր ըլլար իրագործել, եթէ արտասահմանի հայ դրասէր – ները իրենց սիրայօժար ծառայութիւնը չբերէին գործին: Առնուազն աշխատութիւնը կ'ըլլար թերի:

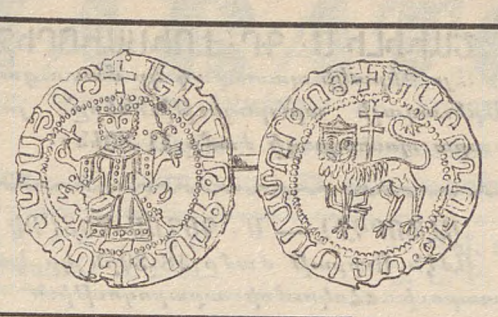
Տնօրէնութիւնը կը գոնէ ներկայիս, թէ արտասահմանի մէջ դեռ կան դրադարաններ եւ դրասէրներ, որոնց դիրքերը չեն ներկայացուած մատենագիտութեան մէջ, ուստի «Հայ դրքի մատենագիտութիւնը կատարեալ լոյս աշխարհ բերելու նպատակով, կրկին դիմում ենք ձեզ, սիրելի հայրենակիցներ, եւ խնդրում, որ ձեր ժամանակի մի փոքր մասը տրամադրէք այդ ազգանուէր գործին»:

Կարեւոր աշխատանք կատարուած պիտի ըլլայ, եթէ դրասէրներ կազմեն իրենց ունեցած եւ ինչպէս նաեւ ծանօթ – ներու եւ մանաւանդ՝ իրենց քաղաքներու դրադարաններու մէջ գոյութիւն ունեցող հայերէն դիրքերու ցուցակները:

Գրադարանը առաւելաբար կը հետաքրքրէ «մինչեւ 1800 թուականը լոյս տեսած այն ամէնը, ինչ հայատառ է եւ տրպագիր»: Ցուցակին մէջ պէտք է յիշատակել դիրքին հեղինակը, վերնագիրը, տպարանը, տպագրութեան վայրը, թուականը եւ էջերու թիւը:

Գրադարանի տնօրէնութիւնը կոչ կ'ուղղէ հայրենակիցներուն, որ իրենց քաղաքի դիւանատուներու կամ անհատներու մօտ գտնուող հայ տպագրութեան վերաբերեալ նիւթերը, ձեռագիր կամ տպագիր, ղրկուին Երեւան: Առնոց մէջ կը դասուին տպարանի հիմնադրութեան կամ փակման թուականը, տպարանատէրերու միջեւ կնքուած պայմանագիրները, տպագրութեան փորձնական նմոյշները կամ հին տպարաններէն մնացած դիրերու օրինակները եւայլն:

Ցուցակներն ու նամակները պէտք է ղրկուին հետեւեալ հասցէին.— Երեւան, Տէրեան թիւ 72, Միասնիկեան գրադարանի հայ գիրքի մատենագիտութեան բաժին:

COMPTE D'EPARGNE-LOGEMENT

(ԽՆԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ–ԲՆԱԿԱՐԱՆԻ ՀԱՇԻՒ)

———o———

Եթէ կը փափաքիք, քանի մը ամիսէն կամ քանի մը տարիէն, տան մը կամ յարկաբաժնի մը սեփականատէրը ըլլալ, կամ բարելիսուէներ ընել ձեր ներկայ բնակութեան մէջ, մի՛ ապասէք դրամը հայթայթելու համար: Այժմէն իսկ բացէք «Խնայողութիւն – բնակարանի» հաշիւ մը, որ ձեզի բազմաթիւ առաւելութիւններ կուտայ:

Ուշ մէկը կրնայ «Խնայողութիւն բնակարանի» հաշիւ մը բանալ, նոյնիսկ ամուսնացած կիները եւ անչափահասները: Ընտանիքի մը իւրաքանչիւր անդամ կրնայ իր «Խնայողութիւն բնակարանի» հաշիւն ունենալ: Իւրաքանչիւր հաշիւի բերած չահերը կարելի է իրարու վրայ աւելցնել:

Նախնական պահեստը պէտք է նուազագոյն 500 Ֆր. ըլլայ, որ յետագային կ'աւելնայ ըստ ձեր կարելիութեանց, մինչեւ 60.000 Ֆր., մէջն ըլլալով չահաբաժինները, բայց ի պահանջեալ հարկին, կրնաք քաշել ձեր պահեստին ամբողջութիւնը կամ մաս մը: Աւելի ուշ կրնաք վերսկսիլ դրամ դնել որեւէ ատեն եւ միշտ օգտուիլ այն առաւելութիւններէն զորս ձեռք ձգած էք ձեր հաշիւը բացած օրէն իսկ, բայց միայն եթէ այդ հաշիւին մէջ պահած էք 500 Ֆր. ի նախատեսուած նուազագոյնը: Ուրեմն լաւ է որ այդ հաշիւը միշտ բաց մնայ:

Այս պահեստներուն վրայ տրուած ներկայ չահաբաժինը տարեկան 2,5 առ հարիւր է զուրկ տուրքէ, դրամագլուխի կը վերածուի:

18 ամիս ետք, համաձայն ձեռք ձգուած չահաբաժիններուն, կրնաք ձեր դրամատունէն ուղել բնակարանի փոխառութիւն մը, 2էն 15 տարուան վրայ, 4,681 % (ներկայիս) տոկոսով, մէջն ըլլալով մատակարարման ծախքերը, կեանքի եւ անկարողութեան ապահովագրութեան պարգեւը, հարիւր հազար Ֆրանքի առաւելագոյն սահմանի մը մէջ — դրամագլուխի եւ 12 հազարի տարեկան հատուցման տուրքերու (չառժ) ձեւին տակ:

Երբ փոխառութիւնը տրուի, կը տառնաք նաեւ Պետութենէն 2,50 առ հարիւրի պարգեւ մը, 4000 Ֆրանքի սահմանին մէջ, ինչ որ տուրքէ զերծ 5 առ հարիւրի կը բերէ ամբողջական վարձատրութիւնը «Խնայողութիւն – բնակարանի» հաշուոյն տրուած դրամարներուն:

Ասկէ զատ, ձեր դրամատունը կրնայ ուսումնասիրել եւ ի հարկին ձեզի հայթայթել յաւելեալ նիւթական օժանդակութիւնները որոնք կրնան անհրաժեշտ ըլլալ ձեր կառուցումը կամ գնումը իրագործելու համար եթէ «Խնայողութիւն – բնակարանի» ձեր հաշիւին չահաբաժինները չբաւեն:

ՆՇԱՆ ՀԱՅԹԱՅԵԱՆ
Directeur
BANQUE NATIONALE DE PARIS
66, Rue du Président Wilson
92 - LEVALLOIS-PERRET
Téléphone : 737-76-55
Métro : ANATOLE FRANCE

ԼՐԱՏՈՒ ԱՐՈՒԵՍՏԻ

Տաւիղի Մարսէլ Թուրնիէ միջազգային մրցումին առաջին մրցանակին արժանացած է Շուշան Միլոռնեան (Իտալիա): Մրցումը տեղի ունեցաւ Մարտ 8ին եւ 9ին Սալ Կալօ: Ինչպէս ծանօթ է մեր ընթերցողներուն, Շուշան Միլոռնեան, նախկին աշակերտ Փարիզի Երաժշտանոցին, ուր ստացած է Ա. մրցանակը, արժանացած է նաեւ երկու ուրիչ միջազգային մրցանակներու (Իսրայէլ եւ Ժընեւ):

×

Ծանօթ դաշնակահարուհի Անի Կասեր Փեար. 9ին եւ 13ին հրաւիրուած էր Մխնիէի Ֆիլարմոնիքընի կողմէ: Տեղական մամուլը գնահատական տողեր նուիրած է արուեստագիտուհիին որ նուագած է Կրիկի Քոնչերթօն, իւրայատուկ զգայնութեամբ:

ԿԱՐԴԱՑԷՔ
ՏԱՐԱԾԵՑԷՔ
ՅԱՌԱՋԸ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

———o———

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Մերոնի իշխանը այն առաուն չատ դողոտ եղաւ իր աղջկան համար: Մաոի իշխանուհին պիտէր թէ այս սիրազեղ վարմունքը ինչ կը նախագուշակէր. նոյն արտայայտութիւնն էր զոր ցոյց կուտար երբ ձեռքերը կը կծկուէին եւ կը ձեւացնէր երբ Մաոի թուաբանական խնդիր մը չէր հասկնար, եւ իրմէ հեռանալով խնդիրը կը կրկնէր քանիցս մեղմ ձայնով:

Մէկէն ի մէկ նիւթին մէջ մտաւ եւ յոդնակի դէմք խօսելով աղջկանը հետ.

— Ձեզի պատկանող առաջարկութիւն մը եղած է ինձի, ըսաւ բռնապօսիկ ժպիտով մը: Անշուշտ գուշակեցիք որ Վասիլի իշխան հոս իմ աղուոր աչքերուս համար եկած չէ իր աշակերտին հետ: Երկու ձեզի պատկանող առաջարկութիւն մը ըրին, եւ որովհետեւ դուք սկըզբունքներս պիտէք, ձեզի կ'ինդրեմ որոշել:

— Ի՞նչպէս պէտք է ըմբռնեմ ձեզ, հայր իմ, ըսաւ կարմրելով եւ դեղնելով:

— Ի՞նչպէս ըմբռնել դիս, զոչեց հայրը բարկութեամբ, Վասիլի իշխան իր ճակին յարմար կը գտնէ քեզ իբրեւ հարս առնելու համար, ահա ինչպէս պէտք է ըմբռնել դիս:

— Ձեմ դիտեր, հայր իմ, թէ ի՞նչ կը մտածէք այս մասին, կակազեց օրիորդը:

— Ե՞ս, ե՞ս... դիս մէկ կողմ թողէք, կարգուողը ես չեմ: Ի՞նչ կը խորհիք ընել: Ահա ասիկա դիտնալ կը փափաքիմ:

Մաոի իշխանուհին կը զգար որ իր հայրը դէչ աչքով կը դիտէր իր ամուսնութիւնը: Բայց կ'ըմբռնէր նաեւ թէ այդ օրը իր ճակատագիրը պիտի վճռուի, ապա թէ ոչ՝ այլեւս վերջացած է: Աչքերը ծռեց չտեսնելու համար այդ նայուածքը, որուն ծանրութեան տակ հնազանդելէ զատ ոչինչ դիտէր, եւ ըսաւ.

— Մէկ բան մը միայն կը փափաքիմ, ձեր կամքին համաձայն վարուիլ. բայց եթէ հարկ է որ փափաքս յայտնեմ...

Հայրը ընդմիջեց դինքը:

— Շատ լաւ, աղաղակեց: Ան քեզ պիտի առնէ օժիտովդ, եւ Օր. Պուռխանն ալ, ան իր կինը պիտի ըլլայ եւ դուն...

Չվերջացուց, աղջկան վրայ իր խօսքերուն բերած տպաւորութիւնը տեսնելով: Մաոի դլուխը ծռեց լալու պատրաստ:

— Ո՛չ, ո՛չ, կատակ կ'ընեմ, կատակ, ըսաւ: Ցիշէ, իշխանուհի, որ ես այն կարծիքէն եմ թէ աղջիկ մը իրաւունք ունի իր ամուսինը ընտրելու, կատարեալ ազատութիւն կուտամ քեզի: Բան մը միտքդ բեր, ամբողջ կեանքիդ երջանկութիւնը քու որոշումիդ կախում ունի:

— Բայց ես չեմ դիտեր, հայր իմ...

— Ան ազատ չէ, ան պիտի կարդուի որու հետ որ կամենայ, բայց դուն ազատ ես ընտրելու: Գնա, մտածէ եւ մէկ ժամէն եկուր, եւ իրեն առջեւ պիտի ըսես այո կամ ոչ: Գիտեմ որ պիտի աղօթես հիմա... աղօթէ եթէ կ'ուզես, միայն թէ աւելի լաւ կ'ընես մտածելով: Գնա...:

— Այո կամ ոչ, այո կամ ոչ, զոչեց դարձեալ, մինչ իր աղջիկը, թմրած ու վարանոտ սենեակէն դուրս կ'ելլէր:

Իր հօրը կողմէ Օր. Պուռխանի ակնարկութիւնը յանկարծակիի բերած էր զայն. ճշմարիտ չէ, սակայն եւ այնպէս միտքէ անցընելն անդամ սոսկալի է: Իր խորհրդածութիւններուն մէջ խորասուզուած անցաւ ձմեռնային պարտէզը. յանկարծ Օր. Պուռխանի ձայնին ընտանի չեչտը իրականութեան վերակոչեց զայն:

Աչքերը վերցուց եւ իրմէ երկու քայլ անդին նշմարեց Անաթոլը՝ որ կը համբուրէր դեռատի Ֆրանսուհին, զգուիչ խօսքեր ըսելով անոր:

Անաթոլ իշխանուհին դիտեց իր դեղեցիկ դէմքին վրայ սարսափի ծամածռութեամբ մը, եւ առջին վայրկեանին մոռցաւ Թողուլ կոնակը իշխանուհիին դարձնող Օր. Պուռխանի մէջքը...:

Մաոի իշխանուհին կը դիտէր դանդաղ առանց խօսք մը արտասանելու: Վերջապէս Օր. Պուռխան ճիչ մը արձակելով կծիկը դրաւ:

Անաթոլ բարեւեց Մաոի իշխանուհին չնորհալի ժպիտով մը, կարծես յորդորելու համար որ խնդայ այս կատակերգական միջադէպին վրայ, եւ ուսերը թօթուելով ուղղուեցաւ դէպի սենեակը:

Ժամ մը վերջ Թիխօն եկաւ ծերուկ իշխանին կողմէ կանչելու Մաոի իշխանուհին, աւելցնելով թէ Վասիլի Սերքենի – վիչ իշխանն ալ իրեն կը սպասէր:

Մաոի իշխանուհին սենեակը իր բազմոցին վրայ նստած էր, եւ բազուկներուն մէջ բռնած էր Օր. Պուռխանը՝ որ կուլար: Մեզմօրէն կը դգուէր դեռատի Ֆրանսուհիին մազերը, եւ իր աղուոր աչքերը, իրենց բովանդակ հանդարտութեամբ եւ երեսմնի ճառագայթումով կը դիտէին սիրով ու ցաւով Օր. Պուռխանի աղուոր դէմքը:

— Ոչ, իշխանուհի, ալ միչա կորսնցուցի ձեր բարեկամութիւնը, կ'ըսէր Օր. Պուռխան:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(134 – Շար.)

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Արզումանեան ընտանիքները եւ բոլոր պարագաները սրտի խոր ցաւով կը ծանուցանեն

ՍՈՒՐԻՆ ԱՐԶՈՒՄԱՆԵԱՆԻ

յանկարծական մահը, որ պատահեցաւ Մարտ 14ին, 74 տարեկանին:

Ցուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Շորեքշաբթի օր, Մարտ 17: Մարմինը կը փոխադրուի ժամը 14ին, 1 Փլաս տէ Փաֆիւէն եւ ժամը 14,30ին կը կատարուի յուղարկաւորութիւնը Փրատոյի Ս. Սահակ-Մեսրոպ մայր եկեղեցւոյ մէջ, ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Սէն Փիէռի գերեզմանատունը ամփոփուելու համար ընտանեկան դամբարանը:

Մահազդ դրկուած չըլլալով, կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել:

«ՑԱՌԱՋ».— Մեր ցաւակցութիւնները Արզումանեան ընտանիքներուն:

Տէր եւ Տիկին Կարապետ Գարոյեան, Տէր եւ Տիկին Ճակոր Խուլէսէրեան (Քանաաա), Տէր եւ Տիկին Տիգրան Գուլումճեան (Եգիպտոս), Տէր եւ Տիկին Մարք Նշանեան եւ զաւակը Միքայէլ սրտի խոր ցաւով կը յայտնեն իրենց մօր, մեծ-մօր եւ մամիկին՝

ՍԱԹԵՆԻԿ ՉԵՐՉԵԱՆԻ

(Ծնեալ Պետրոսեան)

Գասապացի, Իզմիրի շրջանէն

մահը որ պատահեցաւ Երկուշաբթի առաւօտ Մարտի 15ին, յետ անողոք հիւանդութեան, 81 տարեկանին:

Ցուղարկաւորութիւնը կը կատարուի այս Շաբաթ (20 Մարտ) կէսօրէ վերջ ժամը 2ին, Փարիզի Ս. Ցոլհ. Մկրտիչ եկեղեցին, ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Cimetière Parisien de Bagneux.

Մահազդ դրկուած չըլլալով կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել:

ՅԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Կապ. Խաչի Պանէէօ-Քաչանի մասնաճիւղը իր ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Տիկին Սիւզան Վ. Սէրէնկիւլեանի իր հօր՝ Մ. Թանկիկեանի մահուան առթիւ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղը շնորհակալութեամբ ստացած է իր տարեկան ճաշին առթիւ անդամավճարի մը 30 ֆրանք: Նոյնպէս Տէր եւ Տիկին Գալֆայեանէ 50 ֆր. փոխան ծաղկեպսակի Միքէ Թանկիկեանի մահուան առթիւ:

ՇԱԽԻԼԻ Ս. ԳՐ. ԼՈՒՍԱԽՈՐԻՋ

Այս կիրակի պատարագ կը մատուցուի: Աբեւագալի արարողութիւնները՝ յաւարտ պատարագի ժամը 11,30ին:

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հոկտմ»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ:

ԻՍԻԻ ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՑԹԻ ՏԱՆ

Չորրորդ ցանկ

Տէր եւ Տիկին Դարբինեան Նշան 1000, հայրենակից մը 500, Տէր եւ Տիկին Մանուկեան Հայկազ 300, Տէր եւ Տիկին Մանուկեան Կայծակ 200, Տէր եւ Տիկին Մքրտչեան Արմենակ 500, Տէր եւ Տիկին Սրապեան Աւետիս 200, Պր. Զինոզեան Սիրական (Շաթուէն), Տէր եւ Տիկ. Դանիէլեան Ղազար, այրի Տիկին Դարբինեան 300ական, այրի Տիկին Փանոսեան Եղիսաբէթ, Տիկին Աւետիսեան Հայկանոյշ 100ական, Տէր եւ Տիկին Քելէչեան Օհանիկ, Պր. Սարդիսեան Զարեհ, Տէր եւ Տիկին Խաչիկեան (Վալանս), Տէր եւ Տիկին Քէօսեան (Իսի), Տէր եւ Տիկին Հայոցեան (Անթոնի) 50ական, Տէր եւ Տիկին Անիկեան, Տէր եւ Տիկին Փէհլիվանեան Մարտիրոս 20ական:

(Շար.)

ԾԱԽՕՒ Է

Բնակութեան վերապահուած (ռեզի – տաւնսիէլ) գեղեցիկ թաղի մը մէջ, ծախու է հողմը, Անկէ-Տէօյ լա Պառ (25 Աւընիւ Ժան Մերմոզ) 540 քառ. մեթր:

×

Ցարկաբաժին մը, կահաւորուած, բոլոր յարմարութիւններով, հեռաձայն, երեք սենեակ, խոհանոց, վիտ-օտիւռ, Վիլժիւիֆի նոր թաղին մէջ:

Հեռաձայնել՝ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ 231-23-36:

ԿՕՒԶՕՒԻ՝

Ouvrières - mécaniciennes pour atelier. Travail assuré toute l'année.

S'adresser : REFLETS DE PARIS
102, Rue d'Aboukir, Paris (2e).

ՁԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը: Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ եռք Մշակոյթի Տուն, 12-14 Ռիւ Սէնթ՝ Պաղիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիւթէլեանի մօտ:

Ճաշագին.— 15 ֆր. Ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ:

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՑԵՐԵԿՈՅԹ-ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր

Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)

Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՃԻԼՃԵԱՆ

Կը մասնակցի

STEPHAN VASSEUR

(Հայկական եւ Կովկասեան պար)

ELECTION MISS CROIX ROUGE

Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով Կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝
359-67-03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն եռք եթէ չզբաւուին, ուրիշներու կը տրամադրուին:

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր.

ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

Les Guides Aînées « Haï Arinouch » vous invitent à leur nuitée fleurie, le Samedi 20 Mars, de 22 heures à l'aube, dans les salons de l'Hôtel Splendid, Bd. d'Athènes à Marseille.

Soirée animée par la formation d'ERIC MICHEL

avec la participation du fantaisiste LILIAN FREMILLON

en attraction
« LES TRIPLETS DE LA CHANSON »

La chanteuse AIDA AMIRIAN

Réservation : Hôtel Splendid.

ՑՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Պանէէօ-Քաչանի մասնաճիւղի ընդհ. ժողովը կիրակի, Մարտ 28, ժամը 16,30ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը, 88 Ռիւ Մարսէլ Պոնէ, Քաչան: Բոլոր ընկերուհիներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

×

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Անիէռ – Պուա Քոլոմպի մասնաճիւղին ընդհ. անդամական ժողովը այս Շաբաթ (Մարտ 20) ժամը 4ին Քաֆէ Տէփառ, 52 ռիւ տէ Պուրկինեոն: Շատ կարեւոր օրակարգ:

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանուցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ընթացքին ամէն Շորեքշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հակումի արարողութիւն: Կը հրաւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց:

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւթական: 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

Հ. Ց. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան: Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ:

Մանրամասնութիւնները յետագային:

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՐԻ

ԴԱՍԸՆԹԱՑՔ ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹԵԱՄԲ ՓԱՐԻԶԻ ԷՍԱԵԱՆ ՍԱՆՈՒՑ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

Կը տեղեկացնէ թէ 13էն 25 տարեկան տղոց եւ աղջիկներու համար նախատեսուած հայկ. պարի ձրի դասընթացքը յետ այսօրիկ պիտի տրուի 8էն 35 տարեկան տղոց եւ աղջիկներու համար: Տարեթիւ այս փոփոխութիւնը կը կատարուի պահանջներուն դոհացում տալու նպատակով:

Բոլոր անոնք որոնք կը փափաքին ծանօթանալ հայկական տոհմիկ պարերուն, միաժամանակ համախառնութեամբ կերպով քանի մը հաճելի ժամեր անցընել հայկական մթնոլորտի մէջ չաբթաուան որոշ մէկ օրը, վառ պահելով հայ ոգին, բարեհաճին դիմել Միսլեթեանս, դրաւոր կերպով, հետեւեալ հասցէով.

Mlle Hilda Kalfayan
25, Av. du Maréchal Lyautey,
Paris (16e)

Կը խնդրուի նամակի մէջ ճշդել անուն, մականուն, սեռ, տարիք եւ հասցէ:

Մոյն դասընթացքները տեղի պիտի ունենան չաբաթ կէսօրէ վերջերը:

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն:

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ:

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍՊԱՏՕՆ

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՑԵՐԵԿՈՅԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի հոլէղ թատերասրահը: Մանրամասնութիւնները յայտնուելիս:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին միւնչեւ լոյս:

×

Կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մասնաճիւղի տարեկան գաշտահանդէսը՝ Համբարձման տօնին 20 Մայիս:

×

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի «Առաւիս-ճաշ»ը Մարտ 27ին:

×

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Վասպուրականի յաղթականի հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, կիրակի 4 Ապրիլ, Սվլանտիսի սրահներուն մէջ:

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 — C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ	50 ֆր
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
18
ՄԱՐՏ
JEUDI
18 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻԻ 12067

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.067

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԱՆԵԼ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

Անակնկալ չէր Սիւլէյման Տէմիրէլի գահլիճին անփառունակ վախճանը:

Տարիներէ ի վեր երկիրը մատնուած էր անիշխանութեան: Շունը տէրը չէր ճանչնար:

Զերբազատուած բռնապետական ու մենաիրական վարչաձեւերէ, որոնց տակ վարժուած էին ապրելու դարերով, Թուրքերը ուզեցին յոյժ տալ Արեւմուտքին, թէ իրենք ալ «քաղաքակիրթ» են եւ դիտեն կառավարուիլ ժողովրդավարական արդիական սկզբունքներով: Ահա՛ հետեւանքը:

Աթոռի տենչը, փառամոլութիւնը, մանաւանդ նիւթապէս նպաստաւորուելու հեռանկարը վերջին քանի մը տասնեակ տարիներու ընթացքին ծնունդ տուին զանազան խայտաբղետ կուսակցութիւններու: Թունդ աջակողմեան, ազգայնական, կրօնամոլ, յեղաշրջական կազմակերպութեանց կողքին ստեղծուեցան յեղափոխական, ձախապաշտ, ծայրայեղ համայնավարական — առաւել կամ նուազ ուժեղ — խմբակցութիւններ: Բախտամբներն անպակաս եղան հակընդդէմ ուժերու միջեւ:

Թուրքերը Եւրոպայի լաւ կողմերը ընդօրինակելու փոխարէն դէչերը նախընտրեցին: Ի վիճակի չեղան լաւերը իւրացնելու:

«Ժողովրդավարութիւն»ը սխալ մեկնաբանեցին: Առաուն կանուխ արթնցողը նորութիւն մը ուզեց մտցնել յետամնաց երկրի կեանքին մէջ:

Մէկ կողմէ համալսարանի ուսանող-ները բաժնուեցան իրարու հակառակորդ երկու ճակատներու եւ բազմաթիւ առիթներով ճակատեցան իրարու դէմ... հեռուներու պէս, բիւրերով, աստճանակներով եւ «քոքթէյլ Մոլոթով»ի պէս արդիական զէնքերով: Արդի՞ւնք: Անհամար վիրաւորներ, երբեմն ալ քանի մը մեռելներ:

Մասնաւորական երիտասարդներուն դուրընթաց կազմակերպուեցան նաեւ բանուորները, որոնք դեռ երէկ հոլ հնաղանդ գլուխ կը ծռէին գործատէրերուն: Օգտուելով Սահմանադրութեան ընծայած իրաւունքէն, կազմակերպուած բանուորները գործադուլի սկսան դիմել՝ իրենց պահանջները պարտադրելու համար: Երբեմն գործարան ալ գրաւեցին, յոյժ տալու համար որ ետ չեն մնար Եւրոպայի գործաւորներէն:

Թուրք բանուորական կուսակցութիւնը, որ հրապարակ իջած էր ընկերվարական սկզբունքներով, հետզհետէ հակեցաւ դէպի ձախ, — համայնավարութիւն: Իր նախագահը Ալի Այպար, որ նաեւ աթոռ մը ունէր Ազգ. Ժողովին մէջ, հրաժարեցաւ վերջերս, տեսնելով որ իր կազմակերպութիւնը զուտ աշխատաւորական ըլալէ դադրելով կը մխրճուէր քաղաքականութեան մէջ: Նոր նախագահը կին մըն է՝ Պէհիճէ Հանըմ, որ ըստ Թրքական թերթերու, բոլորովին ենթարկուած է Մոսկուայի:

Բայի ուսանողական ու բանուորական ցոյցերէն, Ազգ. Ժողովի աթոռները զբաղող գլխաւոր կուսակցութեանց ծոցին մէջ առջ եկած յաղորդական հերձուածները, մոլլաներու եւ հոճաներու «չէ-իսլամական» արարքները, քէմալական բարեկարգումներուն դէմ Անատոլուի մէջ գլուխ ցցած յետաշրջական շարժումները, Ալիասլան Թիւրքէշի թուրանական լակոտներէն եառ Նիզամխատին էրպաքանի «Ֆէտայի»ները, քրտական

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԱՄԵՐԻԿԱ ՀՈՂ ՁՈՒԱԶԵՐ ՏԱԼ ԻՍՐԱՅԷԼԻ

ՌՈՃԷՐՍ ՎՃՌԱԿԱՆ Է

Լուրջ տարակարծութիւններ գոյութիւն ունին Ուաշինկթընի եւ Թել Ավիվի միջեւ, յատկապէս, Իսրայէլի ապագայ սահմաններու հարցին շուրջ:

Իսրայէլի վարչապետը՝ Տիկին Կոլտա Մէյր դեռ վերջերս կը յայտարարէր «Թայմզ»ի թղթակիցին, թէ իր երկրին մաս պէտք է կազմեն Շարմ էլ Շեյխ, որ Թիրանի նեղուցի մուտքը կ'ապահովէ, Կոլանի բարձունքները Սուրիոյ սահմանին, Երուսաղէմը ամբողջութեամբ: Միւս կողմէ կը պահանջէր Սինայի ապազինումը, կազայի շրջանի համար առանձին կանոնադիր մը:

Ուաշինկթընն համաձայն չէ այս կարգադրութեան քանի որ ինչպէս յայտարարեց առջի օր Մ. Նահանգներու Արտաքին նախարարը՝ Ռոճըրս, «Իսրայէլի ապահովութիւնը անպայման նոր հողերու իւրացումով չերաշխաւորուիր»:

Ռոճըրսի տեսակէտով քաղաքական այժմու մթնոլորտը նպաստաւոր է խորհրդակցելեւարար հարցին լուծման համար, եւ եթէ երբեք համաձայնութիւն մը չգոյանայ ներկայիս, «ապագայ պատերազմի մը սպառները ցանած պիտի ըլլանք»: Ծանր կացութիւն մը պիտի ստեղծուի, որ կըրնայ երբորդ համաշխարհային պատերազմի պատճառ դառնալ:

Աւելի մանրամասնելով իր տեսակէտը սահմաններու հարցին շուրջ, Ռոճըրս յայտարարեց, թէ Իսրայէլի սահմանները պէտք է հաստատուին 1967ի սահմանադիծի հիման վրայ, ի բաց առեալ Կազայի գօտիէն, պայմանաւ որ, սակայն, գոհացուցիչ երաշխաւորութիւններ տրուին Թել Ավիվի Սինայի ապազինման եւ Շարմ էլ Շեյխի մասին: Ինչ կը վերաբերի այս վերջին քաղաքին՝ Մ. Նահանգներու Արտաքին նախարարը կ'առաջարկէ ապահովութեան միջազգային ուժի մը հաստատումը չրջանի մէջ, որուն կրնան մաս նակցիլ նաեւ չորս մեծերու ուժերը:

Ռոճըրս չեշտեց այս առթիւ, թէ ՄԱԿի հովանաւորութիւնը վայելելով միջազգային ուժի ներկայութիւնը մնայուն բնոյթ պէտք է ունենայ եւ ոչ մէկ երկիր իրաւունք պիտի ունենայ միակողմանի որոշումով քաշելու իր զինուորները հոնկէ:

«Մենք երբեք չենք ըսեր, աւելցուց Նախարարը, որ Իսրայէլ պէտք է հեռանայ իր գրաւած բոլոր հողերէն, այլ այն՝ որ աննշան տարածութիւն մը պէտք է պահէ իր ձեռքին մէջ՝ երաշխաւորելու համար իր ապահովութիւնը»: Ռոճըրս ընդունելով հանդերձ, որ աշխարհագրական դիրքը կարեւոր է այս կէտին մէջ, այսուհանդերձ կը դնէ, քաղաքական կարգադրութիւններով միայն կարելի է լուծել հարցը՝ երաշխաւորութեամբը մեծ պետութիւններու:

Իսրայէլի Արտաքին նախարարը իր երկրին քաղաքականութիւնը բացատրելու համար Լոնտոն այցելեց, ուր տեսակցութիւն մը ունեցաւ Անգլիոյ Արտաքին նախարարին հետ: Նոյն նպատակով Լոնտոնէն Ուաշինկթըն մեկնեցաւ:

Քաղաքական չրջանակները համաձայն են հաստատելու, թէ Ուաշինկթընի մէջ խօսակցութիւնները սուր բնոյթ պիտի ստանան Իսրայէլի Արտաքին նախարարին եւ ամերիկեան իշխանութիւններու մէջեւ:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՕԴԱՆԱԻԱՑԻՆ ֆրանսական երեք ընկերութիւնները որոշեցին վերսկսիլ Թունիզները 27 օրուան դադարէ ետք: Այս որոշումը կարելի եղաւ տալ 14 ժամ տեւող դիշերային նիստէ մը ետք, տնօրէնութեանց եւ օդաչուներու սենտիքալի ներկայացուցիչներուն միջեւ: Երկու կողմերն ալ պարտաւորուեցան կարգ մը դիջումներ ընել իրենց նախապայմաններուն վրայ, եզրակացութեան մը յանգելու համար եւ պատրաստուեցաւ հինգ տարուան պայմանագրութիւն մը կողմերու միջեւ, որ առջքը կ'առնէ նոր անակնկալներու: Էր-Ֆրանսի, Էր-Էնթէռի եւ Իւթայի Թունիզները վերսկսան Զորեքշաբթի օր եւ իրենց բնական ընթացքը գտած կ'ըլլան Ուրբաթ-Շաբաթ:

ԶԱՒԵՐԸ, բացի Միշէլ Ռոքարէն, հաւաքուած էին երեքշաբթի իրիկուն համաձայնութեան գալու համար թաղային ընտրութեանց Բ. չրջանին առթիւ: Թուլուզի եւ Լիլի մէջ, համայնավարները կը քաշուին ի նպաստ ընկերվարական թեկնածուին, որպէսզի այս երկու քաղաքները իշխանութեան ներկայացուցիչներուն ձեռքը չիյնան: Այս ձեւով արդէն Օրթոլիի պարտութիւնը ստոյգ կը թուի Լիլի մէջ:

ԱՐՏԱՍՄՈՒՄՆ գացող ֆրանսարնակները կրնան աւելի չատ տարադրամ դուրս հանել, երկուշաբթի օրուընէ սկսեալ: Այսինքն երկու անդամէն կրնան 4000 ֆրանքի տարադրամ հանել (նախապէս 3000):

ԹՈՒՐՔԻՈՅ մէջ 5 զօրավար եւ 20 բարձրաստիճան սպաներ հրաժարած են համաձայն չըլլալով բանակի դեկավարութեան դիրքին: Կացութիւնը անորոշ կը մնայ եւ Սունայ դեռ չէ կրցած գահլիճ մը կազմել տալ, վարչապետ դառնալ չըլլալով:

ՕՐՈՒԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԻՆ ՀԵՏ

ՓԱՓԻՍՏԱՆ ԻՐ ՀՈԳԵՐՈՎ

Քաղաքական աչխարհի առջեւ կը ցցուի մեծ հարցական մը — Փաքիստանի արեւելեան եւ արեւմտեան հատուածները վերջնապէս պիտի բաժնուի՞ն իրարմէ, թէ այժմու տարակարծութիւնները վերջ պիտի դանեն իրատախտուութեամբ:

Արեւելեան Փաքիստանի անջատումը արեւմտեանէն օր աւուր աւելի կը չեշտուի, յատկապէս վերջին չարաթներու արիւնալի դէպքերէն ետք, երբ Տաքքայի մէջ նուաղադոյն 300 հոգի սպաննուեցաւ:

Փաքիստանի նախագահը՝ Զօր. Եահիա, որ ցնոր անօրինութիւն առկախած էր Ազգ. Ժողովի բացումը, տեղի տալով արեւելեան Փաքիստանցիներու բուռն բողոքին առջեւ, ընդունեցաւ խորհրդարանական կեանքին վերահաստատումը երկրին մէջ, սակայն, մերժեց պատերազմական վիճակի չնչումը: Արդարեւ, երբ նախագահը յայտարարեց, թէ Ազգ. Ժողովը կրնայ իր նիստերը սկսիլ Մարտ 25ին (նախապէս՝ Մարտ 3 էր), Շէյխ Մուժիպ, դվխաւոր առաջնորդը արեւելեան Փաքիստանի 70 միլիոն պենկալներուն, իր կարգին յայտարարեց, թէ իր կուսակցութեան (Աւամի լիկան) ընտրուած 167 երեսփոխանները պիտի չմասնակցին նիստին, ցոյչափ վերջ չեն դներ ծանր բառերն ու զէնքերու չաչիւնը իրենց դէմ:

Փաքիստանի ապագան անորոշ կը մնայ ներկայիս, Մէկ կողմէ պահանջ կը ներկայացուի պատերազմական վիճակի դադրեցման ուղղութեամբ, ինչպէս նաեւ «իշխանութեան փոխանցումը ժողովուրդին ընտրեալներուն», միւս կողմէ, զօրավարը, կը մերժէ վերջ տալ պատերազմական վիճակին, որով իր ձեռքին մէջ կեդրոնացած կը մնայ իշխանութիւնը եւ չուզեր նաեւ լայն ինքնավարութիւն չնորհել արեւելեան Փաքիստանի: Իրաց այս կացութեան մէջ զօրավարը կը փորձէ պահպանել իր վեթոյի իրաւունքը՝ արդիլելու համար Պենկալներու անջատումը Փաքիստանէ:

Եթէ անջատումը ստեղծուի՝ արեւելեան Փաքիստան պիտի դառնայ աչխարհի եօթներորդ ամէնէն բազմամարդ երկիրը Չինաստանէ, Հնդկաստանէ, Մ. Նահանգներէ, Խորհ. Միութենէ, Ինտոնեզիայէ եւ Ճափոնէ ետք:

Անհրաժեչտ է աւելցնել, որ արեւելեան Փաքիստանի առաջնորդը թէեւ կը խօսի «պենկալ ազգի» անունով, բայց բաժանումը կը նկատէ իրրեւ վերջին հարկադրական միջոց, քանի որ կ'առաջարկէ համաձայնութեան եղք մը գտնել Պենկալցիներու տալով ամբողջական ինքնավարութիւն բոլոր մարզերու մէջ, բացի պաչտպանութեան եւ արտաքին հարցերէ:

Այսուհանդերձ, անջատողական մեծ տրամադրութիւն կայ Աւամի լիկայի մէջ, որ վերջին ընտրութիւններուն 167 աթոռ ապահովեց 313է վրայ:

Արեւելեան Փաքիստան արեւմտեանէն բաժնուած է հազար մղոն երկարութեամբ, որ կը դրաւէ Հնդկաստանի լայնքը: Միւս կողմէ, անոր բնակչութիւնը կազմուած է Պենկալներէ, որ ունին իրենց ուրոյն լեզուն եւ մչակոյթը: Արեւմտեան Փաքիստանի բնակչութիւնը բաղկացած է Փունժապներէ, Փաթաններէ եւ Սինտիներէ: Պենկալները աւելի թուլս են եւ իրենց ազգային ճաչն է բրինձը, մինչդեռ միւս երեքը կը սնանին ցորենով եւ ոսպով: Միայն մահմետական կրօնքն է, ինչպէս նաեւ Հնդկաստանի տիրապետութեան վտանգը, որ զիրենք կը միացնէ ու կը կապէ իրարու:

Արեւելեան Փաքիստանցիները կը դժգոհին արեւմտեան իշխանութեան եւ տիրապետութեան դէմ: Ոստիկանութիւն, բանակ եւ պաչտօնատարներ «գրաւեալ» ուժերու հոգեբանութեամբ կը վարուին, համաձայն Պենկալներուն: Մի եւնոյն ժամանակ, երկրին ապահոված հասոյթներուն առիւծի բաժինը կ'երթայ արեւմտեան Փաքիստանի: Ահա թէ ինչու տնտեսական ինքնավարութիւն ալ կը պահանջեն անոնք:

Թ. Ա. Թ.

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

Անակնկալ չէր Սիւլէյման Տէմիրէլի գահլիճին անփառունակ վախճանը:

Տարիներէ ի վեր երկիրը մատնուած էր անիշխանութեան: Շունը տէրը չէր ճանչնար:

Զերբազատուած բռնապետական ու մենաիրական վարչաձեւերէ, որոնց տակ վարժուած էին ապրելու դարերով, Թուրքերը ուզեցին յոյժ տալ Արեւմուտքին, թէ իրենք ալ «քաղաքակիրթ» են եւ դիտեն կառավարուիլ ժողովրդավարական արդիական սկզբունքներով: Ահա՛ հետեւանքը:

Աթոռի տենչը, փառամոլութիւնը, մանաւանդ նիւթապէս նպաստաւորուելու հեռանկարը վերջին քանի մը տասնեակ տարիներու ընթացքին ծնունդ տուին զանազան խայտաբղետ կուսակցութիւններու: Թունդ աջակողմեան, ազգայնական, կրօնամոլ, յեղաշրջական կազմակերպութեանց կողքին ստեղծուեցան յեղափոխական, ձախապաշտ, ծայրայեղ համայնավարական — առաւել կամ նուազ ուժեղ — խմբակցութիւններ: Բախտամբներն անպակաս եղան հակընդդէմ ուժերու միջեւ:

Թուրքերը Եւրոպայի լաւ կողմերը ընդօրինակելու փոխարէն դէչերը նախընտրեցին: Ի վիճակի չեղան լաւերը իւրացնելու:

«Ժողովրդավարութիւն»ը սխալ մեկնաբանեցին: Առաուն կանուխ արթնցողը նորութիւն մը ուզեց մտցնել յետամնաց երկրի կեանքին մէջ:

Մէկ կողմէ համալսարանի ուսանող-ները բաժնուեցան իրարու հակառակորդ երկու ճակատներու եւ բազմաթիւ առիթներով ճակատեցան իրարու դէմ... հեռուներու պէս, բիւրերով, աստճանակներով եւ «քոքթէյլ Մոլոթով»ի պէս արդիական զէնքերով: Արդի՞ւնք: Անհամար վիրաւորներ, երբեմն ալ քանի մը մեռելներ:

Մասնաւորական երիտասարդներուն դուրընթաց կազմակերպուեցան նաեւ բանուորները, որոնք դեռ երէկ հոլ հնաղանդ գլուխ կը ծռէին գործատէրերուն: Օգտուելով Սահմանադրութեան ընծայած իրաւունքէն, կազմակերպուած բանուորները գործադուլի սկսան դիմել՝ իրենց պահանջները պարտադրելու համար: Երբեմն գործարան ալ գրաւեցին, յոյժ տալու համար որ ետ չեն մնար Եւրոպայի գործաւորներէն:

Թուրք բանուորական կուսակցութիւնը, որ հրապարակ իջած էր ընկերվարական սկզբունքներով, հետզհետէ հակեցաւ դէպի ձախ, — համայնավարութիւն: Իր նախագահը Ալի Այպար, որ նաեւ աթոռ մը ունէր Ազգ. Ժողովին մէջ, հրաժարեցաւ վերջերս, տեսնելով որ իր կազմակերպութիւնը զուտ աշխատաւորական ըլալէ դադրելով կը մխրճուէր քաղաքականութեան մէջ: Նոր նախագահը կին մըն է՝ Պէհիճէ Հանըմ, որ ըստ Թրքական թերթերու, բոլորովին ենթարկուած է Մոսկուայի:

Բայի ուսանողական ու բանուորական ցոյցերէն, Ազգ. Ժողովի աթոռները զբաղող գլխաւոր կուսակցութեանց ծոցին մէջ առջ եկած յաղորդական հերձուածները, մոլլաներու եւ հոճաներու «չէ-իսլամական» արարքները, քէմալական բարեկարգումներուն դէմ Անատոլուի մէջ գլուխ ցցած յետաշրջական շարժումները, Ալիասլան Թիւրքէշի թուրանական լակոտներէն եառ Նիզամխատին էրպաքանի «Ֆէտայի»ները, քրտական

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԱՄԵՐԻԿԱ ՀՈՂ ՁՈՒԱԶԵՐ ՏԱԼ ԻՍՐԱՅԷԼԻ

ՌՈՃԷՐՍ ՎՃՌԱԿԱՆ Է

Լուրջ տարակարծութիւններ գոյութիւն ունին Ուաշինկթընի եւ Թել Ավիվի միջեւ, յատկապէս, Իսրայէլի ապագայ սահմաններու հարցին շուրջ:

Իսրայէլի վարչապետը՝ Տիկին Կոլտա Մէյր դեռ վերջերս կը յայտարարէր «Թայմզ»ի թղթակիցին, թէ իր երկրին մաս պէտք է կազմեն Շարմ էլ Շեյխ, որ Թիրանի նեղուցի մուտքը կ'ապահովէ, Կոլանի բարձունքները Սուրիոյ սահմանին, Երուսաղէմը ամբողջութեամբ: Միւս կողմէ կը պահանջէր Սինայի ապազինումը, կազայի չրջանի համար առանձին կանոնադիր մը:

Ուաշինկթընն համաձայն չէ այս կարգադրութեան քանի որ ինչպէս յայտարարեց առջի օր Մ. Նահանգներու Արտաքին նախարարը՝ Ռոճըրս, «Իսրայէլի ապահովութիւնը անպայման նոր հողերու իւրացումով չերաշխաւորուիր»:

Ռոճըրսի տեսակէտով քաղաքական այժմու մթնոլորտը նպաստաւոր է խորհրդակցելեւարար հարցին լուծման համար, եւ եթէ երբեք համաձայնութիւն մը չգոյանայ ներկայիս, «ապագայ պատերազմի մը սպառները ցանած պիտի ըլլանք»: Ծանր կացութիւն մը պիտի ստեղծուի, որ կըրնայ երբորդ համաշխարհային պատերազմի պատճառ դառնալ:

Աւելի մանրամասնելով իր տեսակէտը սահմաններու հարցին շուրջ, Ռոճըրս յայտարարեց, թէ Իսրայէլի սահմանները պէտք է հաստատուին 1967ի սահմանադիծի հիման վրայ, ի բաց առեալ Կազայի գօտիէն, պայմանաւ որ, սակայն, գոհացուցիչ երաշխաւորութիւններ տրուին Թել Ավիվի Սինայի ապազինման եւ Շարմ էլ Շեյխի մասին: Ինչ կը վերաբերի այս վերջին քաղաքին՝ Մ. Նահանգներու Արտաքին նախարարը կ'առաջարկէ ապահովութեան միջազգային ուժի մը հաստատումը չրջանի մէջ, որուն կրնան մաս նակցիլ նաեւ չորս մեծերու ուժերը:

Ռոճըրս չեշտեց այս առթիւ, թէ ՄԱԿի հովանաւորութիւնը վայելելով միջազգային ուժի ներկայութիւնը մնայուն բնոյթ պէտք է ունենայ եւ ոչ մէկ երկիր իրաւունք պիտի ունենայ միակողմանի որոշումով քաշելու իր զինուորները հոնկէ:

«Մենք երբեք չենք ըսեր, աւելցուց Նախարարը, որ Իսրայէլ պէտք է հեռանայ իր գրաւած բոլոր հողերէն, այլ այն՝ որ աննշան տարածութիւն մը պէտք է պահէ իր ձեռքին մէջ՝ երաշխաւորելու համար իր ապահովութիւնը»: Ռոճըրս ընդունելով հանդերձ, որ աշխարհագրական դիրքը կարեւոր է այս կէտին մէջ, այսուհանդերձ կը դնէ, քաղաքական կարգադրութիւններով միայն կարելի է լուծել հարցը՝ երաշխաւորութեամբը մեծ պետութիւններու:

Իսրայէլի Արտաքին նախարարը իր երկրին քաղաքականութիւնը բացատրելու համար Լոնտոն այցելեց, ուր տեսակցութիւն մը ունեցաւ Անգլիոյ Արտաքին նախարարին հետ: Նոյն նպատակով Լոնտոնէն Ուաշինկթըն մեկնեցաւ:

Քաղաքական չրջանակները համաձայն են հաստատելու, թէ Ուաշինկթընի մէջ խօսակցութիւնները սուր բնոյթ պիտի ստանան Իսրայէլի Արտաքին նախարարին եւ ամերիկեան իշխանութիւններու միջեւ:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՕԴԱՆԱԻԱՑԻՆ ֆրանսական երեք ընկերութիւնները որոշեցին վերսկսիլ Թունիզները 27 օրուան դադարէ ետք: Այս որոշումը կարելի եղաւ տալ 14 ժամ տեւող դիշերային նիստէ մը ետք, տնօրէնութեանց եւ օդաչուներու սենտիքալի ներկայացուցիչներուն միջեւ: Երկու կողմերն ալ պարտաւորուեցան կարգ մը դիջումներ ընել իրենց նախապայմաններուն վրայ, եզրակացութեան մը յանգելու համար եւ պատրաստուեցաւ հինգ տարուան պայմանագրութիւն մը կողմերու միջեւ, որ առջքը կ'առնէ նոր անակնկալներու: Էր-Ֆրանսի, Էր-Էնթէռի եւ Իւթայի Թունիզները վերսկսան Զորեքշաբթի օր եւ իրենց բնական ընթացքը գտած կ'ըլլան Ուրբաթ-Շաբաթ:

ԶԱՒԵՐԸ, բացի Միշէլ Ռոքարէն, հաւաքուած էին երեքշաբթի իրիկուն համաձայնութեան գալու համար թաղային ընտրութեանց Բ. չրջանին առթիւ: Թուլուզի եւ Լիլի մէջ, համայնավարները կը քաշուին ի նպաստ ընկերվարական թեկնածուին, որպէսզի այս երկու քաղաքները իշխանութեան ներկայացուցիչներուն ձեռքը չիյնան: Այս ձեւով արդէն Օրթոլիի պարտութիւնը ստոյգ կը թուի Լիլի մէջ:

ԱՐՏԱՍՄՈՒՄՆ գացող ֆրանսարնակները կրնան աւելի չատ տարադրամ դուրս հանել, երկուշաբթի օրուընէ սկսեալ: Այսինքն երկու անդամէն կրնան 4000 ֆրանքի տարադրամ հանել (նախապէս 3000):

ԹՈՒՐՔԻՈՅ մէջ 5 զօրավար եւ 20 բարձրաստիճան սպաներ հրաժարած են համաձայն չըլլալով բանակի դեկավարութեան դիրքին: Կացութիւնը անորոշ կը մնայ եւ Սունայ դեռ չէ կրցած գահլիճ մը կազմել տալ, վարչապետ դառնալ չըլլալով:

ՍԵՐՎԱՆԹԷՍԻ ՏՈՆ ՔԻՇՈԹԸ

—o—

Ա.

Արկածալից ու թշուառ կեանք մը ապրեցաւ Սերվանթէս։ Ասպետի հոգի մը ունէր իր մէջ։ Հաւատաւոր քրիստոնեայ՝ զինուորագրուեցաւ, Թուրքերու դէմ կըռուելու եւ կասեցնելու համար անոնց յառաջխաղացքը Եւրոպայի սիրտն ի վեր։ Մասնակցեցաւ ծովային եւ ցամաքային ճակատամարտներու, կռուեցաւ առիւծի պէս, զարկաւ ու զարնուեցաւ, կրկին նետուեցաւ գուպարին մէջ, կորնգուց ձախ թեւը։ Վերադարձի ճամբուն՝ գերի ինկաւ Այժերացիներու ձեռքը, տարուեցաւ Ափրիկէ, ուր ապրեցաւ տարուկի կեանք մը։ Բարի կղերականներ վճարեցին իր փրկագինը։ Վերադարձաւ հայրենիք՝ կրկին թշուառութեան մէջ իյնալու համար։ Առաւ գրիչը ու արտադրեց թատերգութիւններ, պատմուածքներ, վէպեր։ Արտադրեց դլուխ դործոց մը եւ իր ապերախտ հայրենիքին ապահովեց առաջնակարգ տեղ մը միջազդային դրականութեան մէջ։ Ծնաւ աղքատ ու մեռաւ աղքատ, ինչպէս չատ մը հանճարեղ դրողներ, ինչպէս չատ մը հայ բանաստեղծներ ու վիպասաններ։

Այդ աշխարհահռչակ վէպը կը կոչուի «Տոն Քիշոթ»։ Ըսինք վէպ, բայց պէտք է ըսէինք երկիծավէպ։ Գործը ունի երկու մաս։ Առաջին մասը լոյս տեսաւ 1605ին, իսկ Բ. մասը՝ 1616ին, հեղինակին մահէն քանի մը ամիս առաջ։ Երեւի այս դլուխ դործոցը չհարատացուց Սերվանթէսը, որովհետեւ ան չարունակեց ուրիշ մանր մունր աշխատանքներ ընել, բազմանդամ ընտանիքին ապրուստը ճարելու համար, բայց, յետագային ան հրատարակիչներ եւ թարդմանիչներ, այն բոլոր ձրիակերմակարոյծները, որոնք կը սնանկին մեռած հանճարներու կտաւներով։ Մեծ յուսախարութեան մը արդիւնքն է «Տոն Քիշոթ» վէպը։ Երազներու աւերակներուն մէջ հասակ նետած տարօրինակ ծառ մը։

Վէպին հերոսը՝ դաղափարապաշտ, անձնազոհ եւ տեսանող Սերվանթէսի մէկ fարիֆաթիւրն է։ Երազներէ եւ պատրանքներէ մղուած՝ աշխարհի տգեղութիւններուն դէմ մարտնչող ազնիւ հոգիի մը պարտութիւններուն պատմութիւնն է հանճարեղ Սպանացիին այս երկը։

Ասպետական ոգիի եւ ձեւականութիւններու այս երգիծավէպը տխուր է ամբողջ այն իմաստով, որ հերոսը որքան ալ ծիծաղելի արարքներ դործէ՝ միշտ ալ կը վայելէ մեր համակրանքը։

Սերվանթէսի դառնութիւնը սակայն թունաւոր չէ. ան չի կճեր, չի վիրաւորեր, այլ կ'արթնցնէ ընթերցողին արդահատանքը։

«ՏՈՆ ՔԻՇՈԹ»Ի ՆԻՒԹԸ

Սպանիոյ ամէնէն աղքատ նահանգներէն մէկուն մէջ կ'ապրի մօտ յիսուն տարեկան, զօրաւոր, չզուտ, նիհար ու աղքատ ազնուական մը՝ Տոն Քիշոթ, որ ժամանակին մեծ մասը կ'անցընէ դիւցազներդութիւններ եւ ասպետական վէպեր կարդալով։ Այնքան մոլի ընթերցող դարձած էր, որ կալուածներուն մէկ մասը կը ծախէ՝ գիրքեր դնելու եւ զրադարան մը կազմելու համար։ Եւ ժամանակի ընթացքին, այնքան կը տարուի ընթերցանութեամբ, որ խելքին կը բերէ։ Կ'ուզէ իր դարուն մէջ ապրիլ միջին դարուն ասպետական կեանքը. մենամարտ, կռիւ, սիրոյ տառապանք, եւարձն։

Տոն Քիշոթ կ'իյնայ դղեակին մառանը, ուր իր հայրերէն մնացած էին ժանգոտած դէնքեր ու զրահներ։ Կը դանէ կտրուած սուր մը, ծակուած վահան մը եւ կիսով փճացած սաղաւարտ մը։ Այս բոլորը քիչ չատ կարդի կը դնէ կապելով ու փակցնելով։ Կ'իյնայ ախոռ, ուր տարիներէ ի վեր անչարժ կը սպասէ կմախք դարձած ձի մը, զայն կը մկրտէ Ռոսինանթ անունով։ Եւ որովհետեւ իւրաքանչիւր ասպետ պէտք է ունենայ իր կինը, թագուհի կամ իշխանուհի, որուն հաճելի դառնալու համար պէտք է կատարէ անդերազանցելի քաջագործութիւններ, Տոն Քիշոթ կ'երթայ մօտակայ դիւղ մը եւ հոն իրրեւ կին կ'ընտրէ առաջին հանդիպած աղջիկը, զոր կ'անուանէ Տուլսինէ տէ Թոպոսօ եւ անոր առջեւ ծունկի դալով՝ կը խնդրէ, որ հովանաւորէ իր ապագայ քաջագործութիւնները։

Կը մնայ դտնել դինակիր մը։ Այդ պաշտօնին համար յարմար տեսած էր իր հարեւան հողագործներէն մէկը, բարի մարդ մը, բայց որուն բարի դլուխը չատ ուղեղ չէր պարունակեր։

Դիւրահաւան հողագործը, որ կը կոչուէր Սանչօ Փանսա, համոզուեցաւ ասպետին ըրած այն խոստումին, որ ի մօտոյ ան պիտի դառնար կղզիի մը կառավարիչը եւ ձդելով տուն, դաշտ, կին ու զաւակ, հեռեւեցաւ իր նոր տիրոջ։

«Տոն Քիշոթ, հպարտ կեցուածք մը, դլուխը բարձր, բազմած Ռոսինանթի քամակին, հասած էր Մոնթիէլի դաշտը։ Բարի Սանչօ, նստած իր էշուն վրայ, որուն մէկ կողմէն կախուած էր պաշարով լեցուն պարկը, իսկ միւս կողմէն՝ դինիով լեցուն տիկը, կը հետեւէր պատրիարքի մը լրջութեամբ։ Յանկարծ Տոն Քիշոթ նշմարեց երեսուն – քառասուն հողագործներ եւ դառնալով իր դինակիրին, ըսաւ. «Բարեկամ, բախտը կ'ընդառաջէ մեր փափաքին։ Կը տեսնե՞ս հոն, այդ սարսափելի հսկաները։ Երեսունէ աւելի են, բայց ի՞նչ փոյթ, պիտի յարձակիմ անվարան այդ Աստուծոյ եւ մարդոց թշնամիներուն վրայ։ Եւ անոնցմէ մնացած աւարը մեզ պիտի հարստացնէ։

— Ի՞նչ հսկայ, հարցուց Սանչօ։

— Անոնք, որ ճիշդ մեր դէմն են, եւ որոնց իւրաքանչիւրին բազուկը երկու մղոնէ աւելի է։

— Բայց, տէր իմ, ուշադրութիւն ըրէք, անոնք հսկաներ չեն, այլ հողմաղացներ...։

Տոն Քիշոթ խթանեց իր ձին, առանց մտիկ ընելու Սանչոյի աղաղակները։

Ճիշդ այն ատեն հովը սկսաւ փչել եւ հողմաղացին թեւերը սկսան դառնալ։ Ասպետը համբուրեց վահանը, նիզակը ամբացուց թեւին տակ ու յարձակեցաւ հսկային վրայ։ Թեւը դինք առաւ, վեր բարձրացուց ձիուն հետ, եւ միւս կողմը նետեց զանոնք՝ իրարմէ քանի քայլ անդին...։

Ու ծայր կուտայ ծիծաղաշարժ միջադէպերու չարանը։ Տոն Քիշոթ սխալմամբ կը յարձակի կղերականներու խումբի մը վրայ, որոնք ուխտի կ'երթան. կը դէջերէ չերէկ խաչնարածներու հետ, այծերու հօտով մը չրջապատուած, կը փրկէ երկու ճամբորդ տիկիններ, ծանրօրէն վիրաւորելէ ետք անոնց թիկնապահը, յետոյ արկածալից օրեր կ'անցընէ պանդոկի մը մէջ, ուր խնդիր կ'ունենայ անքաղաքավար ու բիրտ չորեքսաններու հետ։

ՆՈՒՊԱՐ ՉԱՐԽՈՒԴԵԱՆ

(Մնացեալը յաջորդիվ)

ԾՈՎԱՅԻՆ ԼՐՏԵՍՈՒԹԻԻՆ

—o—

Լուռ, այլ ցայտուն հակոդութիւն մը հաստատուած է Մ. Նահանդներու եւ Խորհ. Միութեան նաւատորմիղներուն վրայ երկուստեք։ Լրտեսութիւնը, կամ հակոդութիւնը կը կատարուի ելեկթրոնիկ սարքերով եօթը ծովերու վրայ։

Այս «խաղը», ինչպէս կ'ըսեն Ամերիկացիք, զօրակոչի կ'ենթարկէ, մնայուն կերպով, հարիւրաւոր նաւեր եւ օդանաւեր, ինչպէս նաեւ տասնեակ հազարաւոր մարդիկ։

Ուշինկթըն մտահոդուեցաւ վերջերս, երբ ռուսական նաւ մը երեւցաւ Քուպայի հարաւը, ուր սովորաբար փորձեր կը կատարուին ամերիկեան ռազմանաւերու կողմէ։ Սակայն, իրականութեան մէջ, Ռուսները այժմ կ'ընեն այն, ինչ որ Ամերիկացիք կ'ընեն երկար տեսնէ ի վեր Խաղաղականէն, Ատլանտեանէն մինչեւ հարաւային չինական ծովուն մէջ։ Ուշինկթընի մտահոդութիւնը կը բխէր այն իրողութենէն, որ 1898էն ցայսօր, այս ինքն այն օրէն ի վեր, երբ ամերիկեան նաւատորմիղը ջախջախեց սպանական նաւատորմիղը Սանթիակոյի մօտերը, Քարայիպի չրջանը կը նկատուէր ամերիկեան ծով մը։

Աչխարհագրական դետնի վրայ Ռուսիա անմիջապէս դիրքի մէջ կը գտնուի։ Արդարեւ, ի բաց առեալ Ծայրագոյն Արեւելքի իր նաւատորմիղէն, որ հաստատուած է Վլատիվոստոկ, խորհրդային նաւերը բաց ծով իջնելու համար հարկադրուած են անցնիլ նեղուցներէ։

Հիւսիսային բեւեռի խորհրդային ընդծովեանները Մուրմանսքը ձդելու պարագային պիտի անցնին Նորվեկիոյ հիւսիսէն՝ Վարանկերհալվոյա թերակղզիին քովէն, ուր հաստատուած են ռատարի կայաններ։ Առանք անմիջապէս կը հետապնդուին ամերիկեան ընդծովեաններու կողմէ, երբ կը փորձեն դէպի արեւմուտք (Ատլանտեան) կամ հարաւ (Միջերկրականի) իջնել։

Պալթեան նաւատորմիղը Ատլանտեան հասնելու համար պէտք է անցնի Դանիական Պորնհոլմ կղզիի մօտէն, ապա Օրսունտի նեղուցէն, որ կը դտնուի Շուէտի եւ Դանիոյ միջեւ։ Այլ խօսքով՝ Ատլանտեան Ուխտի կայաններու քովէն։ Ինչ կը վերաբերի Սեւ ծովի նաւատորմիղին, որ կը ներկայացնէ Միջերկրականի խորհրդային նաւերուն հիմնական ուժը, հարկադրուած է գործածել Տարտանէլը, այսինքն՝ Ատլանտեան Ուխտի անդամ Թուրքիոյ ջուրերը։

Բայց ծովու մէջ եւս խորհրդային նաւերը հսկողութեան ենթակայ կը մնան։ Ամերիկեան, անգլիական եւ այլ դաչնակից օդանաւեր կը հսկեն խորհրդային նաւերու չարժումին։ Ընդծովեայ միքրոֆոններ տեղեակ կը պահեն օտար ընդծովեաններու երեւումը ամերիկեան ցամաքամասին։

Հակառակ ձեռք առնուած այս միջոցներուն՝ խորհրդային նաւերը կը չարունակեն իրենց գործողութիւնները։ Մնայ որ իրենք եւս իրենց կարդին հսկողութիւն կը կատարեն, եւ կը լրտեսեն ամերիկեան եւ Ատլանտեան Ուխտի նաւատորմիղները։ Ռուսիա այժմ 200 «լրտես նաւեր» ունի ծովերու վրայ։

Թ. Ա. Թ.

ԿԱՐԴԱՑԷՔ
ՏԱՐԱԾԵՑԷՔ
ՅԱՌԱՋԸ

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (64)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— Ի՞նչ պիտի ըսեն, մուկի պէս սըմքեցան, պոչերնուն վրայ նայելով ելան դային... օֆ, մէյ մը սիրտս զովացաւ որ...

— Մանրամասնօրէն պատմէ նայինք եղածը, ըսաւ Տ. Միքիաս, որ զոհունակութեամբ իր սպիտակափառ մօրուքը կը չոյէր։

Անթառամ պաչէլ չտուաւ. արդէն ինքն ալ երկուընկ ի վեր կ'այրէր, կը մրրկէր իր յաղթութիւնը մկուս մը պատմելու մարմաջով, ուստի սկսաւ մանրամասն պատմել անցած դարձածը։ Տ. Միքիաս ծայրայեղօրէն չհամբերցուած՝ մտիկ կ'ընէր, ակնյայտնի ուրախութեամբ մը։ Երբեք չէր յուսար, որ իր խորհուրդները այսքան արագ ու յաջող պիտի գործադրուէին։

Երբ Անթառամ խօսքը աւարտեց, հարցուց.

— Էյ, տակաւին խօսք-կապը ետ չղրկեցի՞ն։

— Չէ, բայց կը սպասեմ... գուակիս ալ զրեցի, որ այս աղջիկէն վազ անցնի, ըլլալիք բան չէ...

Տ. Միքիաս դեռ ժամու մը չափ նըստաւ, երկարօրէն զովեցաւ ըրաւ օրհորդ Հերմինէի եւ Սմաարեան ընտանիքին եւ հետեւեալ օրը կրկին վերադառնալու խոստումով մեկնելու պատրաստուեցաւ։

Երբ դուրս ելլելու վրայ էր, Անթառամ մատանի կերպարանքով մը հարցուց.

— Աստնք եթէ անսպասելաբար խօսք-կապը ետ չղրկեն, ի՞նչ պիտի ընենք։

— Կեցիր մինչեւ վաղը սպասենք, տեսնենք ի՛նչ կ'ըլլայ, պատասխանեց քահանան, ես յոյս ունիմ, որ մինչեւ իրիկուն լուր մը կ'առնես։

Ու փողոց ելաւ հոգին ցնծութեան մէջ։ Հակառակութեան, սխակալութեան եւ ամբարտաւանութեան զգացումը այնքան զօրաւոր էր իր մէջ, որ անոր կը զոհէր ուրիշ ինչ մաքուր զգացում որ կար մէջը։

— Հիմա պիտի տեսնուինք քեղի հետ, կ'ըսէր մտքին Ղուկաս էֆէնտիին մասին մտածելով, հիմա պիտի տեսնես, որ առանց Տ. Միքիասի աջակցութեան բան մը չես կրնար ընել... քանի մը ոսկի խնայելուդ եւ դիս արհամարհելուդ պահիժը պիտի կրես։

Եւ չունէր առաւ Սմաարեաններուն տունը։ Տիկին Աննա, Աբդար Սմաարեանի կինը, դինքը ընդունեցաւ։ Սովորական ողջոյններէն ետքը, երբ քահանան բազմոցին վրայ՝ եւ տիկինն ալ թիկնաթոռի մը մէջ նստան, այս վերջինը հարցուց.

— Ի՞նչ լուր տեսնենք, տէր հայր, նոր բան մը կա՞յ, քու քովդ միշտ թարմ լուրեր կ'ըլլան։

— Տեսա՞ր, տիկին Աննա, ինչպէս իմ խօսքս ելաւ, դուշեց քահանան յաղթական ժպիտով մը։

— Ի՞նչ կայ որ, հարցուց միւսը հետաքրքրուած։

— Ի՞նչ պիտի ըլլայ... նշանտուքը ետ կ'ըլլայ։

— Ո՞ր նշանտուքը, ըսաւ տիկին Աննա, թէեւ չատ լաւ կը հասկնար, թէ Տ. Միքիաս ինչ բանի կ'ակնարկէր։

— Ռոզիկի նշանտուքը մխսիւ Լեւոն Կոկիկեանի հետ։

— Մեղայ, ի՞նչ կ'ըսես, տէր հայր, դեռ առջի օր աղջիկս Ռոզիկը տեսեր էր, ընդհակառակն ուրախ – դուարթ է եղեր, ըսեր է, որ ամէն օր նամակ կ'առնէ, թէ վրան կը խենթենայ։

— Աղջկան խօսքերը կարեւորութիւն չունին, ես հիմա տղուն մօրը քովէն կուդամ, երկ տիկին Թադուհին եւ Ռոզիկը վռնտեր է քովէն, երբոր այցելութեան դացեր են։

— Ամա՛ն, տէր հայր, ի՞նչ բաներ կ'ըսես, բնաւ հաւատալս չի դար... մանրամասն պատմէ տեսնենք։

— Կը պատմեմ, բայց նախ ինծի աղուոր անոյշ մը բերել տուր եւ ուզածիս պէս չաքարը քիչ խահուէ մը ապսպրէ, ըսաւ Տ. Միքիաս, դրպանէն ծխախոտի տուփը հանելով։

Տիկին Աննա փութաց ելեկտրական կոճակը հնչեցնել, սպասուհին կանչելու եւ տէր հօր ուզածները բերել տալու համար։

Տ. Միքիաս սիկարէթը վառեց եւ սկսաւ մի առ մի կրկնել ինչ որ Անթառամ քիչ մը առաջ ըսած էր իրեն։

Տիկին Աննա անյապօրէն կ'մրոչնկէր այդ դայթակղական պատմութիւնը, որուն առարկան իր բարեկամուհիներն էին։

— Հիմա լինծի նայէ, ըսաւ Տ. Միքիաս պատմութիւնը աւարտելով, յայտնի է, որ այդ եղածէնետքը ալ նշանտուքը այսօր վաղը պիտի խզուի, ուստի պէտք է, որ անմիջապէս Լեւոնը մեր ձեռքին բնենք։ Արդէն ես խօսեր եմ տիկին Աթառամին, ինք ամէն կերպով համաձայն է եւ վստահ եմ, որ մանչն ալ կրնանք համոզել, միայն թէ Աբդար էֆէնտին պէտք է, որ քահկին բերանը բանայ, առաջն վեց եօթը հազար ոսկի օժիտ տայ...

— Ի՞նչ կ'ըսես, Տէր հայր, այդչափ դրամ կը տրուի՞, մեր մէջէն ո՞ր հարուստը իր աղջկան այդչափ օժիտ տուած է։

Տ. Միքիաս սիկարէթը վառեց եւ սկսաւ մի առ մի կրկնել ինչ որ Անթառամ քիչ մը առաջ ըսած էր իրեն։

Տիկին Աննա անյապօրէն կ'մրոչնկէր այդ դայթակղական պատմութիւնը, որուն առարկան իր բարեկամուհիներն էին։

— Հիմա լինծի նայէ, ըսաւ Տ. Միքիաս պատմութիւնը աւարտելով, յայտնի է, որ այդ եղածէն եաքը ալ նշանտուքը այսօր վաղը պիտի խզուի, ուստի պէտք է, որ անմիջապէս Լեւոնը մեր ձեռքին բնենք։ Արդէն ես խօսեր եմ տիկին Աթառամին, ինք ամէն կերպով համաձայն է եւ վստահ եմ, որ մանչն ալ կրնանք համոզել, միայն թէ Աբդար էֆէնտին պէտք է, որ քահկին բերանը բանայ, առաջն վեց եօթը հազար ոսկի օժիտ տայ...

— Ի՞նչ կ'ըսես, Տէր հայր, այդչափ դրամ կը տրուի՞, մեր մէջէն ո՞ր հարուստը իր աղջկան այդչափ օժիտ տուած է։

— Բայց մեր մէջն ալ ե՞րբ միւսիւ Լեւոնին պէս փեսացու մը եղած է, ուսեալ երիտասարդ, գեղեցիկ եւ միանդամայն յիսուն–վաթսուն հազար ոսկիի տէր ու տարին քանի մը հազար ոսկի չտեղ։

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ՇԷՖԻՔ ՏԸՄԼԱՔԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Հերոս մը եւս կ'իջնէ հողը:

Այն հերոսներէն, որոնք լուռ ու մունջ, մնացին միշտ հեռու զովասանքներէ ու հրապարակային վառասխրական ելոյթ – ներէ:

Շէֆիք Տըմլաքեան եղաւ համեստ իր անձին մէջ, համեստ մնալանող իր վա– ռաւոր անցեալին նկատմամբ: Մուսա լե– բան հերոսամարտի առաջին ոգեմիկնե – րէն, չուտով աչքի ինկաւ իր անվեհեր քաջութեամբ: Այդ կռիւներու ընթացքին խազաց առաջնակարգ դեր:

Առաջին անգամ ծանօթացայ իրեն Գա– հիրէի մէջ 1964ին:

Երկարահասակ, նիհարակազմ, ջղուտ, առյղ «երիտասարդ» մըն էր հակառակ իր 71 տարիներուն:

Գերմահաս մը չէր: Բայց անմիջապէս կը գրաւէր բոլորին համակրանքը: Ու– նէր իրեն յատուկ խօսելու ձեւ ու կը հա– մոզէր բոլոր անոնք, որ հարցի մը շուրջ համաձայն չէին իրեն: Միշտ առաջիննե– րէն էր լայն բանալու իր քսակը: Տուաւ առանց վարանումի, միշտ մեծ ոգեւորու– թեամբ, մշակութային ու կրթական որ– եւէ ձեռնարկներու ընթացքին:

Ոչ զբլճ մարդ էր, ոչ ալ մտաւորական: Բայց հայ մշակոյթի ամէնէն մեծ հաւա– տաւորներէն էր: Խորապէս համոզուած էր, որ տարագիր ու հայրենազուրկ բե– կորները Հայ պահելու միակ միջոցը ղըպ– րոցն է: Ու մնաց աննկուն պահակ հայ մշակոյթի, մամուլի ու գրքի:

«Ցուսաբեր» եւ Մշակոյթի Ընկերակց· Տան չէնքը շատ բան կը պարտին իրեն:

Կը պատմեն թէ, Ցուսաբերի նոր չէն– քի հիմնարկութեան առաջին օրերուն, երբ նիւթական մեծ ծախքերու առջեւ պահ մը վհատութեան ու յուսալքումի նշաններ նկատած է իր շուրջ, յանկարծ կը պոռթկայ ժողովի մը ընթացքին: — Ի՞նչ վախկոտ ու անկամք մարդիկ էք: Պիտի ձդէք որ նորածինը մեռնի՞: Հիմա որ ան ծնած է պէտք է որ մեծնայ: Ոչ մէկ խնամք պէտք է զլանաք: Ուրեմն բոլորդ գործի: Ահա ես գարձեալ կը վճա– րեմ այսքան ոսկի այս նպատակին:

Այսպէս, իրեն յատուկ գեղջկական բարբառով, դիտէր բարմութիւններ ո– գեւորել, խանդավառել ու գործի մղել:

Վերջին անգամ գարձեալ տեսայ զինքը Գահիրէ 1970ին: Միշտ նոյնն էր: Նոյն– քան առյղ, նոյնքան երիտասարդ: Տա– րիները զինքը չէին նուաճած: Միշտ ան– վերապահ կերպով կը նուիրուէր ազգա– յին գործերուն: Առաջին իսկ օրէն հիմ – նադիր անդամներէն՝ Ցուսաբեր Մշակու– թային Ընկերակցութեան, իր կնոջ Փիւս– թինի հետ, եղած էր Հայ Կ. Խաչի վար– չութեան անդամ, աննկուն նուիրումով: Ամբողջ մարմնով ու ոգիով կապուած էր Ցուսաբերին: Ու կ'ըսէր.— Եթէ օր մը մեռնիմ, թող այս չէնքը ըլլայ իմ գա– գաղին կափարիչը:

Ու մեռաւ Ցուսաբերի տան սեմին:

Իրականացաւ իր իղձը: Ցուսաբերը գարձաւ իր սառած մարմնին տաք ծած – կոցը:

Մեռաւ որպէս հերոս գէնքի, ու պա – հակ՝ հայ մշակոյթի:

ՆՇԱՆ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԹՂԹԱՏԱՐԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ԽՄԲ.— «Սով. Հայաստան» փետրուար 12ի թիւին մէջ Գ. Աբոյեան», ՀՍՍՀ Կա– պի մինիստրութեան փոստային բաժնի» պետը, կը ներկայացնէ կարգ մը տուեալ– ներ թղթատարական գործի մասին: Յատ– կապէս կ'անդրադառնայ նոր ծրագրի մը, որ կը մտադրէ իմաստաշխատ մեքենաներ – րու միջոցով կարգաւորել թղթատարու– թեան աշխատանքը: Կը ներկայացնենք յօդուածին գլխաւոր կէտերը:

... Վերջին հինգ տարիներուն նամակ– ներու քանակը աւելցած է աւելի քան 1,5 անգամ, որու հետեւանքով թղթատարա– կան կեդրոններու մէջ նամակներու հըս – կայ դէզեր կը դիզուին: Այսպէս, Երեւա– նի տեսակաւորման կեդրոնին մէջ, որ երկրին մեծագոյնն է, կը կուտակուի թղթատարական առաքումներուն 75 տո– կոսը: Նամակներու քանակը այժմ սովո– րական օրերուն կը հասնի 250–270 հա – զարի, իսկ նախատօնական օրերուն այդ թիւը կ'եռապատկուի, կը քառապատ – կուի: Հաշիւ եղած է, որ 1980ին, սովո– րական օրերուն նամակներու քանակը Ե– րեւանի մէջ պիտի հասնի մօտ մէկ մի– լիոնի, իսկ նախատօնական օրերուն առ– նուազն կրկնապատիկը: Թերեւս նաեւ աւելի:

Դժբախտաբար, նամակներու յաւելու– մին զուգընթաց, անոնց մշակումն ու դասաւորումը կը դանուին չատ ցած մա– կարդակի վրայ: Ասիկա ծանր գործ մըն է, որ հիմնականին մէջ կը կատարուի ձեռքով: Ամէն զատ, բաւական կ'երկա– րաձգէ առաքման ժամանակը: Օրինակ, Մոսկուայէն Երեւան ուղարկուած նա – մակը կը ստացուի 4րդ օրը, երբ այդ տարածութիւնը օդանաւով կը տեւէ մի– այն 3,5 ժամ: Ատոր պատճառը Մոս – կուայի, Երեւանի եւ Խորհ. Միութեան միւս մեծ քաղաքներու թղթատարի կեդ– րոններն են, ուր հարիւր հազարաւոր նա– մակներու դասաւորումը, ինչպէս ըսինք, հիմնականին մէջ կը կատարուի ձեռքով:

Անհրաժեշտ է նկատի առնել նաեւ այն պարագան, որ ներկայիս, երբ քաղաքա– կիրթութիւնը բուռն ծաւալ կը ստանայ, թաղամասերու, փողոցներու, նրբանցք – ներու մեծ թիւը դժուարութիւններ կը ստեղծեն որակեալ մատնանշումներ պատ– րաստելու գործին մէջ: Արդարեւ, բո– լոր փողոցներուն անուանները եւ անոնց սպասարկող թղթատարական կեդրոննե – րը դիտնալու համար պէտք է ունենալ առնուազն արտակարգ յիշողութիւն:

Իրաց այս կացութեան մէջ նամակնե – րու դասաւորման եւ առաքման աշխա – տանքը զգալի չափով կը բարդանայ, կ'աւելնայ նոյնպէս աշխատող ձեռքերու ապարդիւն ծախքը, կը նուազի գործնա – կան արժէքը:

Ներկայիս նամակներ դասաւորող մե– քենաներն ունին չատ ցած արտադրու – թիւն եւ չեն բաւարարեր օրուան յարա – ճուն պահանջները: Ահա թէ ինչու նա– մակները դասաւորելու եղանակին կա – տարելագործումը դարձած է հրամայա– կան պահանջ, օրակարգի հարց:

Այս գործին մէջ ամէնէն դժուարը նա– մակներու դասաւորումն է: Փորձերը հիմնականին մէջ այս ուղղութեամբ կը կատարուին: Դասաւորումը ինքնաշխատ մեքենաներու միջոցաւ կատարելու գոր– ծին մէջ հասցէն կարդալու խնդիրն է: Այս հարցին լուծումը կը դիւրանայ, ե– թէ նամակներուն վրայ սովորական հաս– ցէին հետ գրուին յատուկ պայմանանի – շեր (էնտեքս): Ատոնք հնարաւորութիւն կուտան ինքնաշխատ մեքենային արագ «կարդալու» հասցէները, դասաւորելու նամակները ըստ իրենց ուղղութեան:

Պայմանանիշերու գրութիւնը կը կի – րարկուի ներկայիս օտար կարդ մը եր– կիրներու մէջ, որոնց չարքին Գերմանիա, Զուիցերիա, Իտալիա, Մ. Նահանգները եւ այլուր:

Նամակներու դասաւորման համար խորհրդային թղթատարական մարմին – ները նախագծած են ինքնաշխատ «հոս – քային գիծ» մը, որ յատկապէս հինգ տարիներուն պիտի հաստատուի մեծ քա– ղաքներու, որոնց չարքին նաեւ Երեւանի մէջ: Այդ տարքերը լրիւ ինքնաշխատ կը գարձնեն նամակներու առաքման ամբողջ գործը՝ դասաւորում ըստ չափերու եւ ձեռքով: Ամէն զատ, բաւական կ'երկա– րաձգէ առաքման ժամանակը: Օրինակ, Մոսկուայէն Երեւան ուղարկուած նա – մակը կը ստացուի 4րդ օրը, երբ այդ տարածութիւնը օդանաւով կը տեւէ մի– այն 3,5 ժամ: Ատոր պատճառը Մոս – կուայի, Երեւանի եւ Խորհ. Միութեան միւս մեծ քաղաքներու թղթատարի կեդ– րոններն են, ուր հարիւր հազարաւոր նա– մակներու դասաւորումը, ինչպէս ըսինք, հիմնականին մէջ կը կատարուի ձեռքով:

Անհրաժեշտ է նկատի առնել նաեւ այն պարագան, որ ներկայիս, երբ քաղաքա– կիրթութիւնը բուռն ծաւալ կը ստանայ, թաղամասերու, փողոցներու, նրբանցք – ներու մեծ թիւը դժուարութիւններ կը ստեղծեն որակեալ մատնանշումներ պատ– րաստելու գործին մէջ: Արդարեւ, բո– լոր փողոցներուն անուանները եւ անոնց սպասարկող թղթատարական կեդրոննե – րը դիտնալու համար պէտք է ունենալ առնուազն արտակարգ յիշողութիւն:

Իրաց այս կացութեան մէջ նամակնե – րու դասաւորման եւ առաքման աշխա – տանքը զգալի չափով կը բարդանայ, կ'աւելնայ նոյնպէս աշխատող ձեռքերու ապարդիւն ծախքը, կը նուազի գործնա – կան արժէքը:

Ներկայիս նամակներ դասաւորող մե– քենաներն ունին չատ ցած արտադրու – թիւն եւ չեն բաւարարեր օրուան յարա – ճուն պահանջները: Ահա թէ ինչու նա– մակները դասաւորելու եղանակին կա – տարելագործումը դարձած է հրամայա– կան պահանջ, օրակարգի հարց:

Այս գործին մէջ ամէնէն դժուարը նա– մակներու դասաւորումն է: Փորձերը հիմնականին մէջ այս ուղղութեամբ կը կատարուին: Դասաւորումը ինքնաշխատ մեքենաներու միջոցաւ կատարելու գոր– ծին մէջ հասցէն կարդալու խնդիրն է: Այս հարցին լուծումը կը դիւրանայ, ե– թէ նամակներուն վրայ սովորական հաս– ցէին հետ գրուին յատուկ պայմանանի – շեր (էնտեքս): Ատոնք հնարաւորութիւն կուտան ինքնաշխատ մեքենային արագ «կարդալու» հասցէները, դասաւորելու նամակները ըստ իրենց ուղղութեան:

Պայմանանիշերու գրութիւնը կը կի – րարկուի ներկայիս օտար կարդ մը եր– կիրներու մէջ, որոնց չարքին Գերմանիա, Զուիցերիա, Իտալիա, Մ. Նահանգները եւ այլուր:

Նամակներու դասաւորման համար խորհրդային թղթատարական մարմին – ները նախագծած են ինքնաշխատ «հոս – քային գիծ» մը, որ յատկապէս հինգ տարիներուն պիտի հաստատուի մեծ քա– ղաքներու, որոնց չարքին նաեւ Երեւանի մէջ: Այդ տարքերը լրիւ ինքնաշխատ կը գարձնեն նամակներու առաքման ամբողջ գործը՝ դասաւորում ըստ չափերու եւ երեսի, գրուիմի գետեղում, հասցէներու ճշդում 200է աւելի ուղղութիւններով:

Ատոր արտադրութեան ուժը կը հասնի ժամը 20·000 նամակի: Մեքենային հա – մար անհրաժեշտ է միայն մէկ մատնա – դիտ, երբ նոյն գործին համար այժմ պէտք է ունենալ 20–25 պաշտօնեայ:

... Մեր երկրի պայմաններուն համա– ձայն ընդունուած է պայմանանիշերու վեցանիշ գրութիւնը: Այդ քանակու – թեամբ թիւերը բաւական են, որ իւրա– քանչիւր թղթատարի ձեռնարկութեան հասցէով դասաւորուին նամակները:

Նկատի առնելով Հայաստանի թղթա – տարական ձեռնարկութիւններու թիւը, երկիրը բաժնուած է երեք խումբի՝ Երե– ւան՝ 375, հիւսիսային շրջանները՝ 377, իսկ հարաւային շրջանները՝ 378: Իրենց կարգին անոնք բաժնուած են համապա– տասխան բաժիններու: Այսպէս, Երեւա– նի թղթատարութեան թիւ 30 կեդրոնը իրրեւ պայմանանիշ պիտի ունենայ 375 հազար 030, առաջին երեք թիւերը ըլլալով մայրաքաղաքին պայմանանիշը, իսկ վերջին երկուքը՝ տուեալ կեդրոնինը:

... Այս ծրագրին յաջող իրականա – ցումը կը նպաստէ լուծելու այն հարցե– րը, որոնք գոյութիւն ունին ներկայիս:

Գ. Ա.

ՊՈՒՏՄ ԾԻԾԱՂ

Կինը շատ կ'ախորժէր իր ամուսինին յիշեցնելու ամէն անգամ, թէ արծաթե– ղէնները իրն էին, կարասիները իրն էին, դաշնակը իրն էր եւայլն, եւայլն: «Երա– ւի՛ր թէ տասնոց մը չունեցող կնոջ մը հետ կարգուած ըլլայի՞», կը մտածէր իր կար– գին ամուսինը: Գիշեր մը, սակայն, կի– նը արթնցաւ ընդոստ՝ տանը վարի յար– կէն ձայներ լսելով.— «Ելիր, ելիր, վա– րը գող է մտեր»:

Ամուսինը, կէս–քուն, կէս–արթուն, աչքերը ճմռելով.— Գողե՞ր եկեր են, ինծի ինչ· ուզածնին թող առնեն, ես բան մը չունիմ որ...

×

Երկու պարտիզպաններ կանաչին վրայ երկնցած՝ կը խօսին:

Առաջինը.— Օդերը չոր եղաւ, բանջա– րեղէնները դէռ չհասունցան: Եթէ ան– ձրեւ մը գայ, ի՛նչ որ կայ հողին մէջ՝ դուրս պիտի ելլէ:

Երկրորդը.— Բերանդ օրհնէ, ատանկ խօսքեր մի ըներ:

— Ինչո՞ւ:

— Չե՞ս գիտեր, թէ երկու կին թաղած եմ:

ԱՆԱՊԱՏԻ ԱՂՋԻԿԸ

ՄԱՍՆ Ա

Ա

Ամառ էր: Ամպերը ծանր կախուած էին Մոսկուայի վրայ: Ամէն օր անձրեւ կը տեղար: Ամէն ինչ խոնաւ էր, ամէն ինչ ցեխոտ: Ամէն ինչ կարծես կը փտէր: Ամէն ինչ կարծես կը հալէր: Ամէն ինչ կարծես կը ծռմռէր: Ամէն ինչ կարծես կը ծռմռէր: Ամէն ինչ կարծես կը ծռմռ

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Լիոն.— Այրի Տիկին Աննա Խաչնա – ճեան եւ զաւակը Ազաքսի, Պր. Անանիա Խաչնաճեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Մխիթար Սարայտարեան եւ զաւակները, եւ ընտանեկան պարագաները, կը ծանուցանեն թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարուի այս Կիրակի, 21 Մարտ Լիոնի Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ մէջ, իրենց ամուսնոյն, հօր, եղբօր, աներհօր եւ ազգականին, ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԽԱՉՆԱՃԵԱՆԻ մահուան քառասունքին առթիւ։

Ի դիտութիւն ողբացեալին յիշատակը յարգողներուն։

ՇԱԽԻԼԻ Ս. ԳՐ. ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

Այս Կիրակի պատարագ կը մատուցուի։ Արեւագալի արարողութիւնները՝ յաւարտ պատարագի ժամը 11,30ին։

ՆՈՒԷՐՆԵՐ

Պուէ. Օտտոյի եկեղեցւոյ.—

Հանդուցեալ Գրիգոր Ղարիպեանի թաղման առթիւ Տէր եւ Տիկին Սարեան, Տիկին Կիւլիզար Դարբինեան, Պր. Մխիթեան 10ական Ֆր., Պր. Մարսէլ Մխիթեան 20, Արէլ Ղարիպեան 30, Խորայէլ Ղարիպեան, Վարդան Ղարիպեան 20ական Ֆրանք եկեղեցիին։ Ամենակ Փափազեան Մարսէյլի Մ. Տան 50, նոյն առթիւ ձիւան Ղարիպեանի մահուան յիշատակին Ամենակ Փափազեանի կողմէ Մար. Մ. Տան 50, Հ.Մ.Ը.Մ.ի Արծիւ Մարզական Միութեան եկեղեցւոյ 50 Ֆր.։

(Շար.)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Խիլի մանուճիւղը շնորհակալութեամբ ստացած է Տէր եւ Տիկին Աւետիս Մեսումենկէն 100 Ֆրանք փոխան ծաղկեպսակի, իրենց կնքահօր Պ. Ներկարաբեանի մահուան առթիւ։

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏԱՆ ՄԱՐՍԷՅԼ

Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան կեդրոնախումբը շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները այրի Տիկին Սոնա Ալվազեանի մահուան առթիւ.—

Պ. Տ. Թաղոյեան, Ղազար Պօղոսեան, Տէր եւ Տիկին Գ. Գրիգորեան, Վահրամ Ճառայեան, Օննիկ Ճառայեան 50ական Ֆրանք։

ԾԱԽՈՒ Է

Բնակութեան վերապահուած (ռեզիտանսիէլ) դեղեցիկ թաղի մը մէջ, ծախու է հող մը, Անկէ–Տէօյ լա Պառ (25 Աւընիւ Ժան Մերմոզ) 540 քառ. մեթր։

×

Ցարկաբաժին մը, կահաւորուած, բոլոր յարմարութիւններով, հեռաձայն, երեք սենեակ, խոհանոց, վիտ–օտտիւտ, վիլիւիֆի նոր թաղին մէջ։

Հեռաձայնել՝ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ 231–23–36։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՐԻ

ԴԱՍԸՆԹԱՑՔ ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹԵԱՄԲ ՓԱՐԻԶԻ ԷՍԱՍԵԱՆ ՍԱՆՈՒՑ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

Կը տեղեկացնէ թէ 13էն 25 տարեկան տղոց եւ աղջիկներու համար նախատեսուած հայկ. պարի ձրի դասընթացքը յետայսօրիկ պիտի տրուի 8էն 35 տարեկան տղոց եւ աղջիկներու համար։ Տարիքի այս փոփոխութիւնը կը կատարուի պահանջներուն դոհացում տալու նպատակով։

Բոլոր անոնք որոնք կը փափաքին ծանօթանալ հայկական տոհմիկ պարերուն, միաժամանակ համախումբ կերպով քանի մը հաճելի ժամեր անցընել հայկական միջավայրի մէջ չարթուան որոշ մէկ օրը, վառ պահելով հայ ոգին, բարեհաճին դիմել Մխիթեանս, դրաւոր կերպով, հետեւեալ հասցէով.

Mlle Hilda Kalfayan
25, Av. du Maréchal Lyautey,
Paris (16e)

Կը խնդրուի նամակի մէջ ճշդել անուն, մականուն, սեռ, տարիք եւ հասցէ։

Սոյն դասընթացքները տեղի պիտի ունենան չարաթ կէսօրէ վերջերը։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ-ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

Կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր

Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)

Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՃԻԷՐՃԵԱՆ

Կը մասնակցի
STEPHAN VASSEUR
(Հայկական եւ Կովկասեան պար)

ELECTION MISS CROIX ROUGE

Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով Կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝ 359–67–03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն ետք եթէ չզբաւուին, ուրիշներու կը տրամադրուին։

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր.

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

Հայ Բժշկական Միութեան դասախօսութիւնը տեղի կ'ունենայ Մարտ 24ին, Ջորեքշաբթի ժամը 21ին Հայ Մշակոյթի Տունը, 17 Ռիւ Պլէօ։

Կը խօսի ՏՈՒՔ. ՏԱՒՈՒԼԱՐԵԱՆ

Նիւթ՝ «Երիկամունքի հիւանդութիւնները»։

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին Կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաճեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍՊԱՏՈՆ

Հ. Ց. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ
ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս։

×

Կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մասնաճիւղի տարեկան դաշտահանդէսը՝ Համբարձման օրին 20 Մայիս։

×

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի «Աուլիս–ճաչ»ը Մարտ 27ին։

×

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Վասպուրականի յաղթականը հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, Կիրակի 4 Ապրիլ, Սվլանտիսի սրահներուն մէջ։

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Պանեէօ–Քաչանի մասնաճիւղի ընդհ. ժողովը Կիրակի, Մարտ 28, ժամը 16,30ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը, 88 Ռիւ Մարսէլ Պոնէ, Քաչան։ Բոլոր ընկերուհիներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

×

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Անիէռ – Պուա Քոլոմպի մասնաճիւղին ընդհ. անդամական ժողովը այս Շաբաթ (Մարտ 20) ժամը 4ին Քաֆէ Տէփառ, 52 ռիւ տէ Պուրկինեոն։ Շատ կարեւոր օրակարգ։

ԿՈՒԶՈՒԻ՝

Ouvrières - mécaniciennes pour atelier. Travail assuré toute l'année.
S'adresser : REFLETS DE PARIS
102, Rue d'Aboukir, Paris (2e).

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն։

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԷՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին Կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն։

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւթական։ 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն։ 3) Զանազան հարցեր։

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

Հ. Ց. Դ.

ՎԱԼԱՆՍ.— Հ. Ց. Դ. Քրիստափոր Կոմիտէի ընդհ. ժողովը 20 Մարտ Շաբաթ երեկոյեան ժամը 9ին, Ահարոնեան սրահը։ Բոլոր ընկերներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ
ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

Les Guides Aînées « Haï Arinouch » vous invitent à leur nuitée fleurie, le Samedi 20 Mars, de 22 heures à l'aube, dans les salons de l'Hôtel Splendid, Bd. d'Athènes à Marseille.

Soirée animée par la formation
d'ERIC MICHEL

avec la participation du fantaisiste
LILIAN FREMILLON

en attraction
« LES TRIPLETS DE LA CHANSON »

La chanteuse AIDA AMIRIAN

Réservation : Hôtel Splendid.

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Մխիթարեանը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիթէչեանի մօտ։

Ճաշարին.— 15 Ֆր. ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ԱՐԵՒԱԳԱԼ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի Թաղականութիւնը կը ծանուցանէ թէ մեծ պահոց տեւողութեան ընթացքին ամէն Ջորեքշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն եւ Ուրբաթ օր ժամը 4,30ին հակումի արարողութիւն։ Կը հրաւիրէ հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց։

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը։ Մանրամասնութիւնները յայտնի։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հակում»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

ԳՐԱՏՈՒՆ ՀՐԱՆՏ ՍԱՄՈՒԷԼԵԱՆ

Ա. ԽԱՏԻՍԵԱՆ, Հայաստանի Հանրապետութեան ծագումն ու զարգացումը, Բ. տպագրութիւն, պատկերազարդ, 1968	20 ֆր.
Ն. ԱՂԲԱԼԵԱՆ, Ամբողջական երկեր, 3 հատոր, հատորը	20 ֆր.
Ս. ՎՐԱՑԵԱՆ, կեանքի ուղիներով, 6 հատոր, հատորը	15 ֆր.
Ա. ՇԻՐԱԿԵԱՆ, «կատակն էր նահատակներուն»	15 ֆր.
ՀԱՑԿԱՉՆ ՂԱԶԱՐԵԱՆ, Յեղասպան Թուրքը	16 ֆր.
Ե. ՄԵԼԻՔԵԱՆ, Հարք–Մնուա (Տարօնի չրջանի պատմութիւն) (Վերագրեալ գրքերը՝ տպուած Պէյրութ՝ բոլորն ալ լաթ-ակամ են)	15 ֆր.
ԱՂԱՍԻ, Զէյթուն եւ իր չրջակաները, Պէյրութ, Թղթակազմ	15 ֆր.
ԳՐ. ԵՊՍ. ՊԱԼԱԳԵԱՆ, Հայ Դողդոթան, Բ. հատոր, Փարիզ	15 ֆր.
ՀԱՑԿԱԿԱՆ ՄԱՆՐԱՆԿԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, Երեւան, 1967	72,60 ֆր.
ՀԱՑԿԱԿԱՆ ՏԱՐԱԶ, Առաքել Պատրիկի, Երեւան, 1967	17 ֆր.
ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ, Կոմիտաս Վարդապետի բոլոր երկերը	

ՁՈՒԼ ՄԹԵՐՔ ՀԱՑԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՍՓԻԻՌՔԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆՑ

Առաքման ծախքը գնողին վրայ
Դիմել
LIBRAIRIE ORIENTALE H. SAMUELIAN
51, rue Monsieur-le-Prince - PARIS (6e)
C. C. P. Paris 1278-35 Tél. : 326-88-65

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE
Directrice : ARPIK MISSAKIAN
RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e
Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻԻՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը 0,50

ՈՒՐԲԱԹ
19
ՄԱՐՏ
VENDREDI
19 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12068

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.068

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՔՐՏԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

Ա.

Մայր տուած 1961ի աշնան՝ Իրաքի քիւրտերուն ապստամբական չարժումը վերջ գտաւ տարի մը առաջ, 11 Մարտ 1970ին՝ Մուլլա Մուսթաֆա Պարզանիի եւ Պաղտատի կառավարութեան միջեւ կնքուած դաշնագրով մը, բաղկացած 15 կէտերէ։

Տասը տարի տեւած էր ապստամբական պայքարը, որ չատ սուղ էր արժած Հիւսիսային Իրաքի քիւրտ հայրենասէրներուն։ Դիւրին չէր կռուիլ պետական կանոնաւոր բանակի մը դէմ, սպառազին՝ ուած օդանաւերով, հրասայլերով եւ արդիական ամէն կարգի դէնքերով։

Ըստ քրտական աղբիւրներու, չուրջ յիսուն հազար քրտական դիւղեր քանդուած են օդային ռմբակոծումներու հետեւանքով։ Սպանուածներու թիւը յայտնի չէ։ Մարդ վիճակագրութիւն չկայ, սակայն տարակոյս չկայ, որ բաւական մեծ պէտք է ըլլայ։

Իրաքի կառավարութիւնը Մարտ 11ի դաշնագրով պաշտօնապէս ճանչցաւ իր հողին վրայ ապրող Քիւրտերու մշակութային եւ վարչական ինքնավարութիւնը։ Հինգ քիւրտ նախարարներ մտան Պաղտատի դահլիճին մէջ, որուն փոխ-վար չպակսեցաւ ալ Քիւրտ մը պէտք է ըլլար։ Սակայն Քիւրտերը ցարդ չեն ուզած օգտուիլ դաշնագրի այդ յօդուածէն։ Ըստ իրենց, երկրին իրական դեկը կը դտնուի Պաաս կուսակցութեան ձեռքը. չեն ուզեր պարզապէս «պատուակալ» պաշտօն մը ստանձնել կառավարութեան մէջ։

Տարիէ մը ի վեր խաղաղութիւնը վերաստատուած է Իրաքի մէջ եւ Քիւրտերը լծուած են չինարարական աշխատանքի՝ զարմանելու համար բացուած ահաւոր վէրքերը։

×

Ինչ թիւ կը ներկայացնեն Քիւրտերը Իրաքի, Թուրքիոյ, Իրանի եւ Սուրիոյ մէջ եւ ինչ տարածութեամբ հողեր կը պահանջեն յիշեալ չորս երկիրներէն։

Քրտական չարժման դեկավարներէն Լմոլը Քեմուրան Պէյրլան վերջերս Փըրանական պարբերականի մը մէջ հետեւեալ թիւերը կուտայ այս մասին.—

Իրաքի ընդհանուր տարածութիւնն է 444.442 քառ. քիլոմեթր, բնակչութիւնը՝ 7 միլիոն։ Քիւրթիստանի բաժինն է 76 հազար քառ. քիլոմեթր հող եւ 2 միլիոն բնակիչ։

Թուրքիա.— 766.580 քառ. քիլմ. տարածութեան 220.000ը կը պատկանի Քիւրթիստանի, 32 միլիոն բնակչութեան 7 միլիոնը Քիւրտեր են։

Իրան ունի 1.640.000 քառ. քիլմ. տարածութիւն եւ 24 միլիոն բնակիչ. քրտական հողերը կը ներկայացնեն 190.000 քառ. քիլմ.։ Քիւրտերու թիւը՝ չորս միլիոն։

Սուրիոյ 184.479 քառ. քիլմ. տարածութեան 19.000ը քրտական է, 5.390.000 բնակչութեան 700.000ը Քիւրտեր են։

Գումար.— Վերոգրեալ չորս երկիրներու մէջ քրտական հողերը կը ներկայացնեն 505.700 քառ. քիլմ. տարածութիւն։ Քիւրտերու թիւը՝ 13.700.000 հոգի։

Ըստ Պէյրլանի, Քիւրթիստան իր կէս միլիոն քառ. քիլմ. տարածութեամբ առաջատար Ասիոյ մէջ կը դրաւէ լեռնային չրջան մը, որ մահիկաձեւ կը տարածուի Իսկէնտէրունի չրջականերէն մինչեւ Պարսից ծոց, սահման ունենալով հիւսիսէն պոնտական լեռնաչղթան ու Կովկասը, արեւելքէն իրանեան լեռնպաշտը եւ հարաւէն Միջագետքը։ Տիգրիսն ու Եփրատը ծնունդ կ'առնեն Քիւրթիստանի սրտէն ու կ'ոռոգեն զայն։

Ինչպէս ուրիչ առթիւ ալ դիտել տուած ենք, այս սահմանագծումով Մեծ Քիւրթիստանի մէջ կը մտնեն Թուրքիոյ հայկական նահանգները, ուր ներկայիս մեծամասնութեամբ Քիւրտեր կը բնակին։ Քիւրտ վարիչները չեն ժխտեր Հայոց իրաւունքը խնդրոյ առարկայ հողերուն վրայ, որոնք պատմականօրէն մաս կը կազմեն Հայաստանի։ Սակայն անոնք ցարդ կը մնան Թուրքերու բռնապրաւման տակ։

Քիւրտերը դոհ են Իրաքի հարցին արդար լուծումէն։ Ո՛չ մէկ խնդիր ունին Իրանի եւ Սուրիոյ մէջ։

Թուրքիան է միակ վայրը, ուր Քիւրտերը ենթակայ են անլուր հալածանքի։

Թրքական ներկայ տաղնապին մէջ կարեւոր տեղ մը կը գրաւէ քրտական հարցը, որ մեծապէս կը մտահոդէ երկրին քաղաքային ու զինուորական իշխանութիւնները։

ՀՐԱՆՏ-ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԹՈՒՐՔԻԱ

ՏԱԳՆԱՊԸ ԿՐՆԱՅ ԼՈՒԾՈՒԻԼ

ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԸ՝ ԲԱՆԱԿԻՆ ԿՈՂՔԻՆ

Թուրքիոյ կառավարական տաղնապը դեռ չէ լուծուած, քանի որ մինչեւ Հինգշաբթի դեռ կարելի չէր եղած կազմել «զօրաւոր կառավարութիւն» մը, ինչպէս կը պահանջէր բանակը։ Այսուհանդերձ, բանակին իշխանութեան դլուխ գալու սպառնալիքը վերցած է, որովհետեւ կուսակցութիւններն ու երեսփոխանները համաձայնած են գործակցիլ բանակի հետ՝ կազմելու համար նոր կառավարութիւն մը։

Անակնկալ մը եղած է Իսմէթ Իւնէօնիւի կատարած յետդարձը։ Արդարեւ, մինչ երկուշաբթի օր Հալքի կուսակցապետը խստիւ կը քննադատէր բանակը, որ կ'ուղէ ջնջել խորհրդարանական վարչաձեւը, երեքշաբթի կը յայտարարէր, թէ տրամադիր է զօրավիդ կենալու նոր կառավարութեան կազմութեան ծրագրին։ Աւելցնենք, որ Իննէօնիւի տեսակէտով իրաց այս կացութեան մէջ դժուար է փոխանցման կառավարութիւն մը հաստատելը։

Տէմիրէլ, իր կարդին, համաձայնած է ընթացք տալ բանակի պահանջին, երբ դեռ առջի օր կը դատապարտէր այս վերջնոյն միջամտութիւնը։ Այս առթիւ Տէմիրէլի մօտ չրջանակները դիտել կուտան, թէ նախկին վարչապետը տեղի տուած է երբ իր կուսակցութեան պատկանող եւ բեսունի մօտ երեսփոխաններ եւ տասնեւհինգի մօտ ծերակուտականներ սպառնացած են հեռանալ կուսակցութեան չարքերէն, եթէ Տէմիրէլ չենթարկուի բանակի պահանջին։

Միւս կողմէ կը հաստատուի ներկայիս, թէ բանակը Մարտ 12ին միջամտած է, որպէսզի երիտասարդ սպաներ պետական հարուածով ձեռք չառնեն իշխանութիւնը։

Արդէն, ինչպէս դրած էինք երէկ, բաղմաթիւ զօրավարներ եւ սպաներ «հրաժարած» են, կամ տեղափոխուած հեռու վայրեր։ Համաձայն լուրերուն՝ առնուազն հինգ զօրավար եւ երկու հարիւրէ աւելի սպաներ կամ հանդուստեան կոչուած են եւ կամ երկրորդական կարեւորութիւն ներկայացնող պաշտօններու դրուած են։ Շատեր ասանդմէ հրաժարած են իբրեւ բողոքի արտայայտութիւն։

Ցամենայն դէպս պարզ է, որ Թուրք բանակն եւս ներքին տաղնապի մը մէջ կը դտնուի։

Թուրք ոստիկանութիւնը երեքշաբթի օր կրցած է ձերբակալել «Թուրքիոյ Աշխատաւորական Ժողովրդական Բանակ»ի պետը՝ Տենիզ Կէզմիչ, որ դեկավարած էր չորս Ամերիկացիներու առեւանգումը։ Այս վերջնոյն հետ ձերբակալուած է նաեւ ահաբեկիչ մը՝ Եուսուֆ Ասլամ։ Ոստիկանութիւնը դանոնք նչմարած է Սարդիսլայի մէջ, Անդարայէն 460 քիլոմեթր հեռու, եւ հրացանաձգութենէ մը ետք վիրաւորած ու ձերբակալած է Ասլամը։ Կէզմիչ փախուստ տուած է, սակայն, ոստիկանութեան յանձնուած է ճեմիրէքի մէջ պաչարուելէ ետք։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՖՐԱՆՍԱՅԻ Նախարարաց հերթական Չորհուրդին աւարտին, Նախագահ Փոմպիտու յայտարարած է. «Ատեն է որ վերջ դնենք փողոցի բռնութեան»։ Նախագահը որ սկսած է լրջօրէն մտահոդուիլ փողոցի ամէն տեսակի խառնակութիւններէն եւ անապահովութենէն, կ'ուղէ որ Ներքին նախարարը վճռական ըլլայ։ Փոմպիտու չակնարկեր անշուշտ միայն հոլտ-ըփներու, արիւնալի բախումներու ցոյցերու ատեն, այլեւ լիսէներու եւ վարժարաններու անկարգութեանց։ Բազմաթիւ լիսէներ կրկին փակ են Ֆրանսայի դանազան քաղաքներու մէջ, կամ աշակերտները գործադուլ կ'ընեն, կամ ուսուցիչները, բայց յստակ է որ երկրին ուսման վիճակը հեռու է փայլուն ըլլալէ։ Վօքանսոնի (Կրընոպլը) լիսէին մէջ չատ ծանր միջադէպեր եղած են եւ 3 վիրաւոր կայ։ 18 հոդի ձերբակլուած է։

ԱԼԺԵՐԻԱ. առանց ոչ մէկ բացատրութեան փակած է երկրին չորս նաֆթու դիներէն երկուքը։ Ասիկա չի համապատասխաներ անշուշտ Պումեդիէնի այն յայտարարութեան թէ ֆրանսական չուկան միշտ պիտի պարենաւորուի։

ՀՌՈՄԷն հասած լուրերու համաձայն, ծայրայեղ-աջ դաւ մը երեւան հանուած է եւ արդէն իսկ խուզարկութիւններ եւ ձերբակալութիւններ կատարուած են ամբողջ երկրին մէջ։

ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻ մէջ 13 հոդի դնդակահարուած է խափանարարական գործունէութեան համար։ Այս առթիւ հրատարակուած դեկոյցը չի ճշդեր սակայն զոհահարուածներուն ոչ անունը, ոչ տարիքը։

ՏԻԿԻՆ ԻՆԴՐԱ ԿԱՆԴԻ, մհաճայնութեամբ իր կուսակցութեան նախագահ ընտրուեցաւ։ Ներկայիս կը ձեռնարկէ նոր դահլիճի կազմութեան։

ԻՍՐԱՅԷԼԻ վարչապետը մերժեց ընդունիլ Ռոճըրսի առաջարկը՝ Իսրայէլի սահմաններու միջազգային երաշխաւորութիւնը։ «Ձենք կրնար վստահիլ Ռոճըրսի առաջարկին, նոյնիսկ եթէ ան անկեղծ մտքով եղած ըլլայ»։ Տիկին Կոլտա Մէյրի համար հարցը Մ. Նահանգներու սահմաններուն չի վերաբերիր, այլ՝ «հրեայ ժողովուրդին»։ «Բաներ կան, որոնց համար ժողովուրդ մը պէտք է պատրաստ պայքարիլ, առանց նկատի առնելու վտանգին դինը»։ Տիկին Կոլտա Մէյր կը պահանջէ «ապահով» սահմաններ, որպէսզի Եգիպտոսի նախագահը հինգ կամ տասը տարի ետք չկարողանայ նոր յարձակում մը կատարել Իսրայէլի վրայ։ Ռոճըրսի առաջարկը զոհունակութեամբ ընդունուած է Գահիրէի մէջ, որ համաձայն է ՄԱԿի ուժերու հաստատման սահմանագլուխին վրայ, պայմանաւ որ այդ ուժերուն մաս չկազմեն Իսրայէլացիք։

ԶԻՆԱՍՏԱՆ ամբաստանեց Չորհ. Մութիւնը, որ հիւլէական դէնքեր եւ հրթիռներ կը դիպչ, որպէսզի «այս հրէչային դէնքերը» օդտագործէ օտար երկիրները իր իշխանութեան տակ առնելու համար։

ԷԼԻԶ ԺՈՒՀԱՆՏՕ մեռաւ առջի օր, 83 տարեկանին։ Գրագիտուհի, պարուհի ըլլալէ ետք, 42 տարի է գրագէտ Մարսէլ Ժուհանտոյի կինն էր եւ երկուքն ալ գրականութիւնը ճոխացուցած են այր ու կնոջ իրենց անվերջանալի տաղնապներով։

ՖՈՒԹՊՈԼԻ հանդիպումներու չարքին, Վալանսի (Սպանիա) մէջ, Ֆրանսա յաղթեցաւ հաւասար արդիւնքի մը հասնիլ Սպանիոյ խումբին հետ (2-2)։

ԱԴՐԲԵՋԱՆՆ ԱԼ ՀՈԳԵՐ ՈՒՆԻ...

Ադրբեջանի Համայնավար կուսակցութեան առաջին քարտուղարը՝ Կեյտար Ալիյեւ զեկուցումի մը մէջ չատ խիստ քննադատութեան ենթարկած է իր երկրին վիճակը։ Զեկուցումը հրատարակուած է Մոսկուայի կուսակցական թերթին մէջ, Երկուշաբթի (տես Լը Մոնտ՝ Մարտ 17)։

Քննադատութեան դլխաւոր կէտերն են.

× Չէ իրագործուած 1966-1970ի հընդամեայ ծրագիրը։

× Քարիւղի ճարտարարուեստի արտադրութիւնը, որ դլխաւորն է այս Հանրապետութեան մէջ, ամէնէն թոյլը եղած պատերազմէն ի վեր։

× Բամպակի բերքը նուազած է (339 հազար թոն 1965ին, 328.000 թոն 1970ին), իսկ հաչուեկչիռը բացով ներկայացուցած կոլխոզներու եւ սովխոզներու թիւը կրկնապատկուած է չորս տարուան ընթացքին։

× Չէ իրագործուած ծրագրով նախատեսուած երկու միլիոն քառ. մեթր բնակելի տարածութեամբ չէնքերու չինութիւնը, Պաքուի մէջ, երբ անհրաժեշտ է նոր չէնքերու մէջ վերաբնակեցնել այն պիսիներ, որոնք կ'ապրին դետնայարկերու եւ փլելու վտանգի ենթակայ չէնքերու մէջ։ Գիւղական չրջաններու բնակչութեան միայն տասը առ հարիւրը կազմունի (ամբողջ Չորհ. Միութեան տոկոսը 18 առ հարիւր է), երբ Հանրապետութիւնը հարուստ է բնական կազով։

× Համալսարանի բժիշկներուն 95 առ հարիւրը բժիշկի իրենց տիտղոսը ստացած են առանց աւարտաճառ ներկայացնելու։ «Ամբողջ պատասխանատուները դատի կանչուած են», կը ճչդէ Ալիյեւ։

Առաջին քարտուղարին համար առաջնահերթ կը մնայ «պայքարը իւրացումի քաղքենի մտքին եւ հակընկերային արարքներու դէմ»։ Միեւնոյն ատեն անկարելի է զոհացուցիչ նկատել «հակակրօն պայքարը»։ «Մեր վարչական մարմիններուն մէջ դեռ կան ազգոտ մարդիկ, աւելին՝ անձեռնհասներ, եւ մենք պարտաւոր ենք դանոնք մաքրել փութով», կ'եզրակացնէ Ալիյեւ։

ՍԵՐՎԱՆԹԷՍԻ ՏՈՆ ՔԻՇՈԹԸ

(Բ. եւ վերջին մաս)

Բայց որովհետեւ թափառական ասպետները պէտք չէ նոյն տեղը երկար մնան, կրկին ճամբայ կ'ելնայ իր անբաժանելի զինակից Սանչօ Փանսայի հետ:

« Տոն Քիշոթ նշմարեց փոշիի խոշոր ամպ մը:

— Սանչօ, ըսաւ — ահա հասած է օրը, երբ քաջութեանս չնորհիւ պիտի տիրա – նամ յաւիտենական փառքին: Կը տեսնե՞ս դիմացի հողմապտոյտը: Անհաշուելի բանակ մըն է, բազկացած բոլոր ազգերու զինուորականներէն... »:

— Վերադարձիր, տէր իմ, վերադարձիր: Ոչ բանակ կայ, ոչ հսկաններ, ոչ սատանայ, եղածը ոչխարներու հօտ մըն է, — կ'ըսէ Սանչօ:

Մեր հերոսը, սակայն, առանց մտիկ ընելու կը շարունակէ իր խոյանքը: Կը մտնէ ոչխարներու հօտին մէջ եւ իր նիզակով, կը սկսի կատաղութեամբ հարուածել աջ ու ձախ: Հովիւները վրայ կը հասնին, կը պոռան, անօգուտ: Այն ատենք քարեր կը դնեն իրենց պարսատիկներուն մէջ ու կը սկսին զայն ամբակոծել: Բռունցքի մեծութեամբ քար մը կը զարնուի անվեհեր ասպետի կողքին, իսկ երկրորդ մը դէմքին զարնուելով՝ զինք ձիէն վար կը նետէ: Հովիւները վախնալով, որ ան մեռած է, չալակնուն վրայ կը նետեն ոչխարներու դիակները ու կը շարունակեն իրենց ճամբան: Սանչօ մագերը փետելով կը մօտենայ իր տիրոջ:

— Ի՞նչ կրնայի ընել, — կ'ըսէ Տոն Քիշոթ, — այդ թշնամի կախարդին դէմ, որ փառքս նախանձելու համար, զին – ուորները ոչխարի փոխեց...:

Հանդիպումները կը շարունակուին: Տոն Քիշոթ կը փրկէ խումբ մը թիա – պարտներ, կարծելով որ անոնք զոհերն են անարդարութեան մը: Խորքին մէջ, վանդալաւոր ու անխիղճ ոճրագործներ են: Իր ըրած բարիքին փոխարէն՝ Տոն Քիշոթ կը պահանջէ, որ թիապարտները երթան մինչեւ Թոպոսօ դիւղը եւ Տուլսինէի պատմեն Տիւլը դէմքով՝ ասպետին քաջագործութիւնները: Թիապարտները, կը նախընտրէին խոյս տալ անմիջապէս, Տոն Քիշոթ կ'անարգէ անոնց մեծը: Այն ատեն, թիապարտները կը քարկոծեն զայն, վար կը նետեն ձիէն, կը կողոպտեն մինչեւ չալիկը ու կը հեռանան: Մինչ Սանչօ Փանսա վախէն գունդի մը վերածուած կծկուած էր իշուն ոտքերուն տակ: Այս պատահարէն ետք, Տոն Քիշոթ կ'երդնու այլեւս բարիք չընել աւազակներուն:

Առենուան մը համար, Տոն Քիշոթ կը վերադառնայ դիւղը, հանդչելու համար: Ցետոյ, միշտ իր հաւատարիմ Սանչոյի հետ, ճամբայ կ'իյնայ չարունակելու համար իր արկածախնդրութիւնները: Կը հանդիպի մահուան սայլին: Կախարդի մը միջոցաւ կը չահի Տուլսինէի սիրտը: Ներկայ կ'ըլլայ տիկիններու ցուցադրութեան մը, եւ կամաչի հարսանիքին: Կը յաջողի Սանչօն կառավարիչ հաստատել Պարա – թարիա կղզիին ու կրկին կը վերադառնայ իր տունը, ուր կը հիւանդանայ: Կը վերադանէ իր բանականութիւնը եւ կը ղեղջայ ըրած խենթութիւններուն համար: Իր չուրջիններուն կ'ըսէ.

— Գոհութիւն տանք Աստուծոյ, որ մեզի պարգեւած է մեծագոյն բարիքը այս աշխարհի մէջ: Այդ բարիքը բանականութիւնն է: Ես զայն կորսնցուցած էի, հիմա վերագտայ: Այս կարճ պահերէն պիտի օգտուիմ դարմանելու համար անխոհեմութեանս պատճառած վնասները, եւ ընելու համար այն բարիքները, զորս անտեսած էի:

Ու կը մեռնի:

Սակայն իր բարեկամներէն մէկը զերեզմանին վրայ կը զրէ հետեւեալ տո – ղերը.

— Աստ հանգչի անվեհեր ասպետ մը: Ան ասպարէզ կարդաց ամբողջ աշխարհին, բայց կրցաւ ապահովել երջանկութիւն, որովհետեւ խենթ կեանք մը վարելէ ետք մեռաւ իմաստունի մը պէս:

×

Սերվանթէս անկեղծ էր, երբ կ'ըսէր, թէ կ'ուզէր ծաղրել ասպետական վէպերը, անոնց յոռի ազդեցութիւնը ընթերցողներուն վրայ, որոնք կամ կը յուսահատէին իրենց ապրած ժամանակին տափակութենէն, կամ կը զառնային աւազակներ, ասպետներուն նմանելու համար: Բայց գործը ստացաւ այնպիսի ծաւալ, այնպիսի բարձրութիւն, որ առաւ, համամարդկային բնոյթ, որովհետեւ անոր հեղինակը հասարակ մէկը չէր: Ան օժտուած էր վիպասանի եւ բանաստեղծի այնպիսի յատկութիւններով, որ երդիծավէպը դարձաւ վէպ, դարձաւ դիւցազներգութիւն, դարձաւ մարդկութեան պատիւ բերող յզացումներէն մէկը: Իր հերոս – ները՝ Տոն Քիշոթ եւ Սանչօ Փանսա դարձան մարդկային յաւերժական տիպար – ներ: Անոնց հակասական բնաւորութիւն – ները կը պատկերացնեն մարդու հոգիին երկու երեսները, մէկը իդէալապաշտ, անկարելին հետապնդող, միւսը աւելի իրապաշտ, աւելի կառչած առօրեայի հասարակ պահանջներուն: Եւ չկայ մարդկային մը, որուն մէջ չպարփին ու չպայքարին Տոն Քիշոթ մը եւ Սանչօ Փանսա մը:

Սերվանթէս իր սրտին, իր տառապանքներուն եւ ապրումներուն չնորհիւ կրցաւ իրագործել իր երկու անմահ տիպարները, որոնք իր էութիւնն իսկ էին:

Գիտենք, որ այսօր անյայտ է Սերվանթէսի զերեզմանը, թէ՝ անոր ճաիւնները կորսուած են իր հայրենիքին հողին մէջ: Ինչ փոյթ, կրնա՞յ մարդ էակ մը ինքզինքին համար աւելի զեղեցիկ եւ աւելի յաւերժական դամբարան մը պատրաստել, քան այս անմահ գործը, որ կը կոչուի «Տոն Քիշոթ»:

ՆՈՒՊԱՐ ՉՈՒԼՈՒՏԵԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ

ԽՄԲ.— Հայաստանի *Սիմֆոնիք* նուագախումբի խմբավար նշանակուած է Արամ Քաչաթեան, որ այս առթիւ «Սով. Արուեստ»ի թղթակիցին պարզած է նուագախումբի ապագայի առաջադրութիւնները: Տեսակցութիւնը հրատարակուած է ամսագրի Յունուարի թիւին մէջ՝ «Նուագախումբը, հոգսերը...» խորագրին տակ:

— Ծանօթ իրողութիւն է, որ իւրաքանչիւր սենփոնիկ նուագախումբի յաջողմութեան հիմը դասական երաժըշտութիւնն է: Ուրեմն, մեր յայտագրին զգալի մասը պիտի կազմեն եւրոպական, ռուս, հայ դասական գործերը:

Մտադիր ենք կատարելու Պախի «Տառապանքներ ըստ Մատթէոսի» օրաթո – րիան, Վերտիի «Ռեքուէմ»ը, կտորներ վակների գործերէն (հատուածներ օփե – րաներէ, նախերգանքներ):

Մեր նուագախումբին համար չափէն աւելի անհրաժեշտ է, որ Մոսկուայէն նուագդէ: Խորհ. Միութեան մէջ հազուագիւտ է դանել նուագախումբ մը, որ կարենայ պարծենալ Մոսկուայի ոճի տիրապետութեամբ: Թերեւս, միայն Լենինկրադի Համանուագախումբը: Իսկ Մոսկուայի ոճի տիրապետումը չատ կարեւոր է նուագախումբի վարպետութիւնը յղկելու, կատարելագործելու համար:

Հասկնալի է, որ նուագացանկին առաջին բաժինը պիտի պատկանի ժամանակակից հայ, ինչպէս նաեւ խորհրդային երգահաններուն: Կը կարծենք, որ մեր նուագախումբը (ասիկա, ի հարկէ, մէկ կամ երկու համերգաշրջանի գործ չէ) անպայման պէտք է նուագէ Շոստակովիչի, Պրոկոֆեւի բոլոր սէնփոնիները: Ինչպէս նաեւ հայ երգահաններու բոլոր նոր ստեղծագործութիւնները, որոնք արուեստի ակնառու արժանիքներ կ'ունենան:

Անմիջապէս որ մեր երգահանները հասկնան, թէ՝ անոնց ստեղծագործութիւնները տարիներով թաղուելի վրայ չեն մնար, աւելի շատ գործեր կը գրեն:

Բնական է, որ մեր երաժշտասէրները կը փափաքին ծանօթանալ նաեւ եւրոպական ի. դարու երաժշտութեան: Ցատուկ ջնկայրին մեր նուագահանդէսներու յայտագիրներուն մէջ տեղ կը գտնեն Ռիխարտ Շթրաուս, Մալլէր, Պրիւքնէր...

պիտի ներկայացնենք ամերիկեան երաժշտութեան ուշագրաւ նորութիւնները: Ինչ կը վերաբերի Ֆրանսայի տպաւորապաշտներու գործերուն, անոնք ես պիտի նուագենք անպայման, յետագային: Սակայն, Ֆրանսական տպաւորապաշտներու գործերը մեկնաբանելու համար նուագախումբը պէտք է դանադան փուլերէ անցնի, պէտք է նախապատրաստուի ոճի, ինչպէս նաեւ հնչողութեան եւ թեմպիի առումով:

Սակայն անհրաժեշտ է նկատի առնել իրրեւ նախապատրաստում, որ ստեղծագործութիւններ ընտրելու մեր կարելիութիւնները չատ սահմանափակ են: Ազգատ է նուագախումբի երաժշտացանկը (նուագային փոնդը): Երաժշտանոցի գրադարանն ալ առանձնապէս հարուստ չէ: Ես ստիպուած ենք բաւարարուիլ եղածով: Նոր նիւթերը պատրաստելու համար չատ ժամանակ եւ միջոցներ են պէտք: Այս պատճառով ալ դժուար է աւելի յառաջ խօսիլ հեռանկարներու մասին:

Մեր միւս հոդը երաժիշտներու պակասն է: Նախ պէտք է ամբողջացնել լարային ենթախումբը: Լաւ կ'ըլլար, եթէ երաժշտանոցէն չրջանաւարտներ պայմն զօրացնելու ենթախումբը: Սակայն, ուրիշ տարիներու փորձառութենէն առաջնորդուելով՝ կը վախնանք, որ չյաջողի այդ ծրագիրը: Հարցը այն է, որ երաժշտանոցն ու փիլհարմոնիան ենթակայ են տարբեր անօրէնութիւններու եւ մարմիններու, եւ չրջանաւարտները պաշտօններ կը ստանան բարձրագոյն եւ միջնակարգ մասնագիտական կրթութեան նախարարութեան որոշումով, քան անոր հայեցողութեան:

Քիչ են հարուածային գործիքներ նուագող երաժիշտները: Եւ այս պատճառով ալ անոնք ամենուրեք կը պարտադրեն իրենց կամքն ու պայմանները: Ցաճախ ուղղակի անհնար է անոնց հետ լեզու գտնել: Կը կարծենք, որ համապատասխան մարմինները պէտք է մտածեն նմանօրինակ գործիքներու դասարանները ընդլայնելու մասին, երաժշտանոցի եւ երաժշտական ուսումնարաններու մէջ:

Նուագախումբի երաժիշտները կը գործածեն տարբեր գործարաններու նուագարաններ: Մինչդեռ, որպէսզի նուագախումբին նուագը մաքուր ըլլայ, հընչողութիւնը՝ միաձոյլ, չեչտերը՝ միատեսակ, պէտք է որ իւրաքանչիւր ենթախումբ (խօսքը գլխաւորաբար փողային նուագարաններու մասին է) նուագէ միեւնոյն գործարանի գործիքներու վրայ:

Սփիւռքի Հայերու հետ Մշակութային Կապի Ընկերութեան նախաձեռնութեամբ եւ աջակցութեամբ ժամանակին յաջողեցանք օփերայի նուագախումբը ապահովել միեւնոյն գործարանի բարձրորակ նուագարաններով: Լաւ կ'ըլլար, որ նոյն հոգատարութեան արժանանար նաեւ Հայաստանի պետական Սիմֆոնիք նուագախումբը:

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— Այդ օժիտի խնդիրին ես չեմ կրնար խառնուիլ, հօրը դիտնալիք բանն է:

— Ես կը խօսիմ Աբգար էֆէնտիին հետ եւ զինքը կը համոզեմ:

Եւ Տ. Միքիա ոտքի ելաւ ու մեկնեցաւ ուրիշ տուն մը երթալու եւ օրուան մեծ ղէպքը պատմելու համար:

Երկու օր ետքը ամբողջ Բերայի հայ ընտանիքներու խօսակցութեան նիւթն էր Կէլինթեանենց նախատուիլն ու վռընտուիլը տիկին Անթառամի կողմէ: Սակայն խօսք–կապը ետ դրկած չէին եւ այս բանը, թէ Անթառամը եւ Տ. Միքիա քահանան հաւատարապէս կը կատղեցնէր:

Նոր խորհրդակցութենէ մը ետք, քահանան եւ Անթառամ որոշեցին նամակով մը յայտարարել Ղուկաս էֆէնտիի, որ նշանը ետ եղած էր:

— Դուն չնորհքով նամակ մը դրէ եւ ես ընդօրինակեմ, ըսաւ Անթառամ:

— Ամենայն սիրով, պատասխանեց Տ. Միքիա եւ պանդոկի միջադէպը պատահելէն չորս օր ետքը, Ղուկաս էֆէնտի, երբ իրիկունը տուն եկաւ, իր հացէին հետեւեալ նամակը գտաւ.

«Մեծապատիւ Ղուկաս էֆէնտի կէլիթեան,

Անցեալ օրուան ձեր տիկնոջ ու աղջկան այցելութենէն եւ անոնց ըրած խօսքերէն ետքը, կը սպասէի, որ անմիջապէս տղուս խօսք–կապը ետ դրկէք, քանի որ այլեւս անհնարին է այդ ամուսնութիւնը, բայց զարմանքով կը տեսնեմ, որ մինչեւ այսօր այդ բանը չըրիք: Կ'երեւայ, որ ձեր տիկինն ու աղջիկը ձեզի չեն պատմած մեր մէջ փոխանակուած խօսքերը, ուստի այս նամակով կուզամ յայտարարելու, որ բացարձակապէս որոշած եմ արդիլելու զաւակիս ձեր աղջկան հետ ամուսնանալը, որովհետեւ չատ աննպաստ տեղեկութիւններ առած եմ ձեր՝ թէ՛ նիւթական եւ թէ բարոյական վիճակին մասին եւ չեմ ուզեր զաւկիս դժբախտութիւնը պատրաստել այսպիսի ամուսնութեամբ մը:

Կը յուսամ, որ այս նամակիս վրայ վերջապէս կը հաճիք խզուած նկատել մեր խօսք–կապը եւ հարկ չէք թողուր ծայրայեղ միջոցներու դիմելու:

Անթառամ Կոկիկեան»

Ղուկաս էֆէնտի երկու անդամ ուշի ուշով կարդաց այս նամակը, յետոյ դրը – պանը դրաւ զայն:

— Այդ կինը, մտածեց ինքնիրեն, պարզապէս մեզ զրդռել կ'ուզէ, որպէսզի մեր կողմէ նշանը ետ ընենք, սակայն յայտնի կը տեսնուի, որ տղան ընդհակառակն, աւելի մեղի հետ է, քան թէ մօրը, ուստի լաւագոյն է բնաւ կարեւորութիւն չտալ այս նամակին, ինչպէս որ կարեւորութիւն չտուինք անցած օրուան վարմունքին...:

Եւ որոշեց նոյնիսկ կնոջը չըսել այդ պիսի նամակ մը ընդունելը:

Վերի սրահը մարդ չկար, տիկին Թադուհի եւ Ռոզիկ այցելութեան գացած էին: Ղուկաս էֆէնտի բազմոցին վրայ բազմեցաւ եւ սկսաւ լրագիր կարդալ:

Քիչ ետքը ծառան դուռը բացաւ եւ ըսաւ, որ երիտասարդ մը եկած էր եւ հեծը տեսնուիլ կը փափաքէր:

— Ո՞վ է, անունը ի՞նչ է, ի՞նչ կ'ուզէ, հարցուց Ղուկաս էֆէնտի, որ Գարեգինի այցելութենէն ի վեր երիտասարդ այցելուներէ չէր ախորժեր:

— Ահաւասիկ քարթը, պատասխանեց ծառան:

Ղուկաս էֆէնտի առաւ զայն եւ կարդաց.

Սերգիս Սմբատեան

— Սերգիս Սմբատեան, Սերգիս Սմբատեան, մտածեց Ղուկաս էֆէնտի, լսելով յիշել այդ անունը, այդպէս մարդ չեմ ճանչնար:

Ցետոյ ծառային դառնալով.

— Ի՞նչպէս մարդ է, հարցուց:

— Շնորհքով հագուած երիտասարդ մըն է... դլխարկով:

Փոքրիկ վարանումէ մը ետքը, Ղուկաս էֆէնտի ըսաւ.

— Ինչ որ է, թող գայ նայինք:

Բայց նախ ըսենք այս այցելութեան չարժառիթը:

Ղուկաս էֆէնտի, Սաթենիկի ու Գարեգինի դէմ հանդարտութիւնը ձեռք ձգելուն պէս, փութացեր էր անմիջապէս բերայի Թաղական Խորհուրդին զրկել, յայտ ինքն ալ անճամբ տեսեր էր տանուտէրը, որպէսզի գործին կարելի եղածին չափ չուտ մղում տայ եւ, իրաւ ալ, ոտիկանութեան լսաց տրուած էր եւ նախորդ օրը պաշտօնեայ մը ներկայացուցած Սաթենիկի տունէն ելլելու համար երեք օր պայմանաժամ տուած էր, հակառակ պարագային սպառնալով բռնի զինքը դուրս նետել:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ՔԱԼԻԷՏՈՓՈՓ-1970

—o—

«Քալիէտոսքոփ – 1970»: Լուսանկարներով զարդարուած ինքնատիպ կազմ ունի: Ճաշակով ձեւաւորուած է: Ստէպ – ստէպ կը համեմուի անուանի նկարիչներու գունաւոր եւ միագոյն գործերու բարձրորակ վերատպութիւններով: Հասարակ է բաւական, բայց անհաւատալի տպոր է, կը կլլէ ան: Կողքի դըրպանին մէջ ունի նաեւ սալ, ուր դաշնակի վրայ հեղինակը կը նուագէ Պախ, Սքարլաթի եւ Սքրիապին: Այս է Գրիգոր Համբարձումեանի գեղագիտական ստացուած արուեստի տպաւորութիւնը: Աւար վրայ կ'աւելնայ նաեւ հեղինակին հաճոյական յատկանիշը՝ « Քալէիտոսքոփի արուեստասէրի մը օրագրէն»: «Իրեւ մուտք» նախաբանին մէջ ան կ'ըսէ. «քանիերորդ դարու երկրորդ կիսուն արուեստը կրնայ օգնել մեծապէս անձնական, համայնքի, թէ ընկերային հաստատակերպութիւններու կորսուած սահմաններն ու չափանիշը վերագտնելու»:

Սփիւռքի հայ իրականութեան մէջ քանի մը արուեստասէր չահելու դուտ հոգեկան վարձատրութեան կը միանայ հայրենասէր մարդու այն հաստատ վստահութիւնը, թէ «դոյատեւող Սփիւռքի Հայութեան գրահը կրնայ մնալ անթափանց մեսրոպեան կապարով միայն»:

1959էն ի վեր դէսուդէն գործելով Ֆրամոն ցուցասրահը, Գրիգոր Համբարձումեան կը մանէ յայտնի քննադատներու, արուեստագէտներու եւ գրողներու չրջանակը, մօտէն կը ծանօթանայ փարիզեան արուեստի անցուդարձին եւ բարեխիղճ կերպով կ'արձանագրէ ամէն նոր ստեղծութիւն, ապրում եւ մտորում, կ'արձագանգէ այս կամ այն իրագործութեան:

«Օրը օրին տեսածի ու ապրածի արդիւնք է Քալիէտոսքոփը»: Արուեստասէրի իսկապէս հարուստ օրագիր մը, որու հերոսները կը դառնան Քլարա Հասքել ու Հերպերտ Փոն Գարայեան, Մանուկ Բարլիեան եւ Դաւիթ Օյատարա, Մենուհին եւ Քագալս, Արթիւր Ռուպինչտայն եւ Արամ Խաչատուրեան, Շոսթաքովիչ եւ Բաֆֆի Պեարսեան, Քալաս եւ Կիլելա, Ժան Տէր-Մերկէրեան եւ Ռոսարոպովիչ, Ռիխտէր, Գոհարիկ Ղազարոսեան, Անա Ցիպլիեան... ցուցահանդէսներէ, թատերական բեմադրութիւններէ տպաւորութիւններ, կարծիքներ: 1954էն մինչեւ 1969 ընդգրկող օրագրային մեծ ժամանակաշրջան մը, որ գժուար է թուաբանական կերպով սպառել:

Գեղագիտական « Պատմուածքի », «Հին տպերու», «Փորձ ու գրոյցի» բաժիններ, ուր զետեղուած են հեղինակին պատմուածքները, բանաստեղծութիւններն ու յօդուածները: Բաժին մըն ալ Ֆրամոնի անօրէնը նուիրած է իր ցուցասրահին, որու 20ամեակը լրացաւ 1969ին: Բաժինը Ֆրանսերէն կը պատմէ, թէ ինչպէս արուեստասէրը չատ փոքր տարիքէն սիրեց ու տարուեցաւ արուեստով, սէր որու չնորհիւ ան այսօր դարձաւ անօրէնը պատկերասրահի մը, ուր կը ցուցադրուին եւ կը ժողովրդականացուին համաչխարհային նկարչութեան մեծ դէմքերը, ինչպէս Փիքասօ, Ջաւարօ, Լեժէ, Տըքոնէնկ, նաեւ ժէ. դարու վարպետները: Ցիրանսերէնով կը ներկայացուի նաեւ Գ. Համբարձումեանի գործունէութեան համառօտ պատկերը:

Խմբագրութիւնը սրտանց կը չնորհաւորէ Գ. Համբարձումեան – արուեստասէրին նուիրումը փրոֆեսիոնէլ արուեստին ու անոնց մարդոց:

«Սով. Արուեստ» Գ. Բ.

ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ԵՐԳԶԱՆՈՒՄԲԻՆ ՑԵՐԵԿՈՅԹԸ

—o—

Մարտի 7ի կիրակին՝ Սանթրոյի տաքուկ սրահները ժամադրավայրը եղած էին Փարիզի եւ արուարձաններու գեղարուեստասէր հասարակութեան, որ եկած էր իր գնահատանքի բաժինը բերելու նիւթապէս եւ բարոյապէս Փարիզի եկեղեցւոյ երգչախումբի կազմակերպած ցերեկոյթին:

Ինչպէս գիտենք, երկար տարիներէ ի վեր եկեղեցւոյ երգչախումբը հակառակ չատ մը դժուարին խոչընդոտներու՝ կը պահէ իր անխախտ կեցուածքը: Ան անձնուիրաբար եւ անչահախնդրօրէն լծուած իր աշխատանքին կը ջանայ հայապահպանման իր բաժինը բերել հայ մշակոյթի անդաստանէն ներս:

Բոլորիս ծանօթ երաժշտագէտ եւ դասավար Պ. Պարթեւեան երկար տարիներու իր երաժշտական գործունէութեան բեռան տակ յոդնած՝ կը ջանայ երկարել երգչախումբի կեանքի տեւողութիւնը իր դեկավարի ճպռտին տակ մեծ համբերութեամբ: Հիներուն եւ անդարձ մեկնողներուն տեղ նորեր տեղ չեն գըտներ, Փարիզի գաղութին ցրուած կեանքը, դժուարին պայմանները եւ նորահաներու անտարբերութիւնը հայկ. երգին ու եկեղեցւոյ երգեցողութեանց, Թոյլատու չեն երգչախումբին թիւը չատցնելու, բարեբախտաբար միշտ կան ու կը մնան հին երգիչները՝ որոնք կը կազմեն երգչախումբին սիւները, բայց մինչեւ ե՞րբ, իսկապէս դժուարին գործ դեկավարի մը համար: Ինչպէս ուրիշ անգամներ ալ ըսած ենք, երգչախումբի մը անդամները կամ գպրոցներու աշակերտութիւն մը կարենալ խմբաւորելը՝ ներկայիս հերոսութեան կարգ անցածէ:

Ուրեմն այս ցուտ խոսքերէն եաք մըտնենք սրահէն ներս: Սեղաններ մաքրամաքուր ծածկոցներով, պճնուած երփնեգոյն ծաղիկներով՝ կարծես «բարի եկաք»ի ժպիտ մը կը նետեն հանդիսականներուն իրենց թեթեւ բուրմունքով, ջինջ ու զուարթ է ամէն կողմ:

Հոն են եկեղեցւոյ վարչութիւնը, Տիկնոջ եւ Խաեանց Սանուց Միութիւնները, երաժշտասէր հասարակութիւն մը եւայլն. Հայերը դարձեալ համախմբուեր են, անվերջ խօսուրտուքներ ծայր կուտան սպասելով վարագոյրի բացման, որ ըստ հայկական սովորութեան, նաղան-քով կը բանայ իր աչ ու ձախ թեւերը:

Պր. Զաւէն Յովհաննէսեան հանդէսին բացումը կը կատարէ քանի մը քաջալերական խօսքեր ուղղելով երգչախումբի անդամներուն իրենց օգտաշատ գործունէութեան համար, ինչպէս նաեւ քանի մը չնորհակալութեան խօսքեր ներկայ հանդիսականներուն՝ որոնք քաջալերած էին երգչախումբի երկարամեայ վաստակը:

Ու կը սկսի յայտագրին Ա. մասը. կը հրաւիրուի Օր. Այտա Պատմաճեանը (Ա. մրցանակ Պետ. երաժշտանոցէն) որ կը նուագէ մատերու մեծ ճկունութեամբ Բաթալեանեանէ եւ Տըպիւսիէ երկու գործուածին կտորները, որոնք մեծ հաճոյքով եւ հիացումով կ'ունկնդրուին ներկաներու կողմէ. իրեն կը յաջորդէ Տիկին Ա-մինէ Կարապետեան որ չատ զգայնօրէն կ'արտասանէ Յովհ. Շիրազի Սփիւռքի Հայութեան ձօնուած արտասանութիւնը:

Բեմին վրայ է մեր երիտասարդ, սիրուած չութեակահարը Պր. Թորգոմեան, վկայուած Երեւանի եւ Փարիզի երաժշտանոցներէն Ա. մրցանակով, դաշնակի ընկերակցութեամբ Օր. Պատմաճեանի կը նուագէ երկու հմանալի կտորներ մագնիսացնելով բոլորը, իր ճպռտի վարժ եւ թրթռուն եղեւէջները հիացումով լսուեցան ունկնդիրներու կողմէ: Հզօր ենք իրմով:

Ծանօթ երգչուհի Տիկին Պիւլպիւլեան-Փափազեան կ'երգէ հատուած մը Փուչինիի Պոհէմէն եւ հատուած մը Պարթեւեանի «Տատարագոմի հարսը» օփերայէն:

Պուլկարահայ երգիչ Պր. Փեթեր Նիկոլոֆ՝ քանի մը հայկական եւ պուլկարական ժողովրդական զուարթ երգերով կը խանդավառէ, կը թնդացնէ սրահը իր զօր եւ հուժկու ձայնով: Ակնյայտնի է որ պուլկարական հայով եւ ջուրով հասակ նետած է մեր հայ երգիչը:

Վերջապէս ի յայտ կուգայ երգչախումբը բեմին վրայ իր քանի մը ժողովրդական երգերով՝ Պարթեւեանի դեկավարութեան տակ:

Սերովբէ Աբգ.ի բացակայութեան պատճառով՝ Գիւտ վարդապետ իր քանի մը խրախուսիչ խօսքերով կը բացատրէ եկեղեցիին կապը մեր ժողովուրդին հետ, կը բացատրէ անոր կարեւորութիւնը ազգի մը տեւականացման համար, ու կը չեշտէ որ եկեղեցին է մեր ազգապահպանման ուժերէն մէկը, պէտք չէ հեռանանք անկէ եւ անոր չուրջ պէտք է բոլորուինք սըրտով ու հոգիով, որպէսզի միշտ մնանք քրիստոնեայ ազգի մը զաւակները:

Քառորդ ժամ դադարի մը ընդմիջին կը սկսի վիճակահանութեանց թիւերու բաշխումը, իսկապէս այս վիճակահանութիւնը մրցանիշը կը կազմէ բոլորէն, մարդ անտարբեր չի կրնար մնալ ի տես այդ գեղեցիկ ժապաւէններով ազուցուած առարկաներուն:

Ներկաները իրենց բախտը փորձեցին եւ բոլորն ալ, առանց բացառութեան բախտաւոր եղան իրենց ստացած գեղեցիկ առարկաներով:

Ահա այդ եռուզեռին մէջ կը սկսի թէյի սպասարկութիւն:

«Ցայտագրի երկրորդ մասն է», կը յայտարարէ Պ. Զ. Յովհաննէսեան: Ցուրտ օդը խանդարումներ բերած է յայտագրին մէջ, նախապէս յայտարարուած կատակերգութիւնը կարելի չէ եղած ներկայացնել դերակատարներու հիւանդութեան պատճառով, որով Յակոբ Պարոնեանի ծանօթ զաւեշտէն «Մեծապատիւ մուրացկաններ»էն պատկեր մը կը ներկայացուի Պ. Պչտիկեանի եւ Պ. Ա. Պետրոսեանի դերակատարութեամբ:

Երիտասարդ երգչուհի Օր. Նալճեան երգեց չատ յաջող կերպով Կոմիտասի «Անտունի»ն եւ Վերտիէն կտոր մը:

Հանդէսի վերջաւորութեան Օրիորդ Է. Ռսթիկեան դաշնակով նուագեց ու երգեց իր վարժ ու զգայուն ձայնով մէկ քանի ժողովրդական հայ երգեր, որոնք հաճոյքով լսուեցան:

Բոլոր դերակատարներն ալ ծափահարուեցան գնահատանքով:

Եւ այսպէս եկեղեցւոյ գեղարուեստական ցերեկոյթը վերջացաւ հաճելիօրէն՝ բարոյական մեծ յաջողութիւն մը արձանագրած: Հասարակութիւնը մեկնեցաւ գոհ տրամադրութեամբ, ժամադրուելով յառաջիկայ տարուայ ցերեկոյթին:

ՀՌ. ԶԻԼԻՆԿԻՐԵԱՆ

ՍՈՂՈՄՈՆԻ ԱՌԱԳԱՍՏԱՆԱՒԵՐՈՒՆ ԲԵԿՈՐՆԵՐԸ ԿՐ ՓՆՏՌԵՆ

Աստուածաչունչէն ներչնչուած պիտուններ ելեկթրոնիք գործիքներով պրպտուած պիտի կատարեն Աքապայի ծոցին մէջ: Կ'ուզեն գտնել Սողոմոն իմաստունի համբաւաւոր առագաստանաւերու խումբին մնացորդները, որոնք ըստ Աստուածաչունչին, ընկղմած էին այդ ծոցին մէջ զօրաւոր փոթորիկի մը պատճառով:

Հետախուզական այդ խմբակին կը մասնակցի նաեւ Գիտութեանց Ակադեմյի նախագահը, Ռոպերթ Բայխընս:

Նպատակ առարկայ յանձնախումբը պիտի ջանայ գտնել մնացորդները Սողոմոն իմաստունի (Ն. Ք. 1000 թուական) առագաստանաւերուն, որոնք թագաւորին կը բերէին հարաւային Արաբիոյ եւ Եթովպիոյ հարստութիւնները: Ռայխընսի համաձայն, այդ բեկորները դիւրաւ պիտի գտնուին, եթէ նաւարեկութենէն անմիջապէս եաք ծածկուած ըլլան տիղմի խաւով մը:

Շահագրգռուողները կը ծրագրեն սուզակներով չարունակել հետախուզութիւնները, եթէ փաստեր գտնեն անոնց գոյութեան մասին:

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Շատ խոհեմ պիտի ըլլամ, բայց ըսէք, ըսէք ամէն բան... Չէ՞ք ուզեր: Այն տեն, կ'երթամ ամէն բան մայրիկիս կը պատմեմ:

Աննա Միխայլովնա քանի մը բառերով նամակին պարունակութիւնը պատմեց, պայմանաւ որ Նաթաչա այդ մասին ոչ մէկուն բերան բանար:

— Պատուոյ խօսք, ըսաւ Նիքոլա, խաչակնքելով, ոչ մէկուն պիտի ըսեմ:

Իսկոյն վազեց Սոնիայի մօտ եւ ուրախութեամբ, հանդիսական չեչտով ըսաւ անոր.

— Նիքոլա... վիրաւորուած... նամակ մը...

Սոնիա դէպ-դեղին կարեցաւ եւ մէկ բառ միայն կրցաւ արտասանել. «Նի-քոլա»...

Նաթաչա հիմա միայն հասկցաւ իր հաղորդած լուրին սխալ կողմը: Սոնիան դրկելով սկսաւ լալ:

— Ծանրապէս վիրաւորուած չէ... ըսպայութեան բարձրացած է, արդէն բուժուած է, գրողը ինք է:

— Դուն նամակը չկարդացի՞ր, հարցուց Սոնիա:

— Ես չկարդացի: Բայց Աննա Միխայլովնա կը վստահեցնէ թէ ամէն բան վերջացած է, արդէն իսկ սպայ է:

— Օրհնեա՛լ է Աստուած, ըսաւ Սոնիա խաչակնքելով, բայց թերեւս ամբողջ ճշմարտութիւնը չեն ըսած քեզի: Մայրիկին երթանք:

Աննա Միխայլովնայի կէս-բերան խոսքերը ճաչի միջոցին նախապատրաստած էին կոմսուհին:

Իր սենեակը մտնելով թիկնաթոռի մը մէջ նստաւ եւ աչքերը չբանաժեց այլեւս իր զաւկին մանրանկար պատկերէն:

Աննա Միխայլովնա, նամակը ձեռքը, ոտքերուն ծայրին վրայ կոմսուհիին սենեակին մօտենալով զրան եռեւը կեցաւ:

— Դուք մի մտնէք, ըսաւ կոմսին որ եռեւէն կուգար. ես ձեղի կը կանչեմ եւ դուռը դոցեց:

Կոմսը ականջը մօտեցուց կղպանքին ծակին եւ միկ ըրաւ: Նախ անտարբեր խոսակցութիւն մը լսեց, յետոյ Աննա Միխայլովնայի ձայնը, որ երկար ճառ մը խօսեցաւ. յետոյ ճիչ մը, լոութիւն մը, եւ դարձեալ, երկու ձայները միասին կը խօսէին ուրախ չեչտերով: Վերջապէս Աննա Միխայլովնա դուռը բացաւ անոր առջեւ:

— Եղաւ լմնցաւ, ըսաւ կոմսին:

Կոմսուհին իր ձեռքերը կոմսին երկընծեղով համբուրեց անոր ճաղատ գլուխը:

Բոլոր տղաքը կանչեցին եւ սկսան կարդալ նամակը: Նիքոլա համառօտիւ կը պատմէր արշաւանքը եւ իր մասնակցած երկու ճակատամարտները, իր սպայութեան բարձրացումը: Յետոյ կ'աւելցնէր թէ մայրիկին հայրիկին ձեռքը կը համբուրէր, անոնց օրհնութիւնը խնդրելով, թէ սիրոյ ողջոյնները համբոյրներով կը ղրկէր Վերայի, Նաթաչայի, Բէթիայի եւ կը խնդրէր համբուրել Սոնիան, զոր միշտ կը սիրէր եւ որուն վրայ կը մտածէր յաճախ:

Սոնիա այս բառերուն վրայ այնքան չիկնեցաւ որ արցունքները ցայտեցին աչքերէն: Զկրցաւ տոկալ իրեն վրայ յառած նայուածքներուն եւ սրահ վազեց:

Կոմսուհին կուլար:

— Բայց ինչո՞ւ կուլաս, մայրիկ, ըսաւ վերա, աւելի ուրախանալու բան է ան:

Դիտողութիւնը ճիշդ էր, բայց կոմսը, կոմսուհին, Նաթաչան, ամէնքն ալ վերային նայեցան յանդիմանական երեւոյթով մը:

— Չեմ հասկնար այս աղջիկը որո՞ւ ելեր է, խորհեցաւ կոմսուհին:

Նիքոլայի նամակը հարիւրերորդ անգամ ըլլալով կարդացուեցաւ:

Ամբողջ չաբաթ մը Նիքոլայի համար դրուելիք նամակներու պատճէններ պատրաստուեցան: Կոմսն ու կոմսուհին դրամ կը ղրկէին սպայի հանդերձանքին համար:

Աննա Միխայլովնա, միչտ գործնական, բանակին մէջ մասնաւոր պաշտպանութիւն մը կազմակերպած էր իր զաւկին համար, մինչեւ անոր թղթակցութեան պարագան: Պատեհութիւն ունէր իր նամակները ղրկելու մեծ դուքս Կոստանդին Փովլովիչի, որ կայսերապահ դունդին հրամանատարն էր:

Ուստի որոշուեցաւ նամակները, վեց հազար րուպլի եւ քանի մը ուրիշ առարկաներ մեծ-դուքսին թղթատարով ղրկել Պորիսին, խնդրելով որ զանոնք Նիքոլային ձեռքը հասցնէ:

ԻԸ.

Նոյ. 12ին, Օլմուցի մօտ բանակող Փոթեմկինի գունդերը կը պատրաստուէին այն զօրահանդէսին, որ հետեւեալ օրը տեղի պիտի ունենար երկու կայսրերուն՝ Ռուսիոյ Ալեքսանդր ցարին եւ Աւստրիոյ Ֆրանց կայսեր առջեւ:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(136 – Շար.)

Տէր եւ Տիկին Կարապետ Գաբոյեան, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Խուպէսէրեան (Քանաաա), Տէր եւ Տիկին Տիգրան Գուլումճեան (Եգիպտոս), Տէր եւ Տիկին Մարք Նշանեան եւ զաւակը Միքայէլ սրտի խոր ցաւով կը յայտնեն իրենց մօր, մեծ–մօր եւ մամիկին՝

ՍԱՓԵՆԻԿ ՉԵՐՉԵԱՆԻ

(Ծնեալ Պետրոսեան)

Գասապացի, Իզմիրի շրջանէն

մահը որ պատահեցաւ Երկուշաբթի առաւօտ Մարտ 15ին, յետ անողոք հիւանդութեան, 81 տարեկանին։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի այս Շաբաթ (20 Մարտ) կէսօրէ վերջ ժամը 2ին, Փարիզի Ս. Յովհ. Մկրտիչ եկեղեցին, ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Cimetière Parisien de Bagneux.

Մահազդ ղրկուած չըլլալով կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել։

Հ. Յ. Դ.

ՎԱՂԱՆՍ.— Հ. Յ. Դ. Քրիստափոր Կոմիտէի ընդհ. ժողովը 20 Մարտ Շաբաթ երեկոյեան ժամը 9ին, Ահարոնեան սրահը։ Բոլոր ընկերներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

ՓԱՐԻԶԻ Հ. Յ. Դ. Շրջ. կոմիտէն ժողովի կը հրաւիրէ հետեւեալ խումբերը.— Քրիստափոր, Րաֆֆի, Փոթորիկ, Թէհլիրեան, Ռուբէն Ուս. Մ. այս Շաբաթ 24 Մարտ Մշակոյթի Տան մէջ ժամը 21ին։

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Շաւիլի եկեղեցւոյ վարչութիւնը Տիկին Աբգէսի Պօղոսեանի մահուան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի նուիրատուութեամբ ստացած է 100 Ֆր. Արտաւազդ Եէթէքմէկեանէ եւ 30 Ֆր. Տէր եւ Տիկին Աբամ Տէտէեանէ եւ 50 Ֆր. Տէր եւ Տիկին Տիրան Զօլաքեանէ։

ARMENIA MONDIA

VENTE / EXPOSITION / INFORMATION / SPÉCIAL

Grande Quinzaine Arménienne à Paris du 20 mars au 4 avril 1971

AU « CENTRE COMMERCIAL AIR INTER FOCH »
DU PLUS GRAND PARKING D'EUROPE

Entrée par le Parking Foch ou Escalators angle Rue Presbourg, Avenue Foch (métro Etoile)

Ouvert sans interruption de 11 h. à 22 h. même le Dimanche
Parking assuré : 3000 places. Station Service en permanence.

Au « Shopping Foch » I restaurant — Air Inter — Hertz — Société Générale et AQ *boutiques vous accueilleront à cette manifestation exceptionnelle.*

INAUGURATION le Dimanche 21 Mars à partir de 18 heures en présence de ROSY VARTE, GREGOIRE ASLAN, VICTOR GARDON, EDMOND TAMIZ, L. LYONNET et bien d'autres personnalités vous accueilleront et dédicaceront leurs œuvres, ainsi que le Samedi 27 à 15 h. et le Samedi 3 Avril à 16 heures

Projection permanente en couleurs sur
L'ARMÉNIE

et des nouveautés en direct d'Arménie, des U. S. A. et d'Italie.

Renseignements : M. Tanélian 628-42-50 de 13 à 15 h.
Correspondance : 17, Rue St. Florentin, Paris (8e)
Permanence assurée à cette adresse à partir du 6 Avril

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ-ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

Կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր

Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)

Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՃԻԼԻՃԵԱՆ

Կը մասնակցի

STEPHAN VASSEUR

(Հայկական եւ Կովկասեան պար)

EVELYNE RESTIKIAN (chants folkloriques)

ELECTION MISS CROIX ROUGE

Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝ 359–67–03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն եօք 15էն չզրաւուին, ուրիչներու կը տրամադրուին։

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր.

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Անիէռ – Պուա Ֆոլմպի մասնաճիւղին ընդհ. անդամական ժողովը այս Շաբաթ (Մարտ 20) ժամը 4ին Քաֆէ Տէփառ, 52 ռիւ տէ Պուրկինեոն։ Շատ կարեւոր օրակարգ։

ՇԱԽԻԼԻ Ս. ԳՐ. ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

Այս կիրակի պատարագ կը մատուցուի։ Արեւագալի արարողութիւնները՝ յաւարտ պատարագի ժամը 11,30ին։

ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Պանեէօ – Քաշանի Հ. Յ. Դ. Ազնիւ ենթակոմիտէն իր ցաւակցութիւնները կը յայտնէ ընկ. Սարգիս Աբրահամեանի մահուան առթիւ, ողբացեալին այրիին եւ զաւակներուն եւ իր յիշատակին 50 Ֆր. կը նուիրէ «Հայաստան»ի եւ 20 «Ցարաչ»ի։

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉ

ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ

ԱՍՈՒԼԻՍ-ՃԱՇ

մասնակցութեամբ ուսանողներու
Նիւթ՝ ԹԱՏՐՈՆ
Շաբաթ, Մարտ 27 ժամը երեկոյեան 5ին
Մշակոյթի Տան մէջ
17, Ռիւ Պլէօ
երգ, պար, արտասանութիւն
Մասնակցութիւն 20 ֆրանգ

ՀԱՅԵՐԷՆ ՖԻԼՄԵՐՈՒ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

ՊԱՆԵԷՕ–ՔԱՇԱՆԻ ՄԷՋ

26 Մարտ Ուրբաթ երեկոյ ժամը 20,45ին քաղաքապետարանի երկրորդ սրահին մէջ
Annexe de la Mairie
34, Avenue Louis Pasteur
Փորթ տ'Օռլէանէն առնել օթոպիւս 188 *թիւը եւ իջնել*
Rond Point des Martyrs

Ա) ԳՈՒՆԱՒՈՐ ՏԵՍԱԲԱՆՆԵՐ ՀԱՑԱՍՏԱՆԷՆ

Բ) ՏՐԱՎՐԱՒԿ ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՖԻԼՄ

Գ) ՆԿԱՐԻՉ ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ ԳՈՒՆԱՒՈՐ

Ծախքերու մասնակցութիւնը կամաւոր։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՅՈՒՐ

A votre service
tous les services de la

banque nationale de Paris

présente dans le monde entier

ԾԱԽՈՒ Է
A VENDRE

VELIZY-OUEST - RESID. près Forêt

composée : Luxueux Duplex 105m2 av. Patio au midi. Sej. 2 ch. boudoir, cuis. équip. S. de B. — 2ème Appt. indépend. 90m2, 4 P. Cuis. S. de B. Toil. Gd. rangt. Terrasse. Gd. Cft., Gd. S. Sols, garage. L'ensemble 390.000+C. F. 48.000

Téléphoner 946-04-99 de 13 à 19 h.

ԿՈՒԶՈՒԻ

Ouvrières - mécaniciennes pour atelier. Travail assuré toute l'année.
S'adresser : REFLETS DE PARIS
102, Rue d'Aboukir, Paris (2e).

ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

Les Guides Aînées « Haï Arinouch » vous invitent à leur nuitée fleurie, le Samedi 20 Mars, de 22 heures à l'aube, dans les salons de l'Hôtel Splendid, Bd. d'Athènes à Marseille.

Soirée animée par la formation
d'ERIC MICHEL
avec la participation du fantaisiste
LILIAN FREMILLON
en attraction
« LES TRIPLETS DE LA CHANSON »
La chanteuse AIDA AMIRIAN
Réservation : Hôtel Splendid.

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Մարսէյլ – Սէնթ Մարկրիթի Թաղականութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է ողբացեալ Տիկին Սառա Մուրատեանի մահուան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի. Տէր եւ Տիկին Արմենակ Մանուկեան 100 Ֆր. Մարսէյլի Մշ. Տան, 20 «Ցարաչ»ի, 20 Կապոյտ Խաչի, 20 եկեղեցիին։ Տէր եւ Տիկին Վարդան Միքայէլեան 50 Մշակ. Տան, Տէր եւ Տիկին Կարապետ Օզսէեան, Տէր եւ Տիկին Սերոբ Գինոսեան 20ական Մշ. Տան, Տէր եւ Տիկին Գրիգոր Փելիկեան 10 Մշակ. Տան, 10 եկեղեցիին, Կարօ Յովսէփեան 20 Մշ. Տան, Ղուկաս Տօնապետեան 20 «Ցարաչ»ին, 10 եկեղեցիին, Տէր եւ Տիկին Մարզար Մերուկեան 20 Մշակոյթի Տան։

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 — C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՇԱԲԱԹ
20
ՄԱՐՏ
SAMEDI
20 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12069 — Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN — 47e ANNÉE — N° 12.069

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՔՐՏԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

—o—

Բ.

Քրտական հարցը յատիեենական մըղձաւանջ մըն է դարձած հանրապետական Թուրքիոյ համար :

Թուրքիոյ երազներով տարուած ցեղապաշտ Թուրքերուն համար անհանդուրժելի, նոյնիսկ անընդունելի է «քիւրտ ազգ»ի մը գոյութիւնը Թուրքիոյ մէջ :

Ի՞նչ Քիւրտ : Լեռնաբնակ կամ լեռնցի Թուրքեր են անոնք :

Ապտիւլ Համիտ եւ Իթթիհատ տասնեակ տարիներով չոյեցին Քիւրտերը, կաչառեցին աչիրէթներու պետերը եւ գործիք դարձուցին զանոնք՝ դլուխ հանելու համար Հայերու բնաջնջման իրենց դիւային ծրագիրը :

Շատ ուշ արթնցան Թուրքիոյ Քիւրտերը, երբ տեսան որ հայկական հարցը հաւուելարդարի ենթարկելէ վերջ, Անդարայի վարիչները իրենց դէմ կը դարձնեն դէնքը :

Քրտական խնդիրը միջազգային դիւանագիտութեան օրակարգին վրայ եկաւ առաջին աշխարհամարտի Զինադադարին, երբ յաղթական դաշնակիցները կը դծէին աշխարհի նոր քարտէսը : Քիւրտ Շէրիֆ փաշա, Սթոքհոլմի Թրքական նախկին դեսպանը, որ 1914ի պատերազմէն առաջ փարիզ հաստատուած, Ֆրանսերէն Մէշրութիէթ (Սահմանադրութիւն) պար – բերականը կը հրատարակէր Իթթիհատի կառավարութեան դէմ, հաչտութեան ժողովին կը ներկայացնէր քրտական պահանջները, համախորհուրդ հայկական զոյգ պատուիրակութեանց հետ :

Ու կը յաջողէր 1920 Օգոստոս 10ի Սեւրի դաշնագրին մէջ մտցնել տալ երկու յօդուած՝ Օսմանեան Քիւրտիստանի «ինքնավարութեան» մասին : Լօզանի դաշնագիրը հայկականին պէս քրտական գաղտնի ալ բոլորովին ուրացաւ :

Թրքական անարգ լուծէն ազատագրուելու ձգտումը հետզհետէ զարդացաւ Քիւրտերու մէջ, որոնց ապստամբական չարժումները 1925ին եւ 1930ին արեան մէջ խեղդուեցան քէմալական կառավարութեան կողմէ : 1938ին ապստամբեցաւ Տէրսիմը : Թրքական բանակի վայրագութեանց զոհ գացին տասնեակ հազարաւոր քիւրտ հայրենասէրներ՝ երեք ապստամբութեանց ընթացքին : Անխնայ ջարդուեցան նաեւ անպաշտպան մարդիկ, կիներ ու երախաներ՝ իբրեւ հետեւանք քրտական դիւղերու օդային ռմբակոծման : Զոհերու զաւակներէն 25·000 որբեր ու որբուհիներ իբրեւ ծառայ եւ սպասուհի յանձնուեցան Թուրք ընտանիքներու : 700 հազար Քիւրտեր տարագրուեցան դէպի արեւմտեան նահանգները :

Ըստ Էմիր Քեամուրան Պէյարխանի, ներկայիս եօթը միլիոն Քիւրտեր կ'ապրին Թուրքիոյ մէջ՝ ենթակայ հալածանքի ու կեղեքումի :

1967ին Թուրք լրագրող մը Օքոճէն պարբերականին մէջ գրած է հետեւեալ տողերը, ուղղուած Քիւրտերուն.—

«Եթէ յամառիք երազել Քրտական Պետութեան մը մասին, երկրի երեսէն պիտի բնաջնջուիք իսպառ :

«Մի՛ մոռնաք, որ 1915ին Հայերը, բնաջնջելով, Թուրքիա ցոյց տուաւ թէ ի՛նչ բանի կարող է» :

Ցեղոյ նաեւ՝ աւելի չնականը.—

«Քիւրտերը թո՛ղ դիմեն իրենց ցեղակից Հայերուն, հասկնալու համար թէ ի՛նչ բան կը սպասէ իրենց» :

Թուրքերը յիսուն տարիէ ի վեր Քիւրտերը թրքացնելու քաղաքականութիւն կը հետապնդեն : Եւ սակայն չեն յաջողիր : Մինչեւ Հանրապետութեան հռչակումը Թուրքերը իսլամական կրօնքը կը չահադործէին «Թուրք» նկատելու համար Քիւրտերը : Այժմ կրօնքը պետութենէն բաժնուած է եւ « ցեղապաշտութիւնը » փոխարինած է անոր : Ինչպէս որ Թուրքերը իսլամ ըլլալէ առաջ «Թուրք» են, Քիւրտերն ալ չարունակելով մնալ իսլամ, առաջնութիւն կուտան իրենց ցեղային պատկանելիութեան :

Արեւելեան 18 նահանգներուն մէջ չնչին թիւ մը կը կազմեն Թրքախօսները : Վիճակագրութեան մը համաձայն, Մարտինի բնակիչներէն հարիւրին 91ը բառ մը Թրքերէն չի խօսիր : Սղերդի մէջ՝ 100ին 87ը, Հէքքեարիի մէջ՝ 100ին 81ը, Տիյարպէքիրի մէջ՝ 100ին 61ը, Պիթլիսի մէջ՝ 100ին 66ը, Վանի մէջ՝ 100ին 52ը, Արաբատի մէջ՝ 100ին 61ը :

Փակուած են քրտական բոլոր դպրոցները : Քառասուն տարուան մէջ միայն երեք քրտերէն դիրք հրատարակուած է Թուրքիոյ մէջ, — բառարան մը, քերականութիւն մը եւ Թատերախաղ մը : Ոստիկանութիւնը հալածած է բոլորն ալ դրատուններէն, հեղինակներն ալ բանտարկած է կամ աքսորած : Նոյն բախտին են արժանացած չորս–հինգ երկլեզուեան — քրտերէն եւ Թրքերէն — պարբերաթերթեր, որոնք փակուած են 3–4 Թիւ հրատարակելէ ետք :

Քիւրտիստանի լինը նահանգներուն մէջ կան 336 ոստիկանատուններ եւ ոստիկանզօրաց պահակատուններ — աչալուրջ հսկելու համար Քիւրտերուն վրայ : Աւտոր փոխարէն նոյն վայրերուն մէջ կան ընդամէնը 50 ուսուցիչներ, 20 բժիշկներ եւ վեց դեղարաններ միայն :

Քրտական հարցը հետզհետէ հող կը դրաւէ Թուրքիոյ մէջ, կան նոյնիսկ զուտ Թրքական կազմակերպութիւններ, որոնք կը համակրին Քիւրտերուն դատին եւ կը քաջալերեն զայն :

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՄԵՐՁԱԻՈՐ ԱՐԵՒԵԼՔ

—o—

Զորսերը կրկին հաւաքուեցան Նիւ Եորքի մէջ : Իսրայէլի Արտաքին նախարարը՝ Էպան այցելութիւն տուաւ Ու Թանի, որմէ ետք կը մեկնէր Ուաշինկթըն՝ տեսակցելու համար Մ. Նահանգներու Արտաքին նախարարին հետ :

Ամերիկեան թերթերը կը չեշտեն, թէ Իսրայէլի Արտաքին նախարարը Ուա – շինկթընի մէջ պիտի դանէ տարբեր մըթնոլորտ մը : Արդարեւ, ամերիկեան քաղաքական չրջանակներու մօտ կը չեչտուի տրամադրութիւնը խաղաղ լուծում մը տալու Մերձաւոր Արեւելքի հարցին :

Ամերիկեան պաչտօնական մարմինները կը փորձեն ծածկել իրենց դժգոհութիւնը Տիկին Կոլտա Մէյրի յայտարարութիւն – ներուն հանդէպ : Ծանօթ է, որ Իսրայէլի վարչապետը մերժեց Ռոճըրսի առաջարկները, որով այս վերջինը դէմ կ'արտայայտուէր հողային զրաւումներու դադարին եւ Իսրայէլի ապահովութիւնը կ'երաչխաւորէր միջազգային ուժի մը ներկայութեամբ սահմանադիծին վրայ :

Սպիտակ Տան չրջանակները նոյնիսկ կը փորձեն ցոյց տալ, թէ իրականութեան մէջ մեծ հակասութիւններ գոյութիւն չունին Ռոճըրսի եւ Մէյրի միտքերուն միջեւ : Թէ Ամիւ ընդունած է կարգ մը ամերիկեան ծրագիրներ, ինչպէս, օրինակ, ապագինման գօտիներու հաստատումը սահմաններու եղրին : Միւս կողմէ, միջազգային ուժի հաստատումը կը նախատեսէ նախօրօք զոյացած համաձայնութիւն մը երկու կողմերու միջեւ :

Հաւանական կը նկատուէր Ուրբաթ օր, որ Էպան իր խօսակցութիւններու ընթացքին յայտնէր Ռոճըրսի, թէ միջազգային ուժի մը հաստատման պարագային խորհրդային պինուորները մնայուն կայք պիտի հաստատեն Մերձաւոր Արեւելքի մէջ : Այս հեռանկարը ապահովաբար դժգոհութիւն բերաւ Ռոնկրէսի որոչ չրջանակներուն եւ ամերիկեան պինուորական մարմիններու մօտ : Ամերիկեան Ռոնկրէսի մէջ կան նաեւ այնպիսիներ, որ ընդհանրապէս դէմ են ամերիկեան յանձնառութիւններու օտար հողերու վրայ, որով այս վերջինները փորձեն արդիլել ամերիկեան ուժերու ներկայութիւնը Սինայի մէջ :

× Մոսկուայի լաւատեղեակ աղբիւրներու համաձայն, խորհրդային կառավարութիւնը որոչած է թոյլ տալ մեծ թիւով Հրեաներու մեկնումը դէպի Իսրայէլ : Կը կարծուի, թէ այս որոչումին հետեւանքով մօտաւորապէս 10 առ հարիւրը Խորհ. Միութեան Հրեաներուն, որոնց թիւը չուրջ 3·200·000 է, պիտի օգտուի առիթէն հեռանալու համար Խորհրդային Միութենէ :

Ցամենայն դէպս, վերջին չաբաթներուն խորհրդային իչխանութիւնները թոյլատու վերաբերում ցոյց տուին ընդունելով հրեայ պատուիրակութիւններ : Անցեալ չաբաթ հարիւրէ աւելի խորհրդային Հրեաներ Իսրայէլ հասան :

ՖՐԱՆՍԱ

ԽԱՌՆԱԿ ՎԻՃԱԿ ԼԻՍԷՆԵՐՈՒ ՄԷՋ

—o—

Մթնոլորտը երթալով լարուած է եւ լիսէները կարգով կը փակուին Փարիզի այլ մանաւանդ դաւառի քաղաքներուն մէջ : Ներկայիս 17 ուսումնական հաստատութեանց մէջ դասընթացքները դադրած են մինչ 20 ուրիչներուն մէջ ալ գործադուլ կայ :

Հինգչաբթի օր Կրթական նախարարը՝ Օլիվիէ Կիչառ ընդունած է լիսէի 16 աչակերտներու պատուիրակութիւն մը (բոլոր հոսանքներէ) լսելու համար անոնց դանգատները : Այս տեսակցութենէն եզք է որ նախարարը յայտարարութիւն մը ըրած է լրագրողներուն, չեչտելով թէ լիսէ մը աչխատանքի վայր մըն է եւ ոչ թէ քաղաքական փորում մը : Նախարարին գլխաւոր առաջադրութիւնն է ըլլալ վճռական, մնալով ազատական :

Ներկայիս կացութիւնը այն է որ ամէն անգամ որ գործադուլի չարժում մը ծայր կուտայ լիսէի մը մէջ, անօրէնութիւնը զայն կը փակէ : Վերջին պարագան կը վերաբերի Ժան–Պաթիսթ Սէ լիսէին, ուր ուսանողները կը բողոքէին իրենց ընկերոջ ձերբակալութեան դէմ, բայց կը թուի թէ կարելի չէ այս տղուն պարագան նմանցնել Կիյոյի պարագային, որուան ըլլալով որ այս մէկը յանցանքի վրայ բռնուած է երբ բիրով կը յարձակէր իր մէկ ընկերոջ վրայ, որ տասը օր անկարող եղած է աչխատելու :

Ընդհանուր ձեւով կացութիւնը մտահոգիչ է :

Քոմիւնի հարիւրամեակն ալ մտքերը կը տաքցնէ եւ ամէն կողմէ կը պատրաստուին հրապարակային ցոյցերու :

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՔՈՆԻՈՅԻ (Թուրքիա) չրջանի մէջ զօրաւոր ճիւնամրրիկ մը 67 Թուրքի մահուան պատճառ դարձաւ : Նախապէս 17 մեռեալ հաչուած էին իչխանութիւնները :

ՄՈՐԱՎԻՈՑ (Չեխոսլովաքիա) չրջանի Ռիմարով քաղաքի քաղաքապետարանը որոչեց Ստալինի նոր արձանը հաստատել նախկինին տեղը, որ քանդուած էր 1968–ին : Քաղաքապետարանը այս առթիւ ողջոյնի պատգամ մը ուղղեց խորհրդային բանակատեղիին, որ հաստատուած է քաղաքին մօտ :

«ԹՈՒՐԲԻՈՑ Ազատագրական Ժողովրդական Բանակի» պետը՝ Տենիզ Կէզմիչ, որ ինչպէս հաղորդած էինք երէկ, ձերբակալուած էր ձիմիրէքի մէջ, ոստիկանութեան առջեւ խոստովանեցաւ, թէ հինգերորդ Ամերիկացի մը եւս առեւնդած էին, սակայն, յետագային, ազատ ձգած էին զայն : Կեդմիչ, յայտարարեց նաեւ, թէ կ'ատեն ոչ միայն ամերիկեան, այլ նաեւ խորհրդային դաղթատիրութիւնը : Այդ առեւրութիւնը ցոյց տալու համար որոչած էին առեւանգել Ռուսեր :

ԱԹԷՆՔԻՆ կը հաղորդեն թէ Ցունաստանի աքսորավայրերը պիտի փակուին ամէնէն ուչը՝ Ապրիլի վերջ :

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ կառավարութեան նախագծած «հակա–գործադուլ» օրինագիծին դէմ բողոքելու համար 1·300·000 բանուորներ գործադուլի դիմեցին Ուրբաթ օր : Սենտիքաներու համադումարին ո – րոչուեցաւ դէմ կենալ այն բոլոր գործադուլներուն, որոնք տեղի կ'ունենան քաղաքական նպատակներով կամ քաղաքական գործադուլի դիմագիծ կ'առնեն :

ՀԻՒՍԻՍ · ԻՐԼԱՆՏԱՅԻ մէջ միչտ մթնոլորտը լարուած է : Առջի օր բախումներ տեղի ունեցան կաթոլիկներու եւ բողոքականներու մէջեւ : Այս վերջիններս կը պահանջեն վարչապետին հրաժարականը, իրենք «Թոյլ» անձնաւորութիւն, որ տեղի կուտայ կաթոլիկներու առջեւ : Լոնտոն 1300 յաւելեալ զինուոր ղրկեց : Այժմ 8·400 անգլիացի զինուոր կայ Հիւսիս · Իրլանտայի մէջ :

ՇՈՒԻՏՅԻ կառավարութիւնը յայտարարեց, թէ չի կրնար անդամակցիլ Համաբակաց Շուկային, որովհետեւ կ'ուզէ պահպանել իր աւանդական չէզոքութիւնը :

ՊՈՆ տարեկան 33 միլիոն տոլար պիտի վճարէ Լոնտոնի, յառաջիկայ հինգ տարիներուն, որպէսզի այս վերջինը չնուաղեցնէ անգլիացի զինուորներու թիւը Գերմանիոյ մէջ : Լոնտոն կը ծրագրէր այդ նուազումը խնայողական պատճառներով :

ՓԱՐԻԶԻ մէջ անգործութիւնը սկսած է ծանրակչիռ բնոյթ ստանալ : 32·598 հոգի անգործութեան նպաստ (ասեւտիֆ) կը ստանային Ցունուարին եւ այս թիւը 34·649ի եղած է Փետրուարին :

ԷՄԱՆՍԻ վաճառորդները կը չարունակեն սպառնալ որ գործադուլ պիտի ընեն Զաւիկին եթէ ընկերութիւնները չընդունին յաւելում տալ իրենց չահաբաժինին վրայ :

ԱՊՐԻԼ ՄԻԿԷն սկսեալ 10,1 առ հարիւր յաւելում պիտի ունենան ընկերային ապահովութեան, հանգստեան եւ այլ թոշակներէ օգտուողները :

ԼԱՈՍԻ մէջ կատաղի կռիւները կը չարունակուին եւ կորուստները մեծ են երկու կողմերէն ալ :

ՆՈՐՎԷԿԻԱ. կրնայ Ատլանտեան Ուխտի առաջին երկիրն ըլլալ որ դեսպանի փոխնակութիւն ընէ Հիւսիսային Վիէթնամի հետ :

Ի՞ՆՉՊԷՍ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼՐԱԳԻՐ ԿԸ ԿԱՐԴԱՄ

Ա.

Ես հայերէն լրագիրները վերջին էջէն կը սկսիմ կարդալ, եւ չատ հաճոյք կը զգամ: Այդ էջը բուն հայկական է, հայկական չուկայ, հայկական խանութ, հայկական մարդիկ, տուն, փողոց, սըրահ, ակումբ, եկեղեցի, դպրոց, տպարան, որբանոց, հիւանդանոց. հայկական ինչ որ կ'ուզես կայ: Հոն հայերէն կը խօսին, հայերէն կը պոռան, հայերէն կ'երգեն, թատրոն կ'ընեն, թուղթ կը խաղան, անհաչիւ ճառեր կը խօսին. բոլորն ալ իրարու կպած են, ոչ քաղաքի հեռաւորութիւն կայ, ոչ աշխարհի: Եւ ինչ ուրախ դուարթ ժողովուրդ է Հայը, հոն կը հասկնաս. ամէն կողմ պարահանդէսներ կան, աղջային ժողներ, դիներեւոյն, հարսնիք. խօսք-կապ, հայրենակցական միութիւն, թաղական խորհուրդ. ժողներն իրար կը հրմշակեն, տարուան օրերը չեն բաւեր: Տէր հայրերը չեն հասնիր հարս ու փեսայ իրար կապելու, եկեղեցիէն եկեղեցի կը վազեն, եւ կ'ըսեն թէ Հայը ձուլումի մէջ է. ի՜նչ ձուլում լրագրի մէկ էջին վրայ ամբողջ Հայաստան մը կայ, որ կրակի վրայ դրուած կաթսայի պէս կ'եռայ:

Սիրտդ ինչ կը փափաքի այդ վերջին էջին վրայ կը գտնես, գաղտնիք չունին, ամէն կողմ բարձրախօս դրուած է. մէկ կողմէն կը պոռան Փետրուար 18 Փարիզի մէջ, մուտքն ազատ է. միւս կողմէն կը լսես, 15 օր Հայաստանի մէջ, ուտել, խմել, պառկիլ, պտըտիլ, խնդալ, խօսիլ, դրեթէ ձրի, պիտի տեսնէք անմահ Երեւանը, հսկայ Արարատը Թուրքիայէն ազատ փախած. Լենին հրապարակը, աշխարհիս մէջ նմանը չկայ. էջմիածին, Հըռիփսիմէ, Զուարթնոց եւ ինչ ըսել մէկ ափիդ մէջ Հայաստան, միւս ափիդ մէջ քանի մը Փրանք. եւ այնքան աղդեցիկ յայտարարութիւններ են որ, ինքնիրենդ կ'ըսես.

— Հերն անիծեմ սա քանի մը Փրանքին, երթամ քոնեաք մըն ալ ես խմեմ:

Ահա քանի մը տող վարը, կամ Հայաստանի կողքին, ուրիչ մէկը կը պոռայ. Բացառիկ պատեհութիւն, ճաշարան Ա. Ա. հիանալի տոլմա կը պատրաստէ...

Ձես դիտեր ո՛ր կողմը դառնաս, մարդիկ իրար սեղմած կը քալեն, կ'առնեն կուտան. մէկը դրամ կը համրէ, միւսը չնորհակալութիւն կը յայտնէ. մէկ եկեղեցին պատարագ կ'ընէ, միւս եկեղեցին՝ հոգեհանդիստ կ'ընէ. բոլորին մուտքն ալ ձրի է: Ի՜նչ անոյշ բան են ձրի հանդէսները, հաւատացէք որ միայն Հայերս այս աղնիւ սովորութիւնն ունինք եւ սակայն չատ անգամ դերասան կամ կազմակեր պող դրան վրայ ձեռքերնին ծալած կը սպասեն որ յաճախորդներ գան. եւ կը սպասեն ու չեն գար յաճախորդները, ապերախտներ: Ապերախտներ չեն, չատ տեղ ձրի կը մտնեն, լալով դուրս կ'ելլեն: Ա՛ս ալ եւրոպական արդի դիւտերէն մէկն է. մենք այս երկիրները չգացինք մարդերուն երեսը նայելու, այլ բան սորվելու. դիւրի՞ն բան է, ձրի է ըսել, մարդ քաշել, աղնուական ժպիտով դրամ առնել եւ վրան ալ չնորհակալ եմ լսել:

Մեր լրագիրներուս չորրորդ էջին հայկական չուկան քիչ անգամ նոր տեսակ ապրանքներ հրապարակ կը հանէ. ընդհանրապէս եղանակի համեմատ կը բանի. օրինակ կան որ փետրուարէն կը սկսին, կը հասնին Ապրիլ, Մայիս (տենդագին ամիսներ). ամառը քիչ մը հանգիստ կ'ընեն, մինչեւ որ Յանուար երթան. ձմեռը քաղաքէ քաղաք Անտոք ակումբէն Գէորգ Զաւուշ ակումբները ոդեւորելու համար:

Ամէն Հայ, ամէն խմբակցութիւն իր ճամբան ունի, կան կուսակցութիւններ որ քովինին քիչ մը ծուռ կը նային, յեղափոխական ժողներուն դարն անցած կը համարին, իրենց լրագիրներուս չորրորդ էջերը խանդ եւ եռուզեռ չունին, տարին մէկ անգամ աղդային հանդէս եւ մէկ անգամ ալ միջաղդային պարահանդէս կուտան: Ձես գտներ Հայը Հայու կողքին որ պոռայ, կանչէ, չատ չատ երբեմն էպապի սեղան կուտան, իսկ եթէ պարահանդէս տան, դիմակ կը գնեն, որ դիրար չճանչնան: Ես երբեք չկրցայ հասկնալ թէ, այդ պարահանդէսներուն ինչ լեզուով կը խօսին. իրենցմէ մէկուն հարցուցի եւ մարդը խոր խմաստասիրու-թեամբ պատասխանեց թէ՝ պարահանդէսը սիրոյ քնարերդութիւնն է եւ սէրը միջաղդային է, եւ Հայ եւ Ցոյն չի ճանչնար:

Ուրիշ լրագիր մը ձեռքս անցաւ. չատ հեռու աշխարհէ կուգար, վրայի դդեստները պատառեր էին, լեզուն դուրս ինկած էր: Եթէ ըսեմ չորրորդ էջը հայկական չուկայ է, սխալ կ'ըլլայ. այս հայերէն դիրերը կան, բայց ես լեզուն չհասկցայ: Ըսի ներսը դարձնեմ եւ ահա հոգեհանդիստներու չարքեր. խորհեցայ թէ մեռելոցի լրագիր է, այդպէս ալ ըլլալու է, որովհետեւ չենք ուզեր որ մեր մեռելներն ալ ձուլուին օտարներու հետ, պէտք է անոնց ցանկը պահել:

Պէյրութէն գիս ամէն օր կը կանչեն, ո՛րքան հայկական ոգեւորութիւն, բազմաթիւ լրագիրներ, ամսաթերթեր, չաթաղահներ, որոնք հայկական յուղում կը պատճառեն. յուղում ըսելով, ոչ թէ լալու պատճառ կայ, այլ զարմանալու բան է:

Մատնոցի չափ երկիր մըն է Լիբանանը, կէսը ծով, կէսը քար. աշխարհիս բոլոր ազգերէն մարդ եւ լեզու կայ. չատ Հայեր ալ կան, իրենց համար սիրելի հայրենիք է, փեթակի պէս կը բզզան, չուկայ մը ունին որ Փարիզը չունի: Մէկ լեզուով պոռաս բոլորը կը հասկնան. արդէն առեւտուրը լեզու չունի, դրամը տուր ապրանքն առ, ապրանքը տուր դրամը առ. բայց ամէնէն յուզիչը Հայերուս առ. բայց ամէնէն յուզիչը Հայերուս մտաւորական չարժումն է. ամէն մէկ Հայ լրագիր մը կամ ամսական թերթ մը կը հանէ, հոգ չէ թէ կարդացող չունի, ինքը կը գրէ, ինքը կը կարդայ, ծախքերը հոգալու համար, կարող է չապիկն ալ ծախել. Հայ ասոր կ'ըսեն:

Սուտ է այն առածը թէ, մէկ Հայ՝ հանճար, երկու Հայ՝ առեւտուր, երեք Հայ՝ դերօ. ոչ, ոչ, դերօ չէ, թերթ է, դրականութիւն է:

Պէյրութի մէջն ալ հայ լրագիրներուս վերջին էջը մաղնիսական բան մը ունի, հայ, արար, սուրեանի, եւրոպախի խառն են, կողք կողքի ապդեր ունին. կը պոռան, կը ծախեն, կը գնեն, կուտան, կ'առնեն. կ'ըսեն թէ խարեբաներ ալ չատ կան, բայց ես չեմ հաւատար, նախ Հայը ուր որ երթայ պարկեչտութիւնը պայուսակին մէջ դրած հեռը կը տանի: Օրինակի համար փ. անուչավաճառը կ'ուզէք որ աւրուած անուչեղէ՞ն տայ, կամ Հայաստան մեկնող սաւառնակը Մեքքէ՞ դարձնեն, կարելի բան չէ:

Բայց ի՜նչ ճոխ չուկայ է այդ 4րդ էջը. դլխու պոռայ կուտայ. Արեւելքն ու Արեւմուտքը դիմացէ դիմաց նստեր են, Հայաստանն անոնց մէջտեղն է, մէյ մը մէկը կը համբուրէ, մէյ մը միւսը. իր խանութին դռները բաց են, Զինաստանէն ալ ապրանք ունի Լոնտրայէն ալ. կ'ըսեն թէ հին Զուղայեցիներն ալ այդպէս էին:

Ուրիշ լրագրի մը դարձեալ չորրորդ էջը կը բանամ. ծնունդներու եւ մահադդներու չարքեր կան, երեք կը ծնին մէկ կը մեռնի. անչուչտ բոլորն ալ Հայեր են, հայ լրագրին մէջ սուրեանին ի՞նչ դործ ունի: Այս քաղաքին մէջն ալ խեղճ քահանաները հանդիստ, դադար չունին, պսակով կը սկսին, թաղումով կը վեր-ջացնեն: Պէտք չկայ որ քահանայ կամ տէրտէր չինելու համար ապդեր դրեն, արդէն ամէն օր մէջտեղն են, իրենց սուրբ պաշտօնին համար, սակայն լաւ պիտի ըլլար որ երբեմն այս մասին ալ քանի մը տող դրէին:

Եթէ այս քաղաքին բոլոր օրագիրները, չաբաթականները, ամսականները, տարեկանները բանամ եւ վերջին էջերը կարդամ, անպայման վրաս մարելիք կուգայ, ոչ թէ յուղումէս, կամ սրտի ցաւէս, այլ ապդային խենթութենէս: Ի՞նչ ապդ է, հազիւ թեւերն ու ոտքերն ազատ ըլլան, արծուի պէս կը սաւառնի. մրցումի կ'ելլէ բոլոր ապդերուն հետ առեւտուրի, արուեստի, բանաստեղծութեան, արձակի եւ ամէն բանի մէջ. իմանան ապդեր թէ Հայ չեն անցեր:

Հ. Վ. ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

(Մնացեալը յաջորդով)

ԿԱՂՆԻՆԵՐԸ ԶՈՐՍ ԿԸ ՏԱՊԱԼԵՆ... (*)

Oh ! quel farouche bruit font dans dans le crépuscule
Les chênes qu'on abat sur le bûcher d'Hercule
V. HUGO

Այնքան խօսուեցաւ ու դրուեցաւ այս դրքին մասին, որ հաւանաբար ոմանց համար այլեւս կարդալն իսկ աւելորդ թուի: Մամուլ, ձայնասփիւռ ու հեռատեսիլ թոյլ կուտան այսօր որ ամէն մարդ կարենայ խօսիլ դրքի մը մասին, զոր չէ կարդացած, մանաւանդ այս պարագային՝ երբ դրքին հեղինակները դոյդ են՝ Մալրօ եւ Տը Կօլ: Արդարեւ պարզ դրոյց մը չէ, զոր կը ներկայացնէ մեզի Անդրէ Մալրօ ու ընթերցողը ի վերջոյ չի կրնար լաւ գանազանել թէ ե՞րբ կը խօսի Մալրօ, կամ ե՞րբ կը պատասխանէ Տը Կօլ: Զարգացած մարդոց մտքերու այս փոխանակութիւնը հաճելի է անչուչտ եւ կը բաւէ որ ընթերցողը քանի մը էջ թղթատէ, որպէսզի ի վերջոյ կարծէ թէ ինք ալ զարգացաւ սա պարզ ընթերցումով:

Հարցը հոն չէ սակայն, վանդի հատորին կարեւորութիւնը անձերուն մէջ է: Ըսուածները կրնային «դասականները կարդացած» մարդոց սալոնի սովորական դրոյցները նկատուիլ եթէ խօսդներուն անունները չըլլային Տը Կօլ եւ Մալրօ, այսինքն երկու ինքնագոհ մարդիկ, պիտակից իրենց արժէքին ու համբաւին: Տը Կօլ կը սիրէր, ինչպէս կեսար, «ես»ով չխօսիլ իր մասին այլ «Տը Կօլ» ըսել, ու Մալրօ կարծես նոր գտած է իրեն արժանի խօսակից մը:

Հատորը, որ լոյս կը տեսնէ, մաս մըն է Անդրէ Մալրոյի «Հակայուչերու» բ. հատորին, որ կը հրատարակուի յետադային: Բայց հեղինակը այժմէական նկատած է այս մասը հրապարակ նետել աւելի կանուխ, առանձին: Նորութիւնը զոր կը բերէ Մալրօ, առաւելաբար Տը Կօլի անձին կը վերաբերի: Էջերու ընդմէջէն կը յայտնուի նաեւ ուրիչ Տը Կօլ մը, ցարդ անծանօթ, աւելի մարդկային, յոդնած, որ վերջապէս հասկցած է թէ ամէն ինչ ունայնութիւն է: Ցուչերը կը դրէ, բայց յանկարծ կը հարցնէ Մալրոյի.— «Մալրօ, խորքին մէջ կ'արժէ, ինչո՞ւ գրել»:

= Եւ ինչո՞ւ ապրիլ, դիտէք Պաղավատ – Ժիթան.— «Եւ ի՞նչ բանի կը ծառայէ իշխանութիւնը, ինչի՞ կը ծառայէ կեանքը...»:

Սակայն չեն մոռցած, եւ ոչ ոք պէտք է մոռնայ, Սոկրատի զմայլելի խօսքը: Երբ իրեն հարց կուտան.— «Ի՞նչ բանի

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՕՅԱԿԱՆ

Խեղճ կինը, որ կը կարծէր, թէ ամէն վտանգ հեռացուած է, քանի որ այդ – պէս վստահեցուցած էին զինքը, Գարեդին, Սերգիս եւ Հաճի Թումիկ, ահուդողմ մտածելու էր այդ սպառնալիքէն եւ իրկունը, երբ Գարեդին տուն վերադարձեր էր, ամէն բան տեղն ու տեղօք պատմած էր անոր:

— Ես վազը առտու աղջիկս պիտի առնեմ երթամ, ըսած էր Սաթենիկ, չեմ կրնար այլեւս համբերել այս խաղքուԹիւններուն. կ'երթամ անծանօթ թաղ մը, սենեակ մը կը վարձեմ եւ Աստուած ազորմած է...

Այն երեք ոսկիէն, զոր Հաճի Թումիկ Սերգիսի մէջոցաւ, նուիրած էր Սաթենիկի, հազիւ 30–40 դրչ. ծախսուած էր եւ որբեւայրին տունէն անմիջապէս կլլելու որոշում տուած էր այս դրամին վրայ յոյս դնելով:

Եւ սակայն Գարեդին հակառակ էր այս – պէս ձգել փախչելուն, ինչ որ կերպով մը իրենց ճչմարտապէս յանցապարտ ըլլալնին խոստովանելու ձեւ մըն էր եւ ինք երբեք չէր կրնար ընդունիլ այս բանը, հիմա, մանաւանդ, որ թիւրիմացութիւնը վարատած էր թաղին մէջ եւ իրենց երկուան կատաղի հակառակորդը, Հաճի Թումիկ, գործեր էր ամէնէն եռանդուն պաչտպանը:

Երկարօրէն խօսեցաւ ու չանաց համոզել Սաթենիկը եւ ի վերջոյ երկուքը միասին համաձայնեցան, որ նախ Սերգիսի հետ խորհրդակցելէ ետքը տան իրենց որոշումը:

Գարեդին նոյն իրիկուն խակընաց իր բարեկամին մօտ եւ մանրամասնօրէն պատմեց ոսոխականական միջամտութիւնը:

— Երթանք Հաճի Թումիկը տեսնենք, ըսաւ Սերգիս, իր ընկերոջ ըսածները մրմիկ ընելէ ետքը, քանի որ ինք այս վիճակը ստեղծեց, պէտք է որ ինք ալ այժմ դարմանը մտածէ:

Գարեդին հաւանեցաւ այս դիմումին եւ երկու բարեկամները ճամբայ ելան դէպի դինեպանին սրճարանը:

Առենը արդէն բաւական ուշ էր եւ երբ հասան Հաճի Թումիկի խանութը, արդէն ան, աշակերտին օգնութեամբ, կը պատրաստուէր դուռն ու պատուհանները դոցելու, բայց երբ տեսաւ երկու երիտասարդները, անմիջապէս դոչեց.

— Օ, օ, բարեւ միւսիւները, հրամմեցէք նայինք:

— Բայց խանութը կը դոցես արդէն, դիտել տուաւ Սերգիսը:

— Վնաս չունի, դուք ներս մտէք, աւելի ազէկ, դուռ պատուհան կը դոցենք, հանդիստ կը տեսնուինք. ես ալ արդէն ձեզի կը փնտռէի...

— Ի՞նչ կայ որ, հարցուց Գարեգին զարմացած:

— Ձե՞ս դիտեր ինչ կայ, այդ Ղուկաս էֆէնտի ըլլալիքը Թուղթը ղրկեր է Պէյ Օղլուի միւԹեասարըֆին, անոնք ալ այսօր մարդ են ղրկեր, որ ձեզ տունէն հանեն, մինչեւ երեք օր... ի՞նչ, դուն լուր չունե՞ս:

— Ի՞նչպէս չունիմ, ճիշդ առտու հա – մար խօսելու եկանք ես եւ բարեկամս:

— Հասկցայ, հասկցայ, ներս մտէք եւ խօսինք:

Երբ երեքը մէկ բոլորուեցան սեղանի մը չուրջը, Գարեդին Հաճի Թումիկի հաղորդեց Սաթենիկի տուած որոշումը, հեռեւեալ օրն իսկ տունէն ձգել ելլելու մասին:

— Զըլլայ որ առանկ բան մը ընէք, ձեզի կ'արդիլեմ հա, սրկէ հոն ալ պիտի չերթաք, դոչեց դինեպանը... ձգել եր – թալնուդ պէս պատիւնիդ փարայի մը կ'ընէք ու ամէնուն բերանը բանալ կուտայ:

— Բայց երեք օրէն ետքը, երբոր գան բանի դուրս հանել ուզեն նէ տիկին Սաթենիկը:

— Հոգերնիդ մի ընէք, մենք հոս կեցեր ենք...

— Խեղճ կինը այդ տեսակ բաներու վարժուած չէ, սրտազողէն հիւանդ կ'ըլլայ:

— Ես անիկա ու աղջիկը կ'առնեմ տունս կը տանիմ, դուք այդ մասին բնաւ հոգ մի ընէք, պատասխանեց Հաճի Թումիկ ... Ես ալ ասանկ բան մը կը փնտռեմ, որ Ղուկաս էֆէնտին մէյ մը վերէն վար խայտառակեմ, անոր աղէկ մը հասկնամ որ Հաճի Թումիկը խաղի բերելը ինտո՞ր կ'ըլլայ...

— Բայց ի՞նչ է ծրադիրդ, հարցուց Սերգիս, որ ինքն ալ ներքնապէս պատմադիր էր տեղի չտալու եւ Ղուկաս էֆէնտիի սարքած մեքենայութիւնը ի – մակապերծ ընելու:

— Ծրադիրս այն օրը կը տեսնէք, պատասխանեց Հաճի Թումիկ, հիմակուընմա բան մըն ալ չեմ ըսեր, բայց աղէկ դիտցէք, որ կիսկատուր գործ պիտի չտեսնեմ ու դուք ալ մատ պիտի խածնէք... միայն Թէ չըլլայ, որ ձգէք երթաք հան ան առեն վէճը կը կորսնցնէք եւ վրանիդ կասկած կը բերէք:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

կը ծառայէ, Սոկրատ, բնաւ նուազել սորվիլդ, բանի որ պիտի մեռնիս»:

= «Քնար նուագելու, մեռնելէ առաջ»:

Երկուքն ալ — Մալրօ եւ Տը Կօլ — այլեւս առանձին են: Մէկը կորսնցուցած է ինչ որ կը սիրէր՝ զաւակ ու եաքը կեանքի ընկերուհին: Միւսը — Տը Կօլ — կորսնցուցած է Ֆրանսան, այսինքն իր ճակատագիրը: Ու այս երկու անձերու խորհրդածութիւնները չեն կրնար զատ չըլլալ: «Ֆրանսան քանսեր ընտրեց, կ'ըսէ Տը Կօլ, ի՞նչ կրնայի ընել»: Ցուսախաբ է Ֆրանսայէն, որ չունի այլեւս փառքի ու մեծութեան խտէալ: Ինք հեռու է այլեւս անկէ, ինչ որ կ'անցնի կը զառնայ «այլեւս ինծի չի վերաբերիր» կ'ըսէ: Պուասըրիի մենութեան մէջ կը պտըտի կատուին հետ ու կը խօսին կատուներու մասին, որոնց չնորհիւ Անգլիացիք յաղթած են Ագինքուռի մէջ, ըստ նոր տեսութեան մը: Կը խօսին մեծերու մասին: Բայց Մալրոյի համար անոնք երկուք են միայն՝ Տը Կօլ եւ Մաօ, ու հիմա կը մնայ միայն մէկը: Ու մինչ Տը Կօլ գինի կը լեցնէ զաւթներու մէջ, կը խօսին Նափոլէոնի մասին.— «Շատ մեծ միտք մը, բայց պզտիկ հոգի մը» կ'ըսէ Տը Կօլ ու երբ Մալրօ հարց կուտայ թէ ի՞նչ պիտի ըսէր Նափոլէոնի մէջ, կայսրին ծննդեան 200ամեակին առթիւ, եթէ խօսէր նախատեսուած ճառը, Տը Կօլ կը պատասխանէ.— «Ֆրանսան ձգեց աւելի փոքր բան երբ գայն գտաւ, ճիշդ է՛, բայց ազգ մը այս ձեւով չի սահմանուիր: Ֆրանսայի համար պէտք է գոյութիւն ունենար: վերապրելի պէս բան մըն է, պէտք էր շինել: Զսակարկենք մեծութիւնը»:

Ու դեռ երկար կը խօսին Նափոլէոնի մասին, որու մէկ խօսքը յուզած է Տը Կօլը «որովհետեւ փառասէր է եւ անհասկընալի, — «ծրագիրներս կը պատրաստեմ քնացած զինուորներուս երազներով»:

Ինչո՞ւ հեռացաւ իշխանութենէն պարզ հանրաքուէի մը երկրորդական հարցին առթիւ: Տը Կօլ չի մերժեր ընդունիլ որ տարիքն ալ դուռէ իր դերը խաղացած է: Բայց իրեն համար գլխաւոր պատճառն այն է որ պայմանագրութիւն մը ունէր Ֆրանսայի հետ (չըսեր Ֆրանսացիներուն հետ) ու խզուեցաւ: Ֆրանսան խարած է զինքը, նման կնոջ մը որու վրայ մեծ յոյսեր կը դրուին ու երազները կը կատուցուին բայց յանկարծ կը նախընտրէ փախիլ դռնապանին տղուն հետ: Եւ ի վերջոյ դառն հաստատումներու չարքը, ուրիշ բան չի կրնար փաստել եթէ ոչ այն համոզումը զոր կը զգայ Տը Կօլ, թէ ի վերջոյ ձախողած է:

Ֆոլմպէի լռութիւնը ու անտարբերը ձգտումը նոր յոյսեր չեն կրնար տալ իրեն, 1969 Դեկտեմբերի այդ օրը, երբ կը խօսի Մալրոյին հետ: Քիչ անդին, դիւղի գերեզմանատունը, որ տարի մը եաք պատմական ուխտատեղիի պիտի վերածուի, կը յիշեցնէ իրեն թէ աղջիկը — Անը — հոն է, ու ինք ալ հոն պիտի երթայ ու հրաժեշտի պահուն, կը դիտէ ասպղերը

ՁԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՔԸ ՍԻՆԹ ԷԹԻԷՆԻ ՄԷՋ

Սինթ Էթիէն.— Փետրուարի վերջին երկու օրերը Սինթ Էթիէնի հայ զաղութին համար աղգային եւ կրօնական վերանորոգումի օրեր եղան:

Շարաթ երեկոյ ժամը 9ին, սրահը լեցուն էր աշակերտներու ծնողքներով եւ այլ աղգայիններով: Երեկոյթը նուիրուած էր Վարդանանց յիշատակին: Հանդիսին բացումը կատարեց Ադր. Մխիթեան քարտուղար Մանուկ Մանուկեան խօսք տալով երեկոյթի նախագահ՝ Տօքթ. Յ. Սարաֆեանի, որ Ֆրանսերէն լեզուով արտայայտուեցաւ հետեւեալ ձեւով.— «Մարդկային մտածումի մակարդակը բարձրացնող լաւագոյն աղգակը մշակոյթն է, որ քաղաքակրթութեան հիմքն է: Երբ աչք նետենք դէպի եաք եւ վերադառնանք աշխարհի առաջին օրերուն, երբ ամէն տեղ պարապութիւն կար, հարց տանք մեզի թէ, ի՞նչ պիտի ըլլար իր ապան եթէ չստեղծուէր անյայտ մարդուն անյայտ ուղեղը, որ պատուեց անդիտութեան վարագոյրը, առիթը տուաւ եւ կ'ըսէ Մալրոյի.— «Աճոնճ ինծի կը հաստատեն ամէն բանի պարապութիւնը»:

×

Մալրօ եւ Տը Կօլ այլեւս գիրար պիտի չտեսնեն: Կաղնի մը պիտի տապալի անտառն անտառի մը ծոցին մէջ, որ չի պիտեր թէ Պատմութեան պիտի անցնի: Մալրօ պիտի մնայ ազատ ու թուղթին յանձնէ ինչ որ ըսին իրարու: Եթէ յաճախ Տը Կօլի խօսքերը կը յիշեցնեն Ֆրանսայի հետ ինքզինքը չերթած անձ մը, երբեմն ալ կը թուի թէ այդ խօսքերը անցած են Մալրոյի մտքի մաղէն: Բայց Մալրօ զոհ է: Ինք յաղողած է խօսիլ Մեծին հետ, զրագէտի իր վկայութիւնը բերել ու կրնայ ծաղրել Շաթօպրիանը, որ փոխանակ Սէնթ-Էլէն երթալու ու Նափոլէոնի հետ խօսելու (Ֆոլմպէն ալ ի վերջոյ Տը Կօլի Սէնթ-Էլէնն է), զացած է Փրակա, տեսնուելու համար «այդ ապուշ Շառլ Ժ.ի հետ»:

Ինք, Մալրօ, կուտայ մեզի այսօր մտերիմ պատկերը մարդու մը, որ դժուար է «մտերիմ» երեւակայել, մարդու մը, որ միշտ առանձին եղած է, Լոնտոնէն Էլիզէ, ապա Ֆոլմպէ, ուր պիտի հանդիպէր մահուան՝ «քունի այս դիցուհիին»:

Ա. Մ.

(1) Les Chênes qu'on abat... A. Malraux (Gallimard).

անոր բարձրանալու դէպի վեր: Այս զաղափարը միշտ մեր մտքին մէջ ունենալով, կոչ ուղղեցինք Ծայր. Վրդ. Սահակեանի՝ խնդրելով իրմէ որ պարտականութիւնն առանձնէ սորվեցնելու մայրենի լեզուն, արթնցնէ մեր զաղութին նորահաս սերունդի մտքին մէջ, մեր մշակոյթի սէրը: Եթէ մենք կրցանք այսքան առաջ երթալ (հակառակ անոր որ չատ անդամ բնաջնջումի ենթարկուած ենք), մենք կը պարտինք մեր 3000 տարուան մշակոյթին եւ քաղաքակրթութեան: Պարտաւոր ենք հսկել այդ մշակոյթի դանձին վրայ, ուր մեր երիտասարդութիւնը պիտի դտնէ իր անձնականութիւնը կատարելագործող դիտութիւնները. այս յոյսով է որ կազմակերպեցինք Դաւիթ Ծ. Վրդ.ի հովանաւորութեան տակ այս երեկոյթը, որպէսզի լսելով մեր դաւակները, ուրախանաք եւ անխախտ պահէք ու յոյսով մնաք դէպի ապագան:

Ապա հանդէսի դեկավարութիւնը յանձնուեցաւ Ադր. Մխիթեան զպրոցի ուսուցիչ Դաւիթ Վրդ.ի, որ նախքան յայտարի զործադրութիւնը թելադրեց ծնողքներուն, որ սրտով սատարեն հայկական այս զործին, մղեն իրենց զաւակները հայերէնով արտայայտուելու եւ սիրելու հայկական միջավայրը:

Հետզհետէ արտասանեցին եւ երգեցին զպրոց յաճախող կրտսեր աշակերտները, ապա հայերէն լեզուով բանախօսեցաւ Դաւիթ Ծ. Վրդ., որուն միտքերը թարգմանուեցան Ֆրանսերէնի՝ Օր. Աստղիկ Մանուկեանի եւ Օր. Շաքէ Գարակէօզեանի կողմէ: Բանախօսութիւնը Հայաստանի մէջ պատահած պատմական դէպքերու չարահիւսութիւնն էր 387 թուականէն մինչեւ 485:

Բանախօսութեան ընթացքին երէց աշակերտներ արտասանեցին Զարենցէ, Թէքէեանէ, Կապուտիկեանէ, Պէչիկթաշլեանէ, եւ երգեցին «Ով Մեծասքանչ», «Թէ հայրենեաց պատկառիր», «Լուսին չկար», «Սարերդ ծաղկել» եւ «Գարուն Երեւան» խմբերգները: Այսպէսով իւրաքանչիւր աշակերտ գեղարուեստական բաժնին բերաւ իր զործօն մասնակցութիւնը:

Ներկաները զնահատեցին տարուած աշխատանքը, որ զպրոցական այս տարեշրջանին կատարուած է: Գնահատելի է ճիգը վարդապետին, որ ամէն Հինգշաբթի Լիոնէն կուգայ եւ մինչեւ ուշ գիշեր ճիգ կը թափէ՝ հայկական կեանք մը ստեղծելու ազնիւ մտադրութեամբ:

Հանդէսին յաջողութիւնը մեզի մտածել կուտայ թէ կարելի է Սէնթ Էթիէնի մէջ զրական արդիւնք ձեռք բերել, եթէ նորահաս սերունդին նկատմամբ լուրջ հետաքրքրութիւն ցոյց տրուի:

«Բամ փորոտան »ով վերջ զտաւ օրուան հանդիսութիւնը:

Ցաջորդ առաւօտ տեղւոյն մատրան մէջ տեղի ունեցաւ պատարագ եւ հոգեհան-դիստի պաշտօն Ա.տարայրի 1036 վկաներու հոգիներուն ի հանգիստ. քարոզին մէջ պատարագիչ վարդապետը չեշտեց թէ՝

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԵՐԵԿՈՑ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՍԱՐՄԷՆԻ

Բանաստեղծ Սարմէնի (Արմենակ Սարգսեան) ծննդեան 70ամեակին առթիւ մեծարանքի երեկոյթ մը տեղի ունեցած է Մարտ 12ին, Հայֆիլհարմոնիայի փոքր դահլիճին մէջ: Ներկայ դտնուած են զբաղէտներ եւ արուեստասէրներ:

Երեկոյթը երկու խօսքով բացած է Ստ. Ակաջանեան, քարտուղարը Գրողներու Միութեան վարչութեան: Սարմէնի զործերու մասին զեկուցում մը տուած է «Սովետական Գրականութիւն» ամսագրի զբաղաւոր խմբագիրը՝ Ստ. Կուրտիկեան, որմէ եաք ողջոյնի խօսքեր արտասանած են Հ. Սիրաս, Վ. Նորենց եւ ուրիշներ:

Ռ. ՑՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ ՄԵՌԱԾ

Մեռած է Փրոֆ. Ռուսեթ Ցովհաննիսեան, որ վարիչն էր պետական համալսարանի ռուս զրականութեան ամպիոնի:

Ողբացեալը ծնած էր Ա.տամեա 1907ին: 1915ին իր ծնողքին հետ կը զաղթէ Արեւելեան Հայաստան: Շուտով կը կորսնցնէ իր ծնողքը:

1918–1925ին դաստիարակուած է որբանոցի մէջ: Միջնակարգ կրթութիւն մը ստանալէ եաք կը յաճախէ Երեւանի համալսարանը, պատմա – բանասիրական ճիւղը: Ցետագային նաեւ Լենինկրատի փիլիսոփայութեան եւ լեզուաբանութեան հիմնարկութիւնը:

Երեւանի համալսարանին մէջ զրեց ռուս զրականութեան նուիրուած աշխատութիւններ — «Նիւթեր ռուս զրականութեան», «Բելինսկի Գոգոլի քննադատ», «Լերմոնտովի կեանքն ու զործունէութիւնը», «Ռուս զրականութիւնը հայ քննադատական մտքի դնահատմամբ», «Ուրուագծեր ռուս զրականութեան պատմութեան» եւայլն:

նոր Ա.տարայր մը ստեղծուած է եւ մեր բոլորին պարտականութիւնն է ամէն բանէ առաջ լծուիլ հայապահպանման նուիրական զործին:

«Ծառանանք այն բոլոր չարժումներուն դէմ, որոնք մեր ուժերը կը ջլատեն: Սիրենք մեր լեզուն, հաւատարիմ եւ ուխտապահ դինուորները ըլլանք հայ հաւատքին, զուրգուրանք հայկ. սրբութիւններուն վրայ, զառնանք նուիրեալ մշակները հայկ. արդար զատին եւ իրաւունքներուն»:

Կէսօր էր երբ ներկաները բաժնուեցան իրարմէ հոգեկան լայն բաւարարութիւն ստանալով երկու օրերու ընթացքին կատարուող ազնակատարութիւններէն:

Ն. ԱՑՏԱՊԻՐԵԱՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՒԱԶԻՆ

Նիքոլա Ռոստով այդ օրը Պորիսէն երկարող մը ընդունեցաւ, ծանուցանող թէ Օլմուցի պահակազունդին հետ հասած էր, եւ իրեն կը սպասէր նամակ մը եւ զրամ յանձնելու համար:

Ռոստով զրամի սաստիկ պէտք ունէր, հիմա որ պինուորական ճաշարանները առատ պաշարներ ունէին, եւ աւտարիացի հրեայ փերեզակները բանակատեղիներուն չրջանը կ'ընդէին ախորժաբեր բաներ ծախելու:

Փավլոկրատ զօրազունդին սպաները ամէն օր կերուխում կ'ընէին ատաճանի բարձրացումները եւ պատուանշանները տօնելու համար, եւ յաճախ Օլմուց կ'երթային, ուր Մաճառուհի մը, Քարոլինա, կիներու սպասարկութեամբ ճաշարան մը կը բանեցնէր: Իր բարձրացումը առիթ առած տօնող Ռոստով իր ընկերներէն զբաղած փոխ առած եւ պինուորական ճաշարանին մէջ պարտքեր ըրած էր: Փութաց երթալ տեսնել Պորիսը:

Կայսերապահ զունդը զբօսական պատճառի մը պէս ըրած էր ամբողջ արշաւանքը, ցուցադրելով իր վայելչութիւնը եւ կարգապահութիւնը: Իր ընթացքները, տեղափոխութիւնները կարճառաւ էին, պատուհակները սայլերով կը փոխադրուէին, եւ ամէն կողմ Աւստրիացիք առատ ճաշեր կը հրամցնէին սպաներուն:

Զօրագունդները քաղաքներէն դուրս ելլելով նուագախումբերով կը ծանուցանէին անոնց մուտքը, եւ ամբողջ արշաւանքի մէջտեղ Պորիս կեցած էր Պէրկի մօտ, որ գունդի մը հրամանատարութիւնը ստանձնած էր եւ շատ լաւ գիտէր կարգադրել իր անհետական զործերը: Պորիս ալ իր կողմէն չատ մը յարաբերութիւններ կազմած էր՝ որոնք կրնային օգտակար ըլլալ իրեն, եւ փեթրոյին նամակին չնորհիւ Անտրէյ իշխանը ճանչցաւ, յուսալով թէ անոր չնորհիւ պիտի կրնայ մտնել Գուբուսովի սպայակոյտին մէջ:

Պէրկ եւ Պորիս, արդէն իսկ իրենց ընթացքէն յոգնութիւն առած, լաւ ու կոկիկ կերպով հագուած, նստած էին կլոր սեղանի մը առջեւ եւ ճաշարակ կը խաղային: Պէրկ իր ծունկերուն միջեւ ծխախոտնիչ մորճ մը բռնած էր. Պորիս իր սովորական բծախնդրութեամբ քարերը կը չարէր ճաշարակարանին վրայ, խաղին մէջ խոբասուզուած:

Այս պահուն դուռը բացուեցաւ:

— Վերջապէս դուայ քեզ, գոչեց Ռոստովի եւ Պէրկն ալ հոս է:

Պորիս ոտքի ելլելով հանդարտօրէն ողջագուրեց զայն երեք անգամ: Գրեթէ կէս տարիէ ի վեր զիրար տեսած չէին: Երկուքն ալ փոխադարձաբար զիրար փոխուած կը զտնէին, ցոլացնելով երկու տարբեր ընկերութիւնները, որոնց մէջ ապրած էին այդ ժամանակամիջոցին:

— Այսօր դեռ քեզի չէի սպասեր, ըսաւ Պորիս: Դեռ երէկ զրկեցի նամակս բռեկամի մը՝ իշխան Գոլքոնսքիի միջոցաւ: Չէի կարծեր որ այսքան չուտ ձեռքդ պիտի հասնէր...: Ի՛նչ, դո՞ւն ալ ընդուներ ես արդէն կրակին մկրտութիւնը:

Ռոստով կուրծքին վրայ զարկաւ Ս. Գէորգի խաչին, եւ ուսընդանութ կապած թեւը ցուցնելով ըսաւ.

— Արդէն կը տեսնես:

— Մենք ալ ընտիր արշաւանք մը ըրինք: Յարեւիչը ընաւ մեր զօրագունդէն չմեկնեցաւ եւ բանի մը պահապութիւն չունեցանք: Ա՛հ, գիտնայիր, ինչ ընդունելութիւններ, ճաշկերոյթներ եւ պարահանդէսներ վայելեցինք Լեհաստանի մէջ:

Եւ երկու բարեկամները իրարու պատմեցին, մին ճակատամարտի զաշտերուն միջադէպերը եւ հիւսարներուն բազմատեսակները, միւսը բարձր անձնաւորութիւններու հրամանատարութեան տակ զին-

Այս պահուն դուռը բացուեցաւ:

— Վերջապէս դուայ քեզ, գոչեց Ռոստովի եւ Պէրկն ալ հոս է:

Պորիս ոտքի ելլելով հանդարտօրէն ողջագուրեց զայն երեք անգամ: Գրեթէ կէս տարիէ ի վեր զիրար տեսած չէին: Երկուքն ալ փոխադարձաբար զիրար փոխուած կը զտնէին, ցոլացնելով երկու տարբեր ընկերութիւնները, որոնց մէջ ապրած էին այդ ժամանակամիջոցին:

— Այսօր դեռ քեզի չէի սպասեր, ըսաւ Պորիս: Դեռ երէկ զրկեցի նամակս բռեկամի մը՝ իշխան Գոլքոնսքիի միջոցաւ: Չէի կարծեր որ այսքան չուտ ձեռքդ պիտի հասնէր...: Ի՛նչ, դո՞ւն ալ ընդուներ ես արդէն կրակին մկրտութիւնը:

Ռոստով կուրծքին վրայ զարկաւ Ս. Գէորգի խաչին, եւ ուսընդանութ կապած թեւը ցուցնելով ըսաւ.

— Արդէն կը տեսնես:

— Մենք ալ ընտիր արշաւանք մը ըրինք: Յարեւիչը ընաւ մեր զօրագունդէն չմեկնեցաւ եւ բանի մը պահապութիւն չունեցանք: Ա՛հ, գիտնայիր, ինչ ընդունելութիւններ, ճաշկերոյթներ եւ պարահանդէսներ վայելեցինք Լեհաստանի մէջ:

Եւ երկու բարեկամները իրարու պատմեցին, մին ճակատամարտի զաշտերուն միջադէպերը եւ հիւսարներուն բազմատեսակները, միւսը բարձր անձնաւորութիւններու հրամանատարութեան տակ զին-

ուրական ծառայութեան առաւելութիւնները:

— Ո՛հ, կայսերապահ գունդը, ըսաւ Ռոստով, է՛ ուրեմն, գինի բերել տուր:

Պորիս զէմքը ծամածռեց:

— Եթէ ուզած այդ է...

Անկողնին մօտենալով բարձին տակէն հանեց քսակը եւ հրաման տուաւ գինի բերելու:

— Ցետոյ, կ'ուզեմ ստակդ եւ նամակդ ալ յանձնել, աւելցուց:

Ռոստով նամակը առաւ եւ զրամը բազմոցին վրայ նետելով, երկու թեւերը զբաւ սեղանին վրայ եւ սկսաւ կարդալ: Հազիւ քանի մը տողերու վրայէն անցած էր՝ Պէրկին երեսը նայեցաւ թթու կերպով:

— Սակայն ի՛նչ զումար զրկեր են քեզի, գոչեց Պէրկ, բազմոցին կաչին մէջ մխուող ուռեցած քսակը դիտելով: Մենք զժուարաւ կ'ապրինք մեր ռոճիկով:

— Գիտէք, սիրելի Պէրկ, ըսաւ անոր Ռոստով, երբ պատահի որ տունէն նամակ մը ստանաք եւ հանդիպիք մէկու մը որ ձեր ծնողքին որպիսութիւնը հարցնէ ձեզի, անմիջապէս պիտի քաշուիմ ձեզի նեղութիւն չպատճառելու համար: Կ'ա – զաչեմ, հաճեցէք սկէց հեռանալ...:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(137 – Շար.)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Օրիորդ Մարի Սաղըրեան եւ իր ընտանեկան բոլոր պարագաները խորին շնորհակալութիւններ կը յայտնեն այն բոլոր բարեկամներուն ու կազմակերպութիւններուն, որոնք անձամբ, նուիրատուութիւններով եւ կամ հեռա-գրով իրենց յարգանքի բաժինը բերին իրենց հօր եւ ազգականին ողբացեալ

ԳԱԼՈՒՍՏ ՍԱՂԸՐԵԱՆԻ

թաղման առթիւ:

ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Հ· Ց· Դ· Մարսէյլի Շրջ· Կոմիտէն իր բոլոր ընկերներու անունով խոր ցաւակցութիւններ կը յայտնէ ընկերուհի Մարի Սաղըրեանին, իր հօր՝ ընկեր Գալուստ Սաղըրեանի մահուան առթիւ:

×

Հ· Ց· Դ· Մարսէյլի Շրջ· Կոմիտէն իր բոլոր ընկերներու անունով խոր ցաւակցութիւններ կը յայտնէ ընկեր Վարդան Մուրատեանին, իր կնոջ՝ Սառա Մուրատեանի մահուան առթիւ:

×

ԱԼՖՈՐՎԻԼ.— Հ· Ց· Դ· Ս· Մինասեան հնթակոմիտէն ցաւակցութիւններ կը յայտնէ Տէր եւ Տիկին Կ· Ափրիկեանի, իրենց աներհօր եւ հօր՝ Ցարութիւն Մկրտումեանի մահուան առթիւ եւ փոխան ծաղկեպսակի 50 ֆր· կը նուիրէ Ալֆորվիլի Մշակոյթի Տան Փոնտին:

ԽՆԴՈՑՔ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Նախաձեռնութեամբ Կապ· Խաչի Վալանսի մասնաճիւղին, Կիրակի, Մարտ 28, ժամը 15էն սկսեալ Ա.Հարոնեան ակումբը (Ռիւ Պուֆիէ):

Մուտքը ազատ է:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Պուէմ· Օտտոյի Ս· Ցակոբ եկեղեցւոյ թաղականութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է թաղումի եւ հոգեհանգստեան առթիւ եղած նուէրները:

Հանգուցեալ Տիկին Ալտուզ Մինասեանի կսկծալի մահուան առթիւ Պ· Ցարութիւն Տէրոյեան Մարսէյլի Մշակ· Տան 30 ֆր·, հանգուցեալ Տիկին Սանտուլ Ցակոբեանի կսկծալի մահուան առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Դարբինեան ընտանիք եկեղեցւոյ 20, Աղքատախնամին 15, դպրոցին 15, Պր· Ցակոբ Պէրպէրեան 50 եկեղեցւոյ, Պր· Ղազարոս Ղարիպեան 20 եկեղեցիին, հանգուցեալ Գրիգոր Ղարիպեանի մահուան քառասունքին առթիւ Պր· Խորէն Ղարիպեան 30, Ղազարոս Ղարիպեան, Տէր եւ Տիկին Ղարիպեան 50ական, Տիկին Փերուզ Տէր-Մարգարեան 20, Թովմալեան – Տէրտէրեան ընտանիքներ 50, Տէր եւ Տիկին Քոլօ 100 եկեղեցիին, Տէրոյեաններու փոքրիկին մկրտութեան առթիւ Պր· Տէրոյեան Մարս· Մշակ· Տան 20, Կապ· Խաչի Պուէմ· Օտտոյի մասնաճիւղին 10 ֆրանք:

ՇԱՒԻԼԻ Ս· ԳՐ· ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

Այս Կիրակի պատարագ կը մատուցուի: Արեւագալի արարողութիւնները՝ յաւարտ պատարագի ժամը 11,30ին:

MELIK AMIRAYAN

PHOTOGRAPHE

est à votre disposition pour réaliser l'ensemble des photographies de votre mariage. (Déplacement dans toute la France, portraits de style à domicile, reportage de l'ensemble des cérémonies en noir et en couleurs).

Téléphoner au : 845-65-04, pour vous rendre visite et vous montrer nos collections.

ԾԱԽՈՒ Է

Բնակութեան վերապահուած (ռեզիտանսիէլ) զեղեցիկ թաղի մը մէջ, ծախու է հող մը, Անկէն–Տէօյ լա Պատ (25 Աւընիւ Ժան Մերմոզ) 540 քառ· մեթր:

×

Ցարկաբաժին մը, կահաւորուած, բոլոր յարմարութիւններով, հեռաձայն, երեք սենեակ, խոհանոց, վիտ–օտիւս, վիլժիւիֆի նոր թաղին մէջ:

Հեռաձայնել՝ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ 231–23–36:

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉ

ԲԱՑԱՌԻԿ ՆՈՒԷՐ

Պ· Մուշեղ Ձիէրճեան 5000 ֆրանք կը նուիրէ Կապոյտ Խաչի օգափոխութեան կայանին:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապ· Խաչի Վալանսի մասնաճիւղը ըստացած է Պր· Գասպար Սիմոնեանէ 50 ֆ· Նոր Տարուան առթիւ Տէր և Տիկ·Գրիգոր Խաչիկեանէ իրենց երկրորդ թոռնիկին մկրտութեան առթիւ 20 ֆր·, Տէր եւ Տիկին Արսէն Տէր–Սարգիսեանէ 20 ֆր· իրենց թոռնիկին ծննդեան ուրախ առթիւ, Տէր եւ Տիկին Արտաշէս Շահինեանէ 10 ֆրանք:

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉ

ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՄՆԱՃԻՒՂ

ԱՍՈՒԼԻՍ-ՃԱՇ

մասնակցութեամբ ուսանողներու

Նուէր՝ ԹԱՏՐՈՆ

Շաբաթ, Մարտ 27 ժամը երեկոյեան 5ին

Մշակոյթի Տան մէջ

17, Ռիւ Պլէօ

երգ, պար, արտասանութիւն

Մասնակցութիւն 20 ֆրանք

Հ. Ց. Դ.

ՎԱԼԱՆՍ.— Հ· Ց· Դ· Քրխտասփոր կոմիտէի ընդհ· ժողովը 20 Մարտ Շաբաթ երեկոյեան ժամը 9ին, Ա.Հարոնեան ակումբը: Բոլոր ընկերներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

ՓԱՐԻԶԻ Հ· Ց· Դ· Շրջ· Կոմիտէն ժողովի կը հրաւիրէ հետեւեալ խումբերը.— Քրխտասփոր, Րաֆֆի, Փոթորիկ, Թէքէեան, Ռուբէն Ուս· Մ· այս Շաբաթ 24 Մարտ Մշակոյթի Տան մէջ ժամը 21ին:

ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

Les Guides Aînées « Haï Arinouch » vous invitent à leur nuitée fleurie, le Samedi 20 Mars, de 22 heures à l'aube, dans les salons de l'Hôtel Splendid, Bd. d'Athènes à Marseille.

Soirée animée par la formation d'ERIC MICHEL

avec la participation du fantaisiste LILIAN FREMILLON

en attraction

« LES TRIPLETS DE LA CHANSON »

La chanteuse AIDA AMIRIAN

Réservation : Hôtel Splendid.

ՀՍԿՈՒՄԻ ԱՐԱԲՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պոմոնի թաղականութիւնը Ս· Գրիգոր Լուսաւորչի մուտն ի Խորվիրապ տօնին առթիւ կազմակերպած է հսկումի արարողութիւններ 22 Մարտ Երկուշաբթիէն 27 Մարտ Շաբաթ ամէն երեկոյեան ժամը 20ին: Ցաջորդաբար պիտի քարոզեն Հայր Գեղամ Վր· Պաղտասարեան Տէր Եղիշէ Խաչակիր Քհնյ· Փանոսեան Շահան Խաչակիր Քհնյ· Տէտէեան Նշան Քհնյ· Գույումճեան Եւ աւագ սարկաւագները Պ· Պ· Ցարութիւն Նիկողոսեան եւ Ցարութիւն Ասլանեան:

Իսկ Շաբաթ երեկոյեան հանդիսաւոր նախատօնակ բոլոր հոգեւոր հովիւներու ներկայութեամբ: Կը հրաւիրուի հատատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց:

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն:

ՀԱՅ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՑԵՐԵԿՈՅԹ-ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

Կիրակի, 21 Մարտ ժամը 16էն կէս գիշեր

Dans les Salons de l'HOTEL GEROGE V, 31, Avenue George V — Paris (8e)

Կը նախագահէ ՄՈՒՇԵՂ ՁԻՒՐՃԵԱՆ

Կը մասնակցի

STEPHAN VASSEUR

(Հայկական եւ Կովկասեան պար)

EVELYNE RESTIKIAN (chants folkloriques)

ELECTION MISS CROIX ROUGE

Orchestres : MAURICE VARTIVANIAN — POP - MUSIC 71

Սեղանները կարելի է ապահովել հեռաձայնելով Կարմիր Խաչի կեդրոնատեղին՝ 359–67–03

Վերապահուած սեղանները ժամը 20էն ետք եթէ չզբաւուին, ուրիշներու կը տրամադրուին:

Տոմսերու գինն է՝ 15 ֆր·

ՀԱՅԵՐԷՆ ՖԻԼՄԵՐՈՒ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

ՊԱՆԵԼՕ–ՔԱՇԱՆԻ ՄԷՋ

26 Մարտ Ուրբաթ երեկոյ ժամը 20,45ին քաղաքապետարանի երկրորդ սրահին մէջ

Annexe de la Mairie

34, Avenue Louis Pasteur

Փորթ ա'Օռլէանէն առնել օթոպուս 188 թիւը եւ իջնել

Rond Point des Martyrs

Ա) ԳՈՒՆԱՒՈՐ ՏԵՍԱՐԱՆՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԷՆ

Բ) ՏՐԱՎՐԱԻԿ ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՖԻԼՄ

Գ) ՆԿԱՐԻՉ ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ ԳՈՒՆԱՒՈՐ

ծախքերու մասնակցութիւնը կամաւոր:

VOYAGES WASTEELS

87 La Canebière

13 MARSEILLE 1er

Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :

de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de

Mr JACQUES CHELELEKIAN

à votre entière disposition

ԾՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Անիէռ – Պուա Ֆոլմալի մասնաճիւղին ընդհ· անդամական ժողովը այս Շաբաթ (Մարտ 20) ժամը 4ին Քաֆէ Տէփառ, 52 ռիւ տէ Պուրկինեոն: Շատ կարեւոր օրակարգ:

IMPRIMERIE SPÉCIALE

DU JOURNAL « HARATCH »

32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑԻ ԱՌԹԻՒ

Մարտ 28ին, Կիրակի կ· ե· ժամը 15,30ին, Լիոնի Ազգ· Տան սրահին մէջ, հովանաւորութեամբ Լիոնի Հայ Ազգ· Մութեան եւ կազմակերպութեամբ Երթական մարմնոյ:

Հայկազեան վարաժրանի աշակերտութիւնը կը մասնակցի աւուր պատշաճի արտասանութիւններով, երգերով եւ մանկական պարերով:

Հաճելի անակնկալներ:

Այցելութիւն արդիական կահաւորումներով զարդարուած Հայկազեան վարժարանի դասարանները:

Դպրոցական կեանքէ առնուած ֆիլմեր ու ցուցադրութիւն:

ՁԱՏԻԿԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԷՋ

ԱՊՐԻԼ 9-ԷՆ 24

ՓԱՐԻԶԷՆ ՓԱՐԻԶ ԳԻՆ 2·150 ՖՐ·

ԱՑՍ ԳԻՆԻՆ ՄԷՋՆ ԵՆ·— օդանաւով երթուդարձի տոմսը: Ա· կարգի պանդոկի բնակութիւն եւ ճաշ Մոսկուայի մէջ եւ Երեւանի (Արմենիա կամ Ացի պանդոկ):

Բոլոր պտոյտները·— քաղաքի շրջապտոյտ, Մատենադարան, Զուարթնոց, Հռիփսիմէ, Էջմիածին, Ծաղկաձոր, Սեւանայ լիճ, Գառնի, Գեղարդ, Օշական, Սարդարապատ, դպրոցներու եւ թանգարաններու այցելութիւնները, ազգային արտադրութեանց ցուցահանդէսներ, եւայլն:

ԵՒ ՁԱՏԻԿԻՆ ԷՋՄԻԱԾԻՆ

Renseignements et inscriptions :

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

SONIA COUMRYANTZ

TRIM VOYAGE

1, Rue de Sèze — PARIS (9e)

Téléphone : 742-57-84 et 742-22-12

de 9 h. 30 à 18 h. — tous les jours

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ

VOTRE AGENCE DE VOYAGES ARMENIENNE

Messieurs SARKISSIAN et SEDEFIAN

AGENCE DE VOYAGES SEVAN

50, Cours de la Liberté — LYON — Téléph. 60-13-66

de 10 h. à 19 h. — tous les jours

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

JACQUES CHELELEKIAN

VOYAGES WASTEELS

87, La Canebière, Marseille 1er — Téléphone : 62-03-44 et 64.09-49

de 15 h. à 19 h. — tous les jours

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա Տար· 90 ֆր· Վեցամսեայ 50 ֆր
Արտասահման Տար· 115 ֆր· Հատը 0,50

ԿԻՐԱԿԻ
21
ՄԱՐՏ
DIMANCHE
21 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12070

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.070

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՓՐՏԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

—o—

Գ·

Հակառակ Թուրք իշխանութեանց արգելքներուն եւ խիստ հսկողութեան, ազգերուն եւ խիստ հսկողութեան նահանգներուն մէջ Քիւրտերը խաղաղ ցոյցեր կը կատարեն՝ արեւմտեան չրջանի Թուրքերուն հաւասար իրաւունքներ պահանջելով:

Թրքական Սահմանադրութեան 12րդ յօդուածին համաձայն՝ «Օրէնքին առջեւ հաւասար են բոլորը, առանց խտրութեան լեզուի, գեղի, ազգային ծագումի, բարոյական մտածումներու, փիլիսոփայական համոզումներու եւ կրօնական դաւանանքի»:

Այս «հաւասարութիւն»ը Թուղթի վրայ է միայն:

Լօզանի հաշտութեան խորհրդաժողովին մէջ Իսմէթ Ինէօնիւ, Մուսուլի խնդրին քննութեան առեն հանդիսաւորապէս յայտարարած էր, որ «Թուրքիա հայրե – նիքն է երկու ազգերու, — Թուրքին եւ Քիւրտին — եւ անոնք երկուքն ալ իրաւունք ունին ազգային բացարձակ հաւասարութեամբ կառավարելու երկիրը»:

Այսպիսի խոստումներով Իսմէթ մերժեց «փոքրամասնութիւն» նկատել Քիւրտերը, որոնք իրրեւ թէ լրիւ բաժինով Թուրք էին: Ու մինչ 1923 Յուլիս 23ի Լօզանի դաշնագրով «փոքրամասնութիւն» են Հայերը, Յոյներն ու Հրեաները եւ կը վայելեն (?) մասնաւոր իրաւունքներ, Քիւրտերը զրկուած են այդ «առաւելութիւններէն», քանի որ կը նկատուին հաւասարազօր իրաւունքներով Թուրք:

Լօզանի դաշնագրին մեկնելը չէորցած, քէմալական կառավարութիւնը ուրանալով իր բոլոր խոստումները, սկսաւ հալածել Քիւրտերը, փակեց քրտական դպրոցները եւ բանտարկեց քիւրտ հայրենասէրները:

«Մուսթաֆա Քէմալ ուզեց քրտական հարցը կարգադրել այն ձեւով, ինչպէս «Ժէօն Թիւրքերը» կարգադրեր էին Հայկական հարցը», կը գրէ Էմիր Քեամուրան Պէյրխան:

Մինչ արեւմտեան Անատոլուի մէջ Թուրքերը համեմատօրէն բարօր վիճակի մէջ են, Թշուառութիւն կը տիրէ քրտաբնակ չրջաններու մէջ: Այսպէս, մինչ Մանիսայի մէջ ազգային եկամուտը 2350 Թրք· լիրա է, Աղրըի (Արարատ) մէջ 500 է: Այտընի մէջ 2500 լիրա է, Հէքքեարիի մէջ՝ 250 միայն:

Հալածանքները կը խստանան օրէ օր: 1970 Ապրիլ 8ին օդանաւերով վայրէջք կատարած 2000 զինուորներ՝ տեղական ոստիկան – զինուորներուն հետ միասին պաշարած են քրտական Սիլվան քաղաքը՝ զէնք գտնելու պատրուակով: Ամբողջ 17 ժամ խուզարկած են տուները, չարչարած եւ խոշտանգած կիներն ու աղջիկները եւ բանտարկած՝ աւելի քան 3000 Քիւրտեր:

Թուրքիոյ Բանուորական կուսակցութիւնը (Թիւրք Իշճի Փարթիսի = ԹԻՓ) իր 4րդ համագումարին օրակարգին վրայ դրած է քրտական հարցը եւ քուէարկած բանաձեւ մը, որով պաշտօնապէս կը ճանչնայ քիւրտ ազգի մը գոյութիւնը Թուրքիոյ մէջ եւ կը պահանջէ կառավարութիւնը, որ 1970 Ապրիլէն ի վեր «քոմանտո»ներու միջոցաւ կը կեղեքէ Քիւրտերը: Կան սպանուածներ եւ հարիւրաւոր վիրաւորներ: Ձերբակալուած եւ չարչարուած են հազարաւորներ:

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՎԱՐՉԱՊԵՏԸ ՆՇԱՆԱԿՈՒԵՑԱՒ

—o—

Ն· ԷՐԻՄ ԿԸ ՓՈՐՁԷ
ԴԱՀԼԻՃ ՄԸ ԿԱԶՄԵԼ

Թուրքիոյ նախագահը իգաւագիտութեան փրոֆեսէօրի մը պարտականութիւն յանձնեց կազմել նոր դահլիճը: Փրոֆ· Նիմհէթ Էրիմ, 59 տարեկան, ծանօթ է միջազգային քաղաքական չրջանակներու մէջ: Մաս կազմած էր Կիպրոսի Սահմանադրութիւնը մշակող մարմնին: Ուսած է Սորպոն եւ անցեալին եղած է նախարար: Կը պատկանի Հալք կուսակցութեան ձախ թեւին:

Նախագահին պահանջով հրաժարեցաւ իր կուսակցութենէն, որպէսզի կազմէ բոպալիսիոն դահլիճ մը:

Փրոֆ· Ն· Էրիմ Հանրապետութեան նախագահին հետ տեսակցելէ ետք մամուլի ասուլիս մը տուաւ, որու ընթացքին հաստատեց, թէ Թուրքիա հաւատարիմ պիտի մնայ իր դինակցութիւններուն եւ պիտի յարգէ իր կնքած համաձայնագիրները: Միւս կողմէ նոր կառավարութիւնը, զոր պիտի կազմէ, «բարեկորոգումներ պիտի մտցնէ երկրին մէջ», քանի որ Թուրքիա երկար ժամանակէ ի վեր պէտքն ունի ատոնց: Բարեկորոգումները պիտի կատարուին գիւղատնտեսութեան, կրթական եւ տուրքերու մարզերէն ներս: Ընտրողական օրինագիծին մէջ եւս փոփոխութիւններ պիտի կատարէ:

Լաւատեղեակ չրջանակներու համաձայն կուսակցութիւնները պիտի ընդունին նոր վարչապետին նշանակումը: Նախագահը՝ Սունայ վերջնագրի բնոյթ ունեցող նամակներ ուղղած է կուսակցութիւններուն՝ յայտնելով անոնց իր կարգադրութիւնը:

Նոյն չրջանակներուն համաձայն, բանակին մէջ երկուութութիւն ստեղծուած է: Առջի օր բոլոր զօրավարները հանդիպում մը ունեցած են սպայակոյտի պետին նախագահութեան տակ: Վէճերը սուր բնոյթ ստացած են: Արդարեւ, եբիտասարդ սպաներ զաւճանուած կը զգան երէց սպաներու կողմէ, որ, ըստ իրենց, երկրին համար վնասակար կարգադրութիւն մը ըրած են: Անոնց համար կազմուելիք կառավարութիւնը դատապարտած է ձախողութեան:

Ուրիշներ քննադատած են բանակին միջամտութիւնը, որ իր իրաւունքներու սահմանէն դուրս ելլելով անժողովրդական պիտի դառնայ:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՄԵՔՍԻԿԱՑԻ կառավարութիւնը խոր – հրդ· 5 դիւանագէտներ արտաքսեց իրրեւ բողոք այն դերին, զոր Խորհ· Միութիւնը ունեցած է «յեղափոխական դործունէութեան չարժումի» խմբակցութեան մէջ: Խմբակին պատկանող 19 անդամներ ձերբակալուած են, որոնք խոստովանած են, թէ հայդուկային կռիւներու համար մարզուած են Հիւսիս· Քորէայի մէջ եւ, յետագային, խորհրդային զրամով եւ կեղծ անցագրերով վերադարձած են Մեքսիկա: Լատին Ամերիկայի առաջին երկիրն էր Մեքսիկա, որ դիւանագիտական յարաբերութիւններ հաստատած էր Մոսկուայի հետ:

ՀԻՒՍԻՍ· ԻՐԼԱՆԴԱՑԻ վարչապետը՝ Զիչեսթըը – Քլարք իր հրաժարականը ներկայացուց: Վերջին օրերուն վերստին խանգարուած էր անդորրութիւնը երկրին մէջ: Ծայրայեղ բողոքականներ վարչապետին հրաժարումը կը պահանջէին:

ՓԵՐՈՒԻ փոքր քաղաքներէն Զունկար, որ Լիմայէն 150 մղոն հիւսիս կը դտնուի, հեղեղի հետեւանքով կործանեցաւ: Մօտաւորապէս 600 հոգի մեռաւ: Քաղաքին բնակչութիւնը հազարէ աւելի է: Սպանուածները հանքագործներ էին եւ ազգի ժամանակ կը գտնուէին հանքերու մէջ:

ՆՈՐՎԷԿԻԱ այցելած են անցեալ տարի չորս միլիոնէ աւելի զբօսաշրջիկներ: Ընթերք միլիոնը չուէտացի է:

ՀԱՐԱՒ· ՎԻԼԹՆԱՄՑԻՆԵՐՈՒ նահանջը կը չարունակուի: Վերջին երկու օրերուն երեք հազար զինուոր հեռացած է Լաոսէ, ուր բուռն յարձակումներ կը կատարեն Հիւսիս· Վիէթնամցիք:

ԼԵՀ վարչապետը ճառի մը ընթացքին յայտարարեց, թէ իրենք հնարաւորութիւն ունեցած են իրենց միջոցներով լուծել տպնապը, Դեկտեմբերին: Այս յայտարարութիւնը ենթադրել կուտայ, թէ խորհրդային ուժերը պատրաստ էին միջամտելու, եթէ դէպքերը ծաւալէին եւ տոնային չատ աւելի մեծ տարողութիւն:

Կէզմիչ եւ Եուսուֆ Ասլան հնազանդեցան եւ այնպէս ձեւացուցին թէ ոստիկանատան պիտի գան, սկսան յառաջանալ ոստիկաններուն հետ, բայց երբ կ'անց – նէին կառավարչատան պարտէզէն, յանկարծ քաչեցին իրենց զէնքերը եւ սկսան կրակել եւ փախչիլ:

Այնուհետեւ սկսաւ արիւնալի եւ զին – եալ հետապնդումը երկու ահաբեկիչներ – ուն եւ ապահովութեան ուժերուն միջեւ, Եուսուֆ Ասլան ծանրապէս վիրաւորուեցաւ եւ ձերբակալուեցաւ, իսկ Տէնիզ Կէզմիչ վերջին ճիգ մը ըրաւ, եւ ճամբուն վրայ սպասող եւ սպասի մը պատկանող ինքնաշարժի մը վրայ խոյացաւ, վիրաւորեց եւ ինքնաշարժէն դուրս նետեց սպային կինը, եւ կառքին մէջ նետուեցաւ արագօրէն, զէնքի սպառնալիքով սպային ազդարարարելով որ ինքնաշարժը վարէ եւ ճամբայ ելլէ Գայսէրիի ուղղութեամբ:

Ապահովութեան ուժերը անթելով լուր տուին կէմէրէքի եւ չրջակայ գօտիներուն ոստիկանութեան, որ անմիջապէս մի – ջոցներ ձեռք առաւ Տէնիզ Կէզմիչը բռնելու համար: Ինքնաշարժը կարելի չեղաւ կեցնել են Զուպուքի մէջ, բայց կէմէրէքի մօտ Տէնիզ Կէզմիչ տեսաւ թէ ճամբան խափանուած եւ պաշարուած է սուսուր թիւով ոստիկաններու եւ զին – ուորներու կողմէ: Տէնիզ Կէզմիչ սկսաւ կրակ բանալ իր ինքնաձգործ մաքրճանակով, բայց ոստիկանները կրակեցին ինքնաշարժին լաստիքներուն վրայ, եւ կառքը կեցաւ: Տէնիզ Կէզմիչ նորէն չյուսահատեցաւ, դուրս ցատկեց ինքնաշարժէն եւ սկսաւ վազել արտերուն մէջէն, օգտուելով դիշերային մթութենէն: Մէկ կողմէ կը կրակէր, միւս կողմէ կը վազէր, բայց ոստիկան զինուորները ցցուեցան իր դիմաց, զինքը կաչկանդեցին եւ զինաթափ ըրին:

Տէնիզ Կէզմիչ այս պայմաններուն տակ անձնասուր եղաւ, երեք ժամ տեւող հետապնդումէ մը յետոյ: Եուսուֆ Ասլան, որ չարունակ արիւն կը կորսնցնէր, փոխադրուեցաւ Սվազի պետական հիւանդանոցը, եւ կ'ըսուի թէ կեանքը վտանգի տակ է: Իսկ Տէնիզ Կէզմիչ ձեռնակապերով բերուեցաւ Գայսէրի ապահովութեան տնօրէնութիւնը, ուր հսկողութեան տակ կը մնայ: Այսօր Անդարա պիտի բերուի:

Եուսուֆ Ասլանի եւ Տէնիզ Կէզմիչի վրայէն մեծաքանակ եւ զանազան տեսակէ զէնք գտնուեցաւ, — ինքնաձգործ աքրճանակներ, փամփուչտ, ռումբ եւ պայթուցիկներ: Անոնք կը զործէին ամբողջական զինամթերքով մը եւ միջոցի մէջ խոիր չէին դներ: Զէնքերը պահած էին իրենց անուէներուն տակ, ներքին զգեստներուն մէջ, եւ կապած նաեւ իրենց մկրքերուն: Իրենց պայուսակներուն մէջ ալ մեծաքանակ փամփուչտ կը պահէին, եւ իրենց գօտիներէն ռումբեր կախուած էին:

Տէնիզ Կէզմիչի առաջին հարցաքննութիւնը տեղի ունեցաւ Գայսէրիի ապահովութեան տնօրէնութեան մէջ: Խոստովանեցաւ թէ ինք առեւանգեց արդարեւ ամերիկացի չորս զինուորները, յետագային ազատ թողուցին զանոնք եւ խոյս տուին այն չարկաբաժնէն, ուր պահուրտած էին եւ հոն բանտարկած էին ամերիկացի պատանդները: Հոն ձգած էին նաեւ իրենց քանի մը դոյքերը, եւ զրամեքենան, որով զեկոյց մըն ալ հրատարակած էին «ժողովրդային Փրկութեան Բանակի» անունով:

— Ալ զրամեքենայի պէտք չունիմ, բաւ Տէնիզ Կէզմիչ, արդէն իմ պատիժս կախաղանն է:

Անձնասուր ըլլալէ եառ, Տէնիզ Կէզմիչ որեւէ յուզման չմատնուեցաւ, համակերպեցաւ բախտին եւ պատասխանեց բոլոր հարցումներուն:

Ի՞ՆՉՊԷՍ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼՐԱԳԻՐ ԿԸ ԿԱՐԴԱՄ

(Բ. եւ վերջին մաս)

Ձկարծէք թէ ըսելիքս վերջացաւ, հայկական գործերն ե՞րբ վերջացեր են: Պէյրութի մէջ լրագիր մը կայ որ չվերջանալիք յօդուածներ ունի, ո՛ր կողմէն կ՛ուզես կարդայ, նոյն բանն է. բարձր Հայութեամբ կը գրաղի, չուկայ չունի, առեւտուր ալ չըներ. մէկ երեսը դէպի լենինեան Հայաստանը կը նայի, միւս երեսը սփիւռքին, իրաւունք ալ ունի մէկ կողմը Ամերիկա հիւրանոցը կայ ուր կրելի է բարեկամութեամբ վճարել, միւս կողմը տոլար կայ:

Ուրիշ չարաթօրեայ թերթ մը կայ որ չորրորդ էջ ունի, բայց աղնուական աղերու միայն յատկացուած է, անանկ պաստրմա, սուճուխ, ապուխտ, բաներ չի գրեր. եւրոպական զարդացումի աղեր ունի. գրական խրատներ, մեծ հայրիկի խօսքեր, առանց իրեն սփիւռքի թերթերը մութին մէջ կը մնան: Հեռուէն Հայաստանը կը կառավարէ, մօտէն Պէյրութը: Հայ ազգի մասին հայկական հոգ ունի եւ կ՛ուզէ որ երիտասարդութիւնն իր թերթին տանիքին տակ բոյն դնէ, սանկ երդով սրճարանի պէս բան մը, (քաֆէ չանթան):

Այդ քաղաքին ո՞ր մէկ լրագրին կամ թերթին վրայ խօսիմ. առաւօրէն հոգեւորն ալ ունին, մարմնաւորն ալ ունին. մէկը միւսին չի նախանձիր, բայց եթէ ճամբան իրարու հանդիպին կամ երեսնին կը զարձնեն, կամ մայթը կը փոխեն: Թերթեր ալ կան որ հանդերձեալ կեանքով կը գրաղին, միւս աշխարհի մասին ազդեր ունին. երբ Ծնունդ կամ Զատիկ գան, Հին ու Նոր Կտակարանի ընկերութիւններ կը բուսնին սունկի նման, եւ երկինք երթալու ձրի տոմսակ կուտան:

Աղէկ որ մեր լրագիրները միայն չորս էջ ունին, եթէ ամերիկեան լրագրին պէս երկու քիլօ ծանր ըլլային, կամ 32 էջ, վայ կարդացողին, բան գործ ձգած լրագիր պիտի կարդար: Ցեռոյ լաւ բան մը ունին մեր լրագիր կամ թերթ որ՝ մէկ հատը կարդաս, գրեթէ բոլորն ալ կարդացած կ՛ըլլաս. ինչ ընենք, մենք հայկական գործակալութիւն չունինք որ ձայնասփիւռով լուրեր հաղորդենք Պոլսէն Ամերիկա, կամ Փարիզէն Պուէնոս-Այրէս:

Ցեռոյ նոր նոր թերթեր ալ կը բուսնին, մաքի անդասան է, ինչո՞ւ չբուսնին: Հոս նորի եւ հինի խնդիր չկայ, չաս չաս վարսաւորի կամ անվարսի հարց ծագի, ան ալ քիչիկ մը քաղաքական խըն-դիրներու մասին: Տարիքոտները կը զարմանան թէ սա երիտասարդներն ինչո՞ւ երկայն մազ կը ձգեն: Ի՞նչ կայ զարմանալու, մինչ մեր կարմիրն վարդանը, այն անուշիկ վահանը, Յորէննն ու Գարեգինը, երկար մազեր չունէին՞ն: Ես չեմ զարմանար, չաս չաս պիտի ըսեմ ատկ լուացէք, որ մաս մը փոշի կամ իւղ չեփակին վրանին:

Եթէ Եդիպտոս երթամ բան մը տեսնելու, կարդալու, ըսելու, կարծէք թէ հոն հայ կեանքը մարա՞ծ է. բնաւ երբեք, եթէ 2 Հայեր ալ մնան նորէն դիմակաւոր պարահանդէս, դաշտահանդէս, քեպապի հանդէս կ՛ընեն: Մենք լաւ գործ ընելու համար չաս մարդու պէտք չունինք. մանաւանդ եթէ մէջը քիչ մը վիճաբանող թիւն ալ դնենք, ազմուկը ամբողջ հայկական աշխարհը կը բռնէ, եւ կը բաւէ: Այդ երկրին մէջ երկու պատկառելի լրագիրներ ունինք, բայց երկիրը պատերազմի մէջն է եւ ամէն բան կղպանքի տակ է. միայն սովորութիւնները չմոռնալու համար կրնան ներքին վէճեր ունենալ, եւ կեղեցական ոճներ կատարել, եւ յիշել հին ու երանելի ժամանակները:

Զարմանալի բան է, որեւէ աշխարհի դաղութային թերթ կամ լրագիր բանամ, մեծ տառերով պարահանդէսի ազդեր կը դանեմ, այս ինչ ճոխ չորրորդ էջ ունինք, ինչ վառ Հայութիւն, պարէ՛ եղբայր, պարէ, աշխարհս հաւասարապէս կ՛անցնի, կ՛ըսեն իրարու:

Երկիր մը կայ ուր հայերէն մէկուկէս լրագիր կը հրատարակուի, բայց իրենց չորրորդ էջերով աշխարհին ազմուկը կը հանեն, մինչեւ հեռուներ կարելի է լսել, աղէկ որ ներքին հարցերով կը զրաղին, եւ աշխարհս չեն խառնակեր:

Հեռաւոր երկիր մը կայ, ուր կ՛ըսեն թէ կէս միլիոն Հայութիւն կայ, թող քիչ մը պակաս ըլլայ, հոգ չէ. բայց դժբախտաբար տարուէ տարի հայերէն ձայներ նին կը քաչեն, ճրագներու պէս թերթ, լրագիր կը մարին: Երկու հատ ոտքերով, հին ֆէտայիի նման լրագիրներ ունինք, անոնց չորրորդ էջերը, փառք քեզ Աստուած, բսեմ նորէն Թունդ Հայութիւն կայ, ջրօրհնէք, հարսանիք, մահ, ծը-նունդ. Տէր Հայրներու, սրբազաններու օրհնութիւններ առաւօրէն տեղ կը բըռնեն, հոգ չէ այդ լրագիրները թէպէտ դրկից են, բայց դիրար չեն սիրեր. թող Հայութիւնը սիրեն կը բաւէ մեղի:

Այդ չորրորդ էջերուն մէջն է որ քիչ մը հայկական արիւն կայ, խօսք կայ, անուն կայ, երգ ու պարահանդէս կայ: Հայ ժողովուրդ, օրհնած ժողովուրդ, թէ՛ կուլայ եւ թէ կը պարէ:

Սորհրդային Հայաստանի թերթերու, լրագիրներու մասին ըսելիք չունիմ, հոն ազդեր դնելու, Հայութիւն կանչելու պէտք չունին, չաս չաս իրարու բարեւ կ՛ընեն, ան ալ չգրուելիք բան է:

Հ. Վ. ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

ԳԻՐՔԵՐՈՒ ՀԵՏ

«ԿՈՐՍՏԱԿԱՆ ԹՈՅՆԵՐ»

Ներքին անսփոփ վիճակներու պատկերաշարք մը կը դամուի մեր հայեացքին առջեւ: Որովհետեւ, Պօղոս Սնապեանի կրած դառնութիւնները կամ «թոյները», որոնք ամուր սեւեռած են դրագէտին հոգիին վրայ դեռ անոր պատանեկութեան օրերէն, կարծես, անձանօթ «յուշարար»ի մը կողմէ կը քրքրուին ու կը տանտեղուին տեւաբար՝ զանոնք վարարուն ապրումի մը վերածելու ակնյայտի դիտաւորութեամբ:

Ուրկէ նաեւ՝ վաղնջական «ցաւերու» եռեւեփումը այս էջերուն մէջ:

Արդարեւ, հոգեկան մշտավառ խոովքի մը արտայայտութիւնը կայ, տապնապահար սիրտի մը ուղղած «հարցումներն» ու անոնց տրուած «պատասխանները», որոնց չարահիւսով կը ստեղծուին մտածումներու յաջախանքներ՝ կեանքի պահերու դէմ յանդիման:

Կը հետեւի, ուրեմն, թէ «Կորստական թոյներ»ու հեղինակը մեր մօտիկ անցեալի պատմութեամբ ծանրացած հոգի մըն է, կամ, աւելի ճիշդ պիտի ըլլար ըսել՝ թէ դեռ ան կը կրէ այդ պատմութեան անողոք հարուածներուն ազդեցութիւնը: Որովհետեւ ի վերջոյ պէտք է մտաբերել, որ եթէ Սնապեան երբեք չէ տեսած Եդեռնը իր սարսափներու չարքով, առնուազն ապրած է, պատանեկան աչքերով ու սրտով, Եղեռնի բնական հետեւութիւնը եղող ան միւս կեանքը, որ կը յատկանշուի տան լքումով, թափառումներու հեւքով, հիւղ բարձրացնելու եւ զայն օր մը եաք քանդելու հարկադրութեամբ...

Ուրեմն, անցեալի դառն անդրադարձներ ենթահողը կը կազմեն ապրուած այս էջերուն:

Ասկէ նաեւ այն տխուր երանգը, որ յատկանշական դիծը կը կազմէ հեղինակի կեանքին:

«Կորստական թոյներ»է բաած ապրումները կը տարածուին 152 էջերու վրայ: Իւրաքանչիւր խորագիր վիճակի մը պատկերացման վրայ կը դանդազի՝ փորձելով կեանքէն վերցուած «պահը» խոհական երիզով մը դունաւորել, զայն վերածել ապրուած իրականութեան մը:

Պատմուածքներ չեն, այս տարազին իրական առումով, 17 դլուխներով ներկայացուած նիւթերը, քանի որ ըսինք, թէ անոնք ապաւորութիւններու եւ հոգեվիճակներու ցուցադրութեան կը ձըգտին առաւելաբար:

Հոգեվիճակն ու ապաւորութիւնը իրեն՝ հեղինակին:

Արդարեւ, հեղինակը իր պատկերացումները կ՛առաջադրէ կեանքէն վերցնելով դէպք մը, յաճախ աննշան պատահար մը, ինչպէս, օրինակ, ներքին անսովոր պահու մը դանուած ճմռթկուած սպիտակ թուղթը՝ «մեծ պողոտաներուն ամէնէն դեղեցիկին մէջ, Պօալէրի տխուր ակնարկին դիմաց»: Ապա՝ զանոնք խոհի եւ մտածումի բովէն անցընելով, այլ մանաւանդ՝ սրտի թաթաւուն տրամադրութեամբ օժտելով՝ կը հրամցնէ ընթերցողին:

Ուրեմն Սնապեանի տղերը կը յենուն փաստական մանրամասնութեան մը վրայ՝ անոր խոր իմաստը յայտնաբերելու ձգտումով:

Այս ձեւով է, որ կը ստացուի այն տպաւորութիւնը, թէ հեղինակը ինքնաստուգում մը կը կատարէ իր ներքին անձին հետ՝ մինախօսութեան ճամբով, որ յաճախ երկխօսութեան տարազը կը կրէ:

Ան ունի իր երազները, սրբութիւններու ուրոյն աշխարհը, որ կուգայ անցեալէն, քանի որ, ինչպէս ըսինք, Սնապեանի դրիչը ձուլուած է անցեալի ժամանակին հետ եւ դեռ կը կրէ ցնցող աղեցութիւնը անոր:

Դրագէտին դրչին առանձնայատկութիւններէն մէկն ալ այն է, որ ան յաճախ իր ժողովուրդի ներկայի ու մօտիկ անցեալի պատմութեան էջերէն կ՛երթայ հեռաւոր ժամանակները՝ դանելու եւ ցոյց տալու համար այս ձեւով մարդկային եւ ազդային այն չնորհները, որ եղած են անոր՝ իր ժողովուրդին, դոյատեւման հիմերը: Ամուր պատուանդանները:

Այլ երեսներուն մէջ երեւան կը հանէ լուսաւոր այն երակը, որուն մէջ հոսած է ապրելու, ստեղծադործելու եւ յարատեւելու մեր ոգին, հանճարը: Ասոր դեղեցիկ նմոյշն է «պարը», Կորստական թոյներուն յաջողագոյն կտորը, երբ Օգոստոսի կիսուն՝ հեղեղային անձրեւի մը տակ դաղթական ժողովուրդը կը սկսի պարել, տարերային թափով...

« Անձրեւը կը շարունակէր իր կատաղութիւնը եւ անձրեւահարներու բազմութիւնը կը շարժէր, կ՛ալեկոծէր խարոյկին ու թմբուկին դունդ կշռոյթով, կը պարէր իմիմ իրմէ ներշնչուած, իմիմ իրեն հանդիսատես, իմիմ իրմէ եւած, զուգէ իմիմ իրեն վերադարձած: Տարագիրներու բազմութիւնը կը պարէր: Պատռած երկինքէն պոռթկացող ջուրերուն տակ, ալեկոծ ծովուն գեխակալած ափին՝ Մուսա լերան ետքը գիւղերը, գուցէ ետքը դար զպուած շարժում մը սանձազերծած՝ կը պարէին եղբայրօրէն, իրարու ձուլուած, վարարած հոգիներով... »:

Հին երազի մը մղումը կայ հոս, երազ մը, որ դրագէտը կը կապէ խորհուրդին, զայն կը դարձնէ սփոփանք ներչնչող կտակ մը:

«Կորստական թոյներ»ուն մէջ ընթերցողը չատ յաճախ կը զգայ այն չեմութիւնը, ներքին խօլ ցաւն ու տառապանքը, ուրախութիւնն ու հպարտութիւնը, որ կայ Սնապեանի տողերուն մէջ եւ անոնց արանքին:

Դառն անդրադարձները եթէ մէկ կողմէ կուգան, դուէց Ղուկաս էֆէնտի, որ անպատճառ կ՛ենթադրէը, թէ աղկան նչանտուքին վրայ էր խնդիրը... ըսէ տեսնենք: Տիկին Անթառամին կողմէ՞ կուգաս...

— Ոչ, տիկին Անթառամը չեմ ճանչնար, պատասխանեց երիտասարդը, ես Հաճի Թումիկ աղայի կողմէ կուգամ:

Ղուկաս էֆէնտի թեթեւացումի ու դոհունակութեան լայն չունչ մը առաւ:

— Էյ, ի՞նչ է, ի՞նչ կայ եղեր նայինք, Հաճի Թումիկ աղան բարի, պապա մարդ մըն է, ի՞նչ կ՛ուզէ տեսնենք...

— Այո, բարի, պապա մարդ մըն է Հաճի Թումիկ աղան, դոր դուք չարաչար խարեր էք, դուէց Սերդիս:

— Ի՞նչ խարե՞ր եմ եղեր... տա ի՞նչ խօսք է, երեք ոսկի մէյ մը տուի, երեք ոսկի ալ մէյ մը, ալ ի՞նչ կ՛ուզէ, արդէն ինք երկու անդամն ալ չնորհակալութեամբ ընդունեցաւ դրամները եւ երբեք քիչ ըլլալուն մասին դիտողութիւն չըրաւ կամ դժդոհութիւն չյայտնեց... արդէն իրաւունք ալ չունէր, որովհետեւ էվոլօք իր յոդնութիւնը վճարեցի, ըրածը ի՞նչ էր որ...

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (67)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— Ես ալ տունէն ելլելու կողմը չեմ, աւելցուց Գարեգին, եւ այդպէս ալ խորհուրդ տուի տիկին Սաթենիկին, բայց խեղճը ազմուկ, իրարանցումէ կը վախնայ... Եթէ կարենայինք դործը խաղաղութեամբ կարդադրել, որչափ ազէկ պիտի ըլլար, արդեօք ճար մը չե՞նք կրնար դանել:

Պահ մը երեքն ալ լռեցին եւ սկսան մտածել: Ի վերջոյ Սերդիս խօսք առաւ:

— Փորձ մըն ալ ընե՞նք արդեօք Ղուկաս էֆէնտիին մօտ... ես յանձն կ՛առնեմ երթալ ինքը տեսնել եւ ըսել, որ ինքն իր ձեռքով դործին առաջքն առնէ, հակառակ պարագային՝ ամբողջ հանրապետութիւնը ստորարդները իրենց ստորագրութիւնը եւ պիտի առնեն եւ ինք պիտի խայտառակուի... Ի՞նչ կ՛ըսէք ասոր, փորձե՞նք անդամ մը, կարելի է, կը համոզուի ու այն առեն ամէն բան խաղաղութեամբ կը վերջանայ:

Այս առաջարկը բանաւոր թուեցաւ միւս երկուքին, որոնք մտածեցին, թէ այս պիսի դիմումէ մը, եթէ օդուտ մըն ալ չի ծագիր, դոնէ որեւէ վնաս չէր կրնար դալ:

Հաճի Թումիկի սրճարանը տրուած այս որոշումին վրայ է, որ Սերդիս Սմբատեան կը ներկայանար Ղուկաս էֆէնտիին տունը, ճիշդ այն միջոցին, ուր դեռ նոր տատցած էր տիկին Անթառամի նամակը:

Սպասուորին առաջնորդութեամբ Սերդիս մտաւ այն սրահը, ուր վաճառականը նստած էր, դոր առաջին անդամ կը տեսնէր եւ որուն վրայ օրերէ ի վեր խօսուիլը կը լսէր:

Սերդիսի առաջին տպաւորութիւնը սակայն նպաստաւոր չեղաւ Ղուկաս էֆէնտիի մասին: Երիտասարդը առաջին ակնարկով ղդաց, թէ դէմինը համակրելի տիպար մը չէր, այլ ընդհակառակն՝ ամենադռեհիկ, յամառ, չար ու ինքնահաւան մէկը:

Ղուկաս էֆէնտին ալ՝ իր կողմէ՝ ուշադիր կը դննէր երիտասարդը, որ բոլորովին նոր դէմք մըն էր իրեն համար եւ որուն մաքուր հագուստները, խրոխտ ու համարձակ կեցուածքը եւ անկեղծ կերպարանքը իրեն տեսակ մը ակնածանք կը ներչնչէին:

— Կարծես Ղուկաս էֆէնտի կէլիթը եանի հետ խօսելու պատիւը ունիմ, բսաւ Սերդիս, սրահին մէջ յառաջանալով:

— Այո, ես եմ, պատասխանեց վաճառականը, ոտքի ելլելով կիսով:

— Կը ներէք, որ ձեղի անհանդիստ ըրի, չարունակեց երիտասարդը, բայց ինչպէս պիտի տեսնէք, խիստ կարեւոր խնդիր մը դիս ատիկը է ձեղ մօտ դալու, առանց նախապէս ձեղի ճանչնալու պատիւը ունենալու:

— Հրամմեցէք, նստեցէք:

Երիտասարդը թիկնաթոռի մը մէջ տեղաւորուեցաւ, Ղուկաս էֆէնտիի մօտիկը:

— Ի՞նչ է արդեօք այդ կարեւոր խնդիրը, հարցուց էֆէնտին:

— Ղուկաս էֆէնտի, բսաւ Սերդիս, այդ կարեւոր խնդիրը ձեր պատիւին մասին է:

— Իմ պատի՞ւս, ի՞նչ է եղեր իմ պատիւս, ո՞վ կը համարձակի իմ պատիւս դպչելու, անով զրաղելու, դոչեց վաճառականը, որ մէկէն ի մէկ ենթադրեց, որ տիկին Անթառամի հետ իրենց ունեցած միջադէպին չուրջը կը դառնայ խնդիրը:

— Ձեր պատիւին դուք էք դպչողը եւ ոչ թէ ուրիշներ, պատասխանեց Գարեգինի ընկերը ամենայն պաղարիւնութեամբ, առանց կարեւորութիւն տալու իր խօսակցին յուզմանը:

— Բայց խօսէ, ի՞նչ է խնդիրը, որո՞ւ կողմէ կուգաս, դոչեց Ղուկաս էֆէնտի, որ անպատճառ կ՛ենթադրէը, թէ աղկան նչանտուքին վրայ էր խնդիրը... ըսէ տեսնենք: Տիկին Անթառամին կողմէ՞ կուգաս...

— Ոչ, տիկին Անթառամը չեմ ճանչնար, պատասխանեց երիտասարդը, ես Հաճի Թումիկ աղայի կողմէ կուգամ:

Ղուկաս էֆէնտի թեթեւացումի ու դոհունակութեան լայն չունչ մը առաւ:

— Էյ, ի՞նչ է, ի՞նչ կայ եղեր նայինք, Հաճի Թումիկ աղան բարի, պապա մարդ մըն է, ի՞նչ կ՛ուզէ տեսնենք...

— Այո, բարի, պապա մարդ մըն է Հաճի Թումիկ աղան, դոր դուք չարաչար խարեր էք, դուէց Սերդիս:

— Ի՞նչ խարե՞ր եմ եղեր... տա ի՞նչ խօսք է, երեք ոսկի մէյ մը տուի, երեք ոսկի ալ մէյ մը, ալ ի՞նչ կ՛ուզէ, արդէն ինք երկու անդամն ալ չնորհակալութեամբ ընդունեցաւ դրամները եւ երբեք քիչ ըլլալուն մասին դիտողութիւն չըրաւ կամ դժդոհութիւն չյայտնեց... արդէն իրաւունք ալ չունէր, որովհետեւ էվոլօք իր յոդնութիւնը վճարեցի, ըրածը ի՞նչ էր որ...

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ԿԱՂԱՔԸ

Սկիւտարէն Բերա, Եըլտըզ–քէօշկէն Գում–Գափու, Պանք–Օթոմանէն Պալ–էլ–Ալի, Այա Սոֆիայէն Շիշլի, Մարմարա–յէն Սեւ ծով:

Անցած եմ այս անունները կրող, այս անունները պարփակող բոլոր թաղերէն, ծովերը եզերող պողոտաներէն, անցած աենդաւոր մարդոց ու ալեկոծ ամբոխներու խռովայոյզ հետաքրքրէն ու հիմա՝ եւրոպական ափին, բլուրի մը վրայ կանգնած՝ կը սպասեմ: Որո՞ւ: Ինչո՞ւ:

Տարիներ, տարինե՛ր, չարունակ, տարիքիս կէսէն աւելի ժամանակ, յորմէհետ քանաստեղծութիւնը սկսաւ խռովել զիս, զրպարտները բացառիկ էակներ հաշուել սկսայ, յեղափոխականներ սիրեցի, այս կարօտը կը վառէր սիրտս, այս քաղաքը տեսնելու երազը կը ծաւալէր ու կ'արմատանար մէջս:

Տեսած եմ ինչ որ կ'ուզէի տեսնել, բայց չգտնցած տենչ մը կը յամառի աչքերուս մէջ ու սպասողական կացութիւնս կը շարունակէ մնալ, անհանգստացնել զիս:

Կարծես քառուղիի մը վրայ՝ պիտի որուն ինձի տեսնել Զօհրապը, խռովկոծ հոգիով նորէն, որ կը վազէ կնոջ մը կոչունքին:

Պիտի տեսնեմ կարծես Զարդարեանը, իր պերճ արձակին պէս պերճաչուք անձին դնացքը, «Ազատամարտ»ի ճամբուն վրայ, ազատամարտի կործիճներուն խմացական ծարաւին սպասարկելու անսա – կարկ տրամադրութեամբ:

Պիտի տեսնեմ պանդուխտներուն զլուխը անցած Հրանդը, իր հոգիին մէջ անկործանելի հայրենիք մը կրող այդ մեծ պանդուխտը, տառապած ու արի այդ հատատացեալը:

Կարծես յանկարծ դէմս պիտի ցցուի Բարսեղեանը, որ մաղերը հովուն՝ կ'անցնի հեւասպառ, Հայաստանեայց դրախտ – նութեան ի պատիւ փրփրայեղձ իր բաժակը պարպելու: Պիտի տեսնեմ տակաւին իր «Լալագէն» նոր քանդակած հեթանոս քուրմը, իր տարերքը Թուղթին յանձնած, այլ ինք երերուն տաւեր մը մնացած տարերային միւս բանաստեղծը, ամէնքը, ամէ՛նքը, ոմանք իրենց գործերէն առաջ, ոմանք իրենց գործերէն ետք, ոտոխին վառած դժոխային խարոյկին բարձրանալէ առաջ, բաղմաչարչար ցեղին ողջակէզ զարձած մեծ զոհերը:

Եւրոպական ափին, բլուրի մը վրայ կեցած՝ կը դիտեմ վերջալոյսի ճառագայթներուն կրկներեւոյթը ջուրերու անհանգարտ խաղին մէջ, արեւելեան քաղաքի ծոցին, ու հեզհեզ անձկութիւն մը կը պատէ զիս:

Վարը Վոսփորն է, «Մեր Վոսփորը», պիտի ըսէր Տէմիրճիպաշեան: Դիմացս՝ Դուրեանի Զամլըճան է, ձախիս՝ ուրիշ բանաստեղծի մը մականունը յիշեցնող թաղը կը տարածուի, ու աջիս Մարմարան է, որուն բացերուն կը ցցուի Զարիֆեանի Մեծ Կղզին:

Կարծես կը տեսնեմ դիրենք, ու իրենց հետ պիրքերը, ու դիրքերուն հերոսները, որոնք կենդանի էակներու պէս յուշեր կ'արթնցնեն մէջս ու էակները տեսնելու ճաճապարանք մը կը ստեղծեն: Նոր եկած չեմ կարծես այս քաղաքը, այլ վերադարձած եմ ու անձկութեամբ կը նայիմ չորս դիս: Կարծես տեղ մը դուրս պիտի գայ «Թրքուհին» ու նայելու տեղ բանկի կըրկին, պիտի տեսնեմ կարծես «Վերջալոյսի աղջիկը, իր կուսութեան մէջ քրքում», ու «Հանրմը»՝ որ «կարելով Ոսկեղջիւրը ու դիւթելով երեկոն» պիտի անցնի դարձեալ «անքննելի՛, սխրալի»:

Աչխարհի այս կախարդական ափին կախարդօրէն կը վերադառնան ինձի բոլորը, իւրաքանչիւրը ուժ մը զգացնելով, զոգ մը ձգելով, կը ցնցուիմ, կը վերանամ, կը կարօտնամ: Կը նայիմ համայնապատկերին ու յափշտակութիւնս կ'ածի հեզհեզ: Հեզհեզ աւելի կը դեղեցկանան իրերը, ջուրերը, երկինքէն թափուող չոպոյները: Իրաւունք չունի՞ր մինակ Տէմիրճիպաշեան, երբ աւելի ուժգին թափով մը կ'ապրէր այս անդիր բանաստեղծութիւնը, որ հապիւ հեռացած անկէ, երդի կը վերածեր իր կարօտախառ՝

«Հոն սիրելիս, հոն կ'ուզեմ, որ տանին զիս»:

Բլուր ու ծառ: Կապոյտ ծով մը վեր, կապոյտ երկինք մը վար, ու վերջալոյսի հեռախաղաղ կարմիրը, որ երկու կապոյտներուն մէջեւ նոր թովչանք մը կ'երկնէ, չդրուած բանաստեղծութեան մը հեռաւոր համը մօտեցնելով դիտողնե – րուն:

Կ'ըսեն, թէ նկարիչ մը բանաստեղծ զարձած է այս պատկերին դիմաց:

Կ'ըսեն, թէ բանաստեղծ մը նկարիչ զարձած է այս բանաստեղծութեան առջեւ:

Այլ ո՞վ պիտի զգչնաւորէր ձայները, զորս զոյները ալիք ալիք կը նետեն միջոցին մէջ, ու ջուրերը կը պատմեն անոնց հէքեաթը աներեւոյթ ունկնդիրներուն:

Աչքերս չէին յագեցած պատկերէն, ու սիրտս չէր աւարտած տակաւին այդ բանաստեղծութեան ընթերցումը, երբ ձայն մը զարնուեցաւ ինծի.

— Ալլա՛հ էքպէր:

Ցնցուեցայ: Նայեցայ չորս դիս: Ուր – կէ՞ կուզար այդ հին ձայնը, ինչո՞ւ կը յամառէր ականջիս մէջ, ինչո՞ւ կը ճնշէր վրաս:

— Ալլա՛հ էքպէր...

Արիւնս պղտորեցաւ նորէն: Աչքերուս վարագոյր իջաւ նորէն, դեղեցկութիւն – ներ ըմբռչնելու անընդունա՛կ դարձայ նորէն:

Ալլա՞հ:

Ա՛յս երկինքին վրայ:

Ի վիճակի՞ եմ մթթէ աչխարհի այս մասին վրայ ընդունելու աստուածութիւնդ եւ ապօթելու քեզի, Տէ՛ր կողմնակալ, Թուրքերո՛ւ Ալլահ, չըթներս կրնա՞ն միթէ կրկնել քեզի չոայլուած սաղրողելի – ները:

Պատուէրդ պատիւ, կամքդ օրէնք, անունդ ապօթք ըրինք մեղի՝ զարեր չա – րունակ, ու արարչութեանդ ձգած թերինները լրացնելու անիմանալի ճգողու – թենէ մը բռնուած մարդեր՝ ընծայաբերեցինք քեզի, ընա՛ր անձեր, վառելու, բռնկելու, ճակատագիր մը իրագործելու եւ քու ճակտիդ ճառագայթներ աւելցնելու անհուն կարողութիւններով օժտեալ մարդեր, բայց դուն ի՞նչ ըրիր, Ալլահ էքպէր, ի՞նչպէս վարուեցար անոնց հետ, այս երկինքին տակ ի՞նչպէս զգպեցիր մեր զայրոյթը: Այդքա՞ն զժուար էր քեզի հանդուրժել նոր մարդոց նոր չունչը: Շարականներու փոխարէն եթէ քանի մը նոր երգեր երգեցինք՝ կարծեցիր աստուածութի՞ւնդ կը պակսի, վտա՞նգ մը կը սպառնայ մեծութեանդ:

Կ'ըսեն, թէ դուն կը տհամանես ամէն ինչ:

Կ'ըսեն, թէ առանց կամքիդ տերեւ չի չարժիր:

Բայց Վոսփորի ափին ի՞նչպէս յարգեմ կամքդ ու աստուածային ի՛նչ ճաշակ կ'ուզես, որ տեսնեմ այս տհամանութիդ մէջ: Արարչութեանդ վրայ յանելում չըրած, արարչութիւնդ երբեւիցէ չպակսեցուցած, սեփական ճառագայթներու մեծախառն ուժերէն զուրկ, տառածիդ համար զոհ, չտառածիդ համար երեսանկեալ ապօթող մարդերու հին այս բազմութիւնը ի՞նքն էր ամէնէն արժանին ամենամեծ պարգեւիդ:

Վոսփորի ափին զգացի բովանդակ թերքասիրութիւնդ:

Վոսփորի ափին զգացի աստուածային հաչիւներուդ ողջ թչուառութիւնը:

Մեզմէ առաջ դուն դիտես անչուչտ, որ հրաչքներդ հոս միայն պիտի պահեն իրենց հմայքները:

Գիտես, որ այս տաւերներն են միայն, սիրելինե՛րդ, որ տաւեր պիտի չձգեն վրադ:

Գիտես, որ նոր տեսիլներու սրբագրիչ չունչին պիտի չյաջողին ենթարկել ստեղծագործութիւններուդ ճարտարապետական յօրինուածքը եւ իրենց ներքին խոյանքներով պիտի չկրնան հմայթափ զարձնել ստեղծած պատրանքներդ, առասպելներդ, զրախտներդ:

Հո՛ս, միայն հո՛ս կրնաս տեւել դուն՝ հնարքէ զուրկ, դանդաղամիտ, անմիտ այս բազմութեան մէջ...

Հոս ճանչցայ Քեզ նաեւ ես, ու զգայ մարդոց պէս, մարդոց պէս տկար, տկարներու պէս խորամանկ, թչուառութիւն – ներու վրայ թագաւորութիւն հաստատող, պատուանդաններէ վեր բարձրանալու անընդունակութիւնները վարձատրող միահեծան թրքասիրութիւն, հո՛ս:

Քաղաքը հոն է, խռովայոյզ կեդրոն – ները հոն են, հոն են պաչտամունքս հրահրող մարդոց յիչատակները, հոն է անցեալիս մէկ մասը, բայց այս պահուն ամէնէն աւելի քեզ միայն կը տեսնեմ, ո՛վ Ալլահդ էքպէր, ու կ'ըսեմ տհա, դուրզուրանքդ չոայլօրէն վայելած բազմութեան մէջ, կ'ըսեմ.

— Եթէ ուժ մը ունիս՝ զա՛րկ նաեւ ինծի, հանդերձեալներով մի՛ սպառնար, եթէ Ալլահ ես, էքպէր ես, զա՛րկ...:

ՊՕՂՈՍ ՍՆԱՊԵԱՆ

«Կորստական թոյներ»

ՄԻՏՔԵՐ

Անոնցմէ չեմ, որոնց համար տիրանալը կը սպաննէ սէրը, ընդհակառակն՝ կ'արծարծէ:

×

Աստուած (եթէ կայ) խղճիս մէջ է (եթէ խիղճ ունիմ):

×

Երեք լաւ բաները զորս Աստուած ըրած է՝ ծովը, Համլէթը եւ Մոցարթի Տոն Ժուանը:

ԿԻԻՍԹԱՎ ՖԼՕՊԵՐ

մելամաղձոտ մթնոլորտ մը կը ստեղծեն դրքին էջերուն մէջ, միւս կողմէ ապրելու եւ տկալու սահմանուած կչռոյթի մը արձագանգը կը տարածեն անոնց վրայ: Այս երկրորդ յատկանիչն ալ կը ստեղծուի ոչ միայն դրադէտին ակնյայտնի տրամադրութեամբ, այլ նաեւ այդ տրամադրութիւնը ընթերցողին փոխանցելու իր իւրայատուկ կերպովը: Ըսել կ'ուզենք, թէ Մնապեանի լեզուն եւ ոճը ունին խանդարորը ուժգնութիւն մը, կեցուցիչ կչռոյթ մը, որով բառերը կը վերածուին պատկերներու, ապա՝ կը ստեղծուի մթնոլորտը, յատկապէս, երբ խոհական ընդհանրացումներ տիրապետող դիրք կը դրաւեն անոնց մէջ:

«Կորստական թոյներ»ը, բնականաբար, նոյն մակարդակով չեն ներկայանար ամէնուր, եւ կան նիւթեր, որոնք բազդատմամբ միւսներուն աւելի թոյլ կը կչռեն: Այնուամենայնիւ Մնապեան մեզի կը հրամցնէ յղացման քաղցր եւ դառն պահեր, որոնք վարակիչ ապաւորութիւն կը թողուն մեր վրայ:

Ապրումներու տաք պահեր յաճախ:

Ժ. ՄԻՐԻՃԵԱՆ

«Կորստական թոյներ», հեղ· Պօղոս Սնապեան, տպ· Պէյրութ, 1970:

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Եւ Պէրկը ուսերէն բռնելով եւ բարեկամաբար անոր աչքերուն մէջ նայելով իր խօսքերուն ազդեցութիւնը մեղմացնելու համար, Ռոստով աւելցուց·

— Կը հասկնա՞ք, պէտք չէ զայրանաք, սիրելիս, բարեկամաբար ըսի քեզի, իբրեւ ընտանեկան բարեկամի մը:

— Մեր հիւրերուն քով զացէք, ըսաւ Պօրիս, մեզի հրաւիրած են:

Պէրկ ճեպ–ճերմակ վերարկու մը հագաւ, մաղերը քունքերուն վրայ չակեց հայելիին առջեւ, Ալեքսանդր ցարին պէս գլուխը յարդարելու համար, եւ Ռոստովի նայուածքին համեմատ համոզուելով թէ իր կերպարանքը հիանալի էր, սենեակէն դուրս ելաւ:

— Ա՛հ, ի՛նչ անբան անասուն եմ ես, գոչեց Ռոստով, իր նամակը կարդալով:

— Բայց ինչո՞ւ համար:

— Ա՛հ, կատարեալ անասուն մը: Մէկ անգամ իսկ չգրեցի իրենց, եւ իմ մասիս մտմտուքներու մէջ ինկեր են: Է՛ ուրեմն, պինի հրամայեցի՛ք:

Անոնք Միխայլովնայի խորհուրդով, Ռոստովները Նիքոլայի յանձնարարական նամակ մը գրկած էին Փակրատոն իշխանին համար, բայց Նիքոլա սեղանին տակ նետեց զայն:

— Ի՛նչ անխելքութիւն, ես ի՞նչ պիտի ընեմ ասիկա:

— Նետածդ ի՞նչ է, հարցուց Պօրիս:

— Ոչինչ, յանձնարարական նամակ մը: Խերը անիծեմ, ի՞նչ պիտի ընեմ:

— Ի՞նչպէս, ի՞նչ պիտի ընես, ըսաւ Պօրիս, նամակը դեռնէն վերցնելով եւ կարդալով:

«Այս նամակը կրնայ քեզի չատ օգտակար ըլլալ»:

— Բնաւ օգտակար չի կրնար ըլլալ, ես չեմ ուզեր ոեւէ մէկուս մը թիկնապահը ըլլալ:

— Բայց ինչո՞ւ չէ, հարցուց Պօրիս:

— Ծառայի պաշտօն է անիկա:

— Ա՛հ, դուն միշտ ամպերուն մէջ կ'ապրիս, տեսածիս նայելով:

— Դուն ալ միշտ միեւնոյն դիւանա – դէտն ես: Է՛ ուրեմն, յաջողութի՞ւնդ ի՛նչ է ասկէց:

— Ինչպէս կը տեսնես, աղէկ կ'երթայ գործս, սակայն կը խոստովանիմ որ չատ երջանիկ պիտի ըլլամ թիկնապահ ըլլալով եւ պարզ չարքերուն մէջ չմնալով:

Բլուր ու ծառ: Կապոյտ ծով մը վեր, կապոյտ երկինք մը վար, ու վերջալոյսի հեռախաղաղ կարմիրը, որ երկու կապոյտներուն մէջեւ նոր թովչանք մը կ'երկնէ, չդրուած բանաստեղծութեան մը հեռաւոր համը մօտեցնելով դիտողնե – րուն:

Կ'ըսեն, թէ նկարիչ մը բանաստեղծ զարձած է այս պատկերին դիմաց:

Կ'ըսեն, թէ բանաստեղծ մը նկարիչ զարձած է այս բանաստեղծութեան առջեւ:

Այլ ո՞վ պիտի զգչնաւորէր ձայները, զորս զոյները ալիք ալիք կը նետեն միջոցին մէջ, ու ջուրերը կը պատմեն անոնց հէքեաթը աներեւոյթ ունկնդիրներուն:

Աչքերս չէին յագեցած պատկերէն, ու սիրտս չէր աւարտած տակաւին այդ բանաստեղծութեան ընթերցումը, երբ ձայն մը զարնուեցաւ ինծի.

— Ալլա՛հ էքպէր:

Ցնցուեցայ: Նայեցայ չորս դիս: Ուր – կէ՞ կուզար այդ հին ձայնը, ինչո՞ւ կը յամառէր ականջիս մէջ, ինչո՞ւ կը ճնշէր վրաս:

— Ալլա՛հ էքպէր...

Արիւնս պղտորեցաւ նորէն: Աչքերուս վարագոյր իջաւ նորէն, դեղեցկութիւն – ներ ըմբռչնելու անընդունա՛կ դարձայ նորէն:

Ալլա՞հ:

Ա՛յս երկինքին վրայ:

Ի վիճակի՞ եմ մթթէ աչխարհի այս մասին վրայ ընդունելու աստուածութիւնդ եւ ապօթելու քեզի, Տէ՛ր կողմնակալ, Թուրքերո՛ւ Ալլահ, չըթներս կրնա՞ն միթէ կրկնել քեզի չոայլուած սաղրողելի – ները:

Պատուէրդ պատիւ, կամքդ օրէնք, անունդ ապօթք ըրինք մեղի՝ զարեր չա – րունակ, ու արարչութեանդ ձգած թերինները լրացնելու անիմանալի ճգողու – թենէ մը բռնուած մարդեր՝ ընծայաբերեցինք քեզի, ընա՛ր անձեր, վառելու, բռնկելու, ճակատագիր մը իրագործելու եւ քու ճակտիդ ճառագայթներ աւելցնելու անհուն կարողութիւններով օժտեալ մարդեր, բայց դուն ի՞նչ ըրիր, Ալլահ էքպէր, ի՞նչպէս վարուեցար անոնց հետ, այս երկինքին տակ ի՞նչպէս զգպեցիր մեր զայրոյթը: Այդքա՞ն զժուար էր քեզի հանդուրժել նոր մարդոց նոր չունչը: Շարականներու փոխարէն եթէ քանի մը նոր երգեր երգեցինք՝ կարծեցիր աստուածութի՞ւնդ կը պակսի, վտա՞նգ մը կը սպառնայ մեծութեանդ:

Կ'ըսեն, թէ դուն կը տհամանես ամէն ինչ:

Կ'ըսեն, թէ առանց կամքիդ տերեւ չի չարժիր:

Բայց Վոսփորի ափին ի՞նչպէս յարգեմ կամքդ ու աստուածային ի՛նչ ճաշակ կ'ուզես, որ տեսնեմ այս տհամանութիդ մէջ: Արարչութեանդ վրայ յանելում չըրած, արարչութիւնդ երբեւիցէ չպակսեցուցած, սեփական ճառագայթներու մեծախառն ուժերէն զուրկ, տառածիդ համար զոհ, չտառածիդ համար երեսանկեալ ապօթող մարդերու հին այս բազմութիւնը ի՞նքն էր ամէնէն արժանին ամենամեծ պարգեւիդ:

Վոսփորի ափին զգացի բովանդակ թերքասիրութիւնդ:

Վոսփորի ափին զգացի աստուածային հաչիւներուդ ողջ թչուառութիւնը:

Մեզմէ առաջ դուն դիտես անչուչտ, որ հրաչքներդ հոս միայն պիտի պահեն իրենց հմայքները:

Գիտես, որ այս տաւերներն են միայն, սիրելինե՛րդ, որ տաւեր պիտի չձգեն վրադ:

Գիտես, որ նոր տեսիլներու սրբագրիչ չունչին պիտի չյաջողին ենթարկել ստեղծագործութիւններուդ ճարտարապետական յօրինուածքը եւ իրենց ներքին խոյանքներով պիտի չկրնան հմայթափ զարձնել ստեղծած պատրանքներդ, առասպելներդ, զրախտներդ:

Հո՛ս, միայն հո՛ս կրնաս տեւել դուն՝ հնարքէ զուրկ, դանդաղամիտ, անմիտ այս բազմութեան մէջ...

Հոս ճանչցայ Քեզ նաեւ ես, ու զգայ մարդոց պէս, մարդոց պէս տկար, տկարներու պէս խորամանկ, թչուառութիւն – ներու վրայ թագաւորութիւն հաստատող, պատուանդաններէ վեր բարձրանալու անընդունակութիւնները վարձատրող միահեծան թրքասիրութիւն, հո՛ս:

Քաղաքը հոն է, խռովայոյզ կեդրոն – ները հոն են, հոն են պաչտամունքս հրահրող մարդոց յիչատակները, հոն է անցեալիս մէկ մասը, բայց այս պահուն ամէնէն աւելի քեզ միայն կը տեսնեմ, ո՛վ Ալլահդ էքպէր, ու կ'ըսեմ տհա, դուրզուրանքդ չոայլօրէն վայելած բազմութեան մէջ, կ'ըսեմ.

— Եթէ ուժ մը ունիս՝ զա՛րկ նաեւ ինծի, հանդերձեալներով մի՛ սպառնար, եթէ Ալլահ ես, էքպէր ես, զա՛րկ...:

ՊՕՂՈՍ ՍՆԱՊԵԱՆ

«Կորստական թոյներ»

ՄԻՏՔԵՐ

Անոնցմէ չեմ, որոնց համար տիրանալը կը սպաննէ սէրը, ընդհակառակն՝ կ'արծարծէ:

×

Աստուած (եթէ կայ) խղճիս մէջ է (եթէ խիղճ ունիմ):

×

Երեք լաւ բաները զորս Աստուած ըրած է՝ ծովը, Համլէթը եւ Մոցարթի Տոն Ժուանը:

ԿԻԻՍԹԱՎ ՖԼՕՊԵՐ

Թիւններըը — եւ Անտրէյ չէր ախորժեր այս տեսակ մարդոցմէ — Պօրիսին ժպիտ մը արձակեց, եւ հապիւ հազ բարեւելով Ռոստովը, բազմոցին վրայ նստաւ թմրած ու անտարբեր դէմքով մը:

Կը ցաւէր անախորժ ընկերութեան մէջ դտնուելուն վրայ: Ռոստով հասկցաւ եւ կարմրեցաւ: Սակայն Անտրէյ իշխանին բռնած ընթացքը անկարեւոր էր իրեն համար, քանի որ օտարական մըն էր իրեն: Պօրիսին նայեցաւ, եւ զուչակեց որ ասկա ալ Անտրէյին քով կ'ամչնար իրեն հետ դտնուելուն վրայ:

Պօրիս հարցուց թէ ի՞նչ լուր կայ սպասկոյտին մէջ:

— Հաւանաբար առաջ պիտի քալենք, պատասխանեց Անտրէյ իշխան, որ չէր ուզեր ասկէց աւելին ըսել օտարականներուն առջեւ:

Պէրկ առիթէն օգտուա քաղեց, խորին յարգանքով մը հարցնելու թէ իրա՞ւ է որ Լոկատի պետերուն կրկինը պիտի տըրուի խոտի բաժինէն:

Անտրէյ իշխան ժպտելով պատասխանեց թէ այդ լուրջ խնդիրներէն տեղեկութիւն չունէր, եւ Պէրկ խնդալէն մարեցաւ:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(138 — Շար·)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Հիմինեան եւ Պէքարեան ընտանիքները շնորհակալութիւն կը յայտնեն բոլոր անոնց որոնք փոխան ծաղկեպսակի նուէրներ ըրին Կապոյտ Խաչին իրենց մօր եւ մեծ–մօր՝

ԹԱԳՈՒՀԻ ՃԵՆԱՋԵԱՆԻ

մահուան առթիւ։

ՅԱՒԱԿՅՈՒԹԻՒՆ

Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը իր անկեղծ ցաւակցութիւնները կը յայտնէ ընկերուհի Գարոյեանի, իր ամուսնոյն եւ զաւակներուն, իրենց մօր եւ մեծմօր մահուան առթիւ։

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Սելլէքեան ընտանիքը (Պանեէօ) ցաւակցութիւն կը յայտնէ ընկերներ Ս. Աբրահամեանի եւ Ց. Մինասեանի մահուան առթիւ, ողբացեալներուն ընտանիքնե–րուն եւ անոնց յիշատակին կը նուիրէ Իսիի Մշակոյթի Տան 100 եւ 15 ֆրանք «Ցառաջ»ի, 15 ֆր. Հայաստանի։ («Հայաստան»ի դումարը ստանալ «Ցառաջ»էն)։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

1915ի Մեծ Եղեռնի Տէսլնի Ցուշար–ձանի Յանձնախումբը ստացած է անցեալ ամրան Լը–Լէ–Պէն հաւաքուած հայրենակիցներէ, փարիզաբնակ Պր. Արտաչէս Բամպուքճեանի ու գործակիցներու ձեռամբ 1305 ֆր.։ Պոռսօյէն Պր. Արամ Միքայէլեանի միջոցաւ 700 ֆր, իսկ վերջերս Արէէչէն Պր. Սարգիս Պիւլպիւլեանի ձեռամբ 270 ֆրանք։

Նուիրատուներու անունները պիտի հրատարակուին իրենց կարգին։

ԽՆԴՈՑՔ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Նախաձեռնութեամբ Կապ. Խաչի Վալանսի մասնաճիւղին, Կիրակի, Մարտ 28, ժամը 15էն սկսեալ Ա.Հարոնեան ակումբը (Ռիւ Պուֆիէ)։

Մուտքը ազատ է։

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ
ՎԱՐԴԱՆԱՆՑԻ ԱՌԹԻՒ

Մարտ 28ին, Կիրակի կ. ե. ժամը 15,30ին, Լիոնի Ազգ. Տան սրահին մէջ, հովանաւորութեամբ Լիոնի Հայ Ազգ. Միութեան եւ կազմակերպութեամբ կըրթական մարմնոյ։

Հայկազեան վարաժրանի աշակերտութիւնը կը մասնակցի աւուր պատշաճի արտասանութիւններով, երգերով եւ մանկական պարերով։

Հաճելի անակնկալներ։

Այցելութիւն արդիական կահաւորումներով զարդարուած Հայկազեան վարժարանի դասարանները։

Դպրոցական կեանքէ առնուած ֆիլմերու ցուցադրութիւն։

ՑՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Պանեէօ–Քաչանի մասնաճիւղի ընդհ. ժողովը կիրակի, Մարտ 28, ժամը 16,30ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը, 88 Ռիւ Մարսէլ Պոնէ, Քաչան։ Բոլոր ընկերուհիներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Աբեւագալի արարողութիւն։

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԷՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին Կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն։

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւթական։ 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն։ 3) Զանազան հարցեր։

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉ
ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՄՆԱՃԻՒՂ

ԱՍՈՒԼԻՍ - ՃԱՇ

մասնակցութեամբ ուսանողներու
Նիւթ՝ ԹԱՏՐՈՆ
Շաբաթ, Մարտ 27 ժամը երեկոյեան 5ին
Մշակոյթի Տան մէջ
17, Ռիւ Պլէօ
Երգ, պար, արտասանութիւն
Մասնակցութիւն 20 ֆրանք

ՆՈՒԷՐ

Մարսէյլէն Պ. Կիրակոս Հելվաճեան 50 ֆրանք կը նուիրէ «Ցառաջ»ի բարգաւաճման իր զարմիկին Յարութիւն Խազնա–ճեանի մահուան քառասունքին ի յիշատակ։

×

Ընկ. Հրաչ Հանտալեան իր ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Յարութիւն Մինասեանի մահուան առթիւ ողբացեալին ընտանիքին եւ անոր յիշատակին 50 ֆր. կը նուիրէ Իսիի Մշակոյթի Տան։

×

Ընկ. Հրաչ Հանտալեան ցաւակցութիւն կը յայտնէ ողբացեալ Սարգիս Աբրահամեանի ընտանիքին եւ անոր յիշատակին 50 ֆր. կը նուիրէ Իսիի Մշակոյթի Տան։

Հ. Ց. Դ.

ՓԱՐԻԶԻ Հ. Ց. Դ. Շրջ. Կոմիտէն ժողովի կը հրաւիրէ հետեւեալ խումբերը.— Քրիստափոր, Րաֆֆի, Փոթորիկ, Թէհ–լիրեան, Ռուբէն Ուս. Մ. այս Շորեքշաբթի 24 Մարտ Մշակոյթի Տան մէջ ժամը 21ին։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սէն Ժերմէի թաղականութիւնը ստացած է ողբացեալ Ալէն Գայէքլեանի մահուան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի եղած հետեւեալ նուէրները.—

Նոթր Տամ Քոնսոլասիոնի ընակիչնե–րուն կողմէ 50 ֆր. եկեղեցւոյ, 50 դպրոցին, 100 Մշակութային Միութեան։ Յովհաննէսեան ընտանիք եկեղց. 30, Փանոս Գայէքլեան 20 եկեղեց., Սարգիս Սարգիսեան Սէն Ռաֆայէլի Հայոց Ծերանոցին 30, Անդրանիկ Արմէնեան, Պատ Թիւնէլ, Նազար Տէր–Մինասեան, Օկիւստա եւ Ա.Ոէօքի 10ական եկեղեցւոյ։

Թաղականութիւնը ցաւակցութիւնները կը յայտնէ հանգուցեալին ծնողաց, եւ շնորհակալութիւն բոլոր նուիրատուներուն։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հոկում»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

ՀԱՅԵՐԷՆ ՖԻԼՄԵՐՈՒ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ
ՊԱՆԵԷՕ–ՔԱՃԱՆԻ ՄԷՋ

26 Մարտ Ուրբաթ երեկոյ ժամը 20,45ին
քաղաքապետարանի երկրորդ սրահին մէջ
Annexe de la Mairie
34, Avenue Louis Pasteur
Փորթ ա'Օռլէանէն առնել օթոպիւս 188
Թիւը եւ իջնել
Rond Point des Martyrs

Ա) ԳՈՒՆԱՒՈՐ ՏԵՍԱՐԱՆՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԷՆ

Բ) ՏՐԺՎԸԺԻԿ ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՖԻԼՄ

Գ) ՆԿԱՐԻԶ ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ ԳՈՒՆԱՒՈՐ ծախքերու մասնակցութիւնը կամաւոր։

ՀՍԿՈՒՄԻ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի թաղականութիւնը Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի մուտն ի Խորվիրապ տօնին առթիւ կազմակերպած է հոկումի արարողութիւններ 22 Մարտ Երկուշաբթիէն 27 Մարտ Շաբաթ ամէն երեկոյեան ժամը 20ին։ Ցաջորդաբար պիտի քարոզեն

Հայր Գեղամ վ.ր. Պաղտասարեան
Տէր Եղիշէ Խաչակիր էհնյ. Փանոսեան
Շահան Խաչակիր էհնյ. Տէտէեան
Նշան էհնյ. Գուլումճեան

Եւ աւագ սարկաւագներ Պ. Պ. Յարութիւն Նիկողոսեան եւ Յարութիւն Ասլանեան։

Իսկ Շաբաթ երեկոյեան հանդիսաւոր Նախատօնակ բոլոր հոգեւոր հովիւներու ներկայութեամբ։ Կը հրաւիրուի հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց։

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

Հայ Բժշկական Միութեան դասախոսութիւնը տեղի կ'ունենայ Մարտ 24ին, Շորեքշաբթի ժամը 21ին Հայ Մշակոյթի Տունը, 17 Ռիւ Պլէօ։

Կը խօսի ՏՈՔԹ. ՏԱՒՈՒԼԱՐԵԱՆ

Նիւթ՝ «Երիկամունքի հիւանդութիւններ»։

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիւթիւնեանի մօտ։

Ճաշագին.— 15 ֆր. Ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին Կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ
ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԳԱՏՕՆ

CHEZ VOUS ET SANS MAITRE

APPRENEZ L'ARMENIEN EN 3 MOIS

En y consacrant 1/4 d'heure par jour

GRACE AU NOUVEAU MANUEL PRATIQUE DE LA LANGUE ARMENIENNE REDIGE PAR :

HAROUTIOUN KURKDJIAN

chargé de cours au « Haïgazian Collège »
Professeur de français au Lycée Arménien Palandjian de Beyrouth

CONÇU D'APRES LES METHODES PEDAGOGIQUES LES PLUS RECENTES ET ACCOMPAGNE D'UN DISQUE 33 TOURS

PRIX DE LANCEMENT : 20 F. (25 F. avec le disque)

PUBLICATION
UNION DES ETUDIANTS ARMENIENS D'EUROPE
EDITIONS « HAMASKAINE »

388 pages, 72 leçons + supplément + lexique

EN VENTE :
Maison des Etudiants Arméniens, 57 Bd. Jourdan — Paris (14e)
Librairie « Le Petit Prince », 121 Bd. St Michel — Paris (5e)
Maison de la Culture Arménienne, 17, Rue Bleue, Paris (9e)
Tzerikiantz 13, Rue des Dominicaines, Marseille

Հ. Ց. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ ՄԱՐՍԷՑԻ ՇՐՋ. ՎԱՐԶՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Ցունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Ցունիս 12ին մինչեւ լոյս։

×

ՄԱՐՍԷՑԻ.— Վասպուրականի յաղթական հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, Կիրակի 4 Ապրիլ, Սէվանտիտի սրահներուն մէջ։

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՑԵՐԵԿՈՑԹ

Անիէռ – Պ. Փոլմպլի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը։ Մանրամասնութիւնները յայտնուին։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՔԱԼՈՒԵԱՆ ԳՐԱՏՈՒՆ

ՆՈՐ ՍԱԼԵՐ

Ազգապահպանման լաւագոյն միջոցներէն մէկն է կարդալ եւ ծանօթացնել հայ երգն ու երաժշտութիւնը, օտարներուն եւ մեր մատաղ սերունդին։ Հասցէ՝

43, Rue Richer, Paris (9e) — Métro Cadet — Tél. 770-25-46

Նոր լոյս տեսան, Պէյրութաբնակ երգիչներու՝ Ազա Կիրակոսեանի երկու սալերը.— 1) Ազգային եւ յեղափոխական երգեր, ՎՈՍ 10008, 2) Ազգային եւ ժողովրդական երգեր, ՎՈՍ 10006 Ս. Թիւերը։

Ունինք նոյնպէս՝ Հայաստանեան սալեր եւ օփերաներ։ «Էրեբունի» հրատարակչական «Լէժանտ Արմէնիէնը», Ա. Հարմանդեանի, Լ. Գաթրճեանի, Լիս Սարեանի, Թաւխտ Գարեգինի, Ա. Կիրակի (Ամերիկա պատրաստուած), Ափրիկեանի, Պարթեւեանի ամբողջական գործերը եւ հայկ. պատարագը։

Գրատունը ճոխ է բազմատեսակ դրքերով եւ պատրաստ՝ ապսպրանքները ընդունելու ամէն վայրերէ։

Առաքման ծախքը գնողին վրայ է։

Գրատունը բաց է ամէն օր ժամը 10էն սկսեալ մինչեւ երեկոյեան 7ը։

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 — C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ	50 ֆր
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
23
ՄԱՐՏ
MARDI
23 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12071

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.071

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՔՐՏԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

—o—

Դ.

«Եւրոպայի Քիւրա Ուսանողական Միութեան» կողմէ հրատարակուած 1971 Ցունուար Թուակիր Հաղորդագրութիւն մը կարդ մը մանրամասնութիւններ կուտայ Քիւրաերու ձերբակալութեան եւ Թուրք Բանուորական կուսակցութեան Դ. համագումարի քուէարկած բանաձեւին մասին:

Անցեալ Հոկտեմբերին ձերբակալուած են աւելի քան յիսուն քիւրա մտաւորականներ եւ ուսանողներ, որոնց չարքին Տօքթ. Թարիք Զիյա Էքինճի՝ նախկին ընդ. քարտուղար Թիփի եւ նախկին եւ բեսիտան Տիարպէքիրի, Ճանիկ Եըլտըրըմ՝ դրող եւ հրապարակագիր, Էմին Պորարսլան և պարագլուխները «Արեւելքի Յեղափոխական Մշակութային Կեդրոն»ներու (Քիւրա Յեղափոխական Երիտասարդութեան Կազմակերպութիւն):

Թուրք բանակը Իթթիհատի եւ Բէմալի Թունդ ազգայնամոլական դաստիարակութիւն ստացած՝ կը մեղադրէ կառավարութիւնը, որ «զիջումներ» կ'ընէ քիւրա «անջատողական»ներուն: Սպայակոյտի նախագահ Ջօր. Թաղմաչ հուզեր լսել «քիւրա ազգի իրաւունքներուն» մասին: Քիւրաերը կը պահանջեն ժողովրդավարական կարգ մը տարրական իրաւունքներ, ըստ Սահմանադրութեան:

«Թիփի 4րդ համագումարը կը կառարէ պատմական դեր մը՝ արժանի մարքս-լենինեան ամէն մէկ խմբակցութեան, հատարիմ անոր սկզբունքներուն: Քաջապար կ'ընդդիմանայ «չովէնը» եւ «բուրժուա» խմբակցութեանց, որոնք կը դրծակցին դերմանեւամերիկեան «Թրըսթ»ներուն հետ, Թիւնիք ունենալով քէմալական ցեղապաշտ եւ վայրագ բանակ մը, ամբողջովին սպառազինուած ՕԹԱՆի կողմէ:

Համագումարը հանդիսաւորապէս կը ճանչնայ քիւրա ժողովուրդի մը գոյութիւնը Արեւելեան Թուրքիոյ մէջ: Կ'այպանէ տիրող դասակարգերու Ֆաշիստ Պետութեանց սկիզբէն եւ եթ վարած ճնշումի, սարսափի եւ ձուլման քաղաքականութիւնը, որ յաճախ ի յայտ կուգայ հալածանքի արիւնոտ գործողութիւններով:

Կ'արձանագրէ, որ քրտաբնակ չրջանները նուազ բարգաւաճ են՝ իբրեւ հետեւանք տիրող դասակարգերու հետապնդած ընկերային ու տնտեսական քաղաքականութեան:

Բանուորական կուսակցութիւնը՝ իբրեւ հակառակորդ հակաժողովրդավար, ֆաշիստ, կեղեքող, չովէն խմբակցութեանց, բնականօն եւ անհրաժեշտ յեղափոխական պարտականութիւն մը կը համարի պաշտպան կանգնիլ քիւրա ժողովուրդի պայքարին՝ իրականացնելու համար քաղաքացիի իր սահմանադրական իրաւունք ները, իր ցանկութիւններն ու ժողովրդավար պահանջները:

Անհրաժեշտ է, որ քիւրաեւթուրք ընկերվարականները կողք կողքի միասին գործեն կուսակցութեան ծոցին մէջ: Որպէսզի աւելի յստակօրէն պարզաբանուին եւ իրականացուին Քիւրաերու ցանկութիւններն ու պահանջները եւ յեղափոխական միացեալ մէկ ճակատով տարուի պայքարը, առաջնորդութեամբ Թիփի, — բանուոր դասակարգի յառաջապահ կուսակցութեան:

Եւրոպայի Քիւրա Ուսանողական Միութիւնը՝ համաձայնաւարական դաղափարնեով տուղորուած՝ իր Հաղորդագրութիւնը

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԹԱՂԱՊԵՏԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

—o—

ՓՈՓՈԽՈՒԹԵՆԷ ԱՒԵԼԻ՝ ՏԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ

—o—

Թաղապետական ընտրութեանց երկրորդ չրջանը ընդհանուր ձեւով մեծ նորութիւններ չբերաւ: Ինչպէս միշտ բոլոր կուսակցութիւնները ալ գոհ են եւ ամէն ոք կը ջանայ փաստել թէ ձայն եւ հող չհաած է եւ մարդ կը տարուի մտածելու թէ արդեօք ո՞վ կորսնցուցած է:

Ֆրանսայի թաղապետական նոր պատկերը իրականին մէջ չատ չէ փոխուած: Եթէ ձախը կարեւոր քաղաքներ կորսընցուցած է, այլ տեղեր չհաած է, նոյնն է պարագան Մեծամասնութեան որ երբ կորուստներ կ'արձանագրէ արեւելեան Ֆրանսայի մէջ, անդին նոր քաղաքներ կը դրաւէ Լուառէն վար: Պէտք է նաեւ նկատի առնել թէ կեդրոնը աւելի ձայն չհած է երբ ընդդիմադիր դիրք ունի, քան երբ կը սիրաբանի մեծամասնութեան հետ եւ կը վայելէ անոր հովանաւորութիւնը:

Ցատկանչական պարագաններու կարգին առաջին առթիւ կրնանք յիշել Մարսէյլը, որու ութ չրջաններուն եօթը կը դրաւուին ընկերվարականներու կողմէ եւ մէյն մէկը կը մնայ համայնավար Լազարինոյի ձեռքը: Կասթոն Տէֆէռ իրաւունք ունի անչուշտ գոհ ըլլալու եւ նոյնիսկ համեստ չմնալու իր յաղթանակին մէջ ինչպէս գոյց տուաւ Կիրակի իրիկուն: Ճիշդ է որ իրեն դէմ ունէր թէ մեծամասնութիւնը դլխաւորութեամբ նախարար Քոմիթիի եւ թէ համայնավարները: Ընկերվարականէ աւելի Կասթոն Տէֆէռ իր յաղթանակը կը նկատէ կեդրոն-ձախի յաղթանակ մը: Մարսէյլի քաղաքապետերեսփոխանը, 18 տարիէ կը վարէ քաղաքը եւ վեց տարուան նոր պլան-սէն մը ստացաւ իր բնակիչներէն:

Ընկերվարականները սակայն երկու կարեւոր բերդ կը կորնչցնեն.— Թուլուզ եւ Նառպոն: Այս երկու քաղաքներն ալ աւանդութեամբ ընկերվարական, յանկարծ կ'անցնին մեծամասնութեան ձեռքը, ինչպէս նաեւ՝ Վալանս:

Այս բերդերէն զատ մեծամասնութիւնը չհած է նաեւ Փերիկէօ, Պելֆոր, Քան (Քալվատոս):

Ութ նախարարներ պարտուած են.— Օրթոլի, Քոմիթի, Տըշարթր, Տիւվիլար, Վիվիէն, Լէօ Համոն, Թինօ, Անարէ Ֆանթոն:

Փարիզի թաղապետական Խորհուրդին Մեծամասնութիւնը մեծամասնութիւն կը պահէ 46 աթոռով 90ի վրայ: Այս 46ին մէջ կան 31 բուն Կոլիստ, այսինքն Իւ. Տէ. Էռ., 7 Անկախ Հանրապետական, 4 կեդրոն (Տիւհամէլի հոսանք), եւ չորս կեդրոնի Միութիւն:

Ծերակոյտի նախագահ՝ Ալէն Փոհէր, վերընտրուած է Ապլոնի մէջ:

Ցիշենք թէ ծագումով հայ երիտասարդ Ֆրանսացիներ օրէ օր աւելի կը մասնակցին Ֆրանսայի ներքին վարչական կեանքին եւ այս անգամ ալ քիչ չէ թիւը անոնց որոնք ընտրուած են թաղապետական խորհրդատու դանազան ցանկերու վրայ, ինչպէս չորս հոգի Ալֆորվիլի քաղաքապետ՝ Ֆրանչեսքիի ցանկով, երեք հոգի Արնուվիլի մէջ Մազիւռիէի ցանկով, մէկ հոգի Մարսէյլ Տըֆէռի ցանկով, եւայլն, եւայլն:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՓԱՐԻԶԻ մէջ ձախապաշտները կը չբունակեն գոյցեր կատարել եւ միջադէպեր ստեղծել: Շարաթ օր բողոքելու համար պաշտօնեայի մը գործէ հեռացուելուն դէմ (ինչ որ սխալ է եղեր) մեծ խրատանոցում մը ստեղծած են Պաղատ որ ը'Օթէլ որ Վիլ, յարձակելով նաեւ ոստիկանական քառի մը վրայ, որ տարեց կին մը կը փոխադրէր: Կիրակի օր, Քոմիւնի հարիւրամեակը տօնելու համար է որ ձախապաշտները ցոյց մը ըրած են Մառշէ օ փիւս, այսինքն այն չրջանին մէջ, ուր Թաղապետական ընտրութեանց թեկնածու էր Արդարութեան նախարար՝ Փլեվէն: Ցուցարարները նախատական խօսքեր ալ պոռացած են իր հասցէին:

ԹՈՒՐՔԻՈՅ կառավարական տաղնապը կը չարունակուի: Փրոֆ. Նիհատ Էրիմ, որ պաշտօն ստանձնած էր Հանրապետութեան նախադահին կողմէ կազմելու «զօրաւոր կառավարութիւն» մը, ցարդ չյաջողեցաւ իր առաքելութեան մէջ: Հալքը որոչեց չմասնակցիլ Ֆոալիսիոն դահլիճ մը, թէեւ Խորհրդարանի մէջ պիտի վաւերացնէ զայն եթէ կազմուի: Միւս կողմէ որոչեց արտաքսել կուսակցութենէն այն, որ կ'ընդունի մաս կազմել նոր կառավարութեան:

ԱՆԳԼԻՈՅ վարչապետը որոչեց յետաձդել Պոն իր մեկնումը: Այս որոչումը տուաւ նկատի առնելով Հիւսիս. Իրլանտայի կացութիւնը, որ բարդ բնոյթ ստացած է, երբ Զիչեսթըր-Քլարք, Հիւսիս. Իրլանտայի վարչապետը, հրաժարեցաւ: Որոշ չրջանակներու համաձայն, Հիթ ինք պիտի ստանձնէ իշխանութիւնը առժամեայ կերպով:

ԴԱՇՆԱԿՑԱՅԻՆ Գերմանիոյ նախագահը Հարաւ. Ամերիկա մեկնեցաւ պաշտօնական այցելութեան: Ցաջորդաբար պիտի այցելէ Վենեզուելա, Բոլիվիա եւ Էքուատոր:

ԵԳԻՊՏՈՍԻ նախագահը բացարձակ իշխանութիւն տուաւ երկրին 24 կառավարիչներուն, որպէսզի դէմ դնեն «որեւէ հաւանականութեան» մը: Կառավարիչները իրաւունք ստացան օգտագործելու բնենց դաւառի բոլոր աղբիւրները՝ զինուորական, թեքնիք եւ տնտեսական: Կազմուեցաւ նաեւ Կոմիտէ մը՝ «պատերազմի նախապատրաստութեան» անուանով: Էլ Սատաթ տեսակցեցաւ զինուորական պետերու հետ կիրակի:

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ օդանաւեր կրկին ռմբակոծեցին Հիւսիս. Վիէթնամի մէջ հաստատուած Սամ հրթիռներու կայանները, ինչպէս նաեւ ռազմական պահեստի կեդրոններ: Հարաւ. Վիէթնամցիք կը չարունակեն նահանջել Լաոսի ճակատին վրայ: Հիւսիս. Վիէթնամցիք այժմ մօտեցած են սահմանագլուխին:

ՈՒԱՇԻՆԿԹՐՆԻ խորհրդային դեսպանատան առջեւ հազարի մօտ Հրեաներ ձերբակալուեցան, երբ բողոքի ցոյց կը կատարէին: Առաջին անդամն է քաղաքին պատմութեան մէջ, որ այսքան մեծ թիւով ցուցարարներ կը ձերբակալուին:

ԻՍՐԱՑԻԼ որամադիր է ընդունելու «հսկողութիւն» մը Շարմ էլ-Շեյխի վրայ, փոխանակ զայն կցելու իր հողերուն: Քաղաքական կարեւոր փոփոխութիւն մը կը նկատուի այս: Ցարդ Թել Ավիվ կը պնդէր քաղաքին վերջնական դրաւման մասին: Այս որոչումով Ապպա Էբան հաղորդած է Ռոճըրսի:

ՔՈՒՒԷՑԹ որոչեց դիւանագիտական յարաբերութիւններ հաստատել Չինաստանի հետ:

ԹԻԹՕ Հռոմ պիտի այցելէ Հինդշար-թի: Եուկոսլաւիոյ նախագահը Դեկտեմբերին Իտալիա պիտի գտնուէր, սակայն վերջին պահուն հրաժարած էր իր մտքէն, երբ սահմանային հարցեր արծարծուեցան իտալական մամուլի կողմէ:

ՀՐԱՆՏ-ՍԱՄՈՒԷԼ

La Commune

ԿԱՄ

ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿ ՄԸ ՈՐ ՉՈԳԵԿՈՉՈՒԻՐ

—o—

Հանրապետական Ֆրանսան չուզեց պաշտօնապէս ոդեկոչել Փարիզի հա – րիւրամեակը ու մամուլը, մանաւանդ ձա– խակողմեան կը դատապարտէ այս «պե– տական» լռութիւնը: Կարելի չէ արդել պատմութեան էջ մը, եթէ նոյնիսկ անի– կա աւելի արիւն հոսեցուցած է քան ա– պատ խաղաղութիւն մը բերած ազատա – տեղիչ քաղաքացիներուն:

1871ի Մարտին, Ֆրանսան պարտուած է եւ Փրուսիացիք կը հեռանան Փարիզէն: Վախ կայ որ միապետական վարչակարգը վերահաստատուի: Փարիզի ժողովուրդը պլուխը հպիւ կը բարձրացնէ այն խոր տառապանքէն, որ իրեն արժած է թըշ– նամիին դրաւումը, մթնոլորտը պատ – րաստ է որ ապստամբութիւնը ծագի: Ու կը ծագի Մարտ 18ին եւ դուրը կը բանայ քաղաքացիական պատերազմի մը: 1866ի Լօդանի համաձայնագիրը պատրաստած է «Ինթերնասիոնալ»ի հաւաքական քարոզ – չութիւնը, որ օրէ օր կը տարածուի: Աղ– գային պահակախումբը կը մերժէ ապա– ռնէնումը, միշտ թաղաւորական վերահաս– տատումի վախով: Այս պայմաններուն մէջ է որ տեղի կ'ունենայ աշխարհի ա– ռաջին ընկերվարական յեղափոխութիւնը, զոր Զինաստան, այսօր, կը նկատէ «աչ– խարհի պատմութեան ամէնէն փառաւոր էջը»:

Կոմիւնի գլխաւոր անդամներն էին.— Ամուրու, Արնուլտ, Ավրիալ, Ժ. Պ. Բլեման, Բուտպէ, Բլովիս Տիւֆոն, Կամ– պոն, Ռասթուլ, Էմ. Վայան, Ժիւլ Վա– լէս, եւայլն, եւայլն:

Այս յեղափոխական իշխանութեան ա– ռաջին գործն է ջնջել զինուորագրութիւ– նը (Մարտ 29) որ հաստատուած էր 1789ի Յեղափոխութեան վաղորդայնին: Ցետոյ Ապրիլ 5ին կը ջնջուի Կրօնքի պիւտճէն, կը հաստատուի պատանդներու հրովար– տակը եւ կը սկսին ձերբակալութիւննե– րը.— նախ՝ Փարիզի արքեպիսկոպոսը, յետոյ Մատրէնի քահանան, աւելի քան 600 քահանայ, ոստիկան, եւայլն: Ապրիլ 7ին պատերազմական դունդերու չարքերը պարտադրաբար կ'առնուին բոլոր քաղա– քացիները, 19էն 40 տարեկան: Ապրիլ 12ին կը հռչակուի հրովարտակը որ կ'ո– րոշէ Քոլոն Վանտոմի տապալումը (կը գործադրուի Մայիս 16ին): Ապրիլ 27ին Կոմիւնի դատախազ կը նշանակուի Ռաուլ Ռիկօ, կողքին ունենալով Տա Քոսթա, իբրեւ տեղապահ: Մայիս մէկին կը կազ– մուի Հանրային Փրկութեան կոմիտէն եւ Մայիս 10ին նոր հրովարտակով մը կ'ո– րոշուի Թիէրի տան քանդումը:

Թիէրի կառավարութիւնը այդ մէջ – ցին Վերսայլ է, ուր 100 հազար զինուո– րէ բաղկացած բանակ մը կը կազմէ, Մաք–Մահոնի հրամանատարութեան նե– քեւ եւ կը սկսի Փարիզի երկրորդ պա – շարումը: Մայիս 21ին, Վերսայլի բա – նակը կը մտնէ Փարիզ, ու յաջորդ օրն իսկ կը սկսի վոզոցներու պատերազմը: Պի– տի տեւէ ամբողջ շաբաթ մը, «Մայիսի կարմիր շաբաթ»ը, որու ամէն մէկ օրը արիւնով եւ րոցերով դրոշմուած է: Վեր– սայլցիները կը յաջողին բայց ապըս – տամբները նահանջի ընթացքին կրակի կուտան բոլոր յուշարձանները քարիւղ լեցնելէ եառ: Այսպէս հրոյ ճարակ կը դառնան Թիւիլըրիները (Մայիս 23), Գանձատան չէնքը (24), Ելմտական չէն– քը, Փալէ–Ռուայալը, Օթէլ–ը–Վիլը (25) Վիլէթի տոքերը: Հրդեհներէն եառ պա– տանդներու ջարդն է որ կը սկսի եւ Մա– յիս 28ին վերջ կը դնէ քաղաքացիական պատերազմը: Տասնեմեակ հազար ֆետեռէ կը ձերբակալուին եւ կը յանձնուին Պա– տերազմական Ատեանին, մաս մը կը դըն– դակահարուի, ուրիշներ կ'աքսորուին: Ասիկա սակայն Լառուսի թիւն է, ու Մոնտի մէջ, Մօրիս Տիւվերժէ 17էն 35 հազար կուտայ առանց դատավարու – թեան գնդակահարուածներու իբրեւ թիւ ու Տիւվերժէ կ'ուզէ վերլուծել այն պատ– ճառները, որոնք մղած են կառավարու – թիւնը լռութեան քօղին տակ պահելու այս տարեդարձը: Չի խորհիր թէ 1968ի Մա– յիսեան դէպքերու թարմութիւնը մաքե– րու մէջ բաւէ իրրեւ պատրուակ: Դրդա– պատճառը ուրիշ տեղ է: Արդարեւ Քո– միւնառներու ջարդը չէ գործադրուած միապետականներու կամ Ֆաշիստներու կողմէ, այլ՝ Հանրապետականներու, ո– րոնք կարելի է «կեդրոնը» պետեղել, այլ խօսքով Հանրապետականներու այն հա– ւանքին կողմէ, որ անկէ ի վեր Հանրա– պետութիւնը վարած է:

Մինչեւ վերջերս պատմութեան դա – սագիրքերն ալ լուռ կ'անցնէին Քոմիւնի վրայէն, ու միայն Փէռ–Լաչէզի Պատը եւ տարեկան ուխտադնացութիւնը կը յի– շեցնէին ոմանց Ֆրանսայի պատմութեան ամէնէն արիւնալի էջերէն մին: 1871ի մայիսեան զսպումի օրերուն, 399 հազար 823 մառնութիւն եղած է (20 առ հարիւրը ստորագրուած) Փարիզի ոստիկատունե – րուն, երբ քաղաքին բնակչութեան թիւը՝ մէկ միլիոն 800 հազար էր միայն:

×

Հարիւր տարի եառ Քոմիւնի հարիւր– ամեակը կ'ոդեկոչուի Փեքինի մէջ, Պրիւ– սէլի եւ Լոնտոնի, բայց Փարիզի մէջ Հա– մայնավար կուսակցութիւնն է միայն որ նախաձեռնարկ կ'ընէ այս հաւաքոյթի, այս– օր՝ երեքշաբթի, մինչ Փէռ–Լաչէզի Պատը քանի մը ծաղկեպսակ աւելի պիտի ընդու– նի այս տարի:

Ու Տիւվերժէ կը մատնէ որ Ֆրանսան ալ ունենայ Ամերիկացիներու ըմբռնումը

ՀԱՅ ՄՏԱՒՈՐԱԿԱՆՆԵՐՈՒ ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ՏՈՒՆԸ

—o—

Անցեալները այս սիւնակներուն մէջ անդրադարձած էինք Ախպատախնամ Ընկերակցութեան կողմէ Անթիլիաս մէջ կա– ռուցուելու վրայ եղող Հայ Մտաւորա – կաններու Տան մասին եւ խոստացած՝ հարցազրոյց մը ունենալ յետագային, վարչութեան նախագահ Պր. Նուպար Յովհաննէսեանի հետ:

Մօտէն հետեւած ըլլալով չինութեան աշխատանքներուն, կրնանք յայտնել, որ Ախպատախնամ Ընկերակցութիւնը իրեն է Հայութեան պատիւ բերող դործ մըն է կատարած սոյն չէնքի կառուցումը կը– լուխ հանելով, ի դին մեծ զոհողութեանց:

Ներկայիս, գրեթէ լրացած են գլխա – ւոր աշխատանքները, կ'արժէ որ ամէն Հայ անդամ մը այցելէ աչքերով տեսնե– լու եւ լրիւ գաղափար մը կազմելու անոր կառոյցին, օդասուն վայրին, հրաչալի տեսարաններուն, եւ ներքին ամէն տե – սակէտով մտածուած, չնորհաւորելի սարքաւորումներու մասին:

Մեր խոստումը յարգելու եւ մանրա – մասն տեղեկութիւններ ստանալու համար դիմեցինք Պր. Ն. Յովհաննէսեանի եւ հարցազրոյց մը ունեցանք, ճշդելիա գա–

եւ ճակատէն դիտէ իր Վիէթնամի չար – չարանքները կամ Սոնկ–Միի ջարդերը, վասնզի «ժողովուրդներու ինչպէս ան – հատներու ազատութիւնը կը պահանջէ որ անոնք բախին իրենց ամբողջական ան– հատականութեան, մէջն ըլլալով այն մասը զոր կը փորձեն ետ մղել եւ տէրն ըլլան անոր»:

×

Պարզ է որ աւելի դիւրին է, հարիւր տարի եառ, գարնան խաղաղ երկնքի մը տակ եւ հանդիստ նստած բազկաթոռնե– րու մէջ, պանծացնել յեղափոխական չարժում մը, երբ ոչ մէկ վախ կայ որ յանկարծ նոր Բոմիւն մը հաստատուի եւ Փարիզի փողոցներուն մէջ արիւնը սկսի հոսիլ, քաղաքացիական կատաղի կռիւ – ներով: Յեղափոխութիւնները պէտք է հեռուէն դիտուին: Արդարեւ հարցը կը փոխուի երբ ժամանակ եւ հեռաւորու – թիւն յանկարծ կ'անհետանան: Դեռ երէկ էր — 1968 Մայիսին — որ քանի մը կար– միր կամ սեւ դրօշակներ, քանդուած փո– ղոցներ եւ այրած կառքեր, Շառլ Թիէն սարսափած քաղքենիացած ամբոխ մը կը մղէին տողանցելու Շան գ'Էլիզէի վրայ, այլեւս ապահով որ ոչ ոք պիտի խան– գարէ իրիկուան հեռատեսիլը կամ կիրա– կի օրուան թիէոսէն:

X

զափար մը տալու համար մեր ընթերցող– ներուն, մտաւորականներու այս չէնքի մասին:

ՀԱՐՑՈՒՄ.— Պր. Յովհաննէսեան, իբ– նչ էր Ընկերակցութեան նպատակը երբ կը ձեռնարկէիք Մտաւորականներու Տունի մը շինութեան:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ.— Ոչ ոքի համար դաղտնիք է որ հայ մտաւորականութիւնը կը պատ– կանի դասակարգի մը որ նուազ բախտա– ւորեալ է եղած հայ իրականութեան մէջ: Իրենց ծննդավայրերուն մէջ անոնք կը ներկայացնէին ժողովուրդի յառաջադէմ, տեսակ մը դեկավար տարրը եւ յարդուած էին բոլորէն, սակայն երբ գաղթականի դուպը ստիպուեցան ձեռք անել ու եկան Ֆրանսա, որ գիրենք գրկաբաց ընդունե– ցաւ, իրենց համար ստեղծուեցան նոր պայմաններ որոնք նոյնը չէին, հետեւա– բար ստիպուեցան ապրուստի միջոցներու մասին մտածել:

Մինչ արհեստաւոր ու բանուոր դաս– կարգը չուտով կրցաւ ընտելանալ պար– տադրուած պայմաններուն, մտաւորակա– նութեան համար ստեղծուեցաւ յուսահատ վիճակ, որու պատճառով նոյնիսկ մինչեւ օրս, տակաւին չեն կրցած ստեղծել իրենց համար ապահով կեանք մը:

Այս իսկ պատճառաւ, Ընկերակցու – թիւնս խորհեցաւ հիմնել մտաւորական – ներու յատուկ տուն մը, որպէսզի անոնք կարենային իրենց կեանքին ձմեռը անցը– նել հանդարտ ու հանդիստ մթնոլորտի մը մէջ եւ պէտք չունենային մտածելու ապրուստի դժուարութիւններու մասին: Եւ թերեւս — ինչու չէ — ժամանակ ու– նենային օդտագործելու իրենց մտային պաշարը ի նպաստ Հայութեան:

Հ.— Ի՞նչպէս եւ ե՞րբ ունեցաք այդ գաղափարը:

Պ.— Մօտաւորապէս տասնեակ մը տա– րի առաջ Տոքթ. Վահրամ Չիլինկիրեան որ նախագահն էր Ընկերակցութեան, յը– դացած էր մտաւորականներու տուն մը ունենալու գաղափարը եւ խիզախօրէն աշ– խատանքի լծուած: Կատարած էր լրիւ ուսումնասիրութիւններ եւ ինդիրը հա – սուն վիճակի բերած՝ ներկայացուցած էր վարչական ժողովին եւ ծրագիրը միա – ձայնութեամբ քուէարկուած էր:

Գալուստ Կիւլպէնկեան Հիմնարկու– թեան պատուական անդամներու, ինչպէս նաեւ գաղութիս կարդ մը անձնաւորու– թիւններու կողմէ եւս մեծապէս դնահատ– ուեցաւ գաղափարը:

Այս քաջալերիչ մթնոլորտով գինուած գործի ձեռնարկեցինք: Բախտ բերու – մով, Անթիլիաս ծերանոցին ճիշդ կից 2400 քառակուսի մեթր տարածութեամբ հողի մը ձեռք նեսեցինք, որ ամէն յարմարու– թիւն կը ներկայացնէր, օդասուն ու հան– դարտ վայր, մեր ծրագրի իրականացման համար:

Պէտք է խոստովանինք սակայն որ հրա– կայ ճիգեր ի գործ դրուեցան, երկար դժուարութիւններու առջեւ մնացինք,

---

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (68)

— Այո, ըրածը բան մը չէր... խեղճ որբեւայրի անմեղ կին մը բարոյապէս եւ դուդ ֆիզիքապէս ալ սպաննել իր եօթը տարեկան աղջկանը հետ, այո, այդ ձեր ընել տուածը բան մը չէ... բայց խնդիրը այդ չէ, այդ մասին ապադային կը խօ– սինք: Դուք ըսածս սխալ հասկցաք, դրա– մի մասին չէ, որ խարուած կը զդայ ինք– զինք Հաճի Թումիկ աղան, այլ այդ ամօ– թալի հանրադրութիւնը ստորադրել տա– լուն համար ձեր հնարած սուտ զրպար – տութիւններէն...:

— Վա՞յ, էյ, եթէ սուտ զրպարտու – թիւն էին նէ՝ ինչո՞ւ համար այդչափ թաղեցիները թուղթը ստորագրեր են...

— Ամէնքն ալ Հաճի Թումիկին խօսքին համոզուեր են, որ ինքն ալ ձեր խօսքե – րուն խաբուեր է:

— Վա՛յ, վա՛յ, վա՛յ, դոչեց Ղուկաս էֆէնտի հեղնաբար, խեղճ միամիտ մար– դիկ, ամէնքն ալ իր խօսքին հաւատալով ստորագրեր են հա՞... էյ, հիմա ի՞նչ ընելու է, որ պատիւս տեղը դայ, քանի որ ձեր խօսքին նայելով՝ այդ դործին մէջ պատիւս կը վտանգուի...

— Ձեր ընելիքը շատ պարզ է, պատաս– խանեց երիտասարդը, առանց անդրա – դառնալու Ղուկաս էֆէնտիի խօսքերուն հեղնական չեշտին եւ դանոնք իրրեւ լուրջ ընդունելով: Բերայի Թաղական Ժո – ղուրդի դիմումին եւ ձեր դիմումին վրայ, ոստիկանները երեք օր պայմանաժամ տուած են տիկին Սաթենիկի եւ պարոն Գարեգինի, տունէն ելլելու համար եւ եթէ մինչեւ այդ պայմանաժամին լրա– նալը չելլեն, այն ատեն բանի դուրս պի– տի նետեն:

— Ձաւրմ, ինծի ի՞նչ, ատոնք իմ խառ– նուելիք բաներս չեն, ընդմիջեց Ղուկաս էֆէնտի:

— Կը խնդրեմ քիչ մը համբերեցէք· արդ, Ղուկաս էֆէնտի, ոչ տիկին Սաթե– նիկ, ոչ ալ պարոն Գարեգին տունէն ել– լելու միտք ունին: Հետեւարար իշխա – նութիւնը պիտի ստիպուի դանոնք բռնի դուրս հանելու...

— Տղաս, ատոնք իմ դիտնալիք բաներս չեն, ինչ կ'ուզեն թող ան ընեն, դոչեց կրկին վաճառականը, ես ա՛լ ղդուեցայ այդ խնդիրներէն... տարին տասներկու ամիս բողերով ու սրիկաներով չեմ կրնար զբաղիլ...

— Մէկ տեղ ոչ բող կայ, ոչ ալ սրիկայ, պատաց Սերդիս բարկութեամբ, եւ ձեղի չեմ ներեր, որ այդպէս նախատէք մար– դիկ, որոնք իմ բարեկամներս են...

Սերդիսին ձայնին մէջ այնպիսի կորո– վի ու միանգամայն բարկաճայթ չեչտ մը կար, որ Ղուկաս էֆէնտի, չփոթե – ցաւ ու թեթեւ մը ստացաց:

— Առանց բարկանալու ըսելիդդ ըսէ նայինք, վրայ բերաւ վաճառականը, ձայնը մեղմելով:

— Արդ, երբ այս բանի մէջտեղ դիմ– ուի, դիտցիր, որ ամբողջ Թաղեցին, Հա– ճի Թումիկի առաջնորդութեամբ, թոյլ պիտի չտան, որ այդ անիրաւութիւնը դործուի եւ բացէ ի բաց ձեղի պիտի ամ– բաստանեն, իրրեւ ստախօս զրպարտիչ մը, եւ բոլոր անոնք, որ հանրադրու – թիւնը ստորագրած են, պիտի յայտարա– րեն, թէ իրենց ստորագրութիւնը եա կ'առնեն... ահա ինչ որ պիտի պատահի վաղը կամ միւս օր:

— Լաւ, ի՞նչ կ'ուզէք, որ ես ընեմ, քանի որ խնդիրը այլեւս ինձմէ ելած է...

— Ղուկաս էֆէնտի, մեր փափաքածը այն է, որ, որպէսզի անհաճոյ դայթակ– ղութիւններուն առաջքը առնուի, դուք անձամբ դիմում ընէք Բերայի Թաղական Ժողովուրդի ատենապետին հետ, որպէս– զի այդ որոշումը չեղեալ նկատեն ոստի– կանութեան պաշտօնեաները եւ հանդիստ թողուն այդ որբեւայրի կինը... ասիկա չատ դիւրաւ կրնաք ընել, եթէ ուզէք... եւ այս կը պահանջէ ձեր պատիւը, որով– հետեւ հակառակ պարագային, ինչպէս ըսի, դործը չատ ծանր հետեւանքներ պի– տի ունենայ:

Ղուկաս էֆէնտի բոլոր այս խօսքերը մտիկ ըրած տեսեր թէեւ առերեսյի հան– դարտութիւն կը կեղծէր, սակայն՝ ներքի– նապէս բարկութենէն ինքզինք կ'ուտէր: Կ'ուզէր նախատել, դուրս վռնտել այդ անծանօթ մարդը, որ եկեր այսպէս ան– բարբար կը խօսէր իր տան մէջ եւ մինչ դամայն կը յանդգնէր պատիւ դաներ տալ իրեն, բայց առաջին վայրկեանին Սերդիս տեսակ մը պատկառանք ազդած էր իրեն· բայց ասոր կը զդար, որ երի– տասարդը դուդէ իրաւունք ունէր, կրնար դայթակղութիւն մը ծագիլ, որուն մէջ իր անունն ալ խառնուէր: Եւ ներկայ պա– հուկ մէջտեղին այդպիսի բան մը ազդ պիտի չըլլար իր համբաւին համար: Ա– յնպէս նոր դէնք մը պիտի հայթայթէր Անթառամի եւ Տ. Մկրտիչ քահանայի ձեռքը, ուստի պահ մը խորհելէ եառքը, չատ աւելի մեղմ, դրեթէ անոյշ ձայնով մը բաւ.

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

պետական ձեւակերպութեանց եւ վարչական երկարապատում արդելքներու պատճառաւ: Այս դժուարին ձեւակերպութեանց երեսէն, ծրագրի դործադրութիւնը տարիներով ուշացաւ:

Այսօր, սակայն, ուրախութեամբ կը յայտարարենք որ շինութեան աշխատանքները դրեթէ լրացած են եւ 1971ի ամրան կարելի պիտի ըլլայ բացումը կատարել բացումը Հայ Մատուռականներու Տան:

Հ.— Ի՞նչ էին ձեր նիւթական պայմանները:

Պ.— Երախտագիտական զգացումներ ունինք մասնաւորաբար Ազգերու Դաշնակցութեան Գաղթականական ճիւղին Քոմիսարիային, Գալուստ Կիւլպէնկեան Հիմնարկութեան, Տիկին Սաթենիկ Յովսէփի, որոնք իրենց նիւթական կարեւոր յատկացումներով մեծապէս նպաստեցին ձեռնարկին:

Հ.— Այդ օժանդակութիւնները բաւարա՞ր էին:

Պ.— Ֆրանսահայ զաղութն ալ, ան չուշ իր մասնակցութեան բաժինը բերաւ, եւ վստահ ենք որ ապագային եւս պիտի եղած զոհաբերութիւնը պիտի չպակսի զոյց տալ, որպէսզի կարենանք բաւարարութիւն տալ մեր պահանջներուն:

Դէպք է նկատի ունենալ, որ օրէ օր շինութեան եւ ապրանքներու դինները յաւելումներ կրեցին եւ մեր նախատեսութիւնները զգեցին անցան եւ այսօր սակաւած ենք օդնութեան կոչ ընել մեր հայրենակիցներուն, որ իրենց նիւթական օգնութիւնները չզլանան, որպէսզի պատուաւորութեամբ դլուխ հանենք բոլորին սրտին խօսող այս ձեռնարկը:

Հ.— Ի՞նչ կը ներկայացնէ Տունը ներկայիս, կը հաճի՞ք համառօտակի գաղափար մը տալ այդ մասին:

Պ.— Յայտնեմ անմիջապէս որ Տունը իրը կառոյց, կը ներկայացնէ արդիական ճաշակով եւ ոճով ուսումնասիրուած հատատուն չէնք մը:

Նուագուրդով ընտրուած յանձնառու — ները — պատիւ իրենց — մեծ զոհողութիւններ ըրին շինութեան գիներու վրայ եւ կարելիութիւններ ստեղծեցին մեզի, յաղորդութեամբ դլուխ հանելու ձեռնարկը:

Շինութեան աշխատանքներու դեկավարութիւնը անձնուիրաբար ստանձնեց երկրաչափ Պր. Ռոլան Մարկոսեան:

Ինչպէս յիշեցինք Տունը կառուցուած է 2400 քառ. մեթր տարածութեամբ հողի մը վրայ որ մաս կը կազմէ Ծերանոցի 7000 քառ. մեթր հողին: Կը պարունակէ 25 սենեակներ չորս յարկերու վրայ հետեւեալ բաժանմունքներով.

— Ստորնայարկը, պարտէզին հատ — ապ, կը պարունակէ դրադարանը, պաշտօնէութեան սենեակները, կեդրոնական ջեռմանոցը, լուացարանը, հանդերձա — պահը, պահեստը, եւայլն:

— Դետնայարկի մէջ են, ընդարձակ մուտքը, հիւրանոցը, ճաշարանը, այս երեք մասերը ի հարկին կրնան միացուիլ ծառայելու համար իրը հանդիսասրահ, անօրէնութեան սենեակը, խոհանոցը եւ 5 առանձին մատուռականներու սենեակներ:

— Առաջին յարկը ունի առանձին մատուռականներու 10 սենեակներ, բժիշկի սենեակը, սրահ մը զոր կրնան օդտագործել ամէն այն մատուռականները, որոնք կը հետաքրքրուին ձեռային աշխատանքներով, եւայլն:

— Երկրորդ յարկը ունի 10 սենեակներ որոնք երկու առ երկու ունին հաղորդակցութեան դռներ, ամոլներու յատկացուած, նուագողներու համար առանձին սրահ մը, եւայլն:

Մատնաւորաբար հոգ տարուած է ձայնական եւ ջերմութեան չէզոքացման համար եւ մատուռականները ադմուկէ զերծ պահելու մտահոգութեամբ. այս պատճառաւ բաժանմունքները չինուած են ղոյդ պատերով:

Տանիքը չինուած է վերջին արդիական հնմունքներու վրայ, անթափանցութեան ու ջերմութեան պահպանման տեսակէտով:

Սանդուխներու չինութեան մասնաւոր — բարար հոգ տարուած է, որպէսզի մատուռականները դժուարութիւն չունենան ելլել իջնելու ժամանակ:

Գոյութիւն ունի նաեւ նորադոյն ոճով վերելակ:

Հ.— Շէնքի կահաւորման մասին կրնա՞ք տեղեկութիւններ ունենալ:

Պ.— Սենեակները կը նային դէպի հարաւ, իւրաքանչիւր սենեակ ունի պատուհան մը ամբողջ լայնքին, որ կը նայի Փարիզի համայնապատկերին: Պատուհաններու ամբողջ երկայնքին դետեղուած են սեղաններ: Իւրաքանչիւր սենեակ ունի, բացի անկողնէն, երկու պահարաններ, անձնական լուացարան, տաք եւ պաղ ջուր, որպէսզի բնակիչները պէտք չունենան իրենց սենեակներէն դուրս ելլել:

Լուացարանները լաւագոյն ձեւով բաժանուած են սենեակներէն եւ ունին բոլոր արդիական հանգստաւէտութիւնները:

Վերջապէս ամէն ինչ նախատեսուած է որպէսզի մեր մատուռականները յոգնութիւն չկրեն եւ վայելեն իրենց հանդիստը:

Բաժնուելէ առաջ անդամ մը եւս կ'այցելենք յարկաբաժինները, Պր. Յովհաննէսեանի հետ, հպարտանալու եւ ըմբոշխնելու դեղեցկութիւնն ու կատարելութիւնը ու չնորհակալութիւն յայտնելով կը բաժնուինք իրմէ:

Անտարակոյս Աղքատախնամ Ընկերակցութեան նախադահին եւ յարդելի անդամներու ճիդերուն ու ժրաջանութեան կը պարտինք այս հիմնարկութեան յաջողութիւնը:

Պ. ՉՈՒՒՔՃԵԱՆ

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԳԵՐՄԱՆԻԱՅԷՆ

ՊԵՐԼԻՆԻ ԵՐԵՍՓ. ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Արեւմտեան Պերլին քաղաքապետութիւն մըն է, որ կը կառավարուի իր ընտրեալ մարմնով: Մարտ 14ին լրացած ըլլալով չորս տարի տեւողութիւնը, տեղի ունեցան երեսփ. ընտրութիւնները թէ' քաղաքապետարանի եւ թէ 11 քաղաքամասերու ժողովրդական ներկայացուցիչներուն:

Երեք մեծ կուսակցութիւնները ամէն ներելի միջոց ի դործ դրին աւելի աթոռ չահելու համար, բայց դերակայութիւնը մնաց Սոցիալ – Դեմոկրատներուն մօտ: Իսկ երկու փոքր կուսակցութիւններ քուէներու 5 առ հարիւրը ստացած չըլլալով, ոեւէ ներկայացուցիչ չեն կրնար ղրկել ժողովին:

Ընտրուեցան 73 Սոց. Դեմոկրատներ 54 Քրիստոնեայ – Դեմոկրատ եւ 11 Ազատականներ: Այս հաշուով կրնան Սոց. Դեմոկրատները Ազատականներու հետ չդործակցիլ, բայց նայելով Պոնի քոալիսիոնին սերտ յարաբերութեանց, յոյս կայ որ նախորդ չորս տարիներուն պէս Սոցիալ – Դեմոկրատ եւ Ազատական քաղաքապետական կառավարութիւն մը կազմուի:

Քրիստոնեայ – Դեմոկրատ Միութիւն կուսակցութիւնը, Քիղինկէրի առաջնորդութեամբ, 1967ի բազդատմամբ չահած է եօթը աթոռ մինչ Սոցիալ – Դեմոկրատները կորսնցուցած են ութ աթոռ: Ընդդիմադիր այս կուսակցութիւնը իր յաջողութիւնը կը բացատրէ անով որ Պրանտի Արեւելեան Քաղաքականութիւնը չօչափելի արդիւնք մը չէ տուած եւ Արեւմտեան Պերլինի ճամբաներուն երբեմնակի փակուիլը առիթ կը համարի ապացուցանելու թէ «փոքր քայլերով» հաչտութիւն ձեռք բերելու քաղաքականութիւնը անօդուտ է:

Քաղաքապետ Շիւց եւ Պրանտ կը պընդեն որ հետզհետէ պիտի հարթուին դժուարութիւնները եւ կը յուսան համերաշխութեան հասնիլ Մորհ. Միութեան, Լեհատանի եւ Արեւելեան Գերմանիոյ կառավարութիւններուն հետ, եւ բանակցութիւնները անընդհատ յառաջ կը տարուին: Առաջին առթիւ կը կարծուի թէ Զատկի տօնին օրերուն վերստին արտօնութիւն պիտի տատնան Պերլինի երկու մասին բնակիչները փոխադարձ այցելելու:

Ամէն պարագայի մէջ Սոցիալ – Դեմոկրատները կը պահեն իրենց դիրքը եւ կը չարունակեն հաչտարար լեզու դտնելու իրենց քաղաքականութիւնը: Միանգամայն ի վիճակի պիտի ըլլան քաղաքային ներքին դործերուն մէջ բարենորոգումներ մտցնելու, ինչպէս խոստացան աւելի բուռն ճիդեր ի դործ դնելու անհրաժեշտութեան ուղղութեամբ:

ԹՂԹԱԿԻՑ

ԼԻՈՆԻ ՏՕՆԱՎԱՃԱՌԸ

1971ԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾ ԵԼՈՑԹՆԵՐԸ

ՄԱՐՏ 27ԷՆ ԱՊՐԻԼ 5.— 53րդ տօնավաճառը ի մասնաւորի հետեւեալ ճիւղերով.—

ՓԱՅՏԻ ՄԵՔԵՆԱՆԵՐ — Լիոն 1971 ցուցահանդէս փայտը աշխատելու համար մեքենաներու եւ կազմածներու:

ՏԵԼԹԱՄԱԹ 1971

Հանրային շինութեանց եւ շէնքի կազմածի ցուցահանդէս:

Լիոնի պրիֆոլաժի 3րդ ցուցահանդէս:

×

ՄԱՅԻՍ 8ԷՆ 12

Էմպոթերմ 71, ջերմութեան կազմածի ցուցահանդէս, ֆլիմաթիզասիոն, ռեկիլասիոն:

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 24ԷՆ 27

Մանր երկաթեղէնի արհեստագիտական ցուցահանդէս (մեքանիքի պալատին մէջ), վերապահուած միայն մասնագէտներուն:

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2ԷՆ 5

Մէօրոփամ, կահկարասիի եւրոպական չուկայ:

ՓՐՕ–ՄԷՕՐԱՓԱՄ, վերապահուած միայն մասնագէտներու, եւրոպական չուկայ արհեստական կազմածներու կահկարասիի համար:

×

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 16ԷՆ 25

Զայն – պատկերասփիւռի եւ յարակից ճիւղերու (օպտօ–վիզուէլ, եւայլն) միջազգային ցուցահանդէս:

Ցուցահանդէս՝ «Տան ուրախութիւնը»:

ԿԱՐԴԱՑԷՔ
ՏԱՐԱԾԵՑԷՔ
ՅԱՌԱՋԸ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ եւ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Գալով ձեր դործին, ըսաւ Անարէյ իչխան Պորիսին, քիչ եաքը պիտի խօսինք, եւ Ռոստովին նայեցաւ, որուն աղյական չփոթութիւնը կը սկսէր բարկութեան փոխուիլ:

— Կարծեմ, Շէօնկրապէնի կռիւին վրայ կը խօսէիք, ըսաւ Ռոստովի, դուք հո՞ն էիք:

— Հոն էի, պատասխանեց Ռոստով բարկութեամբ, որպէս թէ կը յուսար այս կերպով վիրաւորել թիկնապահը:

Պոլքոնսքի նշմարեց հեւասրին մտքի վիճակը եւ հաճոյք առաւ:

— Այո, այդ կռիւին վրայ չատ պատմութիւններ չրլան կ'ընեն:

— Այո, պատմութիւններ, դոչեց Ռոստով, կատաղի աչքեր դարձնելով Պորիսի եւ Անարէյ իչխանին վրայ, չատ պատմութիւններ: Բայց մեր պատմածները, մեր՝ որ կրակին մէջ դտնուեցանք, աւելի արժանի են հաւատացուելու քան պատմածները սպայակոյտի այն պարապ մարդոց, որոնք թեւերնին ծալած ըլլալնուն համար պատուանշաններ կը ստանան...:

— Եւ անոնց թիւին մէջ դիս ալ կը դնէք անշուշտ, դիտել տուաւ Անարէյ իչխան ժպտելով:

Ռոստով դգաց այս մարդուն պաղարիւնին հանդէպ բարկութեան եւ միանգամայն յարդանքի զգացում մը:

— Խօսքս ձեր մասին չէ, ըսաւ, ես ձեզ չեմ ճանչնար, եւ կը խոստովանիմ որ ձեզ ճանչնալու փափաք ալ չունիմ: Իմ խօսքս ընդհանուրին է:

— Է', ուրեմն, ես ուրիշ բան ունիմ քեզի ըսելիք, ըսաւ Անարէյ իչխան, միշտ դպչելով իր ձայնը եւ միեւնոյն հանդարտութեամբ: Դուք կը փափաքիք վիրաւորել դիս, եւ պիտի խոստովանիմ թէ դիւրին է այդպէս ընելը, եթէ ուղղակի ձեր մասին յարդանքի պակասութեան մէջ դտնուիք: Բայց դիտցէք որ առիթը ու տեղը դէշ ընտրեցիք: Քանի մը օրէն պիտի մասնակցինք ամէնքս աւելի լուրջ մենամարտութեան մը: Ասկէ զատ, Տրուպէցքոյ, որ ինծի կ'ըսէ թէ ձեր տղայութեան ընկերն է, իմ անձս ձեզի հաճոյ ըլլալու երջանկութիւնը չունենալուն պատասխանատու չէ: Ամէն պարագայի մէջ, աւելցուց ոտքի ելլելով, դիտէք թէ ես ո'վ եմ, դիտէք թէ ո'ւր կը դտնուիմ... Բայց մի մոռնաք որ իմ կարծիքով ոչ դուք, ոչ ես վիրաւորուելու, դիրար վիրաւորելու իրաւունք ունինք, եւ խոր – հուրդ կուտամ քեղի դործը չերկարել: Ուրբաթ դօրահանդէսէն վերջ, ցտեսութիւն, Տրուպէցքոյ:

Բարեւեց ամէնուն եւ քաշուեցաւ:

Անարէյ իչխանին դուրս ելլելէն եաքն էր որ Ռոստովի միտքը ինկաւ անոր տալիք յարմար պատասխան մը եւ առիթը փախցնելուն վրայ չատ ցաւ դդաց: Ջին ուղեց եւ չոր ու ցամաք կերպով հրաժեշտ տալով Պորիսին, վերադարձաւ իր բանակատեղը:

ԻԹ.

Հետեւեալ օրը երկու կայսրերը 80.000 հոդիէ բաղկացեալ դաշնակից բանակին զօրահանդէսը կատարեցին:

Առաւօտէն սկսեալ, մաքրութեամբ փայլող զօրքերը կը համախմբուէին հարթավայրին վրայ, ամբողջին առջեւ:

Ժամը առաւօտեան 10ին, ամէն բան կարգին էր: Ամբողջ բանակը կատակ – ուած էր երեք չարքի վրայ. առջեւօք հեծելազօրքը, եաեւէն թնդանօթաձիղները եւ ասոնց ալ եաեւը հետեւակազօրքը:

Փոքր ջոկատ մը դուրս ելաւ յանկարծ Օլմուցի առջեւ, եւ թէեւ այն օրը հովչկար, թեթեւ չունչ մը սահեցաւ բանակին վրայ, եւ չարժեց քոզաքներուն նիպտիներուն օղակները եւ սարսռացուց դրօշները: Կարծես բանակը իր խնդութիւնը կը յայտնէր կայսրերուն մօտենալուն վրայ:

Ջայն մը կը հրամայէ.— Սմիրնօ (օ'ն, զդո՛յշ), եւ այս բառը անմիջապէս, արշալոյսին աքաղաղին երգին պէս, բանակին ամբողջ տարածութեան մէջ կրկնուեցաւ, յետոյ ամէն ինչ լռեց: Հեծելազօրքի առաջին դունդի փողերը հնչեցին ընդհանուր դնացքը: Որոշակի կը լսուէր Սղեքսանդր ցարին մատաղ եւ դդուռղ ձայնը, որ բանակը կը չնորհաւորէր: Այն ատեն առաջին զօրադունդը իրրեւ պատասխան արձակեց ահաւոր եւ դուարթառատ հուրրա մը:

— Հուրրա՛, հուրրա՛, հուրրա՛, կ'աղաղակէին ամէն կողմէ եւ մէն մի զօրադունդ, իրարու եաեւէ, կայսրը ընդունեցաւ փողերու ձայնով, հուրրա՛ դոչելով... յետոյ չեփորները կը պայթէին եւ մարդկային ձայները կը չփոթուէին խլացուցիչ ժխորի մը մէջ:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՕՑ

(139 – Շար.)

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

Փաւժէյէն Պ. Ամմենակ Դաւիթեան 10 ֆրանք կը նուիրէ։

ՆՈՒԷՐՆԵՐ

Պուլվ. Օտտոյի եկեղեցւոյ։—

Հանդուցեալ Տիկին Սրբուհի Յովհաննէսեանի մահուան առթիւ Պր. Բարաղամ Դաւիթեան 20 *ֆր. եկեղեցւոյ*, 10 *Պուլ. Օտտոյի կապ. Խաչին*, *Պր. Անդրանիկ Խաչատուրեան* 20 *եկեղեց.*, *Տէր եւ Տիկին Աչոտ Յակոբեան* 100 *եկեղց.*, 50 *Մարսիլիոյ Մշակ. Տան*, 50 «*Յառաջ*»*ին*, 50 *Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ դպրոցին եւ* 50 *ֆրանք կապոյտ Խաչին*, *Տէր եւ Տիկին Յակոբ Յակոբեան* 50 *եկեղեց.*, *Հանդուցեալ Ադամ Կոնոյեանի հոգեհանդստեան առթիւ Տէր եւ Տիկին Տէրտէրեան* 10 *եկեղեց.*, *Տէր եւ Տիկին Քոթի* 10 *եկեղեցւոյ*։ *Հանդուցեալ Յովհաննէս Ուզունեանի թաղման առթիւ Պր. Գէորգ Սահակեան* 20 *եկեղեց.*, *Կարապետ Մարտիրոսեան Մարս. Մշակ Տան* 5, *Վարդան Միքայէլեան Մարս. Մշակ. Տան* 50։

ԽՆԶՈՑՔ ՎԱՂԱՆՍԻ ՄԷՋ

Նախաձեռնութեամբ Կապ. Խաչի Վալանսի մասնաճիւղին, *Կիրակի*, *Մարտ* 28, *ժամը* 15*ին սկսեալ Ահարոնեան ակումբը* (*Ռիւ Պուֆիէ*)։

Մուտքը ազատ է։

Հ. Յ. Դ.

ՓԱՐԻԶԻ Հ. Յ. Դ. Շրջ. կոմիտէն ժողովի կը հրաւիրէ հետեւեալ խումբերը.— *Քրիստափոր*, *Րաֆֆի*, *Փոթորիկ*, *Թէհլիրեան*, *Ռուբէն Ուս. Մ. այս Շաբաթ*-*Կիրակի* 24 *Մարտ Մշակոյթի Տան մէջ ժամը* 21*ին*։

ԾԱԽՈՒ Է
A VENDRE

VELIZY-OUEST - RESID.
près Forêt

composée : Luxueux Duplex 105m2 av. Patio au midi. Sej. 2 ch. boudoir, cuis. équip. S. de B. — 2ème Appt. indépend. 90m2, 4 P. Cuis. S. de B. Toil. Gd. rangt. Terrasse. Gd. Cft., Gd. S. Sols, garage. L'ensemble 390.000+C. F. 48.000

Téléphoner 946-04-99 de 13 à 19 h.

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ
ՎԱՐԴԱՆԱՆՑԻ ԱՌԹԻՒ

Մարտ 28*ին*, *Կիրակի Կ. Ե. ժամը* 15,30*ին*, *Լիոնի Ազգ. Տան սրահին մէջ*, *հովանաւորութեամբ Լիոնի Հայ Ազգ. Միութեան եւ կազմակերպութեամբ կըթական մարմնոյ*։

Հայկազեան վարժարանի աշակերտութիւնը կը մասնակցի աւուր պատշաճի արտասանութիւններով, *երգերով եւ մանկական պարերով*։

Հաճելի անակնկալներ։

Այցելութիւն արդիական կահաւորումներով զարդարուած Հայկազեան վարժարանի դասարանները։

Դպրոցական կեանքէ առնուած ֆիլմերու ցուցադրութիւն։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30*ին կը կատարուի «Հսկում»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ*։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25*ին Կիրակի առաւօտ ժամը* 10*ին*, *նախաճեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան*, *սինեմա Քափիթոլի մէջ*։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ
ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԳԱՏՕՆ

ՎԻՆԻ ՄԷՋ

Կ'ոգեկոչուի Կիրակի, *Ապրիլ* 25*ին*, *Սերքլը Քաթոլիկի սրահը*, *նախաճեռնութեամբ Ազգ. Միութեան*։

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Պանեէօ-Քաչանի մասնաճիւղի ընդհ. ժողովը Կիրակի, *Մարտ* 28, *ժամը* 16,30*ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը*, 88 *Ռիւ Մարսէլ Պոնէ*, *Քաչան*։ *Բոլոր ընկերուհիներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է*։

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՑԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40*ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով*, *Մայիս* 9*ին*, *Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը*։ *Մանրամասնութիւնները յայտնուին*։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28*ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս* 12*ին մինչեւ լոյս*։

×

ՄԱՐՍԷՅԼ.— *Վասպուրականի յաղթական հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ*, *Կիրակի* 4 *Ապրիլ*, *Սէլանտիոի սրահներուն մէջ*։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

Հայ Բժշկական Միութեան դասախօսութիւնը տեղի կ'ունենայ Մարտ 24*ին*, *Շաբաթ ժամը* 21*ին Հայ Մշակոյթի Տունը*, 17 *Ռիւ Պէօ*։

Կը խօսի ՏՈՒՔ. ՏԱՒՈՒԼԱՐԵԱՆ

Նիւթ՝ «Երիկամունքի հիւանդութիւններ»։

ՀԱՅԵՐԷՆ ՖԻԼՄԵՐՈՒ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ
ՊԱՆԵԷՕ-ՔԱՇԱՆԻ ՄԷՋ

Մարտ Ուրբաթ երեկոյ ժամը 20,45*ին*
քաղաքապետարանի երկրորդ սրահին մէջ
Annexe de la Mairie
34, Avenue Louis Pasteur
Փորթ տ'Օռլէանէն առնել օթոպուս 188
թիւը եւ իջնել
Rond Point des Martyrs

Ա) ԳՈՒՆԱՒՈՐ ՏԵՍԱՐԱՆՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԷՆ

Բ) ՏՐԱՎՐԱԿԱՆ ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՖԻԼՄԸ

Գ) ՆԿԱՐԻԶ ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ ԳՈՒՆԱՒՈՐ

Ծախքերու մասնակցութիւնը կամաւոր։

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉ
ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ

ԱՍՈՒԼԻՍ-ՃԱՇ

մասնակցութեամբ ուսանողներու
Նիւթ՝ ԹԱՏՐՈՆ
Շաբաթ, *Մարտ* 27 *ժամը երեկոյեան* 5*ին*
Մշակոյթի Տան մէջ
17, *Ռիւ Պէօ*
Երգ, *պար*, *արտասանութիւն*
Մասնակցութիւն 20 *ֆրանք*

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, *Պօմոնի մէջ*, *Մարտ* 28*ին ժամը* 12*ին եկեղեցւոյ կից սրահը*։ *Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն*, 12–14 *Ռիւ Սէնթ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը*, *Պ. Թիւթէլեանի մօտ*։

Ճաշադին.— 15 *Ֆր. ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ*։

ՀՍԿՈՒՄԻ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

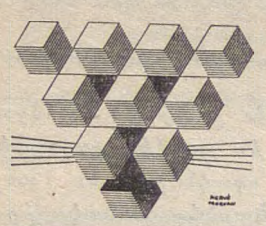
Պօմոնի թաղականութիւնը Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի մուտն ի Խորվիրապ տօնին առթիւ կազմակերպած է հսկումի արարողութիւնները 22 *Մարտ Երկուշաբթիէն* 27 *Մարտ Շաբաթ ամէն երեկոյեան ժամը* 20*ին*։ *Յաջորդաբար պիտի քարոզեն*

Հայր Գեղամ Վր. Պաղտասարեան
Տէր Եղիշէ Խաչակիր Քհնյ. Փանոսեան
Շահան Խաչակիր Քհնյ. Տէտէեան
Նշան Քհնյ. Գույումճեան

Եւ աւագ սարկաւագներ Պ. Պ. Յարութիւն Նիկողոսեան եւ Յարութիւն Ասլանեան։

Իսկ Շաբաթ երեկոյեան հանդիսաւոր նախատօնակ բոլոր հոգեւոր հովիւներու ներկայութեամբ։ *Կը հրաւիրուի հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց*։

FOIRE
INTERNATIONALE
DE LYON
et ses
manifestations
spécialisées

27 MARS
5 AVRIL
1971

RENSEIGNEMENTS
FOIRE INTERNATIONALE DE LYON
Palais des Congrès, 69 - LYON 6e
Tél. 24-29-61
Télex : 33056 - Foirlyo-Lyon
à PARIS : 136, Bld. Haussman 8e
Tél. 924-68-50

BNP

A votre service
tous les services de la

banque
nationale
de Paris

présente dans le monde entier

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 — C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ	50 ֆր
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
24
ՄԱՐՏ
MERCREDI
24 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12072 — Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN — 47e ANNÉE — N° 12.072

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԹՐՔԱԿԱՆ ՏԱԳՆԱՊԸ

Ա. ՆԱՀԸՆԹԱՑ ԴԷՊՔԵՐԸ

Սիւլէյման Տէմիրէլի կառավարութիւնը չկրցաւ դարման տանիլ անիշխանական վիճակին, որ կը տիրէր երկրին մէջ աւելի քան մէկ տարիէ ի վեր եւ որ վտանգաւոր համեմատութիւններ ստացաւ վերջին ամիսներու ընթացքին:

Թրքական թերթերը ամէն օր կ'արձագանգէին նոր դէպքեր: Երիտասարդներու յարձակում ոստիկաններուն վրայ, ուսանողական ընդհարումներ համալսարան – ներու մէջ, զրամատուններու կողոպուտ, ամերիկացի զինուորականներու առեւանգում, խուզարկութիւններ եւ մեծաքանակ դէնքերու գրաւում, ձերբակալու – թիւններ, մզկիթներու մէջ ուժանակի պայթում, արեւելեան նահանգներու մէջ (քիւրտ) յեղուզակներու եւ մաքսանենգներու հետապնդում, եւայլն, եւայլն:

Միւս կողմէ տնտեսական – եմտական ծանր տագնապ: Գիներու եւ տուրքերու յաւելում: Թշուառութիւն: Գործադուլ: Ու դեռ աննախընթաց երեւոյթ մը: Մարտ 1ին Սահմանադրական Առեանի որոշման հետեւանքով, ծերակուտականներն ու երեսփոխանները չեն կրցած ստանալ իրենց եամսեայ թոշակները եւ դժուարին դիրքի մը մատնուած են: Ճանապարհածախս ալ չեն ստացած: Դրամատունները 3500 ոսկի փոխ պիտի տան փափաքող – ներուն...:

Եւ ըսել թէ մէկ օր առաջ 198ի դէմ 230 քուէով վաւերացուած էր 1971ի Եմատցոյցը, փայլուն հեռանկարներով:

Սակայն տնտեսականէն աւելի երկրին ներքին խռովայոյզ վիճակն է, որ մտահոգութիւն կը պատճառէր բանակին: Ըստ Սահմանադրութեան, այս վերջինը քաղաքական հարցերով զբաղելու իրաւունք չունի: Իր պարտականութիւնն է երկրին սահմանները պաշտպանել թշնամիներու յարձակումներուն դէմ:

Անցեալի փորձերը քանիցս հաստատած են, որ Թուրքիոյ մէջ վերջին խօսքը բանակին կը պատկանի: Երբ կառավարութիւնը անկարող կ'ըլլայ վերահաստատել ներքին անդորրութիւնը, բառնալով անոր տուն տուող պատճառները, բանակն է, որ հրապարակ կ'իջնէ երկաթեայ թաթով կարգն ու կանոնը վերականգնելու համար:

Եւ սակայն զինուորականներու միջամտութիւնը յաճախ հակառակ արդիւնքի յանգած է: Վերջինը չար քան զառաջինն է եղած: Նորագոյն փաստը՝ 1960 Մայիս 27ի երիտասարդ զինուորներու յեղափոխութիւնը, որ աւելի վաթսնական կացութիւն ստեղծեց Թուրքիոյ մէջ տասը տարուան ընթացքին: Եկողները փնտռել տուին զացողները:

Աւելի քան մէկ տարիէ ի վեր խոր մտահոգութեան էին մատնուած զինուորական կանները, Հանրապետութեան նախագահ Ջօր. Ճէվտէթ Սունայէն եւ սպայակոյտի նախագահէն սկսեալ բարձրաստիճան, նոյնիսկ առորդաս բազմաթիւ սպաներ: Զինուորական Ապահովութեան Խորհուրդը վերջին ամիսներուն յաճախակի դումարումներ ունեցաւ: Ամէնէն բազմամարդ ժողովը տեղի ունեցաւ Անգարայի մէջ Մարտ 3ին:

Այժմ կը հաստատուի, որ ամսոյս սկիզբը երիտասարդ սպաները որոշեր էին նոր «Մայիս 27»ի յեղափոխութիւնով մը տապալել կառավարութիւնը եւ ձեռք առնել իշխանութիւնը:

Այս հաւանականութեան առաջքն առնելու համար է, որ ընդհ. սպայակոյտի նախագահ Զօր. Մէմտուհ Թաղմաչ զուգարեց զինուորական այդ արտակարգ խորհրդաժողովը, որուն ներկայ եղան աւելի քան 2000 զինուորականներ: Սպարապետը 45 վայրկեան տեւող ճառով մը անոնց պարզեց երկրին ներքին կացութիւնը եւ յայտարարեց, որ բանակը պէտք է չէզոք մնայ եւ պահպանէ միայն երկիրն ու իր վարչաձեւը: Որովհետեւ հոն՝ ուր բանակը կը վարէ իշխանութիւնը, պետութիւն գոյութիւն չունենար: Յանձնարարեց որ «հետու մնան ծայրայեղ հոսանքներէն եւ ամէն խնդիր կարգադրուի բանակին համար անհրաժեշտ չղթայի զրութեամբ»:

Թաղմաչ չէչտեց, որ զինեալ ուժերը ստիպուած են հոգեւին աշխատիլ ժողովրդավարութեան տեւականացման համար: Պարզեց թէ «չատ փափուկ» է կացութիւնը: Վերջին օրերս աւելցած է ծայրայեղ հոսանքներու գործունէութիւնը: Ծայրայեղ աջն ու ձախը կը ջանան անդունդ գլորել Թուրքիան: Երկիրը կը կառավարուի զինուորականներու բերած Սահմանադրութեամբ:

Սպարապետը լռելեայն ակնարկեց նաեւ քրտական չարժումին, առանց անուն տալու: Ըսաւ թէ ծայրայեղ աջէն ու ձախէն զատ կայ նաեւ տարրեր վտանգ մը, այսինքն Թուրքիան բաժան բաժան ընելու բաղաքականութիւնը: Ոմանք կը հրահրեն այս չարժումը եւ կ'ուզեն անյուսութեան մղել հայրենակիցները: Աշխարհագրական տեսակէտով ալ Թուրքիա փափուկ կացութեան մը մատնուած է վերջերս: Ցեղապաշտութիւնը եւ այլազան հոսանքներ սկսած են սանձարձակ գործել, բան մը՝ որ նախընթաց չէ ունեցած Հանրապետութեան որեւէ մէկ շրջանին:

Եզրակացնելով, Զօր. Մ. Թաղմաչ ըսած է. «Մեր բանակը ուշի ուշով կը հետեւի այս ամէնուն եւ հարկ եղած կարեւորութիւնը կուտայ անոնց: Դուք մեծադոյն յոյսն էք Թուրք ժողովուրդին»:

Մեկնութեան չեն կարօտիր սպարապետին այս խօսքերը: Հիմա աւելի յստակօրէն կը պարզուի թէ ինչո՞ւ զինուորականները այս «պատկառելի» ժողովէն ուղիղ օր եռք, Մարտ 12ին բանակը վերջնագիր տուաւ Սիւլէյման Տէմիրէլի կառավարութեան եւ ստիպեց զայն, որ հրաժարի:

Բանակը քաղաքականութեամբ չի զբաղիր: Եւ ի՞նչպէս...:

Սիւլէյման Տէմիրէլ եւ Իսմէթ Ինէօնիւ, երկու մեծադոյն կուսակցութեանց պետերը, վերջնագրին դէմ բուռն բողոք բարձրացուցին՝ զայն հակառակ դնելով Սահմանադրութեան եւ ժողովրդավար սկզբունքներուն, որոնցմով կը կառավարուի Հանրապետութիւնը:

Սակայն Հանրապետութեան նախագահ Զօր. Սունայի խիստ սաստին վրայ զլուխ ծռեցին կառավարած իրողութեան առջեւ ու խոնարհաբար համակերպեցան բանակի ազդարարութեան:

Ահա՛ թէ ի՞նչպէս է Սահմանադրակա՞ն եւ ժողովրդավարակա՞ն Թուրքիան:

ՀՐԱՆՏ–ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԻՐԼԱՆՏԱՅԻ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ

Բարդ կացութիւն մը ստեղծուած է Հիւսիս. Իրլանտայի մէջ, ուր մեծամասնութիւնն կազմող «Իւնիոնիսթ» կուսակցութեան երեսուն երեսփոխանները պիտի նչանակեն նոր թեկնածուն՝ վարչապետութեան աթոռին համար:

Հաղորդած էինք արդէն, թէ նախկին վարչապետը՝ Ջիչեսթըր–Փլարք հարկադրուեցաւ ներկայացնել իր հրաժարականը, երբ իր կուսակցութեան ծայրայեղ տարրերը, բոլորն ալ բողոքական, մերժեցին զինքը երրեւէ թոյլ անձնաւորութիւն: Միւս կողմէ Լոնտոն մերժեց այս վերջնոյն պահանջը՝ աւելցնելու իր զինուորներու թիւը, որպէսզի առաջքն առնուի օր աւուր զարգացող բախումներուն եւ խափանարարական դէպքերուն:

Երեքշաբթի օր երկու թեկնածուներ ներկայացած էին վարչապետի պաշտօնին համար: Առաջինը՝ Ուիլըմ Քրէյկ, ծայրայեղ մը կը նկատուի, քանի որ կը պատկանի «Իւնիոնիսթ» կուսակցութեան աջ թեւին: Այս վերջինին համար կառավարութիւնը պէտք է անզիջող դանուի կաթոլիկներու պահանջներուն առջեւ: Իրրեւ ապահովութեան միջոց կը նախատեսէ մէկ կողմէ պահանջել անգլիական ուժերու յաւելումը եւ, միւս կողմէ, ոստիկանութեան եւ, յատկապէս, այսպէս կոչուած «Ճատուկ» կոկատներու վերազինումը: Այս վերջինները, բոլորն ալ ծայրայեղ բողոքականներ, նախապէս զինուած էին եւ սահմանուած էին օժանդակելու ոստիկանութեան: Կաթոլիկներու բողոքին ընդառաջելով՝ Ջիչեսթըր–Փլարք, Լոնտոնի թելադրութեամբ, դի – նաթափեց դանոնք:

Երկրորդ թեկնածուն է Պրեան Ֆոքնըր: Անգլիացիք կը նախընտրեն այս վերջնոյն ընտրութիւնը, նկատի առնելով, որ չափաւորական մըն է եւ, ապահովաբար, երբէք չդիմէ ծայրայեղութիւններու, ինչ որ աւելի պիտի բարդացնէր կացութիւնը Հիւսիս. Իրլանտայի մէջ:

Ինչ կը վերաբերի կաթոլիկներուն՝ ասոնք կը փափաքին, որ վարչապետին ընտրութիւնը ձախողութեան դատապարտուի. այլ խօսքով «Իւնիոնիսթ» կուսակցութիւնը չկարողանայ մեծամասնութիւն մը ապահովել թեկնածուի մը շուրջ: Նըման պարագայի մը Անգլիա հարկադրուած պիտի ըլլայ ինք կառավարել ուղղակի կերպով Հիւս. Իրլանտան: Այս պարագային խնդրոյ առարկայ չեն դառնար զոյացած համաձայնութիւնները: Մնաց որ կաթոլիկ ներկայացուցիչները հաւասար թիւ մը կը կազմեն բողոքականներու հետ, խորհրդակցական յանձնախումբերու մէջ:

Անգլիոյ վարչապետը առանց սպասելու նոր թեկնածուին նչանակումին, յայտարարեց, թէ կարզապահութեան պահպանումի պարտականութիւնը Անգլիոյ վրայ կ'իյնայ: Հիմ համաձայն չէ նաեւ անգլիական ուժերու թիւի յաւելման, որ դրաւոր բանակի տպաւորութիւն պիտի թողուր այդ ձեւով:

Ցամենայն դէպս, Հիւսիս. Իրլանտայի կացութիւնը միշտ լարուած կը մնայ եւ, համաձայն քաղաքական դէպքերու, իրաց այս կացութեան մէջ, դժուար է նախատեսել մօտաւոր անդորրութիւն մը:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՋԻՒՆ–ՋՄԵՌԸ կը չարունակուի ամբողջ Ֆրանսայի մէջ, գարնան «հոչակումէն» 48 ժամ եաք եւ Քոթ տ'Ազիւրն ալ դերծ չէ: Անձրեւ, ձիւն, փոթորիկ և հով տակնուվրայ ըրած են երկիրը: Երկաթուղիի դիծեր խզուած են (Փարիզ–Հռոմ) եւ հազարաւոր զբօսաշրջիկներ մէկեղեկ մնացած են, աւելի ճիշդ «պաշարուած» դահուկի կարգ մը կայաններու մէջ, ինչպէս՝ Քուրշըվէլ: Ջերմաչափն ալ անսովոր է եղանակին համար Լիլլէն մինչեւ Նիս, ուր հինգ աստիճան էր երկուշաբթի օր:

Թունիրիոճ երեք դլխաւոր կուսակցութիւնները զօրավիդ կեցած են էրխմի, որ երեքշաբթի օր կը փորձէր կառավարութիւնը կազմել: Երեք կուսակցութիւնները (Աւտալէթ, Հալք եւ Ֆէյվիօղլու Ազգ. կուսակցութիւնը) երեսփոխանական ժողովի 450 աթոռներուն 379ը կ'ապահովեն:

ՅՈՑՆ 130 մտաւորականներ, որոնք կը պատկանին զանազան հոսանքներու, մանիֆեստ մը հրապարակեցին Աթէնքի մէջ, որով կը պահանջեն վերահաստատումը «անհատի ազատութեան» իրաւունքներու:

ՓԱՔԻՍՏԱՆԻ նախագահը՝ Եահեա Խան, որ տեսակցութիւն մը ունեցած էր չէյխ Թահմանի հետ, Արեւելեան Փաքիստանի առաջնորդը, յայտարարեց, թէ համաձայնութիւն մը պոյացած է երկու փաքիստաններու միջեւ վերջ տալու համար ներկայ տագնապին: Համաձայնութեան կէտերը չհրատարակուեցան:

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ զինուորական մարմիններու համաձայն, Որհ. Միւթթիւնը անցեալ տարի Եգիպտոսի յանձնած է 90 Միկ–21 օդանաւեր: Եգիպտոս ներկայիս ունի 546 օդանաւ:

ՆԻԺԵՐԻՈՑ մայրաքաղաքի մարզադաշտին մէջ 27·000 հոգի ներկայ դտնուած են չորս դղերու հրապարակային հրապանաղարկման:

ՅՈՐԴԱՆԱՆի հիւանդը բախումներ տեղի ունեցան ֆէտայիներու եւ բանակի ուժերու միջեւ: Սպաննուածներ կան:

ՔՈԻՊԱՅի մէջ ձերբակալուած է բանաստեղծ Էպերթօ Փատիտա, որ 1968ին առացած էր բանաստեղծութեան ազգային մրցանակը Քուպայի մէջ: Անոր գործերը, այնուամենայնիւ, կը նկատուին «հակապատմական», «յոռետես», պաշտօնական մարմիններու կողմէ:

ՀՌՈՄի մէջ քննութիւնը կը չարունակուի իշխան Պորկեզէի դաւին մասին: Ծանօթ է որ Իտալիոյ մէջ երեւան ելած էր ծայրայեղ աջ դաւ մը, որու պատասխանատուն կը նկատուէր իշխան Պորկեզէ: Այս վերջինը սակայն, որ Բ. պատերազմի հերոս է, անհետացած է որոշ ժամանակէ մը ի վեր բայց անթուակիր նամակ մը հասցուցած է իր փաստաբանին ուր կ'ըսէ թէ ամէն բան չինծու է:

ՊԱ–ՌԻՆի շրջանին մէջ ձերբակալուեցան երեք Թուրքեր, որոնք զաղտնի տպարանի մէջ կեղծ թուղթեր կը պատրաստէին այն Թուրքերու համար, որոնք կ'ուզէին Ֆրանսա աշխատիլ:

ՊՐԱՅՍ ՓԱՐԻՆ, դարուս ծանօթ փելիսոփաներէն մեռած է առջի օր 74 տարեկանին: Ամբողջ գործին երկայնքին իր դլխաւոր նպատակը եղած է չխաղալ բառերու հետ կամ աւելի ճիշդը չխաղալ իրականութեան հետ, բառերու միջոցաւ:

ՓԱՐԻԶի Թաղապետական Խորհուրդին չվերընտրուածներու մէջ, յատկանչական կը նկատուի նախկին նախագահին՝ Տի – տիէ–Տէլֆուրի պարագան: Կը կարծուի թէ էթուալի հրապարակի անուանափոխութեան հարցը իր կարեւոր դերը խաղացած է: Չէ վերընտրուած նաեւ Տիկին Ժանին Ա. Տըպրէ, որ երկդիմի դեր մը խաղացած էր նոյն հարցին մէջ: Եւ ըսել թէ այդ դերը խաղացած էին իրր նախատեսութիւն մերձաւոր ընտրութեանց...

ՄԻԱՅԵԱԼ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ Արտաքին նախարարը՝ Ուիլըըմ Ռոճըրս հաւանաբար Իսրայէլ երթայ Ապրիլին: Գալով Տիկին Մէյրի, միշտ նոյն դիրքը կը բռնէ եւ կը չեշտէ ամէն առթիւ թէ Իսրայէլ պիտի չընդունի 1967 Յունիս 4էն առաջուան սահմաններուն վերադառնալ: «Ապահով սահմաններ կ'ուզենք» կը կրկնէ Իսրայէլի վարչապետը:

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱՄՍԱԳԻՐ ՄԸ

Պոլսոյ մէջ, 1854ին, սկսաւ լոյս տեսնել «Ընտանի խմաստասէր, օրագիր բարոյական եւ մատենագրական կրթու – թեան» պարբերականը: Ասիկա հայ մամուլի պատմութեան մէջ առաջին անգամն ըլլալով կը հետապնդէր կնոջ վերաբերեալ կարեւոր հարցեր, ինչպէս իգական սեռի կրթութիւն, ընտանեկան ինդիր – ներ եւայլն: Պարբերականին հիմնուելը մաս կը կազմէր լուսաւորական այն բուռն շարժումին, որ յառաջ եկաւ հայ իրականութեան արեւմտեան հատուածին մէջ անցեալ դարու 40ական թուականներուն, եւ կը հանդիսանար դաղափարախօսու – թեան մէջ քաղքենի նոր յարաբերութիւն – ներու ձեւաւորման երաշխիքը: Ընտանիքի եւ հանրային կեանքի մէջ կնոջ ունեցած կարեւոր դերին, ինչպէս նաեւ կնոջ ընտանեկան հոգերը մեղմելու վերաբերեալ հարցերը քննութեան առնուած էին նոյն 40ական թուականներուն, հրապարակագիրներ՝ Ն. Զօրայեանի եւ Սերվիչէնի կողմէ:

Պարբերականը կը հրատարակուէր Ազգասիրական Ընկերութեան նախաձեռնութեամբ: Հրատարակողն էր Վ. Սոֆեան: Ան լոյս կը տեսնէր նախ երկու չաբաթը, ապա՝ ամիսը մէկ անգամ, ունէր լաւ տպագրութիւն: Ամսագիրը ունեցած է ընդամէնը մէկ տարուան կեանք:

Ինչպէս եւ բնականաբար պէտք է ենթադրել, ամսագրին նիւթերը կը չօշափեն սէրոյ, ընտանիքի համերաշխութեան, բարոյականութեան, մանուկներու, յատկապէս դեռահաս օրիորդներու կրթութեան եւ կենցաղի վերաբերեալ բազմաթիւ հարցեր:

Հանդէսի երկրորդ թիւին մէջ տպուած «Բարոյական խմաստասիրութիւն» յօդուածին բնաբանն է Օվիդիոսի «Մենք երկուքնիս բազմութիւն մըն ենք» խօսքը: Կը դովաբանուի բնական եւ անկաշկանդ սէրը, որ մարդուն տրուած բարձրագոյն պարգեւն է և պէտք է պահպանուի աչքի լոյսի պէս:Փորձելով դուրս գալ սիրոյ և հաւատարմութեան վերաբերեալ վարդապետական խօսքերու չրջանակէն, ամսագիրը երկու հոգիներու կապին նախապայմանը կը համարի լիակատար հաստակացողութիւնը, որ կրնայ ստեղծուիլ նոյնիսկ բնաւորութեամբ իրարու հակոտնեայ անձերու միջեւ, քանի որ երբեմն ճիշդ այդ հակասութիւններն են, որ կը կազմեն անքակտելի ներդաշնակութիւն: Սիրոյ մէջ պէտք է իշխէ անձնազոհութիւնը եւ մտերիմին չահը նեփանկանչն վեր դասելու ձգտումը: Պէտք է յիշել, որ չատերու հետ սիրալիր ըլլալով, դուն մէկուն հետ միայն կրնաս հարատաւ ըլլալ: «Որք ունին ընդ քեզ խաղաղութիւն՝ բազումք եղիցին, իսկ խորհրդակից քո մի ի հազարաց»:

Սէրը համարելով ընտանիքի կայունութեան հիմը, յօդուածագիրը կը դիմէ Ժորժ Սանտի, որ սիրելու կարողութեան մէջ կը տեսնէ մարդու մեծագոյն յատկութիւններէն մէկը: Բարքերու անարատ պահպանման եւ վեհ զգացումներու մասին յօդուածներ կան ամսագրին մէջ, ուր միչտ անկեղծ եւ ջերմ խօսքեր կ'ըսուին ընթերցողներուն համար: «Ծառերուն մէջ քեզ աչքէ կորսնցնելու ալ ըլլամ, առանց տեսնելու կրնամ դտնել քեզ, քեզմէ մէկ բան մըն է, որ չեմ կրնար զրուցել, որ անցած տեղիդ օդին մէջ եւ նոտած տեղիդ խոտին վրայ կը մնայ», սիրած մէկու մը ուղղուած անկեղծ խօսքերը այս ձեւով կ'ամփոփուի Պեռնարտէն ալ Սէն Փիէրի նչանաւոր «Փօլ եւ Վիրժինի» վէպին մէջ:

Իրրեւ դեղեցիկ սիրոյ հրաչալի նմոյչ, «Ընտանի խմաստասէրը» լոյս կ'ընծայէ ընդարձակ հատուածներ Շէյքսփիրի «Ռոմէօ է Ժիւլիէթ» ողբերգութենէն, անոր կցելով այսպիսի խմբագրական մը. «Մեր ազգին կարգացողներն ալ իր հանճարը մեր զրուցելիքէն աղէկ աս խաղիս մէջ պիտի հասկնան, որ իրեն վսեմ դրուածը չէ նէ, գոնէ էն անուշը ու էն խեղճն է, եւ մեր սրտին էն մօտ զգացումներուն վրայ դրուած»:

Ամսագիրը յաճախ կը դիմէ եւրոպական երկիրներու պատմութեան եւ դրականութեան, յատուկ տեղ կը յատկացնէ այդ երկիրներու նչանաւոր կիներու կեանքի պատմութեան: Ահա «Մարիամ Ստուարտ, Թագուհի Սկովտիոյ» ծանօթագրուած յօդուածը: Հոն մանրամասն եւ համակրանքով կը խօսուի այդ թագուհիին կեանքին եւ մահուան մասին: Առանձին ջերմութեամբ են դրուած յատկապէս այն հատուածները, ուր կը նկարագրուին կառափնատ զացող թագուհիին վեհ կեցուածքը, հպարտութիւնն ու արժանապատուութիւնը, ամէն կերպ կը չեշտուի անոր կնոջական մեծ ուժը:

Շատ հետաքրքրական են դաստիարակութեան վերաբերեալ մտքերը: Ընտանիքի մէջ անպայման պէտք է տիրապետէ մտերմութիւնը, վստահութիւնը եւ հարազատութիւնը: Զաւակը մօրը պէտք է վրտահի իր ամէնէն նուիրական զաղտնիքները, մայրը իրրեւ սրտակից խորհրդատու նկատելով, ան չըներ այնպիսի սըխալներ, որոնց համար յետագային կըրնայ չարաչար զղջալ: Ամսագիրը հայ կնոջ խորհուրդ կուտայ կուրօրէն չհետեւիլ եւրոպացի կնոջ, յատկապէս Ֆրանսուհիին, որ կ'ընէ այն, ինչ որ կը թելադրէ իր ազգային նկարագիրը, եւ երբեք չի կորսնցներ իր սեփական դիմագիծը: Հայ կինը նոյնպէս ունենալով իր ազգային նկարագիրը, պէտք է աշխատի պահպանել ու աւելի զարգացնել զայն: Այս մտքերը կ'արծարծուին չարունակաբար «Սոֆիա» յօդուածին մէջ, որու հերոսուհին չափի զգացում ունեցող, ոչ չռայլ, բայց ճաչակով հագուող, չնորհալի, մարդամարդ եւ դուրգուրոտ Հայուհին է:

Սրամիտ երկխօսութիւններու միջոցով

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՀԱՅ ԵՐԳԻԾԱԲԱՆԸ

ՄԱՀՏԵՍԻ ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԱՆՈՒՇԵԱՆ

Առաջին հայ երգիծաբանը եղած է ոմանհայ մահտեսի Գրիգորիս Անուչեան որուն ձեռագրերուն յայտնութիւնը կատարած է 1913ին, Պուքրէչ դտնուած մի–ջոցին, կովկասահայ ծանօթ գրագէտ Վրթանէս Փափազեան:

Վրթանէս Փափազեան, այդ թուականներուն Թիֆղիսի գրուած նամակի մը մէջ կ'ըսէր, թէ յաջողած էր դտնել, տարօրինակ պարագաներու ներքեւ, անդրանիկ հայ երգիծագրին անտիպներէն մաս մը, ուրկէ նմոյշներ կ'ուղարկէր՝ Տարեդրքին մէջ հրատարակուելու համար:

Ըստ Փափազեանի, այս ձեռագիրը կազմողը, որ կը կոչուէր Մահտեսի Գրիգոր Անուչեան, բնիկ Ագուլիսցի էր, կովկասցի, ծնեալ 1768 թուականին: Իր նախահայրը՝ Անուչ աղան, Ագուլիսի ծանօթ Ս. Թումաս Առաքելոյ վանքը կառուցողն է եղած: Պարսից Թահմասպ–Ղուլի Խան Շահի (Նատիր Շահ) Ագուլիսը աւերելու ժամանակ, հայրը խոյս կուտայ Պոլիս, անկէ ալ անցնելով Ռուսաստան, ուր կը հաստատուի իր զաւակներուն հետ:

Այս բոլոր տեղեկութիւնները մանրամասնօրէն դրուած են Մահտեսի Գրիգոր Անուչեանի կազմած տետրակին մէջ, որուն առաջին մասը դրուած է 1800ին, իսկ վերջին մասն ալ՝ 1828ին: Զանազան սեռի եւ այլազան նիւթերու պատկանող 16 գլուխներու կամ բաժիններու վերջինն է հետեւեալ երգիծական կտորը, որ կը կրէ «Դրամին Հաւատամքը» խորագիրը:

«Հանդգնանակ մոլի հաւատոյ, սահմանեալ հաւանական նմանութեամբ ի ծնողաստաւ Սարգսէ Ակնցոյ, ի մականուն «Անհաւատ» կոչեցելոյ, ըստ արդենի հանդամանացն կատարեալ

Հաւատամք ի մայրն աչխարհակալ անօրինողն ամենայն իրաց երկրի երեւելեաց: Եւ յերկրորդ տէր ոսկի եւ արծաթ ծնեալ ի մեռատաց այսինքն յետթենէ հողոյ, որով ամենայն ինչ լինի ի վերայ երկրի: Որ յաղագս մեր մարդկան եւ վասն մերոյ հանդստութեան եւ խոստովանութեան ի բովս մտեալ հալեցաւ, կռանեցաւ եւ դրօշմեցաւ ի պատկեր աղքատականի: Որով էառ զմարմին տուպլինի, քամէնցն, մաճառն ու եալտրըն, ճմարտապէս եւ ո՛չ կարծեօք: Զարչարեալ ի ներքոյ կռանոց եւ յղկեալ ի ձեռն արուեստաւորաց բազում ճգամբ, ապա ձեռն ընդ ձեռն փոխադրեալ նոտի ի դանձարանն թագաւորաց, իշխանաց եւ բանաւորաց, զայ յելանէ յետ ժամանակաց ի դանձարանէ, եւ զարձեալ չրջի յերկրէ ի յերկիր, եւ մեծաւ փառօք իւր փառաւորէ զրաղումս, նաեւ իսկ զանարժանս, որ թէ ուր հնչեսցէ չառաչիւնս, անդ պարանձեցուցանէ զլեզուս բազմաց իւրն զօրութեամբ, որոյ թագաւորութեանն ի յերկրի ո՛չ գոյ վախճան:

Հաւատամք եւ ի սոցունց րղխեալ յԱտամպօլ ոսկին, ի Մսրն, ի Հնդիստան, ի տաճկերկրքնոցն, ի քան հինոցն եւ չառն իջի յաստեղափայլն ուռուպէյքն, որք զօրացուցանեն զսիրտ աստացողաց: Հաւատամք եւ ի պէս պէս տեսակս արծաթեայ դրամոց, յանուն ի հինգանոցն, ի հարիւրնոցն, ի վաթսունոցն, ի թէք զուռուչն, ի զօրթանեւ ի սոցին նմանս, այսինքն ի մանրամասն փողս, որք յարաժամ յածին ընդ ամենայն անհատս, ի զիւրութիւն առըեւառութեանց եւ ի վայելումն մեզ յատնի կեանս ժամանակեայ յաւիտենական:

Իսկ որք ասեն էր երբեմն, յորժամ ո՛չ էր ի յարդի, կամ էր երբեմն, յորժամ ո՛չ էր ի կիրառութեան, կամ թէ յոչէից ոչ եղեն, կամ յայլմէ էութենէ յանգիտացան Աստծոյ ասեն լինիլ դոսկին եւ կամ զարծաթ, զայնպիսիսն նզովէ Ակնցի Սարդիսն ծխավաճառ, մականուն անհաւատ:

Մհա. ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԱՆՈՒՇԵԱՆ

1828

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (69)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— Տղաս, հիմա քեզի որոշ խօսք մը չեմ կրնար տալ, մէյ մը Թաղական Խորհուրդին առենապետը տեսնեմ, եթէ կարելի է բան մը ընել, կ'ընենք... դուն Սահակ Թումիկը ղրկէ, անոր հետ ալ տեսնուիմ:

— Այո, բայց կորսնցնելու ժամանակ չկայ, առարկեց Սերգիս, երկու օրէն մարդիկը պիտի դան զիրենք տունէն հանելու համար:

— Դուն հոգ մի ըներ, ես այս իրիկուն կը տեսնեմ...

— Ուրեմն չատ չնորհակալ եմ ձեր ազնուութենէն եւ կը յուսամ, որ ասկէ եառքը ալ լաւ բարեկամներ կ'ըլլանք:

Ղուկաս էֆէնտի, առանց պատասխանելու գլխու անորոշ չարժում մը ըրաւ: Երիտասարդը ոտքի ելաւ եւ մնաս բարով ըսելով մեկնեցաւ:

Սերգիս սկսած էր կասկածիլ վաճառականին մեղմ ու հաչտարար լեզուէն. կը վախնար, որ պարզապէս զինքը խաբած ըլլար, խոստանալով Թաղական Խորհուրդի ատենապետին խօսելու: Ղուկաս էֆէնտիի ընթացքը այնքան տարօրինակ թուեցաւ իրեն, որ նոյնիսկ որոշեց Հաճի Թումիկի չըսել, որ էֆէնտին զինքը տեսնել կը փափաքի, վախնալով որ կրնայ որեւէ կերպով զինեալներն միտքը փոխել. եւ այս ենթադրութեան մէջ չատ ճիշդ էր երիտասարդը, քանզի հապիւ իր քովէն հեռացած, Ղուկաս էֆէնտի ինքն իրեն սկսաւ մտածել.

— Թող մէյ մը ես այդ Հաճի Թումիկին հետ տեսնուիմ, ձեռքը քանի մը ոսկի ալ դնեմ, անկէ եառքը կը տեսնուինք, թէ ո՞վ ատորադրութիւն ետ կ'առնէ եղեր, ո՞վ արգելք կ'ըլլայ եղեր այդ բոզին ու սրիկային տուներէնէն դուրս նետուել – նուն: Այս երիտասարդը կ'երեւայ, որ պարզապէս Սաթենիկի բարեկամներէն է, ատոր համար եղեր պաչտպան կը կանգնի անոր...

Այս խորհրդածութիւններու մէջ էր, երբ դուռը բացուեցաւ, տիկին Թագուհի եւ Ռոզիկ ներս մտան: Երկուքն ալ այլայլած կերպարանք մը ունէին, որ չվրիպեցաւ Ղուկաս էֆէնտիի աչքերէն:

— Ի՞նչ կայ, ի՞նչ ունիք նորէն, հարցուց մտատանջ ձայնով մը:

Տիկին Թագուհի, իր ամուսնոյն պատասխանելէ առաջ դէպի աղջիկը դարձաւ եւ ըսաւ.

— Հայտէ, աղջիկս, սենեակդ դնա եւ հանդստացիր ու պարապ տեղը նորէն սիրտդ մի հատցներ, մանաւանդ նորէն մի նստիր լար...

Ռոզիկ լռիկ մնջիկ հեռացաւ:

— Քա, ի՞նչ եղաւ նորէն, չըսե՞ս, դարձեց Ղուկաս էֆէնտի անհամբեր:

— Ի՞նչ պիտի ըլլայ, սա քաչուելիք բան չէ, սկսաւ տիկին Թագուհի, թիկնաթոռի մը վրայ էյնալով... ինչ ընել ընելու է՝ աս խաղբութեան վերջ տալու է... ամէն բերնի ծամո՞ն պիտի ըլլանք:

— Քա կնիկ, եղածը պատմէ, դոչեց Ղուկաս էֆէնտի, ձայնը աւելի բարձրացնելով:

— Օֆ, այնչափ յուզուած եմ, որ խօսքիս թելը կը կորսնցնեմ, չարունակեց Թագուհի, իրիկուան դէմ Ռոզիկիս հետ դերձակուհիի դացեր էինք փորձի համար, անկէ ելլելնուս քիչ մը Մարտիկ էֆէնտիենց հանդիպինք ըսինք, դացինք. ասկէ անկէ խօսք ըլլալէ եառքը, վերոնիկը ըսաւ, որ «ճանըմ, տիկին Թագուհի, ես ձեր անկեղծ բարեկամն եմ, սա ինչ խօսքեր կը լսեմ քանի մը օրէ ի վեր ձեր մասին, սիրտս կատը–կատը կ'ըլլայ, կ'ապչեմ, չիտակը ըսէք, ի՞նչ է այդ անճոռնի խօսքերուն պատճառը»:

— Ի՞նչ խօսք է որ...

— Օրիորդ Ռոզիկին նչանը ետ եղեր է, տիկին Անթառամը ձեզի հետ կռիւ ըրեր է, իրարու առեր տուեր էք, ատոնցմէ պատուիչ առկոց առակ խօսքեր:

— Էյ, դո՞ւն ինչ պատասխանեցիր,

— Ի՞նչ ըսեմ, նախ ուրացայ, անանկ բան չկայ ըսի, ասկայն եառքը տեսայ, որ բուն իսկ խօսքը Անթառամէն ելեր է, տեղն ու տեղօք ամէն բան պիտի, օրովը, ժամովը... արդէն վերոնիկ հանդիմանաւ, որ ամէնուն բերանն է եղեր, բոլոր տուներուն մէջ մեր վրայ կը խօսին... Նայեցայ որ ճար չկայ, ուրանալը աւելի դէշ պիտի ըլլայ, ըսի որ, ատանկ խօսքեր մը զարձան տիկին Անթառամի հետ, բայց նչանը ետ ընելու խնդիր չկայ... բայց այդ խօսքերէն այնչափ յուզուեցայ որ... Ռոզիկը ըսես մազ մնաց նորէն լալ պիտի սկսէր, չուտով մը խօսքը կարկեցինք ու դուրս ելանք...

— Իրենք ուրիկ՞ խմացեր են այդ խօսքերը, հարցուց Ղուկաս էֆէնտի:

— Ճանըմ, ամէնուն բերանն է եղեր, քանի մը տեղէ լսեր են: Սմսարեաններէն լսեր են, Տ. Միքիաէլն լսեր են, ուրիշներէ լսեր են...

— Ա՛հ Անթառամին ու Միքիաէլին խոստած բաներն են ատոնք... բոլոր եղեր նմանակ ալ զրեր է ինծի...

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ՏՔՍԻՆԻ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԸ

—o—

Շատ գրուած է Տէսինի մասին եւ եթէ օր մը փորձուի Ֆրանսահայ գաղութին ծագումն ու պատմութիւնը տալ, տարակոյս չկայ որ Տէսինի գաղութին պիտի յատկացուի պատուաւոր բաժին մը։

Արդարեւ, ազգային գեհենի վրայ Տէսինը միշտ ալ յառաջադէմ դիրքի վրայ գտնուած է, հաւանաբար իր համախումբ ըլլալու առաւելութեամբ։

1923էն սկսեալ Հայը իր գաղթականի ցուպն ի ձեռին, եկաւ նաեւ այս ասպնջական երկրին հիւրընկալ ափերը, ապահովութիւն ու ապրուստ գտնելու։ Յարճան տեղաշարժ մը կար այն առեն։ Սակայն, չատ չանցած իւրաքանչիւր գաղութ կազմաւորուեցաւ ու դարձաւ ազգին միացութիւն մը Ֆրանսահայ համրողջականութեան։

Տէսինը, իր արուեստական թելերու գործարանով, առաջին օրէն իսկ անտեսական ապահով կորիզ մը հանդիսացաւ, ուր հայ գաղութը չուտով արմատ նետեց եւ ուռճացաւ։

Եօթը տարի ետքը, բացումը կը կատարուէր Տէսինի Հ. Ց. Դ. Տան, եւ յաջորդաբար կը չինուէին Ս. Աստուածածնայ եկեղեցին եւ Հայ Աւետարանական համայնքին ժողովարանը։

Գաղութին հիմնադրութեան 40ամեակին կը զուգադիպէր Մեծ Եղեռնի յիսնամեակը։ Գոյութիւն ունեցող բոլոր կազմակերպութիւններուն ներկայացուցիչ – ներով կազմուեցաւ յատուկ յանձնախումբ եւ Տէսինն ալ հանդիսաւոր չուքով ոգեկոչեց բիւրաւոր նահատակներու արեամբ ներկուած այդ քառմնելի թուականը։

Ապա, յանձնախումբը ծանր պատասխանատուութիւն մը ստանձնեց. այն է՝ Տէսինի մէջ կառուցանել հայկական ցեղասպանութեան զոհերուն յիշատակը յաւերժացնող յուշարձան մը։ Այս նուիրական գաղափարը հրապարակ նետուած էր թաղապետական ընտրութենէն առիթով եւ պէտք էր գայն օգտագործել։

Յարգանք թաղապետութեան, որ իր ընտրութենէն ետք յարգեց իր ըրած խոստումը, գօրավիզ կանգնեցաւ յանձնախումբի ծնդրագրին եւ Տէսինի ամէնէն ընդարձակ հրապարակը տրամադրեց յուշարձանին համար։

Այնուհետեւ, յանձնախումբը լուիկ մըլիկ աշխատեցաւ, դիմեց առ որ անկ է ու կատարուեցան բոլոր օրինական գործողութիւնները։

Այժմ, յուշարձանի պատուանդանը կատուցած է արդէն։ Իսկ կոթողը կ'ատաի չուտով։ Յանձնախումբը ցարդ հաւաքած է 65 հազար նոր ֆրանքէ աւելի գումար մը։ Միայն Տէսինի փոքր գաղութը մասնակցած է երեսուն հազարէ աւելի գումարով մը։ Ջոհաբերութեան օրինակ մը տուած ըլլալու համար բաւնք որ այրի եւ տարիքոտ Հայուհիներ, որոնց ստացած օրական թոշակը 10 ֆրանքէն պակաս է, մասնակցած են 100 ֆրանքով։ Ազգասիրութեան բարձր չափանիշ մըն ալ Մոնաքոյէն։ Պր. Մուշեղ Ճիլէճեան պարզ դիմումի մը ընդառաջելով, յանձնախումբին տրամադրեց 20 հազար ֆրանք։ Զկա՞ն այս պատուական Հայուն նիւթական դիրքն ունեցող այլ բախտաւորներ։ Անշուշտ կան։ Ըլլայ Ֆրանսայի թէ սահմանամերձ այլ երկիրներու մէջ, առանց թուելու հեռաւոր Ամերիկան։ Որքան պերճախօս են հարուստ Հրեաներու խոր հայրենասիրութիւնը եւ անոնց ցոյց տուած նիւթական զոհողութիւնը, որոնք խթան կարող են հանդիսանալ մեր ունեւորներուն։

Յուշարձանի չինութեան ծախքերը տակաւին չեն փակուած։ Յանձնախումբին կողմէ մամուլին տրուած կոչերը ակընկալուած արդիւնքը չտուին։ Այսուհանդերձ, յանձնախումբը դարձեալ լաւատես է։ Որովհետեւ դիտէ որ Հայը միշտ ալ տուող եղած է։ Որովհետեւ դիտէ որ մեզմէ չատեր անապատներէն անցան։ Տեսան անարդ Թուրքին եաթաղանը եւ առնուազն զոհ մը տուին այդ ցեղասպանութեան։ Սիրելիներու անհամար ոսկորներ տակաւին անթաղ կը մնան անապատի կիզիչ աւազներուն վրայ։ Եւ վստահ է որ բան մը կը խօսի մեր սրտերուն անոնց յիշատակը։

Ահա այդ նահատակներուն նուիրուած է յուշարձանը որ կը պատկանի հանուր Հայութեան եւ մեկն է առ այժմ ամբողջ Ֆրանսայի մէջ։ Ամէն հայ անհատ կրնայ քար մը դնեդելու արժէքը ապահովել յուշարձանի չինութեան։ Խորհրդանշական քար մը՝ որպէս զամբան ձեր սիրելիներուն անյայտ գերեզմանին։

Պարզ յիշեցում մըն է ասիկա՝ ուղղուած իւրաքանչիւր Հայու՝ որուն երակներուն մէջ տակաւին չրջան կ'ընէ Հայու արիւն ու կը հաւատայ ազգային վերածնունդին։

ԳՈՒՐԳԷՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ

Հ. Բ. Ը. Մ.

ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ԿՐԹԱԹՈՇԱԿԻ ՑԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

—o—

1971–1972 կրթական տարեշրջանի համար Հ. Բ. Ը. Միութեան համալսարանական կրթաթոշակներու բաշխումի պայմաններն են.—

1.— Միութեան այժմու համալսարանական սաներէն 33 հոգի այս տարի չըրջանաւարտ պիտի ըլլան։ Մնացեալ 188 սաներէն 1971–1972ին կրթաթոշակ պիտի ստանան անոնք որ յաջողած են տարեվերջի քննութեանց մէջ։

2.— Վերոյիշեալներէն զատ կրթաթոշակ պիտի յատկացուի սահմանափակ թիւով նոր թեկնածուներու։

3.— Կրթաթոշակի այս յատկացումներէն կրնան օգտուիլ արդէն իսկ պաշտօնի վրայ գտնուող ուսուցիչները, երբ անոնք մասնաւոր կերպով յանձնարարուին իրենց վարժարաններուն տնօրէնութեան կամ հոգաբարձութեան կողմէ։

4.— Համալսարանական ուսմանց համար թեկնածու ներկայացողները պէտք է անպայման երկրորդական վարժարանէ մը վկայուած ըլլան այլապէս իրենց դիմումը անպատասխանի պիտի մնայ։

5.— Նոր թեկնածուներուն մէջ նախապատուութիւն պիտի տրուի անոնց՝ որոնք հայ մշակոյթին ոատարելու կոչուած ուսմանց կը հետեւին։

6.— Բոլոր թեկնածուները, ուսուցիչ թէ ուսանող, Լիբանանի, Սուրիոյ եւ Ֆրանսայի մէջ իրենց դիմումը պէտք է կատարեն մինչեւ Ապրիլ 15, 1971 Միութեան հետեւեալ մարմիններուն.—

Armenian General Benevolent Union
District Committee of Lebanon
P. O. Box 715
BEIRUT, LEBANON

Armenian General Benevolent Union
District Committee of Syria
P. O. Box 348
ALEP, SYRIA

Union Générale Arménienne
de Bienfaisance
Comité Régional de France
11, Square Alboni, PARIS (16e)

7.— Այլ վայրերու թեկնածուները պէտք է մինչեւ Ապրիլ 15, 1971 ուղղակի դիմեն կեդր. Վարչ. Ժողովին, հետեւեալ հասցէով.—

Armenian General Benevolent Union
Central Board of Directors
109 East 40th Street
NEW-YORK, N.Y. 10016 — U.S.A.

8.— Դիմումնագիր ներկայացնողները հարցաթերթիկ մը պիտի ստանան այն մարմնէն, որուն դիմած են։ Թեկնածուները պէտք է պատասխանեն բոլոր հարցումներուն եւ հետեւին հարցաթերթիկին մէջ գոյց տրուած ուղղութեան։

9.— Միութեան Լիբանանի, Սուրիոյ եւ Ֆրանսայի Շրջանային Յանձնաժողովներուն կրթական Յանձնախումբերը այլ վայրերու թեկնածուներուն թղթածրարները ուսումնասիրելէ ետք պատրաստ պիտի ըլլան։ Մնացեալ 188 սաներէն 1971–1972ին կրթաթոշակ պիտի ստանան անոնք որ յաջողած են տարեվերջի քննութեանց մէջ։

2.— Վերոյիշեալներէն զատ կրթաթոշակ պիտի յատկացուի սահմանափակ թիւով նոր թեկնածուներու։

3.— Կրթաթոշակի այս յատկացումներէն կրնան օգտուիլ արդէն իսկ պաշտօնի վրայ գտնուող ուսուցիչները, երբ անոնք մասնաւոր կերպով յանձնարարուին իրենց վարժարաններուն տնօրէնութեան կամ հոգաբարձութեան կողմէ։

4.— Համալսարանական ուսմանց համար թեկնածու ներկայացողները պէտք է անպայման երկրորդական վարժարանէ մը վկայուած ըլլան այլապէս իրենց դիմումը անպատասխանի պիտի մնայ։

5.— Նոր թեկնածուներուն մէջ նախապատուութիւն պիտի տրուի անոնց՝ որոնք հայ մշակոյթին ոատարելու կոչուած ուսմանց կը հետեւին։

6.— Բոլոր թեկնածուները, ուսուցիչ թէ ուսանող, Լիբանանի, Սուրիոյ եւ Ֆրանսայի մէջ իրենց դիմումը պէտք է կատարեն մինչեւ Ապրիլ 15, 1971 Միութեան հետեւեալ մարմիններուն.—

Armenian General Benevolent Union
District Committee of Lebanon
P. O. Box 715
BEIRUT, LEBANON

Armenian General Benevolent Union
District Committee of Syria
P. O. Box 348
ALEP, SYRIA

Union Générale Arménienne
de Bienfaisance
Comité Régional de France
11, Square Alboni, PARIS (16e)

7.— Այլ վայրերու թեկնածուները պէտք է մինչեւ Ապրիլ 15, 1971 ուղղակի դիմեն կեդր. Վարչ. Ժողովին, հետեւեալ հասցէով.—

Armenian General Benevolent Union
Central Board of Directors
109 East 40th Street
NEW-YORK, N.Y. 10016 — U.S.A.

8.— Դիմումնագիր ներկայացնողները հարցաթերթիկ մը պիտի ստանան այն մարմնէն, որուն դիմած են։ Թեկնածուները պէտք է պատասխանեն բոլոր հարցումներուն եւ հետեւին հարցաթերթիկին մէջ գոյց տրուած ուղղութեան։

9.— Միութեան Լիբանանի, Սուրիոյ եւ Ֆրանսայի Շրջանային Յանձնաժողովներուն կրթական Յանձնախումբերը այլ վայրերու թեկնածուներուն թղթածրարները ուսումնասիրելէ ետք պատրաստ պիտի ըլլան։ Մնացեալ 188 սաներէն 1971–1972ին կրթաթոշակ պիտի ստանան անոնք որ յաջողած են տարեվերջի քննութեանց մէջ։

2.— Վերոյիշեալներէն զատ կրթաթոշակ պիտի յատկացուի սահմանափակ թիւով նոր թեկնածուներու։

3.— Կրթաթոշակի այս յատկացումներէն կրնան օգտուիլ արդէն իսկ պաշտօնի վրայ գտնուող ուսուցիչները, երբ անոնք մասնաւոր կերպով յանձնարարուին իրենց վարժարաններուն տնօրէնութեան կամ հոգաբարձութեան կողմէ։

4.— Համալսարանական ուսմանց համար թեկնածու ներկայացողները պէտք է անպայման երկրորդական վարժարանէ մը վկայուած ըլլան այլապէս իրենց դիմումը անպատասխանի պիտի մնայ։

5.— Նոր թեկնածուներուն մէջ նախապատուութիւն պիտի տրուի անոնց՝ որոնք հայ մշակոյթին ոատարելու կոչուած ուսմանց կը հետեւին։

6.— Բոլոր թեկնածուները, ուսուցիչ թէ ուսանող, Լիբանանի, Սուրիոյ եւ Ֆրանսայի մէջ իրենց դիմումը պէտք է կատարեն մինչեւ Ապրիլ 15, 1971 Միութեան հետեւեալ մարմիններուն.—

Armenian General Benevolent Union
District Committee of Lebanon
P. O. Box 715
BEIRUT, LEBANON

Armenian General Benevolent Union
District Committee of Syria
P. O. Box 348
ALEP, SYRIA

Union Générale Arménienne
de Bienfaisance
Comité Régional de France
11, Square Alboni, PARIS (16e)

7.— Այլ վայրերու թեկնածուները պէտք է մինչեւ Ապրիլ 15, 1971 ուղղակի դիմեն կեդր. Վարչ. Ժողովին, հետեւեալ հասցէով.—

Armenian General Benevolent Union
Central Board of Directors
109 East 40th Street
NEW-YORK, N.Y. 10016 — U.S.A.

8.— Դիմումնագիր ներկայացնողները հարցաթերթիկ մը պիտի ստանան այն մարմնէն, որուն դիմած են։ Թեկնածուները պէտք է պատասխանեն բոլոր հարցումներուն եւ հետեւին հարցաթերթիկին մէջ գոյց տրուած ուղղութեան։

9.— Միութեան Լիբանանի, Սուրիոյ

ԼՐԱՏՈՒ ԱՐՈՒԵՍՏԻ

Այս մէջոցին կալըռի տը Սեւրի մէջ (2, Ռիւ Տիւփէն, Պոն–Մարշէի դիմացը) միլանարնակ ծանօթ նկարիչ՝ Սրտաչէս Ղարիպեան կը ցուցադրէ իր յատկանշական գործերէն ոմանք, ուրիչ քանի մը համբաւի տիրացած նկարիչներու կողքին։

Ա. Ղարիպեան մէկն է Ապրիլեան Սերունդի որբերէն, որ տարիներու ընթացքին պատուաբեր տեղ մը դրաւած է Իտալիոյ արուեստի չրջանակներուն մէջ։ Վերջերս առանձին ցուցահանդէս մը տրուած էր Միլանօ, որու մասին խօսեցանք իր առենին։

Ցուցահանդէսը բաց է ամէն օր բացի կիրակիէ եւ Երկուշաբթիէ, մինչեւ Ապրիլ 6, ժամը 10,30էն 12 եւ 15էն 19։

1.— Միութեան այժմու համալսարանական սաներէն 33 հոգի այս տարի չըրջանաւարտ պիտի ըլլան։ Մնացեալ 188 սաներէն 1971–1972ին կրթաթոշակ պիտի ստանան անոնք որ յաջողած են տարեվերջի քննութեանց մէջ։

2.— Վերոյիշեալներէն զատ կրթաթոշակ պիտի յատկացուի սահմանափակ թիւով նոր թեկնածուներու։

3.— Կրթաթոշակի այս յատկացումներէն կրնան օգտուիլ արդէն իսկ պաշտօնի վրայ գտնուող ուսուցիչները, երբ անոնք մասնաւոր կերպով յանձնարարուին իրենց վարժարաններուն տնօրէնութեան կամ հոգաբարձութեան կողմէ։

4.— Համալսարանական ուսմանց համար թեկնածու ներկայացողները պէտք է անպայման երկրորդական վարժարանէ մը վկայուած ըլլան այլապէս իրենց դիմումը անպատասխանի պիտի մնայ։

5.— Նոր թեկնածուներուն մէջ նախապատուութիւն պիտի տրուի անոնց՝ որոնք հայ մշակոյթին ոատարելու կոչուած ուսմանց կը հետեւին։

6.— Բոլոր թեկնածուները, ուսուցիչ թէ ուսանող, Լիբանանի, Սուրիոյ եւ Ֆրանսայի մէջ իրենց դիմումը պէտք է կատարեն մինչեւ Ապրիլ 15, 1971 Միութեան հետեւեալ մարմիններուն.—

Armenian General Benevolent Union
District Committee of Lebanon
P. O. Box 715
BEIRUT, LEBANON

Armenian General Benevolent Union
District Committee of Syria
P. O. Box 348
ALEP, SYRIA

Union Générale Arménienne
de Bienfaisance
Comité Régional de France
11, Square Alboni, PARIS (16e)

7.— Այլ վայրերու թեկնածուները պէտք է մինչեւ Ապրիլ 15, 1971 ուղղակի դիմեն կեդր. Վարչ. Ժողովին, հետեւեալ հասցէով.—

Armenian General Benevolent Union
Central Board of Directors
109 East 40th Street
NEW-YORK, N.Y. 10016 — U.S.A.

8.— Դիմումնագիր ներկայացնողները հարցաթերթիկ մը պիտի ստանան այն մարմնէն, որուն դիմած են։ Թեկնածուները պէտք է պատասխանեն բոլոր հարցումներուն եւ հետեւին հարցաթերթիկին մէջ գոյց տրուած ուղղութեան։

9.— Միութեան Լիբանանի, Սուրիոյ եւ Ֆրանսայի Շրջանային Յանձնաժողովներուն կրթական Յանձնախումբերը այլ վայրերու թեկնածուներուն թղթածրարները ուսումնասիրելէ ետք պատրաստ

Այրի Տիկին Մարի Գուլումճեան, Տէր եւ Տիկին Հրանդ Թէրզեան եւ զաւակը, Տէր եւ Տիկին Նուպար Թէրզեան եւ զաւակները եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց մօր եւ մեծ–մօր՝

ԱՅՐԻ ՏԻԿԻՆ ՍԱԹԵՆԻԿ ԹԷՐԶԵԱՆԻ

մահը, որ պատահեցաւ Մարտ 20ին, 96 տարեկանին։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի այս Հինգշաբթի Մարտ 25ին, ժամը 10,30ին Փարիզի Ս. Յովհաննէս Մկրտիչ եկեղեցին։

Մահագդ չստացողներէն կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել։

ՆՈՒԷՐ

Այրի Տիկին Սարգիս Աբրահամեան եւ զաւակները 150 ֆր. կը նուիրեն «Հայաստան»ի եւ 50 «Յառաջ»ի իրենց ամուսնոյն եւ հօր՝

ՍԱՐԳԻՍ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆԻ

յիշատակին։

ՅԱՒԱԿՅՈՒԹԻՒՆ

Ֆ. Կապոյտ Խաչի Մարսէյլի մասնաճիւղի վարչութիւնը իր եւ բոլոր ընկերուհիներու կողմէ խորին ցաւակցութիւն կը յայտնէ ընկերուհի Մարի Սաղրեանի՝ իր հօր ողբացեալ Գալուստ Սաղրեանի ցաւալի մահուան առթիւ, եւ փոխան ծաղկեպսակի 50 ֆր. կը նուիրէ Մարսէյլի Մշակութային Տան։

ԽՆԴՈՑՔ ՎԱՂԱՆՍԻ ՄԷՋ

Նախաձեռնութեամբ Կապ. Խաչի Վալանսի մասնաճիւղին, Կիրակի, Մարտ 28, ժամը 15էն սկսեալ Ահարոնեան ակումբը (Ռիւ Պուֆիէ)։

Մուտքը ազատ է։

ՀԱՅԵՐԷՆ ՖԻԼՄԵՐՈՒ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ
ՊԱՆԵԼՕ–ՔՈՇԱՆԻ ՄԷՋ

26 Մարտ Ուրբաթ երեկոյ ժամը 20,45ին
քաղաքապետարանի երկրորդ սրահին մէջ
Annexe de la Mairie
34, Avenue Louis Pasteur
Փորթ տ'Օռլէանէն առնել օթոպիւս 188
թիւը եւ իջնել
Rond Point des Martyrs

Ա) ԳՈՒՆԱՒՈՐ ՏԵՍԱՐԱՆՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԷՆ

Բ) ՏԼԹՎԼԺԻԿ ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՖԻԼՄԸ

Գ) ՆԿԱՐԻԶ ՆԱԼՊԱՆԴԵԱՆ ԳՈՒՆԱՒՈՐ

Ծախքերու մասնակցութիւնը կամաւոր։

ՑՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Պանեէօ–Քաշանի մասնաճիւղի ընդհ. ժողովը կիրակի, Մարտ 28, ժամը 16,30ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը, 88 Ռիւ Մարսէլ Պոնէ, Քաշան։ Բոլոր ընկերուհիներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

ՊՈՒՎՄԱՐ ՕՏՏՈՑԻ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

Հանգուցեալ Գալուստ Սաղրեանի մահուան առթիւ Վռամեան ենթակոմիտէին կողմէ Մարս. Մշակ. Տան 100 ֆրանք, Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ եւ Պուրմ. Օտտոյի Կ. Խաչին կողմէ Մարս. Մշակ. Տան 50ական, Օր. Մարի Սաղրեան 100 Մարս. Մշակ. Տան, 100 Ազգ. Դատի Յանձնախումբին, 50 «Յառաջ»ին, 50 «Հայաստան»ին, 50 եկեղեցւոյ, Տէր եւ Տիկին Թիւթէլեան 10 եկեղեցւոյ, 10 Մարս. Մշակ. Տան, Տէր եւ Տիկին Էօրտէքեան 10 եկեղեցւոյ, 10 Մարս. Մշակ Տան, Արզումանեան ընտանիք 50, Պր. Սերոբ Գինոսեան 20, Յուսիկեան ընտանիք 20 Մարսէյլի Մշակ. Տան, Պր. Գրիգոր Փիլիկեան 20 Մշակ. Տան, 10 եկեղեցւոյ, Տէր եւ Տիկին Յովհաննէս Տէրտէրեան Մշակ. Տան 15, Հ. Յ. Դ. Շրջ. կոմիտէ 70, Տիգրան Ղազարեան եւ Ժանօ Ղազարեան 50ական, Շալճեան ընտանիք 100 Մարսէյլի Մշակ. Տան։

(Շար.)

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ
ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ
ՎԱՐԴԱՆԱՆՑԻ ԱՌԹԻՒ

Մարտ 28ին, Կիրակի կ. ե. ժամը 15,30ին, Լիոնի Ազգ. Տան սրահին մէջ, հովանաւորութեամբ Լիոնի Հայ Ազգ. Մխիթեան եւ կազմակերպութեամբ կըրթական մարմնոյ։

Հայկազեան վարժարանի աշակերտութիւնը կը մասնակցի աւուր պատշաճ արտասանութիւններով, երգերով եւ մանկական պարերով։

Հաճելի անակնկալներ։

Այցելութիւն արդիական կահաւորումներով զարդարուած Հայկազեան վարժարանի դասարանները։

Դպրոցական կեանքէ առնուած ֆիլմերու ցուցադրութիւն։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հակում»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

Հ. Յ. Դ.

ՓԱՐԻԶԻ Հ. Յ. Դ. Շրջ. կոմիտէն ժողովի կը հրաւիրէ հետեւեալ խումբերը.— Քրիստափոր, Բաֆֆի, Փոթորիկ, Թէքէրեան, Ռուբէն Ուս. Մ. այս Ուրբաթ 24 Մարտ Մշակոյթի Տան մէջ ժամը 21ին։

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉ
ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՄՆԱՁԻՒԼ
ԱՍՈՒԼԻՍ - ՃԱՇ

մասնակցութեամբ ուսանողներու
Նիւթ՝ ԹԱՏՐՈՆ
Շաբաթ, Մարտ 27 ժամը երեկոյեան 5ին
Մշակոյթի Տան մէջ
17, Ռիւ Պիէռ
երգ, պար, արտասանութիւն
Մասնակցութիւն 20 ֆրանք

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Մխիթարեան ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիւթէլեանի մօտ։

Ճաշադին.— 15 ֆր. ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ՀՍԿՈՒՄԻ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի թաղականութիւնը Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի մուտն ի Խորվիրապ ոտնին առթիւ կազմակերպած է հսկումի արարողութիւններ 22 Մարտ երկուշաբթիէն 27 Մարտ Շաբաթ ամէն երեկոյեան ժամը 20ին։ Ցաջորդաբար պիտի քարոզեն

Հայր Գեղամ Վր. Պաղտասարեան
Տէր Եղիշէ Խաչակիր Ֆիլ. Փանոսեան
Շահան Խաչակիր Ֆիլ. Տէտէեան
Նշան Ֆիլ. Գուլումճեան

Եւ աւագ սարկաւագներ Պ. Պ. Յարութիւն Նիկողոսեան եւ Յարութիւն Ալաճեան։

Իսկ Շաբաթ երեկոյեան հանդիսաւոր նախատօնակ բոլոր հոգեւոր հովիւներու ներկայութեամբ։ Կը հրաւիրուի հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց։

Հ. Յ. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ
ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս։

×

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Վասպուրականի յաղթական հերոսամարտի ոտնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, Կիրակի 4 Ապրիլ, Սիլոնտիոի սրահներուն մէջ։

×

Տրապիզոնի նահանգի Հայրենակցական Միութեան տարեկան ճաշասեղանը Մայիս 16ին Կիրակի կէսօրէ վերջ Հայ Մշակոյթի Տան մէջ։

CHEZ VOUS ET SANS MAITRE

APPRENEZ L'ARMENIEN EN 3 MOIS

En y consacrant 1/4 d'heure par jour

GRACE AU NOUVEAU MANUEL PRATIQUE DE LA LANGUE ARMENIENNE REDIGE PAR :

HAROUTIOUN KURKDJIAN

chargé de cours au « Haïgazian Collège »
Professeur de français au Lycée Arménien Palandjian de Beyrouth

CONÇU D'APRES LES METHODES PEDAGOGIQUES LES PLUS RECENTES ET ACCOMPAGNE D'UN DISQUE 33 TOURS

PRIX DE LANCEMENT : 20 F. (25 F. avec le disque)

PUBLICATION
UNION DES ETUDIANTS ARMENIENS D'EUROPE
EDITIONS « HAMASKAINE »

388 pages, 72 leçons + supplément + lexique

EN VENTE :
Maison des Etudiants Arméniens, 57 Bd. Jourdan — Paris (14e)
Librairie « Le Petit Prince », 121 Bd. St Michel — Paris (5e)
Maison de la Culture Arménienne, 17, Rue Bleue, Paris (9e)
Tzerikiantz 13, Rue des Dominicaines, Marseille

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՑԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը։ Մանրամասնութիւնները յայտնուելիք։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին Կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ
ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԳԱՏՕՆ

ՎԻԼԻՆԻ ՄԷՋ

Կ'ոգեկոչուի Կիրակի, Ապրիլ 25ին, Սերքլը Քաթոլիկի սրահը, նախաձեռնութեամբ Ազգ. Մխիթեան։

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն։

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին Կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14էն Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն։

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւթական։ 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն։ 3) Զանազան հարցեր։

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

ԳՐԱՏՈՒՆ ՀՐԱՆՏ ՍԱՄՈՒԷԼԵԱՆ

Ա. Խ. ՏԻՍԵԱՆ, Հայաստանի Հանրապետութեան ծագումն ու զարգացումը, Բ. տպագրութիւն, պատկերազարդ, 1968	20 ֆր.
Ն. ԱՂԲԱԼԵԱՆ, Ամբողջական երկեր, 3 հատոր, հատորը	20 ֆր.
Ս. ՎՐԱՑԵԱՆ, կեանքի ուղիներով, 6 հատոր, հատորը	15 ֆր.
Ա. ՇԻՐԱԿԵԱՆ, «կատակն էր նահատակներուն»	15 ֆր.
ՀԱՑԿԱԶՆ ՂԱԶԱՐԵԱՆ, Ցեղասպան Թուրքը	16 ֆր.
Ե. ՄԵԼԻՔԵԱՆ, Հարք–Մնուս (Տարօնի չրջանի պատմութիւն) (Վերոգրեալ գրքերը՝ տպուած Պէյրութ՝ բոլորն ալ լաթակազմ են)	15 ֆր.
ԱՂԱՍԻ, Զէյթուն եւ իր չրջակաները, Պէյրութ, թղթակազմ	15 ֆր.
ԴՐ. ԵՊՍ. ՊԱԼԱԳԵԱՆ, Հայ Գողգոթան, Բ. հատոր, Փարիզ	15 ֆր.
ՀԱՑԿԱԿԱՆ ՄԱՆՐԱՆԿԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, Երեւան, 1967	72,60 ֆր.
ՀԱՑԿԱԿԱՆ ՏԱՐԱԶ, Առաքել Պատրիկի, Երեւան, 1967	17 ֆր.
ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ, Կոմիտաս Վարդապետի բոլոր երկերը	

ՁՈՒԼ ՄԹԵՐՔ ՀԱՑԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՍՓԻՒՌՔԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆՑ

Առաքման ծախքը գնողին վրայ
Դիմել
LIBRAIRIE ORIENTALE H. SAMUELIAN
51, rue Monsieur-le-Prince - PARIS (6e)
C. C. P. Paris 1278-35 Tél. : 326-88-65

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՅԱՌԱՋԱԳԻՑ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE
Directrice : ARPIK MISSAKIAN
RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e
Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր.	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
25
ՄԱՐՏ
JEUDI
25 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12073 Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN 47e ANNÉE — N° 12.073

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԹՐՔԱԿԱՆ ՏԱԳՆԱՊԸ

—o—

Բ. ՆՈՐ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

Երեւոյթները կը հաստատեն թէ չատ լուրջ էր բանակի երիտասարդ պինուրականներուն մտադրութիւնը :

Քաղաքերուած 1960 Մայիս 27ի փոր – ձէն, այդ սպաները կ'ուզէին ասպարէզէն քշել Սիւլէյման Տէմիրէլի առաւելեան կառավարութիւնը եւ ձեռք առնել իշխանութիւնը :

Շատ ակներեւ էր վտանգը : Բարձրաս – տիճան երիտ պինուրականներ, Զօր· Սունայ եւ Զօր· Թաղմաչ տեսան, որ Տէմիրէլի կառավարութեան դէմ կ'ընդվզին ո՛չ միայն համալսարանի ուսանողներն ու բանուորական ճնշ կազմակերպութիւն – ները, այլ նաեւ՝ բանակը :

Մարտ 3ի պինուրական բացառիկ հա – ւաքոյթի վաղորդայնին, Հանրապետու – թեան նախագահը բարեկամաբար թելադ – րեր է վարչապետին, որ «պատիւով» հրա – ժարի, եթէ չուզեր որ բանակը բռնութիւն բանեցնէ վրան :

Տէմիրէլ բացարձակապէս մերժեր է : Վեց տարի տեւաբար վարչապետի պաշ – տօնին վրայ մնացեր էր եւ դիւրաւ չէր ուզեր հրաժարիլ իր աթոռէն, որուն վրայ կը նստէր օրինական ձեւով, ըստ Թուր – քիոյ սահմանադրական օրէնքներուն :

Վերջերս այս սիւնակներուն մէջ արձա – նագրեցինք իր յայտարարութիւնները Թրիպիւն տը Ժընեւի աշխատակից Միշէլ Սալմոնի, որ դիտել տուած էր իրեն թէ Աւալէթի յաջորդական հերթուածներուն հետեւանքով այլեւս իր կուսակիցները մեծամասնութիւն չէին կազմեր Խորհըր – դարանին մէջ, ուստի չէ՞ր մտածեր հրա – ժարիլ : Տէմիրէլ պատասխաներ էր, որ նոյնիսկ առանց մեծամասնութիւն ունե – նալու պիտի մնայ իշխանութեան ղլուխը, որովհետեւ պիտի թէ իր հակառակորդ – ները պիտի չկրնան միացեալ ճակատ կազմել եւ զինքը տապալելու չափ քուէ տայ իրեն դէմ :

Այս մտայնութեամբ առաջնորդուած է, որ բանակի Մարտ 12ի վերջնագրին դէմ խօսիլ բողոքեց առաջին վայրկեա – նին, սակայն չուտով կակուղցաւ : Նախ մերժեց Զօր· ձէվտէթ Սունայի հրաւէ – րը՝ մասնակցելու Զանգեզուրի համակու – սակցական խորհրդաժողովին : Սակայն քանի մը օր վերջ վազելով փութաց նա – խագահական պալատը եւ պատրաստակա – մութիւն յայտնեց Աւալէթը դնելու նոր – ընտիր վարչապետի տրամադրութեան տակ :

Հանրապետութեան նախագահը իրրեւ վաղեմի պինուրական կտրուկ կարգադ – րութիւններ ըրաւ : Ամէն բանէ առաջ մաքրագործեց բանակը : Պաշտօնանկ ը – րաւ բազմաթիւ զօրավարներ եւ այլուր փոխադրեց հարիւրաւոր երիտասարդ սպաներ, որոնց մասին կասկածներ կա – յին :

Վարչապետութեան կոչեց Նիհատ Էրի – մը, ծանօթ Հալքեան մը, որ Փարիզի մէջ իրաւաբանութիւն է ուսած, նախապէս եղած է Հալքի օրով, Թուրքիան ներկա – յացուցած է Եւրոպայի Խորհուրդին մէջ եւ այլ պատասխանատու պաշտօններ վա – րած : Երեսփոխան է : Հալքէն հրաժարե – լու անմիջապէս, որպէսզի անկուսակցա – կան, չէզոք դեմքի վրայ կազմէ իր դահ – լիճը, կարեւոր բոլոր կուսակցութեանց մասնակցութեամբ : Ազգային, խառն դահ – լիճ մը, որուն պարտականութիւնը պիտի

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՐՈՒԱԾ ԱՐԺԱՆԹԻՆԻ ՄԷՋ

—o—

Արժանթինի նախագահը՝ Զօր· Լեվին – կըսթոն, որ իշխանութեան գլուխ եկած էր անցեալ տարի, Յունիս 18ին, պետա – կան հարուածի մը հետեւանքով հեռաց – ուեցաւ իր պաշտօնէն : Մէկ տարուան մէջ երկրորդ անգամն է, որ Արժանթին կը փոխէ իր նախագահը, պինուրականնե – րու պարտադրութեան տակ :

Այսպէս, Յունիս 8ին, Զօր· Լանիւս, որ բանակի սպայակոյտի պետն էր, պինուր – ական հարուած մը կազմակերպելով պաշտօնանկ ըրաւ նախկին նախագահը՝ Խուան Օնկանիա : Տասը օր ետք պինուր – ականները նախագահի աթոռը յանձնե – ցին անծանօթ պինուրականի մը՝ Լե – վինկսթոն :

Արժանթինի ցամաքի, օդի եւ ծովի ու – ժերու պետերը՝ գլխաւորութեամբ Զօր· Լանիւսի, չարաճճիկիզրին պահանջեցին իրենց իսկ հաստատած նախագահին՝ հր – աժարիլ :

Այս վերջինը, որ 51 տարեկան է, նա – խապէս փորձած էր առաջքն առնել պե – տական հարուածին, որ կը նախաեսուէր որոշ ժամանակէ մը ի վեր : Այսպէս, ա – ռաջին առթիւ պաշտօնէ հեռացուց սպա – յակոյտի պետը, որուն տեղ նշանակեց Քորտոպայի ոստիկանապետը : Միւս կող – մէ, ձայնասփռուած յայտարարութեամբ մը հաղորդեց նաեւ, թէ Զօր· Լանիւս «հակակարգապահ» ընթացքի մէջ գըտ – նուած է, որով սպայակոյտի համաձայ – նութեամբ ան եւս կը հեռացուի իր պաշ – տօնէն :

Այս լուրը հերքուեցաւ իսկոյն սպա – յակոյտի կողմէ, որ որոշեց իր երկու ներկայացուցիչները գրկել պալատ՝ պա – հանջելու համար նախագահին հրաժարա – կանը : Զօր· Լեվինկսթոն ընդունեցաւ պայմանը եւ դիմերանց հեռացաւ Հանրա – պետութեան պալատէն :

Իշխանութիւնը այժմ կը գտնուի եր – րորդութեան մը ձեռքը, որոնք կը ներ – կայացնեն արժանթինեան բանակի երեք ուժերը՝ օդային, ծովային եւ ցամաքա – յին : Պաշտօնական յայտարարութեան մէջ պինուրական պետերը կը ճշդեն, թէ իշխանութիւնը ձեռք կ'առնեն եւ կը պա – հեն «մինչեւ որ իրենց համար յեղա – փոխական հոլովոյթը» : Ցեսադային իշ – խանութիւնը պիտի յանձնեն « սահմա – նադրական » կառավարութեան : Այս ա – ռիթով կը չեշտուի, թէ Զօր· Լանիւս որամադիր է խորհրդարանական ընտրու – թիւններ կատարել տալ առաւելագոյնը երկու տարիէն, թերեւս մինչեւ 18 ամիս : Պաշտօնանկ եղած նախագահը որոշած էր խորհրդարանական ընտրութիւնները կա – տարել 1975ին :

Տասը օր առաջ լուրջ բախումներ ար – ձանագրուած էին Քորտոպա քաղաքին մէջ, որ մայրաքաղաքէն՝ Պուէնոս Այրէ – սէն 430 մղոն հիւսիս–արեւմուտք կը գտնուի : Բանուորական ցոյցերը գսպելու համար Զօր· Լեվինկսթոն պահանջած էր բանակէն միջամտել, սակայն Զօր· Լա – նիւս դէմ եղած էր այդ կարգադրութեան :

Աւելցնենք, որ պետական հարուածի դլխաւոր դերակատարը՝ Զօր· Լանիւս կը սերի Ֆրանսական ընտանիքէ եւ կը նկատ – ուի «հայրը» բոլոր պետական հարուած – ներուն : Արդարեւ, 1951էն ի վեր ինք նա – խաձեռնած է բոլոր պետական հարուած – ները : Միայն Փերոնի պաշտօնազրկման չէ կրցած մասնակցիլ, որովհետեւ այդ օրերուն կը գտնուէր բանտ :

Զօրավարը ազատախոհ մարդու համ – բաւ կը վայելէ :

ԻՐԼԱՆՏԱ ՆՈՐ ՎԱՐՉԱՊԵՏ ՈՒՆԻ

Հիւսիսային Իրլանտայի նոր վարչա – պետ ընտրուեցաւ Պրիան Ֆոքները որ 26 ձայն ստացաւ մինչ իր մրցակիցը՝ Ուի – լերմ Քրէյկ, ծայրայեղ նկատուած, մի – այն 4 ձայն կը ստանար : Այս ձեւով յոյս կայ որ որոշ հանդարտութիւն մը վերա – հաստատուի երկրին մէջ, քանի որ Ֆօք – նըր ծանօթ է իրրեւ չափաւորական ատր : Ընտրութենէն անմիջապէս ետք, կարճ յայտարարութիւն մը ըրաւ, ուր չեշտեց ի մէջ այլոց·— «Համոզուած եմ որ քա – ղաքական նոր սկզբունքներու չէ որ պէտք ունինք, այլ արդիւնաւէտ գործնական արդիւնքներու, ոչ միայն ահաբեկչու – թեան դեմի վրայ այլեւ ըմբռնութեանց եւ խաղնակութեան : Իմ հիմնական սկզբ – ունքս պիտի ըլլայ որ կարգն ու կանոնը պէտք է յաղթէ» :

Գրեթէ նոյն լեզուն է զոր կը գործածէր իր նախորդը՝ հրաժարեալ վարչապետը, Չիչեսթըր–Ռլարք :

Իր հակառակորդը սակայն, Քրէյկ, որ ծայրայեղ մըն է, ձագկած է անմիջապէս Ֆոքներուն ընտրութիւնը, ըսելով որ քանի որ Չիչեսթըր Ռլարք քանի մը ամիս դի – մացաւ, ան ալ քանի մը շաբաթ կը դի – մանայ եթէ չգործադրէ այն քաղաքա – կանութիւնը, զոր ինք, Քրէյկ, միշտ ա – ռաջարկած է :

Ծանօթ է որ այս ամբողջ խառնակու – թիւնները ծագեցան երբ երեք բրիտանա – կի պինուր սպաններ եղան : Ներկայիս կը փաստուի որ Մեծն Բրիտանիոյ վարչա – պետը՝ Հիթ իրաւունք ունեցաւ վճռական ըլլալու, քանի որ այս ձեւով երկու կէ – տեր պարզուեցան·— Ս.) Հիւս· Իրլան – տայի կառավարութիւնը կարելիութիւնն ունի քմահաճոյքի պահեր ունենալու բայց չի կրնար չհնազանդիլ Անգլիոյ : Բ) Ծայ – րայեղ աջը այնքան ալ զօրաւոր չէ եւ Քրէյկի ստացած խեղճուկրակ չորս ձայ – ները ցոյց կուտան, որ ան չի կրնար ա – նելի մատնել կառավարութիւնը :

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

Նիքսըն չատ դոհ կը թուի Լասի մէջ կատարուած ամերիկեան միջամտութե – նէն : Այս առընչութեամբ, Միացեալ Նա – հանգներու նախագահը յայտարարած է հեռատեսիլէն թէ այդ միջամտութիւնը դրական է : Նիքսըն կ'ընդունի սակայն թէ «ոչ մեծ յաջողութիւն մըն է, ոչ ալ ձա – խողութիւն մը, հեռանկարները իրա – դործուեցան» :

Վատիկանի կիսապաշտօնական օրգա – նը՝ Օսսեռվաթոռէ Ռոմանօ խոհեմա – թեամբ կ'ողեկոչէ Երուսաղէմի փոքրա – մասնութեանց իրաւունքները, որոնք սպառնալիքի տակ են, ի տես իսրայէլեան նոր նախաձեռնութեանց : Թերթը կը չեշ – տէ թէ Երուսաղէմ պէտք է մնայ միաստ – ուածական երեք մեծ կրօնքներու — հըր – եայ, իսլամ եւ քրիստոնեայ — քաղաքը : Կը պարզուի այս յօդուածէն թէ Իսրայէլ օրէ օր կը չեշտէ հրէականացման իր քա – ղաքականութիւնը, Երուսաղէմի արաբա – կան մասին մէջ :

Պրիւսէլի մէջ հարիւր հազար գիւղա – ցիներու ցոյցը իր բնոյթը բոլորովին կոր – սընցուցած է եւ ապստամբութեան ձեւ առած : Կառքեր եւ հանրակառքեր կրակի տրուած են, ցուցափեղկեր կոտրած, խա – նութներ թալանի տրուած եւ բախումներ եղած են ոստիկանութեան հետ : Մէկ մեռեալ եւ մօտ 160 վիրաւոր կայ : Հոդա – ծոյները կը պահանջեն որ իրենք չըլլան «կանաչ Եւրոպա»յի զոհերը :

Ցորդանանի թագաւորին տեսակէտով կարելի չէ մտածել առանձին համաձայ – նութեան մը մասին՝ Իսրայէլի եւ Եգիպ – տոսի մէջ : Խաղաղութիւնը պէտք է իրա – կանացուի ընդհանուր դեմնի վրայ, այսինքն պէտք է լուծուին բոլոր հար – ցերն ալ միասնաբար : Համաձայնութեան կնքումին պէտք է մասնակցին Եգիպտոս, Ցորդանան եւ «եթէ հնարաւոր է» նաեւ Սուրիա : Անդրադառնալով Երուսաղէմի հարցին, Հիւսէյն դիտել կուտայ, թէ իրենց համար քաղաքին արաբական մա – սը «դրաւուած» կը նկատուի եւ «Սուրբ քաղաքը պէտք է պարպուի, արաբական դրաւուած այլ հողերու կարգին» : Հիւ – սէյն դիտել տուաւ նաեւ, թէ Իսրայել – ցիք փորձեր կը կատարեն ջնջելու համար «քրիստոնեաներու եւ մահմետականներու իրաւունքները Երուսաղէմի մէջ» :

Թունիզ ոստիկանութիւնը ձերբակալած է երկու երիտասարդներ, որոնք մասնակ – ցած են ամերիկացի օդանաւորդներու ա – ռեւանգման : Ձերբակալութիւնները կա – տարուած են Սարիզի մէջ, կեսարիոյ մօտերը :

Նիժերիոյ մէջ երեք հարիւր հոգի մե – ռած է քոլերայի հետեւանքով :

Ցոհաննէսեանի անկախութեան 150ամ – եակին առթիւ մանիֆեստ մը հրապարա – կեցին հելլէն երկու քաղաքական կուսակ – ցութիւններու առաջնորդները : Մանի – ֆեստին մէջ դիտել կը տրուի, թէ յոյն ժողովուրդը իր անկախութեան տարե – դարձը կը ոճնէ վարչաձեւի մը ներքեւ, որ չորս տարիէ ի վեր կը դրկէ յոյն քա – ղաքացին իր անհատական ազատութիւն – ներէն :

Ռոխթիները նոր ցոյցեր սկսան Զո – րեքշաբթի օր, ամբողջ Ֆրանսայի մէջ, տակնուվրայ ընելով երթեւեկը : Բեռնա – տար կառքերը կեցած են մայրուղիներու վրայ եւ հիւսիսի թէ հարաւի գլխաւոր կառուղիները փակ են :

ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԵՐ ՀԱՐՍՏՈՒԹԵԱՆՑ ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԻՆ ՄԱՍԻՆ

ԽՄԲ.— Պոսթընի մեր պաշտօնակիցը՝ «Հայրենիք» սկսած է հրատարակել այս շահեկան յօդուածաշարքը, հետեւեալ խմբագրական ծանօթութեամբ.—

« Մինչ հրատարակութեան կը յանձնենք մեր աշխատակցին երկարաշունչ այս գրութիւնը, կը մղուինք իրեն հետ կասկածելու՝ որ մշակութային մեր հարցուստութեանց պահպանութեան պատասխանատուութիւնը ունեցողներ արժանի ու շադրութիւնը ցոյց տան ըսուածին տարողութիւնը ըմբռնելու եւ ըստ այնմ շարժելու... գէթ այսուհետեւ:

Անփութութիւնը ուղն ու ծուծն է դարձած գրեթէ ամէն տեղ, ամէն մարզի վրայ: Իսկ այս պարագային՝ ցոյց տրուած վերաբերումը ցուցանիշ է արուեստի եւ մշակոյթի հանդէպ տարուէ տարի ծաւալող անտարբերութեան: Կը նշանակէ թէ ուխտ ըրած ենք *ժամանակի պահանջներուն դէմ* եւ մեր հարստութիւնները վատահելու... *փոչիին, մոռացութեան եւ պարբերական «անհետացումներու»*:

Պարոն Քիւրտեանի լայնաշունչ բողոքը, արդար ընդվզումն ու խորունկ կսկիծը արձագանգ պիտի գտնէ՞: Կը կասկածինք, — սակայն չենք ուզեր յուսահատիլ: Եւ կը մաղթենք՝ որ սխալողները իւ՛նք ու մենք եղած ըլլանք: («Հ.»)

Ընթերցողները ձանձրացնելու հաւանականութեան զնով իսկ, կը յանդգնիմ ձեռք առնել մեր մշակութային հարստութեանց պահպանութեան խնդիրը, որուն ապահով լուծման համար մեր պատասխանատուութիւնը ապագայ սերունդնե-րուն՝ կը չարունակենք ուրանալ ու անտեսել:

Ձեռագիրներու ողբալի հարցին լուծման եւ անոնց ապահովութեան համար աղայական եւ անարժէք քանի մը ակամայ ձեռնարկներէ վերջ՝ դուցէ աւելո՛րդ սեպուին իմ այս տողերս, մեր մանր արուեստներուն պատկանող իրերու ապահովութեան մտահոգութեամբ առնուած: «Մանր արուեստներ»ու մարզին մէջ կնոջ աղջային իրերը՝ մեր «մշակութային հարստութեան» կարեւորագոյն մասը կը կազմեն: Ինձի համար, առանց տարակոյսի, մեր «մանր արուեստ»ներու ճանաչումը եւ ներկայացումը՝ Հայն ու Հայութիւնը միջազգային դիտակցութեան ներկայացնելու կարեւորագոյն եւ ամենապատասխանաբեր միջոցն է: Որքան որ ալ ընդհանրապէս հայ մամուլը եւ մասնաւորաբար ամերիկահայ մամուլը հարկ եղած ուշադրութիւնը ընձեռած չըլլան, օրինակ, ո՛չ Երուսաղէմի, ո՛չ ալ Լոս Անճելըսի համալսարանի հայկական մշակոյթի մանր արուեստներուն ցուցադրութեանց, այն մեծ թիւը հայ եւ օտար այցելուներուն՝ որոնք դասին վայելելու այդ ցուցահանդէսները, եւ այն լաւ տրամադրութիւնը՝ որ իրենց մէջ ստեղծուեցաւ հայ արուեստի մասին, ինքնին զրաւականներ են այն մասին, որ նման ցուցահանդէսներ ընտրելագոյն միջոցներ են Հայութիւնը իր բոլոր արժանիքով ներկայացնելու:

Ոչ ոք կրնայ ուրանալ Մանթրէալի խումբ մը հայ երիտասարդներու անձնանուէր ու զոհաբերող ոգիով կատարած համեստ ցուցահանդէսին մեծ տպաւորութիւնը, Հայոց չափ նաե՛ւ օտար այցելուներուն վրայ: Փարիզի ցուցահանդէսը, ուր «ուրարտացի» մեր նախնիք ներու օրերէն սկսեալ մինչեւ մեր օրերու արուեստը ցարդ լաւագոյն կերպով ներկայացուեցաւ, կ'երեւայ թէ աւելի չատ օտարներուն ծանօթացուեցաւ՝ քան թէ Հայերու, դատելով այն բազմաթիւ օտար դրողներու ներբողներէն, որոնց ծանօթացանք հայ մամուլէն, թարգմանաբար:

Սակայն հայ մամուլին մէջ ես չհան-դիպեցայ մանրամասն նկարագրութեան (*) եւ վերլուծումներու, որոնց չատ ու չատ արժանի էր այդ ցուցահանդէսը: Մինչդեռ, ահագին վճարե՛ւ եւ իրարանցում ցոյց տրուեցաւ Թրքական ցուցահանդէսին հանդէպ, ուր ուրիչ մշակոյթներու հետ հայկական մշակոյթի նիւթեր ալ իւրացնել ջանացած էին անոնք: Ըստ իս, աւելի կարեւոր է մեր կատարած վերոյիշեալ ցուցահանդէսնե-րով զբաղիլ եւ զբաղեցնել ոչ միայն Հայութիւնը, այլեւ օտարները:

Անշուշտ, մեր մէջ մասնագէտներու չգոյութիւնը մեղի թոյլ պիտի չտար որ մենք լուրջ քննադատութիւններ ունենայինք այդ ցուցահանդէսներու երբեմն աղաղակող պակասներուն մասին: Սա-կայն երբեք սխալ ու քննադատելի պիտի չըլլար, եթէ մենք բազմիցս ու զո-վեստով անդրադառնայինք այդ ցուցա-հանդէսներուն, որպէսզի Հայեր մեծ բազմութեամբ այցելէին ու նաեւ մղէին օտարները՝ այցելելու:

Քալիֆորնիայի մէջ, Լոս Անճելըսի ցուցահանդէսին, համալսարանի յարդելի նախագահէն մինչեւ մասնագէտ ուսուցչական աւագանին իրական զբաղմացումով եւ անկեղծ դժայլանքով նկատեցին եւ ճանչցան հայ մշակոյթը, չնորհիւ ցուցադրուած մանր արուեստի նմոյշներուն:

Մանթրէալի ցուցահանդէսի բացումէն վերջ, խումբ մը օտարներ, որոնց մէջ կային պաշտօնական կարեւոր դէմքեր (Հայերու թիւէն աւելի) երկա՛ր մնացին հոն, յուսալով որ կարելի պիտի ըլլայ դասախօսութեամբ մը աւելի ծանօթանալ հայ արուեստին, բան մը՝ որ կարելի չեղաւ կատարել, ներկաներու սահմանափակ թիւին պատճառաւ:

Փարիզի ցուցահանդէսին, խեցեղէնի ծութեան մասնագէտ Ֆրանսացի հեղինակ մը ինձի չափ երկար մնաց ցուցահանդէսի խեցեղէնարձակական սքանչելի նմոյշնե-րուն առջեւ, զարմանք յայտնելով որ խեցեղէնարձակական արուեստի աշխարհին անծանօթ մնացած են թէ այդ իրերը եւ թէ դանոնք ստեղծագործող Հայերը:

Դիպուածի արդիւնք չէ, որ Ռիչֆըլտ-դահլի, Արթըր Լէյնի, Բ. Ռաքհամի, Է. Քիւնէլի, Հոփսընի, Օթո-Դորնի եւ այլ դէմքերու անծանօթ մնացած ըլլան Հայկական դարաւոր եւ ընտրելագոյն խեցեղէնարձակութիւնը՝ Դուինէն մինչեւ Կուտինայ: Ասիկա՝ սակայն, չատ սուղի նըստած է Հայկական խեցեղէնարձակութեան, որովհետեւ օտար հեղինակութիւններ են անոնք, որոնց սխալ եզրակացութիւնները ի նպաստ թուրք «արուեստին»՝ դժուար պիտի ըլլայ ուղղել այժմ, ա՛յն ալ ի դին մեծամեծ զոհողութեանց:

Շատ ցաւալի է մնայուն ցուցադրութեանց պակասը: Մնայուն ցուցադրութիւններ Հայ մանր արուեստներու: Եւ — բոլորական օտար թանգարաններու մէջ Հայ արուեստի նիւթեր համադրուած չեն. այլ, ցանուցիր կը մնան անոնք՝ թանգարանի զանազան մասերուն մէջ: Պատահաբար միայն կրնայ հանդիպիլ անոնց՝ Հայ կամ օտար այցելուն:

Օտար թանգարաններ երբեք հարկ եղած կարեւորութիւնը չեն ընծայեր Հայ մշակոյթի իրերուն:

Լոնտոնի Վիքթորիա եւ Ալպէրթ աչխարհահռչակ թանգարանի խեցեղէնարձակական իրերուն մէջ, փոքր ցուցափեղկի մը մէջ ամփոփուած են, օրինակ, Կուտինա-Հայ յախճապակիները. մինչ կան ուրի՛շ կտորներ՝ հոս ու հոն ցրուած: Տարիներ առաջ, Կուտինահայ յախճապակիներուն համար նշանակուած էր «քրէական» արձանագրութիւնը: Այն ատեն դիտողութիւն ըրի հանդուցեալ բարեկամիս՝ Արթըր Լէյնի, որ այդ ճիւղին տնօրէնն էր, եւ կարելի եղաւ պիտակել՝ որ անոնք «Թուրքիոյ մէջ գործող ՀԱՅ բրուտներու արտադրութիւններ էին», քանի որ կարելի չէր ուրանալ անոնց Հայութիւնը՝ անոթներու վրայ գտնուող հայերէն արձանագրութիւններով, խաչերով, սուրբերու նկարներով, եւայլն:

Նոյն թանգարանին մէջ, տեղ մը, պղնձեայ գմայլելի իրեր կան՝ զուտ Հայկական ոճով եւ արձանագրութեամբ սա-կայն, «պարսկական» իրերու կարգին:

Ուրիշ տեղ մը, արծաթեայ եկեղեցական իրեր կան, խառնուած՝ յունականին, երովպականին, եւայլն: Այլուր՝ զրոյ մը կամ երկու:

Սակայն ընդհանրապէս ստորագնահատուած են հայ արուեստի արտադրութիւնները, չատ անգամ բացարձակ տգիտութեան, երբեմն ալ կամաւոր չգիտութեան պատճառաւ...

Ատոր համար է, որ Գալուստ Կիւլպէնեան թանգարանին մէջ... կը նախընտրուի հայկական դրդռները կռվկապեա՞ն կոչել բան մը, որմէ զուրկ չեն եւրոպական թանգարաններ եւս, չնորհի՛ւ որքան տգէտ, նո՛յնքան յաւակնոտ «հմուտ մասնագէտներու»:

Ինձի համար անմեկնելի մնացած է, թէ ինչո՛ւ մեր մէջ օտարը աւելի «հմուտ» կը նկատուի Հայէն՝ երբ կը խօսի Հայոց մշակոյթին, Հայոց պատմութեան եւ յարակից նիւթերու մասին: Անոնց տգիտութեան, մանաւանդ (աւելի վատ) «կիսագիտութեան» պատճառաւ՝ մեր ունեցածը ոչ միայն դէշ ներկայացուած է, այլ եւ չատ անգամ սրտառուչ կերպով սխալ:

Եւ սակայն, կը չարունակե՛նք, կը յամենանք մեր այս ողբալի մտայնութեան մէջ:

Եթէ պահ մը խորհինք՝ որ մեր Ոսկեդարը, արծաթ եւ այլ չքնաղները օտար «հայագէտներու» միջոցաւ չէր որ ծագկեցաւ, զարգացաւ եւ ուռճացաւ: Ատոր, յոյն, բիւզանդացի եւ այլ «հայագէտներ ո՛չ մէկ նպաստ բերած են մեղի Ոսկեդարէն սկսեալ, եւ եթէ բան մըն ալ դրած են, այնքան անպէտ նկատուած է որ մեղի չէ հասած:

Երբ օր մը զարձեալ դիտակցութիւնը սիրապետէ մեր վրայ եւ մենք պիտի ծուչիտակ վերլուծենք, ներկայացնենք, պանծացնենք մեր մշակոյթը՝ այն ատեն պիտի տեսնենք թէ որքա՛ն ողբալի են օտարներու կողմէ Նարեկացին, Մուրենացին, Հայկական մանրանկարչութիւնը, ճարտարապետութիւնը եւ մանր արուեստները բացատրելու, ներկայացնելու, ծանօթացնելու սխալաչատ եւ չատ անգամ վնասակար փորձերը:

Այս պայմաններուն տակ, բնական է որ Հայութեան հազարամեակներո՛ւ մշակութային գանձերը Բիւզանդացիներուն, Ասորիներուն, Պարսիկներուն եւ նոյնիսկ Թուրքերուն վերագրուին, եւ մենք վերածուինք աննկարագիր եւ անազգանդ «ծծուն Թուղթ»ի — իրր թէ մենք չըլլայի՛նք տէրն ու ստեղծողն, կերտողն ու պահողը, կերտողն ու պահպանողը ՄԵՐ ունեցածին:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՔԻՒՐՏԵԱՆ

(1 — Շար.)

(*) ԽՄԲ.— «Յառաջ»ի մասնագէտ աշխատակիցը Տիկին Արշալոյս Խանտամեան երկար յօդուած մը նուիրած էր այս ցուցահանդէսին («Յառաջ», 20 Նոյեմբեր 1970):

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (70)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— Ի՞նչ նամակ, հարցուց Թադուհի անձկութեամբ:

— Նա, կարդամ ես՝ մտիկ ըրէ:

Եւ Ղուկաս էֆէնտի իր կնոջ կարդաց այն նամակը, զոր տունէն ներս մտած ատենին տուեր էին իրեն:

Տիկին Թադուհի այս նամակը լսելով, բոլորովին այլայլեցաւ:

— Ալ հիմա հասկցայ, որ այս գործը պիտի չըլլայ. ամէնէն աղէկը ժամ առաջ նշանը ետ ընել ու խօսքը մէկդիէն վերցնելն է:

— Ի՞նչէ ես, քա, դոչեց Ղուկաս էֆէնտի ոտքի ելլելով, ընդհակառակն ամէն բան ընելու է, որպէսզի հարսնիքը ժամ առաջ ընենք, լմնցնենք ու այդ ամէնուն ալ բերնին չափը տանք... ե՞տ ընենք մի, որպէսզի բոլոր այդ խօսքերը վրանիս վաւերացուին, հա՞... Աստուած չընէ, եթէ պէտք ըլլայ, ամբողջ հարըստութիւնս կը զոհեմ, այս նշանը ետ չեմ ըներ... ինձի Ղուկաս էֆէնտի կ'ըսեն...

— Աղէկ, բայց այս խօսքերուն, այս խաղբութիւններուն առաջքը ի՞նչպէս պիտի առնենք:

— Դուն վաղը առտու պատրաստուէ, երթանք այդ տիկին Անթառամ ըլլալիքը տեսնենք, ես անոր բերանը զոցելու կերպը դիտեմ... մինչեւ հիմա ձայն չհան-նելնուս համար, կ'երեւայ որ համարձակութիւն առաւ, կեսկը ես անոր ով ըլլալը հասկցնեմ...

— Ի՞նչ, դոչեց տիկին Թադուհի, կո՞ւ ընելու պիտի երթանք...

— Չէ, կուռի բան չկայ, պատասխանեց Ղուկաս էֆէնտի, որ իր որոշումը տուած էր, բարեկամաբար պիտի տեսնունք, հինէն նորէն պիտի խօսակցինք, մեղայ, կուռ ինչո՞ւ ընենք մեր խնամիին հետ...

— Աման, Ղուկաս էֆէնտի, դուն մտնակդ դնա, ես դող կ'ելլեմ:

— Չէ, չըլլար, անպատճառ դուն ալ դալուս ես, հէմ հետերնիս մէկ քանի հոգի ալ տանինք նէ՝ աւելի աղէկ կ'ըլլայ... վաղը առտու պատրաստուէ. ալ աս դործը մէկ անգամէն մաքրելու է:

Տիկին Թադուհի գիտէր իր ամուսնոյն յամառութիւնն ու անդրդուելի կամքը, ուստի չընդդիմախօսեց, յուսալով, որ դուցէ հետեւեալ առտու միտքը ինքնին կը փոխէ:

Բայց ոչ. Ղուկաս էֆէնտի, ընդհակառակն հետեւեալ առտու կանուխ պնդեց այդ անհրաժեշտութեան մասին եւ ստիպեց կինը, որ չուտով հագուի:

Խեղճ Թադուհի ակամայ համակերպեցաւ եւ երկու ամուսինները, կառք մը բերել տալով, դացին Պրիսթոլ պանդոկը:

Տիկին Անթառամ երբեք այդպիսի այցելութեան մը չսպասելով, որեւէ հրահանգ չէր տուած դռնապանին, այնպէս որ երբ Ղուկաս էֆէնտի հարցուց, թէ տիկին Կոկիկեանը հո՞ն էր, դռնապանը պատասխանեց.

— Այո, հոս է, ներս հրամմեցէք:

Ղուկաս էֆէնտի աւելորդ սեպեց ծառային միջոցաւ իրենց գալուստը խմացնելու Անթառամին, վախնալով որ կրնայ դիրենք չընդունիլ եւ կնոջը հետ ուղղակի դիմեց իրենց խնամիցուհիին սենեակը եւ դուռը զարկաւ:

— Մտէք, լսուեցաւ ներսէն:

Երբ դուռը բացուեցաւ ու տէր եւ տիկին կէվկիթեան սեմին վրայ երեւցան, Անթառամ զարմացական ճիչ մը արձակեց, չուղելով աչքերուն հաւատալ:

— Բարեւ, տիկին Անթառամ, ի՞նչպէս էք, աղէ՞կ էք, ըսաւ Ղուկաս էֆէնտի, յառաջանալով:

— Շնորհակալ եմ, մրմնջեց Անթառամ, Թիկնաթոռին վրայէն ելլելով:

Տիկին Թադուհի, որ միշտ յուղուած էր արդէն, դլխովը բարեւ մը տուաւ եւ նստելու համար սպասեց հրաւէրի, որ սակայն տեղի չէր ունենար:

— Նստէ նայինք, Թադուհի, ըսաւ Ղուկաս էֆէնտի իր կնոջ չփոթութիւնը տեսնելով, մենք օտարական չենք, նստելու համար հրաւէրի պէտք չունինք... խնամի կը սեպուինք, հոս ալ դրեթէ մեր տունն է:

Եւ ինքը օրինակը տալով՝ Թիկնաթոռի մը մէջ բազմեցաւ: Թադուհի նոյնպէս նստեցաւ աթոռի մը վրայ:

Տիկին Անթառամ չուարած, չմորած, ապուշ-ապուշ կը նայէր Ղուկաս էֆէնտիի, առանց կարենալ խօսք մը ըսելու:

— Երկկ իրիկուն ձեր զրած նամակը առի, ըսաւ Ղուկաս էֆէնտի, դրպանէն սիկարէթի տուփը հանելով եւ հատ մը վառելով. քանի մը անգամ կարդացի, խելք մը չկրցայ հասկցնել, անոր համար որոշեցի անձամբ դալ եւ բացատրութիւն ուղել:

— Կարծեմ դրածիս մէջ չհասկնալիք բան մը չկար, պատասխանեց Անթառամ չոր ձայնով մը:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ՅՈԴԱՅԱԻԻ ԶՈՀԵՐՈՒՆ

Յօդացաւի ենթականերուն առաջինը քշնամին է յուրաքը, խոնաւ յուրաքը: Հիւանդութեան ծագման մէջ եւս դեր ունի: Անոնք որ աչխատանքի պայմաններուն մէջ պաշտպանուած չեն հովին ու յուրաքին դէմ, լաւ կ'ընեն եթէ բրդեղէն հագուին, եւ առն վերարարձին՝ փոխեն իրենց հագուստները, հաղնելու համար չոր ու տաք ճերմակեղէնները: Ամէն քրջած (անձրեւէն) կամ թաց (խոնաւուքենէն) հագուստ կ'արձնցնէ յօդացաւը: Մանաւորաբար ղդուչանալ ոտքերու պաղութենէ, — պէտք չէ երբեք թաց պահել ոտքերը:

Ուրեմն, տաքութիւնը առաջին պայմանն է յօդացաւին մէջ, — պէտք է դիտնալ թէ տաքութիւնը ոչ միայն նախապատրաստական մէջոց է, այլեւ դարմանական: Ահա թէ ինչու պէտք է բրդեղէնով փաթթել գլխաւորաբար այն յօդերը, որոնք նուազ պաշտպանուած են յուրաքին դէմ, ինչպէս ծունկը: Բուրդէ գօտի մը՝ պաշտպանելու համար մէջքը:

Երկրորդ պայմանը՝ բնակարանի հարցը: Այն բնակավայրերուն մէջ, ուր սովորական է մառախուղը, այն տունը որուն մէջ, որոնք կը զտնուին ջուրերու եղերքը (գետ կամ լիճ), ծառաչատ հովիտներու խորը, պակաս չէ յօդացաւը: Այն քաղաքացիները, որոնք իրենց յօդացաւէն նեղուած՝ կը խորհին երբեմն երթալ դիւղ, աղդականի մը մօտ, «մոռնալու համար իրենց ցաւերը», — աւելի եւս կը սաստկացնեն յօդացաւը: Գիւղը, անտառներու կողքին, ջուրի աւազաններով՝ պարէդներու մէջ, աւելի խոնաւ է քան քաղաքը: Այս իրողութիւնը մանանչելով՝ չենք ուզեր ըսել թէ աւելի լաւ են պայմանները քաղաքներու մէջ: Խոնաւ տուներ չ'ա՝ քաղաքներու մէջ, պատերը միշտ արցունքոտ, կամ բորբոսած, մանաւանդ այն դեռնայարկերը՝ որոնք նկուղ չունին իրենց ներքեւը, պատուհանները փոքր են, կամ կը բացուին բակի վրայ, կամ հիւսիս կը նային, հետեւաբար արեւ չեն տեսներ երբեք, սենեակներու օդի քանակը անբաւական, — այսպիսի բնակարանները յօդացաւի բոյներ են:

Երրորդ պայմանը՝ աչխատանքի հարց: Ի՞նչ կ'ուզէք որ ընէ բժիչկը, ի՞նչպէս կ'ուզէք որ տակաւ ձեր մամլինը, բանուոր բարեկամները, երբ ապրուստի հոգը կը տիպէ ձեզ ամէն օր աչխատիլ ճաչարաններու լուացարաններուն մէջ, հանքերու տորերկրեայ աչխարհին մէջ, մութ կամ չտաքցուած զործատեղիներու մէջ, եւ դեռ ի՛նչ աչխատանոցներու մէջ, որոնց նկարագրութիւնը կը յիչեցնէ դժոխքը: Այդ դժոխքը, որ ձեզի յօդացաւ մը կուտայ նուէր, ո՞ր տուրքին բարեխօսութեամբ եա կ'առնէ այլեւս հիւանդութիւնը: Յօդացաւը ոչ տուրքին խօսքը մտիկ կ'ընէ, ոչ ալ բժիչկին: Իրականին մէջ, յօդացաւը որ կ'ըսենք՝ յօդացաւ չէ, ընդհանուր հիւանդութիւն մըն է, ծագումը մութ:

Այնպէս որ, փոխանակ բացատրելու թէ ի՛նչ հիւանդութիւն է ռիւմաթիսմը, — ենթակաները դիտեն թէ ինչ բան է — իրենին եւ անհատական տարազներ հրամցնելէ աւելի օգտակար կը համարիմ խորհուրդ տալ թէ ի՛նչ պէտք է ընեն ենթակաները:

Այդ խորհուրդներուն մէջ առաջին տեղը կը դրաւէ աննդատուութեան հարցը:

Ռիւմաթիսմի ենթական անհատ մըն է, որ այս հիւանդութեան մասնայատուկ «հող ունի», այլ խօսքով՝ նախատրամադրութիւն կամ ընդունակութիւն: Ընդհանրապէս, այս դասակարգի մարդիկ ուտել չատ կը սիրեն, դիրնալու հակամէտ են — այս դասակարգին մէջ կը զտնէք բըթախոհ, չաքարախտ, պնդերակուցեան, չնչակապութեան (ասթմ), լեարդի եւ երիկամներու հիւանդութեան թեկնածուները: Ատոնց ադիքներն ալ մեղսակից են յաճախ: Այս ամէնուն վրայ՝ աւելցուցէք նաեւ կարեւոր իրողութիւն մը, — «հողը», որու մասին խօսեցանք, ժառանգաբար կը փոխանցուի սերունդէ սերունդ, այսինքն արթրիթիտ հողը, ծնունդ կուտայ նոյն խմորով զաւակներու: Ընդհանրապէս քաղաքացի են, նստակեաց, մարմնակրթութեան թշնամի:

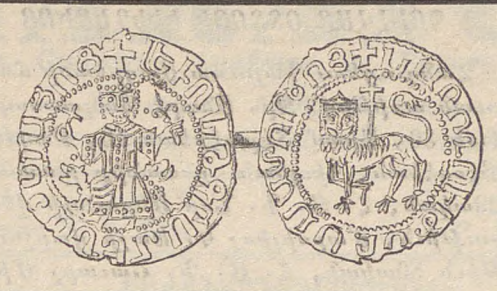
Այս կազմուածքով եւ բնութեամբ անհատ մը, երբ կը սիրէ մանաւանդ ուտել եւ չատ ուտել՝ առանց խնամելու իր երիկամները, լեարդը, աղիքները, թոքերը, սիրտը, երակները, որոնք դէչ կը գործեն, ի վերջոյ կը դատապարտուի այն ցաւերուն, որոնց պատրուակ կը ծառայէ երբեմն հովը, երբեմն յողնութիւնը կամ անհայտ բան մը:

Ահա թէ ինչու անոնց գործը պէտք է ըլլայ չափ մը զնել իրենց կերածին, — ոչ միայն կրճատել, այլեւ զանազանութիւն մը զնել արկիլուած եւ արտօնուած ուտելիքներուն միջեւ: Հրաժարիլ ճարպերէն եւ թունաւոր սննդեղէններէ: Միս չատ քիչ, — կէսօրուան ճաչին միայն, կամ չարաթը մէկ, երկու անգամ, համաճայն հիւանդութեան թոյլատուութեան: Միսը խորոված ընել, բայց միշտ լաւ եփած ըլլայ: Կանանչ բանջարեղէն, խաչած: Ցետոյ, կաթնեղէն եւ պտուղ: Ընդեղէնը քիչ՝ ըստ տեսակին: Հացը քիչ, կրակի վրայ կարմրցուած կամ պիսկոթ: Ալիւրեղէնները դիւրամարս են, բայց կը դիրցնեն, հետեւաբար չափաւոր: Ջուր քիչ մը դինիով խառն: Հանքային ջուրերը նախընտրելի: Եթէ չատ կը սիրէք՝ դարեջուր, բայց քիչ:

Ջուտել լեարդ, երիկամ, ուղեղ եւ ինչ որ ազածոյ է՝ ինչպէս անձրուկը (խամսի), նոյնիսկ իւղի մէջ դրուած ազկերը (սարտին), մակրդեալ պանիրները (ռոֆֆոր, ֆամամպէր), համեմները պղպեղ, քացախ, մանանեխ), պահածոները (ինչ որ դրուած է տուփի մէջ, բուսական թէ կենդանական), խոզենիք (շառիւքրրի, այս կարդէն՝ ապուխտ, երչիկ, ի բաց առեալ ժամպոնը), վայրի կենդանիներու միսերը, իւղոտ ձուկերը: Վերջապէս. թէ, բոհրած կամ խարկած սուրճ, քաքաօ:

Ուրեմն, սննդատուութեան հիմը պէտք է կազմէ բուսական սնունդը: Բայց եւ այնպէս զգուչանալ ոսպէն ու սիսեռէն, ոլոռէն ու լուբիայէն, մանաւանդ եթէ չոր են: Ջուտել երբեք սմբուկ (փաթլիճան), կոտեմ: Ոչ ախորժաբեր, ոչ ալ ոդելից ըմպելի:

ՏՈՒԹ. ՔՈՐՈՆ

ԴՐԱՄԱՏՈՒՆԸ
ԵՒ ԻՐ ՆԱՏԱՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

BONS DE CAISSE

Կ'ուզէք ապահով միջոց մը զտնել տեղաւորելու համար ձեր անձնական կամ ձեր ընկերութեան դրամը, առանց սակայն երկար ժամանակ անչարժեցնելու եւ որոշ պայմանաժամի մը համար:

Եթէ այդ ժամանակաչրջանը վեց ամիսէն հինգ տարի է, վստահեցէք անոնք ձեր Դրամատան, որ անոնց փոխարէն ձեզի պիտի յանձնէ Պոն տը Էէսեր, որոնց ժամանակաչրջանը կրնաք ընտրել:

Վեց ամիս	4 %
Մէկ տարի	4,50 %
Երկու տարի	5 %
Երեք տարի	6 %
Հինգ տարի	7 1/3 %

Շահաբաժիններու այս սակերը ի զօրու են ներկայիս, բայց որոշ պարագաներու մէջ, կրնան բարելաւուիլ (օրինակ՝ ըստ ձգուած դումարին):

Արձանագրութիւնները (սուսքրիփսիոն) կրնան կատարուիլ.—

Ա) Ձեր անունին եւ այդ պարագային դանձուած շահաբաժինները պէտք է յայտարարուին անձերու եկամուտի տուրքին հետ, կամ ճարտարարուեստի եւ առեւտուրի շահերուն հետ եթէ ձեր արձանագրութիւնը եղած է ձեր Ընկերութեան անունով:

Ձեր դիմումին վրայ, Դրամատունը ձեր անունին կամ ձեր Ընկերութեան անունին կը պատրաստէ Պոնները կամ «կրուպին» (օ փոռքէօր) ձեւին տակ:

Բ) Կամ անանուն եւ այդ պարագային 25 առ հարիւրի միանուագ դանձում մը չահաբաժիններուն վրայ ձեզ կ'ազատէ եկամուտի որեւէ տուրքէ, ուրեմն յայտարարելիք ոչ մէկ բան կ'ունենաք:

Շահաբաժինները կանխաւ կը վճարուին վեց ամիսէն երկու տարի Պոներու համար եւ երկու տարուան վրայ հաչուուած աւելի երկար ժամանակաչրջանի Պոներուն համար, այդ չահաբաժիններուն մնացեալը կը վճարուի երբ Պոներու պայմանաժամը լրանայ:

Օրինակ.— Հինգ տարուան Պոնի մը համար, երկու տարուան չահաբաժինները կը վճարուին արձանագրութեան տեղն եւ մնացեալը, այսինքն միւս երեք տարիները, հինգերորդ տարուան վերջը, Պոներու հատուցման տեղն:

Ուրիչ առաւելութիւն մը որ ուչադրութեան արժանի է.— եթէ կ'ուզէք ձեր դրամը քաչել ճգնուած պայմանաժամէն առաջ, ձեր Պոն տը Էէսը կարելի է էսքոնթէ ընել, քիչ մը աւելի բարձր սակով, ինչ որ բնական է քանի որ պայմանաժամի խզում կայ:

Բայց այդ չահաբաժինը կը հաչուուի միայն մնացեալ ժամանակաչրջանի տեղողութեան վրայ:

Օրինակ.— Երկու տարուան համար արձանագրուած Պոնի մը չահաբաժինը կը հաչուուի վեց ամսուան վրայ եթէ ուզուած էսքոնթը 18 ամիս եառը ուզուած է:

Վերջապէս, այն պարագային որ դրամի պէտք ունիք կարճ ժամանակի մը համար, կրնաք ձեր Դրամատան դիմել որ կանխավճար մը ընէ, իրեն յանձնելով ձեր Պոնը իբրեւ երաչխաւորութիւն:

Օրինակ.— Եթէ ձեր Պոներուն վրայ դեռ 18 ամիս պայմանաժամ կայ եւ դրամի պէտք ունիք 15 օրուան համար (առեւտրականները սպասելով իրենց մուտքերուն, անհատները սպասելով իրենց ամսականին, թոչակին կամ վարձքին) կանխավճար մը թոյլ կուտայ որ եղած ծառայութիւնը աւելի աժան արժէ օգտագործողին, չնորհիւ անոր կարճ տեւողութեան, մինչ Պոներու Էսքոնթը վճարել պիտի տայ Էսքոնթի չահաբաժինը 18 ամսուան վրայ:

ՆՇԱՆ ՀԱՅԹԱՅԵԱՆ
Directeur
BANQUE NATIONALE DE PARIS
66, Rue du Président Wilson
92 - LEVALLOIS-PERRET
Téléphone : 737-76-55
Métro : ANATOLE FRANCE

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Բայց ճիշդ հոդ է դժուարութիւնը, ըսաւ Տոլկորուքով ընդմիջելով զայն: Դուք կը ճանչնաք Պիէրպինը, չարունակեց, խելացի մարդ մըն է, ան առաջարկեց պատասխանին հասկցնել այսպէս.— «Աւ յաչտակիչն եւ թչնամին մարդկային ազգի»: Տոլկորուքով խնդաց կուչտ ու կուռ:

— Ա՛յսչափ միայն:

— Սակայն Պիէրպին աւելի լուրջ տիտղոս մը դասաւ:

— Եւ ի՞նչ է այս տիտղոսը:

— «Ֆրանսական կառավարութեան պետին», ըսաւ Տոլկորուքով լրջօրէն եւ դոհունակութեամբ: Լա՛ւ հասկ է ասիկա, այնպէս չէ՞:

— Այո, լաւ է, բայց ասիկա Պոնափարթին ճաչակին չի յարմարիր, ըսաւ Պոլքոնսքին:

— Օ՛, անչուչտ: Եղբայրս դիտէ ասիկա: Անիկա քանիցս Փարիզի մէջ կայսեր մօտ ճաչած է, եւ ըսած է թէ անորմէ աւելի նրբամիտ եւ մէջէ մէջ անցած դիւանադէտ չկայ: Ֆրանսական վարպետութիւնը միացած իտալական երկիմտութեան հետ:

— Եկած եմ այս երիտասարդը ձեզի յանձնարարելու, ըսաւ Պոլքոնսքի:

Նոյն պահուն Թիկնապահ մը եկաւ Տոլկորուքովը կայսեր մօտ կանչելու:

— Կը ցաւիմ, ըսաւ Տոլկորուքով, ոտքի ելլելով եւ Անտրէյ իչխանին ու Պորիսի ձեռքերը սեղմելով:

— Վստահ եղէք թէ ձեռքէս եկածը պիտի ընեմ ձեզի եւ այս սիրուն երիտասարդին համար...:

Պորիսի ձեռքը անգամ մըն ալ սեղմեց պատկառալից թեթեւութեան արտայայտութեամբ մը:

Երկրորդ օրը զօրքերը սկսան արչաւանքի, եւ մինչեւ Օսթէրլիցի ճակատարը Պորիս չկրցաւ տեսնել ոչ Պոլքոնսքին, ոչ Տոլկորուքովը, եւ մնաց իր զօրադունդին մէջ:

ԼԱ

Նոյ. 16ին, արչալոյսին, կոխին դաշտը ճամբայ հանուեցաւ Փոստովի պատկանած հեծեալ դումարտակը: Միւս զունդերուն եառելէն մէկ վերստ քալած էր երբ հրաման ընդունեցաւ կենալ: Ռոստով տեսաւ զորաքներու անցնիլը, հիւսարներու առաջին եւ երկրորդ դումարտակները, հետեւակներու վաչտերը հրետանիով, Փակրատիոն եւ Տոլկորուքով զօրավարները իրենց Թիկնապահներով, բայց իր դումարտակը պահեստի պահուեցաւ:

Առտուան ժամը իննին, լսեց հրացանաձգութեան մը ճարճատիւնը եւ հաւրրա-ներ. նչմարեց վիրաւորներու թափօր մը, եւ քիչ վերջը, հարիւրի չափ զորաքներու մէջտեղ, Ֆրանսական հեծելազօրքի սմբոզջ կոկատ մը:

Զինուորները իրեն պատմեցին թէ Ռուսերը փայլուն յաղթութիւն մը տարած էին, թէ զրաւած էին Վիչաու քաղաքը եւ ամբողջ Ֆրանսական դումարտակ մը դերի բռնած էին:

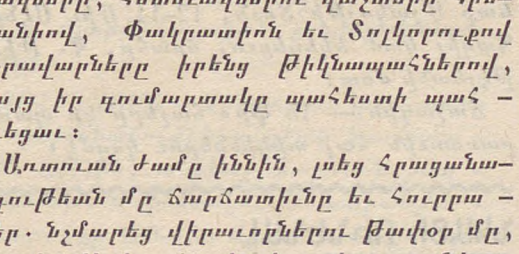
Գիչերուան սաստիկ սառնամանիքէն եառ արեւոտ բարի ցերեկ մը կար, եւ այս աչնանային պայծառ օրուան զուարթ պայծառութիւնը կը ներդաչնակուէր յաղթութեան լուրին հետ, զոր Ռոստով կը կարդար իր առջեւէն եկող զացող մեծ սպաներուն եւ Թիկնապահներուն զոհունակ դէմքին վրայ:

Իր սիրտը, որ ի զուր վչտակրած էր ճակատամարտը կանխող երկիւղէն, ա՛լ աւելի կը ճնչուէր ցաւագին իր անգորոշութեան զգացումին վրայ:

— Ռոստով, հոս եկուր, պիտի խմենք որ զրուած է տուփի մէջ, բուսական թէ կենդանական), խոզենիք (շառիւքրրի, այս կարդէն՝ ապուխտ, երչիկ, ի բաց առեալ ժամպոնը), վայրի կենդանիներու միսերը, իւղոտ ձուկերը: Վերջապէս. թէ, բոհրած կամ խարկած սուրճ, քաքաօ:

Ուրեմն, սննդատուութեան հիմը պէտք է կազմէ բուսական սնունդը: Բայց եւ այնպէս զգուչանալ ոսպէն ու սիսեռէն, ոլոռէն ու լուբիայէն, մանաւանդ եթէ չոր են: Ջուտել երբեք սմբուկ (փաթլիճան), կոտեմ: Ոչ ախորժաբեր, ոչ ալ ոդելից ըմպելի:

ՏՈՒԹ. ՔՈՐՈՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Բայց ճիշդ հոդ է դժուարութիւնը, ըսաւ Տոլկորուքով ընդմիջելով զայն: Դուք կը ճանչնաք Պիէրպինը, չարունակեց, խելացի մարդ մըն է, ան առաջարկեց պատասխանին հասկցնել այսպէս.— «Աւ յաչտակիչն եւ թչնամին մարդկային ազգի»: Տոլկորուքով խնդաց կուչտ ու կուռ:

— Ա՛յսչափ միայն:

— Սակայն Պիէրպին աւելի լուրջ տիտղոս մը դասաւ:

— Եւ ի՞նչ է այս տիտղոսը:

— «Ֆրանսական կառավարութեան պետին», ըսաւ Տոլկորուքով լրջօրէն եւ դոհունակութեամբ: Լա՛ւ հասկ է ասիկա, այնպէս չէ՞:

— Այո, լաւ է, բայց ասիկա Պոնափարթին ճաչակին չի յարմարիր, ըսաւ Պոլքոնսքին:

— Օ՛, անչուչտ: Եղբայրս դիտէ ասիկա: Անիկա քանիցս Փարիզի մէջ կայսեր մօտ ճաչած է, եւ ըսած է թէ անորմէ աւելի նրբամիտ եւ մէջէ մէջ անցած դիւանադէտ չկայ: Ֆրանսական վարպետութիւնը միացած իտալական երկիմտութեան հետ:

— Եկած եմ այս երիտասարդը ձեզի յանձնարարելու, ըսաւ Պոլքոնսքի:

Նոյն պահուն Թիկնապահ մը եկաւ Տոլկորուքովը կայսեր մօտ կանչելու:

— Կը ցաւիմ, ըսաւ Տոլկորուքով, ոտքի ելլելով եւ Անտրէյ իչխանին ու Պորիսի ձեռքերը սեղմելով:

— Վստահ եղէք թէ ձեռքէս եկածը պիտի ընեմ ձեզի եւ այս սիրուն երիտասարդին համար...:

Պորիսի ձեռքը անգամ մըն ալ սեղմեց պատկառալից թեթեւութեան արտայայտութեամբ մը:

Երկրորդ օրը զօրքերը սկսան արչաւանքի, եւ մինչեւ Օսթէրլիցի ճակատարը Պորիս չկրցաւ տեսնել ոչ Պոլքոնսքին, ոչ Տոլկորուքովը, եւ մնաց իր զօրադունդին մէջ:

ԼԱ

Նոյ. 16ին, արչալոյսին, կոխին դաշտը ճամբայ հանուեցաւ Փոստովի պատկանած հեծեալ դումարտակը: Միւս զունդերուն եառելէն մէկ վերստ քալած էր երբ հրաման ընդունեցաւ կենալ: Ռոստով տեսաւ զորաքներու անցնիլը, հիւսարներու առաջին եւ երկրորդ դումարտակները, հետեւակներու վաչտերը հրետանիով, Փակրատիոն եւ Տոլկորուքով զօրավարները իրենց Թիկնապահներով, բայց իր դումարտակը պահեստի պահուեցաւ:

Առտուան ժամը իննին, լսեց հրացանաձգութեան մը ճարճատիւնը եւ հաւրրա-ներ. նչմարեց վիրաւորներու թափօր մը, եւ քիչ վերջը, հարիւրի չափ զորաքներու մէջտեղ, Ֆրանսական հեծելազօրքի սմբոզջ կոկատ մը:

Զինուորները իրեն պատմեցին թէ Ռուսերը փայլուն յաղթութիւն մը տարած էին, թէ զրաւած էին Վիչաու քաղաքը եւ ամբողջ Ֆրանսական դումարտակ մը դերի բռնած էին:

Գիչերուան սաստիկ սառնամանիքէն եառ արեւոտ բարի ցերեկ մը կար, եւ այս աչնանային պայծառ օրուան զուարթ պայծառութիւնը կը ներդաչնակուէր յաղթութեան լուրին հետ, զոր Ռոստով կը կարդար իր առջեւէն եկող զացող մեծ սպաներուն եւ Թիկնապահներուն զոհունակ դէմքին վրայ:

Իր սիրտը, որ ի զուր վչտակրած էր ճակատամարտը կանխող երկիւղէն, ա՛լ աւելի կը ճնչուէր ցաւագին իր անգորոշութեան զգացումին վրայ:

— Ռոստով, հոս եկուր, պիտի խմենք

Տէր եւ Տիկին Նշան եւ Զուարթ Այտապիրեան, այրի Տիկին Արաքսի Տատայեան (Քալիֆորնիա), Տէր եւ Տիկին Ցարուհի Թիւն եւ Հերմին Այտապիրեան, Օրիորդ Սօսէ Այտապիրեան, Տէր եւ Տիկին Վրէժ եւ Հելէն Պարունակեան եւ զաւակները (Քալիֆորնիա), Տէր եւ Տիկին Հրայր եւ Շաքէ Տատայեան եւ զաւակները (Քալիֆորնիա), զառն կսկիծով կը յայտնեն իրենց մօր, մեծ–մօր եւ մամիկին

ՄԱՄԱՍ ԱԼՄԱՍՏ ԱՑՏԱՊԻՐԵԱՆԻ

(ծնեալ Տօնապետեան)

Քէսիբիկցի (Խարբերդ)

մահը որ պատահեցաւ երեքշաբթի առաւօտ ժամը 8ին, յետ անողոք հիւանդութեան:

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Հինգշաբթի 25 Մարտ ժամը 15,45ին Սէնթ Էթիէնի հայ մատրան մէջ:

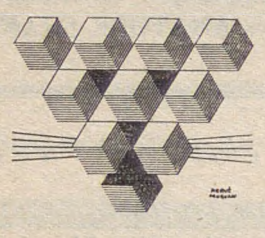
Մահազդ ղրկուած չըլլալով կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել:

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Պաներէօ–Քաշանի մասնաճիւղի ընդհ. ժողովը կիրակի, Մարտ 28, ժամը 16,30ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը, 88 Ռիւ Մարսէլ Պոնէ, Քաշան: Բոլոր ընկերուհիներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է:

tout voir
en avant première

FOIRE
INTERNATIONALE
DE LYON

27 MARS
5 AVRIL
1971

RENSEIGNEMENTS

FOIRE INTERNATIONALE DE LYON
Palais des Congrès, 69 - LYON 6e .
Tél. 24-29-61
Télex : 33056 - Foirlyo-Lyon
à PARIS : 136, Bld. Haussman 8e
Tél. 924-68-50

ՊՈՒՎԱՐ ՕՏՏՈՑԻ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

Հանգուցեալ Գալուստ Սաղրեանի մահուան առիթով՝ Պր. Անտրէ Պաղտասար – եան 30, Արամ Տէրտէրեան 10, Թովմաս Քէօսէեան, Կիւլեան ընտանիք ընտանիք 20ական, Հ. Ց. Դ. Նոր Սերունդի վարչութիւն, Մարսիլիոյ Կ. Խաչի վարչութիւն 50ական, Հ. Ց. Դ. Շաւարշ Մի – սաքեան խումբ 100, Պր. Պաղտասար Սահակեան 20 Մարսէյլի Մշակ. Տան: Ձիհանեան ընտանիք 10 եկեղեց. 20 Մուրատ Ուսմ. Միութեան, Պր. Պէրպէրեան 50 եկեղեցիին, Խոդիկեան ընտանիք 10 Մարսէյլի Մշակ. Տան, Աստուր Քէօսէեան 50 Մշակ. Տան, Բարդոզ Տէրտէրեան 50 եկեղեցւոյ, Տէր եւ Տիկին Սեպուհ Ձանիկեան 50 առաջնորդարանին, 50 եկեղեցւոյ, Ձանիկեան կարապետ 20 եկեղեցւոյ:

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ

ՎԱՐԴԱՆԱՆԴԻ ԱՌԹԻԻ

Մարտ 28ին, Կիրակի կ. ե. ժամը 15,30ին, Լիոնի Ազգ. Տան սրահին մէջ, հովանաւորութեամբ Լիոնի Հայ Ազգ. Միութեան եւ կազմակերպութեամբ կըրթական մարմնոյ:

Հայկազեան վարաժրանի աշակերտութիւնը կը մասնակցի աւուր պատշաճի արտասանութիւններով, երգերով եւ մանկական պարերով:

Հաճելի անակնկալներ:

Այցելութիւն արդիական կահաւորումներով զարդարուած Հայկազեան վարժարանի դասարանները:

Դպրոցական կեանքէ առնուած ֆիլմերու ցուցադրութիւն:

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉ

ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՄՆԱՃԻՒՂ

ԱՍՈՒԼԻՍ - ՃԱՇ

մասնակցութեամբ ուսանողներու

Նիւթ՝ ԹԱՏՐՈՆ

Շաբաթ, Մարտ 27 ժամը երեկոյեան 5ին

Մշակոյթի Տան մէջ

17, Ռիւ Պէօ

երգ, պար, արտասանութիւն

Մասնակցութիւն 20 ֆրանք

ԽՆԶՈՑՔ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Նախաձեռնութեամբ կապ. Խաչի Վալանսի մասնաճիւղին, Կիրակի, Մարտ 28, ժամը 15էն սկսեալ Ահարոնեան ակումբը (Ռիւ Պուֆիէ):

Մուտքը ազատ է:

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը: Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ հաք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ՝ Պաղիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թիւթէլեանի մօտ:

Ճաշադին.— 15 Ֆր. ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Ցունիս 12ին մինչեւ լոյս:

×

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Վասպուրականի յաղթականի հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, Կիրակի 4 Ապրիլ, Սփլանտիտի սրահներուն մէջ:

×

Տրապիզոնի Նահանգի Հայրենակցական Միութեան տարեկան ճաշասեղանը Մայիս 16ին Կիրակի կէսօրէ վերջ Հայ Մշակոյթի Տան մէջ:

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՑԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը: Մանրամասնութիւնները յայտնուին:

ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ

Ազգային Վարժարանի Ֆրանսահպակ սաները կը հրաւիրուին
ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԻՆ

Ապրիլ 7ին Զորեքշաբթի ժամը 21ին

MAISON DES CENTRAUX
8, Rue Jean Goujon — Paris (8e)
Métro : Alma-Marceau ou Franklin D. Roosvelt

Մինչ այդ, կը խնդրուի հանրութենէն որ բարեհաճի տեղեկացնել՝ այն բոլոր ֆրանսահպակ կեդրոնականցիներու հասցէները որոնք ծանօթ են իրենց

ASSOCIATION DES ANCIENS ELEVES DE GETRONAGAN
à l'attention de : M. V. BALTAT
46, Rue Poissonière — 75 - Paris (2e)
Հեռաձայն՝ ժամը 19էն հաք, 231–14–15

ՀԱՅԵՐԷՆ ՖԻԼՄԵՐՈՒ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

ՊԱՆԷՕ–ՔԱՇԱՆԻ ՄԷՋ

26 Մարտ Ուրբաթ երեկոյ ժամը 20,45ին քաղաքապետարանի երկրորդ սրահին մէջ

Annexe de la Mairie
34, Avenue Louis Pasteur

փոքթ տ'Օռլէանէն առնել օթոպիւս 188 Թիւը եւ իջնել

Rond Point des Martyrs

Ա) ԴՈՒՆԱՒՈՐ ՏԵՍԱՐԱՆՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԷՆ

Բ) ՏԸԺՎԸԺԻԿ ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՖԻԼՄ

Գ) ՆԿԱՐԻԶ ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ ԳՈՒՆԱՒՈՐ

Ծախքերու մասնակցութիւնը կամաւոր:

ՀՍԿՈՒՄԻ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի թաղականութիւնը Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի մուտն ի Խորվիրապ տօնին առթիւ կազմակերպած է հսկումի արարողութիւններ 22 Մարտ երկուշաբթիէն 27 Մարտ Շաբաթ ամէն երեկոյեան ժամը 20ին: Ցաջորդաբար պիտի քարոզեն

Հայր Գեղամ Վր. Պաղտասարեան
Տէր Եղիշէ Խաչակիր Բհնյ. Փաճոսեան
Շահան Խաչակիր Բհնյ. Տէտէեան
Նշան Բհնյ. Գույումճեան

Եւ աւագ սարկաւագները Պ. Պ. Ցարութիւն Նիկողոսեան եւ Ցարութիւն Ասլանեան:

Իսկ Շաբաթ երեկոյեան հանդիսաւոր նախատօնակ բոլոր հոգեւոր հովիւներու ներկայութեամբ: Կը հրաւիրուի հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց:

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հսկում»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ:

sevan voyages

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ
ԱՐԱՄ ՍԷՏԷՖԵԱՆ

50, Cours de la Liberté
LYON (3e)
Tél. : (78) 60-13-66

ՁԵՐ ԲՈԼՈՐ
ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

կազմակերպուած կամ անհատական

ՆԱԵԻ ԴԷՊԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ
եւ ՄԻՋԻՆ ԱՐԵՒԵԼՔ
(Սուրիա, Լիբանան, Եգիպտոս)

Դիւրամատչելի մանուածոյ գիներ, կազմակերպուած կամ խմբական ճամբորդութիւններու համար:

ՕԴ — ՅԱՄԱՔ — ԾՈՎ

Ձեր բոլոր ճամբորդութիւններուն համար, առեւտրական թէ անձնական դիմեցէք

sevan voyages

Արագ սպասարկութիւն — Լաւագոյն պայմաններ:
Բաց է ամէն օր (բացի Կիրակիէ)
ժամը 9էն 12 եւ 14էն 19,30

ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Երիտասարդ ամոլ մը, երկու սենեակնոց վարձու յարկաբաժին մը կը փնտռէ, ի հարկին հատուցումով (ռըֆրիզ), խոհանոց եւ բաղնիք:

Գրել՝

ՌԱՈՒԼ ԱՃԷՄԵԱՆԻ
Maison Arménienne
57, Bd. Jourdan, Paris (14e)

Կամ հեռաձայնել Գրիչա Տէր–Ստեփանեանի (կէսօրէ հաք) 589–55–53

Surprise - Party

ՊԱՐԱՆՑԻԿ ԵՐԵԿՈՅԹ

Կազմակերպուած
Հ. Ց. Դ. Նոր Սերունդի Ալֆորվիլի խումբին կողմէ

այս Շաբաթ Մարտ 27, ժամը իրիկուան 8էն սկսեալ

Մեզոն տէ ժէօն տ'Ալֆորվիլ
2, Ռիւ Ժաֆլար
(Քաղաքապետարանին ետին)

ՄՈՒՏՔ 10 ՖՐԱՆՔ

Առատ կերուխում, ձրի:

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ՍՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Սրբեւագալի արարողութիւն:

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին Կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ:

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԳԱՏՕՆ

ՎԻՆԻ ՄԷՋ

Կ'ոգեկոչուի Կիրակի, Ապրիլ 25ին, Սերբլը Քաթոլիկի սրահը, նախաձեռնութեամբ Ազգ. Միութեան:

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԻՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին Կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն:

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւթական: 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն: 3) Զանազան հարցեր:

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՀԱՅՐԱՏԻ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՈՒՐԲԱԹ
26
ՄԱՐՏ
VENDREDI
26 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12074

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.074

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԼԱՈՍԻ ԿՈՒԻՆԵՐԸ ՎԵՐՋ ԳՏԱՆ

—o—

Լաոսի պատերազմը գրեթէ վերջ կը գտնէր Հինգշաբթի օր։ Արդարեւ, ինչպէս կը հաղորդէր մամուլը, Հարաւ. Վիէթնամի ուժերը, բացառութեամբ փոքր թիւով յետապահներու, կը յաջողէին անցնիլ սահմանը եւ վերադառնալ Հարաւ. Վիէթնամ։

Յարդ կարելի չէ ճշդրիտ կերպով հաշուենկատ մը ներկայացնել զործողութիւններու արդիւնքի մասին։

Լաոսի զործողութիւնները սկսելու նախապատրաստութիւնները տեղի ունեցան Յունուարի վերջերը, երբ մօտաւորապէս տասը հազար ամերիկացի զինուորներ գրաւեցին սահմանի եզրին։ Առանց նպատակին էր հրեաններով եւ օդանաւերով ու մասնաւորապէս թռաններով զօրավիգ կենալ Հարաւ. Վիէթնամցիներուն, որոնք փետրուար 4ին կ'անցնէին սահմանը եւ այս ձեւով կը սկսէին Լաոսի կռիւները։ Յարձակման լուրը հաղորդուեցաւ չորս օր եւոք, այսինքն՝ փետրուար 8ին, Հարաւ. Վիէթնամի նախագահին կողմէ։ Համաձայն Նիւյէյն Վան Թիոյի՝ յարձակումը «ժամանակաւոր» բնոյթ ունէր եւ «սահմանափակ» դաշտ մը մխայն։

Հարաւ. Վիէթնամցիք սկզբնական շրջանին յաջողեցան յառաջանալ գրեթէ մինչեւ Սեփոն, որ գլխաւոր հանդոյցը կը նկատուէր Հօ Շի Մին երթուղիին։ Այս վերջինները նոյնիսկ գրաւեցին շրջանը կարճ ժամանակի մը համար։

Այսուհանդերձ, չուառով զգացուեցաւ Հիւսիս. Վիէթնամցիներու ճնշումը, որ օր աւուր զօրացաւ։ Կռիւներն ու բախումները չատ բուռն եղան եւ արիւնալի։ Հարաւ. Վիէթնամեան զունդեր պաշարուելով մասնատուեցան։ Միւս կողմէ կարեւոր վնաս կրեց ամերիկեան օդուժը, հակօդային զօրաւոր կրակին պատճառով։

Օտար թղթակիցներ կը պնդեն, թէ Հարաւ. Վիէթնամցիներու նահանջը պարզապէս խուճապահար փախուստի մը պատկերը պարզեց։ Ուրիշներու եւ, յատկապէս, կառավարական շրջանակներու համաձայն՝ նահանջը կանոնաւոր կերպով տեղի ունեցաւ եւ «ըստ նախատեսուած ծրագրի»։

Սայկոն եւ Ուաշինկթըն ընդհանրապէս արդիւնաւոր կը նկատեն Լաոսի զործողութիւնները, քանի որ, ինչպէս դիտել կուտան անոնք, այս չոր եղանակին, երբ Հիւսիս. Վիէթնամցիք մինչեւ անձրեւային եղանակի վերսկսումը իրենց ռազմամթերքն ու ուժերը կը փոխադրէին Հիւսիս. Վիէթնամէն Հարաւ, մինչեւ Քամպոճ եւ Հարաւ. Վիէթնամ, զգալի կերպով դանդաղեցաւ։ Հազիւ հարիւրին քան տոկոսով ռազմամթերք յաջողեցան տեղափոխել Հօ Շի Մին երթուղիի միջոցաւ։ Միւս կողմէ կարեւոր քանակութեամբ պահեստներ — ռազմամթերք եւ պարենաւորում ուտեստեղէնի — երեւան հանուեցան եւ քանդուեցան։

Ցամաքային զէպս վնասները չատ ծանր են երկուստեք։ Համաձայն Սայկոնի՝ Հարաւ. Վիէթնամցիք ունեցած են 1146 մեռեալ, 4235 վիրաւոր եւ 245 անհետացած, իսկ Ամերիկացիք կորսնցուցած են նուազագոյն 89 թռան։ Հիւսիս. Վիէթնամցիները կռուի դաշտի վրայ ունեցած են 13·668 սպանեալ։

Մ. Նահանգներու Պաշտպանութեան նախարարը յայտարարեց առջի օր, թէ «Լաոսի առաքելութիւնը իրագործուած է», թէեւ ընդունեցաւ, որ Հարաւ. Վիէթնամցիք նախատեսուած ժամանակէն առաջ հեռացան Լաոսէ, որովհետեւ «զօրաւոր» հակազարձութեան մը զէմ յանդիման գտնուեցան։ Մելվին Լէյրտ չեշտեց, որ Հիւսիս. Վիէթնամցիք ծանր կորուստներ արձանագրած են։

Հակառակ այս քիչ մը լաւատես յայտարարութեան, Հիւս. Վիէթնամեան ուժերը, ինչպէս կը հաստատեն օտար լրագրողներ, այժմ մօտեցած են Հար. Վիէթնամի սահմանին եւ, այժմ, կը սպառնան Քէ Սան կայանին։ Ամերիկացիք կը մտածեն պարպել կայանը՝ պաշարման մը առաջքն առնելու համար։ Սահմանադրու – խին Հիւսիս. Վիէթնամեան հրասայլեր նշմարուած են։

Ամերիկեան օդուժը վերստին ռմբակոծեց Հիւսիս. Վիէթնամի Սամ հրթիռներու կայանները, ինչպէս նաեւ այնպիսի չրջաններ, ուր վերջին օրերուն զինուորական կարեւոր կեդրոնացումներ նշմարուած էին։

Հիւսիս. Վիէթնամի վրայ կատարուած օդային ռմբակոծութիւններուն դէմ բողոքելու համար, Հիւսիս. Վիէթնամի պատուիրակութիւնը առջի օր չմասնակցեցաւ Փարիզի բանակցութիւններուն։ Այսուհանդերձ, խզում չկայ, քանի որ երկու կողմերն ալ որոշած են խօսակցութիւնները չարունակել Ապրիլ 1ին։ 108րդ հանդիպումը պիտի ըլլայ այս մեկ կողմէ Հիւսիս. Վիէթնամցիներու եւ, միւս կողմէ, Հարաւ. Վիէթնամցիներու եւ Ամերիկացիներու միջեւ։

Աւելցնենք, որ Լաոս խուժած Հարաւ. Վիէթնամցիներու թիւը 20·000 զինուորէ աւելի էր։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ եւ Արեւմտեան Փաքիս – տաններու միջեւ «ամբողջական համաձայնութիւն» զոյացած է։ Խօսակցութիւնները երկու չրջաններու վարիչներուն միջեւ տեղի ունեցած են Տաքքայի մէջ, Արեւելեան Փաքիստան։ Երկու կողմերն ալ չեչտեցին, թէ չնորհիւ զոյացած համաձայնութեան «Փաքիստան կը յաջողի պահպանել իր միասնականութիւնը »։ Այլեւս բաժանումի վախ չկայ։ Դեռ կը պակսին մանրամասնութիւնները համաձայնութեան կէտերու շուրջ։

ՔԱՄՊՈՃԻ երբեմնի առաջնորդը՝ իշխան Նորոդոմ Սիհանուք, յայտարարեց, թէ ինք եւ իր վարչապետը կը փափաքին այցելել Քամպոճի «աղատագրուած» չըրջանները», սակայն ամերիկեան ռմբակոծութիւններու պատճառով չեն կրնար իրագործել իրենց նպատակը։

ՊՐԱՆՏ, Դաշնակցային Գերմանիոյ վարչապետը յայտարարեց, թէ տուրքերու յաւելումներ տեղի պիտի չունենան այս տարեչրջանին։ Զորսերու հանդիպումը Պերլինի մասին յետաձգուեցաւ, Խորհըրդային Միութեան առաջարկին վրայ։

ՈՒԿԱՆՏԱՑԻ մէջ պետական հարուած մը տեղի ունեցաւ զինուորականներու կողմէ։ Զինուորական իշխանութիւնը արդիլեց քաղաքական կուսակցութիւններու գործունէութիւնը։

ԱՐԺԱՆԹինի զինուորական իշխանութիւնը, որ առջի օր պաշտօնանկ ըրաւ երկրին նախագահը, ընկերային բարեփոխումներու ձեռնարկեց։ Առաջին տարի որոշեց 19 առ հարիւր յաւելում մը կատարել բոլոր բանուորներու թոշակներու վրայ։

ՍԻՒՐԱ ԼԻՈՆԻ նախագահը սպաննելու կրկնակ փորձեր ձախողեցան։ Աֆրիկեան այդ փոքր երկրին մէջ անդորրութիւնը վերահաստատուած է։ Զինուորականներ պետական հարուած մը կը նախապատրաստէին։

ԻՍՐԱՑԻԼԵԱՆ իշխանութիւնները ազատ արձակեցին այն լիբանանցի զինուորները, որոնք գերի առնուած էին, երբ իսրայէլացի արձակադէններ իրենց փոխադարձութիւն չարձակած էին Լիբանանի երկու զիւղերու վրայ, ուր ապատանդած էին պաղեստինցի փէտայիները։

ՁԻՆԱՍՏԱՆի վարչապետը՝ Շու էն Լայ տեսակցութիւն մը ունեցաւ Փեքինի մէջ, խորհրդային Արտաքին փոխ–նախարարին եւ տեղւոյն խորհրդային դեսպանին հետ։ Երկու երկիրներու սահմանային վէճը դեռ չէ լուծուած։ 1969 Հոկտեմբերէն ի վեր բանակցութիւններ կը կատարուին այդ ուղղութեամբ։

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ բանակներու սպայակոյտ պէտ նշանակուեցաւ, Նախարարաց Խորհուրդին կողմէ, Զօր. Ֆրանսուա Մըրէն։

ՀՆԴԿԱՍՏԱՆի նորակազմ կառավարութիւնը ծրագիր մը ներկայացուց Խորհըրդարանին, որով կ'առաջարկէ «պատերազմ յայտարարել աղքատութեան դէմ։ Այս նպատակով ընկերային բարեփոխումներ պիտի կատարուին, ինչպէս նաեւ ծաւալ պիտի ստանան ծնունդները սահմանափակելու աշխատանքները։

ԵԹՈՎպԻՈՑ կայսրը Թռանի արկած մը ունեցած է։ Կայսրը, որ 78 տարեկան է, չէ վիրաւորուած։

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ռաբունիները եւ Հրեաները յայտարարութեամբ մը պահանջեցին արտասահման գտնուող Հրեաներէն՝ «չմիջամտել իրենց ներքին կեանքին»։ Միւս կողմէ դատապարտեցին Իսրայէլի «յարձակողական քաղաքականութիւնը»։

ԽՈՐՀՐԴԱՑԻՆ – Զինաստան առեւտրական փոխանակումները պիտի եռապատկուին 1971ին, անցեալ տարուան բաղդատմամբ։ Փոխանակուած ապրանքներու արժէքը 120–130 միլիոն ռուբլիի պիտի հասնի, երբ անցեալ տարի 41,9 միլիոն ռուբլի էր միայն։ Ամէնէն բարձր տոկոսը արձանագրուած էր մշակութային յեղափոխութենէն առաջ 1965ին։ Այդ տարի՝ 375,5 միլիոն ռուբլի արժողութեամբ ապրանք փոխանակուած էր երկու երկիրներու միջեւ։

ՁԻՆԱՍՏԱՆի մէջ 2 յաջորդական երկրաշարժներ արձանագրուեցան Սինքիանկի չրջանին մէջ։ Զոհեր չկան։

Մ. ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ մէջ կատարուած հանրային կարծիքի քննութիւն մը ցոյց կուտայ, թէ այրերու 45 առ հարիւրը համաձայն է կիրարկելու չորս օրեայ, 40 ժամուան չաբաթական աշխատանքի դրութիւնը, որ արդէն իսկ գործադրու – թեան դրուած է բազմաթիւ ընկերութիւններու մօտ։

ԹԻԹՕ Հինգշաբթի օր Հռոմ կը հասնէր՝ պաշտօնական այցելութեան։ Երկուշաբթի պիտի տեսակցի Պապին հետ։

ԹՐՔԱՊԱՏՈՒՄ

—o—

ԽՄԲ.— Պոլսոյ թերթերը հետեւեալ մանրամասնութիւնները կը հաղորդեն համալսարաններու մէջ գտնուած զինաւոր պահեստներու մասին.—

Անգարայի Միջին Արեւելքի Թեքնիք Համալսարանին մէջ պատահած արիւնալի բախումէն եառ, ապահովութեան ուժերը համալսարանին զաղտնի նրբանցքներուն, դեհնուղիներուն մէջ եւ չրջակայքը, երեւան հանեցին անհաւատալի ըլլալու չափ մեծաքանակ զէնքեր, վառոդարան եւ զանազան զրեհներ, որոնք արձակեցին այն լիբանանցի զինուորները, որոնք գերի առնուած էին, երբ իսրայէլացի արձակադէններ իրենց փոխադարձութիւն չարձակած էին Լիբանանի երկու զիւղերու վրայ, ուր ապատանդած էին պաղեստինցի փէտայիները։

ՀՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ռաբունիները եւ Հրեաները յայտարարութեամբ մը պահանջեցին արտասահման գտնուող Հրեաներէն՝ «չմիջամտել իրենց ներքին կեանքին»։ Միւս կողմէ դատապարտեցին Իսրայէլի «յարձակողական քաղաքականութիւնը»։

ԽՈՐՀՐԴԱՑԻՆ – Զինաստան առեւտրական փոխանակումները պիտի եռապատկուին 1971ին, անցեալ տարուան բաղդատմամբ։ Փոխանակուած ապրանքներու արժէքը 120–130 միլիոն ռուբլիի պիտի հասնի, երբ անցեալ տարի 41,9 միլիոն ռուբլի էր միայն։ Ամէնէն բարձր տոկոսը արձանագրուած էր մշակութային յեղափոխութենէն առաջ 1965ին։ Այդ տարի՝ 375,5 միլիոն ռուբլի արժողութեամբ ապրանք փոխանակուած էր երկու երկիրներու միջեւ։

ՁԻՆԱՍՏԱՆի մէջ 2 յաջորդական երկրաշարժներ արձանագրուեցան Սինքիանկի չրջանին մէջ։ Զոհեր չկան։

Մ. ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ մէջ կատարուած հանրային կարծիքի քննութիւն մը ցոյց կուտայ, թէ այրերու 45 առ հարիւրը համաձայն է կիրարկելու չորս օրեայ, 40 ժամուան չաբաթական աշխատանքի դրութիւնը, որ արդէն իսկ գործադրուած է բազմաթիւ ընկերութիւններու մօտ։

ԹԻԹՕ Հինգշաբթի օր Հռոմ կը հասնէր՝ պաշտօնական այցելութեան։ Երկուշաբթի պիտի տեսակցի Պապին հետ։

հայթայթուած էին կերպարանափոխութեան համար։

Ստացուած տեղեկութեանց համաձայն, նոյն հաստատութեան մէջ գտնուած է աշխատանոց մը, ուր կը չինուէին այն ռումբերը, որոնք օգտագործուեցան բախումներու ընթացքին։ Ապահովութեան ուժերը եւ զինուորները երկար ատենէ ի վեր կը չարունակէին այս խուզարկութիւնները, եւ վերջապէս գտան այն զէնքերը, որոնց պահուած տեղը անյայտ կը մնար։ Անոնք գտնուեցան զաղտնի նրբանցքներու մէջ, չուաններէ կախուած։

Խուզարկութիւնները, որոնք կը չարունակուէին 5 Մարտէն ի վեր, վերջ գտան Մարտ 20ին եւ գտնուած զէնքերը, պայթուցիկները եւ այլնիւթերը յանձնուեցան ընդհ. դատախազութեան։ Խուզարկութիւնները վարեց ոստիկան զօրաց հրամանատար, զնդապետ Մէհմէտ Իօզթեփրաք, որ յուցակագրեց գտնուած զինամթերքը։

Մէջին Արեւելքի Թեքնիք Համալսարանին դեհնուղիներուն եւ Ուսանողական Տուներուն մէջ գտնուեցան հինգ ատրճանակ, երկու որսորդական հրացան, 44 դանակ, 285 լեցուն փամփուչտ, 26 օդային հրթիռ, 516 հրացանի եւ ատրճանակի պարապ փամփուչտ, 93 որսորդական հրացանի պարապ փամփուչտ, 76 Մոլոթոֆեան քոքթէյլ, ուժանակ եւ այլ պայթուցիկներ, 11 ատրճանակի պատեան, երեք հեռադիտակ, չորս անթել, ինը ռատիոյի ընկալուչ, ելեկտրոնիկ կազմած եւ հաղորդիչ անթել, 98 զինուորական վրանոց, 66 զոյգ մոյկ, 116 զոյգ զինուորական կօշիկ, 35 զինուորական – առողջապահական պայուսակ, սպայի յատուկ վրանոց մը, յիսնապետի աստիճանով, երկու սպայի զլխարկ, չարժուն լուսարձակ մը, 189 քիլօ որսորդական հրացանի փամփուչտ, երկու մեծ տոպրակ վառոդով լեցուն, մեծաքանակ ձախակողմեան արդիլուած հրատարակութիւններ եւ կռէր, 21 զինուորական վրան, ինը պահնորդական հրազէն։

Խուզարկութեան ընթացքին գտնուեցաւ թէ Մէջին Արեւելքի Թեքնիք Համալսարանին մէջ երկու անկայտ դեհիններ կային, ուր հրացանաձգութեան եւ նշանառութեան փորձեր կը կատարուէին։ Հոն գտնուեցան նոյնպէս զնդակներու տուփեր եւ պարապ փամփուչտներ, իսկ Ուսանողական Տուներու մէջ պատնէշներ եւ ամրութիւններ չինուած էին, հոն երեւան ելան նաեւ մեծաքանակ պահածոյ նիւթեր եւ ուտելիքի մթերքներ։ Բազմաթիւ զիրքերու վրայ, քարերու եւ երկաթներու կոյտեր զիզուած էին եւ ամրութիւններ ձեւացուցած։

ՆՈՒՐՃԻԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑ ՄԸՆ Ա.Լ.

Իզմիրի ոստիկանութիւնը Նուրճիական վարժարան մը երեւան հանեց Շիրինների մէջ, եւ ձերբակալուեցան ութ Նուրճիներ, որոնց հինգը տղայ։

Ապահովութեան տնօրէնութեան լուր տրուած էր թէ յիշեալ վայրին մէջ, Ալի Օսման անուն յանձնառուի մը տունը վերածուած էր աղանդաւորական դպրոցի մը, ուր Նուրի դասախօսութիւններ տեղի կ'ունենային։ Ոստիկանները անակնկալ խուզարկութեամբ մը յանգանքի վրայ ձերբակալեցին աղանդաւորները, որոնց մէջ էր Գոնիայէն եկած Արիֆ Վարոլ հոճան, եւ ուրիշ Նուրճիներ, Իպրահիմ Ուլար, Մէհմէտ Գարագայա, եւն.։

Խուզարկութեան ընթացքին գտնուեցան նոյնպէս աղանդաւորական զիրքեր եւ պարբերականներ, ինչպէս « Բիւյէք-ի Նուր » եւ « Սաիտ Նուրսի », եւ խմբատիպ մեքենաներ։ Նուրճիները հսկողութեան տակ առնուեցան եւ քննութեան ձեռնարկուեցաւ։

ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԵՐ ՀԱՐՍՏՈՒԹԵԱՆՑ ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԻՆ ՄԱՍԻՆ

Բ.

Մեր ունեցածը, մեր « մշակութային ժառանգութիւնը » դժբախտաբար ողբալի վիճակի մէջ է: Մեր խօսքը, հոս, մասնաւորապէս մեր մանր արուեստներու իրերուն մասին է:

Եթէ դնահատութեան գոնէ նախնական փորձ մը կատարուած է մեր ձեռագրական հարստութիւնը քիչ–շատ խնամքով պահպանելու, նման բան չէ կատարուած մեր մանր արուեստի իրերուն համար: Ներկայիս Հայաստանի ներկայ սահմաններէն դուրս, Սփիւռքի մէջ, եթէ ձեռագրական եւ տպագրական մատենադարանները կազմուած են, ո՛չ մէկ փորձ եղած է փրկելու հայկական մանր արուեստի իրերը: Եկեղեցական թէ աշխարհական իրեր (արծաթ, ոսկի կամ պղինձ) հալեցուած են իրենց... մեատպին համար, եթէ նոյնիսկ անոնք կտորած կամ վնասուած իրեր եղած չեն: Հալեցուած են՝ կա՛մ մեատպի արժէքին տիրանալու, կամ հանածոյին նոր իրեր պատրաստելու համար:

Եթէ նկատի չառնենք նոյնիսկ թիւնա – մին տարած աւարը, լոկ հայ անհատներու եւ հաստատութեանց կատարած հալեցումը սահմռկեցուցիչ չափերու պէտք է հասնի:

Երուսաղէմի մեր վանքէն 1920–30ական թիւերուն մեծաթիւ պղնձեղէններ, իրրեւ անպէտ իր, ծախուեցան եւ մեծ մասամբ հալեցուեցան:

Մեր բոլոր վանքերն ու եկեղեցիները բարեպաշտ Հայերէ ստացած էին ամէն տեսակ մեատպեայ իրեր, զրեթէ մեծադոյն մասամբ արձանագրութիւններով՝ բոլոր դարերէն: Սակայն հազիւ մատնեցոյց վրայ կարելի է թուել որեւէ բան, որ ԺԲ.–ԺԹ. դարերէն մեզի հասած ըլլայ: Ձգճիմ թիւով մեատպեայ իրեր հասած են մեզի ԺԴ.–ԺԶ. դարերէն: Եւ սակայն, պիտենք որ մեծ թիւ մը ոսկի, արծաթ եւ պղինձ իրերու նուիրաբերուած են հայ եկեղեցիներու եւ վանքերու... ձեռագրաց յիշատակարաններէ: 1896ին « մեծ մասամբ արձանագրութեամբ » ու թուով 1613 պղնձեայ ամաններ գտնուեր են Էջմիածնայ «հին տպարանի ներքնայարկի դարանին» մէջէն, ժանգոտած եւ լքուած: 1613 պղնձեայ ամաննե՛ր...: Ասոնց մէջ մէկ հատիկ, Մէկ ՀԱՏԻԿ ԻՍԿ չէ գտնուած անօթ մը, որ նախ քան 1617 թուականի պատկանած ըլլայ: կարելի՞ բան է, որ 1617էն վերջ 1613 պղնձեայ ամաններ չինուած ու նուիրաբերուած ըլլան հայ հաւատացեալներու կողմէ եւ... 1617էն առաջ չինուած ոչ իսկ հատ մը գոյութիւն ունեցած ըլլայ...:

Ի՞նչ եղաւ այդ 1613 պղնձեայ ամաններն՝ 1896ին գտնուելէ վերջ: Ասոնցմէ 83 հատը « ուղարկուած են Պետերբուրգ՝ Հնագիտական Կայսերական Մատենաժողովին »: Իսկ մնացեալնե՞րը...

Շատ եկեղեցիներուն մէջ, տեսեր եմ անգիտաց անպէտ կոտրած – թափած արծաթ եկեղեցական իրեր: Կարդացեր, լսեր եմ հալեցման ղրկուածներու մասին: Ինչ որ մազապուրծ ապատեր է մեր մանր արուեստի հնադարեան իրերէն՝ անոնց հանդիպեր եմ օտար թանգարաններու, անհատական հաւաքածոներու եւ չուկաներու մէջ: Ի՞նչպէս անոնք հեռացեր են իրենց վանքերէն, եկեղեցիներէն...: Ի՞նչպէս ժի. դարու պատկանող զմայլելի եւ մեծ, ոսկեղէն տուփ մը՝ էջմիածնէն ... Տըպլի՛ն հասեր է, եւ՝ ե՞րբ: Գուցէ Թուրքերու թալանին արդիւնքը ըլլան իմ ձեռքս հասած զմրուխտազարդ ճաճանչներ, արծաթաչէն մեծադանդուած պատարագի թագեր, սկիհներ, խաչեր... սակայն էջմիածնէ՛ն...

Աւելի զարհուրելի եղած է հայկական դորգերու, դիպակներու, հիւսուածեղէններու վիճակը: Գործածուելէ վերջ՝ մաշածը, վնասուածը, պատռածը՝ յօշոտուածը բնական է որ փճացուցած ըլլան, իբր «անպիտաց անպէտ»: Սակայն ինչո՞ւ մեր վանքերուն եւ եկեղեցիներուն մէջ չենք հանդիպիր դորգերու, վարագոյր – ներու, կրօնական հանդերձանքի՝ որոնք գոնէ ԺԶ. դարէն ըլլան:

Մեր մատենագրական գործերուն ու ձեռագիրներուն մէջ՝ կը վխտա՛ն նուիրաբերուած ընծիր դորգերու, հանդեր – ձանքի, վարագոյրներու, հիւսուածեղէններու յիշատակութիւնները, ԺԱ. դարէն սկսեալ. մին, այժմ, ես կրնամ հազիւ քանի մը կտոր յիշել՝ որոնք նոյնիսկ ԺԵ. դարէն ըլլան եւ գոյութիւն ունենան:

Որքա՛ն աւազելի է, որ Մխիթարեան հայրերը միայն ձեռագիրներ հաւաքելու համար հազար տառապանքի եւ չարչարանքի ենթարկուեր են ու չէ եղեր անոնց մէկ մէկը, որ սա մեր մի՛ւս որբերուն, լքուածներուն, մանր արուեստի իրերուն տէր ու տիրական կանգնի: Անչո՛ւշտ որ ատիկա ակնկալել ծիծաղելի կերպով խրատապահանջ ըլլալ կը նշանակէ, եւ որեւէ կերպով լրատունք չունինք: Սակայն եթէ եղա՛ծ ըլլար մէկը...

Այսօր, թանգարանային հաւաքումներ մեր իրականութեան մէջ պատահական են: Վենետիկ, Սուրբ Ղազարու մէջ եղած հաւաքումը՝ քիչ մը ամէն բան է, անպէտին խառնուած է նաեւ պիտանին: Ցարդելի հայրերը չնորհակալութեամբ ստացած են, ինչ որ տրուած է իրենց: Բնական է մասնաւոր հետաքրքրութիւն ցոյց տուած են իրերու մասին, որոնց վրայ հայերէն արձանագրութիւն եղած է: Սակայն, տարակոյս չկայ որ անոնք նոյն հետաքրքրութիւնը չեն ունեցած անոնց մասին՝ ինչ որ մէյտ ցոյց տուած են ձեռագիրներու համար: Ժամանակի ընթացքին՝ իրենց մօտ հաւաքուեր է արծաթ, պղինձ, խեցեղէն, հիւսուածեղէն իրերու դէպ մը, ուր յախճապակի (կուտինական) իրերը առաջին չարքը կը դրաւեն:

Դրամներու հաւաքածոն մեծապէս հետաքրքրեր է զիրենք, անշուշտ ազդուած՝ օտարներու ցոյց տուած ուշադրութենէն. սակայն ուրիչ մանր արուեստի իրեր ձըզուեր են պատահականութեան: Նիւթական միջոցներ չեն տրամադրուած՝ հին հայկական իրերու հաւաքման համար, եւ նման իրերու նուիրատուութիւնը դժբախտաբար չատ սահմանափակ եղած է: Ձեռագիր մը չա՞տ աւելի հեշտութեամբ վանքին կը նուիրուի (մանաւանդ երբ լաւ վիճակի մէջ չէ, կամ թէ արժէքաւոր կերպով ծաղկուած չի թուիր իրեն) քան ընտիր դորգ մը, հնադարեան հիւսուածեղէններ, արծաթ կամ ոսկի, եւ նոյնիսկ՝ պղնձեայ իրեր, զորս կրնան հեշտութեամբ վաճառել օտար հնահաւաքներու կամ ամենազգի հնավաճառներու:

Վենետիկի վանքը վերջին չորեքսնին ըստացաւ Կուսինհայ յախճապակիներու եւ քանի մը ուրիչ իրերու եւ ձեռագիր – ներու հաւաքածոյ մը: Բնական է, ձեռագիրներու ձեռագրատուն դրուելուն, իսկ մնացեալ հնութիւնները հայկական թանգարանի մը կորիզը նկատուելուն, եւ նուիրատուին՝ հանդուցեալ Խոչէնեանի անուամբ պահուելուն, առանց խառնուելու վանքին նախապէս ունեցած հնութեանց հաւաքածոյին:

Միաբանութիւնը կը ցանկայ, այժմ, նորակերտ ձեռագրատան քով ներկայացնալի թանգարան մըն ալ ունենալ: Այդ թանգարանը իրապէս արժէքաւոր եւ ներկայանալի ընելու համար, Միաբանութիւնը կարիք ունի քանի մը Խոչէնեան նուիրատուութեանց, թէեւ ցարդ վանքին ունեցածով իսկ կարելի է Սփիւռքի մէջ մեր լաւագոյն թանգարանը կազմել: Ինդիրը իրերու խնամով ընտրութեան, ցուցադրութեան եւ ներկայացման մէջ է: Ս. Ղազարի նման թանգարանի մը գոյութիւնը՝ հաւանաբար խրախոյս ըլլայ, որ արժէքաւոր թանգարանային իրեր նուիրուին, ճոխացնելու համար մեր մշակոյթի այդ կեդրոնին հայ արուեստի թանգարանը: Սակայն, ինչպէս ըսինք, հին հայկական դորգերու, հիւսուածեղէններու, մեատպեայ իրերու նուիրումը հաւանական չեմ գտներ, ունեցողներու ընչաքաղցութեան պատճառաւ:

Բնական է կայ եւ երկրորդ միջոց մը, այսինքն՝ ղրամական միջոցներ ստեղծել, նուիրատուութեամբ, թանգարան մտնելու համար այցեղին նշանակելով, ցուցակներու եւ մանր արուեստներու նուիրեալ ղրքոյկներու վաճառմամբ (հրատարակուած՝ հայերէն եւ օտար լեզուներով) եւ ղրամական այդ միջոցներով դնել հրապարակի վրայ յաճախ յայտնուող հայկական իրեր: Միաբանութիւնը տրամադիր է երբեմն ղրամով ձեռք բերելու հին հայկական ղրամներ, հատուկտոր կամ հաւաքածոյ:

Սխալ պիտի չըլլայ, եթէ անոնք ձեռագիրներու եւ հին ղրամներու իրենց հոբիզոնը ընդարձակեն: Ողբալի է, որ ներկայիս նման իրերու գնումով զբաղող հայկական միութիւն մը գոյութիւն չունի, ինչպէս կար Մեծ Աղէտէն վերջ, կ. Պոլսոյ մէջ:

Բարեգործականը իր հաշիւները ունի, իսկ Գալուստ Կիւլպէնկեան հաստատութիւնը հայկական հաստատութիւն մը չէ:

Բայց եթէ երբեք կան Հայեր՝ որոնք Ղազարի կատարուելիք մշակութային նուիրատուութիւններով կը մտահոգուին, իրենք իրենց կրնան հարց տալ թէ «ի՞նչ պիտի ըլլայ ապագան հոն հաւաքուած ձեռագիրներուն եւ հայ մշակութային իրերուն»:

Վրդովելու հարկ չկայ: Ասիկա տեղին հարցում մըն է: Գաղտնիք չէ, որ Միաբանութեան չարքերը տարուէ տարի կը նօսրանան եւ, օր մը, վանքը այլեւս կըրնայ ղրկուիլ իր հայ միաբաններէն: Այդ, ԱՅՆ ԱՏԵՆ ի՞նչ բախտ պիտի վիճակուի վանքի հայկական հարստութեան: Ասոր այժմ պատասխան մը չկարենալ տալը կրնայ արգելք ըլլալ նորանոր նուիրատուութեանց՝ որոնք թանգարանը պիտի ճոխացնէին: Ներկայիս Միաբանութիւնը տէր ու տիրականն է իր հայկական դանձին եւ Միաբանական որոշումով մը կըրնայ կտակել իր հայկական մշակութային հարստութիւնը՝ հայ ժողովուրդին, այսինքն անոր ներկայացուցիչ լաւագոյն հաստատութեան, որ այն ատեն գոյութիւն կրնայ ունենալ, եւ վերջնոյս պատրաստէն կամ լուծարքէն վերջ պահել ու պահպանել զանոնք ապահով կերպով: Ասիկա արտառոց թող չթուի, քանի որ ունէ նուիրատու մը, որ այսօր ուրախութեամբ պիտի ուզէր նուիրաբերել ներկայ հայ միաբանութեան, պիտի չուզէր որ հետաւոր օր մը, երբ այլեւս Ս. Ղազարու հայ միաբանութիւն գոյութիւն չունենար, իր նուիրածը անցնի օտար կամ աշխարհական ձեռքերու եւ իրաւասութեանց (*):

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՔԻՒՐՏԵԱՆ

(Շար. – 2)

(*) «ՅՈՒՇԱՏ».— Մենք պիտի չուզեինք այսքան յոռետես ըլլալ, վասնզի Միխիթարեան Միաբանութեանց անհետացումը պիտի նշանակէր արեւմտահայ մշակոյթի վերջին օճախին անհետացումը, եւ ափսկա աւելի ծանրակշիռ է հան թանգարանային ապրանքներու կորուստը:

«ՅՈՒՇԱՏ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (71)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՕՅԱԿԱՆ

— Ընդհակառակն, ծայրէ ծայր անհանկնալի էր, պնդեց Ղուկաս էֆէնտի, անոր մէջ խօսք–կապը խզելու բաներ մը ըսած էիք, այդ որոշումը դուք ձեր կողմէ՞ տուիք, թէ միւսիւ Լեւոնն ալ դիտէ:

— Ձեւիլս ալ պէտք եղածը ըրած եմ, արդէն անիկա իմ խօսքէս դուրս չելլար, ասոր վատահ կրնաք ըլլալ...

Նոյն միջոցին դուռը զարնուեցաւ:

Դուռը բացուեցաւ եւ Տ. Միքիաս քահանան ներս մտաւ: Երբ հոն նստած տեսաւ Ղուկաս էֆէնտին ու տիկին Թադուհին՝ յանկարծակիի գալով՝ զարմացած կանգ առաւ:

— Ներողութիւն, տէր Միքիաս, ես ինչ ազէկ հանդիպում, գոչեց զուարթօրէն, ճիշդ առնելիս եկաք, հրամմեցէք, հրամմեցէք...

— Եթէ առանձին խօսք ունիք, ես կ'երթամ, ըսաւ քահանան վարանոտ, հազար անդամ պղջալով, որ առանց նախապէս ծառաներէն տեղեկութիւն հարցնելու, սենեակ մտած էր, կարծելով որ տիկին Անթառամը, սովորականին պէս, առանձին պիտի գտնէր:

— Չէ, չէ, առանձին խօսք չունինք, գոչեց Ղուկաս էֆէնտի, եկուր նստէ:

Տ. Միքիաս տեսնելով, որ անկարելի է իր օձիքը ազատել, որոշեց կուրծք տալ փոթորիկին եւ եկաւ տեղաւորուեցաւ թիկնաթոռի մը մէջ:

— Տէր հայր, ըսաւ Ղուկաս էֆէնտի, որպէսզի մեր խօսակցութեան նիւթը լաւ մը հասկնաս, նախ եւ առաջ ուշադրութեամբ կարդա սա նամակը, զոր երէկ իրիկուն տուն դալուս ստացայ:

Եւ վաճառականը քահանային տուաւ տիկին Անթառամին նամակը, զոր, ինչպէս արդէն ընթերցողները գիտեն, նոյնինքն Տ. Միքիաս չարադրած էր:

Քահանան ուշի ուշով կարդաց, զարմացած դէմքով մը, յետոյ թուղթը վերադարձուց Ղուկաս էֆէնտիի:

— Ի՞նչ կ'ըսես ասոր, հարցուց վաճառականը պիշ–պիշ Տ. Միքիասի երեսը նայելով:

Տիկին Անթառամի խորհրդաւոր չպատասխանեց, միայն երկու ձեռքերը բանալով ու աչքերը դէպի վեր յառելով գոհացաւ, այս ձեւով անչուշտ իր զարմացումը յայտնելու համար:

— Հիմա, տէր հայր, չարունակեց Ղուկաս էֆէնտի, այս նամակը առնելուս պէս հարկ համարեցայ մեր տիկինին հետ դալ եւ մէկ քանի բացատրութիւններ ուղել տիկին Անթառամէն, նամակին մասին, որ բաւական մութ է... չատ գոհ եմ, որ դուն ալ դիպուածով եկար եւ մեր տեսակցութեանը ներկայ կը դտնուիս... նախ կ'ուզեմ հասկնալ, թէ ի՞նչ են մեր նիւթական ու բարոյական վիճակին մասին առած չատ անպատշաճ տեղեկութիւնները... մի՞թէ տիկին հարցնելու իրաւունք չունի՞մ:

Տ. Միքիաս դլխովը չատ տարտամօրէն, հաստատական ձեւ մը ըրաւ:

— Ուրեմն, տիկին, ըսաւ վաճառականը դէպի Անթառամը դառնալով, կը խնդրեմ եւ միեւնոյն ատեն կը պահանջեմ, որ մեր նիւթականին ու բարոյականին մասին ինչ անպատշաճ տեղեկութիւններ որ ունիք, մեզի հաղորդէք...

— Ես երկար բարակ բացատրութիւններ տալու պէտք չունիմ, պատասխանեց տիկին Անթառամ բորբոքած, ես դուակս չեմ ուզեր կարդել ձեր աղջկան հետ, ուրիշ բան չեմ գիտեր... զարմանալի բան՝ բոնի կերպով աղջիկնիդ մեր դլո՞ւխը պիտի փաթթէք, ո՞ւր տեսնուած է այս տեսակ խայտառակութիւն... ձեր աղջիկը չեմ ուզեր, չեմ ուզեր, չեմ ուզեր...

— Մեր աղջիկըչ հաւնողը հաւներ, ուզողը ուզեր է, գոչեց Ղուկաս էֆէնտի, ինքն ալ բորբոքած, եթէ միւսիւ Լեւոնը չուզէ, այն ատեն նշանը ետ կ'առնենք, բայց քու չուզելովդ նշանը ետ չըլլար... դալով բարոյականի, աղէկ կ'ընես, որ այդ տեսակ խնդիրներու մէջ չմտնես ու տեղդ ծանր նստիս ու բերնիդ եկած խօսքերը դուրս չտաս մեր եռեւէն...

— Շատ ալ ազուր կ'ընեմ, մարդ բերանս չի կրնար կապել, այդ տեսակ խօսքերով պիս չես կրնար վախցնել... կ'երեւայ որ դուն տակաւին պիս չես ճանչցած, պատասխանեց Անթառամ, վճռաբար կռիւի ասպարէզը նետուելով:

— Ընդհակառակն չատ ազէկ կը ճանչնամ, պոռաց Ղուկաս էֆէնտի, թող Գափուգի պայրաքտար Սուրբիկին աղջիկը չե՞ս...

Այս խօսքերը լսելով, Անթառամի դէմքը նետեց, այլայլեցաւ ու թեթեւ մը սարսռաց:

Ղուկաս էֆէնտի, նոյն բարկաճայթ չէզոտվ չարունակեց.

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ԵՐԿՈՒ ՀԱՋԱՐ ԹՈՒԱԿԱՆԻ ՆԱԽՕՐԵԱԿԻՆ

—o—

Ի՞ՆՉ ԿԸ ՆԱԽԱՏԵՍՈՒԻ ԻՐԵՒ ՄՕՏԱԻՈՐ ԱՊԱԳԱՅ

—o—

Գիտնականի մը համար թերեւս ծիծաղելի թուի (գոնէ մինչեւ վերջերս այսպէս էր) հեռաւոր ապագայի մասին նախատեսութիւններ ընել, որովհետեւ այս մասնագիտութիւնը յատուկ է գուշակներուն կամ վիպագիրներուն: Վերջին տասնամեակներուն սակայն, մարդկութիւնը ապագայ կեանքին պատրաստուելու համար եւ մանաւանդ այդ ապագան ձեւաւորելու առաջադրութեամբ, գիտնականները մեծ աշխատանք կը տանին: Հիմնուելով գիտական յատուկ տուեալներու վրայ, ուսումնասիրելով կեանքի ներկայ պայմանները, անոնք կուգան եզրակացութիւններու, որոնք կրնան անտրամաբանական եւ մանաւանդ անհաճոյ թուիլ շատերուն: Գիտունները կը յայտարարեն սակայն, որ եթէ մեծ անակնկալներ (օրինակ կորիզային պատերազմ) չպատահին, 2000ի համար իրենց նախատեսած կեանքը իրականութիւն պիտի դառնայ, չատ չնչին փոփոխութիւններով:

ՅՕԹԸ ՄԻԼԻԱՌ ԲՆԱԿԻՉՆԵՐ

Ներկայիս մոքերը չարչրկող տագնապը կորիզային պատերազմի վախէն աւելի, աշխարհի բնակչութեան թիւն է, որ պիտի կրկնապատկուի, այսինքն պիտի հասնի մօտ եօթը միլիառի, 2000 թուականին: Բնականաբար այս աճին իրեւ անմիջական հետեւանք երկրի բնական հարստութիւնները անբաւարար պիտի դառնան եւ ուրեմն պիտի առեղծուին նոր միջոցներ մարդկութեան անմիջական պէտքերը հոգալու համար:

Ծովու ջուրը անհատնում է, բայց աղուչ ջուրի քանակը հետզհետէ կը նուազի, մինչ պահանջը կ'աւելնայ: Աղի ջուրի զտարանները ուրեմն պիտի բազմանան այս բացը դոցելու համար, բայց այս ձեւով ջուրը աւելի սուղ պիտի արժէ, ջուրի ապականութեան դէմ ալ աստիճանական պայքար պիտի մղուի եւ տնային գործածութիւնը պիտի ընդհանրանայ ամէն երկրի մէջ:

Օդի ապականութիւնը նոյնպէս մեծ դժուարութիւններ պիտի յարուցանէ եւ անոր դէմ պայքարելու նոր միջոցներ ի յայտ պիտի գան: Արդարեւ, առանց նախազգուշական միջոցներու, 2000 թուականին օդ շնչելը անկարելի պիտի դառնայ: Ամենակարեւոր քայլը, որ պիտի առնուի այս ուղղութեամբ, էլեկտրական ուժի գործածութիւնն է կեանքի բոլոր երեսներուն վրայ, ձերբազատուելու համար գործարաններու կամ ինքնաշարժներու մուխէն: Պիտի տեսնուի հաւանաբար, որ միլիոնաւոր ծխողներու արձակած ծուխը բաւական է չծխողներուն թոքի քանսեր պատճառելու. ուրեմն որեւէ տեղ ծխելը արգիլուած պիտի ըլլայ եւ պիտի առեղծուին մասնաւոր «ծխարան»ներ, ներկայ ճաշարաններուն պէս, խնայելու համար չծխողներու թոքերուն:

ՈՒԺԻ ՆՈՐ ԱՂԲԻՒՐՆԵՐ

Ուժի աղբիւրներու պարագային, 2000ին թերեւս մեծ զժուարութիւններու չհանդիպինք տակաւին, որովհետեւ քարիւղի եւ հանքածուխի պահեստները բաւական են մօտիկ ապագային համար, սակայն ուժ արտադրելու նոր միջոցներ հետզհետէ պիտի զարգանան, որովհետեւ նոյն այդ պահեստները անսպառ չեն: Երկրորդ՝ ինչպէս տեսանք, օդի ապականումին դլխաւոր պատճառը ներկայ վառելանիւթերուն ծուխն է: Կորիզային ուժը այս գետնի վրայ մեծ դիւրութիւններ պիտի ընծայէ:

ԳԵՏՆԱՓՈՐ ՔԱՂԱՔՆԵՐ

Մարդկութեան առջեւ դրուող դլխաւոր հարցերէն մէկը պիտի ըլլայ տեղի հարցը: Քաղաքները հետզհետէ պիտի ընդարձակուին դէպի արուարձաններ եւ կարելի է նախատեսել, որ Ամերիկայի հիւսիս-արեւելեան եզերքը պիտի վերածուի յիսուն միլիոն բնակչութեամբ հսկայ քաղաքի մը, որուն անուն մը տալու համար հաւանաբար վէճեր պիտի առեղծուին:

Այս կարեւոր հարցին հաւանական լուծումը պիտի ըլլայ գետնափոր քաղաքներու առեղծումը: Փոխանակ գետնէն դէպի վեր բարձրանալու չէնքերը պիտի չինուին ամբողջութեամբ գետնին տակ: Ատիկա օդի սիրահարներուն թերեւս անհաճոյ թուի, բայց այս ձեւի որդեգրումը կը ներկայացնէ չատ մը առաւելութիւններ: Նախ՝ ջերմութեան աստիճանի փոփոխութիւնները նուազ զգալի են գետնին տակ եւ հետեւաբար աւելի դիւրին պիտի ըլլայ օդը տաքցնել ձմրան չրջանին եւ զովացնել ամառը:

Անձրեւը կամ ձիւնը այլեւս պիտի չնեղեն քաղաքէն ներս տեղափոխութիւնները: Երկրորդ՝ քաղաքին վրայ, հողը կարելի պիտի ըլլայ յատկացնել մշակութեան կամ զբօսավայրերու, առանց խճողելու գետնափոր քաղաքը: Երրորդ՝ մարդոց արտադրողական կարողութիւնը պիտի աւելնայ, քաղաքէն ներս յաւելեալ ցերեկ պիտի տիրէ — գոնէ գործարաններու եւ չուկայի յատկացուած բաժնին մէջ — եւ չորս խումբեր կարզով պիտի աշխատին իւրաքանչիւրը վեց ժամ, այնպէս որ գործարանները պիտի գործեն քսանեչորս ժամ անդադար:

Հոս կարելի է տեսնել արդէն, որ քաղաքի կեանքը բոլորովին տարբեր պատկեր մը պիտի ներկայացնէ երեսուն տարի ետք եւ մանաւանդ պիտի դառնայ աւելի մեքենական. գետնափոր քաղաքներու դրութիւնը հաւանաբար սկսած չըլլայ 2000ին, բայց այս ձեւը անպայման պիտի կիրարկուի գործարաններու եւ չուկաներու պարագային:

Քաղաքէն փախչելով մարդիկ պիտի փնտռեն հանդարտ գիւղական չրջաններ, անշուշտ եթէ իրենց նիւթական կարելիութիւնները ներեն: Անտառները բնակութեան իդէալ վայրեր պիտի դառնան, վասնզի դաղանները արդէն ոչնչացման ժամանակաչրջանի մը մէջ պիտի ըլլան, իսկ միջատներու դէմ պայքարը իր դաթնահիէտին հասած պիտի ըլլայ: Կորիզային ուժի գործածութեան չնորհիւ, բեւեռային չրջանները եւս բնակելի պիտի դառնան: Կարելի է նաեւ նախատեսել ծաղկումը ամբողջութեամբ ջուրին տակ կառուցուած քաղաքներու, որոնք գետնափոր քաղաքներու ներկայացուցած առաւելութիւններէն անդին, ծովու մարդանքի սիրահարներուն դիւրութիւն պիտի ընծայեն:

Փոխադրական միջոցները հիմնական փոփոխութիւններ պիտի կրեն: Հելիքոպթէրի գործածութիւնը, օրինակ, լայն ընդունելութիւն պիտի դտնէ քաղաքներու մէջ — անշուշտ ոչ գետնափոր քաղաքներու: Եւ-չէնքերու տանիքներուն վրայ, այլեւս բնական պիտի ըլլայ տեսնել փոքր տարածութեամբ «օդանաւակայան»ներ՝ հելիքոպթէրներու համար:

ԵՐԵՍՈՒՆ ԺԱՄ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Գործերը մեքենականանալով, մկանային եւ ուղեղի գործածութիւնը պիտի նուազի: Աշխատանքի ժամերուն թիւը պիտի պակսի ուրեմն, հասնելու համար չաբաթական քսանչորս երեսուն ժամուան դրութեան: Բայց այս ձեւով մարդիկ պիտի սկսին ձանձրանալ եւ հաճոյքի դաղտնի միջոցներու դիմել: Մարզական խաղեր նոր թափ պիտի ստանան եւ նոր խաղեր երեւան պիտի դան. թռչիլ օրինակ, նորոյթ-մարզանք մը պիտի ըլլայ: Այս թուականին մարդիկ իրենց մարմինին պղտիկ գործիք մը ամրացնելով պիտի կարենան օդը բարձրանալ: Կարելի է երեւակայել՝ ինչ մեծ հաճոյք պիտի պատճառէ այս խաղը մարդուն, որ փոքր տարիքէն մինչեւ երազած է թռչելու մասին:

Պատկերասփիւռի գործածութիւնը տուներէն ներս աւելի պիտի ընդհանրանայ: Մարդիկ աւելի երկար ժամեր պիտի անցընեն պղտիկ պաստառին առջեւ:

Հեռաձայնային խօսակցութիւնն ալ աւելի հեռագրագրական պիտի ըլլայ, որովհետեւ փոքր պատկերասփիւռի միջոցով կարելի պիտի ըլլայ խօսակիցին պատկերն ալ տեսնել: Հեռաձայնի այս դրութիւնը ընթերցանութեան համար նոյնպէս մեծ օգտակարութիւն պիտի ունենայ: Գրադարանները փոխանակ հսկայ հատորներ պահելու դարակներու մէջ, պիտի ունենան դրքերու ամբողջութիւնը միքրոֆիլմերու վրայ: Ընթերցողը առանց բազկաթոռէն չարժելու, պիտի կրնայ ուրեմն հեռաձայնով իր առջեւ ունենալ հատորի մը որոշ մէկ բաժինը, ստանալու համար իր ուզած տեղեկութիւնը: Այս դրութիւնը պիտի որդեգրուի մանաւանդ գործի աշխարհէն ներս եւ հեռաձայնով կարելի պիտի ըլլայ կազմակերպել ժողովներ՝ դանազան անձերու միջեւ, խնայելով տեղափոխութեան յատկացուած հսկայ դումարներ:

ՖՐԱՆՍԱՑԻ ԿԻՆԵՐՈՒՆ ՄԷԿ ԵՐՐՈՐԴԸ ԿԸ ԾԽԷ

—o—

1964էն 1969, Ֆրանսայի մէջ, ծխող կիներու համեմատութիւնը կրկնապատկուած է, 17 առ հարիւրէն անցնելով 34 առ հարիւրի, ամբողջ իգական բնակչութեան վրայ: Բայց իրենց ծխածին քանակը նուազ է քան այրերունը.— 1,9 տուի 5ի դէմ: Ասոնց մէկ երրորդը պատահաբար կը ծխէ եւ բուն ծխողներուն վրայ, միայն 11 առ հարիւրը չաբաթը մէկ տուփէն աւելի կը ծխէ, 2 առ հարիւրը վեց տուփէն աւելի, մինչ ծխող այր մարդոց 92 առ հարիւրին, 34 առ հարիւրը «մեծ ծխողներ» են:

Եղած քննութիւնը կը չեշտէ նաեւ թէ ծխող կիներու տարիքը նոյնքան որոշիչ չէ: 1969ին 15էն 25 տարեկան երիտասարդ ծխողները միայն երկու անդամ աւելի կը ծխէին քան 50էն 65 տարեկան կիները, մինչդեռ 1964ին, երեք անդամ աւելի կը ծխէին:

Աւելի քան այր մարդոց մօտ, կիներու մօտ ծխելը աւելի կապ ունի իրենց արհեստին հետ: Բարձր խաւերէն են (59 %) որ աւելի կը ծխեն, իրենց կը հետեւին բանուորուհիները (33 %) եւ չատ աւելի հեռուն հողագործ կիները (17 %): Բայց հինդ տարուան մէջ, հողագործութեան չրջանակի ծխող կիներու թիւը եռապատկուած է:

Շատ աւելի ծխող կին կայ Փարիզի մէջ (50,5 %) քան փոքր քաղաքներու մէջ (31 %) եւ դիւղական չրջանները (20 %):

Եթէ ծխող կիներու համեմատութիւնը կ'աւելնայ, «բուն ծխողներու» տոկոսը նուազելու ձգտում ունի, մանաւանդ երիտասարդներուն մօտ: 36 առ հարիւր պակասած է 15էն 25 տարեկաններու մօտ, 29 առ հարիւր՝ 25էն 35ի մօտ, 8 առ հարիւր 50էն 65ի մօտ: Նոյն տեսնի դիչով ծխելիներու տպաւորումը 59էն 73 առ հարիւրի բարձրացած է կիներու մօտ:

«Ա. Օ.»

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

—o—

ՄԱՅՆ ԱՒԱԶԻՆ

Կը դլար որ Անդրէյ իշխանին յանձնարարուած ըլլալու պարդ իրողութեամբ խսկ, յանկարծ աւելի կարեւոր դիրք մը ստացած էր քան այս զօրավարը, որ, ամէն առիթի մէջ դինուորական չարքերուն վրայ կրնար մէկ բառով խսկ ոչնչացնել դինքը:

— Ի՛ ուրեմն, սիրելիս, ըսաւ անոր Անդրէյ իշխան, մէյա թիկնապահ ըլլալու փափաք ունի՞ք:

— Այո՛: Կը փափաքիմ այս աղերսագիրը ուղղել վերին հրամանատարին: Քուրակինն իշխան այս մասին արդէն դրած է անոր: Եւ ինքզինքը արդարացնելու համար աւելցուց թէ փոխարէն պատճառը այն է որ մի դուցէ կայսերապահ ընտիր դունդը կոխին դաշտը մեկնի:

— Լաւ, լաւ, կը խօսինք ասոր վրայ. Թողէք միայն որ այդ պարոնին պէտք եղածը իմացնեմ եւ քեղմով միայն դրամ այնուհետեւ:

Մինչ Անդրէյ կ'ազդարարէր հարկ եղածը զօրավարին, այս վերջինը՝ որ յայտնի է թէ Պորիսին դաղափարակից չէր կեղակարծ ատորակարդութեան առաւելութիւններուն վրայ, նայուածքով մը չանթահար ըրաւ անամօթ դրօչապահը, որ արդելք կ'ըլլար իրեն խօսելու թիկնապահ իշխանին:

Պորիս վրդովուեցաւ այդ նայուածքէն, եւ եաին նայելով՝ անհամբեր սպասող դուրս ելլող Անդրէյ իշխանին վերադարձին:

— Ի՛ ուրեմն, սիրելիս, ես ձեր վրայ կը խորհէի, ըսաւ Անդրէյ իշխան, Պորիսը տանելով դաշնակը դռնուած սրահին մէջ, յաւ կ'ընէք որ չերթաք տեսնելու Քուրակինովը, անվերջանալի քաղաքավարութիւններու տակ պիտի ընկճէ քեղ, ճաշի վար պիտի դնէ, սակայն հետեւանքը ոչինչ: Քիչ առենէն հոս պիտի հասնին վաշտ մը թիկնապահներ եւ անոնց պահակները: Ես պատուական բարեկամ մը ունիմ, Տոլկորուքով իշխանը... Մնաց որ Քուրակինով եւ մենք ամէնքս այս մէջս որեւէ ազդեցութիւն չունինք, ամէն բան կայսեր ձեռքն է: Ուստի յաւ կ'ընենք Տոլկորուքովը տեսնելով, արդէն քու մասիդ խօսած եմ իրեն, թերեւս պիտի կրնայ քեղ տեղաւորել իր չրջակայքին մէջ եւ... արեւուն աւելի մօտ:

Անդրէյ իշխան երթալով միչտ կ'ոգեւորուէր, երբ աչխատէր երիտասարդի մը յառաջացման համար: Ուրիշներու համար չնորհներ ձեռք բերելու պատրուակաւ, դորս հպարտութենէն լինք պիտի չընդունէր իրեն համար, կը դնուէր այդ միջավայրին մէջ, որ չնորհները կը բաչխէր եւ դինքը կը հրապուրէր ակամայ:

Իրիկուան ժամերը արդէն յառաջացած էին, երբ Անդրէյ իշխան եւ Պորիս մտան կայսեր եւ իր հետեւորդներուն դռնուած Օլմուցի պալատը:

Այդ օրը պատերազմական խորհուրդ մը դումարուած էր արդէն, որուն մասնակցած էին ջոջ զօրավարները եւ երկու կայսրերը:

Երկու ծերունի զօրավարներուն՝ Քուրակինովի եւ Շվարցէնպէրգ իշխանին յայտնած կարծիքին հակառակ, որոշուած էր որ թշնամութիւնները իսկոյն վերսկսին, եւ կանոնաւոր ճակատամարտ մը մղուի Պոնափարթի դէմ: Ցարճակումի ամէնէն խանդավառ կուսակիցներէն մին, Տոլկորուքով, ժողովէն նոր դուրս ելած էր, յոգնած, հատած, բայց ժողովին մէջ յաղթութիւնը տարած ըլլալուն վրայ ոգեւորուած եւ հպարտ:

Անդրէյ իշխան անոր ներկայացուց Պորիսը, բայց Տոլկորուքով Անդրէյի ձեռքը սեղմեց ուժգին, առանց բնաւ բան մը ըսելու Տրուպեցքոյի, եւ մխրճեցաւ այդ պահուն ամէն բանէ աւելի դինքը չահագրգռող մտածումներուն մէջ:

— Է՛, ուրեմն, սիրելիս, ան ի՞նչ ճակատամարտ էր որ մղեցինք ասկէ առաջ: Տա՛ր երկինք որ յաղթրդն ալ նոյնքան փառաւոր ըլլայ: Աւստրիական ճչդապահութիւնը՝ Ռուսերուն քաջութեան միացած, ալ ի՞նչ կ'ուղէք:

— Ուրեմն յարձակումը որոշուած է, հարցուց Պոլքոնսքի:

— Սա ալ ըսեմ սիրելիս, թէ ինծի այնպէս կուգայ որ Պոնափարթ իր տարրական խելքը անդամ կորսնցուցած է: Նամակ մը դրեր է Ալեքսանդր կայսեր, չբունակեց Տոլկորուքով նշանակալից ժպիտով մը:

— Ա՛խ, ի՞նչ կ'ըսէ:

— Ի՞նչ կրնայ ըսել, եւայլն, եւայլն. նպատակն է ժամանակ չահիլ: Կը վստահեցնեմ ձեզ թէ ան մեր ձեռքն է, սպասով եմ: Բայց աւելի զուարճալին կայ, այսինքն չէին դիտեր թէ ի՞նչ հասցէով պատասխան տան անոր: Աւելորդ է ըսել որ անիկա կայսր չէ. բայց եթէ չուզուիր իրեւ հիւպատոսի դրել, պէտք է դրել զօրավար Պոնափարթի:

— Սակայն մեծատարբերութիւն կայ զանիկա չճանչնալուն եւ զանիկա զօրավար Պոնափարթի կոչելուն միջեւ, ըսաւ Պոլքոնսքի...:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(141 — Շար.)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Լիոն։— Պր· Գասպար Յարութիւնեան եւ զաւակը Ռոպէր, Տէր եւ Տիկին Միշէլ Միհրանեան, Տէր եւ Տիկին Խոսրով Յարութիւնեան, Տէր եւ Տիկին Ձիպրայէլ Պահատուրեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Յարութիւն Պահատուրեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Ամման Պահատուրեան եւ զաւակը, այրի Տիկին Մարի Պահատուրեան, Տէր եւ Տիկին Միշէլ Պահատուրեան եւ զաւակը, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Յարութիւնեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Հէրիքա Յարութիւնեան եւ զաւակները (Պուլկարիա), ինչպէս նաեւ Պօղոսեան, Գալըաքեան, Խաչինէլեան, Իսլի, Խարբութլեան (Պէյրութ), Խարբութլեան (Փարիզ), Պահատուրեան (Պէյրութ), Պաթմազեան (Պոլիս) չնորհակալութիւն կը յայտնեն բոլոր անոնց որ անձամբ, ծաղկեպսակով, դրաւոր յայտնութիւն յայտնեցին իրենց կնոջ, մօր, հօրաքրոջ եւ աղգականին՝

ՏԻԿԻՆ ԱՆՈՒՇ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆԻ

(ծնեալ Պահատուրեան)

մահուան առթիւ։

ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ

Շաւիլէն ընկեր եւ ընկերուհի Պաղտիկ եւ Եղիա Քիւլէյեան իրենց առաջին թոռնիկին՝ Ռաֆֆիի ապագինման եւ երկրորդ թոռնիկին՝ Վարուժանի ծննդեան առթիւ 50ական ֆր· կը նուիրեն «Յառաջ»ի բարեգործական եւ Այնճարի «Յառաջ» ղբօղրոցին (ստանալ «Յառաջ»էն)։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս· ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հոկտեմբեր»ի արարողութիւն Ս· Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

ԿԱՊՈՅՏ ԽԱՉ

ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ

ԱՍՈՒԼԻՍ - ՃԱՇ

մասնակցութեամբ ուսանողներու
Նիւթ՝ ԹԱՏՐՈՆ
Շաբաթ, Մարտ 27 ժամը երեկոյեան 5ին
Մշակոյթի Տան մէջ
17, Ռիւ Պլէօ
երգ, պար, արտասանութիւն
Մասնակցութիւն 20 ֆրանգ

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԷՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ· ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն։

Օրակարգ·— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը՝ բարոյական եւ նիւթական։ 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն։ 3) Զանազան հարցեր։

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

Անիէռ – Պ· Քոլոմպի կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը։ Մանրամասնութիւնները յայտնուելիք։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս։

×

ՄԱՐՍԷՅԼ·— Վասպուրականի յաղթական հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, կիրակի 4 Ապրիլ, Սփլանտիտի սրահներուն մէջ։

×

Տրապիզոնի նահանգի Հայրենակցական Միութեան տարեկան ճաշասեղանը Մայիս 16ին կիրակի կէսօրէ վերջ Հայ Մշակոյթի Տան մէջ։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՅԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Հ· Յ· Դ· Փարիզի Շրջ· Կոմիտէն իր բոլոր ընկերներու անունով յաւակցութիւն կը յայտնէ ընկ· Մասիս Աբրահամեանի իր հօր ընկ· Սարգիս Աբրահամեանի մահուան առթիւ։

×

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի մասնաճիւղի վարչութիւնը, իր խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնէ այրի Տիկին Մարի Արզումանեանի, զաւակներուն, Տէր եւ Տիկին Եղիշէ Արզումանեանի, Տէր եւ Տիկին Պօղոս Արզումանեանի եւ բոլոր Արզումանեան ղերդաստանին, իրենց սուգանոյն, հօր, եղբօր եւ աղգականին՝

ողբացեալ ՍՈՒՐԻՆ ԱՐՋՈՒՄԱՆԵԱՆԻ

մահուան առթիւ։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Իսլի Հայ Մշակոյթի Տան Յանձնախումբի վարչութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է 400 ֆր· այրի Տիկին Գայանէ Աբրահամեանի (Պանեէօ) իր ամուսնոյն, Սարգիս Աբրահամեանի մահուան առթիւ։

Այս առթիւ ցաւակցութիւն կը յայտնէ իր ընտանիքի բոլոր անդամներուն։

ՀՍԿՈՒՄԻ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պոմոնի թաղականութիւնը Ս· Գրիգոր Լուսաւորչի մուտն ի Խորվիրապ տօնին առթիւ կազմակերպած է հոկտմբ արարողութիւններ 22 Մարտ երկուշաբթիէն 27 Մարտ Շաբաթ ամէն երեկոյեան ժամը 20ին։ Ճաշկորդարար պիտի քարոզեն

Հայր Գեղամ Վր· Պաղտասարեան
Տէր Եղիշէ Խաչակիր Քհնյ· Փանոսեան
Շահան Խաչակիր Քհնյ· Տէտէեան
Նշան Քհնյ· Գույումճեան

Եւ աւագ սարկաւագներ Պ· Պ· Յարութիւն Նիկողոսեան եւ Յարութիւն Ասլանեան։

Իսկ Շաբաթ երեկոյեան հանդիսաւոր նախատօնակ բոլոր հոգեւոր հովիւներու ներկայութեամբ։ Կը հրաւիրուի հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց։

ԽՆԴՈՑՔ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Նախաձեռնութեամբ կապ· Խաչի Վալանսի մասնաճիւղին, կիրակի, Մարտ 28, ժամը 15էն սկսեալ Ա.Հարոնեան ակումբը (Ռիւ Պուֆիէ)։

Մուտքը ազատ է։

ՀԱՅԵՐԷՆ ՖԻԼՄԵՐՈՒ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ ՊԱՆԵԷՕ–ՔԱՇԱՆԻ ՄԷՋ

26 Մարտ Ուրբաթ երեկոյ ժամը 20,45ին

քաղաքապետարանի երկրորդ սրահին մէջ
Annexe de la Mairie
34, Avenue Louis Pasteur
Փոքր մ'Օռլէանէն առնել օթոպիւս 188
Թիւը եւ իջնել
Rond Point des Martyrs

Ա) ԳՈՒՆԱԻՈՐ ՏԵՍԱՐԱՆՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԷՆ

Բ) ՏԼԹՎԼԹԻԿ ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՖԻԼՄ

Գ) ՆԿԱՐԻԶ ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ ԳՈՒՆԱԻՈՐ

Ծախքերու մասնակցութիւնը կամաւոր։

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ ՎԱՐԴԱՆԱՆԴԻ ԱՌԹԻԻ

Մարտ 28ին, կիրակի կ· ե· ժամը 15,30ին, Լիոնի Ազգ· Տան սրահին մէջ, հովանաւորութեամբ Լիոնի Հայ Ազգ· Միութեան եւ կազմակերպութեամբ կըրթական մարմնոյ։

Հայկազեան վարժարանի աշակերտութիւնը կը մասնակցի աւուր պատշաճի արտասանութիւններով, երգերով եւ մանկական պարերով։

Հաճելի անակնկալներ։

Այցելութիւն արդիական կահաւորումներով զարդարուած Հայկազեան վարժարանի դասարանները։

Դպրոցական կեանքէ առնուած ֆիլմերու ցուցադրութիւն։

ՅՈՒՐ

A votre service
tous les services de la

banque nationale de Paris

présente dans le monde entier

Surprise - Party

ՊԱՐԱՆՑԻԿ ԵՐԵԿՈՅԹ

Կազմակերպուած
Հ· Յ· Դ· Նոր Սերունդի
Ալֆորվիլի խումբին կողմէ

այս Շաբաթ Մարտ 27, ժամը իրիկուան 8էն սկսեալ

Մեզոն տէ ժէօն տ'Ալֆորվիլ
2, Ռիւ ժաֆլար
(Քաղաքապետարանին հետն)

ՄՈՒՏՔ 10 ՖՐԱՆՔ

Առատ կերուխում, ձրի։

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Արժանապատուհան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ· Թիւթիւնճեանի մօտ։

Ճաշադին·— 15 ֆր· ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ՑՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՅՏ ԽԱՉԻ Պանեէօ–Քաշանի մասնաճիւղի ընդհ· ժողովը կիրակի, Մարտ 28, ժամը 16,30ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը, 88 Ռիւ Մարսէլ Պոնէ, Քաշան։ Բոլոր ընկերուհիներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ԱՐԵՒԱԴԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռնութեամբ Հարաւ· Ֆրանսայի Ազգ· Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԳԱՏՕՆ

ՎԻՆԻ ՄԷՋ

Կ'ոգեկոչուի կիրակի, Ապրիլ 25ին, Սերբիա Քաթոլիկի սրահը, նախաձեռնութեամբ Ազգ· Միութեան։

Հ· Յ· Դ· ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ· ՎԱՐՁՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ԼՈՑՍ ՏԵՍԱԻ

ԿԱՄՈՒՐՋԷ ԿԱՄՈՒՐՋ

(ՊԱՏՄՈՒԱԾՔՆԵՐՈՒ ՀԱՏՈՐ)
Գրեց՝ *ՄԻՍԱՔ ՄԻՐՋԷ*

Տպարան՝ համազգային, Պէյրութ։ Լաթակազմ, ընտիր տպագրութեամբ հատոր մը, 280 էջ։

Գինն 15 ֆրանգ

«Յառաջ» կարելի է անձամբ դիմել կամ՝ հեղինակին՝

Mr. M. Ghazarian
3, Rue des Trois Pierres
LYON 7e

Մարսէյլի մէջ՝ Թիւթիւնճեանի
4, Ռիւ Փարմանթիէ

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 — C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը 0,50

ՇԱԲԱԹ
27
ՄԱՐՏ
SAMEDI
27 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12075

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.075

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՄԵՐՁԱԻՈՐ ԱՐԵՒԵԼՔ

—o—

Ուաշինկթընի դիւանագիտական աշխատանքները կը կատարէ, որպէսզի կարելի ըլլայ վերստին բանալ եւ զործածութեան դնել Սուէզի ջրանցքը: Ամերիկեան կառավարութիւնը այս ուղղութեամբ երկու հանդրուաններ կը նախատեսէ.

Առաջին առթիւ կը սկսին ջրանցքի «մաքրութեան» աշխատանքները, քանի որ վեցօրեայ պատերազմի ընթացքին եգիպտացիք քանի մը նաւեր ընկղմած են դիտմամբ, որպէսզի փակուի անցքը նաւերու առջեւ: Այս աշխատանքներուն կարելի է լծուիլ, երբ Գահիրէ խոստանայ որեւէ դիւանագիտական զործօղութիւն չկատարել Իսրայէլի դէմ: Մէւս կողմէ, այս վերջինը իր ուժերը կը հեռացնէ ջրանցքի արեւելեան ափէն:

Երկրորդ հանդրուանին ջրանցքը կը բացուի: Այս պարագային Գահիրէ թոյլ կուտայ իսրայէլեան նաւերուն ապատանցք ունենալ կարմիր ծովէն Միջերկրական, ջրանցքի ճամբով: Յանօթի է, որ եգիպտոս 1948էն ցայսօր, այսինքն Իսրայէլի Պետութեան հիմնումէն ի վեր, մերժած է ազատ անցքի իրաւունք տալ իսրայէլեան նաւերուն:

Այսուհանդերձ, Եգիպտոսի նախագահ՝ Անուար էլ Սատաթ, Փետրուարին, ջրանցքի վերաբացման մասին արտայայտուած էր, առաջարկելով, որ իսրայէլեան ուժերը հեռանան Սուէզի չրջանէն եւ, յատկապէս, էլ-Արիշ քաղաքէն, որ Միջերկրականի վրայ նաւահանգիստ մըն է, Սինայի մէջ: Սատաթ այդ օրերուն ոչ մէկ խօսք ըրաւ Թել Ավիվի այն պահանջին, որով այս վերջինը կ'ուզէ իրաւունք ստանալ, բոլոր երկիրներու նման, օգտագործելու ջրանցքը:

Իսրայէլեան մամուլը, որ կը հաղորդէ այս լուրերը, իր խմբագրականներուն մէջ դէմ կ'արտայայտուի ծրագրին, եւ կը կարծուի, թէ Թել Ավիվ եւս պիտի մերժէ ընդունիլ ամերիկեան նախաձեռնութիւնը:

Թել Ավիվ, համաձայն քաղաքական չրջանակներու, կը մերժէ հեռացնել իր ուժերը ջրանցքի չրջանէն, ցորչափ եգիպտացիք, իրենց կարգին, չեն քաշեր իրենց ուժերը նոյն չրջանէն:

Քաղաքական դէմքերը կը փորձեն բացատրել Ուաշինկթընի չհաղորդութեան դրդապատճառները: Համաձայն անոնց՝ քարիւղի դիներու վրայ կատարուած ըզգալի յաւելումները, Թեհրանի խորհրդաժողովին, կրնայ մեղմանալ, եթէ քրիւղատար նաւերը աւելի կարճ ճամբայ մը ունենան գործածելի Արաբական ծոցէն Միջերկրական եւ հոնկէ եւրոպական երկիրներ:

Մինչ Ուաշինկթընը դիւանագիտական աշխատանք կը կատարէ, անդին Ուիլերմ Ռոճըրս, Ամերիկայի Արտաքին Նախարարը, կը ներկայանայ Մերակոյտին առջեւ բացատրելու համար կառավարութեան քաղաքականութիւնը Միջին Արեւելքի հարցին մէջ:

Ամերիկացի ծերակուտականներ վերջերս խստիւ քննադատեցին իրենց կառավարութիւնը, որ Իսրայէլի վրայ ճնշում կը բանեցնէ ընդունիլ տալու համար Ռոճըրսի ծրագրին կէտերը: Յատկապէս կը քննադատուի նախարարին վերջին յայտարարութիւնը, որով Ռոճըրս խաղաղութեան հաստատման համար կ'առաջարկէր իսրայէլեան ուժերու հեռացումը գրաւուած հողերէն, բացի Կազայէ, որու համար կը նախատեսէր առանձին իրավիճակի մը հաստատումը:

Կառավարական չրջանակները, իրենց կարգին, դիտել կուտան, թէ եթէ ցարդ խաղաղութեան համաձայնագիր մը կարելի չէ եղած գոյացնել Միջին Արեւելքի մէջ, Իսրայէլի և Եգիպտոսի միջև, հիմնական պատասխանատուն Իսրայէլն է, որ ապաւինելով Մ. Նահանգներուն, կ'ուզէ իր պայմանները պարտադրել:

Յատկանշական է Ֆիւլպրայթի յայտարարութիւնը: Արտաքին յանձնախումբի նախագահը «կը ցաւի», որ Իսրայէլ անզիջող դիրք կը բռնէ: «Համաձայնութիւն կարելի պիտի չըլլայ գոյացնել, ցորչափ Իսրայէլ հաւատած ըլլայ, թէ մենք ամբողջովին իր տրամադրութեան տակ ենք»:

Եգիպտոսի Արտաքին նախարարը՝ Մահմուտ Ռիատ, որ Փարիզի մէջ խորհրդակցած էր Արեւմտեան Եւրոպայի եգիպտացի դիւանագէտներու հետ, Գահիրէ իր վերադարձին յայտարարեց, թէ իրենք թոյլ պիտի չտան, որ իրենց իրաւունքները ոտնահարուին: «Պէտք է վճռակամ դտնուինք մեր հողերու ազատագրման հարցին մէջ: Պիտի չհրաժարինք ո՛չ մեր եւ ոչ ալ պաղեստինցի ժողովուրդի իրաւունքներէն: Թիլ մը հող անդամ չենք թողուր Իսրայէլի»:

Մահմուտ Ռիատ դժգոհեցաւ ամերիկեան քաղաքականութեան հանդէպ: Ուաշինկթընի, համաձայն Եգիպտոսի Արտաքին նախարարի յայտարարութեան, մէկ կողմէ անհրաժեշտ կը դանէ իսրայէլեան ուժերու պարպումը արաբ հողերէ, սակայն, միւս կողմէ, ոչ մէկ ճնշում կը բանեցնէ այս ուղղութեամբ Թել Ավիվի վրայ:

Նիւ Եորքի մէջ Պէն Կուրիոն, Իսրայէլի նախկին վարչապետը, որ այժմ 84 տարեկան է, կարեւոր յայտարարութիւն մը կատարեց ամերիկացի լրագրողի մը:

Խաղաղութիւնը, դիտել տուաւ ան, մեզի համար այլեւս դարձած է առաջնահերթ անհրաժեշտութիւն մը: Եւ ասոր համար կ'արժէ ամէն զոհողութիւն կատարել: Որպէսզի ձեռք ձգուի խաղաղութիւնը, «պէտք է քաշուինք 1967ի սահմանները»: Պէն Կուրիոն յայտարարեց նաեւ, թէ իր կարծիքով պէտք է ետ յանձնել Վեցօրեայ պատերազմին առիթով դրաւած արաբ հողերը, ի բաց առեալ Երուսաղէմի արեւելեան մասէն եւ Կոլանի բարձունքներէն, առաջինը պատմական, իսկ երկրորդը ապահովութեան պատճառով:

Պէն Կուրիոն չեչտեց նաեւ, թէ Իսրայէլ պէտք չունի արաբ հողերուն: Նեկեվի անապատի օգտագործումով Իսրայէլ կըրնայ ընդունիլ աշխարհի բոլոր Հրեաները, եթէ, անշուշտ, բոլորն ալ ուզեն նոր դաղթել:

× ՄԱԿի բանագնացը՝ Եարինկ, որ Շուէյտի դեսպանն է Մոսկուա, իր պաշտօնատեղին մեկնեցաւ, ինչ որ կը հաստատէ այն կարծիքը, թէ խօսակցութիւնները առկախուած են ներկայիս: Բանագնացը Ապրիլի վերջ Նիւ Եորք պիտի վերադառնայ, թէեւ պատրաստ է այդ թըւականէն առաջ եւս վերադառնալու, եթէ «անհրաժեշտութիւն նկատուի»:

× Խորհ. Միութիւնը նոր հրթիռներ յանձնած է Եգիպտոսի: Ասոնք Սամ-2 եւ Սամ-3 հակաօդային հրթիռներ են: Այս վերջինները կը նկատուին խորհրդային բանակի լաւագոյնները: Գահիրէէն կը հաղորդեն նաեւ, թէ ռազմական փորձեր կատարած է եգիպտական բանակը:

× Զորս Մեծերը 62րդ անդամ ըլլալով խորհրդակցեցան Միջին Արեւելքի հարցին չուրջ:

× Երուսաղէմի մէջ Հիւս. Ափրիկեցի Հրեաները խորհրդաժողով մը ունեցան: Կը բողոքեն կառավարութեան ի դործ դրած խտրական ոգիին դէմ՝ իրենց եւ եւրոպացի Հրեաներու միջեւ:

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ՓԱՔԻՍՏԱՆ

—o—

Երկու Փաքիստաններու միջեւ հաստատած համաձայնութենէն ամիսներ – պէս եաք, մթնոլորտը կրկին խառնակ բնոյթ ստացաւ:

Դեռ առջի օր, Տաքքայի ձայնասփիւռը կը հաղորդէր, թէ Փաքիստանի նախագահը՝ Եահեա Խան համաձայնած է երեք կէտերու չուրջ: Նախ վերջ պիտի տրուէր պաշարման վիճակին, որ հաստատուած էր Արեւելեան Փաքիստանի մէջ: Բանակը պիտի քաշուէր զօրանոց եւ իշխանութիւնն ալ պիտի յանձնուէր «ժողովուրդի ներկայացուցիչներուն»:

Այս յայտարարութենէն քիչ եաք, սակայն, Փաքիստանեան վեց նաւեր նոր ուժեր ցամաք կը հանէին երկրին արեւելեան մասին մէջ: Բանակը անմիջապէս ձեռք կ'առնէր իշխանութիւնը եւ կը վերահաստատէր պատերազմական վիճակը:

Հնդկական աղբիւրներու համաձայն, քաղաքացիական պատերազմի նկարագիրը ստացած են բախումները Պենկալիներու եւ բանակի ուժերու միջեւ: Այս վերջինը նոյնիսկ զնդացիրներով կը պատասխանէ ցուցարարներուն: Միայն Տաքքայի մէջ կուսի ընթացքին սպաննուած են 40 հոգի եւ վիրաւորուած աւելի քան հարիւր հոգի:

Երեք այլ կարեւոր քաղաքներու մէջ եւս արիւնալի ընդհարումներ տեղի կ'ունենան, ըստ հնդկական աղբիւրներու: Արեւելեան Փաքիստանի առաջնորդները կը յայտարարեն, թէ բանակը «սարսափի մթնոլորտ» հաստատած է երկրին մէջ:

Կացութիւնը Արեւելեան Փաքիստանի մէջ վատթարացած է անակնկալ կերպով Ուրբաթ օր:

Կ'ենթադրուի, թէ բանակին միջամտութիւնը պատճառ դարձած է քաղաքական կռիւներու:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԻՍՐԱՑԷԼԻ Առողջապահութեան նախարարութեան բարձր պաշտօնատարներէն մէկը յայտարարեց, թէ հարիւր հազարէ աւելի անձեր, երեք միլիոն բնակչութեան վրայ, թմրեցուցիչի մոլի դարձած են: Այս առթիւ ամբաստանեց պաղեստինեան ծայրայեղ կազմակերպութիւնները, որ նոյնիսկ ձրի թմրեցուցիչ կը յանձնեն երիտասարդութեան, որպէսզի «իսրայէլացի նոր սերունդը ապականի»: Միւս կողմէ, դողութեան դէպքերը, անցեալ տարուան բաղդատմամբ, 9 առ հարիւր յաւելում արձանագրած են:

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ Փաքիստանի մէջ եւս խլրտումներ ծայր տուած են իշխանութեան դէմ: Զորս օրէ ի վեր արիւնալի բախումներ տեղի կ'ունենան Լիալփուրի մէջ, որ ճարտարարուեստի կեդրոն մըն է երկրին հարաւ-արեւելքը:

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ Համայնավար կուսակցութեան պատուիրակութիւն մը մեկնած է Խարթում, Սուտանի մայրաքաղաքը, որպէսզի փորձէ համաձայնութեան եւ խաղաղ դոյակցութեան եղր մը հաստատել կառավարութեան եւ Սուտանի Համայնավար կուսակցութեան միջեւ: Կառավարութիւնը օրէնքէ դուրս հռչակած է կուսակցութիւնը, որ իր կարգին, ներքին տարակարծութիւններու հետեւանքով, երկուքի բաժնուած է:

ՄՈՍԿՈՒԱ. «ոչ-բարեկամական» արարք մը նկատեց Մեքսիկայի կառավարութեան որոշումը՝ իրրեւ անբաղձալի տարր երկրէն հեռացնելու խորհրդային դեսպանատան հինգ պաշտօնատարներ: Այս վերջինները դրդած են երիտասարդները՝ խլրտումներ ստեղծել երկրին մէջ: Մոսկուա օդնած էր նաեւ մարքս-լենինեան խմբակցութեան մը կազմութեան: Խմբակցութեան անդամները ձերբակալուած եւ խոստովանած են:

ՊՈՒԷՆՈՍ-ԱՅՐԷՍԻՆ կը հաղորդեն, թէ Զօր. Լանուսա, զինուոր դերակատարն ու կազմակերպիչը վերջին պետական հարուածին, Արժանթինի նախագահ նչանակուած է զինուորականներու կողմէ:

ՊՈԼՍՈՑ մէջ արիւնալի բախումներ տեղի ունեցած են ոստիկանութեան եւ ձախակողմեան ուսանողներու միջեւ: Այս վերջինները բռնի ուժով արգելք ըլլալ փորձած են այլ ուսանողներու՝ համալսարան մտնել, իրենց քննութիւնները անցընելու համար: Կռիւներու ընթացքին սպաննուած է թուրք վաճառական մը: Վեց հոգի ալ վիրաւորուած են: Ձախակողմեանները ատրճանակներով եւ պայթուցիկ նիւթերով դէմ դրած են ոստիկանական ուժերուն:

ՀԻՒՍ. ՎԻԷԹՆԱՄԵԱՆ պատուիրակութիւն մը մեկնեցաւ Փեքին: Պատուիրակութեան մաս կը կազմեն փոխ-վարչապետն ու Արտաքին փոխ-նախարարը:

ԹԻԹՕ բացառիկ չուքով ընդունուեցաւ Հռոմի մէջ: Իտալիոյ նախագահը իր բարի զալուստի խօսքին մէջ «յատկանշական» նկատած է Եուկոսլաւիոյ նախագահին այցելութիւնը: Թիթօ, իր կարգին, օրինակելի դտած է տարբեր վարչաձեւեր ունեցող իրենց երկու երկիրներու յարաբերութիւնները: Քաղաքական խօսակցութիւնները տեղի ունեցած են Ուրբաթ օր: Շաբաթ օր մասնակցալը կ'այցելէ Թորինոյի «Ֆիաթ» դործարանը, իսկ երկուշաբթի յատուկ տեսակցութիւն մը կ'ունենայ Պաւլին հետ: Աւելցնենք, որ եօթը ամիսէ ի վեր դիւանագիտական բնականոն յարաբերութիւններ հաստատուած են Պելկրատի եւ Վատիկանի միջեւ: Թիթոյի այցելութեան դէմ բողոքի ցոյցեր տեղի ունեցան: Ռումբ մը պայթեցաւ Եուկոսլաւիոյ դեսպանատան պարտէզին մէջ, Հռոմ:

ՖՐԱՆՍԱՑԻ 65 պատմաբաններ խնդրագիր մը ներկայացուցին Խորհ. Միութեան Գիտութիւններու Ակադեմիային՝ Ամալրիքի ազատ արձակման համար: Խորհրդային պատմաբանը՝ Ամալրիք, ինչպէս յանօթի է, 1970 Նոյեմբերին երեք տարուան աքսորի դատապարտուած էր «Խորհ. Միութիւնը անուանարկող» լուրեր տարածած ըլլալու ամբաստանութեամբ:

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ օդուժը վերստին ամբաստածեց Հիւս. Վիէթնամի հակաօդային հրթիռներու կեդրոնները՝ ճակատի վրայ Հիւս. Վիէթնամցիներու յառաջխաղացումը կը չարունակուի: Ամերիկացիք կը պատրաստուին պարպել Քէ Սանը, ուր կարեւոր ուժեր կեդրոնացուցած էին՝ զօրավիգ կանգնելու համար Հար. Վիէթնամցիներուն, երբ այս վերջինները յարձակեցան Լաոսի Հիւս. Վիէթնամեան ուժերու վրայ:

ՀԻՒՍ. ԻՐԼԱՆՏԱՑԻ նորընտիր վարչապետը կազմեց իր դահլիճը: Պրիան Ցոքնը նոր կառավարութեան կազմին մէջ առած է իր կուսակցութեան («Ինխինխթ») աջ եւ չափաւոր թեւերը, հաւասարակշռութիւնը պահպանելու համար: Վարչապետը իրեն վերապահած է Ներքին նախարարի պաշտօնը, զայն նկատելով չատ կարեւոր իրաց ներկայ կացութեան մէջ: Երկու ռումբեր պայթեցան կուսակցութեան կեդրոնատեղիին մէջ:

ԼԵՀ անուանի ջութակահար՝ Ռ. Կապրիէլ, որ լեհ արուեստագէտներու խումբի մը հետ կը շրջագայէր Մ. Նահանգները, քաղաքական ապաստանի իրաւունք խնդրեց ամերիկեան իշխանութիւններէն:

ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԵՐ ՀԱՐՍՏՈՒԹԵԱՆՑ ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԻՆ ՄԱՍԻՆ

Գ.

Կացութիւնը տարբեր չէ նաեւ Վիէննայի Միխիթարեան Միաբանութեան համար: Արդարեւ, հոն հաւաքուած հայկական հարստութիւնը մեծագոյն մասամբ կը բաղկանայ ձեռագիրներէ եւ դրամներէ, մնացեալ իրերը՝ քիչ թիւով մեառղեայ իրեր են, երբեք թանգարան մը կազմելու յատկանութեան կորիզ:

Զմմառի վանքին թանգարանը ենթակայ է նոյն անորոշութեան, միայն թէ հոծ հայկեզրոնի մը մօտ է վանքը եւ զուցէ կարենայ փրկուիլ, — իր հայկական հաըըստութիւնը բուն տիրոջ՝ հայ ժառանգորդներուն վերադարձնել օր մը:

Փարիզի հայկական թանգարանը, որ, տարինե՛ր առաջ, Փարիզի պէս կեդրոնի մը համար չատ համեստ պարունակու – թեամբ մը սկսաւ, չեմ դիտեր թէ կը պահէ՞ իր դոյութիւնը: Ամէն պարագայի տակ, իր կազմութեան տուն տուող նպատակներուն եւ պայմաններուն ծանօթ չըլլալով, դժուար թէ կարելի ըլլայ բան մը ըսել:

Անցնելով Երուսաղէմի, ինչպէս նաեւ Նոր Զուղայի Ս. Ամենափրկիչ վանքերուն եւ Թաւրիզի Մելիք-Թանդեանի անուամբ թանգարաններուն, ասոնք՝ ըլլալով ազգային – եկեղեցական թանգարաններ, ենթակայ են պատկան հայ համայնքնե – րուն որոշման: Երբ որեւէ առեն անոնք «եկեղեցական թանգարան» ըլլալէ դադրին, վստահօրէն կրնան պատկան պետութեանց կողմէ սեփականացուիլ:

Երուսաղէմի վանքապատկան թանգարանը կը գտնուի միաբանութեան անօրինութեան սահմաններուն մէջ: 1927ի կոնդակով (որ բրիտանական իշխանութեան օրով եւ անկէ վաւերացուեցաւ) առաջքը առնուած է «արտաքին» ամէն միջամտութեան՝ Երուսաղէմի միաբանութեան անօրինութեան տակ գտնուող չարժուն եւ անչարժ սեփականութեանց: Այն առեն, անշուշտ, նպատակը Երուսաղէմի միաբանական կամ վանական հաըըստութեան պահպանումն էր՝ խորհըրդային ոտնձգութեան դէմ: Այն առեն կը կարծուէր, որ էջմիածնայ միջոցաւ խորհրդային իշխանութիւնը կրնայ միջամտել եւ կամ տիրանալ վանքի անօրինութեան: (Տե՛ս «Սիոն», 1928, թիւ 6, մասնաւորապէս էջ 166–168):

Երուսաղէմի վանքը «ազգային չեմարան» մը նկատուեցաւ Մեծ Աղէտէն վերջ եւ հոն փոխադրուեցան Այնթապի, ինչպէս նաեւ Սեբաստիոյ ձեռագիրներէն ինչ որ փրկուած էր: Ուրեմն, իրրեւ ազգային չեմարանի մը՝ բնական է որ Միաբանութիւնը զոնէ բարոյապէս պարտաւորուած ըլլայ «հաշիւ» տալ վանքի չարժուն կամ անչարժ կալուածներուն մասին, զոնէ Սփիւռքի հայկական գաղութին: Միաբանութիւնը եւ իր ընտրած պատրիարքները, ըլլան լաւ կամ վատ, որքան ալ ազատ ըլլան անօրինելու ամէն ինչ ըստ իրենց համոզման եւ ըմբռնումին, սակայն ասիկա երբեք չի նշանակեր որ անոնք բոլորովին ազատ են պատասխանատուութենէ՝ հանդէպ համայնքին:

Միաբանութեան քայքայման եւ անհետացման հետ՝ կը չքանայ նաեւ երուսաղէմի պատրիարքութիւնը այն առեն, որ եւէ տարակոյս չի մնար այն մասին, որ Սփիւռքի համայնքը ի՛նք կը ստանայ իր վանքին եւ անոր հարստութեանց անօրինութեան իրաւունքը:

Մեր համոզումով, վանքին գործերուն միջամտելու ըլլալ դուրսէն՝ ապօրինի եւ վտանգաւոր խնդիր է: Նոյն առեն, Սփիւռքի հայ համայնքը, հեղինակութիւն մը որոշելով, կրնայ գործակցութիւն ստիպել եւ գործակցութեամբ Միաբանութեան վանքին դժուարութիւնները լուծել: Պէտք է յիշել, որ որքան որ Երուսաղէմի միաբանութիւնը եւ պատրիարքը պնդեն՝ որ իրենք կը հպատակին էջմիածնայ կաթողիկոսական անօրինութեանց, անոնք չատ լաւ գիտեն որ ոչ ցանկալի անօրինութեանց կրնան ընդդիմանալ: Պարզ է, որ էջմիածնայ իրաւասութիւնը լոկ «բարոյական» է, ինչպէս «բարոյական» է նաեւ Սփիւռքի հայ համայնքի կազմակերպութեան իրաւասութիւնը՝ Երուսաղէմի վանքին վրայ:

Ուրեմն, եթէ նոյնիսկ «երեւութական դժուարութիւններ» կան, բնականաբար դժուար է որ մանր արուեստի հնագիտական նիւթեր նուիրողներ ըլլան վանքի թանգարանին, այն պարզ առարկութեամբ՝ որ նուիրաբերուելիք իրերու ապագան չատ որոշ չէ. թէեւ, Երուսաղէմի վանքը ներկայիս ապահովագոյն կեդրոնը կարելի է նկատել, նուիրելու համար հայերէն ձեռագիրներ եւ դեղօններ: Միաբանութիւն եւ պատրիարքներ կուգան ու կ'երթան, սակայն Երուսաղէմի վանքը մշակոյթի մեր կեդրոններու ամենահաստատներէն է ըստ ներկայ տուեալներու, եւ եթէ հարկ եղած միջոցները ստեղծուին՝ ամէնէն ապահովը (*):

Նոր Զուղայի Ամենափրկիչ վանքի թանգարանը չահեկան է եւ իբր «ազգային–եկեղեցական» թանգարան կրնայ շարունակուիլ անորոշ ժամանակով, որքան առեն որ վանքը, եկեղեցիները եւ յարակից հաստատութիւնները մատակարարող հայ գաղութ մը գոյութիւն ունենայ հոն: Արդ, ի՞նչ դրաւականներ կան՝ որ Նոր Զուղայի մէջ հայ գաղութը տեւական նկատուի: Ուրեմն, կա՞յ որեւէ կասկած այն մասին, որ գաղութի չիջումով կարելի պիտի տեսնուի հոն հաւաքուած եկեղեցական հնութիւնները, ձեռագիրները, դիւանը, մատենադարանը անկէ փոխադրելու պարսկահայ ուրիշ կեդրոն մը, կամ վերջապէս բոլորովին տարբեր հայկական գօտի մը: Նոր թանգարանի չինքի չինութիւնը բնականաբար գնահատելի է, սակայն թանգարանի պարունակութեան ճոխացումը նոր նուիրատուութիւններով՝ ո՛չ հաւանական է եւ ոչ ալ նպատակայարմար: Նոր Զուղա, ձեռագրական իր հարստութեամբ չատերուն անմատչելի, հեռաւորութեան ու ձեռագիրները բացարձակապէս փականքի տակ պահելու խստապահանջութեան համար: Չեմ կարծեր, որ այնքան մեծ աղնուութեամբ՝ ձեռագիրներէն օգտուելու համար ինծի տրուած ազատութիւնը ներկայիս սովորական բան մը դարձած ըլլայ: Ձեռագիրները, տասնեակ տարիներով, փակուած ապակեղարաններու մէջ կը պահուէին, որոնց կղպանքները կարմրամոմով կըն – քուած կը մնային: Թանգարանի նոր չինքը դուցէ դիւրութիւններ ստեղծէ նոր ուսումնասիրողներուն:

Թաւրիզի սաղմնային թանգարանը, խումբ մը խանդավառ, ուշիմ եւ պիտակից հայորդիներէ յղացուած, կազմակերպուած, տեսակ մը «ժամանակաւոր» ապահովարան է հոն հաւաքուած իրերուն եւ քանի մը ձեռագիրներու: Թաւրիզի եւ հոն հաւաքուած ձեռագիրներու դրեթէ ամբողջութիւնը ղրկուեցան էջմիածին, եւ անկէ ալ՝ Երեւանի Մատենադարանը (եթէ չեմ սխալիր), որով ինչ որ Թաւրիզ կը մնայ, քանի մը կտոր է միայն, նախանձախնդրութեամբ պահուած՝ գտնաղտնի իւրացնողներէ դրեթէ բոնութեամբ կորզուելէ վերջ. բան մը, որ այդ քանի մը ձեռագիրներուն Թաւրիզ մնալուն պատճառ եղաւ:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՔԻՒՐՏԵԱՆ

(Շար. – 3)

(*) Չենք ուզեր վիճիլ մեր աշխատակցին այս վերջին հաստատումին մասին: Սակայն կ'ուզենք շեշտել թէ «ձեռագիր» ու «գեղօն» կարելի չէ վստահիլ վանքի մը եւ վանականներու՝ որոնց հին ու նոր բարբերուն, կենցաղին եւ մեկնաբանական պայմաններուն ծանօթ է այլեւս Հայութիւնը: Պատրիարքական այդ աթոռին վրայ եւ միաբանական շարքերուն մէջ, արժանաւոր եւ յաւէտ յիշատակելի դէմքեր կրնան ապրած ըլլալ. սակայն իրողութիւնները չեն դադրիր հրահանգիչ ըլլալէ.— Ձեռագիրներու գողութիւն, կալուածային մութ ու խորհրդաւոր գործառնութիւններ, վանքին մէջ ներկայութիւնը անվստահելի կարգ մը տիտղոսակիրներու, լրբեցի արհամարհանքը՝ հանդէպ հանրային կարծիքի, պատասխանատուութեան զգացումի չգոյութիւնը, ու տակաւին անասելի ա՛յլ անցուդարձեր ու վիճակներ, մեզ կը մղեն եզրակացնելու թէ կարելի չէ «ամէնէն ապահով» ոչ իսկ ապահո՛վ կեդրոն մը նկատել երուսաղէմը, եթէ նոյնիսկ «հարկ եղած միջոցները ստեղծուին» ՈՐՈՎՀԵՏԵՒ, Ի՛ ՎԵՐՋՈՅ ԿԱՐԵՒՈՐԸ ԱՒԱՆԴԱՊԱՀՆԵՐՈՒ ՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԻՒՆՆ Է ԵՒ ՈՒՂՂԱՄՏՈՒԹԻՒՆԸ ու այդ բնոյթեան մէջ ձախողած են վաճիհն գինուորեա՛լ պահակները…:

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ ՆԵՐՍԷՆ

—o—

Խորհրդային մամուլը, որու կարգին նաեւ Հայաստանի թերթերը, Մարտ 14ի իրենց թիւով հրապարակեցին Խորհ. Միութեան Համամիութեան կուսակցութեան կեդր. Կոմիտէի տուած որոշումը՝ «Ջրաջանային եւ խաղաղային սովետների աշխատաւիճի յետագայ բարելաւման միջոցառումներուն մասին»:

Տեղական ատելճանի վրայ, Խորհ. Միութիւնը կը կառավարուի մօտաւորապէս 50·000ի հասնող Խորհուրդներով, կամ իրենց բառով՝ «սովետ»ներով: Իւրաքանչիւր քաղաք եւ չատ նաեւ չրջանները, ինչպէս նաեւ գիւղերն ու գիւղական վարչերը ունին իրենց խորհուրդները: Պաշտօնապէս, ինչպէս կը յիշեցնէ կեդր. Կոմիտէն իր որոշումին մէջ, խորհուրդներու գործունէութեան դաշտը մեծ եւ բազմազան է — բնակարաններու յատկացումներէն, անոնց նորոգման ու բարեկարգման հարցերու քննութիւններէն մինչեւ գործարաններու եւ ձեռնարկութիւններու վրայ կատարուած հսկողութիւն, որպէսզի իրականացուին ծրագիրները: Անոնք նոյնպէս պատասխանատու են ընթացիկ գործերու, ինչպէս, օրինակ, փողոցներու մաքրութիւն, չուկայի առուծախի հսկում, մշակութային կեանք եւայլն:

Խորհուրդները, համաձայն կիրարկուած օրէնքին, կ'ընտրուին չորս տարին անդամ մը (*) եւ, հակառակ այն հաստատութեան, թէ ամէն քաղաքացի իրաւունք ունի իր թեկնածութիւնը դնելու, իրականութեան մէջ համայնավար տեղական մարմիններն են, որ կը նշանակեն թեկնածուները եւ կը կազմեն ցանկերը, որոնք կը «վաւերացուին» բոլորին կողմէ բնականաբար: Այդ ցանկեր եւս ներկայացնելու ժողովրդավարական ձեւը չի կիրարկուիր Խորհ. Միութեան մէջ:

Կեդր. Կոմիտէի հրապարակած որոշումներուն համաձայն, չրջանային եւ քաղաքային խորհուրդները «իրենց հնարաւորութիւններն ու իրաւունքները դեռ լրիւ չափով չեն օգտագործեր քննակչութեան սպասարկութիւնը բարելաւելու, շրջաններու եւ խաղաֆներու տնտեսութիւնը համակողմանի կերպով զարգացնելու համար»:

Խորհ. Միութեան Համայնավար կուսակցութեան Կեդր. Կոմիտէն կոչ կ'ուղղէ խորհուրդներուն՝ «ամրապնդելու անոնց կապը զանգուածներուն հետ, ուշադրութեան առնելու անոնց կարիքները եւ պահանջները, ամէն կերպով զարգացնելու ինքնագործունէութիւնը եւ նախաձեռնութիւնը, ամրապնդելու անոնց աշխատանքին հսկողութիւնը»:

Կեդր. Կոմիտէն կը յանձնարարէ նաեւ որ խորհուրդները «ամէն կերպով ամրապնդեն իրենց կապը արտադրական ձեռնարկներու, կոլտնտեսութիւններու, սովխոզներու, մեքենայական եւ տրակտորային կայաններու հետ, որպէսզի ամրապնդեն պետական կարգապահութիւնը, ամէն կերպով զարգացնեն սոցիալիստական մրցակցութիւնը, ամրապնդեն աշխատանքի կարգապահութիւնը, ամէն կերպով զարգացնեն ինքնագործունէութիւնը եւ նախաձեռնութիւնը, ամրապնդեն անոնց կապը զանգուածներուն հետ, ուշադրութեան առնելու անոնց կարիքները եւ պահանջները, ամէն կերպով զարգացնելու ինքնագործունէութիւնը եւ նախաձեռնութիւնը»:

Կեդր. Կոմիտէն կը յանձնարարէ նաեւ որ խորհուրդները «ամրապնդեն իրենց կապը արտադրական ձեռնարկներու, կոլտնտեսութիւններու, սովխոզներու, մեքենայական եւ տրակտորային կայաններու հետ, որպէսզի ամրապնդեն պետական կարգապահութիւնը, ամէն կերպով զարգացնեն սոցիալիստական մրցակցութիւնը, ամրապնդեն աշխատանքի կարգապահութիւնը, ամէն կերպով զարգացնեն ինքնագործունէութիւնը եւ նախաձեռնութիւնը, ամրապնդեն անոնց կապը զանգուածներուն հետ, ուշադրութեան առնելու անոնց կարիքները եւ պահանջները, ամէն կերպով զարգացնելու ինքնագործունէութիւնը եւ նախաձեռնութիւնը»:

Կեդր. Կոմիտէն կը յանձնարարէ նաեւ որ խորհուրդները «ամրապնդեն իրենց կապը արտադրական ձեռնարկներու, կոլտնտեսութիւններու, սովխոզներու, մեքենայական եւ տրակտորային կայաններու հետ, որպէսզի ամրապնդեն պետական կարգապահութիւնը, ամէն կերպով զարգացնեն սոցիալիստական մրցակցութիւնը, ամրապնդեն աշխատանքի կարգապահութիւնը, ամէն կերպով զարգացնեն ինքնագործունէութիւնը եւ նախաձեռնութիւնը, ամրապնդեն անոնց կապը զանգուածներուն հետ, ուշադրութեան առնելու անոնց կարիքները եւ պահանջները, ամէն կերպով զարգացնելու ինքնագործունէութիւնը եւ նախաձեռնութիւնը»:

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

— Դուն չէի՞ր, որ ամուսնիդ, խեղճ Նիկողոս աղային մահուանը պատճառ եղար… տէրտերու տէր ըլլիր… սիրա – կանիդ հետ մէկ անկողինի մէջ օձիքդ ձեռք տուիր… բարոյական աննպաստ տեղեկութիւններ, հէ՞… դեռ կ'ուզե՞ս բարոյական աննպաստ տեղեկութիւն – ներ…

Ղուկաս էֆէնտի լուեց: Տիկին Անթառամ իր գլխուն իջնող այս լախտի հարուած – ներէն սահմռկած՝ կապարագոյն ու դադահար, չէր կրնար բան մը արտասանել: Տիկին Թադուկ այդ անլուր յայտնութիւնները լսելով, ինքն ալ դրեթէ սարսափած էր ու ամօթահար առջին կը նայէր, իրր թէ Անթառամի վրայ ժայթքող նախատինքը ինքն ալ արժանաւորած ըլլար: Իսկ Տ. Միքիա իր խոչոր փառաւոր մօրուքը կը չոյէր, առանց յուզումի որեւէ նշան մը ցոյց տալու:

Նախատինքներու տարափին յաջորդող ճնշիչ լռութիւնը առաջին անգամ քահանան փորձեց խզել:

— Ղուկաս էֆէնտի, ըսաւ մեղմ ու համոզիչ ձայնով մը, ինչո՞ւ այդչափ կը յուզուիք, ինչո՞ւ այդչափ ծանր ու անտեղի խօսքեր կ'ընէք… աւելի աղէկ է այս տեսակ խնդիրները անուշութեամբ կարգադրէք:

— Անուշութեան տե՞ղ մնաց, գոչեց Ղուկաս էֆէնտի, քանի մը օր առաջ կինս ու աղջիկս կ'ելլեն այցելութեան կուգան եւ ահա մեր Անթառամ հանըմը, առանց տեղի տուած ըլլալու, կ'ելլէ կարգ մը անվայել, անկիրթ խօսքեր կ'ընէ… խեղճերը զուր եկած կուգան ինծի կը պատմեն, եա՛ւ որպէսզի խնդիր չելլայ, ասոր անոր բերանը չիյնանք, կը պատուիրեմ, որ մարդու բան չըսեն, եղածը զոռտուկ պահեն, գայթակղութեան պատճառ չըլլան… Եկուր տես, որ աս մեր հանըմը, ձայնը հասած տեղը, խենթ ու խելառ կերպով, եղածը կը պատմէ. «Նըշանը եա՛ ըրի, մայր ու աղջիկ վռնտեցի» եւայլն կ'ըսէ… այնպէս որ այսօր ամբողջ Բեթայի մէջ ամէնուն բերանն ենք… այս ամէնուն վրայ մէյ մըն ալ երէկ առմակը կ'առնեմ… դուն եղիր ատ՝ դիմացիր տեսնեմ:

— Ճանըմ, Ղուկաս էֆէնտի, դուք խելացի, կատարեալ մարդ մըն էք, պատասխանեց Տ. Միքիա, հետեւաբար պէտք է խոհեմութեամբ չարժիք եւ խընդիրը քաղցրութեամբ լմնցնէք…

Քահանան իր ճերմակ մօրուքը չոյելէ եառքը, կրկին խօսքը չարունակեց.

— Հիմա ես տիկին Անթառամին դրած նամակէն ու ձեր հոս քիչ մը առաջ արտասանած խօսքերէն սա կը հետեւցնեմ, որ դժբախտաբար միւսիւ Լեւոնի եւ մեր սիրելի Ռոզիկի միութիւնը, արդի պայմաններուն մէջ անկարելի կը դառնայ, եւ եթէ երկու կողմէն ալ նշանը խզելու տրամադրութիւն կայ, քանզի այս բանը բացայայտ կերպով կը տեսնուի, թէ տիկին Անթառամի ձեզ ուղղած նամակէն եւ ձեր քիչ մը առաջ տիկնոջ հասցէին ուղղած նախատինքներէն, որովհետեւ եթէ խզումը որոշած չըլլայիք, բնականաբար այդ խօսքերը պիտի չարտասանէիք…

— Բայց—— բողոքեց Ղուկաս էֆէնտի:

— Ներեցէք, ըսաւ Տ. Միքիա, թող տուէք, որ խօսքս լմնցնեմ եւ յետոյ եթէ դիտողութիւն մը ունիք, կ'ընէք:

— Շարունակէ, չարունակէ, պատասխանեց Ղուկաս էֆէնտի, որ իր ամբողջ պաղարիւնութիւնը գտած էր:

— Արդ, քանի որ երկու կողմէ ալ խօսք–կապը խզելու դիտաւորութիւն կայ, փոխանակ կռիւներ յարուցանելու, անօգուտ բանաւէճերու տեղի տալու եւ թաղին մէջ խօսքի առարկայ դառնալու, լաւագոյն է սուսիկ փուսիկ գործը մէկէրնիդ լմնցնել… այդպէս չէ՞, տիկին Անթառամ:

— Հարկաւ, իմ փափաքս ալ ան է, գործը խաղաղութեամբ վերջացնել… քանի որ բախտ չէ եղեր, եա՛ կ'ընենք կը լմնցնենք, ըսաւ տիկին Անթառամ, որ չատ դոհ մնացած էր Տ. Միքիա քահանայի միջամտութենէն:

— Ես ալ արդէն գործը խաղաղութեամբ լմնցնելու համար ելայ եկայ, պատասխանեց Ղուկաս էֆէնտի:

— Տեսա՞ք մի, գոչեց քահանան ուրախութեամբ, ուրեմն ամէն բան կարգին է:

— Միայն թէ, աւելցուց Ղուկաս էֆէնտի, կէտ մը մասին ես համաձայն չեմ տիկին Անթառամի հետ:

— Ճանըմ, պզտիկ անհամաձայնութիւն մը ըլլայ նէ՝ դիւրին է, կը կարգադրենք, աճապարեց ըսել Տ. Միքիա:

— Այո՛ւնքն թէ, առաջ բերաւ Ղուկաս էֆէնտի, ինձ այնպէս կ'երեւայ, որ տիկին Անթառամի համար խնդիրը խաղաղութեամբ կարգադրելու միակ միջոցն է հարսնիքը կատարել անպատճառ, որով միայն կարելի է մէջտեղ եղած խաղութիւնը վերջացնել:

Ղուկաս էֆէնտի մտանաւորապէս չէր տած էր անպատեհ խօսքը:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

սակցութեան կեդր. Կոմիտէն, որ իր որոշումը տալէ առաջ յատուկ քննութեան առարկայ դարձուցած է խորհուրդներու ընդհանուր վիճակը երկրին մէջ, կը ճշդէ, թէ պատշաճ բարձրութեան վրայ չի գտնուիր օրէնքներու կիրարկման հսկողութիւնը։ Միւս կողմէ, անհրաժեշտ կողմնորոշիչ համար խորհուրդներու գործադիր կոմիտէներու, կամ իրենց բնորոշումով գործկոմներու, անոնց կից հաստատուած վարչութիւններու աշխատանքները, «դաշնադաղ կ'արմատանայ կառավարական աշխատանքին գիտական կազմակերպման սկզբունքը»։

Խորհրդային առօրեայ հոգերու շարքին են, անկասկած, օրէնքի խախտումի, շարաշահութեան եւ պետական դոյքի «ապօրինի իւրացման» հարցերը։ Ասոնք ընդհանրացած եւ ձեւով մըն ալ այլեւս սովորական դարձած երեւոյթներ են, որոնց դէմ պէտք է պայքարին, ինչպէս կը չեշտէ կեդր. Կոմիտէն, նաեւ՝ խորհուրդները։ Ահա թէ ինչո՛ւ որոշումնագրին մէջ կը չեշտուի, թէ «շատ խորհուրդներ անբաւարար չափով կը հսկեն օրէնսդրութեան կիրարկման վրայ, պատշաճ պայքար չեն մղեր պետական կարգապահութիւնը խախտողներուն դէմ»։

«Սով. Հայաստան»ի Մարտ 14ի թիւի ամբողջ առաջին էջը զբաղող կեդր. Կոմիտէի որոշումը, կէտ առ կէտ կը թուէ եւ կը քննադատէ խորհուրդներու գործունէութեան մէջ արձանագրուած թերինները։ Ընդհանրապէս զանոնք կը մատնանշէ յիշեցումի ձեւին տակ։ Այսպէս՝ «Շրջանային եւ քաղաքային խորհուրդները պէտք է զօրացնեն ուշադրութիւնը շրջաններու եւ քաղաքներու տնտեսութեան բարդ զարգացման, արդիւնաբերական եւ գիւղատնտեսական ձեռնարկութիւններու ճիշդ մասնագիտացման ու տեղաբաշխման, արտադրութիւնը ընդլայնելու եւ անոր արդիւնաւէտութիւնը բարձրացնելու նպատակով տեղական աղբիւրներու առաւելագոյն օգտագործման հարցերուն ուշադրութիւն դարձնեն»։

Խորհուրդներու աշխատանքին հիմնական խնդիրներուն կը հանդիսանայ համապատասխան գործին պակասը՝ իրենց եւ այլ գերատեսչութիւններու մէջեւ։

Այսպէս՝ տեղական արդիւնաբերութեան, հանրային սպասարկութեան, առեւտրական կեդրոններու մեծ մասը անմիջական կերպով կապուած է եւ կը ղեկավարուի հսկողութեանը ներքեւ այսպէս կոչուած «երկրամասային» եւ «մարզային» մարմիններու, ինչպէս նաեւ յաճախ Հանրապետութեան նախարարութիւններու եւ գերատեսչութիւններու, երբ վերջինիս այդ ձեռնարկութիւնները կը սպասարկեն իրենց շրջաններու բնակչութեան, որով պէտք է զանոնք տուեալ շրջանի խորհուրդի հսկողութեան ներքեւ։ Այս իրողութիւնը պարզապէս պատճառ կը դառնայ, որ նուազի շրջանային եւ քաղաքային խորհուրդներու պատասխանատուութիւնը իրենց շրջանի գործերուն վրայ, կաշկանդէ անոնց նախաձեռնութիւնը բնակչութեան սպասարկութիւնը բարելաւելու հարցին մէջ։

Այս իրողութենէն կը բխի, օրինակ, կեդր. Կոմիտէի այն հաստատումը, թէ «շատ քաղաքներու մէջ խորհուրդները ուղղակի առընչութիւն չունին պետական բնակարաններու փոնտի հիմնական մասին պահպանման, նորոգման եւ բարեկարգման հետ, որուն գրեթէ երկու երրորդը կը պատկանի ձեռնարկութիւններուն, հիմնարկութիւններուն եւ կազմակերպութիւններուն»։ Այլ տեղ մը կեդր. Կոմիտէն վերահին կ'անդրադառնայ այս հարցին նկատել տալով, թէ «շատ քաղաքներու մէջ շրջանային խորհուրդներու իրաւունքները անիրաւ կերպով կը սահմանափակուին, յատակ չէ ճշդուած շրջանային եւ քաղաքային խորհուրդներու իրաւասութիւնները»։

Այժմ ո՛չ մէկն կը յանձնարարուի կարգաւորել այս հարցերը, այլեւ աւելի լայն իրաւասութիւններ տալ խորհուրդներուն, իրենց շրջանի գործերուն մէջ (**)։

Կեդր. Կոմիտէի որոշումէն երկու օր առաջ, Մարտ 12ին, Երեւանի քաղաքային խորհուրդի «սեսիան»ի մէջ անհրաժեշտ կը դանուէր, որ «խորհուրդները, գերատեսչութիւնները, հիմնարկ ձեռնարկութիւնները կատարելագործեն աշխատանքի ձեւերն ու եղանակները, խիստ հսկողութիւն սահմանեն դիմում – գանգատներուն օրինական հետեւութիւն տալու գործին նկատմամբ»։

Այս առիթով աւելցնենք, որ Երեւանի խորհուրդներու գործադիր մարմինները անցեալ տարի ստացած են աւելի քան 71 հազար դիմում, դանգատ եւ առաջարկ։

Արձանագրենք նաեւ, որ վերջին երկու-երեք տարիներուն որոշ բարելաւում մը նշմարուած է խորհուրդներու աշխատանքին մէջ, թէեւ դժգոհութիւնները կը շարունակեն կարեւոր տեղ գրաւել անոնց ուղղուած քաղաքացիներու նամակներուն մէջ։ Որովհետեւ, ինչպէս կը հաստատէ արդէն կեդր. Կոմիտէն իր որոշումնագրին մէջ, խորհուրդներու մօտ կը պակսի նախաձեռնութեան ոգին եւ չատ յաճախ անոնք անտարբեր վերաբերում ունին այնպիսի հարցերու հանդէպ, որոնք անմիջականօրէն կապուած են քաղաքացիներու առօրեային հետ։ Մինչ որ կուսակցութիւնը ոտնձգութիւններ կը կատարէ խորհուրդներու գործունէութեան դաշտին մէջ։

Թ. Մ.

(*) Յառաջիկայ ընտրութիւնները՝ Յունիս 13ին։

(**) Խորհ. Միութեան Գերագոյն խորհուրդի նախագահութիւնը յատուկ հրամանագրով կը սահմանէ շրջանային խորհուրդներու իրաւունքները եւ պարտականութիւնները (տես՝ «Սով. Հայաստան», Մարտ 20)։

ՀԱՅ ԿԵԱՆՔԸ ՄԻՒՆԻԽԻ ՄԷՋ

Վերջին ամիսներուն եռուն գործունէութիւն մը նկատելի դարձաւ Միւնիխի Հայ Ակումբի շրջագիծին մէջ։ Այդ գործունէութեան առանցքը կազմեց Նորակազմ Ուսանողական Միութիւնը։

Եւրոպայի Հայ Ուսանողական Միութեան հիմնադրող համագումարին մասնակցելէ եւ այդ չարժումին միանալէ ետք, մեր ուսանող – ուսանողուհիները սկսան խանդավառ գործունէութիւն մը ի յայտ բերել, ջանալով նախ կենդանի հետաքրքրութիւն ստեղծել մեր փոքրիկ գաղութին եւ երիտասարդութեան մօտ՝ Հայ Դատի ու անոր հետ կապուած ձեռնարկներու չուրջ։

Այս նպատակով Միւնիխի հրաւիրուեցաւ վենեսիկէն երիտասարդ բժիշկ Սուրէն Ծովիկեան, որ Շաբաթ, Յունուար 23ին, մէկ ժամէ աւելի տեւող խնամուած դասախօսութիւն մը տուաւ Հայ Դատի հոլովոյթի փուլերուն մասին, ժե. դարէն մինչեւ ԺԹ. դարու կէսերը։ Ներկայ ուսանողները եւ գաղութի անդամներ, որոնք լեցուցած էին սրահը, լարուած ուշադրութեամբ հետեւելէ ետք դասախօսութեան, հարցումներ կատարեցին եւ կարծիքներ ու տեսակէտներ յայտնեցին, որոնց պատասխանեց դասախօսը ձեռնհասութեամբ։

Դասախօսութենէն ետք տեղի ունեցաւ խրախճանք խանդավառ մթնոլորտի մէջ եւ երիտասարդութիւնը սրահը թնդացուց ազգային երգերով ու պարերով։

Հետեւեալ օրը, Կիրակի, Յունուար 24ի երեկոյեան, ծանօթ ազգային մը հիւր դասախօսն ու բոլոր ուսանողները ճաշի հրաւիրեց քաղաքին ճաշարաններէն մէկուն մէջ, ուր դարձեալ այս գաղութին համար բացառիկ երեւոյթ մը նկատուած ազգային ջերմ մթնոլորտ եւ խանդավառութիւն ստեղծուեցաւ։

Շաբաթ, Փետրուար 6ի երեկոյեան, Ուսանողական Միութիւնը կազմակերպեց վիճաբանական հաւաքոյթ մը, որու ընթացքին երիտասարդները եւ տարեցները խօսեցան Հայ Դատի ու անոր հետ կապուած հարցերու մասին, ինչպէս նաեւ հայ կեանքի մէջ գործող կազմակերպութիւններու դերին մասին։ Այս հետաքրքրական հաւաքոյթէն ետք տեղի ունեցաւ հայկական բարեկենդան, որ տեւեց մինչեւ ուշ գիշեր։

Շաբաթ, Փետրուար 13ին դիմաւորեցաւ Հայ Ակումբի անդամական ընդհանուր ժողովը, որ համերաշխ մթնոլորտի մէջ ընտրեց Ակումբի վարչութիւնը, լրացուցած եօթը երիտասարդներէ, գլխաւորութեամբ երիտասարդ երաժշտագէտ Լուսվիկ Պաղիւճի։

Ուրբաթ, Փետրուար 19ին, ուսանողներու 12 հոգինոց խումբ մը մեկնեցաւ Վենեսիկ՝ մասնակցելու համար Ե. Հ. Ո. Մ.ի տեղւոյն մասնաճիւղի կազմակերպած Հայ Դատի Դպրեվանքին։ Ասիկա, իր դաստիարակչական բնոյթէն զատ, առիթ տուաւ, որ զանազան վայրերէ եկած հայ ուսանողներ ծանօթանան իրարու, մտերմութիւն ստեղծեն իրենց մէջ եւ ծրագիրներ յղանան Եւրոպայի ուրիչ քաղաքներու մէջ առանձնացած ուսանողներն եւս իրենց չարքերուն մէջ առնելու։

Շաբաթ, Փետրուար 27ի երեկոյին, Հայ Ակումբի մէջ տեղի ունեցաւ միացեալ տօնակատարութիւնը Վարդանանց դիւցազնամարտի եւ 1921 Փետրուար 18ի ժողովրդային ապստամբութեան։ Օրուան բանախօսը՝ ընկ. Գրիգոր Քոլարեան պատմականն ըլլալ իրարմէ 15 դարերով բաժնուած այս երկու հերոսամարտերուն եւ չեշտեց, որ անոնք նման էին իրենց բնոյթով, քանի որ երկու պարագային ալ հայ ժողովուրդը կը պայքարէր իր վրայ պարտադրուած խորթ ու օտար գաղափարախանութիւններու դէմ։ Գործադրուած – ցաւ նաեւ կոկիկ դեղարուեստական յայտադիր մը, պատրաստուած երիտասարդութեան կողմէ։

Ե. Հ. Ո. Մ.ի Միւնիխի մասնաճիւղի հրաւէրով Միւնիխ ժամանեց Փաւովայի բժշկական ուսանողներէն Մելքոն Սուքիասեան, որ Շաբաթ, Մարտ 5ի երեկոյեան երկու դասախօսութիւն տուաւ՝ «Եբլիտասարդ Թուրքերը եւ Հայերը» եւ «Հայաստանի Հանրապետութիւնը» նիւթերու չուրջ։ Այս դասախօսութիւններէն ետք զարձեալ տեղի ունեցան վիճաբանութիւն եւ տուփիս։ Երեկոն, ըստ աւանդական սովորութեան, չարունակուեցաւ հայկ. խրախճանքով։

Հետեւեալ օր, Կիրակի Մարտ 6ին, Ուսանողականի անդամները դասախօսին հետ միասին դիմաբերեցին ժողով, ուր խօսեցան իրենց ծրագիրներու եւ ապագայ գործունէութեան չուրջ։

ԹՂԹԱԿԻՑ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ Ա.ՈՒԱԶԻՆ

Քողաքները երկու Ֆրանսական ոսկի յանձնեցին ձին, եւ սպաներէն ամէնէն հարուստը, Ռոստով, դնեց ձայն։

— Լաւ խնամեցէք ձիս, ըսաւ Ալեքսանդր Ռոստովի, երբ կենդանին իրեն կը յանձնուէր։

Ռոստով ժպիտով մը վստահեցուց վիշապաղօրքը եւ անոր դրամ տուաւ։

— Օ՛ն, ուրեմն, օ՛ն, ըսաւ քողաքը իր գերիին, քշելով զայն։

— Կ՛յսրը, կ՛յսրը, դուշեցին յանկարծ եւ ամէն ոք իր տեղը վազեց։ Ռոստով չգիտցաւ թէ ինչպէս յանկարծ իր շուրքին մէջ մտնելով ձիուն կռնակը ցատկած էր։

Ֆրանսական դումարտակի մը պարտութեամբ մը վերջացած այս կռիւը կայսեր իրեւ փայլուն յաղթութիւն մը ներկայացուեցաւ։ Ուստի երբ ծուխը տակաւին կը մխար ճակատամարտի դաշտին վրայ, ամէնքը կը կարծէին թէ Ֆրանսացիք պարտաւորուած էին նահանջի փող զարնելու։

Ցարը Փավլոկրացեան դունդը աչքէ անցընելէն քանի մը վայրկեան ետք հրամայեց որ անիկա իր առջեւ բերուի։

Վիշապի մէջ Ռոստով դարձեալ տեսաւ կայսրը։ Քաղաքին մեծ հրապարակին վրայ, ուր հրացանաձգութիւն կատարուած էր, տակաւին գետինը պառկած էին չատ մը սպանուածներ եւ վիրաւորներ։ Կայսրը իր հետեւորդներէն շրջապատուած եւ չէկ նժոյգի մը վրայ հեծած մէկ կողմ հակած, չնորհալի չարժուձեւով մը ոսկի մխակնոց մը բռնած աչքին առջեւ, կը դիտէր կռնակի վրայ փռուած, առանց սաղաւարտի, եւ գլուխը արիւնլուայ դինուոր մը։

Ռոստով տեսաւ ցարին վայրահակ ուսերուն կծկուիլը սարսուռի մը մէջ, մինչ անոր ձախ սրունքը ջղայնօրէն կը մարտկէր ձիուն կողը, բայց այս չարժումին վարժուած կենդանին անտարբերութեամբ կը դիտէր եւ անչարժ կը մնար։

Թիկնապահ մը ձիէն վար իջնելով՝ վիրաւորը իր թեւերուն մէջ առաւ եւ բերուած պատգարակի մը մէջ դրաւ։ Դինուորը հեծեծանք մը արձակեց։

— Կամաց, կամաց, չե՞ս կրնար աւելի կամաց չարժել, ըսաւ կայսրը։

Ռոստով արցունք տեսաւ կայսեր աչքերուն մէջ, եւ լսեց որ անիկա կ'ըսէր Հարթորսքիին։

— Ի՛նչ ահռելի բան է պատերազմը։

Ցառաջապահները զեկեղուեցան Ա.չաուէն անդին, Ֆրանսացիներուն դէմ առջեւ, որոնք ամբողջ օրը քաշուեցան ամենադոյզն հրացանաձգութեան մը պահուն։

Ցարը յառաջապահներուն յայտնել տուաւ իր երախտագիտութիւնը, վարձատրութիւններ խոստացաւ, եւ դինուորնե – րուն բաշխել տուաւ կրկին չափով վոտքա։

Այն դիչերը դիչերապահներուն խաղոյկները աւելի ուրախութեամբ փայլեցան, եւ դինուորներուն երգերը աւելի վայլ ունեցան։

Տէնիսով այն դիչերը կը տօնէր իր հազարապետի աստիճանին բարձրացումը, եւ Ռոստով որ բանուոր չափէն աւելի խմած էր, բաժակ մը առաջարկեց վեհապետին կեանքին։

— Կը խմեմ անոր կեանքին եւ Ֆրանսայիներուն վրայ մեր ստոյգ յաղթութեան։

— Ալեքսանդր Ա.ի կենա՛ցը, հուրրա՛։

— Հուրրա՛, դուշեցին սպաներուն խանդոտ ձայները։

ԼԲ.

Հետեւեալ օրը, ցարին բժիշկը վիւրիէ քանիցս կանչուեցաւ Ն. վեհափառութեան մօտ։ Իսկոյն լուր տարածուեցաւ թէ կայսրը հիւանդ էր։ Իր չուրջի մարդիկը պատմեցին որ բան մը չէր կերած եւ գէչ դիչեր մը անցուցած էր։

Ցարին դիւրազգած հոգին ստատիկ յուզուած էր վիրաւորներուն տեսքէն։

Նոյ. 17ի արշալոյսին, Սաւարի բանաղնացի դրօչով մը ներկայացաւ՝ կայսրէն ունկնդրութիւն մը խնդրելու համար։

Ալեքսանդր նոր քնացած էր եւ Սաւարի պարտաւորուեցաւ անոր արթննալուն սպասել։ Կէսօրին ընդունուեցաւ, եւ մէկ ժամ վերջ Տոլկորուքով իչխանին հետ դնաց Ֆրանսական բանակին նախապահնորդներուն կեդրոնը։

Իսկոյն լուր տարածուեցաւ թէ Սաւարի եկած էր տեսակցութիւն մը առաջարկելու Ալեքսանդր կայսեր եւ Նափոլէոնի միջեւ։ Այս տեսակցութիւնը մերժուեցաւ ի մեծ ուրախութիւն եւ դոհունակութիւն ռուս բանակին, եւ կայսեր տեղը Նափոլէոնի հետ բանակցութիւններու մտնելու համար ղրկուեցաւ Վիչաուի յաղթական Տոլկորուքով իչխանը, եթէ ստուգիւ, ամէն գուչակութեանց հակառակ, Նափոլէոն հաչտութիւն կ'ուզէր։

Տոլկորուքով իրիկունը դարձաւ, եւ ուղղակի կայսեր մօտ երթալով երկար ատեն անոր հետ գլուխ գլխի մնաց։

ՄԱՅՐԻԿԻՆ

Ծ.

— Մամա՛, գիտե՞ս, բնաշրջիկ եմ ես, կ'ըսէ Յակոբիկ իր մայրիկին։

— Իրա՞ւ, տղաս, կը հարցնէ մայրը։

— Այո, երէկ գիշեր ելայ եւ պահարանին մէջի անուշը կերայ, կը յարէ Յակոբիկ։

×

Սկովտացի մը կ'ըսէ բարեկամին։

— Երէկ գիշեր, շատ գեղեցիկ աղջկան մը հետ պարեցի եւ յետոյ, թախտով զայն իր տունը տարի։ Անպիտանը այնքան գեղեցիկ էր, որ չկրցայ աչք մը նետել թախտիի ժամացոյցին վրայ։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Իսիի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը չնորհակալութեամբ ստացած է 200 Ֆր. այրի Տիկին Ղուկասեան Մարինոսէ ուխտի մը համար։

ԻՍԻԻ ՄՇԱԿՈՑԹԻ ՏԱՆ

Հինգերորդ ցանկ

Տէր եւ Տիկին Գրճըրեան Սարգիս, Տէր եւ Տիկին Օպինեան Արթիւր, Տէր եւ Տիկին Տէրտէրեան Ժերար, Տէր եւ Տիկին Մանուկեան Ժան, Տէր եւ Տիկին Փա – փազեան Ժաք, Տէր եւ Տիկին Պօղոսեան Փասքալ, Տէր եւ Տիկին Գալայճեան Վարդան եւ զաւակը, Տէր եւ Տիկին Շահինեան Ալպէր, Տէր եւ Տիկին Աւագեանց Գէորգ, Տէր եւ Տիկին Մավիլեան Ժաք, Տէր եւ Տիկին Իքս 500ական, Տէր եւ Տիկին Օհանեան Օհան, Տէր եւ Տիկին Աւետիսեան Մխիթար, բժիշկ Ֆ. 200ական, Տէր եւ Տիկին Սէմէրճեան Ժաք 250, Օր. Պէնկեան 100, Պր. Տադէսեան 50։

(Նախորդ ցանկին մէջ Հայրապետեանը պէտք է ըլլայ՝ Հայրապետեան Մանուկ)։

Surprise - Party

ՊԱՐԱՆՑԻԿ ԵՐԵԿՈՅԹ

կազմակերպուած
Հ. Ց. Դ. Նոր Սերունդի
Ալֆորվիլի խումբին կողմէ

այս Շաբաթ Մարտ 27, ժամը իրիկուան 8էն սկսեալ

Մեզոն տէ ժէօն տ'Ալֆորվիլ
2, Ռիւ Ժաֆլար
(Քաղաքապետարանին ետին)

ՄՈՒՏՔ 10 ՖՐԱՆՔ

Առատ կերուխում, ճրի։

ՀՍԿՈՒՄԻ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՊՕՄՈՆԻ ՄԷՋ

Պօմոնի թաղականութիւնը Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի մուտն ի Խորվիրապ տօնին առթիւ կազմակերպած է հսկումի արարողութիւններ 22 Մարտ երկուշաբթիէն 27 Մարտ Շաբաթ առիթ երեկոյեան ժամը 20ին։ Ճաշօրդաբար պիտի քարոզեն

Հայր Գեղամ Վր. Պաղտասարեան
Տէր Եղիշէ Խաչակիր Քհնյ. Փանոսեան
Շահան Խաչակիր Քհնյ. Տէտէեան
Նշան Քհնյ. Գույումճեան

Եւ աւագ սարկաւագներ Պ. Պ. Յարութիւն Նիկողոսեան եւ Յարութիւն Ասլանեան։

Իսկ Շաբաթ երեկոյեան հանդիսաւոր նախատօնակ բոլոր հոգեւոր հովիւներու ներկայութեամբ։ Կը հրաւիրուի հաւատացեալ ժողովուրդը ներկայ ըլլալ այս արարողութեանց։

MELIK AMIRAYAN

PHOTOGRAPHE

est à votre disposition pour réaliser l'ensemble des photographies de votre mariage. (Déplacement dans toute la France, portraits de style à domicile, reportage de l'ensemble des cérémonies en noir et en couleurs).

Téléphoner au : 845-65-04, pour vous rendre visite et vous montrer nos collections.

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը։ Մանրամասնութիւնները յաջորդիւ։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ

56-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

Կիրակի, Ապրիլ 4, ժամը 16ին Սալոն Սփլանտիտ, 31 Պուլվ. տ'Ալթէն

Նախաձեռնութեամբ Վասպուրականի Հայրեն. Միութեան Կեդր. Վարչութեան

Կը նախագահէ՝ ՍԻՄՈՆ ԱՒՏՈՑԵԱՆ

Կը խօսի ՄԻՍԱՔ ՄԻՐԶԷ

Գեղարուեստական բաժին.— Կը մասնակցին՝ Նելլի Վէմեան, Վանիկ Նազարեան, Հայկ Ֆրէնճեան, Մայրանոյշ Կարապետեան, Այտա Ամիրեան, Կարօ Տէրտէրեան

ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ Է

Հանդէսէն ետք, ընտանեկան հաւաքոյթ – ճաշ

Արձանագրուիլ.— Պանտիկեան 62–92–32, Բարայեան 64–42–65, Հայցազործեան 48–94–24

A VENDRE

CABOURG
150 m. Plage Villa 1959

Salon, S. à M. 3 Ch. S. d'eau, cab. Toil., lingerie, 2 WC, Cuis. (division poss. en 2 Appts.), garage 2 voit., Ch. Cent. Maz. Eau Ch. Beau jard. Planté 450m2 (190.000), Villa MAS SOLE, av. de la Bizontine ou Tél. : 946-04-99 de 13 à 19 heures.

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑԻ ԱՌԹԻԻ

Մարտ 28ին, Կիրակի Կ. Ե. ժամը 15,30ին, Լիոնի Ազգ. Տան սրահին մէջ, հովանաւորութեամբ Լիոնի Հայ Ազգ. Միութեան եւ կազմակերպութեամբ կրթական մարմնոյ։

Հայկազեան վարաժրանի աշակերտութիւնը կը մասնակցի աւուր պատշաճի արտասանութիւններով, երգերով եւ մանկական պարերով։

Հաճելի անակնկալներ։

Այցելութիւն արդիական կահաւորումներով զարդարուած Հայկազեան վարժարանի դասարանները։

Դպրոցական կեանքէ առնուած ֆիլմերու ցուցադրութիւն։

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին Կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Փափիքոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍՓԱՏՕՆ

ՎԻՆԻ ՄԷՋ

Կ'ոգեկոչուի Կիրակի, Ապրիլ 25ին, Սերքլը Քաթոլիկի սրահը, նախաձեռնութեամբ Ազգ. Միութեան։

Հ. Ց. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ԽՆԴՈՑՔ ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ

Նախաձեռնութեամբ Կաթ. Խաչի Վալանսի մասնաճիւղին, Կիրակի, Մարտ 28, ժամը 15էն սկսեալ Ահարոնեան ակումբը (Ռիւ Պուֆիէ)։

Մուտքը ազատ է։

ԺՈՂՈՎԻ ՀՐԱՒԷՐ

Ալֆորվիլի Հայ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր անդամները Մարտ 28ին Կիրակի կէսօրէ վերջ ժամը 14ին Փաթրոնաժի սրահը՝ Ռիւ տիւ Թուլոն։

Օրակարգ.— 1) Տարեկան գործունէութեան տեղեկագիր՝ բարոյական եւ նիւթական։ 2) Նոր վարչութեան ընտրութիւն։ 3) Զանազան հարցեր։

Բոլոր անդամներու ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

VOYAGES WASTEELS
87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets : de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.

MET les services de Mr JACQUES CHELELEKIAN à votre entière disposition

Հ. Ց. Դ.

ԱՌՆՈՒՎԻԼ – ՍԱՐՍԷԼ.— Հ. Ց. Դ. «Վարդան» ենթակոմիտէի հերթական ժողովը Ուրբաթ, Ապրիլ 2ին, սովորական հաւաքատեղին։

ԿԱՊՈՅՏ ԽԱՉ
ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ

ԱՍՈՒԼԻՍ - ՃԱՇ

մասնակցութեամբ ուսանողներու
Նիւթ՝ ԹԱՏՐՈՆ
Շաբաթ, Մարտ 27 ժամը երեկոյեան 5ին
Մշակոյթի Տան մէջ
17, Ռիւ Պէօ
Երգ, պար, արտասանութիւն
Մասնակցութիւն 20 ֆրանք

ՃԱՇ

Մարսէյլի Մշակոյթի Տան Տիկնանց Օժանդակ Միութիւնը ճաշ մը կազմակերպած է ի նպաստ Մշակոյթի Տան, Պօմոնի մէջ, Մարտ 28ին ժամը 12ին եկեղեցւոյ կից սրահը։ Արձանագրութեան համար դիմել՝ ամէն Շաբաթ կէսօրէ ետք Մշակոյթի Տուն, 12–14 Ռիւ Սէնթ Պազիլ կամ եկեղեցւոյ սրահը, Պ. Թութէչեանի մօտ։

Ճաշադին.— 15 Ֆր. ճաշերը կը պատրաստուին հայ տիկիններու կողմէ։

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Պանեէօ-Քաչանի մասնաճիւղի ընդհ. ժողովը կիրակի, Մարտ 28, ժամը 16,30ին Տիկին Հեղինէ Թորոսեանի բնակարանը, 88 Ռիւ Մարսէլ Պոնֆ, Քաչան։ Բոլոր ընկերուհիներու ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս։

×

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Վասպուրականի յաղթական հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, Կիրակի 4 Ապրիլ, Սփլանտիտի սրահներուն մէջ։

×

Տրապիզոնի նահանգի Հայրենակցական Միութեան տարեկան ճաշասեղանը Մայիս 16ին Կիրակի կէսօրէ վերջ Հայ Մշակոյթի Տան մէջ։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հսկում»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՓԱՓԱՔԻՆ ԳՈՀԱՅՈՒՄ ՏԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՅՍ ՏԱՐՈՒԱՆ ՄԵՐ ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ ԱՊԱՀՈՎԵՑԻՆՔ 18 ՕՐ

16 ՕՐ ԵՐԵՒԱՆԻ 2 ՕՐ ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ ՄԷՋ

ՄԵԿՆՈՒՄ 7 ԱՊՐԻԼ, ՎԵՐԱԴԱՐՁ 25 ԱՊՐԻԼ

«ԱՐՄԵՆԻԱ» կամ «ԱՆԻ» հիւրանոցներէն միոյն մէջ փանսիոն ֆոմփլէք — Այցելութիւն Հայաստանի տեսարժան վայրերը եւ

ՁԱՏԻԿԸ ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՄԷՋ

Անոման է դարուն Երեւանի մէջ, ուր վերածլոզ բնութեան հետ կ'եռեւեփի նաեւ գեղարուեստական կեանքը

18 օր տեւող այս ճամբորդութեան ամփրցելի գինն է 2200 ֆրանք

Արձանագրութեանց համար դիմել՝

TRANSTOURS — 22, rue du 4-Septembre — PARIS — Tél. : 742-77-40

ուր կարելի է անձամբ ներկայանալ Կ. ՈՒՆՁԵԱՆի, ամէն Հորեքշաբթի եւ Շաբաթ կէսօրէ ետք ժամը 15էն 18

ՄԱՐՍԷՅԼ՝ դիմել Զ. ԱԼԻՔՍԱՆԵԱՆի 11, rue du Bassin — Saint-Julien Tél. : 48-94-75

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ՝ ՊԱԼԵԱՆի՝ 154, rue Barabanne — Tél. : 60-01-11

ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԷՋ՝ ՆԱԶԱՐԷԹ ԳԱՍՊԱՐԵԱՆի

ՏԵՍԻՆԻ ՄԷՋ՝ Կ. ԳԱՐԱԵԱՆի

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 — C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ԿԻՐԱԿԻ
28
ՄԱՐՏ
DIMANCHE
28 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12076

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.076

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՀԱՐԻՒՐՅԻՍՈՒՆԱՄԵԱԿ ՅՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՍՏԱՄԲՈՒԹԵԱՆ

—o—

25 Մարտ 1821։

Յաւէտ յիշատակելի թուական Յունաստանի նոր պատմութեան համար։

Այդ օրն էր, որ Փաթրասի մետրապոլիտ Երմանոս հանդիսաւորապէս կը բարձրացնէր յեղափոխութեան սուրբ դրօշակը՝ ազդանշանը տալով ընդհանուր ապստամբութեան օսմանեան անարդ լուծի նկատմամբ։

Փարիզի Յոյներն ու Յունաստանի բարեկամները պատմական այդ դէպքի հարիւրհնամեակը ոգեկոչեցին 25 Մարտ Հինգշաբթի երեկոյ Միւթիւալիթէի մեծ սրահին մէջ, հրապարակային հաւաքոյթով մը, որուն իրենց մասնակցութիւնն էին բերած Ֆրանսացի տասնեակ մը մտաւորականներ, — ակադեմական, դրագէտ, պատմագէտ, Նոպելեան մրցանակաւոր, ուսուցչապետ, հրապարակագիր, եւայլն, պանծացնելով դարաւոր մչակոյթի տէր Հելլէններուն ազատագրական պայքարը թուրք բռնադրաւիչներու դէմ։

Փառահեղ, պանծալի անցեալով մը կը ներկայանար Յունաստան 1821ին քաղաքակիրթ աշխարհի առջեւ, որ չատ բան կը պարտէր հելլենական մչակոյթին, ա-նոր դասական գրականութեան ու փիլիսոփայութեան։

Յունիսնիանոսի օրով Բիւզանդիոնի սահմանները կը տարածուէին Ատրիական ծովէն մինչեւ Հայաստանի լեռներն ու վերին Եփրատի ափերը, Սեւ ծովէն մինչեւ Լիբիոյ անապատը։ Գահ մը նոյնիսկ դրաւած էր Իտալիան, Հիւսիսային Ափրիկէն եւ Սպանիոյ մէկ մասը։ Կ'իշխէր ամբողջ Միջերկրականի վրայ։ Բիւզանդական կայսրութիւնը յաջորդած էր Հռոմէականին։ Բիւզանդիոն փոխարինած էր Հռոմը, աւելի դիւրութեամբ կառուցուլու համար բարբարոս ցեղերու դէմ, որոնք Ասիոյ խորերէն կը խուժէին դէպի Արեւմուտք։

Յունիսնիանոսէն մէկ դար վերջ, մահմետականութեան ծաւալումով ասպարէզ կ'իջնէր արաբական կայսրութիւնը, որ արագօրէն կը դրաւէր Միջերկրականի ամբողջ հարաւային ափերը եւ իր սիրասքեռութեան կ'ենթարկէր Տաւրոսէն մինչեւ Պիրենեան լեռները։

Բիւզանդական կայսրութիւնը այսպէս թէ այնպէս իր գոյութիւնը պահեց մինչեւ այն օրը, երբ Օսմանցիները, Սուլթան Մէհմէտ Բ. Ֆաթիհի գլխաւորու-թեամբ, 1453ին գրաւեցին Կոստանդնուպոլիսը։

Պոլսոյ անկումը ընդհանուր ազգայ պատմութեան մէջ դարաշրջան մը կը կազմէ։ 1453ին վերջ դուաւ Միջին Դարը եւ սկսաւ ժամանակակից շրջանը։

Յոյները կորսնցուցին իրենց անկախութիւնը, սակայն ազատութեան կրակը երբեք չմարեցաւ իրենց հոգիին մէջ։

Կեդրոնական Ասիոյ խորերէն եկած թրքական, կիսավայրենի, խաչնարած, ան-տաշ ու անուս Թուրքերը չատ բան փոխառին իրենց բռնադրաւած հողամասի յոյն եւ հայ բնակիչներէն։ Բիրտ ուժի վրայ կռթնած՝ օսմանեան բանակները պիտի դրաւէին Փոքր Ասիայէն եւ Միջերկրականի հիւսիսային ափերէն դատ ամբողջ արեւելեան Եւրոպան, հասնելով մինչեւ Վիէննայի դուռները, ուր Քարա Մուսթաֆա վեզիրի բանակները չարաչար պարտութեան պիտի ենթարկուէին Ֆահլէնպէրկի ճակատամարտին մէջ։

Այդ թուականէն կը սկսի օսմանեան կայսրութեան անկումը, որ պիտի չարունակուէր մինչեւ առաջին աշխարհամարտը, երբ իր երբեմնի սահմաններուն մէկ տասներորդին վրայ պիտի հիմնուէր Թրքական Հանրապետութիւնը։

Յոյները չատ կանուխէն ծրագիրներ մշակեցին ազատագրուելու համար թրքական պիղծ լուծէն։

« Փլեֆթի »ները ամբողջ երկու դար Յունաստանի լեռներուն մէջ հայդուկային, հերոսական կռիւներ մղեցին Թուրքերուն դէմ։

Պոլսոյ Յունաց պատրիարքարանը (Ֆէներ) յոյն ազատագրական շարժման դաղտնի կեդրոնն էր։

Օսմանեան կայսրութեան մէջ բարձր պաշտօններ վարող Յոյներ երբեք չդադրեցան Յունաստանի անկախութեան համար աշխատելէ՝ սքօղեալ ձեւով։

Յոյները մեծ յոյս չդրին Միջազգային դիւանագիտութեան վրայ, որ ճատրակ կը խաղար։ Թուրքիոյ անդամահատման համար իրարու հետ կը մրցէին, փոքր ազդերը գործիք դարձնելով իրենց շահերուն։

Հայրենասէր Յոյներ բոլորուեցան Էքէրիա յեղափոխական կազմակերպութեան չուրջ։ Մտքերը պատրաստուեցան ապստամբութեան համար։ Ու երբ հասաւ ժամը, ամէնքը մէկ մարդու պէս ոտքի կանգնեցան, բոլորուած իրենց անձնազոհ ղեկավարներուն չուրջ։

Կռուեցան տարիներով դերակշիռ ուժերու դէմ։ Ու տարին յաղթանակը։ Որովհետեւ հաւատք ունէին ու կամք։ Եւ երբեք չէին կորսնցուցած իրենց յոյսը։

ՀՐԱՆՏ-ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ՓԱՓԻՍՏԱՆԻ ՄԷՋ

—o—

Արեւելեան Փաքիստան, ինչպէս յաղդած էինք երէկ, չարաթաւերջին քաղաքացիական պատերազմի թատերավայր դարձած էր։ Արդարեւ, երկրին գլխաւոր քաղաքներուն, ինչպէս Տաքքա, Չիթտակոն եւ այլուր, կատաղի եւ արիւնալի կռիւներ տեղի կ'ունենան բանակի ուժերու եւ Պենկալցիներու միջեւ։ Գիւղերու մէջ եւս ժողովուրդը զէնքի դիմած է։

Արեւելեան Փաքիստանի առաջնորդը՝ շէյխ Միւժիպար Ռահման, որուն «Պենկալեան Վաղը» մականիրը տրուած է, Ուրբաթ օր երկրին անկախութիւնը հաստատեց Արեւմտեան Փաքիստանին, եւ հրաւիրակեց Արեւելեան Փաքիստանի անկախութիւնը, անոր տալով «Փանկլա Տէշ ժողովրդական Հանրապետութիւն» անունը։

Անկախութեան հռչակումէն անմիջապէս եաք, Փաքիստանի նախագահը՝ Եահեա Խան օրէնքէ դուրս հռչակեց շէյխին կուսակցութիւնը՝ Աաուամի Լիկան, իսկ անոր առաջնորդն ալ որակեց՝ «դաւաճան»։

Համաձայն հնդկական աղբիւրներու, 10·000 Արեւմտեան Փաքիստանցի զին-ուորներ հասած են երկրին արեւելեան չրջանը, ուր արդէն իսկ 60·000նոց բանակ մը կը դանուի։

Ամէնուր կռիւները կատաղի եւ արիւնալի նկարագիր ստացած են։ Նոյնիսկ ջարդերու մասին կը խօսուի։ Ժողովուրդը դը բուռն ընդդիմութիւն ցոյց կուտայ բանակին, որ չի վարանիր ամբոխին վրայ կրակելու։

Պենկալցիները որոշ չրջաններու մէջ յաջողութիւն ձեռք ձգած են, եւ համաձայն իրենց դաղտնի ձայնասփիւռին, բանակը պաշարուած է Չիթտակոնկի, Քոմիլայի, Սիլհէթի, Ժեսորի, Պարիժալի եւ Խուլնայի մէջ։

Շաբաթ օր չրջան ընող լուրերու համաձայն, բանակը ձերբակալած է շէյխն ու իր անմիջական գործակիցները։ Այլ լուրերու համաձայն՝ այս վերջինները կը գտնուին իրենց Թաքստոցին մէջ։

Յամենայն դէպս, Արեւելեան Փաքիստանի մէջ հաստատուած է պատերազմական վիճակ եւ կռիւները տարածուած են դրեթէ ամբողջ երկրին մէջ։

Միւս կողմէ կը հաղորդուէր, թէ շէյխ Ռահման կոչ ուղղած է ՄԱԿի, որպէսզի այս վերջինը օդնութեան ձեռք երկարէ իրենց պայքարին մէջ՝ «ընդդէմ Եահեա Խանի բիրտ վարչաձեւին»։

Արեւմտեան Փաքիստանի մէջ եւս բուռն բախումներ տեղի ունեցան։ Արեւելեան Փաքիստանի ինքնավարութեան կողմնակիցները Քարաչիի, Լահորի եւ Լայալփուրի մէջ ցոյցեր կատարեցին, որու հետեւանքով բանակը հարկադրուեցաւ միջամտել։

Հնդկաստան մօտէն կը հետեւի Փաքիստանի անցուդարձերուն, քանի որ 2160 քիլմ. տարածութեամբ հասարակաց սահման մը ունի Արեւելեան Փաքիստանի հետ։ Միւս կողմէ կարեւոր թիւ կը կազմեն Հնդկաստան ապրող Պենկալցիները։

Արեւելեան Փաքիստանի բնակչութեան թիւն է 73 միլիոն։

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՆՈՐ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Թուրքիոյ վարչապետը՝ Նիհատ Էրիմ հաղորդեց, թէ կազմած է իր դահլիճը։

Կառավարութեան կ'անդամակցին մի-այն 11 երեսփոխաններ, իսկ մնացեալ 14 նախարարները մասնագէտներ են անտեսական եւ բեճիճ հարցերու։

Երիտասարդ դիմագիծ ունի նոր կառավարութիւնը, քանի որ անոր անդամներու մէջին տարիքը 50 է։ Փոխ-վարչապետի պաշտօնը յանձնուած է Գոնիայի Հալք երեսփոխանին՝ Սաատի Քոչաչի։

Թուրքիոյ մէջ առաջին անդամ ըլլալով կին մը՝ Փրոֆ. Թիւրքիան Աքէօլ մաս կը կազմէ կառավարութեան (Ընկերային Ապահովութեան եւ Առողջապահութեան նախարար)։ Արտաքին նախարարութեան պաշտօնը յանձնուած է Օսման Օլճայի, որ օդնականն է Ատլանտեան Ուխտի ընդհ. քարտուղարին։

Նոր կառավարութեան կ'անդամակցին Ատալէթէն 5, Հալքէն 3 եւ Միլլի Կիւվէնէն մէկ երեսփոխաններ։

× Անգարայի ընդհ. դատախազութիւնը օրինական հետապնդումի ենթարկած է Հալքի նախկին ընդհ. քարտուղար՝ Պիւլենթ Էճեվիտի դէմ, որովհետեւ այս վերջինը հեռաձրուած ասուլիսի մը ընթացքին անարդած է Հանրապետութեան նախագահն ու բանակը։

× Պոլսոյ համալսարանը փակուեցաւ առժամեայ կերպով։ Իշխանութիւնները այս որոշումը տուին ուսանողական վերջին բախումներու առթիւ։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ Գերմանիա առաջարկեց Պոնի՝ վերսկսիլ խօսակցութիւնները Պերլինի չուրջ։ Մարտ 12էն ի վեր բանակցութիւնները դադրած էին Արեւելեան Գերմանացիներու պահանջին վրայ։ Խօսակցութիւնները կը ձգտին բարելաւել եւ բնականոն վիճակի մէջ դնել երկու Պերլիններու բնակչութեանց յարաբերու-

ԹՐԻՓՈՒՆԸ

Սա իրիկուընն ըլլայի ես,
Եւ հրպէի ճակտին ամէն անցորդի·
Չքնաղագեղ ու նրուագուն յամուրդի
Սա իրիկո՛ւնն ըլլայի ես։

Սա իրիկուընն ըլլայի ես,
Լի երգովը թռչուններուն, մարդերուն,
Ու տարրերուն աղաղակովը տրոփուն՝
Սա իրիկո՛ւնն ըլլայի ես։

Սա իրիկուընն ըլլայի ես,
Թոյլ, նազելի, շրդարշային,
վարդաբոյր,
Ու ծրփայի զերթ ոսկեսար վարագոյր
Վըրան ամէն հոգիի։

Սա իրիկուընն ըլլայի ես,
Լի զանգակին ղօղանջներովն երկնաճեմ
Նկեպատար, օծուն, ջահուած ժամի
պէս
Սա իրիկո՛ւնն ըլլայի ես։

Սա իրիկուընն ըլլայի ես,
Իմ անդորրիս մէջ ոգեւար աղջրկան
Մարող ճրագին բոցեր տալու իմ ցոլքէս
Սա իրիկո՛ւնն ըլլայի ես։

Սա իրիկուընն ըլլայի ես,
Լի գոռ ծափովն ոսկիաճի ջուրերուն,
Սիւիթին ծաղիկ մեղեդիքովն ակաղձուն,
Սա իրիկո՛ւնն ըլլայի ես։

Սա իրիկուընն ըլլայի ես,
Որ կը մարի սատափ բարձին վրայ
ցայգուն
Թօթափող վարսիը գունագեղ ու ծրփուն
Սա իրիկո՛ւնն ըլլայի ես։

Սա իրիկուընն ըլլայի ես,
Համայնական, չքնաղ, բաղցրիկ,
լուսագէս,
Եւ ամէնուն տայի հուրքէս, ոսկիէս
Սա իրիկո՛ւնն ըլլայի ես։

ՄԻՍԱՔ ՄԵԾԱՐԵՆՑ

Թիւնները — տեղափոխութիւն, այցելութիւն եւայլն։

ԼԻԲԱՆԱՆի վարչապետը՝ Սայիպ Սալեմ հինգ օրուան պաշտօնական այցելութեան մեկնեցաւ Սէուտական Արաբիա։ Առաջին անդամն է 1964էն ի վեր, այնքան ծէյսալ Թագաւորի գահակալութենէն այսօր, որ Լիբանանի կառավարութեան մաս կազմող անձնաւորութիւն մը կ'այցելէ Սէուտական Արաբիա։ Վարչապետը համաձայնագիր մը պիտի ստորագրէ քարիւղի զտարանի մը չինութեան համար Լիբանանի մէջ։ Իր տեսակին մէջ երրորդը պիտի ըլլայ ան Լիբանանի համար։

ՊՈՒՐԺԻի օդանաւերու «սալոն»ին, որ տեղի պիտի ունենայ Մայիսին, հաւանական է, որ ցուցադրութեան դրուի խորհրդային Թուփոլիեվ-144 օդանաւը, որ «Քոնքորտ»ի մրցակիցը կը նկատուի։

ՉԻՆԱԿԱՆ երկրորդ արուեստական արբանեակը, որուն արձակումը կատարուած էր Մարտ 3ին, գործածութենէ դուրս եւլած է։ Այլեւս «տեղեկութիւններ» չի հաղորդեր երկկարական խանգարումի հետեւանքով։

ՓՐԱԿԱՑԻ դատարանը երեք տարուան բանտարկութեան դատապարտեց չեխ զօրավար Փրչիքը, որ արդէն իսկ պաշտօնանկ եղած էր, որովհետեւ դատապարտած էր խորհրդային բանակին յարձակումը Զեխոսլովաքիոյ վրայ։ Զօրավարը նախկին պետն է չեխ բանակի քաղաքական Բիւրոյին։

ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԵՐ ՀԱՐՍՏՈՒԹԵԱՆՑ ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԻՆ ՄԱՍԻՆ

Դ.

Կը մնան Անթիլիասի եւ Պէյրութի ձեմարանին թանգարանները: Անթիլիասի կաթողիկոսարանին թանգարանը ներկայ վիճակին մէջ նախանձելի բան մը չէ, թէեւ յոյս կայ, յաւտուկ թանգարան մը ունենալէ վերջ, եղածը ճոխացնելու: Երուսաղէմի պէս, Անթիլիասը եւս ապահովագոյն վայր կարելի է սեպել ներկայիս, քանի որ ապագային, վանքի չիջումի պարագային, Հայութիւնը կրնայ տէր ըլլալ անոր: Ձեռագիրներու ու դիւանի թիւը կ'ածին հոն, ինչ որ զանոնք այդ չրջաններուն մէջ անհատներու անփու – թութենէն փրկելու կարեւոր միջոցն է, եւ՝ գովելի: Վերջապէս, օր մը կարելի է հոն բերել խնամքի կարօտ ձեռագրական ուրիշ հաւաքումները, դրս խնամել ու ապահով պահել կենսական է:

Անթիլիասի կաթողիկոսարանը բնականաբար աւելի ազգային հաստատութիւն մըն է քան Երուսաղէմի պատրիարքարանը: Առաջինը աւելի «մատչելի» է մօտ ու հեռու ապրողներուն, քան վերջինը: Աւելի պատասխանատուութիւն կայ առջնոյն մէջ, որ ենթակայ է ականջալուր տարաստիւռ Հայութեան բողոքին թէ դավաճանքին, մեր մշակութային ժառանգութեանց մասին: Անթիլիասի մէջ կրնայ է օր մը հաւաքել քանի մը հարիւր ձեռագիրները, եւ կազմել հայկական մանր արուեստի ներկայանալի թանգարան մը, ուր, եթէ պահպանման եւ ներկայացման միջոցներ ստեղծուին, իրրեւ բանուկ միջազգային ճանապարհի, կրնայ նպաստաւոր հող ստեղծուիլ, բազմաթիւ նուիրատուութիւններու եւ իրապէս ճոխ թանգարանի մը, դիտական լրջութեամբ եւ ձեռնհասութեամբ կազմակերպուած: Կաթողիկոսարան մը աւելի մնայուն է՝ քան միաբանական պատրիարքութիւն մը:

Պէյրութի ձեմարանի թանգարանը չատ տարբեր բան մըն է, ուր հպիւռ ձեռագիր մը եւ քանի մը մանր–մունր բաներ հաւաքուած են, ուր կայ նաեւ կիլիկեան դրամներու ընտիր հաւաքածոյ մը: Անտարակոյս, աւելի լաւ կ'ըլլայ հոն դանուած իրերը միացնել Անթիլիասի կաթողիկոսարանի թանգարանին, երբ վերջինս կազմակերպուի: Դպրոցական թանգարանի մը կազմութիւնը յաջողութեան մեծ յոյս չի ներշնչեր հայ իրականութեան մէջ: Թանգարան մը պէտք է ճոխացուի, եւ միայն նուիրատուութիւններ բաւական չեն ատոր համար, մեր մօտ: Թանգարանի մը պատասխանատուութիւնը՝ հայկական դպրոցներու համար թէ՛ նիւթապէս եւ թէ վարչականօրէն ծանր է: Թանգարան մը, պատահական սիրողներու եռանդով չի կրնար օգտակարապէս իր գոյութիւնը պահել: Ուրեմն՝ դպրոցներու համար մեր մօտ աւելորդ պերճանք մը պէտք է սեպել թանգարանի, ձեռագրատան նման անխոհեմ չռայլութիւնները:

Անշուշտ, արտակարգ պայմաններու տակ (ինչ որ գոյութեան կերպն է մեր կարգ մը գաղութներուն համար) օգտակար են նման «հաւաքումներ», որոնց չնորհիւ կը փրկուին, որոշ չափով, իրեր եւ ձեռագիրներ, դրս սակայն իրապէս «փրկուած» նկատելու եւ զանոնք օգտակար դարձնելու համար՝ ապահովութեան եւ ընդլայնումի առակ հաստատութեանց պէտք է փոխանցել:

Բարերախտութիւն էր Սանասարեանի (Կարին) ձեռնարկը ձեռագիրները հաւաքելու, ուր 1881–1895ի չրջանին 43 ձեռագիրներ հաւաքուեցան: Նոյն տեղն դնել տամ, որ պատահական էր՝ հաւաքումը եւ թանգարանի մը կամ ձեռագրատան մը վայել ստիպողականութեամբ չէր ճոխանար: Այս առաջին հանգրուանէն ձեռագիրներու փրկութեան կարելի եղաւ կորստեան մատնուելիք այդ 43 ձեռագիրները վերջապէս ապահովել խոշոր կեդրոնի մը համար, ինչպիսին էր նախ Էջմիածինը եւ յետոյ Երեւանի Մաշտոցեան Մատենադարանը:

Արտասահմանի մէջ, ուրեմն, ասոնք են Սիփւռքի կեդրոնները եւ ապագան. արժէքը եւ միջոցները՝ մեր մանր արուեստի իրերուն հաւաքման համար: Դրութիւնը բոլորովին տարբեր է Խորհ. Հայաստանի սահմաններէն ներս:

Խորհ. Հայաստան կը դտնուի վարչաձեւի մը տակ, որուն տէրն ու տիրականը Համայնավար կուսակցութիւնն է: Խորհրդային Հայաստանի Համայնավար կուսակցութիւնը իր կարդին անբաժանելի մասն է Խորհ. Միութեան, որուն կեդրոնական կուսակցութեան որոշումները բացարձակապէս պարտադիր են իր իրաւասութեան սահմաններուն մէջ: Պարզ խօսքով, Խորհրդային Միութիւնը տէրն ու տիրականն է ամէն ինչի, որ կը դտնուի իր Միութեան սահմաններուն մէջ:

Կազմակերպութեան կեդրոնը կրնայ անօրինել ինչպէս որ կը ցանկայ, ամէն բանի մասին. ըլլայ Խորհ. Հայաստանի մէջ, կամ ըլլայ Խորհրդային Հայաստանի՝ ինչպէս Միութեան միւս չրջաններուն մէջ՝ թանգարաններուն տէրը Համայնավար կուսակցութեան կեդրոնն է, որով՝ Խորհ. Հայաստանի ձեռագիրները, տպագիրները եւ թանգարանային իրերը, իրրեւ անձեռնմխելի սեփականութիւն չեն պատկանիր հայ ժողովուրդին, այլ ենթակայ են համայնավար կուսակցութեան վերջնական տանկութեան կամ անօրինութեան:

Իրապէս, երբ Սիփւռքէն հայ մը ձեռագիր կամ ուրիշ հայ մանր արուեստի իր, նկար կամ այլինչ կը նուիրէ Երեւանի Մատենադարանին, Պետական թանգարաններ կամ Պատկերասրահին, առիկա անառարկելի կերպով տրուած կ'ըլլայ համայնավար կուսակցութեան, եւ ան կը–նայ բացարձակապէս ուզածին պէս տնօրինել:

Անշուշտ առիկա չի նշանակեր, որ Համայնավար կուսակցութիւնը մտադիր է հայ ժողովուրդը զրկել իր մշակութային ժառանգութենէն: Ներկայիս դոնէ, որեւէ պատճառ չունինք այդ մասին մըտահոգուելու: Նոյն առեն յիշենք, որ քանի մը տասնեակ տարիներ առաջ՝ Սթալինի օրով (եւ անկէ առաջ ալ) Դ. դարէն անդուլական Սինայական կոչուած Աւետարանը ծախուեցաւ 500·000 տոլարի, Բրիտանական թանգարանին, ինչպէս ծախուեցան ուժգ դլուխ գործոց նկարներ՝ Գալուստ Կիւլպէնկեանին, եւ մի–լիոնաւոր տոլարի ուրիշ նկարներ՝ Ամերիկացի Մելոնի. Թո՛ղ այն մեծապանդուռած դեղօնները՝ որոնք ծախուեցան Համբրզի եւ ուրիշներու, ռուսական պալատներէ հանուած:

Խորհրդային սահմաններուն մէջ ոչ ոք առարկեց այս անգին դանձերուն, մշակութային դլուխ գործոցներուն վաճառման, քանի որ Համայնավար կուսակցութեան իրաւունքն էր տիրական կատարել, եւ պատճառներ ցոյց կը տրուէին այդ անհրաժեշտութեան համար: Կատարուածը արտակարգ բան մըն էր եւ գուցէ (մտքենք որ) ապագային նոյն բանը ընելու կարիք չղդացուի:

Եւ սակայն, ինչ որ կատարուած է անցեալին, կրնայ կատարուիլ նաե՛ւ... ներկայիս կամ ապագային:

Ցարական չրջանի բռնապետութիւնը՝ կայսրութեան բոլոր կողմերէն Լենինկրատ (Փեթրոկրատ) եւ Մոսկուա կը հաւաքէր դեղարուեստական բոլոր արժէքաւոր հնութիւնները, դրս կրնար ճեռք բերել: Հակառակ Հայոց եկեղեցական կալուածներուն տէր դառնալու համար իր առած քայլին, ցարական իշխանութիւնը եկեղեցական իրերը դրաւելու փորձ չկատարեց: Սակայն, ցարական կառավարութեան կեդրոնը, կայսրութեան բոլոր կողմերէն հաւաքած իր նիւթական միջոցներէն եւ տուրքերէն բաժին կը հաներ նաեւ իր մշակութային հաստատութեանց. օրինակ՝ Հերմիթաժի թանգարանին:

Իր հաստատութեանց նիւթական միջոցներով, պեղումներ կատարել կուտար եւ դտնուած արժէքաւոր իրերը կը տանէր Լենինկրատի եւ Մոսկուայի թանգարաններուն, ճոխացնելու եւ հարստացնելու համար զանոնք: Դրամական միջոցներով

ԻՕՆԶՊԻՍ ԳՏՆՈՒԵՑԱԻ ՆՈՅԻ ՏԱՊԱՆԸ

Մեծ ջրհեղեղը հաստատուած դէպք մըն է ա՛չ միայն Աստուածաչունչի կողմէ, այլեւ մաս կը կազմէ բազմաթիւ ժողովուրդներու աւանդութեան, Ովկիանիա – յէն մինչեւ հեռաւոր Ամերիկացիները:

1872ին, Ուր քաղաքի աւերակներուն մէջ դտնուեցաւ բեւեռագիր արձանագրութիւն մը, որ քաղդէական լեզուով կուտար ջրհեղեղին պատմութիւնը: Այդ ձեռագրին մէջ, Նոյ Նահապետ կը կոչուի Ութա Նափիշթիմ եւ այսպէս կը խօսի. «Նաւուն մէջ զետեղեցի կեանքի ամէն տեսակ սերմեր: Հոն բնակեցուցի ամբողջ ընտանիքս եւ ազգականներս, ընտանի կենդանիներ ու վայրի անասուններ: Յետոյ ես բարձրացայ անոր մէջ ու գոցեցի դուռը»:

Եւ օրեր եաք, կ'ըսէ քաղդէացի Նոյը, նաւը կանգ առաւ Նիսիր լերան գագաթը: Աստուածաչունչը աւելի յստակ է մեղի համար: Անիկա կ'ըսէ. «Տապանը կանգ կը դնէր օտար չուկաներու մէջ ծախուող մեծարժէք նկարներ, արձաններ, եւայլն: Որով, ի՛նչ որ Լենինկրատ եւ Մոսկուա կը հաւաքուէր՝ իրապէս ՀԱՄԱՅՆ ԿԱՅՍՐՈՒԹԵԱՆ նիւթական միջոցներուն ուղղակի կամ անուղղակի արդիւնքն էր: Թէեւ սեփականութեան մարքով կարելի էր անհատական, եկեղեցական եւ մասնաւոր թանգարաններ ունենալ, սակայն ցարական բռնատիրութիւնը նիւթապէս օժանդակ չէր ըլլար իր ծայրագաւառներու թանգարաններուն կազմութեան եւ ա՛չ մը բարոյապէս կը քաջալերէր:

Հաւանաբար ազգային դիտակցութիւնն ալ կը պակսէր դոնէ Հայոց մէջ, որպէսզի ցարական չրջանին անոնք թանգարաններ ունենային:

Ինծի յայտնի չեն վրացական եւ տարբ–պէյճանական թանգարաններ ալ: Ընդհակառակն, Էջմիածնայ կաթողիկոսական իշխանութիւնն անգամ՝ կամայ թէ ակամայ, ցարին իրը նուէր կը զրկէր ընտիր մանրանկարեալ Աւետարան մը, կամ՝ 1896ին պատահաբար Էջմիածնայ «Հին տպարանի ներքնայարկի զտումին» մէջէն դտնուած, «Ժանդրատած» 1613 պղնձեայ ամաններէն 83 հատը ընտրելի կ'ուղարկէր Պետերբուրգ, «Հնագիտական կայսերական Մատենադարանին»:

Էջմիածնի որեւէ վարչութիւն կամ կաթողիկոս իրաւունք ունի՞ նման նուիրատուութիւն մը ընելու՝ Էջմիածնայ նուիրուած մեր մշակութային հարստութենէն: Բացարձակապէս ո՛չ:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՓԻՒՐՏԵԱՆ

(Շար. — 4)

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (73)

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Տ. Միքիա եւ Տիկին Անթառամ այս յայտարարութեան վրայ ափ ի բերան մնացին:

— Բայց, Ղուկաս էֆէնտի, կակազեց քահանան, ի՞նչպէս կարելի է այդ տեսակ բան մը... փոխանակուած խօսքերէն առքը:

— Այդ խօսքերը կարեւորութիւն չունին, ան մեղի ըսաւ, մենք ալ անոր ըսինք, փիք եղանք... այս ամուսնութիւնը պէտք է կատարուի, եւ ասկէ դիտեմ... ուստի տիկին Անթառամ, կը խնդրեմ, որ ալ ասկէ առք վերջ տաք այդ տեսակ խօսքեր ընելու եւ լեզունիդ զսպէք, մինչեւ որ հարսնիքը լմնցնենք... հակառակ պարագային ես ալ պիտի ստիպուիմ ձեր վրայ բոլոր դիտցածներս մանրամասնօրէն մէջտեղ հանել, եւ եթէ հարկ ըլլայ թերթերուն մէջ հրատարակել... «Թուի Գարուցի պայրաքտար Սուրբրիկի աղջկան չահատակութիւնները» վերնագրով: Զմոռնամ ըսելու, որ ձեր հանդուցեալ ամուսնոյն մտերիմ բարեկամը, ոսկերիչ Յակոբ աղան, տակաւին ողջ է եւ յատուկ բարեւներ ունի ձեզի... ուրեմն առայժմ մնաք բարով:

Եւ Ղուկաս էֆէնտի ոտքի ելաւ մեկնելու համար. տիկին Թադուհի ինքն ալ ոտքի ելած էր, իսկ տիկին Անթառամ, այլայլած, անէացած, տեղէն չարժելու կարողութիւն չունէր:

— Տէր հայր, մնաս բարով, ըսաւ Ղուկաս էֆէնտի, Տ. Միքիաէլին դառնալով, յետոյ անոր ականջին ծռելով փսփսաց.

— Իշտէ ես մարդուն մարը առպէս... կը լացնեմ:

Երբ տէր եւ տիկին կէլկիթեան սենեակէն դուրս ելան, Տ. Միքիա եւ տիկին Անթառամ պահ մը լուռ մնացին:

Քահանան սիկարէթ մը ոլորելով հանդերձ կը նայէր Անթառամին երեսը, որ ամօթահար, աչքերը վար յառած, չէր համարձակեր իր դաւակին նայելու:

Տ. Միքիա կը զդար, թէ Ղուկաս էֆէնտիի բոլոր յայտնութիւնները տիկին Կոկիկեանի մասին ճշմարտութիւններ էին, եթէ ոչ, անշուշտ Լեւոնի մայրը սիտի կատղէր, բողոքէր իր վրայ տեղացած այդ անարդանքներուն դէմ, մինչ ընդհակառակն, ընկճուած, ամօթահար մնացեր էր, առանց կարենալ բերանը բանալու:

— Ա՛ս ի՞նչ սարսափելի մարդ է, աս ի՞նչ փորձանք բերինք գլխներուս, ըսաւ վերջապէս տիկին Անթառամ, ձեռքը ծունկին զարնելով:

— Այո, այս մարդն իր զաղափարէն պիտի չհրաժարի, պատասխանեց Տ. Միքիա, յայտնի կը տեսնուի... Միայն թէ դեռ յուսահատելիք բան չկայ, տակաւին կրնանք յաջողիլ եւ մեր նպատակին հասնիլ:

— Ի՞նչպէս, տէր հայր, հարցուց Անթառամ յուսակտուր չեչտով մը:

— Միւսիւ Լեւոնին միջոցաւ... Հոս դալէն եառքը, եթէ բոլոր այս անցած դարձածները իմանայ, չեմ կարծեր որ տակաւին յամառի այս աղջկան հետ ամուսնանալ ուղել, վերջապէս, բնականաբար, մայրական իշխանութիւն մը ունիս իր վրայ...

— Երթալէն ի վեր տակաւին նամակ մը չդրեց, դիտել տուաւ Անթառամ:

— Ա՛ս կարեւորութիւն չունի, վճռեց քահանան, ճամբորդութեան մէջ դործերով զբաղած, դուցէ չէ կրցած ժամանակ դտնել... առիկա ներելի բան մըն է... վերջապէս, տիկին, պէտք չէ, որ յուսահատինք... առ այժմ լուռ կը կենանք, նոր դայթակղութիւններէ կը զդուշանանք, մանաւանդ կ'աշխատինք, որ Ղուկաս էֆէնտի բերանը կղպած պահէ եւ ես վստահ եմ, որ այնքան առեն, որ յոյս ունենայ աղջիկը միւսիւ Լեւոնին հետ ամուսնացնելու, երբեք այդ ըսած խօսքերը ուրիշին պիտի չկրկնէ... այս կը պահանջէ իր չահը, հետեւաբար այդ կողմէն վախնալիք բան մը չունինք:

Այս ապահովիչ եւ յուսատու խօսքերուն վրայ՝ Տ. Միքիաս ոտքի ելաւ ու մեկնեցաւ, խոստանալով կրկին այցելել:

ԳԼՈՒԽ Ծ.

Ղուկաս էֆէնտիի այս պատմական այցելութենէն երեք օր եառքը, Հինդշաբթի երեկուն մը Ռոզիկ հետեւեալ նամակը ստացաւ Լեւոնէն:

«Պաշտելի նշանածս,

«Վերջապէս, երկկ ամբողջ դործերս լմնցուցի չատ յաջող կերպով: Կրնամ ըսել, որ քեզի հետ նշանուելէս ի վեր բոլոր տարօրինակ կերպով կը ժպտի ինծի, ճշմարիտ մասթոր մը եղար ինծի համար:

«Ոչ թէ միայն այն դործը, որուն համար այս ճամբորդութիւնը ըրի, յուսացածէս չատ աւելի լաւ պայմաններով կատարուեցաւ, այլ նոյնիսկ ուրիշ մէկ քանի անակնկալ դործեր ալ կատարեցի:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

ԴԱՎԱՆՈՆՈՎ ՎԵՐ

ԹԱՍԱՆ ՂԱՐԱՔ

Նոյ. 18 եւ 19ին ուռա բանալի ուրախալուրջ տօնակատարութիւնները՝ ի յիշատակ Նոյեմբեր 18ի 1917ին Ազգային Ժողովի հռչակագրի։ Այդ օրը Ազգային Ժողովը ընտրեց իր նախագահ Ալեքսանդր Խատիսեանը եւ Ազգային Գործադիր Մարմինը։ Ուրախութիւնները տեղի ունեցան Ազգային Ժողովի շէնքին մէջ, ուր ներկայ էին Հայաստանի Հանրապետութեան Գերագոյն Խորհրդարանի անդամները, Ազգային Ժողովի նախագահութեան անդամները, Ազգային Գործադիր Մարմնի անդամները, Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան անդամները, Հայաստանի Հանրապետութեան Գերագոյն Դատարանի նախագահ Ռուբէն Մելիք-Յակոբեանը, Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրական Դատարանի նախագահ Գագիկ Յարութիւնեանը, Հայաստանի Հանրապետութեան Ազգային Ժողովի 80-ամեայ պատգամաւոր Ալեքսանդր Ալեքսանդրեանը, Հայաստանի Հանրապետութեան Ազգային Ժողովի Օմբուդսմէն Արա Ներսիսեանը, Հայաստանի Հանրապետութեան Ազգային Ժողովի Աշխատակազմի ղեկավարները, Ազգային Ժողովի պատգամաւորները, Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան անդամները, Հայաստանի Հանրապետութեան Գերագոյն Դատարանի դատաւորները, Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրական Դատարանի դատաւորները, Հայաստանի Հանրապետութեան Ազգային Ժողովի Աշխատակազմի ղեկավար կազմը, Ազգային Ժողովի Աշխատակազմի աշխատակիցները, Ազգային Ժողովի Աշխատակազմի ներկայացուցիչները, Ազգային Ժողովի Աշխատակազմի ներկայացուցչական կազմի անդամները, Ազգային Ժողովի Աշխատակազմի ներկայացուցչական կազմի նախկին անդամները, Ազգային Ժողովի Աշխատակազմի նախկին աշխատակիցները, Ազգային Ժողովի Աշխատակազմի ներկայացուցչական կազմի նախկին անդամ

Տէր եւ Տիկին Գաբրիէլ Գարաեան, Օր. Սիմոնն Գարաեան, Տէր եւ Տիկին Մկրտիչ Զաուիկեան եւ զաւակները Ալէն եւ Սերժ, այրի Տիկին Իսկուհի Քիւրքճեան – ճեան, Պ. Յակոբ Քիւրքճեան, այրի Տիկին Շնորհիկ Փափազեան եւ զաւակները, ինչպէս նաեւ բոլոր ազգականներն ու բարեկամները, խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց զաւկին, քրոջ, քրոջ զաւկին, եղբօր զաւկին եւ սանին՝

ՕՐ. ՄԻՐԻՑ ԳԱՐԱԵԱՆԻ

(28 տարեկան)

մահը, յետ կարճատեւ հիւանդութեան։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Երկուշաբթի 29 Մարտ ժամը 16ին, Cannes, Côte d'Azur Notre-Dame de Bon Voyage

եկեղեցին եւ մարմինը պիտի ամփոփուի Քանի Քոթ տ'Ազիւրի գերեզմանատունը։

Մասնաւոր մահագդ ղրկուած չըլլալով կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել։

×

Այս տխուր առթիւ Տէր եւ Տիկին Գաբրիէլ Գարայեան կը նուիրեն Կապոյտ Խաչին 100, Կարմիր Խաչին 100, Աղքատախնամին 100 եւ «Յառաջ»ի բարեգործման 50 ֆրանք։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Ա. ՅԱՆԿ

Փարիզի մայր եկեղեցւոյ երդչախումբի վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ըստացած է Մարտ 7ի գեղարուեստական ցերեկոյթին առթիւ հետեւեալ նուէրները։–

Տիկին Պօյաճեան, Տիկին Սիրաքեան, Տիկին Նորա, Պր. Ն. Ֆրէնկեան 100ական, Տիկին Գէորգեան, Տէր եւ Տիկին Աժտէրեան 60ական, Օր. Զ. Թորոսեան, Տէր եւ Տիկին Հ. Մամճեան, Պր. Ժ. Զիլինկիրեան, Տիկ. Յակոբեան, Օր. Քէչեան 50ական, Տէր եւ Տիկին Ճամճեան 30 ֆրանք։

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հոկում»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

Հ. Յ. Դ.

ԱՌՆՈՒՎԻԼ – ՍԱՐՍԷԼ.— Հ. Յ. Դ. «Վարդան» ենթակոմիտէի հերթական ժողովը Ուրբաթ, Ապրիլ 2ին, սովորական հաւաքատեղին։

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի առաւօտեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Արեւագալի արարողութիւն։

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ

56-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

Կիրակի, Ապրիլ 4, ժամը 16ին Սալոն Սփլանտիտ, 31 Պուլվ. տ'Ալբէն

Նախաձեռնութեամբ Վասպուրականի Հայրեն. Միութեան Կեդր. Վարչութեան

Կը նախագահէ՝ ՍԻՄՈՆ ԱԻՏՈՑԵԱՆ

Կը խօսի ՄԻՍԱՔ ՄԻՐՋԷ

Գեղարուեստական բաժին.— Կը մասնակցին՝ Նելլի Վէմեան, Վանիկ Նազարեան, Հայկ Ֆրէնճեան, Մայրանոյշ Կարապետեան, Այտա Ամիրեան, Կարօ Տէրտէրեան

ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ Է

Հանդէսէն ետք, ընտանեկան հաւաքոյթ – ճաշ

Արձանագրուիլ.— Պանտիկեան 62–92–32, Բարայեան 64–42–65, Հայցադործեան 48–94–24

A VENDRE

CABOURG

150 m. Plage Villa 1959

Salon, S. à M. 3 Ch. S. d'eau, cab. Toil., lingerie, 2 WC, Cuis. (division poss. en 2 Appts.), garage 2 voit., Ch. Cent. Maz. Eau Ch. Beau jard. Planté 450m2 (190.000), Villa MAS SOLE, av. de la Bizontine ou Tél. : 946-04-99 de 13 à 19 heures.

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Այրի Տիկին Տիրուհի Թաճեան, Տէր եւ Տիկին Փօլ Փիոթէ (Լօզան) եւ Տէր եւ Տիկին Կարպիս Թաճեան (Սէն Պրիս), կը նուիրեն 150 ֆր. ի նպաստ Հայ Կարմիր Խաչի օգափոխութեան կայանի նոր չէնքին կահաւորման, փոխան ծաղկեպսակի, Գաբրիէլ Ճիհանեանի մահուան տխուր առիթով։

×

Հայ Կարմիր Խաչի օգափոխութեան կայանի ծովահայեաց նոր չէնքին կահաւորման ի նպաստ կը նուիրեն՝ Պր. Մինաս Գրիգորեան, Տէր եւ Տիկին Գասպար–Աբգարեան (Ալպի), Տիկին Սաթենիկ Սըրտարեան (Մարսէյլ) 100ական ֆր.։ Փոքրիկները Էրիք եւ Իզապէլ Տամլամեան, Պր. Ալեքսանդր Տէր – Յակոբեան, Նաքաշեան (Սարթրուվիլ), Տիկին Վ. Արսլանճեան (Սէն Շամոն), Տէր եւ Տիկին Քոչարեան, Մեսրոպ Բրուտեան (Վիլֆրանչ), Տէր եւ Տիկին Գէորգ Փափազեան (Սեվրան), Տիկին Վեհանոյշ Վահանեան (Մարսէյլ), Պր. Փանոս Եազուպեան 50ական ֆրանք։ Պր. Խայեան Վահէ, Բընէ Հիմբիւզեան, Տիկին Իվէթ Մաթոսեան 25ական։ Այրի Տիկին Ասլանեան (Պուլոնեը սիւր Մէր), Պր. Թադեոս Թադեոսեան (Նէօյի), Տէր եւ Տիկին Միհրան Գավէզեան (Արքէօյ), Պր. Թէքեան Սարգիս (Մարսէյլ), Տիկին Լուիզ Պետրոսեան (Բիւէյ Մալմէզոն), Տէր եւ Տիկին Վարուժան Միլոչեան (Բիս Օրանժիս), Պր. Տիգրան Համեան (Նիս), Տէր եւ Տիկին Աճէմոֆ (Գլամառ), Տիկին Սիրարփի Սամանճեան (Մարսէյլ 20ական։

(Շար.)

ՅԱՌ

A votre service
tous les services de la

banque nationale de Paris

présente dans le monde entier

sevan voyages

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ
ԱՐԱՄ ՍԵՏԵՓԵԱՆ

50, Cours de la Liberté
LYON (3e)
Tél. : (78) 60-13-66

ՁԵՐ ԲՈԼՈՐ
ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

Կազմակերպուած կամ անհատական

ՆԱԵԻ ԴԷՊԻ ՀԱՑԱՍՏԱՆ
եւ ՄԻՋԻՆ ԱՐԵՒԵԼՔ
(Սուրիա, Լիբանան, Եգիպտոս)

Դիւրամատչելի մասնաւոր գիներ, կազմակերպուած կամ խմբական ճամբորդութիւններու համար։

ՕԴ — ՅԱՄԱՔ — ԾՈՎ

Ձեր բոլոր ճամբորդութիւններուն համար, առեւտրական թէ անձնական դիմեցէք

sevan voyages

Արագ սպասարկութիւն — Լաւագոյն պայմաններ։
Բաց է ամէն օր (բացի Կիրակիէ)
Ժամը 9էն 12 եւ 14էն 19,30

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը։ Մանրամասնութիւնները յայտնուին։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին Կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍՊԱՏՕՆ

ՎԻՆԻ ՄԷՋ

Կ'ոգեկոչուի Կիրակի, Ապրիլ 25ին, Սերքլը Քաթոլիկի սրահը, նախաձեռնութեամբ Ազգ. Միութեան։

Հ. Յ. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ԽԸՏՐԵԱՆ

Էջմիածնի եւ Վարդանի մետալիոն ստեղծագործը

ԳԻՆ 400 ՖՐԱՆՔ

Եւ ընդհանրապէս, գոհարեղէնի որեւէ գնումի մը համար ձեր տրամադրութեան տակ է

EDOUARD KHEDERIAN
66, Rue Lafayette,
PARIS (9e)
Tél. : PRO. 11-63

40 ՏԱՐԻՆԵՐՈՒ ՓՈՐՁԱՌՈՒԹԻՒՆ

ԽԸՏՐԵԱՆ

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
30
ՄԱՐՏ
MARDI
30 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12077

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.077

ԹԵՐԵՒՍ ԼՍԵ՞Ն, ՕՐ ՄԸ...

—o—

Ֆանի մը օր է կը կարդանք երկարաշունչ դրուագին մը, որ — ինչպէս յօդուածագիրը կ'ըսէ — մեզ «ձանձրացնելու» գնով կ'արծարծէ հայ մշակութային հարցուածքի ապահովութեան խնդիրը:

Մեր յարգելի աշխատակիցը «լե՛ռ ու ձոր անցած, դեռ ու ծով կորած է»: Մխրճուած է ո՛չ միայն մշակութային գանձատուներու լռութեան եւ արուեստի ոսկեթոսիկ հարստութեանց մէջ, այլեւ չրջած է հորիզոնէ հորիզոն՝ ճանչնալու համար մնայուն ու գնայուն արժէքները, հարազատն ու խաթարուածը, կեղծն ու վաւերականը, սուտն ու չիտակը...

Եթէ կ'ենթադրէ, որ մարդիկ լսելու տրամադրութիւն չունէին եւ «քիթ ու բերան կ'ընէին»՝ երբ իրենց թերացումն ու անհոգութիւնը հրապարակաւ կը խարանուի, — իրաւունք ունի յոռետես ըլլալու:

Եւ եթէ հակառակ իր ենթադրութեան ... «ձանձրացուցի՛չ» նկատուելու գնով, մեքենագիր տասնըվեց էջ դիտողութիւններ եւ խորհրդածութիւններ դրի կ'առնէ՝ որպէսզի մէկն ու միւսը սկսին չփել իրենց աչքերը, անշուշտ նկատի ունի ի՛ր խիզճն ու ազգային բծախնդրութիւնը: — Ձեռագիր մը, խեցգետնօք մը, իւղանկար մը, սկզբնատիպ մատեան մը կամ մանրանկարչական ոճով գործ՝ արուեստ է ու պատմութիւն, միտք է եւ հոգի, մշտակենդան ձեռակերտ ու վաստակ· ու գիտակից ոեւէ մարդ՝ յարգանք, սէր ու գուրգուրանք տածելու բարոյական պարտաւորութիւնը ունի:

Մտանոյշած իրողութիւնները ու եզրակացութիւնները կ'իյնան համազգային մտահոգութեանց չարքին: Թէեւ առօրեայ հեւքի ու ապրուստի պայքարի սահմաններէն դուրս կ'իյնան, սակայն սերտօրէն առընչուած են մեր ժողովուրդի մշակութային պատմութեան· վկայագրութիւն – ներ են Հայութեան մտաւոր – ստեղծագործական ու ձեռարուեստային կարելիութեանց մասին, — ու իրրեւ այդպիսին՝ խօսուն պատմութիւն:

Եղերական ճշմարտութիւն մը կ'արձարծէ Պ. Քիւրտեան: Կը խօսի ունակութեան մը մասին՝ որ կը բնութագրէ մեր օրերու տագնապը պատասխանատուութեան զգացումի: Շեչտակի հաստատումով մը, կ'ուզէ դիտել տալ թէ մենք հեռահեռ կը մխրճինք փաստել մեր անարժանութիւնը՝ մեր ունեցածին:

Դարաւոր ժառանգութիւններ փոխանցուած են մեզի: Հուրէ ու սուրէ անցած հարստութիւններ· հինաւուրց մշակոյթի մը կարկառները· արցունքով ու արիւնով պատմութեան կտակուած վկայարաններ· մշակութային եւ քաղաքակրթական վաստակ մը՝ որ համաչխարհային կչիռ ունի: Սակայն, ահաւասիկ կացութիւն մը՝ որ գործնապէս կը հաստատէ մեր անարժանութիւնն ու անպատասխանատուութիւնը.— Ձեզի ուզեր յոգնիլ, ծրագրել, գուրգուրալ, սիրել եւ անյետադգելի ու կենսական պարտականութիւն նկատել առնոց անայլայլ եւ ապահով պահպանութիւնը:

Նուիրապետական մեր աթոռները, վանական եւ միաբանական հաստատութիւնները, անհատական թէ ազգային մատենադարանները, ու տակաւին մշակութային հարստութեանց զանազան կեդրոնները՝ իրենց առօրեայ կեանքին ու գործունէութեան առընթեր, հիմնական այն մտահոգութիւնը ցոյց պէտք է տան որ ա) իրենց մօտ գտնուող մշակութային եւ արուեստ – ազգիտական հարստութիւնները չենթարկուին ժամանակի ու բնութեան աւերին: Զոհ չդառնան փոշիին, լոյսին, օդին: Չենթարկուին զանոնք օգտագործող մարդոց անփոյթ վերաբերումին, — չվիրաւորուին կամ չխոչտանգուին: Չկորսնցնեն իրենց հարազատութիւնը, ինքնութիւնը: Չկորանան, չազտոտին, չհիւծին:

բ) Ցկեանս բանտարկութեան դատապարտուած մարդոց չնմանին: Արժեւորուին՝ աղբիւր դառնալով որոնումի եւ ուսումնասիրութեանց: Պարբերաբար կամ մնայուն կերպով երեւին Հայուն եւ օտարին: Դառնան խօսնակներ ու քարոզիչ – ներ՝ ազգային մեր վաստակը իր իսկական նկարագրին ու տարողութեան մէջ ծանօթացնելով նա՛ եւ Հայուն ապա նաեւ օտարներուն:

Ո՛չ առաջին կէտին եւ ոչ ալ երկրորդին լրիւ կարեւորութիւնը լմընցած ենք: Մինչ ակնկալելի էր, որ իրրեւ հանրութիւն թէ սոսկական անհատներ աջակից դառնայինք մշակութային հարստութեանց ապահով պահպանութեան եւ ճանաչման գործին՝ ամէն հոգ ու զոհողութիւն ձգած ենք անոնց պահապաններուն:

Հաղարաւոր մեծատուններ ունինք այստեղ, Եւրոպայի մէջ, Միջին Արեւելք ու ամէն տեղ: Եւ եթէ քանի տարին անգամ մը անոնցմէ մէկին ու միւսը պարագայօրէն մղուած է արդիական դանձատան մը եւ ձեռագրատան մը շինութեան ծախքերը սատանձնելու, անդին հարիւրաւորնե՛ր կան՝ որոնք մնացած են անտարբեր: Խուլ ու բութ՝ հանդէպ ազգային անդնահատելի հարստութեանց:

Իսկ մնայուն ցուցահանդէսնե՛ր, պարբերական լուրջ ցուցադրութիւննե՛ր եւ մտածուած, կազմակերպուած «մշա – կոյթի չարաքներ» կամ ամիսնե՛ր, — ո՛վ սիրտ ունի յղանալու, կազմակերպելու, վարելու եւ արժեցնելու...

Ինչո՞ւ զարմանալ, որ տեղքայլի մէջ կը մնանք ու տրուածն ալ կը ցնդի մէկ ամիսէն միւսը:

Պր. Քիւրտեանի յօդուածաչարքը կ'ըսէ ամէն ինչ: Սակայն ըսուածէն աւելի՛ն պէտք է տեսնել իր կողմէ պարզուած իրողութեանց ու երեւոյթներուն ետեւ: Իր դիտողութիւնները ու խորհրդածութիւնները արձագանգ կը գտնե՞ն թէ ոչ, — կասկածելի է· սակայն, անկասկած, անկեղծութեամբ ու քաջութեամբ ըսուած են անոնք, եւ եթէ ականջ ունեցողներ մնացած են հոս ու հոն՝ ապա ուրեմն կրնանք յուսալ որ... կը լսեն օր մը:

«ՀԱՅՐԵՆԻՔ»

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՄԵՐՁԱԻՈՐ ԱՐԵՒԵԼՔԸ ՉԻ ՀԱՆԴԱՐՏԻՐ

—o—

ԲԱԽՈՒՄՆԵՐ ՅՈՐԴԱՆԱՆԻ ՄԷՋ

Շաբաթավերջին բուռն եւ արիւնալի բախումներ տեղի ունեցան Իրպիտի եւ ապա Ամմանի մէջ, Պաղեստինցիներու եւ յորդանանեան բանակի ուժերու մի՛ջեւ:

Իրպիտի կառավարիչին համաձայն, հաղարի մօտ զինուած Պաղեստինցիներ յարձակած են քաղաքին ոստիկանատան վրայ եւ զէնք ու ռազմամթերք բաժնած են ժողովուրդին: Ապահովութեան ուժերը, բանակի օժանդակութեամբ, յաջողած են զսպել չարժումը բուռն կռիւներէ հետք:

Կիրակի օր Յորդանանի մայրաքաղաքն է, որ թատերաբեմ դարձած է արիւնալի կռիւներու, երբ բանակը արդելք հանդիսացած է կիներէ կազմուած ցուցարարներու՝ յառաջանալու քաղաքի կեդրոնը: Կռիւները տեւած են ժամեր չարունակ:

Համաձայն պաղեստինեան չրջանակներուն, Յորդանանի կառավարութիւնը կը հետապնդէ «պաղեստինեան յեղափոխութիւնը եւ պաղեստինցի ժողովուրդը» հաչուեյարդարի ենթարկելու իր հին քաղաքականութիւնը:

Վերջին արիւնալի բախումներուն առիթով Լիբիոյ նախագահը՝ զնդապետ Էլ Քաատաֆի սպառնական արտայայտութիւններ ունեցած է Յորդանանի դէմ:

Եգիպտոսի նախագահը՝ Էլ Սատաթ Խարթումի մէջ յայտարարեց, թէ «յառաջիկայ հինգ օրերը վճռական անկիւնադարձ մը պիտի կազմեն Միջին Արեւելքի տագնապին մէջ»: Եգիպտոս, դիտել տուաւ ան, վերջին ամիսներուն ամէն ջանք թափեց, որպէսզի խաղաղ լուծման մը յանգի Մերձաւոր Արեւելքի հարցը, սակայն, Իսրայէլ միշտ դէմ կեցաւ Գահիրէի ճիգերուն:

Քաղաքական չրջանակները կը նկատեն, որ Ուաշինկթըն առժամեայ կերպով հրաժարած է ճնշում բանեցնելէ Իսրայէլի վրայ, որպէսզի այս վերջինը ընդունի Ռոճըրսի առաջարկը՝ պարպելու դրաւած հողերը: Այս նոր դիրքորոշումին մէջ կարեւոր դեր կատարած են ամերիկացի ծերակուտականները, որոնք դէմ են Իսրայէլի ապահովութիւնը չանձնելու միջազգային ուժի մը, որուն մաս պիտի կազմեն նաեւ Մ. Նահանգները ու Խորհ. Միութիւնը: Մնաց որ Իսրայէլ Ապպա Էբանի եւ Տիկին Կոլտա Մէյրի բերնով բացարձակապէս դէմ արտայայտուեցաւ Ռոճըրսի միտքին: Այս վերջինը հարկադրուեցաւ ճշդել իր դիրքը յայտարարելով, թէ երբեք չառաջադրեր ստիպել Իսրայէլի, որ առանց վերջնական համաձայնութեան մը քաշուի դրաւած հողերէն, երկրորդ՝ միջազգային ուժ մը կը հաստատուի սահմանագլուխին այն պարագային, երբ Գահիրէ եւ Թել Ավիվ համաձայն կը դտնուին անոր:

ՓԱՔԻՍՏԱՆԻ ԿՌԻՒՆԵՐԸ

Փաքիստանի մէջ քաղաքացիական պատերազմը կը չարունակուի: Ընդհանրապէս հակառական են լուրերը, որովհետեւ զինուորական իչխանութիւնը, որ պատերազմական վիճակ յայտարարած է երկրին մէջ, թոյլ չի տար օտար լրագրողներու հաղորդել իրենց ականատեսի լուրերը: Արդէն այս վերջիններս հարկադրուեցան հեռանալու երկրէն, իչխանութեան պահանջով:

Հնդկական աղբիւրներու համաձայն, ցարդ 10·000 հոգի սպաննուած են բանակին կողմէ: Այս վերջինը հրեթանիով, օդանաւով եւ, նոյնիսկ, իր նաւատորմով բուռն ամբաստութեանց կ'ենթարկէ զինադադարութեան կէտերը:

Պենկալցիներու դաղանի ճայնասփիւռը հաղորդեց կազմութիւնը Արեւելեան Փաքիստանի կառավարութեան, զլխաւորութեամբ հազարապետ Թիա Խանի, հրամանատարը «Ազատագրութեան Բանակ»ի:

Այլ լուրերու համաձայն, սպաննուած է երկրին զինուորական կառավարիչը՝ Զօր· Թիքքա Խան:

Զինուորական իչխանութիւնները, որոնք իրենց տրամադրութեան տակ ունին 70·000 զինուոր, կը պնդեն, թէ «տէրն են կացութեան» եւ կեանքը «իր բնականոն ընթացքին մէջ կը մտնէ»: Այսուհանդերձ, հնդկական աղբիւրներ կը հաստատեն, թէ կռիւները կը չարունակուին երկրին մէջ եւ պենկալցիները յաջողած են տէր դառնալ քանի մը կարեւոր քաղաքներու եւ կեդրոններու:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

Լիբիոյ նախագահը սպառնաց ազդայնացնել իր երկրին քարիւղի ճարտարարուեստը, եթէ երբեք 19 միլիազգային ընկերութիւններ, որոնք քարիւղահանքեր կը չահագործեն Լիբիոյ մէջ, չընդունին կառավարութեան որոչումը՝ քարիւղի դինի յաւելման մասին:

Քոնկոյի ժողովրդական Հանրապետութեան նախագահը՝ Զօր· Ժոզէֆ Մոպութու, Երկուչաբթի օր Փարիզ կը հասնէր, իրրեւ հիւրը Ֆրանսայի: Նախագահը Ֆրանսա պիտի մնայ վեց օր: Քոնկոյի բնակչութեան թիւն է 20·500·000, իսկ տարածութիւնը՝ 2·344·932 քառ· քիլոմեթր, այլ խօսքով չորս անգամ Ֆրանսայի: Պելժիոյ նախկին գաղթավայրն էր: Պաշտօնական լեզուն Ֆրանսերէնն է:

Թիթօ Իտալիոյ մէջ տեսակցութիւն մը ունեցաւ Եգիպտոսի Սատաքին նախագահին հետ: Ցայտարարութեամբ մը դատապարտեց Իսրայէլի «անդիջող» դիրքը Միջին Արեւելքի հարցին մէջ:

ԿԱԼԻՍԻ ոչկիպի խումբը, Շաբաթ օր, Քոլմարի մարզադաչտին մէջ պարտութեան մատնեց Ֆրանսան՝ 9–5 արդիւնքով: Մրցումը մաս կը կազմէր Հինգ Ազգերու մրցաչարքին:

ԱԼՊԱՆԻՈՑ Համայնավար կուսակցութեան պաշտօնաթերթը անդրադառնալով Խորհ. Միութեան Համայնավար կուսակցութեան ի մօտոյ դումարուելիք 24րդ համագումարին, զայն նկատեց «հակա – յեղափոխական, հակախորհրդային, հակամարքսիստ եւ հակալենկերվարական»: Տարրեր բնոյթ չի կրնար ունենալ համագումարը, կը չեշտէ թերթը:

ԽՈՐՀ· ՄԻՈՒԹԵԱՆ կուսակցական պաշտօնաթերթը Պրաւդա «դրգռութիւն» կը նկատէ այն լուրը, ըստ որուն Հրեաներու դանգուածային արտագաղթ մը ըլլայ: Թերթին խմբագրին համար Ամերիկացիք նման լուրեր կը տարածեն խուճապի մատնելու համար Արաբները եւ հակախորհրդային զգացումներ արթնցնելու Մերձաւոր Արեւելքի մէջ:

ԱԹԻՆՔԻ մէջ հանդիսաւոր տոդանգով մը ոգեկոչուած է Յունաստանի ազգային ապստամբութեան 150ամեակը թէեւ վարչապետը տեղ չէ գրաւած պաշտօնական անձնաւորութեանց կարգին եւ թողած է որ կառավարութիւնը ներկայացնէ փոխվարչապետը՝ Պաւաքոս:

ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԵՐ ՀԱՐՍՏՈՒԹԵԱՆՑ ԳԱՀՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԻՆ ՄԱՍԻՆ

Ե·

Կացութիւնը մասամբ փոխուած կը դանենք խորհրդային իշխանութեան ժամանակ: Համայնավար իշխանութիւնը, իբր տէր՝ հասարակաց հարստութեան (որոնց կարգին նաեւ եկեղեցական) կըրնար զրաւել էջմիածնայ ձեռագրատան հարստութիւնը: Կրնար զրաւել այլ հարստութեանց եւ եկեղեցիներու, դպրոցներու, ընկերութեանց մշակութային հաստատութիւնները, ըլլան անոնք ձեռագիրներ (Սեւան), փայտեայ խոյակներ (Սեւան), փայտեայ դուռներ (Սեւան, Տաթեւ, Մշոյ Առաքելոց), եւայլն, եւ զանոնք ցուցադրել պետական թանգարաններու մէջ:

Խորհրդային իշխանութիւնը ոչ միայն կրնար զրաւել, այլեւ ծախել զանոնք, ինչպէս ըրաւ Սինայական Աւետարանին, գլուխ գործոց նկարներու եւ այլ գեղարուեստական իրերու, միլիոնաւոր տոլարի վաճառելով զանոնք 20ական եւ 30ական թուականներուն:

Ձեռագիրներու վաճառումը կրնար կատարուիլ նաեւ Խորհ. Հայաստանի մէջ: Երկրի նոր տէրութեան իրաւունքն էր ամիկա եւ կրնար գործել ըստ կարիքի: Եթէ այդ իրաւունքը չգործադրուեցաւ՝ ուրիշ պատճառներ կային հաւանօրէն: Այսօր ալ այդ իրաւունքը ունի ան եւ ապագային ալ կ'ունենայ՝ որքան ատեն որ սահմանադրութիւն մը բացարձակապէս արգելք չըլլայ նման բան մը կատարելու:

Ինչպէս ցարական իշխանութեան ժամանակ, նոյնպէս խորհրդային իշխանութեան օրերուն ազգային – մշակութային հարստութեանց «նուիրատուութեամբ» հեռացումը Խորհ. Հայաստանի Մատենադարանէն կամ Թանգարանէն՝ իրողութիւն մըն է: «Էրմիտաժի (Լենինկրատի թանգարանին) դիրեկցիայի (անօրէնութեան) խնդրանքով եւ ՀՍՍՌ ժողկոմսովետի 1940 թուի Յունիս 9ի որոշման համաձայն, Մատենադարանի թիւ 6269 ձեռագրի հետ, թիւ 94 Աւետարանը՝ 1325ին գրուած, «ՅԱՆՁՆՈՒԵԼ Է ԷՐՄԻՏԱԺԻՆ»: («ՅՈՒՅԱԿ ՁԵՌԱԳՐԱՑ ՄԱՇՏՈՑԻ ԱՆՈՒԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ, հատոր Ա·, 1965, Երեւան, էջ 150):

Դարձեալ էրմիտաժի մէջ կը դանուին Սեւանայ իններորդ դարու փայտեայ խոյակներէն երկուքը: Հոն տարուած են նաեւ Ղրիմի ԺԹ·–ԺԴ· դարերու հայ եկեղեցիներէն՝ փայտափորագրեալ երեք կարեւոր դուռներ, փայտափորագրեալ հին դրակալներ եւ ուրիշ թանգարանային իրեր:

Ասոնք՝ զոյգ կամ «աւելորդ» օրինակներ չեն, այլ հայ մշակութային առումով կարեւոր ու մեծարժէք իրեր: Թէ ի՛նչ իրաւունքով ատոնք «տարուած» են, — չ՛ատ յստակ է: Պարզապէս Համայնավար կուսակցութեան իրաւասութեամբ եւ որոշմամբ, քանի որ, ինչպէս ըսինք, Համայնավար կառավարութիւնն է տէրն ու տիրականը:

Բնական է որ արդարացման միջոցներ կան: Գլխաւորը այն է, որ էրմիտաժը մեծարժէք նկարչական եւ այլ գործեր նուիրած է Երեւանի Նկարչական Թանգարանին, — անոնց կարգին՝ եւրոպացի հին վարպետներու ինչ ինչ նկարներ:

Արդար ըլլալու համար պէտք է ըսել, թէ նկարչական նուիրատուութիւնները «մէկ մասը» պէտք է նկատել այն իրաւունքին՝ զոր ցարական կայսրութեան օրերէն ունենալու էին Հայերը: Երբ խորհրդային իշխանութիւնը տապալեց կայսրութիւնը, բարոյական պարտք պէտք է սեպէր Հայոց, Վրաց, Ազրպէյճանցինե – րուն եւ ուրիշ ժողովուրդներուն հատասարապէս բաժնել ցարական կայսրութեան ժամանակ այդ ժողովուրդներէն բռնօրէն կորզուած մշակութային հարստութիւնները: Հողային բաժանման հետ, պէտք է արդար կերպով բաժնուէին եւ ետ տրուէին մշակութային մեծ հարստութիւնները, որոնք ցարական կայսրութեան կողմէ խառնուած էին էրմիտաժի եւ ցարական ատարատենջութեան հատածներուն:

Անտարակոյս, ցարական կայսրութեան տակ բռնաբարուած Հայութիւնը իրաւունք ունէր ատելի մեծ բաժին մը ստանալու՝ քան թէ այն քանի մը տասնեակ նկարները եւ իրերը, զորս ի՛րր թէ Համայնավարութիւնը չնորհ ըրած է տալու, միւս կողմէ ո՛չ արդար կերպով տէր դառնալով ձեռագիրներու, խոյակներու, դուռներու եւ այլ իրերու՝ զորս Հայութիւնը, դարերու ընթացքին, անվերջ աւարառութեանց, կողոպուտներու, յափշտակութեանց ճիրաններէն կրցեր է փրկել:

Համայնավարական արդարասիրութեան քարոզչութեանց հետ խոտոր կը համեմատին «նուէր» ստանալու այս կերպերը:

Էջմիածնի գալով, հոն հեռագրեթ հաւաքուած ձեռագրական հաւաքածոն 250ի կը հասնի: Անտարակոյս, անոնք օր մը Երեւանի Մատենադարանը պիտի փո – խադրուին: Այդպէս ալ պէ՛տք է ըլլայ:

Իմաստ չունի էջմիածնայ մէջ քանի մը ձեռագիր պահել՝ երբ քիչ հեռու, ամենուն մատչելի, աշխարհի ամէնէն առաջնակարգ ձեռագրական մատենադարաննե – ր մէկը զոյութիւն ունի: Հոն պէտք է տարուին ոչ միայն էջմիածնայ 250 ձեռագիրները, այլեւ Խորհ. Հայաստանի սահմաններուն մէջ դեռ զոյութիւն ունեցող ձեռագիրները՝ որոնք դիւղական եկեղեցիներու մէջ կամ դիւղացիներու քով, աւելորդապաշտութեամբ կը պահուին· պահուելու ձեւ մը՝ որ այնքա՛ն անհաչիւ կորուստներու պատճառ եղած է, ձեռագրական հարստութեանց մարդին մէջ:

Էջմիածնայ Թանգարանը եկեղեցական պարզ թանգարան մըն է, ուր քիչ բան կայ ԺԸ· դարէն առաջ չինուած, որպէսզի հայ մշակոյթին համար մեծ արժէք մը ներկայացնէր: Եկեղեցական վարագոյրներ, հանդերձանք, կարեւոր մատեան ո՛չ իսկ հայկական արուեստի կամ ձեռքի գործ: Կարելի է զայն իբր եկեղեցական իրերու թանգարան պահել առ այժմ, քանի որ անոնց Պետութեան կողմէ դրաւումը ցանկալի չէ եւ պետական թանգարաններու մէջ (Խորհ. Հայաստանի մէջ) անոնց ցուցադրութիւնը՝ դեռ լիապէս իւրացուած չէ:

Ցաւանք, որ սխալ տպաւորութիւն չեն գործեր մեր այս ճշդումներով: Ուզեցինք իրապաշտ կերպով ներկայացնել կացութիւնը: Անմիջապէս աւելցնենք՝ որ մեր պետական կեանքի պատմութեան մէջ հաւանաբար ոչ մէկ ատեն հայ մշակոյթը եւ մշակութային չարժուն եւ անչարժ իրերը այնճան լաւ խնամքով եւ հսկացողութեամբ պահուած են, որքան կը պահուին անոնք ներկայիս: Նիւթական կարեւոր միջոցներ կը տրամադրուին մեր մշակոյթին, երբ այնքան կենսական կարիքներ ունի Հայաստանը: Հոն կայ դիտակցութիւն՝ Հայ Մշակոյթի հանդէպ, որ կը դերազանցէ Սփիւռքի Հայութեան անկատար եւ ոչ բոլորանուէր դիտակցութիւնը:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՔԻՒՐՏԵԱՆ

(Շար· – 5)

«ԱՐԱՐԱՏ» ԱՄՍԱԳՐԻ ՄԱՏԵՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

—o—

Հայկական մամուլը իր զոյութեան առաջին օրէն ցայսօր ունեցած է մօտ 3000 թերթ, ամսաթերթ, ուր տպագրուած են բազմահարուստ յօդուածներ, այլազան նիւթերու մասին: Մատենագիտութեան գործն է այդ հսկայ թիւ ներկայացնող արժէքաւոր նիւթերը կարդով այսօրուան ընթերցողին ներկայացնել: Կը թուի, որ ասիկա մեր մատենագիտութեան կարեւորագոյն հարցը պէտք է ըլլար:

Սակայն, առայժմ, միայն ցանկութիւն կը մնայ հայ մամուլի ամբողջական մատենագիտութիւնը ստեղծելու աշխատանքը: Յարգ ունինք «Հանդէս Ամսօրեայ»ի, «Բազմավէպ»ի նիւթերու ցանկը, որ լրիւ չեն, ինչպէս նաեւ վերջերս հրատարակուած նիւթերու ցանկը՝ «Պատմա–բանասիրական Հանդէս»ի:

Այս աշխատանքներու չարքին կարեւոր յաջողութիւն մը պէտք է նկատել «Արարատ» ամսագրի մատենագիտութիւնը («Մատենագիտութիւն Արարատ ամսագրի», 291 երկսիւն էջ), որ լոյս տեսաւ 1970ին:

«Արարատ»ը, որ հիմնուած է 1868ին, էջմիածին, ինչպէս յայտնի է, առաջին հայերէն գիտա–մանկավարժական ամսագիրն է՝ լոյս տեսած Հայաստանի մէջ: Անուանի հայագէտներ դարձած են անոր խմբագիրները, անոնց չարքին՝ Կ. Տէր–Մկրտչեան, Գ. Ցոլաքեան, Գ. Տէր–Մկրտչեան: Հանդէսին աշխատակցած են նշանաւոր բանասէրներ, դրագէտներ, պատմաբաններ, մանկավարժներ, կոմիտաս, Ստ. Մալխասեան, Մ. Աբեղեան, Հ. Աճառեան, Ն. Ադոնց, Գ. Էդիլեան, Գ. Ղափանցեան եւ ուրիշներ: Անոր էջերուն մէջ հրատարակուած են անձնաւոր դործեր հայ հին մատենագրութենէն, որոնք մաս կը կազմէին էջմիածնի ձեռագիրներու հաւաքածոյին: «Արարատ»ի 51 տարիներու թիւերը հայագիտական նիւթերու չափազանց արժէքաւոր հաւաքածոներ են:

Բայց «Արարատ»ը նաեւ պատմական չատ հարուստ աղբիւր է անցեալի հայ կեանքին վերաբերեալ: Օրինակ, եթէ այսօր կ'ուզենք մանրամասն տեղեկութիւններ ունենալ երբեմնի հայ դպրոցներու մասին Ատրպատականի, Մոզդոկի, Նոր Նախիջեւանի, Գորիի, Պաքուի եւ այլ վայրերու մէջ, ամսագիրը կրնայ ստոյգ տեղեկութիւններ տալ:

Հոն լոյս տեսած են նաեւ հայ եւ օտար ականաւոր դիրիժներու բարոյագիտական, արուեստաբանական եւ ուրիշ բնոյթի արժէքաւոր բազմաթիւ յօդուածներ, գեղարուեստական երկեր եւայլն:

Ահա այս ամբողջ նիւթն է, որ այսօր ընթերցողին կը ներկայացնէ «Արարատ»ի նոր կազմուած մատենագիտութիւնը: Զայն կազմած է մատենագէտ Սեդա Կոծիկեան, խմբագրած են բանասէրներ Սուրէն Քոլանջեան եւ Արթուն Հատիսեան: Դժուար աշխատանքը կատարուած է մեծ խնամքով, հոգատարութեամբ: Մատենագիտութեան ձեւը պարզ է եւ հաւանաբար լաւագոյնը այսպիսի ուղեցոյցներու համար: Հիմնական մասը ամսագրին ժամանակագրական կանոնի է, ուր ներկայացուած են «Արարատ»ի նիւթերը տարի առ տարի: Իւրաքանչիւր տարուան բաժնին մէջ նիւթերը դասաւորուած են այբբենական կարգով: Բացի մանրակրկիտ նկարագրութիւններ ունին հակիրճ ծանօթագրութիւններ, որոնք նախնական տեղեկութիւններ կուտան նիւթերու բովանդակութեան մասին:

Թերութիւններ կան անշուշտ, սակայն դրականը այնքան ակնառու է, որ արտադրութիւն կը ստեղծէ խորհուրդ տա–

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

«Վաղը չէ միւս օրուան էքսփրէսով կը վերադառնամ Պոլիս, հետեւաբար այս նամակս ձեռքդ հասնելէ երկու օր եառքը, այսինքն Շաբաթ առաւու ժամը 10ին կը հասնիմ Սիրքեճիի կայարանը, ուր վըստահ եմ, որ պիտի դաս դիս ընդունելու, հայրիկիդ հետ:

«Չես կրնար երեւակայել, թէ որչափ կարօտցած եմ քեզ եւ թէ ինչ անհուն հրճուանքով քեզ պիտի դրկեմ թեւերուս մէջ: Երբ այս տողերս կարդաս, ես արդէն ճամբայ ելած պիտի ըլլամ Փարիզէն, վաղն ի վաղ դէպի քեզ գալու համար:

«Տարօրինակ նամակ մը առի մայրի – կէս, որ դիս չատ վշտացուց: Չեմ դի – տեր, թէ իմ բացակայութեանս միջոցին ինչ անցեր դարձեր է մէկերնիդ, որ տեսակ մը պաղութիւն տիրեր է: Նոյնիսկ մայրս քեզ նկատմամբ անհաճոյ բաներ ըսելու չափ առաջ գացեր էր: Այդ դրածները այնքան ցաւ պատճառեցին ինծի, որ բարկութեամբ նամակը պատռեցի եւ նոյնիսկ չուզեցի պատասխանել· դիտեմ, որ մայրս քիչ մը ջղային է եւ դուցէ աննշան միջադէպէ մը դրդռուելով է, որ այդ նամակը դրած է: Ինչ որ ալ ըլլայ, երբ Պոլիս հասնիմ, խնդիրը կը կարգադրեմ:

«Դուն, սիրելի Ռոպիկս, վստահ եղիր, որ ոչ մէկ բան կրնայ ազդել մեր սիրոյն վրայ, մեզմէ դուրս ուրիշներ կրնան իրարու հետ խնդիրներ ունենալ, բայց մեզի ի՞նչ փոյթ, մենք իրար կը սիրենք ու ասիկա բաւ է մեզի· այնպէս չէ՞: Ինծի համար այս միջոցիս, աշխարհիս երեսը քեզմէ զատ բան մը չեմ ճանչնար,ամբողջ էութիւնս քեզմով լեցուած է···

«Երկար չեմ դրեր այս անգամ, կ'ուզեմ բոլոր ըսելիքներս պահել Շաբաթ օրուան, երբ դլուխ դլխի առանձին մնանք, քանզի, անշուշտ, մեզ քիչ մը առանձին թողելու բարութիւնը պիտի ունենան՝ այսքան օրուան բաժանումէ մը եառքը:

«Չեմ ուզեր խօսիլ բոլոր այն ազուռ բաներուն վրայ, որոնք քեզի համար դնեցի· կ'ուզեմ, որ եկած առենս անակնկալ մը ըլլան քեզի համար:

«Իմ դիտաւորութիւնս է Պոլիս հասնելէս չաբաթ մը եառքը հարսնիքը կատարել եւ նոյն օրն իսկ վերադառնալ Փարիզ, ուր ներկայութիւնս այլեւս անհրաժեշտ է: Կը յուսամ, որ բացակայութեանս միջոցին ամէն պատրաստութիւն տեսած էք արդէն: Իմ այս դիտաւորութիւնս իմացուր հայրիկիդ, մայրիկիդ եւ մնեւնոյն ատեն, իրենց հաղորդէ իմ խորին յարգանքներս ու սիրալիր բարեւներս:

«Իսկ քեզի միլիոն համբոյր, մազերէդ մինչեւ ոտքերուդ ծայրը»:

Երբ Ռոպիկ նամակին պարունակութիւնը իմացուց իր ծնողքին, Ղուկաս էֆէնտի յաղթական դոհունակութիւն մը զդաց եւ ըսաւ·

— Եթէ կ'ուզէ, եկած օրը պսակը կ'ընենք, կը լմնցնենք··· եւ կարծեմ այդ ամէնէն աղէկը կ'ըլլայ:

Բայց տիկին Թադուհի հակառակեցաւ այս ձեւ ափհափոյ ամուսնութեան, որ կրնար իրենց կողմէ տղան խաղի բերելու դաւ մը համարուիլ ու բամբասանքներու տեղի տալ: Ընդհակառակն ինք կ'ուզէր, որ Լեւոնի բացատրուէր իր բացակայութեան ատեն տեղի ունեցած անցքերը եւ յետոյ անոր տղատ կամքին ձդել ամուսնութիւնը կնքել կամ նշանը խզել:

— Շատ աղէկ, թող քու ըսածդ պէս ըլլայ, պատասխանեց Ղուկաս էֆէնտի, արդէն այս նամակէն կ'երեւայ, որ տղան իր մօրը դրածներուն բնաւ կարեւորութիւն չէ տուած, հետեւաբար հոս ըսելիքներուն ալ ականջ պիտի չդնէ:

Ռոպիկ հետեւեալ օրը առղային անհամբերութեամբ պնդուց: Կ'ուզէր, որ ժամ առաջ Լեւոնի ժամանումին վայրկեանը հասնէր: Խեղճ աղջիկը օրերէ ի վեր անցած դարձածէն այնքան յուզուած ու դրդռուած էր, որ դրեթէ ինքզինք հիւանդ կը զդար ու կը փափաքէր ժամ առաջ վերջացած տեսնել իր երջանկութեան դէմ սարքուած մեքենայութիւնները:

Շաբաթ առաւու կանուխէն ելաւ եւ սկսաւ իր արդուզարդով պարապիլ· Ղուկաս էֆէնտի պատշաճ էր դատած տիկնին Անթառամին իմաց տալու իր տղուն գալուստը, բայց կ'ենթադրէր, որ դուցէ Լեւոն նամակով մը իր մօր լուր տուած էր այդ մասին:

Երբ Ռոպիկ ու հայրը Սիրքէճիի կայարանը հասան, տակաւին կառախումբին հասնելու կէս ժամ կար, ուստի դացին սպասման սրահը, ուր հեռուէն նկատեցին տիկին Անթառամը, որ վառարանին մօտերը, նստարանի մը վրայ, խոր մտածումներու մէջ ընկղմած կը թուէր:

— Կ'երեւայ որ Լեւոն իրեն ալ իմացուցեր է գալը, ըսաւ Ղուկաս էֆէնտի իր աղջկան:

Յետոյ, պահ մը կանդ առնելով՝

— Ի՞նչ պիտի ընենք հիմա, քովը երթա՞նք, թէ հեռու փախչինք, հարցուց Ռոպիկի:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար·)

ՀԱՅԿ ՍԷՐԷՆԿԻԼԵԱՆ ԳՐԱԿԱՆ ՄՐՑԱՆԱԿ

Ողբացեալ Հայկ Սէրէնկիլեանի այրին ու զաւակը, յաւերժացնելու համար իրենց ամուսնոյն եւ հօր յիշատակը, 1964 թուականին տրամադրած էին որոշ դրամ մը, որու տոկոսը պիտի յատկացուէր գրական գործերու հրատարակութեան:

Ընկեր Հայկ Սէրէնկիլեան, իր ողջութեան, արդէն նման ծրագիր մը ունէր եւ մտադրած էր զայն գործադրութեան դնել «Ոսկի Կամուրջ» անուան տակ, զոր հրապարակ նետած էր ողբացեալ Շ. Նարդունի:

Մշակոյթի Տան հոգեւին նուիրուած, հանգուցեալը ուզած էր նաեւ նիւթապէս օգտակար հանդիսանալ գրողներու եւ քաջալերել անոնց ճիգերը: Այսօր իր հարազատները «Գրական մրցանակով», «Մշակոյթի Տան» եւ «Ոսկի Կամուրջ», երկու գաղափարները մէկտեղուած գործադրութեան դրած կ'ըլլան:

Մրցանակ չհաց իւրաքանչիւր դիրքի հրատարակութեան ծախքերուն եւս իր հարազատները նիւթապէս պիտի օժանդակեն:

Այս առթիւ կազմուած դատական մարմնի կողմէ որոշուած էր որ վերոյիշեալ հիմնադրամը դրուի Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսի տրամադրութեան տակ, որ իր կարգին, պահ դնէ իր յարմար տեսած գրամատան մէջ:

Դատական մարմինը գործի լծուեցաւ, եւ ստացած ձեռագիրներու ընթերցումն ու ուսումնասիրութիւնները լրացնելէ յետոյ, յարմար նկատեց հրատարակել Զուիցերացի Քառ. Պրէֆինի «Քրիստոս ինքնակալը» զոր հայերէնի թարգմանած էր երուանդ Տէր-Անդրէասեան (Եսան) եւ գրքի անուան վրայ աւելցուցած՝ «Ամրիծարբայն Հայոց Տրդադէս»:

Այս գիրքը լոյս տեսաւ 1967ին, 676 էջ, լաթակազմ:

Զուիցերացի հեղինակը կը պատմէ իր յառաջաբանին մէջ, որ 1914ին Հայաստանի եւ անոր տառապանքներուն մասին, բանախօսութեան մը ներկայ գտնուած է որ իրեն բարեկամ պատուելի մը ըրած էր: Այս բանախօսութիւնը թելադրած է իրեն գրելու վերոյիշեալ հատորը, զոր ընդլայնած է վաւերական աղբիւրներով եւ լրացուցիչ ուսումնասիրութիւններով: Գործը հիմնուած է պատմական առոյգ տուեալներու վրայ:

Թարգմանիչը՝ Տէր-Անդրէասեան, իր կարգին հետեւեալ կերպով կը պատկերացնէ հեղինակն ու հատորը:

«1939ին, մտադրեցի հատոր մը եւս թարգմանել հայերէնի օտար դրականութենէն, որ զրաղի հայկական նիւթով: Այդ նիւթը վիճակուեցաւ ըլլալ, Հայոց պատմութեան մէկ հետաքրքրական դրուագը, հայ աշխարհին մէջ, հեթանոսութեան եւ քրիստոնէութեան վճռական պայքարին ժամանակամիջոցը, որ ծանօթ է Տրդատի, Գրիգոր Լուսաւորիչի, Աթանագինեդոսի գործունէութեամբ:

«Ինչ պրէֆինի, վիպերգելու, պատմելու, վարդապետելու հրաշալի ոճը նկատի առնելով, կը համարձակիմ հաւատացնել ընթերցողներս, որ ոչ միայն հայ ցեղին պատմութեան ու նկարագրին, այլ եւ իրրեւ գրական զմայլելի յարդարանքով սեղան մը պիտի ըմբոշխնեն զայն կարդալով»:

Վերադառնալով մեր նիւթին, անմիջապէս յայտնենք որ 1967էն ի վեր տեղեակ չէինք Սէրէնկիլեան գրական մրցանակի դատական մարմնի գործունէութեան մասին, այս իսկ պատճառաւ, ներկայացանք իրենց վարչական ժողովին եւ բրինք հարցազրոյց մը, որպէսզի հնարաւորութիւն ստեղծենք յատակ գաղափար մը կազմել:

ՀԱՐՑՈՒՄ.— 1967ին տպուած «Ամրիծարբայն Հայոց Տրտատէս»ը քանի՞ օրի – նակ լոյս տեսած էր:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ.— 1500 օրինակ, մօտ 300 օրինակը ղրկուած է Սփիւռքի հայ մտաւորականներուն եւ թերթերուն, մինչեւ Ամերիկա, Հայաստանի մտաւորականութեան ու թերթերուն, Պէյրութի Համազգային Մշ. Ընկերակցութեան, մնացեալները յանձնուեցան գրատուններու առ ի վաճառում:

Հ.— Այդ թուականէն ի վեր ի՞նչ եղաւ ձեր գործունէութիւնը:

Պ.— 1968ին դատական մարմինս որոշեց հրատարակութեան յանձնել « Պատմութիւն Հայ Գրականութեան » սկիզբէն մինչեւ մեր օրերը, սակայն նախ Պր. Նարդունիի մահը, որ մաս կը կազմէր մարմնոյս եւ յետոյ անհրաժեշտ սեպուեցաւ կարդ մը լրացումներ եւ սրբագրութիւններ, որ սիրով յանձն առաւ Լիբանանէն Պր. Յորէն Գաբիկեան, այս բոլորը պատճառ եղան որ գիրքը, որու հեղինակն էր Յովհաննէս Գապանճեան լոյս տեսնէ յապաղումով, միայն 1970ին:

Հ.— Ուրիշ ի՞նչ գործեր ունիք հրատարակելի ձեր տրամադրութեան տակ:

Պ.— Ներկայիս Պէյրութի մէջ տպագրելու վրայ է եւ չուտով լոյս կը տեսնէ «Հայկ Սէրէնկիլեան Գրական Մրցանակի» Յրդ հատորը՝ եղիշէ Զարեցիի հատընտիր բանաստեղծութիւններուն հատորը, Ֆրանսերէնէ լեզուով, թարգմանուած Պր. Լիւք Անտռէ Մարսէլի եւ կապիծերով զնաց Քուէթուսովի մօտ, ուր պատերազմական խորհուրդը տեղի պիտի ունենար:

Վէյրոթէը, որ վաղուան ճակատամարտին անօթէնն էր, յայտնի հակապատկերն էր Քուէթուսովի, այս վերջինը դժգոհ ու թուլցած: Վէյրոթէը յարձակումի հա – մար անդիմադրելի եղած չարժումին դըլուխը կը գտնուէր: Իր կառքին հետ զանիթափին վրայ ամենայն արագութեամբ թողուած ձի մըն էր կարծես: Ինչողը ի՞նք էր թէ կը քշուէր, չէր դիտեր, այլ խելայեղ արագութեամբ կ'ընթանար, առանց ժամանակ ունենալու հարցնել ինքնիրեն թէ այս չարժումը ո՛ւր պիտի տանէր զինքը:

Ցերեկին երկու անգամ թշնամիին մօտ դացած էր անոր կարգադրութիւնները տեսնելու, երկու անգամ կայսրերուն առջեւ եղած էր իր դիտողութիւնները ու գննութիւնները ներկայացնելու անոնց, յետոյ իր դիւանատան մէջ զեմաններէն լեզուով կը թելադրէր ծրագիրը: Քուէթուսովի քով հասած յոգնած դաղրած: Այնքան զբաղած էր որ կը մոռնար քաղաքավար ըլլալ վերին հրամանատարին հետ: Կ'ընդմիջէր անոր խօսքը, չուտ չուտ ու անորոշ կերպով կը խօսէր առանց անոր նայելու եւ անոր հարցումներուն պատասխանելու: Ցեխով ծածկուած էր վրան դլուխը, ողորմելի ու հալած կերպարանք մը ունէր, բայց միեւնոյն ժամանակ ինքնահաւան ու հպարտ:

Քուէթուսովի աշխատութեան սենեակին մէջ դումարուեցաւ պատերազմական խորհուրդը: Թէյ հրամցուեցաւ, եւ ամէն ոք կը սպասէր Փակրատհոն իշխանին դալուն: Ժամը 8ին Անտրէյ իշխան եկաւ լմացնել թէ պիտի չկրնայ դալ Փակրատհոն արգելքի մը պատճառաւ, եւ Քուէթուսովի իրեն տուած արտօնութենէն օդուտ քաղելով, ինք ալ մնաց սրահին մէջ:

Քուէթուսով, որուն կոճակները քակուած համազգեստը օձիքէն վեր ցոյց կուտար դէր վիզը, նստած էր ա լա Վոլթէր թիկնաթոռի մը մէջ, իր ծերուկի երկու ձեռքերը թեւերուն կռթնցուցած, եւ կէս մը քնացած:

Եթէ առաջին պահուն ներկաները կըրած էին ենթադրել թէ ան քնանալ կը կեղծէր, բայց իր խռկալները ընդհատ հակցուցին թէ վերին հրամանատարը այս վայրկեանին բոլոր այս կարգադրութիւններուն համար իր արհամարհանքը ցոյց տալէն աւելի ստիպողական հոդ մը ունէր, այսինքն հանդստանալու բուռն պէտքը գոհացնելու հոդը: Իրօք կը քնանար:

Վէյրոթէը այնքան զբաղած էր որ հապիւ Քուէթուսովի կը նայէր, եւ համոզուած ըլլալով թէ վերին հրամանատարը կը քնանար, սկսաւ միօրինակ ձայնով մը կարդալ ապագայ ճակատամարտին կարգադրութիւնը: Այս ծրագիրը չատ բարդ ու դժուարին էր, եւ զօրավարները առանց խանդավառութեան կը թուէին մը – տիկ ընել:

Վէյրոթէրի ամէնէն մօտը նստող կոմս Լանժռոն, հարաւարնակի նրբամիտ ժպիտով մը ամբողջ ընթերցման միջոցին իր սրածայր մատներուն կը նայէր, որոնք վրան պատկերով ոսկի ընչատուփ մը կը դարձնէին: Շատ երկար միջոցէ մը վերջ դադրեցուց ընչատուփին թաւալման չարժումը, գլուխը վեր առաւ, եւ չրթունքին ծայրով անախորժ քաղաքավարութեան չեչտով մը ընդմիջեց Վէյրոթէրը, բայց աւստրիացի զօրավարը ընթերցումը չարունակեց, եւ բարկութեամբ յօնքերը կախեց: Լանժռոն տխուր կերպով ծռեց աչքերը, նորէն սկսաւ ընչատուփը դարձընել իր մատներուն մէջ, եւ ամէնքէն լսելի ձայնով մը ըսաւ.

— Աչխարհագրութեան դա՞ս կ'առնենք:

Կէս ժամէն աւելի տեւող ընթերցումը լմննալէ վերջ, Լանժռոն, առանց Վէյրոթէրի երեսը նայելու, սկսաւ ապացուցանել թէ այդ կարգադրութեան գործադրութիւնը դժուարին էր, որովհետեւ որքան որ թշնամիին դիրքը իրրեւ որոշ կ'ենթադրուի, բայց անանկ չէր, քանի որ չարժման մէջ է անիկա:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(145 – Շար.)

ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ

ՈՒԱՇԻՆԿԹՐՆԻ Հ. Յ. Դ.. «Սեպուհ» կոմիտէի կողմէ յարղանքի երեկոյ մը կազմակերպուած է Մարտ 4ին, ի պատիւ ընկ. Հայկազ Ղազարեանի: «Հայրենիք»ի աչխատակիցը յայտարարած է, թէ պատրաստ ունի 400 էջնոց հատոր մը՝ անդլերէն լեզուով, հրատարակութեան համար, ուր պիտի երեւին թրքերէն դրուած վաւերագիրներու պատճէններ, որոնք օտարներուն պիտի փաստեն՝ Թուրք Պետութեան եւ ազդին ոճրային նկարագիրը:

ԼԻԲԱՆԱՆԻ կառավարութիւնը «Մէրիթ Լիպանէզ» չքանչանը պարգեւած է երաժիչտ Օննիկ Սիւրմէլեանի, Մարտ 16ին: Շքանչանի տուչութիւնը կատարած է Պեւրական Երաժչտանոցի տնօրէն Հայր Խուրի, որ Օննիկ Սիւրմէլեանի անձին մէջ նկատած է լիբանանեան երաժչտու – թեան իր բազմակողմանի նպաստը բե – րած, ջութակի չնորհալի մենակատար եւ սերունդներ հասցուցած արուեստագէտ երաժիչտը: Ան ծնած է Պոլիս, ուր ստացած է իր երկրորդական ուսումը կեդ – րոնականի մէջ: Ապա, հետեւելով վիէննայի Երաժչտական Ակադեմիայի, վկայուած ու անցած է Փրանսա, ուր նուագած է Նիսի օփերայի Սիմֆոնիք նուագախումբին մէջ: Պէյրութի մէջ 30 տարիէ ի վեր կը դործէ թէ՛ արուեստի աչխարհէն եւ թէ դաստիարակչական մարզէն ներս:

ՄՈՆԹՐԷԱԼԻ մէջ, Մարտ 15ին, մեռած է ընկ. Գրիգոր Պետրոսեան, ծանօթ Գ. Աթենացի դրչանունով: Վաստակաւոր անդամ, Մեծ Եղեռնէն հրաչքով ազատելով 1922ին ապաստանած էր Քունստան: Կանուխէն մտած էր Դաչնակցութեան շարքերը եւ եղած անոր հաւատաւոր ու նուիրեալ զինուորներէն: Գրական փորձեր հրատարակած էր նախապատերազմեան «Նոր Օր»ի եւ այլ թերթերու մէջ: Պատերազմէն ետք ալ աչխատակցած էր «Ազատ Օր»ի դրական փորձերով եւ թղթակցութիւններով: Ողբացեալ ընկերը 67 տարեկան էր:

ԹԵՀՐԱՆԻ Հայ Մշակութային «Արարատ» կազմակերպութիւնը ձեռք ձգած է 45·000 քառ. մեթր տարածութեամբ հողամաս մը, ուր պիտի կառուցուի «Արարատ»ի մարզադաչտը, մարզական եւ մշակութային բոլոր յարմարութիւններով: Հողամասը կը գտնուի մայրաքաղաքի լաւագոյն չրջաններէն մէկուն մէջ: Մինչեւ 1972ի ամառը կը նախատեսուի հատատել ոտնադնդակի, պասքէթ-պոլի, թենիսի եւ վազքի դաչտերը, ինչպէս նաեւ յետադային՝ չէնք, մարզական գոց սրահ, մշակութային աչխատանքներու սրահ, ընթերցարան – ընթերցարան եւայլն:

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Իր զարձին Անտրէյ իշխան չկրցաւ դիմանալ եւ հարցուց Քուէթուսովի թէ ինչ կը մտածէր յաջորդ օրուան ճակատամարտին վրայ:

Քուէթուսով խիստ նայուածք մը արձակեց իր թիկնապահին վրայ, եւ վայրկեան մը լուռենէ վերջ ըսաւ անոր.

— Կը մտածեմ թէ ճակատամարտը պիտի կորսուի: Ըսի ասիկա արքունի մեծ մառեչալ Թոլթոյ կոմսին, խնդրելով որ նոյնը կրկնէ կայսեր, եւ դիտե՞ս, ինծի ինչ պատասխանեց. «Էհ, սիրելի ղօրավար, իմ պաշտօնս բրինձն ու ոչխարի կողիկներն են, դուք էք որ պինուորական գործերով կը զբաղիք»:

Լ.Դ.

Իրիկուան ժամը 10ի առեններն էր, աւրուան զօրավար Վէյրոթէր իր յատակ – պատերազմական խորհուրդը տեղի պիտի ունենար:

Վէյրոթէր, որ վաղուան ճակատամարտին անօթէնն էր, յայտնի հակապատկերն էր Քուէթուսովի, այս վերջինը դժգոհ ու թուլցած: Վէյրոթէր յարձակումի համար անդիմադրելի եղած չարժումին դըլուխը կը գտնուէր: Իր կառքին հետ զանիթափին վրայ ամենայն արագութեամբ թողուած ձի մըն էր կարծես: Ինչողը ի՞նք էր թէ կը քշուէր, չէր դիտեր, այլ խելայեղ արագութեամբ կ'ընթանար, առանց ժամանակ ունենալու հարցնել ինքնիրեն թէ այս չարժումը ո՛ւր պիտի տանէր զինքը:

Ցերեկին երկու անգամ թշնամիին մօտ դացած էր անոր կարգադրութիւնները տեսնելու, երկու անգամ կայսրերուն առջեւ եղած էր իր դիտողութիւնները ու գննութիւնները ներկայացնելու անոնց, յետոյ իր դիւանատան մէջ դեմաններէն լեզուով կը թելադրէր ծրագիրը: Քուէթուսովի քով հասած յոգնած դաղրած: Այնքան զբաղած էր որ կը մոռնար քաղաքավար ըլլալ վերին հրամանատարին հետ: Կ'ընդմիջէր անոր խօսքը, չուտ չուտ ու անորոշ կերպով կը խօսէր առանց անոր նայելու եւ անոր հարցումներուն պատասխանելու: Ցեխով ծածկուած էր վրան դլուխը, ողորմելի ու հալած կերպարանք մը ունէր, բայց միեւնոյն ժամանակ ինքնահաւան ու հպարտ:

Քուէթուսովի աշխատութեան սենեակին մէջ դումարուեցաւ պատերազմական խորհուրդը: Թէյ հրամցուեցաւ, եւ ամէն ոք կը սպասէր Փակրատհոն իշխանին դալուն: Ժամը 8ին Անտրէյ իշխան եկաւ լմացնել թէ պիտի չկրնայ դալ Փակրատհոն արգելքի մը պատճառաւ, եւ Քուէթուսովի իրեն տուած արտօնութենէն օդուտ քաղելով, ինք ալ մնաց սրահին մէջ:

Քուէթուսով, որուն կոճակները քակուած համազգեստը օձիքէն վեր ցոյց կուտար դէր վիզը, նստած էր ա լա Վոլթէր թիկնաթոռի մը մէջ, իր ծերուկի երկու ձեռքերը թեւերուն կռթնցուցած, եւ կէս մը քնացած:

Եթէ առաջին պահուն ներկաները կըրած էին ենթադրել թէ ան քնանալ կը կեղծէր, բայց իր խռկալները ընդհատ հակցուցին թէ վերին հրամանատարը այս վայրկեանին բոլոր այս կարգադրութիւններուն համար իր արհամարհանքը ցոյց տալէն աւելի ստիպողական հոդ մը ունէր, այսինքն հանդստանալու բուռն պէտքը գոհացնելու հոդը: Իրօք կը քնանար:

Վէյրոթէր այնքան զբաղած էր որ հապիւ Քուէթուսովի կը նայէր, եւ համոզուած ըլլալով թէ վերին հրամանատարը կը քնանար, սկսաւ միօրինակ ձայնով մը կարդալ ապագայ ճակատամարտին կարգադրութիւնը: Այս ծրագիրը չատ բարդ ու դժուարին էր, եւ զօրավարները առանց խանդավառութեան կը թուէին մը – տիկ ընել:

Վէյրոթէրի ամէնէն մօտը նստող կոմս Լանժռոն, հարաւարնակի նրբամիտ ժպիտով մը ամբողջ ընթերցման միջոցին իր սրածայր մատներուն կը նայէր, որոնք վրան պատկերով ոսկի ընչատուփ մը կը դարձնէին: Շատ երկար միջոցէ մը վերջ դադրեցուց ընչատուփին թաւալման չարժումը, գլուխը վեր առաւ, եւ չրթունքին ծայրով անախորժ քաղաքավարութեան չեչտով մը ընդմիջեց Վէյրոթէրը, բայց աւստրիացի զօրավարը ընթերցումը չարունակեց, եւ բարկութեամբ յօնքերը կախեց: Լանժռոն տխուր կերպով ծռեց աչքերը, նորէն սկսաւ ընչատուփը դարձընել իր մատներուն մէջ, եւ ամէնքէն լսելի ձայնով մը ըսաւ.

— Աչխարհագրութեան դա՞ս կ'առնենք:

Կէս ժամէն աւելի տեւող ընթերցումը լմննալէ վերջ, Լանժռոն, առանց Վէյրոթէրի երեսը նայելու, սկսաւ ապացուցանել թէ այդ կարգադրութեան գործադրութիւնը դժուարին էր, որովհետեւ որքան որ թշնամիին դիրքը իրրեւ որոշ կ'ենթադրուի, բայց անանկ չէր, քանի որ չարժման մէջ է անիկա:

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(145 – Շար.)

Պր. Յարութիւն Որբերեան, Օր. Արուսեակ Որբերեան, Տիկին Պաղտասար Ձերմակեան, Տէր եւ Տիկին Ժան Ձերմակեան եւ զաւակը յաւուվ կը ծանուցանեն մահը իրենց մօր եւ մեծ–մօր՝

ՏԻԿԻՆ ՌՈՒԲԻՆ ՈՐԲԵՐԵԱՆԻ

(ծնեալ Մարի Միրզայեան)

որ պատահեցաւ 91 տարեկանին։

Յուղարկաւորութեան արարողութիւնը կը կատարուի Չորեքշաբթի 31 Մարտ ժամը 10,30ին Փարիզի Ս. Յովհ. Մկրտիչ մայր եկեղեցւոյ մէջ, եւ մարմինը կ'ամփոփուի Սէնթ–Ուէն Փարիզիէնի գերեզմանատունը։

Մասնաւոր մահագդ ղրկուած չըլլալով կը խնդրուի ներկայս իբր այդ նկատել։

ՅԱՒԱՋ.— Մեր ցաւակցութիւնները Որբերեան եւ Ձերմակեան ընտանիքներուն։

ՄԱՀԱՋԴ

Հայ Նախկին Ռազմիկներու Ընկերակցութիւնը ցաւով կը տեղեկացնէ մահը Պր. Արթին Տաճեանի, նախկին Լեգէոնական, որ տարիներ չարունակ վարած է Միութեան քարտուղարութեան պաշտօնը։

ՏԷՍԻՆԻ ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻՆ

Տասներորդ ցանկ

Վասպուրականի Հայրեն. Միութիւն (Մարսէյլ), Տէր եւ Տիկին Յովհաննէս Պառաւեան (Փարիզ) 250ական ֆր., Պր. Ռաուլ Գազանճեան (Փարիզ) 150, Պր. Սարգիս Գոնեալեան, Կարապետ Վարդանեան (Պորտօ), Տէր եւ Տիկին Խաչիկ Վարդապետեան, այրի Տիկին Մարիամ Սէֆէրեան, Տէր եւ Տիկին Տիգրան Պօղոսեան, Պր. Հայկ Ճորճալեան, Տէր եւ Տիկին Զաւէն Պասմաճեան, Տէր եւ Տիկին Կարապետ Պօտուրեան, Տէր եւ Տիկին Տիգրան Տէյիրմէնճեան, Տէր եւ Տիկին Օհան Բագըճեան, Տէր եւ Տիկին Վարդգէս Մխէթեան 100ական ֆրանք։

Նախկին դումար 56430 ֆր. տասներորդ ցանկի դումար 1750 ֆր., ընդհանուր դումար 58180 ֆրանք։

VOYAGES WASTEELS

87 La Canebière
13 MARSEILLE 1er
Tél. : 62-03-44 et 64-09-49

DELIVRE tous billets :
de chemin de fer - de bateau - d'avion

PROPOSE : *des séjours — des voyages organisés individuels et groupes — des croisières.*

MET les services de
Mr JACQUES CHELELEKIAN
à votre entière disposition

ԱԼՖՈՐՎԻԼ — Ս. ՊՕՂՈՍ–ՊԵՏՐՈՍ

Ամէն Ուրբաթ ժամը 18,30ին կը կատարուի «Հակում»ի արարողութիւն Ս. Պօղոս – Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս։

×

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Վասպուրականի յաղթական հերոսամարտի տօնակատարութիւնը Մարսէյլի մէջ, կիրակի 4 Ապրիլ, Սվլանտիի սրահներուն մէջ։

×

Տրապիզոնի Նահանգի Հայրենակցական Միութեան տարեկան ճաշասեղանը Մայիս 16ին կիրակի կէսօրէ վերջ Հայ Մշակոյթի Տան մէջ։

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)

Հ. Յ. Դ.

ԱՌՆՈՒՎԻԼ – ՍԱՐՍԷԼ.— Հ. Յ. Դ. «Վարդան» ենթակոմիտէի հերթական ժողովը Ուրբաթ, Ապրիլ 2ին, սովորական հաւաքատեղին։

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԸ

ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՄԷՋ

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

Նախագահութեամբ Պ. Ժ. ՓՐԱՆՉԵՍԿԻԻ

Այս Ուրբաթ (2 Ապրիլ), ժամը 20,45ին

ՍԱԼ ՏԷ ՓԷԹ, ՎՈԼԹԷՌ

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սէն Թերոմի Թաղական Խորհուրդը ըստացած է.— Ողբացեալ Հայկուհի Նշանեանի Թաղման առթիւ փոխան ծաղկեպսակի Վարուժան Պողոսեանէ 50 ֆր. եկեղեցիին, Գէորգ Աւետիսեանէ 10։

Ողբացեալ Լեւոն Պետրոսեանի Թաղման առթիւ Տէր եւ Տիկին Յարութիւն Պապաքէրեան 20 եկեղեցիին, 20 Մշակոյթի տան, Տէր–Փիլիպոսեան 5 եկեղեցիին, 5 դպրոցին, Ղեւոնդ Կիւլեան 10 եկեղեցիին, 10 դպրոցին, Յովակիմ Պէնլիեան, Արզումանեան Աբշակ 10ական եկեղեցիին։

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՍԵԲԱՍՏԻՈՑ Դաւրայի Հայրենակցական Միութեան ընդհ. անդամական ժողովը այս կիրակի 4 Ապրիլ կէսօրէ վերջ ժամը 3ին Պր. Զատիկ Զատիկեանի սրբազարանը։ Կարեւոր օրակարգ։ Բոլորին ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Մեծ Պահքի տեւողութեան ամէն Հինգշաբթի առաւօտեան ժամը 9,30ին կը կատարուի Աբեւագալի արարողութիւն։

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի կապոյտ Խաչ մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բաժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղաքապետարանի չքեղ թատերասրահը։ Մանրամասնութիւնները յաջորդիւ։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռնութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԳԱՍՕՆ

ՎԻՆԻ ՄԷՋ

Կ'ոգեկոչուի կիրակի, Ապրիլ 25ին, Սերբիոյ Քաթոլիկի սրահը, նախաձեռնութեամբ Ազգ. Միութեան։

Հ. Յ. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մարսէյլի օփերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ

56-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

կիրակի, Ապրիլ 4, ժամը 16ին Սալոն Սփլանտիտ, 31 Պուլվ. տ'Ալքէն

Նախաձեռնութեամբ Վասպուրականի Հայրեն. Միութեան Կեդր. Վարչութեան

Կը նախագահէ՝ ՍԻՄՈՆ ԱՒՏՈՑԵԱՆ

Կը խօսի ՄԻՍԱՔ ՄԻՐԶԷ

Գեղարուեստական բաժին.— Կը մասնակցին՝ Նելլի Վէմեան, Վաճիկ Նազարեան, Հայկ Ֆրէնճեան, Մայրանոյշ Կարապետեան, Այտա Ամիրեան, Կարօ Տէրտէրեան

ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ Է

Հանդէսէն ետք, ընտանեկան հաւաքոյթ – ճաշ

Աթճանագրուիլ.— Պանտիկեան 62–92–32, Բաբայեան 64–42–65, Հայգազործեան 48–94–24

CHEZ VOUS ET SANS MAITRE

APPRENEZ L'ARMENIEN EN 3 MOIS

En y consacrant 1/4 d'heure par jour

GRACE AU NOUVEAU MANUEL PRATIQUE DE LA LANGUE ARMENIENNE REDIGE PAR :

HAROUTIOUN KURKDJIAN

chargé de cours au « Haïgazian Collège »
Professeur de français au Lycée Arménien Palandjian de Beyrouth

CONÇU D'APRES LES METHODES PEDAGOGIQUES LES PLUS RECENTES ET ACCOMPAGNE D'UN DISQUE 33 TOURS

PRIX DE LANCEMENT : 20 F. (25 F. avec le disque)

PUBLICATION
UNION DES ETUDIANTS ARMENIENS D'EUROPE
EDITIONS « HAMASKAINE »

388 pages, 72 leçons + supplément + lexique

EN VENTE :
Maison des Etudiants Arméniens, 57 Bd. Jourdan — Paris (14e)
Librairie « Le Petit Prince », 121 Bd. St Michel — Paris (5e)
Maison de la Culture Arménienne, 17, Rue Bleue, Paris (9e)
Tzerikiantz 13, Rue des Dominicaines, Marseille

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՐԻ

ԴԱՍԸՆԹԱՑՔ ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹԵԱՄԲ ՓԱՐԻԶԻ ԷՍԱԵԱՆ ՍԱՆՈՒՑ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

Կը տեղեկացնէ թէ 13էն 25 տարեկան տղոց եւ աղջիկներու համար նախատեսուած հայկ. պարի ձրի դասընթացքը յետայսօրիկ պիտի տրուի 8էն 35 տարեկան տղոց եւ աղջիկներու համար։ Տարիքի այս փոփոխութիւնը կը կատարուի պահանջներուն դոհացում տալու նպատակով։

Բոլոր անոնք որոնք կը փափաքին ծանօթանալ հայկական տոհմիկ պարերուն, միաժամանակ համախումբ կերպով քանի մը հաճելի ժամեր անցընել հայկական միջավայրի մէջ չարթուան որոշ մէկ օրը, վառ պահելով հայ ոգին, բարեհաճին դիմել Միութեանս, գրաւոր կերպով, հետեւեալ հասցէով.

Mlle Hilda Kalfayan
25, Av. du Maréchal Lyautey,
Paris (16e)

Կը խնդրուի նամակի մէջ ճշդել անուն, մականուն, սեռ, տարիք եւ հասցէ։

Սոյն դասընթացքները տեղի պիտի ունենան չարաթ կէսօրէ վերջերը։

ԳՐԱՏՈՒՆ ՀՐԱՆՏ ՍԱՄՈՒԷԼԵԱՆ

Ա. Ա. ԽԱՏԻՍԵԱՆ, Հայաստանի Հանրապետութեան ծագումն ու զարգացումը, Բ. տպագրութիւն, պատկերազարդ, 1968	20 ֆր.
Ն. ԱՂԲԱԼԵԱՆ, Ամբողջական երկեր, 3 հատոր, հատորը	20 ֆր.
Ս. ՎՐԱՑԵԱՆ, կեանքի ուղիներով, 6 հատոր, հատորը	15 ֆր.
Ա. ՇԻՐԱԿԵԱՆ, «կատակն էր նահատակներուն»	15 ֆր.
ՀԱՅԿԱԶՆ ՂԱԶԱՐԵԱՆ, Յեղասպան Թուրքը	16 ֆր.
Ե. ՄԵԼԻՔԵԱՆ, Հարք–Խնուս (Տարօնի չրջանի պատմութիւն) (Վերոգրեալ գրքերը՝ տպուած Պէյրութ՝ բոլորն ալ լաթակազմ են)	15 ֆր.
ԱՂԱՍԻ, Զէյթուն եւ իր չրջակաները, Պէյրութ, թղթակազմ	15 ֆր.
ԴՐ. ԵՊՍ. ՊԱԼԱԳԵԱՆ, Հայ Գողգոթան, Բ. հատոր, Փարիզ	15 ֆր.
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՆՐԱՆԿԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, Երեւան, 1967	72,60 ֆր.
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԱՐԱԶ, Առաքել Պատրիկի, Երեւան, 1967	17 ֆր.
ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ, Կոմիտաս Վարդապետի բոլոր երկերը	

ՁՈՒԼ ՄԹԵՐՔ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՍՓԻՒՌՔԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆՑ

Առաքման ծախքը գնողին վրայ

Դիմել

LIBRAIRIE ORIENTALE H. SAMUELIAN

51, rue Monsieur-le-Prince - PARIS (6e)

C. C. P. Paris 1278-35 Tél. : 326-88-65

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMÉNIEN EN EUROPE OCCIDENTALE

Directrice : ARPIK MISSAKIAN

RÉDACTION - ADMINISTRATION : 32, RUE DE TRÉVISE - PARIS (9e

Fondé en 1925 — Tél. : 770-86-60 —
R. C. Seine 57 A 2731 — C. C. P. Paris 15069-82

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսա	Տար. 90 ֆր.	Վեցամսեայ 50 ֆր	
Արտասահման	Տար. 115 ֆր.	Հատը	0,50

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
31
ՄԱՐՏ
MERCREDI
31 MARS
1971

LE NUMÉRO 0,50 F.

47ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 12078

Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN

47e ANNÉE — N° 12.078

ՕՐՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՅՈՅՆԵՐԻՒ ԱԶԱՏԱԳՐԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ

(Անկախութեան 150ամեակին առթիւ)

—o—

Ա. 1770ի ԱՌԱՋԻՆ ԱՊՍՏԱՄԲՈՒԹԻՒՆԸ

Բիւզանդական կայսրութեան անկա-ռունակ վախճանը առիթ կ'ընծայէր Թուրքերուն նոր յաղթանակներ ապահովելու Եւրոպայի մէջ։

Պալքանի քրիստոնեայ ազգերն ալ կ'ենթարկուէին արեւելեան նահանգներու հայ բնակչութեան տխուր ճակատագրին։ Ամէնէն աւելի հալածանքի ենթարկուած էին ելլադայի յոյն բնակիչները, որոնց հոգիին մէջ միշտ վառ ու կենդանի էր մնացած անկախութեան ձգտումը։ Անոնք անդօր կատաղութեամբ կը տանէին օսմանեան անարդ լուծը։ Առիթի կը սպասէին ազատագրուելու համար։

Իրրեւ օրհնօտքս, մեծ յոյսեր դրած էին կրօնակից Ռուսիոյ վրայ, որ յաճախ կը պատերազմէր Թուրքիոյ դէմ։ Մեծն Պետրոս կ'երազէր վերականգնել Բիւզանդական կայսրութիւնը, քրիստոնէական խաչը տնկել Թաթիհի կողմէ մզկիթի վերածուած Ա֊յա Սոֆիայի մայր տաճարի գմբէթին վրայ եւ լքնել հարաւի տաք ջուրերը։ Իր գործակալները Մոլտաւիոյ եւ Վալախիոյ մէջ մտքերը կը պատրաստէին այս ուղղութեամբ։ Հարիւրաւոր ռուս քահանաներ կը տեղաւորուէին Այնորդի (Աթոս լեռ) վանքերուն մէջ։

Եկատերինա Բ. կայսրուհին (1762–1796) կը չարունակէր Մեծն Պետրոսի ծաւալողական քաղաքականութիւնը։ Երբ եկատերինա Բ. յարձակեցաւ Լեհաստանի վրայ, Թուրքիա, Ֆրանսայի դրդումով, պատերազմ յայտարարեց Ռուսիոյ դէմ։ Պալքանի քրիստոնեաները, մասնաւորաբար Յոյները մեծ խանդավառութեամբ ողջունեցին յաղթանակները ռուսական բանակներուն, որոնք իրարու եսեւէ գերեցին Պալթան, Ազովը, Թականեակը, Խոթինը, եւայլն։ Խրիմէն վերջ ձեռք անցուցին Մոլտաւիան եւ Վալախիան։

Մորէայի եւ կղզիներու Յոյները, լեռնական Քլէֆթիներն ու Կիկլատներու նաւագները — Արքիպելագոսէն մինչեւ Փոքր Ասիոյ եղերքները — ամէն ջնակ ցութիւն ընծայեցին «ազատարար» Ռուսին, որուն Պալթիկեան նաւատորմը ճիպոլալթարէն անցնելով մտած էր Միջերկրական եւ հասած Մորէայի առջեւ, հրամանատարութեամբ ծովակալ Ալեքսիս Օրլոֆի։

Ապստամբութեան գլուխը կը պարզէին Մորէացիները։

Հազարաւոր յոյն կամաւորներ փութային Մորէա, միանալու համար Ռուսերուն, որոնք մաս մը զինուոր ցամաք հաներ էին Բորոն եւ պաշարած քաղաքը։ Յունական ապստամբութեան արձագանգը հասեր էր մինչեւ Պոլիս, ուր սուլթանը պաշտօնական ըրաւ Մելետիոս Բ. պատրիարքը։

Թուրքերը սարսափահար վախչելով ապստամբած էին Մորէայի փաշալըքութեան կեդրոն Տրիպոլիցա ամրոցը։ 15·000 Յոյներ եւ 400 Ռուսեր հետապնդեցին զանոնք Մէթոնոսի Փարոսի ղեկավարութեամբ։ Սակայն չկրցան յաղթել։ Երկարատեւ պաշարման համար անհրաժեշտ մթերքները չունէին։ Ալեքսիս Օրլոֆ կրաւեց Սֆաքտերիա կղզին ու Նաւարինը, ուր մնաց որոշ ատեն մը։

Ռուսերու մեկնումէն վերջ ահարկու եղաւ Թուրքերու փոխ֊վրէժը։ Օրլոֆի աչքերուն առջեւ Մորէան եւ յունական այլ շրջանները հուրի եւ սուրի մատնուեցան։ Ռուսերը փախան իրենց նաւերով, Յոյներու հայհոյէներուն տակ։ Տրիպոլիցայի մէջ կարդուեցան 3000 Յոյներ։ Ահուսարսափի մատնելու համար քրիստոնեաները, Թուրքերը աւելի քան 100 հազար Ալպանացիներ զրկեցին Յունաստանի վրայ։ Խրիսթոս Ղրիվասի 300 յոյն կամաւորները Անկլո֊Քասթրոյի կամուրջին վրայ մինչեւ վերջին մարդը նահատակուեցան բոլորն ալ՝ Ալպանացիներուն դէմ կռուելով։

Միսոլոնկին ատրճ տրուեցաւ։ Փաթրասի բնակիչները կարդուեցան։ Բէով֊տիան, Մեզարիան եւ Կորնթոսը Թրքական բարբարոսութեանց նշանակ դարձան։ Ամբողջ Մորէան արեան մէջ խեղդուեցաւ։

1770ի ապստամբութիւնը Յոյներու ազատագրական անդրանիկ չարժումն էր։

Զախողեցաւ, որովհետեւ ժողովրդականութեան, տարերային պոռթկում մըն էր եղած անիկա, առանց երկարաշունչ, լուրջ պատրաստութեանց։ Յոյն հայրենասէրները ապաւինած էին ռուս բանակներուն, որոնց սկզբնական յաղթութիւնները անսահման վստահութիւն էին ներշնչած իրենց, փայլուն հեռանկարներով։

Կատարինէ կայսրուհիի նաւատորմը բաւարար քանակով զինուորներ չէր կրցած փոխադրել Միջերկրական՝ ցամաքի վրայ ճզմելու համար օսմանեան բանակը։

Սակայն Թրքական վայրագութիւնները անպատիժ չմնացին։ Ռուսերու փոխ֊վրէժը չուշացաւ։ Մորէայէն մեկնելով, Ալեքսիս Օրլոֆ հետապնդեց Արքիպելագոսի Թիւով գերակշիռ Թրքական նաւատորմը, որ յաղողեցաւ անցնիլ Քիոսի նեղուցէն եւ համախմբուիլ Չէշմէի նաւակայքին առջեւ։ Օրլոֆ յանկարծակիի բերաւ Թրքական մարտանաւերը, առանց ինքնապաշտպանութեան ժամանակ տալու։ Եւ հրթիռ նաւերով, թնդանօթի զնդացիր ներով, ռումբերով եւ այլ պայթուցիկ նիւթերով զանգուածային, չանթահարող յարձակում կատարեց անոնց վրայ եւ քանի մը ժամուան մէջ ծովամոյն ըրաւ օսմանեան մեծազօր նաւատորմը՝ 1770 Յուլիս 8ին։

Թուրքերը ցնցուեցան իրենց հսկայ նաւատորմին այդքան խայտառակ ձեւով բնաջնջումէն։ Միջերկրականը մաքրուած էր եւ Ռուսերը ազատօրէն կրնային անցնիլ Տարտանէլէն եւ դրաւել Պոլիսը, եթէ քիչ մը աւելի ուժ ունենային։ Մանաւանդ եթէ չվախնային դիւանագիտական բարդութիւններէ։

Եւրոպա աչալուրջ կը հսկէր։ Թոյլ չէր տար, որ ցարական Ռուսիան հաստատուի Վոսփորի ափերուն վրայ։ Ռուսերը դոհացան դրաւելով Միջերկրականի կղզիները, որոնք կը պատկանէին օսմանեան կայսրութեան։

1770ի զանգուածային առաջին ապստամբութեան ձախողութիւնը երբեք չվրհատեցուց յոյն հայրենասէրները, որոնք մուքին մէջ լռելեայն պատրաստուեցան Մեծ Օրուան համար։

Կէս դար վերջ, 1821 Մարտ 25ին պիտի պայթէր մեծ ապստամբութիւնը, որ պիտի առաջնորդէր դէպի վերջնական յաղթանակ։

ՀՐԱՆՏ֊ՍԱՄՈՒԷԼ

ՕՐՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔՈՆԿՈՅԻ ՆԱԽԱԳԱՀԸ ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

—o—

Քոնկոյի Ժողովրդավար Հանրապետութեան նախագահը՝ Զօր. Ժոզէֆ Մոպութու, որ, ինչպէս հաղորդած էինք երէկ, վեց օրուան համար պաշտօնական հիւրը կը դառնայ Ֆրանսայի, երկուշաբթի կէսօրէ ետք Օրլիի մէջ դիմաւորուեցաւ Ֆրանսայի Հանրապետութեան Նախագահին, Տիկին Փոմփիտուի եւ կառավարութեան անդամներու ու այլ բարձրաստիճան անձնաւորութիւններու կողմէ։

Ժորժ Փոմփիտու, իր բարի գալուստի ճառին մէջ յայտնեց, թէ այս այցելութիւնը նոր խթան պիտի հանդիսանայ երկու երկիրներու համագործակցութեան ճամբուն վրայ, պիտի ամրապնդուի նաեւ Ֆրանքեւֆոնկոլեան բարեկամութիւնը, «որ կը նշենք նոյն լեզուով»։

Քոնկոյի նախագահը, իր կարգին, դիտել տուաւ, թէ «չատ կարեւոր նշանակութիւն» կուտայ իր այս այցելութեան, քանի որ պիտի ամրապնդուի երկու երկիրներու միջեւ հաստատուած փոխադարձ կապը։

Քոնկոյի նախագահին ընկերացող պատուիրակութիւնը բազմանդամ է։ Կը բաղկանայ չուրջ 60 անդամներէ, որոնց կարգին Տնտեսութեան նախարարն ու Արտաքին Առեւտուրի նախարարը, ինչպէս նաեւ Ազգային Դրամատան տնօրէնը։ Արդէն վեցօրեայ խօսակցութիւններու ընթացքին կարեւոր տեղ պիտի դրաւեն տնտեսական եւ ելմտական հարցերու քննութիւնը։

Քոնկօ, ինչպէս դիտել կուտան օտար լրագրողները, Ափրիկեան պետութիւններու ամէնէն հարուստն է։ Նախ ունի պղինձի, ոսկիի եւ ադամանդի հարուստ հանքերը, ապա իր գրամը՝ դէյր, կը նկատուի կայուն, կամ ինչպէս սովորութիւն է ըսել նման պարագաներու, «զօրաւոր» է, որու չնորհիւ 1970ի Ցունուարէն ի վեր ան յաջողած է մաս կազմել «Տասներու Ակումբ»ին։

Երկիրը, որ տարիներ չարունակ ներքին արիւնալի ցնցումներու թատերա֊վայր դարձաւ, հինգ տարիէ ի վեր գտած է իր անդորրութիւնը, քաղաքական կայունութիւնը։ Շնորհիւ այս իրողութեան, Զօր. Մոպութու այժմ կը ձգտի իր երկրին համար ապահովել օտար դրամագլուխներ։ Իր նպատակն է, ինչպէս կը չեշտեն դէտերը, համոզել Ֆրանսական դործի չրջանակները, որ կարեւոր դրամագլուխներ յատկացնեն Քոնկոյի մէջ, ինչպէս արդէն րրած են մեծ չափով Պելժիացիները, Ամերիկացիները, Գերմանացիներ եւ Ճափոնները։

Մոպութու եւ Փոմփիտու էլիզէի մէջ ժամուան մը տեսակցութիւն ունեցան իրարու հետ։ Ապա, երեկոյեան, Ֆրանսայի Հանրապետին նախարարին եւ ՄԱԿի բանակցային հետ։ Շումանի հետ իր ունեցած տեսակցութիւնը նկատեց «արդիւնաւոր»։ Նախարարը չեչտեց, թէ երկու երկիրներու նպատակը կը մնայ նոյնը՝ խաղաղութեան վերահաստատումը Միջին Արեւելքի մէջ։ «Սակայն, անելի մը առջեւ կը դանուինք, որովհետեւ Իսրայէլ կը մերժէ ընդունիլ Եարինկի առաջարկը՝ դրաւեալ հողերու պարպումի մասին։ Ֆրանսական չրջանակներու տպաւորութիւնը այն է, որ եգիպտացի դիւանագէտը լրջօրէն մտահոգ է ստեղծուած անել կացութեան համար։ Ամերիկացի սպան ամբաստանուած էր չորս դլխաւոր յանցանքներու համար, որոնց կարգին 22 անդէն Վիէթնամցիներու կանխամտածուած չարդը (Մի Լէյ)։ Քալէ իր մեծաւորներուն վրայ փորձած է թօղուլ ամբողջ պատասխանատուութիւնը։ Հետեւաբար մահավճիռը (կապի սենեակ) անմիջապէս գործադրուի, տրուած ըլլալով որ Քալէ վերաքննութեան պիտի դիմէ։

Թիթօ Պելկրատ վերադարձաւ Պապին հետ տեսնուելէ ետք։ Եուկոսլաւիոյ պետը յայտարարած է Պապին «մեր տեսակէտները նոյնն են»։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՖՐԱՆՍԱՅԻ նախարարապետը՝ Շապան Տէլմաս առջի օր հաստատեց «երիտասարդութեան մարզականի եւ զբօսանքի» Բարձր կոմիտէ մը եւ բացումը կատարեց անոր առաջին նիստին։ Շապան Տէլմաս չեչտեց թէ պէտք չէ չփոթել երիտասարդութիւնը անիչխանականութեան հետ։ Նախարար Քոմիթէի ալ յայտարարեց թէ այս կոմիտէն նոր է իր ոգիով եւ մեթոտներով։

ԿԱՌՔԻ ցուցահանդէսը տեղի պիտի ունենայ Փարիզի մէջ Հոկտ. 7էն 17։ Ծանօթ է որ այս ցուցահանդէսը տեղի պիտի չունենար կառքերու մեծ ընկերութեանց որոչումով իսկ բայց նախագահ Փոմփիտուի պնդումին վրայ տեղի տուին։ Անչուշտ ի փոխարէն իրաւունք ստացան բարձրացնելու նոր կառքերու դիները։ Այս անդամ ալ սակայն օտար կառքերու ընկերութիւնները են որ դէմ կ'արտայայտուին։

ԵԳԻՊՏՈՍԻ Արտաքին նախարարը՝ Մահմուտ Ռիատ Փարիզի մէջ յաջորդ բար տեսակցեցաւ Ֆրանսայի Արտաքին նախարարին եւ ՄԱԿի բանակցային հետ։ Շումանի հետ իր ունեցած տեսակցութիւնը նկատեց «արդիւնաւոր»։ Նախարարը չեչտեց, թէ երկու երկիրներու նպատակը կը մնայ նոյնը՝ խաղաղութեան վերահաստատումը Միջին Արեւելքի մէջ։ «Սակայն, անելի մը առջեւ կը դանուինք, որովհետեւ Իսրայէլ կը մերժէ ընդունիլ Եարինկի առաջարկը՝ դրաւեալ հողերու պարպումի մասին։ Ֆրանսական չրջանակներու տպաւորութիւնը այն է, որ եգիպտացի դիւանագէտը լրջօրէն մտահոգ է ստեղծուած անել կացութեան համար։ Ամերիկացի սպան ամբաստանուած էր չորս դլխաւոր յանցանքներու համար, որոնց կարգին 22 անդէն Վիէթնամցիներու կանխամտածուած չարդը (Մի Լէյ)։ Քալէ իր մեծաւորներուն վրայ փորձած է թօղուլ ամբողջ պատասխանատուութիւնը։ Հետեւաբար մահավճիռը (կապի սենեակ) անմիջապէս գործադրուի, տրուած ըլլալով որ Քալէ վերաքննութեան պիտի դիմէ։

ՅՈՐԴԱՆԱՆի մէջ կացութիւնը միշտ լարուած է, թէեւ լուրջ բախումներ տեղի չունեցան վերջին 24 ժամերուն։ Պալեստինեան չրջանակներու ներկայացուցած Թիւերու համաձայն՝ Իրպիտի մէջ 200 հոգի սպաննուած, 400 հոգի վիրաւորուած եւ 1000 հոգի ձերբակալուած են։

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ փաքիստանի լուրերը միշտ հակասական են։ Քարաչի կը պնդէ, որ անդորրութիւնը հաստատուած է եւ կեանքը իր բնականոն հունին մէջ մտած է։ «Ազատ Պենկալ» գաղտնի ճայնասփիւռը կը պնդէ, թէ կռիւները կը չարունակուին եւ ցարդ 300·000 հոգի սպաննուած է։ Հնդկական աղբիւրները կը պնդեն, որ քաղաքացիական պատերազմը կը չարունակուի, յատկապէս Զիթտակոնկ քաղաքի մէջ եւ դիւղերը։ Հնդկաստան կը մտադրի փաքիստանի հարցը յանձնել Ապահովութեան Խորհուրդին։

ՖՈՐԹ ՊԵՆԻՆԿի դինուորական ատեանը յանցաւոր հռչակեց ենթասպայ Քալլէն եւ զայն մահուան դատապարտեց։ Ամերիկացի սպան ամբաստանուած էր չորս դլխաւոր յանցանքներու համար, որոնց կարգին 22 անդէն Վիէթնամցիներու կանխամտածուած չարդը (Մի Լէյ)։ Քալէ իր մեծաւորներուն վրայ փորձած է թօղուլ ամբողջ պատասխանատուութիւնը։ Հետեւաբար մահավճիռը (կապի սենեակ) անմիջապէս գործադրուի, տրուած ըլլալով որ Քալէ վերաքննութեան պիտի դիմէ։

ԹԻԹՕ Պելկրատ վերադարձաւ Պապին հետ տեսնուելէ ետք։ Եուկոսլաւիոյ պետը յայտարարած է Պապին «մեր տեսակէտները նոյնն են»։

ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԵՐ ՀԱՐՍՏՈՒԹԵԱՆՑ ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԻՆ ՄԱՍԻՆ

Ջ. եւ վերջին մաս

Հայաստանի մէջ հին ու նոր դիտնականներու անձնազոհ փաղանգ մը կայ, որ անդադրում կը պեղէ, կը նորոգէ, կը փրկէ, կը պաշտպանէ, կ'ուսումնասիրէ մեր մշակոյթին անհատնում յայտնի եւ անյայտ հարստութիւնները, գանձերը: Խորհրդային իշխանութիւնը կը քաջալերէ դիրենք իրենց չարչարալից աշխատութեանց մէջ: «Մաշտոցի անուան Մատենադարանին» պէս չէնքի մը շինութիւնը, մեր իրականութեան մէջ աննախընթաց եւ կոթողային գործ է, գանձարան մեր մշակութային հարստութեան համար: Պետական Պատմական եւ Կերպարուեստի թանգարանները, որոնք այնքա՜ն ստիպողական կերպով կարիք ունին նոր թանգրանային հիմնարկութեանց, անբաւարար են այն մեծ հարստութեան համար՝ որ Խորհրդային Հայաստանի իշխանութեան օրով հաւաքուեցաւ: Որքա՜ն ցաւալի է, որ անորոշ ժամանակով յետաձգուած է, այժմ, թանգարանային այդ չէնքերու կառուցումը, Երեւանի կեդրոնէն աւելի հեռու տեղ մը, Մատենադարանին պէս, Երեւանը շրջապատող բարձունքներուն մէկուն վրայ, ինչ որ աւելի յարմար պիտի ըլլար եւ կարելի է աւելի ընդարձակ դետին գործածել, քան քաղաքի կեդրոնին նեղ ու անճոռնի վայրերուն մէջ:

Մաղթենք, որ բարի դիպուած մը ստիպէ նոր թանգարանի շինութիւնը՝ ուր կարելի ըլլայ ցոյց տալ այն հսկայական գանձը, որ այսօր պահեստներու մէջ թաղուած կը մնայ:

Ո՛վ դիտէ, գուցէ համայնավարական – կուսակցապետական սկզբունքները եղան պատճառ Գալուստ Կիւլպէնկեանը խըրատչեցնելու, որպէսզի ան Խորհ. Հայաստանի թանգարաններուն չթողու իր մշակոյթի սքանչելի հաւաքածոյին դոնէ մէկ մասը: Թերեւս իրեն պէս ուրիշներ ալ «վախնան» իրենց մշակոյթային հարստութիւնը նուիրել Խորհ. Հայաստանի թանգարաններուն, քանի որ « նուիրատուութիւնը » պիտի սեփականացուի Համայնավար կուսակցութենէն: Անշուշտ տարբեր պիտի ըլլար, եթէ Խորհրդային Հայաստանի մէջ թանգարաններու, ձեռագրատուներու, եւայլն, տէրն ու տիրականը ի՛նքը, հայ ժողովուրդը ըլլար եւ ո՛չ թէ կուսակցութիւն մը:

Բրիտանական Թանգարանը կամ Վիքթորիա եւ Ալպերթ Թանգարանը անգլիացիժողովուրդին կը պատկանի եւ ո՛չ թէ «դործաւորական», «Թորի» կուսակցութեան կամ Անգլիոյ արքունիքին: Պարզ է, որ հոս իրաւասութեան տարբերութիւն մը կայ: Մինչ, օրինակ, երբեք եւ ո՛րեւէ առթիւ կարելի չէ որ բրիտանական թանգարանը բան մը ծախէ առանց Խորհրդարանի որոշման, (այն տեղն իսկ, հաւանաբար ժողովրդային պոռթկումներու եւ ընդվզմադրութեանց հանդիպի), անդին՝ ծանօթ է որ դեռ քանի մը տասնեակ տարիներ առաջ խորհրդային իշխանութիւնները հարկ դատեցին եւ կրցան մեծաքանակ մշակութային գանձեր ծախել, որուն դէմ որեւէ առարկութիւն ցոյց չտուաւ ժողովուրդը:

Իրապէս դժուարին կացութեան մը առջեւ կը դտնուի նուիրատուն, երբ ուզէ իր գոհողութեամբ հաւաքած մշակութային հարստութիւնը իր մահէն առաջ կամ վերջ նուիրել հաստատութեան մը՝ իր նուիրատուութեան համար համաձայնութեան մը գալով եւ պայմանաւորուելով: Վստահօրէն ո՛չ մէկ խղճամիտ դեղարուեստասէր հաւաքող պիտի ուզէր, որ իր հաւաքածոն ապահով ապադայ չունենայ: Եթէ պատահական հաւաքող մըն էր, այն առեն անտարակոյս նուէր տալէ աւելի պիտի ցանկար ծախել: Եթէ իրեն համար դրամական փոխարժէքը նշանակութիւն չունի՝ այն առեն բնական է քիչ-չատ նուիրումով հաւաքող մը եղած է, եւ բնական է որ բծախնդիր ըլլայ իր հաւաքածոյի ապադային մասին: Իսկ իրապէս դիտակից հաւաքող մը՝ պիտի մտածուի հոգեկան դրութեան մը, դոր դժուար է բացատրել՝ նոյն վիճակին փորձառութիւնը չունեցողի մը:

Գալուստ Կիւլպէնկեանին համար՝ իր հաւաքածոն նիւթական արժէքէն շատ աւելի կարեւոր արժէք մը ունէր: Յակոբ Գէորգեան, որուն հանդէպ իր եղբայրներն իսկ իրաւամբ կը դանդատէին, չափ ու սահման չդնող աւարտեներէ հաւաքող մըն էր: Պատմութեան մէջ կարելի է դտնել բազմաթիւ օրինակներ: Այնպէս, բոլորն ալ, իրենց չափազանց սէրէն տարեալ՝ անխոհեմ կամ արտակարգ որոշումներու յանդեցան իրենց սիրած հաւաքածոներուն ապադան ապահովելու համար: Անտարակոյս, խորունկ եսասիրութիւն մըն է որ տուն կուտայ իրենց՝ ապահովելու համար ա՛յն, ինչ որ իրենք շատ կը սիրեն... Եւ յաճախ կը փճացնեն իրենց ունեցածը, զոհ դառնալով կուրութեան մը՝ որ դիրենք կը մղէ դէչ ընտրութիւն մը ընելու իրենց հաւաքածոյին համար:

Կարելի՞ է տարակուսիլ, որ վերը նկարագրուած պայմաններուն տակ՝ հաւաքածոյ կազմողի մը համար մղձաւանջ մըն է իր հաւաքածոյին ապադան տնօրինել, երբ նկատի ունենանք մանաւանդ

1905
«ՓՈԹԵՄՔԻՆ» ԶՐԱՀԱՒՈՐԻՆ ԱՊՏԱՄՐՈՒԹԻՒՆԸ

27 Յունիս 1905:

Սեւ ծովու ռուսական նաւատորմին պարծանքը, Փոթեմքինի զրահաւորը խռոված նետած է Օտեսայի բացերը: Մովը հանդարտ է, բայց նոյն հանդարտութիւնը չունին ռազմանաւուն 670 նաւաղները:

Միտը, որով խոհարարապետը կը պատրաստուի եփել աւանդական պորշիչը, որդերով կը վխտայ:

— Ամօ՛թ, կը փսփսան նաւաղները: Ոդերն իսկ չեն ուտեր ասիկա:

Նաւաղները կը կանչեն բժշկապետ Սմիրնովը: Ա՛յս վերջինը կը դնէ իր միակնոցը, կը մօտենայ աւրուած միսերուն եւ կը յայտարարէ.

— Ա՛յս միսը կատարելապէս ուտելի է:

Կէսօրին, նաւաղները կը մերժեն ուտել նեխած պորշիչը:

— Ամէն ոք թող կամրջակ բարձրանայ, կը հրահանգէ հրամանատար Կոլիքով:

Երեք չարքի վրայ, լուռ կեցած նաւաղներուն, սպան կը պոռայ.

— Որեւէ բողոք անօդուտ է: Կրնամ կայմերուն կապել տալ:

Հրահանգը արդիւնք չի տար: Ուստի, կը պոռայ.

— Անոնք որ կ'ուզեն ուտել, թող չարքերէն դուրս դան:

Նաւաղ մը կը չարժի, կարծէք դղջալով: Միւսները չեն չարժիր:

— Շատ լաւ, կ'ըսէ Կոլիքով: Ուրիշ բան պիտի չտան ձեղի: Յրուեցէ՛ք:

Հրամանատարը կը վերապահէ իր խուցը, բայց իր տեղակալը, Նաւապետ Ժիլիարովսքի կ'ուզէ աւելի առաջ երթալ: Ատենօք, ռուսական նաւատորմին մէջ, մարդիկ, որոնք իրենց կեանքին մէջ ժուժ մը իսկ անօթի չեն մնացած ցանկացուած ձեռագիր մը, դրամ մը կամ իր մը դնելու համար, աղմկայարոյց «պահանջատէր» կ'ըլլան իրենց «մշակութային ժառանգութեան ու... կը սատարեն վրդովմունքին եւ մտահոգութեան՝ հաւաքածոյ կազմողին:

Կ'արժէ որ աւելի լրջութեամբ հետաքրքրուինք մեր մշակութային դանձերու ապահովութեամբ, փրկութեամբ եւ ապագայով:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՔԻՒՐՏԵԱՆ

երը նաւաղ մը լմբոստանար, ուրկանի մը մէջ կը փաթթէին ու տեղւոյն վրայ կը գնդակահարէին:

— Թող ուրկանները բերեն ու կանչեն պահակները, կը հրահանգէ տեղակալը:

Պահ մը ետք, պահակները եկած են եւ ուրկան կը նետեն նաւաղի մը վրայ: Սմիրնովը քաջալերէ Մաթիուչէնքօ դուրս կուդայ չարքերէն: Յեղափոխական մըն է, բոլշեւիկ մը, միակը՝ անձնակազմին մէջ:

— Ընկերներ, կը պոռայ պահակներուն, ձեր եղբայրներուն վրայ կրակ պիտի չբանաք անշուշտ:

— Իրաւունք ունի, կ'ըսեն միւս նաւաղները: Մի՛ կրակէք:

Պահակները կարծէք կը վարանին:

— Կրա՛կ, կը հրամայէ Ժիլիարովսքի:

Բայց պահակները չեն կրակեր:

Ա՛յս տեսարանին առջեւ, նաւաղներուն դրդռութիւնը կը հասնի իր զագաթնակէտին: Ժիլիարովսքի, զայրացած, առընճանակը կը քաշէ ու կը կրակէ: Նաւաղ մը, Կրիկորի Վաքուլինչուք կ'իյնայ դիատապատ:

— Մարդասպա՛ն, կը բացագանչէ Մաթիուչէնքօ:

Եւ, հրացան մը խլելով պահակներէն մէկուն ձեռքէն, իր կարգին կը սպաննէ տեղակալ սպան: Ա՛յս անգամ, նաւաղները կը չարժին: Ծովը կը նետեն Ժիլիարովսքին դիակը, կը խորտակեն զինարանին դուռները եւ կը ձերբակալեն բժշկապետ Սմիրնովը:

— Ա՛հա՛ քեզի, չո՛ւն, կ'ուզէիր մեզ թունաւորել, կը պոռան նաւաղները, զայն դեհանելով:

Բժշկապետը, իր կարգին, ծովը կը նետեն: Այլ սպաներ, խուճապի մատնուած, լողալով կը փախչին դէպի թիւ 267 Թորփիլանաւը, որ կ'ընկերանար Փոթեմքինին: Հոն կը մնայ միայն հրամանատար Կոլիքովը: Երկու նաւաղները կը դանեն իր թաքստոցը, կը պաղտտի անոնց.

— Զաւակներս, ես ձեր հայրն եմ, ծերացած մարդ եմ, խնայեցէք ինծի:

Կոլիքով կը սպաննուի թուրի հարուածով մը: Մմբապետ Մաթիուչէնքօ կը խօսի իր ընկերներուն ու կը յաջողի հանդարտեցնել անոնց կատաղութիւնը: Կ'ընտրուի քսան անդամներէ բաղկացած յեղափոխական մարմին մը: Անձնակազմին կողմէ սիրուած սպայ մը, տեղակալ Ա-լեքսէյ կը նշանակուի հրամանատար:

Մինչ այդ, քանի մը մղոն անդին, թիւ 267 Թորփիլանաւը իր ուղղութիւնը կը փոխէ: Արդեօք նաւատորմին լո՞ւր պիտի տայ: Փոթեմքին անոր ուղղութեամբ աղդարար հարուած մը կ'արձակէ ու զայն կը դրաւէ: Ապստամբները կը բացատրեն պատահածը: Թորփիլանաւուն մարդիկը, իրենց սպաները խուցերու մէջ արգելափակելէ ետք, կը միանան ապստամբներուն: Երկու նաւերը, կարմիր դրօշակ պարզած, համբայ կ'ելլեն դէպի Օտեսա:

Օտեսա, 1905ի այս ամառը, ամբողջ

ԸՆՏԱՆԻՔ, ՊԱՏԻՒ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Աղջիկը, որ արդէն իր ապադայ կեսուրը տեսնելով դող ելած էր, չպատասխանեց:

Բայց Ղուկաս էֆէնտի, որ ամէն դըժուարին կացութիւններու հանդէպ գործի մարդու կարուկ որոշողութիւնը ունէր, վճռեց:

— Պէտք է որ քովը երթանք, լաւագոյնը ան է:

Եւ վստահ քայլերով յառաջացան դէպի այն նռատարանը, որուն վրայ բազմած էր Լեւոնին մայրը:

— Բարեւ, տիկին Անթառամ, ըսաւ Ղուկաս էֆէնտի, քովը մօտենալով, կ'երեւայ որ միւսիւ Լեւոնը ձեղ ալ իմացուցեր է իր գալուստը...

Տիկին Անթառամ գլուխը վեր վերցուց, դաժան նայուածք մը արձակեց իր խոսակցին երեսին եւ ըսաւ.

— Այո, երէկ նամակ առի:

Ոոզիկ եւս մօտեցեր էր իր ապադայ կեսրոջ եւ կ'ուզէր ձեռքը համբուրել, մինչ Անթառամ եռ կը քաշէր զայն:

Ղուկաս էֆէնտի ուզեց անպատճառ սուրճ մը հրամցնել տիկին Անթառամի, մինչ ինք իրեն համար կոնեաք մը կ'ապըպարէր պիւֆէի ծառային: Տիկին Կո-կիկեան թէեւ քանիցս մերժեց սուրճը, բայց Ղուկաս էֆէնտիի ստիպումներուն վրայ տեղի տուաւ:

— Միւսիւ Լեւոնը, ըսաւ վաճառականը, աղջկանս դրած նամակին մէջ կ'ըսէ, որ դալ չարթու հարսնիքը ընենք լմնցընենք, որովհետեւ իր դործերը չեն ներեր եղեր, որ աւելի երկար տեղ հեռու մնայ Փարիզէն: Արդեօք այս մասին ձեղի ալ բան մը դրա՞ծ է:

— Չէ, բան մը չէ դրած, պատասխանեց Անթառամ, որ յայտնապէս նեղութիւն կը զդար այս դժնդակ խօսակցութենէն:

Բայց Ղուկաս էֆէնտի կարեւորութիւն չտուաւ տիկին Անթառամի բռնած ընթացքին, որ միւսանկ բառերով կը պատասխանէր իրեն բոլոր խօսքերուն, այլ, ընդհակառակն, սկսաւ երկարօրէն խօսիլ հարսնիքի մանրամասնութիւններուն վրայ:

Վերջապէս հեռաւոր սուլոց մը լմացուց կառախումբին դալուստը. ճամբորդները դիմաւորել եկող բազմութիւնը սկսաւ խուժել քարափին վրայ ու անոր երկայնքը չարուիլ. տիկին Անթառամ եւ Ղուկաս էֆէնտի քով քովի կեցած էին, երբ թէ աչխարհի լաւագոյն բարեկամները ըլլային, իսկ Ոոզիկ քիչ մը անդին աչքերը յառած էր մօտեցող կառախումբին վրայ, երջանիկ ու սրտատրոփ: Ու ահա վերջին չչիւն մը արձակելով, կառախումբը հեւալով ու փչչալով մտաւ կայարան:

— Ահա Լեւոնը, գոչեց Ոոզիկ ցնծագին, նչմարելով իր նշանածը, որ առաջին կարդի վակոնի մը պատուհանին առջեւ կեցած էր, խուզարկու ակնարկը չորս կողմ պտըտցնելով: Ինքնակ իր կարգին տեսեր էր մանկատի աղջիկը:

— Ոոզիկ, ի՞նչպէս ես, աղէ՞կ ես, կը պոռար պատուհանէն:

Րոպէ մը եռքը իրարու դիրկն էին:

Լեւոնի համար հաճելի անակնկալ մը եղաւ տեսնել իր մայրն ու Ղուկաս էֆէնտին քով քովի կեցած, դինքը դիմաւորելու համար:

Վերջին օրերը իր մօրմէն ընդունած մէկ երկու նամակները դինքը չատ վրդոված էին: Անթառամ սոսկալի կերպով լարուած կը թուէր այդ նամակներուն մէջ կէկիսթեաններու հանդէպ: Նոյնիսկ իր տղուն կը դպացնէր, թէ ծրագրուած ամուսնութիւնը անկարելի էր կատարել կարգ մը պատճառներով, զորս պիտի բացատրէր Լեւոնին Պոլիս հասնելուն: Այդ խորհրդաւոր խօսքերը դինք քիչ մը տակնուվրայ ըրած էին: Իրաւ է, որ ինք որոշած էր անպատճառ ամուսնանալ Ոոզիկի հետ, առանց դրամօժիտի կամ երկրորդական դժուարութիւններու կարեւորութիւն տալու, սակայն եթէ իրապէս այդ միութեան դէմ լուրջ ու անակնկալ արդելքներ ըլլային, ի՞նչ պիտի ընէր: Եւ ճամբորդութեան ամբողջ տեւողութեան մէջտեղին իր միտքը չարչարած էր դուշակելու համար մօր ակնարկած պատճառները:

Եւ ահա հիմա կայարան հասնելով, կը տեսնէր, որ մայրն ու Ղուկաս էֆէնտի, ինչպէս նաեւ իր նշանածը, քով քովի իրեն կը սպասէին:

Իր առաջին տպաւորութիւնը այն եղաւ, թէ իր մայրը որեւէ մեքենայութեան դոհացած է պահ մը, եւ թէ յետոյ, իր սխալմունքը հասկնալով հաչտուած է իր խնամացուներուն հետ: Եւ այս երեք-բութիւնը չափազանց ուրախացուց դինքը եւ սկսաւ դուարթօրէն ու սիրալիր կերպով տեսակցիլ ամէնուն հետ:

Ցետոյ, երբ Բերթա դառնալու կը պատրաստուէին՝ առաջարկեց.

— Ղուկաս էֆէնտի, օթել երթանք եւ ճաշը միասին ընենք, չըլա՞ր:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

(Շար.)

Թուսիոյ պէս, եռեւեփի մէջ է։ Նոյն օրը, ոստիկանութիւնը սուիններով զսպած է ցոյց մը։ Սոցիալ Դեմոկրատ ճառախօսներ մէթինկներ դումարած են, պատանէներ տեսնուած են քիչ մը ամէն կողմ։

Փոքեմֆիճ ցամաք կը ղրկէ մակոյկ մը։ Մակոյկին մէջ կը դտնուի նաւատամի վաքուինչուքի մարմինը։

Երբ ապստամբութեան լուրը կը տարածուի քաղաքին մէջ, ամբողջ բնակչութիւնը կը տոզանջէ դիակին առջեւէն։ Ջինուորական կառավարիչը, զօրավար Քոխանով ցարէն հրահանգ կը ստանայ ամէն գնով զսպելու ապստամբութիւնը։ Հետեւեալ օր, Յունիս 28ին, խուռներամ բազմութիւն մը, նաւահանգիստ տանող հսկայ աստիճաններէն իջնելով, կ'երթայ դիտելու ապստամբ նաւերը։ Շատ չան – ցած, կը պարզուի ամէնէն քաջամնելի տեսարանը, որ երբեւիցէ տեսնուած ըլլայ Սեն–Փեթերսպուրկի «Կարմիր Կիրակի»էն ի վեր։ Զօրքը, իր կարգին, ստիճաններէն իջնելով, ամենայն պատարիւնու – թեամբ, կը կրակէ ամբոխին վրայ, ապա դայն կոխկռտել կուտայ ձիերով։ Հարիւրաւոր սպանեալներ կան. այր, կին, երեխայ։ Բանւորական պատուիրակու – թիւն մը օգնութիւն կը հայցէ Փոքեմ – ֆինէն, որ իր 152նոց թնդանօթները կ'ուղղէ պաշտօնական չէնքերուն։

Այդ պահուն, ծովուն բացերը կը յայտնուի ծովակալ Քրիէկըրի հրամանին տակ դտնուող նաւաբաժինը։ Փոքեմֆինն, այս լուրը հաղիւ առած, ճամբայ կ'ելլէ հետապնդելով տասներկու–Առաֆեալներ, երրորդութիւն եւ Յաղթական Գէորգ ըրահաւորներուն կողմէ։ Այս վերջինը, սպառնականօրէն կը մօտենայ Փոքեմֆինին։ Ապստամբներուն համար, արկածախնդրութեան վախճանը հասա՞ծ է։ Ո՛չ։ Յաղթական Գէորգին վրայէն, յանկարծ ձայներ կը բարձրանան.

— Ողջո՛յն, ընկերներ։ Կեցցէ՛ Փոքեմֆինը։

Այս նոր «դասալքութեան» առջեւ, ծովակալ Քրիէկըր եւս դարձի հրահանգ կուտայ նաւաբաժինին։ Յաղթական Գէորգին նաւատինները մինչեւ ապստամբութիւն չեն երթար։ Կամովին իրենց նաւը կը բերեն ծովափ ու աւազներու մէջ կը խրեն։ Փոքեմֆինն, քանի մը օր դեղերէ ետք, կ'ապաստանի ռումանական Քոնըթանցա նաւահանգիստը։ Ապստամբներէն չատեր ռումանական հպատակութիւն կը ստանան։ Մաթիուչէնքօ կ'ընտրէ Հարաւային Ամերիկան։ Ներումի կ'արժանանայ ու, 1907ին, կը վերադառնայ Ռուսիա։ Կ'ինայ թակարդի մէջ ու կը դընդակահարուի։

Քանի տարի ետք, խորհրդային բեմադրիչ Այզընչթայն ռուսական առաջին յեղափոխութեան այս չոնդալից դրուագէն պիտի պատրաստէր համաչխարհային չարժանկարին դլուխ դործոցներէն մէկը։

ԱՄԷՆԷՆ ՈՒԺՕՎԸ

Տղայ մը հօրը կը հարցնէ օր մը.

— Ի՞նչ կայ քեզմէ աւելի ուժով։

— Պիտի տեսնես, կը պատասխանէ հայրը։

Օր մըն ալ ճամբորդութեան կ'ելլեն հայր ու որդի. քարերը կը վիրաւորեն հօրը ոտքերը եւ տղան կ'ըսէ.

— Հասկցայ, քարերը հօրմէս աւելի ուժով են։

Հայրը դաւազան մը կը դտնէ ճամբուն վրայ, կ'առնէ զայն եւ կը զործածէ քալելու եւ քարերը անդին քշելու համար։

Տղան կ'ըսէ.

— Գաւազանը աւելի ուժով է քարէն, քանի որ անդին կը քշէ զայն եւ աւելի ուժով է հօրմէս, քանի որ կրնայ կրել անոր ծանրութիւնը։

Կը նստին ծառի մը տակ. հայրը կը հանէ դանակը եւ կը կոբէ դաւազանը որ չատ երկայն է։

— Երկաթը ամէնէն ուժովն է, կ'ըսէ տղան։

Գիւղ հասնելէ առաջ կը տեսնեն մարդեր, որոնք երկաթ կը հալեցնեն հնոցներու մէջ։ Այն ատեն տղան կ'ըսէ.

— Ամէնէն ուժովը կրակն է։

— Սպասէ, կ'ըսէ հայրը։

Գիւղ կը մտնեն. հրապարակին վրայ կար դարբին մը, որ երկաթը կը ծեծէր կրակին մէջ եւ կը չինէր բահեր, տապարներ, դանակներ։

— Մարդը, ամէնէն ուժովն է, կ'ըսէ տղան հիացած։

— Սպասէ, կը պատասխանէ հայրը։

Այդ դարբինը, որ տարիքը առած մարդ մըն էր, ունէր երիտասարդ եւ ազուորիկ կին մը, որ ամէն ուզածը ընել կուտար ամուսինին, մանաւանդ անոր մանչ դաւակ մը պարդեւած օրէն ասդին։ Հայր եւ որդի կը բնակէին դարբինին տունին մօտիկ տնակի մը մէջ եւ տղան կը լսէր դարբինին կինը, որ հրամաններ կ'արձակէր ամուսինին։

— Ա՛հ, կ'ըսէ այն ատեն տղան, կինը ամէնէն ուժովն է։

— Է՛հ, երբեմն, կը պատասխանէ հայրը. սպասէ սակայն։

Կինը կը պառկի եւ կ'ուզէ քնանալ. անոր պղտիկը սակայն որ հիւանդ է, կուլայ, կը ճչայ եւ մայրը կը հնազանդի անոր, կ'ելլէ անկողինէն։

— Երախան է ամէնէն ուժովը, կ'ըսէ տղան։

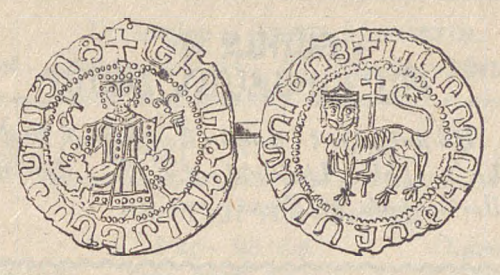
— Սպասէ տակաւին, կը պատասխանէ հայրը։

Նոյն դիշերուան մէջ կուզայ մահը եւ կ'առնէ կը տանի դարբինի որդին։

— Հիմա դիտեմ։ Մահն է ամէնէն ուժովը, կ'ըսէ տղան։

— Իրաւունք ունիս, կը պատասխանէ հայրը։ Մահն է ամէնէն ուժովը։ Բայց, Մահը ձեռքին մէջն է Աստուծոյ, ան՝ երկնի եւ երկրի, որ ամենահզօր է։

Քաղեց՝ ԱՐՄԵՆՈՒՀԻ Ե. ԷՕԶԵՐ

ԴՐԱՄԱՏՈՒՆԸ
ԵՒ ԻՐ ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ԽՆԱՅՈՂՈՒԹԵԱՆ ՏՈՄՍԵՐ
(BONS D'EPARGNE)

Ցառաջդիմող չահաբաժիններով զետեղում (փլասմման) մըն է։

Դրամ ունիք զետեղելու, որ կը սպառէ չահագործման (էնվեսթիսըման) դրուելու եւ չէք պիտեր թէ որքան առեւնէն պէտք պիտի ունենաք, մի ձդէք որ «քնաջայ», արդիւնաբեր դարձուցէք զայն խնայողութեան տոմսերով (պոն տ'Էփարկնը)։

Մասնաւորաբար ճկուն զետեղումի ձեւ մըն է եւ եթէ կը փափաքիք՝ անոնուն։

Կրնաք ձեր դրամագլուխին վճարումը պահանջել 3րդ ամիսէն սկսեալ մինչեւ ձեր տոմսերուն պայմանաժամը՝ այսինքն՝ հինդ տարի։

Շահաբաժինները ձեզի կը վճարուին հատուցման առեն, ինչ որ թայլ կուտայ ձեզի որ օգտուիք երթալով բարձրացող սակերէ, որոնք 2,50 առ հարիւրէն (երեք ամիսի), կ'երթան 8,25 առ հարիւրի հինդ տարուան վրայ (ներկայիս)։

Այս տոմսերը կրնան արձանագրուիլ ձեր անունին կամ անանուն ձեւին տակ եւ կարողները կ'ունենաք ըստ ձեր ընտրութեան.— 500 ֆրանք, 1000 ֆ., 5000 ֆր., 10·000 ֆր.։

Անանուն արձանագրութեան պարագային, 25 առ հարիւրի միանուագ դանձում մը չահաբաժիններուն դումարին վրայ ձեզ ազատ կը թողու եկամուտի որեւէ տուրքէ, ուրեմն պէտք չէք ունենար զանոնք մատնանչելու եկամուտի տուրքի ձեր յայտարարութեան մէջ։

Աւոր հակառակ, պէտք է որ զանոնք յայտարարէք եթէ արձանագրութիւնը եղած է ձեր անունին կամ ձեր Ընկերութեան անունին։

Վերջապէս, այն պարագային երբ զրամի պէտք կ'ունենաք կարճ ժամանակի մը համար, կրնաք ձեր Դրամատան դիմել, որ ձեզի կանխավճար մը ընէ, իբրեւ ապահովութիւն տալով ձեր տոմսերը, ինչպէս պոն տը էէսի պարագային, որոնց մասին խօսեցանք մեր նախորդ յօդուածին մէջ։

ՆՇԱՆ ՀԱՅԹԱՅԵԱՆ
Directeur
BANQUE NATIONALE DE PARIS
66, Rue du Président Wilson
92 - LEVALLOIS-PERRET
Téléphone : 737-76-55
Métro : ANATOLE FRANCE

ՅՈՎՀ. ԱԼԹՈՒՆԵԱՆԻ
ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ
(JEAN ALTHEN)

—o—

Վերջերս արտատպելով Երեւանի «Հայրենիքի Ձայն»էն, հրատարակած էինք Յովհ. Ալթունեանի նուիրուած յօդուած մը։

Ծանօթ է Յովհ. Ալթունեանի ողբասանը, նախկին գերի որ 1756ին Մարսէյլ հասած է, ապա Աւինեոն հաստատուած, ուր սկսած է տորոն մշակել, ինչ որ դըլխաւոր հարստութիւնը եղած է Վօքլիւզի նահանգին, յիսուն տարիներու ընթացքին։ Տորոնի չորցած արմատն է, որ փոշիի վերածուած չատ գեղեցիկ կարմիր գոյն մը կուտայ։ Այս մշակումը թոյլ տուաւ Ֆրանսայի որ առաջին տեղը գրաւէ այդ ներկին արտածման մէջ։

Առ ի երախտապիտութիւն Տոմսի ժայռին վրայ կառուցուած էր Յովհ. Ալթունեանի արձանը, որ անհետացաւ սակայն դրաման չրջանին։

Ներկայիս Աւինեոնի մէջ ֆրանքեւհայկական խառն յանձնախումբ մը կազմուած է, որու նպատակն է նոր արձան մը կառուցանել, յիշատակի հատոր մը հրատարակել եւ կարելիութեան պարագային գնել հողը ուր թաղուած է ներդ։

Յանձնախումբը 150էն 200 հազար ֆրանքի ընդհանուր ծախք մը կը նախատեսէ։

Ժան Ալթէն (Յովհ. Ալթունեան) միակ Հայն էր որու արձանը կար Ֆրանսայի մէջ։

Յանձնախումբը կը յուսայ որ Հայերն ալ կը մասնակցին այս հանդանակութեան։

Յանձնախումբին նախագահն է.—

K. BEHRIGUIAN
103, Rue Bonneterie
84, AVIGNON
No de Compte pour la souscription :
Banque Chaix No 01.30.532 G.

ՊԱՏԵՐԱԶՄ
ԵՒ
ԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

—o—

ՄԱՍՆ ԱՒԱԶԻՆ

Այս դիտողութիւնները հիմնաւոր էին, բայց յայտնի էր թէ Լանժուռն դանոնք կը ներկայացնէր, դիտաւորեալ ղլացնելու համար աւստրիացի զօրավարին թէ իր չուրջը դտնուղները ապուշ չէին։

Երբ Վէյրոթէրի միւրինակ ձայնը լսեց, ֆութուսով աչքերը բացաւ, ինչպէս ջահպպանը կ'արթննայ երբ անիւին թմբեցուցիչ ճարճատիւնը դինքը ընդմիջէ. ականջ կախեց Լանժուռնի խօսքերուն, յետոյ կարծես ինքնիրեն կ'ըսէր. «Այ, մինչեւ հիմա ասանկ պարապ բաներու վրայ կը խօսէիք», աչքերը նորէն դոցեց եւ դլուխը ա՛լ աւելի ծռեց։

Լանժուռն, Վէյրոթէրի անձնասիրութեան ամէնէն աւելի դիւրագրգռ կէտին պարնելու համար, սպացուցուց թէ Պոնափարթ, փոխանակ թոյլ տալու որ իրեն վրայ յարձակինք, կրնար ինք եւս յարձակողականի սկսիլ, որով Վէյրոթէրի կարդադրութիւնը անօգուտ պիտի ըլլար։ Աւստրիացի զօրավարը իրեն ուղղուած բոլոր դիտողութիւններուն արհամարհոտ ժպիտով մը պատասխանեց։

— Եթէ Պոնափարթ կարենար մեր վրայ յարձակիլ, այսօր իսկ կ'ընէր այդպէս, ըսաւ։

— Ուրեմն կը կարծէք թէ իր ուժերը անբաւակա՞ն են, հարցուց Լանժուռն։

— Չեմ կարծեր որ 40·000 հոգիէն աւելի մարդ ունենայ, ըսաւ աւստրիացի զօրավարը։

— Այդ պարագային, Պոնափարթ մեր իրեն վրայ յարձակելուն սպասելով, յօժարակամ իր կորուստին կը դիմէ, ըսաւ Լանժուռն, հաւանութեան նշման մը փնտռելով մօտը նստողին՝ զօրավար Միլլո – բատովիչին վրայ. բայց այս զօրավարը այդ կռիւէն տարբեր բանի վրայ կը մտածէր։

— Ձդեցէք, ըսաւ, վաղը ճակատա – մարտի դաշտին վրայ կը խորհինք պէտք եղածը։

Անտրէյ իշխան, որ իր տեսութիւնները պարզելու առիթի մը կը սպասէր, խօսք առնելու վրայ էր, երբ Ֆուֆուսով արթընցաւ, դժուարաւ մը հազաց, եւ բոլոր զօրավարներուն երեսը նայեցաւ։

— Պարոններ, ըսաւ, վաղուան կամ նոյնիսկ այսօրուան կարդադրութիւնը, քանի որ առտուան ժամը մէկն է, կարելի չէ այլեւս փոխել։ Հիմա ամէնքդ ալ դիտէք գայն, եւ ամէնքս ալ մեր պարտքը պիտի կատարենք, բայց ճակատամարտէն առաջ լաւ քուն մը քաշելէն աւելի կարեւոր բան չկայ։

Զօրավարները հրաժեշտ առին իրմէ եւ քաշուեցան իրենց տեղերը. Անտրէյ իշխան մեկնեցաւ սրահէն։

Լ Ե·

Ռոստով այդ դիշերը իր ջոկատին հետ անցուց յառաջապահներու գծին մէջ, Փակրատիոնի զօրաբաժինին առջեւ։ Իր հեւսարները երկ–երկու թիւով պահակ կեցած էին որոշ միջոցի մէջ, մինչ ինքը ձիու վրայ կ'երթար կուզար, ջանալով յաղթել դինքը դրաւող քունը։

Ցանկարծ հեռուէն աղաղակ մը լսեց դինքն իր երազէն, սարսռալով աչքերը բացաւ։

— Ո՞ւր եմ։ Այո, Թշնամիին յառաջապահներուն մօտ, կարգախօսներն են «Թիմոն, Օլմուց»։ Մե՛ղք որ մեր դումարտակը վաղը պահեստի է։

Ինքդինքը թոթվեց ձիուն վրայ, եւ անդամ մըն ալ ուղեց աչքէ անցընել իր դումարտակը. ճերմակ բիծ մը կը տեսնէր, առանց կարենալ ճչդելու թէ լուսնին մէկ ցո՞լքն էր, ամպի արդի՞ւնք թէ ճերմակ տուներ։ Իրեն այնպէս երեւցաւ թէ այդ բիծը կը չարժէր, բայց երիտասարդութեան անդիմադրելի քունը մէյ մը կը բռներ իրեն վրայ։ Դարձեալ ծռեցաւ ձիուն պարանոցին վրայ եւ սկսաւ երազոտել։

Կարծես յանկարծ կրակ ըրին։ Աչքերը բացաւ, եւ Ֆրանսացիներուն ուղղութեամբ իրեն առջեւ լսեց բիւրաւոր ձայներու հաւաքական երկարաձիդ կառանչները։

Իր եւ իրեն մօտ դտնուղ հեւսարին ձիերը ականջնին անկեցին. մեծնոյն ժամանակ Ֆրանսական զօրքերուն բովանդակ դիծին վրայ խարոյկներ վառեցան, եւ աղաղակները ալ աւելի սաստկացան։

Ռոստով Ֆրանսերէն բառերու ձայները լսեց, առանց կարենալու խօսքերը ճչդել։

— Ի՞նչ է այս։ Ի՞նչ կ'ըսես հարցուց Ռոստով հեւսարին. թշնամի՞ն կուգայ արդեօք այս ժխորը։

Հեւսարը պատասխան չտուաւ։

Խարոյկները կը ծաւալէին հետզհետէ Ֆրանսացիներուն դծին վրայ։ Ռոստովի քունը փախաւ։ Թշնամիին ուրախ, յաղթական աղաղակները դրգռեցին դինքը։ Հիմա որոշակի կը ճչդէր խօսքերը «կեցցէ՛ կայսրը, կեցցէ՛ կայսրը»։

— Եւ չատ ալ մօտն է, ահա, դետակին եռեւը, ըսաւ հեւսարին։

Այս վերջինը հառաչանք մը արձակեց եւ բարկութենէն հազաց։

ԼԵՒ ԹՈԼՍԹՈՑ

(146 – Շար.)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Տէր եւ Տիկին Կարապետ Գարոյեան, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Խուպէսէրեան, Տէր եւ Տիկին Տիգրան Գուլումճեան, Տէր եւ Տիկին Մարք Նշանեան եւ զաւակը Մի – քայէլ շնորհակալութիւն կը յայտնեն բո– լոր անոնց որոնք անձամբ, փոխան ծաղ– կեպսակի նուէրներով, նամակով, հեռա– ձայնով, հեռագրով, իրենց ցաւակցու – թիւնները յայտնեցին իրենց մօր, մեծ– մօր եւ մամիկին՝

ԱՅՐԻ ՏԻԿԻՆ ՍԱՓԵՆԻԿ ՉԵՐՉԵԱՆԻ

դառնակսկիծ մահուան առթիւ։

Ի մասնաւորի կապ. Խաչի Փարիզի մաս– նաճիւղի վարչութեան եւ բոլոր ընկերու– հիներուն, որոնք մասնակից եղան իրենց սուգին։

ՓԱՐԻԶԻ Ս. ՅՈՎՀ.–ՄԿՐՏԻՉ

Այս Հինգշաբթի, 1 Ապրիլ երեկոյեան ժամը 6,30ին, Փարիզի Ս. Յովհ. Մկըր– տիչ մայր եկեղեցւոյ մէջ կը կատարուի հանդիսի վերջին արարողութիւնը՝ նա – խագահութեամբ Եւրոպայի Հայոց Կա– թողիկոսական Պատուիրակ՝ ՍԵՐՈՎԲԷ ԱՐՔԵՊ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ։

Այս արարողութեան ներկայ պիտի գըտ– նուին նաեւ Եւրոպայի զանազան չրջան– ներուն մէջ պաշտօնավարող պատասխա– նատու եկեղեցականները։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Պ. Վարդան Մուրատեան չնորհակալութիւն կը յայտնէ Հ. Յ. Դ. Շրջ. Կոմիտէին, բոլոր ընկերներուն եւ բարեկամներուն, որոնք անձամբ, իրենց ներկայութեամբ, հեռագրով եւ թերթե– րով ցաւակցութիւն յայտնեցին իր ողբ – բացեալ կնոջ՝ Սառա Մուրատեանի մահ– ուան առթիւ։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մայիս 15, Սամուէլ Մուրատեան վար– ժարանի Ծնողաց Միութեան 20ամեայ գործունէութեան տարեդարձին առիթով կազմակերպած գեղարուեստական երե – կոյթը՝ ՍԵՎՐ։

×

Տրապիզոնի նահանգի Հայրենակցական Միութեան տարեկան ճաշասեղանը Մա – յիս 16ին կիրակի կէսօրէ վերջ Հայ Մչա– կոյթի Տան մէջ։

×

Մայիս 28ը Ալֆորվիլի մէջ Յունիս 12ին մինչեւ լոյս։

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

Մարսէյլէն Պ. Յովհ. Յակոբեան 10 ֆր. կը նուիրէ։ Վիլթանէօզէն Պ. Սամուէլ Սահակեան 10 ֆր.։

ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Կապոյտ Խաչի Անիէռ – Պուա Քոլոմպի մասնաճիւղը ցաւակցութիւն կը յայտնէ ընկեր եւ ընկերուհի Մասիս Աբրահամ – եանի եւ բոլոր ընտանեկան պարագանե – րուն, իրենց սիրելի հօր Ս. Աբրահամ – եանի մահուան առթիւ։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ԼԻՈՆ.— Ֆր. Կապ. Խաչի Լիոնի մաս– նաճիւղը չնորհակալութեամբ ստացած է Պր. Անանիա Խաղնաճեանէ 40 ֆր. իր եղբօր՝ Յարութիւն Խաղնաճեանի մահ– ուան քառասունքին առթիւ, ի նպաստ օգափոխութեան կայանին։

Հ. Յ. Դ.

ԱՒՆՈՒՎԻԼ – ՍԱՐՍԷԼ.— Հ. Յ. Դ. «Վարդան» ենթակոմիտէի հերթական ժո– ղովը Ուրբաթ, Ապրիլ 2ին, սովորական հաւաքատեղին։

ՆՈՒԷՐ

Տէր եւ Տիկին Թորգոմ Նալպանտեան, այրի Տիկին Սաթենիկ Չէրչեանի մահ – ուան առթիւ կը նուիրեն 50 ֆր., Կապոյտ Խաչի օգափոխութեան կայանին եւ 20 ֆր. «Յառաջ»ի։ (Ստանալ «Յառաջ»էն)։

ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Պ. Օսկիան Կէզուրեան (այժմ Տէմիր– ճիօղլու) կը փնտռէ իր հօրեղբայրները՝ Խաչատուր, Գարեգին, Արմաւէն Կէզուր– եանները եւ իրենց ընտանեկան պարագա– ները։ Փնտռողին հօր անունն է Արմենակ։ Կը կարծուի թէ անոնք հաստատուած են Լիոնի չրջանին մէջ։

Լուր ունեցողներէն կը խնդրուի գրել՝
B. SAYRIM
65, Rue du Gouv. Gal. F. Eboue
92 - Issy les Moulineaux

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ

56-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

Կիրակի, Ապրիլ 4, ժամը 16ին Սալոն Սփլանտիտ, 31 Պուլվ. տ'Ալբէն

Նախաձեռնութեամբ Վասպուրականի Հայրեն. Միութեան Կեդր. Վարչութեան

Կը նախագահէ՝ ՍԻՄՈՆ ԱՒՏՈՑԵԱՆ

Կը խօսի ՄԻՍԱՔ ՄԻՐԶԷ

Գեղարուեստական բաժին.— Կը մասնակցին՝ Նելլի Վէմեան, Վանիկ Նազարեան, Հայկ Ֆրէնճեան, Մայրանոյշ Կարապետեան, Այտա Ամիրեան, Կարօ Տէրտէրեան

ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ Է

Հանդէսէն ետք, ընտանեկան հաւաքոյթ – ճաշ

Աւթանագրուիլ.— Պանտիկեան 62–92–32, Բաբայեան 64–42–65, Հացագործեան 48–94–24

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՍԵԲԱՍՏԻՈՑ Դաւթայի Հայրենակցա – կան Միութեան ընդհ. անդամական ժո– ղովը այս կիրակի 4 Ապրիլ կէսօրէ վերջ ժամը 3ին Պր. Զատիկ Զատիկեանի սըր– ճարանը։ Կարեւոր օրակարգ։ Բոլորին ներկայութիւնը պարտաւորիչ է։

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ

Անիէռ – Պ. Քոլոմպի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղը իր կազմութեան 40ամեակը կը տօնէ բացառիկ գեղարուեստական բա– ժինով, Մայիս 9ին, Անիէռի քաղա– քապետարանի չքեղ թատերասրահը։ Մանրամասնութիւնները յայտնուիլ։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը

Մարսէյլի մէջ կ'ոգեկոչուի Ապրիլ 25ին կիրակի առաւօտ ժամը 10ին, նախաձեռ– նութեամբ Հարաւ. Ֆրանսայի Ազգ. Վարչութեան, սինեմա Քափիթոլի մէջ։

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

ՇԱԲԱԹ, 24 ԱՊՐԻԼ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍՊԱՏՕՆ

ՎԻՆԻ ՄԷՋ

Կ'ոգեկոչուի կիրակի, Ապրիլ 25ին, Սերբլը Քաթոլիկի սրահը, նախաձեռնու– թեամբ Ազգ. Միութեան։

Հ. Յ. Դ. ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԻ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ՓԱՌԱՏՕՆԸ

Ի նպաստ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան։ Շաբաթ 5 Յունիս ժամը 21ին Մար– սէյլի օվերային մէջ։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԸ

ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՄԷՋ

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

Նախագահութեամբ Պ. Ժ. ՓՐԱՆՉԵՍՔԻԻ

Այս Ուրբաթ (2 Ապրիլ), ժամը 20,45ին

ՍԱԼ ՏԷ ՓԷԹ, ՎՈԼԹԻՒ

ԱՊՐԻԼ 9-ԷՆ 24

ՓԱՐԻԶԷՆ ՓԱՐԻԶ ԳԻՆ 2·150 ՖՐ.

ԱՅՍ ԳԻՆԻՆ ՄԷՋՆ ԵՆ.— օգնաւուով երթուդարձի տոմսը։ Ա. կարդի պանդոկի բնակութիւն եւ ճաշ Մոսկուայի մէջ եւ Երեւանի (Արմենիա կամ Ածի պանդոկ)։

Բոլոր պտոյտները.— քաղաքի չրջապտոյտ, Մատենադարան, Զուարթնոց, Հռիփսիմէ, Էջմիածին, Ծաղկաձոր, Սեւանայ լիճ, Գառնի, Գեղարդ, Օչա – կան, Սարդարապատ, զպրոցներու եւ թանգարաններու այցելութիւնները, աղ– դային արտադրութեանց ցուցահանդէսները, եւայլն։

ԵՒ ՉԱՏԻԿԻՆ ԷՋՄԻԱԾԻՆ

Renseignements et inscriptions :

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

SONIA COUMRYANTZ

TRIM VOYAGE

1, Rue de Sèze — PARIS (9e)
Téléphone : 742-57-84 et 742-22-12
de 9 h. 30 à 18 h. — tous les jours

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ

VOTRE AGENCE DE VOYAGES ARMENIENNE
Messieurs SARKISSIAN et SEDEFIAN
AGENCE DE VOYAGES SEVAN
50, Cours de la Liberté — LYON — Téléph. 60-13-66
de 10 h. à 19 h. — tous les jours

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

JACQUES CHELELEKIAN
VOYAGES WASTEELS
87, La Canebière, Marseille 1er — Téléphone : 62-03-44 et 64.09-49
de 15 h. à 19 h. — tous les jours

ՉԱՏԻԿԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԷՋ

ԱՊՐԻԼ 9-ԷՆ 24

ՓԱՐԻԶԷՆ ՓԱՐԻԶ ԳԻՆ 2·150 ՖՐ.

ԱՅՍ ԳԻՆԻՆ ՄԷՋՆ ԵՆ.— օգնաւուով երթուդարձի տոմսը։ Ա. կարդի պանդոկի բնակութիւն եւ ճաշ Մոսկուայի մէջ եւ Երեւանի (Արմենիա կամ Ածի պանդոկ)։

Բոլոր պտոյտները.— քաղաքի չրջապտոյտ, Մատենադարան, Զուարթնոց, Հռիփսիմէ, Էջմիածին, Ծաղկաձոր, Սեւանայ լիճ, Գառնի, Գեղարդ, Օչա – կան, Սարդարապատ, զպրոցներու եւ թանգարաններու այցելութիւնները, աղ– դային արտադրութեանց ցուցահանդէսները, եւայլն։

ԵՒ ՉԱՏԻԿԻՆ ԷՋՄԻԱԾԻՆ

Renseignements et inscriptions :

ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

SONIA COUMRYANTZ

TRIM VOYAGE

1, Rue de Sèze — PARIS (9e)
Téléphone : 742-57-84 et 742-22-12
de 9 h. 30 à 18 h. — tous les jours

ԼԻՈՆԻ ՄԷՋ

VOTRE AGENCE DE VOYAGES ARMENIENNE
Messieurs SARKISSIAN et SEDEFIAN
AGENCE DE VOYAGES SEVAN
50, Cours de la Liberté — LYON — Téléph. 60-13-66
de 10 h. à 19 h. — tous les jours

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

JACQUES CHELELEKIAN
VOYAGES WASTEELS
87, La Canebière, Marseille 1er — Téléphone : 62-03-44 et 64.09-49
de 15 h. à 19 h. — tous les jours

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՒՅՑ

ԱՒԱԳ ՇԱԲԱԹ ԵՒ ՉԱՏԻԿ

ՓԱՐԻԶԻ Ս. ՅՈՎՀ. ՄԿՐՏԻՉ

3 Ապրիլ, Շաբաթ, Ճիչատակ Յարու– թեանն Ղազարու։

Կիրակամուտի ժամերգութիւն ժամը 16,30ին,

4 Ապրիլ, Կիրակի Ծաղկազարդ

Սկիզբ ժամերգութեանց ժամը 8ին, պա– տարագ ժամը 10ին, Դռնբացէք 16ին։

6 Ապրիլ, Աւագ Երեքշաբթի, Ճիչատակ Տասն Կուսանաց, երեկոյեան ժամերգու– թիւն ժամը 16ին։

7 Ապրիլ, Աւագ Չորեքշաբթի, Աւե – տումն Ս. Աստուածածնի, առաւօտեան ժամերգութիւն ժամը 9ին։

ՇԱԻՒԼԻ Ս. ԳՐ. ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ, այս կիրակի առաւօտ, պատարագ կը մատուցուի։

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Այս կիրակի ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ, առաւօտեան ժամերգութիւն և անդաստան ժամը 7,40– ին, հանդիսաւոր պատարագ ժամը 10ին, երեկոյեան արարողութիւն, ԴՌՆԲԱՑՔ ժամը 17ին։

ԼԻՈՆԻ Ս. ՅԱԿՈԲ ԵԿԵՂԵՑԻ

Այս կիրակի ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ, ժամերգու– թիւն առաւօտեան ժամը 8ին, պատարագ 10ին, Դռնբացէք երեկոյեան ժամը 5ին։ Հինգշաբթի.— Պատարագ առաւօտեան ժամը 10ին, Յանդուայ երեկոյեան 4ին, կարգ չարչարանաց 7ին։

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ Ս. ԽԱՉ ԵԿԵՂԵՑԻ

10 bis, rue Thouin - PARIS 5e

Այս կիրակի ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ։ Հայրապե– տական պատարագ, անդաստան եւ ուո– օրհնէք ժամը 10,30ին։

Աւագ Հինգշաբթի ժամերգութիւն ժա– մը 15,30ին, պատարագ ժամը 16ին։

Աւագ Ուրբաթ ժամերգութիւն եւ հո– գեպատգութիւն Ս. Խաչին ժամը 18ին։

Աւագ Շաբաթ ժամերգութիւն ժ. 17ին, հանդիսաւոր պատարագ 18ին։

Զատիկ, Հայրապետական ճայնաւոր պատարագ ժամը 10,30ին։

Երկուշաբթի մեռելոց, ճայնաւոր պա– տարագ ժամը 10,30ին։

sevan voyages

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ
ԱՐԱՄ ՍԷՏԷՖԵԱՆ
50, Cours de la Liberté
LYON (3e)
Tél. : (78) 60-13-66

ՁԵՐ ԲՈԼՈՐ
ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

Կազմակերպուած կամ անհատական

ՆԱԵԻ ԴԷՊԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ
եւ ՄԻՋԻՆ ԱՐԵՒԻԼՔ
(Սուրիա, Լիբանան, Եգիպտոս)

Դիւրամատչելի մասնաւոր գիներ, կազմակերպուած կամ խմբական ճամբորդութիւններու համար։

ՕԴ — ՅԱՄԱՔ — ԾՈՎ

Ձեր բոլոր ճամբորդութիւններուն համար, առեւտրական թէ անձնա – կան դիմեցէք

sevan voyages

Արագ սպասարկութիւն — Լաւագոյն պայմաններ։
Բաց է ամէն օր (բացի կիրակիէ) ժամը 9էն 12 եւ 14էն 19,30

IMPRIMERIE SPÉCIALE
DU JOURNAL « HARATCH »
32, Rue de Trévise — PARIS (9e)